Issued—18—3—1974]

B 11

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

OFFICIAL REPORT

FRIDAY 18th JANUARY 1974

Volume CXIV—No. 1

B. No-71

©
GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1974

Legislative Council Department
Fort St. George, Madras-9.

PRICE 35 *Paise*]

Tamil Nadu Legislative Council Debates

FORTY-SEVENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

18TH, 19TH AND 21ST TO 23RD JANUARY 1974.

VOLUME CXIV (Nos. 1 to 5)

TABLE OF CONTENTS

Friday, 18th January 1974.

	PAGES
Personnel of the Government of Tamil Nadu ...	i–v
Principal Officers of the Tamil Nadu Legislative Council	vi
List of Members of the Tamil Nadu Legislative Council with their Constituencies	ix–xi
1. Obituary Reference *re*—	
Death of Thiru G. D. Naidu	1–2
2. Condolence Resolution *re*—	
Death of Periyar Thiru E. V. Ramasami ...	2–32

Saturday 19th January 1974.

1. Questions and Answers	33–43
2. Announcements—	
(1) Decision of the Business Advisory Committee	43–44
(2) Time-limit for receipt of amendments to Motion of Thanks for Governor's Address	44
3. Panel of Vice-Chairmen	46
4. Discussion on the Governor's Address ...	44–86
5. Papers laid on the table of the House ...	86–94

V811,32 N74
N74.114

	PAGES
Monday, 21st January 1974.	
1. Questions and Answers	105–131
2. Discussion on the Governor's Address—*cont.* ...	131–173
3. Papers laid on the table of the House	173–175
Tuesday, 22nd January 1974.	
1. Questions and Answers	177–188
2. Point of Order *re*— Question-hour	183–189
3. Discussion on the Governor's Address—*cont.* ...	189–252
4. Papers laid on the table of the House	253–255
Wednesday, 23rd January 1974.	
1. Questions and Answers	260–308
2. Discussion on the Governor's Address—*cont.* ...	309–335
3. Papers laid on the table of the House	335–337
Index	338–373

63108

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU.

Governor of Tamil Nadu.

THIRU KODARDAS KALIDAS SHAH

Members of the Council of Ministers.

1. THE HON. DR. M. KARUNANIDHI, Chief Minister in-charge of Public, Finance, Planning, General Administration. Matters relating to Indian Civil Service and Indian Administrative Service Officers, District Revenue Officers, Police, Elections and Film Technology.

2. THE HON. DR. V. R. NEDUNCHEZHIYAN, Minister in-charge of Education including Technical Education, Official Language, Legislature and Tourism and Tourist Development Corporation.

3. THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN, Minister in-charge of Public Health, Medicine, Tamil Nadu Drainage and Water Board and Town Planning.

4. THE HON. THIRU N. V. NATARAJAN, Minister in-charge of Backward Classes, Information and Public Relations, Registration, Ex-Servicemen, Prosperity Brigade, Youth Service Corps, Bhoodan and Gramdan.

5. THE HON. THIRUMATHI SATYAVANIMUTHU, Minister in-charge of Harijan Welfare, Women's and Children's Welfare, Fisheries, Beggars' Home, Orphanages, Approved Schools and Vigilance Services, Indians Overseas and Refugees and Evacuees, Newsprint Control and Passports.

6. THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM, Minister in-charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Programme Works, Highways and Ports.

7. THE HON. THIRU S. MADHAVAN, Minister in-charge of Industries, Textiles, Yarn, Handloom, Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Employment and Training, Companies, Law, Courts and Prisons.

127-70—ii

6. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் (பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :— பொதுப்பணிகள், சிறு பாசனச் சிறப்புத் திட்டங்கள் உள்பட சிறு பாசனம், நெடுஞ்சாலைகள், துறைமுகங்கள்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் (தொழில் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :— தொழில்கள், ஆலைத்துணிகள், நூல், கைத்தறி, சுரங்கங்கள், கனிப் பொருள்கள், இரும்பு உருக்குக் கட்டுப்பாடு, வேலை வாய்ப்பும்—பயிற்சியளித்தலும், கம்பெனிகள், சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைச்சாலைகள்.

8. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா (வருவாய்த் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்.—வருவாய், வருவாய்த் துறை வாரியம், மாவட்ட வருவாய் நிறுவனங்கள், மாவட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவர்கள், வணிக வரிகள், மதுவிலக்கு, ஆயத்தீர்வை வருவாய், முகம்மதியர் அறக் கட்டளைகள்.

9. மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனுர் (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—வேளாண்மை, உணவு உற்பத்தி, வேளாண்மைப் பொறியியற் பிரிவு, கால்நடை வளர்ப்பு.

10. மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—நகராட்சி நிர்வாகம், சமுதாய நல வளர்ச்சி, ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்.

11. மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி (உணவு, கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—உணவு, கூட்டுறவு, வேளாண்மை மறு நிதி உதவி.

12. மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் (தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—தொழிலாளர், வீட்டுவசதி, இட வசதிக் கட்டுப்பாடு, எடைகள்—அளவைகள் குறித்த சட்டம், புள்ளி விவரம், குடிசை மாற்று வாரியம்.

13. மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் (மின்சாரத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :— மின்சாரம், கடன் கொடுத்தல் (கிராமவாசிகள் கடன் பட்டிருத்தல்) குறித்த சட்டம், சீட்டுகள் குறித்த சட்டம், காடுகள், சின்கோனு, திரைப்படச் சட்டம்.

14. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்.—போக்குவரத்து, நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, மோட்டார் வண்டிகள் வரி, எழுதுபொருள் அச்சுத் துறை, அரசு அச்சகம்.

15. மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் (அறநிலையத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :— அறக்கட்டளைகள், கதர்-கிராமத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் திட்டம், பால் உற்பத்தி, பால் பெருக்குத் திட்டம், தமிழ்நாடு பால் பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம்.

6. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் (பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :— பொதுப்பணிகள், சிறு பாசனச் சிறப்புத் திட்டங்கள் உள்பட சிறு பாசனம், நெடுஞ்சாலைகள், துறைமுகங்கள்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் (தொழில் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :— தொழில்கள், ஆலைத்துணிகள், நூல், கைத்தறி, சுரங்கங்கள், கனிப் பொருள்கள், இரும்பு உருக்குக் கட்டுப்பாடு, வேலை வாய்ப்பும்—பயிற்சியளித்தலும், கம்பெனிகள், சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைச்சாலைகள்.

8. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா (வருவாய்த் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்.—வருவாய், வருவாய்த் துறை வாரியம், மாவட்ட வருவாய் நிறுவனங்கள், மாவட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவர்கள், வணிக வரிகள், மதுவிலக்கு, ஆயத்தீர்வை வருவாய், முகம்மதியர் அறக் கட்டளைகள்.

9. மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—வேளாண்மை, உணவு உற்பத்தி, வேளாண்மைப் பொறியியற் பிரிவு, கால்நடை வளர்ப்பு.

10. மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—நகராட்சி நிர்வாகம், சமுதாய நல வளர்ச்சி, ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்.

11. மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி (உணவு, கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—உணவு, கூட்டுறவு, வேளாண்மை மறு நிதி உதவி.

12. மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் (தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—தொழிலாளர், வீட்டுவசதி, இட வசதிக் கட்டுப்பாடு, எடைகள்—அளவைகள் குறித்த சட்டம், புள்ளி விவரம், குடிசை மாற்று வாரியம்.

13. மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் (மின்சாரத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :— மின்சாரம், கடன் கொடுத்தல் (கிராமவாசிகள் கடன் பட்டிருத்தல்) குறித்த சட்டம், சீட்டுகள் குறித்த சட்டம், காடுகள், சின்கோனா, திரைப்படச் சட்டம்.

14. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்.—போக்குவரத்து, நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட போக்கு வரத்து, மோட்டார் வண்டிகள் வரி, எழுதுபொருள் அச்சுத் துறை, அரசு அச்சகம்.

15. மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் (அறநிலையத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :— அறக்கட்டளைகள், கதர்-கிராமத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் திட்டம், பால் உற்பத்தி, பால் பெருக்குத் திட்டம், தமிழ்நாடு பால் பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்

சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பி. சிற்றரசு.

சட்டமன்ற மேலவைத் துணைத் தலைவர்.

மாண்புமிகு திரு. ம. பொ. சிவஞானம்.

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

திரு. எம். இராமநாதன்.

திரு. எல். பலராமன்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி.

திரு. எம். எம். பக்கர்.

சட்டமன்றச் செயலாளர்.

திரு. கி. மு. அழகர்சாமி, பி.ஏ., பி.எல்.

உதவிச் செயலாளர்.

திரு. த. பி. டெல்லி துரை, பி.எஸ்ஸி.

விவாதப் பதிப்பாளர்.

திரு. நா. கோதண்டராமன், பி.ஏ., பி.ஜி.எல்., பி.எல்.

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடரிலக்கமும், உறுப்பினர் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
1 அப்துல் வகாப், கே. எஸ். ..	மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
2 அய்யணன் அம்பலம்	மதுரை உள்ளாட்சி மன்றம்
3 அறிவழகன், கே., எம்.எ. ..	சென்னை-செங்கற்பட்டு ஆசிரியர் தொகுதி.
4 அறிவுடைநம்பி, புலவர் ஒ. ..	வட ஆர்க்காடு-தென் ஆர்க்காடு ஆசிரியர் தொகுதி.
5 அனிபா, நாகூர், ஈ.எம்.	மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
6 ஆதித்தன், எஸ்.டி., பி.எ.,பி.எல்.	திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
7 ஆறுமுகசாமி, எம்.	மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
8 இராசகோபால், சி. வி.	மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
9 இராசமாணிக்கம், எஸ்.எ. ..	மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
10 இராஜாராம், கே. (எதிர்க் கட்சித் தலைவர்).	மதுரை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
11 இராணி அண்ணாதுரை	சென்னை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
12 இராமசாமி படையாட்சி, எஸ்.எஸ்.	தென் ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
13 இராமசுப்பையா, காரைக்குடி ..	நியமனம்.
14 இராமநாதன், எம்.	கோயம்புத்தூர்-நீலகிரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
15 இராஜா அய்யர், எம்., எம்.எ., எல்.டி.	மதுரை-இராமநாதபுரம் ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
16 இராஜு, ஜி. என்.	மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
17 ஈஸ்வர மூர்த்தி, வி., எம்.எ. (விஸ்வபாரதி), எம்.எ. (ஆக்ஸன்).	தமிழ்நாடு மேற்கு மத்திய பட்டதாரிகள்.
18 கணபதி, கே. எஸ்.	தஞ்சாவூர்-திருச்சிராப்பள்ளி ஆசிரியர்கள்.
கணேசன், சா.	மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
காட்டூர் கோபால்	மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
21 காளியண்ணன், டி.எம்., எம்.எ., பி.காம்.	சேலம்-தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
22 குன்றக்குடி அடிகளார், தவத்திரு.	நியமனம்.

தொடரிலக்கமும், உறுப்பினர் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
23 கோலப்பா, சி. ஆர்.	மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
24 சக்தி மோகன், ஆர்.	மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
25 சங்கரலிங்கம் பிள்ளை, எம். ..	திருநெல்வேலி-கன்னியாகுமரி ஆசிரியர்கள்.
26 சந்தோஷம், டி., எம்.ஏ., பி.எல்.	தமிழ்நாடு தெற்கு மத்திய பட்டதாரிகள்.
27 சாம்பசிவம், இரா.	தென் ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
28 சிவஞானம், ம. பொ. (துணைத் தலைவர்).	நியமனம்.
29 சிற்றரசு, சி.பி.(மாண்புமிகு தலைவர்).	மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
30 சுந்தரேசத் தேவர், என்.	தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
31 சுவாமிநாதன், ஜி., பி. பார்மஸி ..	தமிழ்நாடு கிழக்கு மத்திய பட்டதாரிகள்.
32 செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர், எஸ். சி.	கோயம்புத்தூர்-நீலகிரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
33 தங்கப் பாண்டியன், வி., பி.ஏ.,பி.டி.	மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
34 தாமோதரன், ஏ. ஆர்., பி.எஸ்ஸி. (ஆனர்ஸ்).	தமிழ்நாடு வடக்கு பட்டதாரிகள்.
35 திருஞானசம்பந்தம், பி. ..	இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
36 தென்னரசு, எஸ்.எஸ்.	நியமனம்.
37 தேவராஜ், வி. எம்.	வட ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
38 நடராசன், என். வி. (பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத்துறை அமைச்சர்).	மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
39 நடராசன், எம். கே. டி.	திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
40 நாராயணசாமி, பி. (உணவு, கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்).	மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
41 நாராயணசாமி, டி. வி.	நியமனம்.
42 நாராயணசாமி, எஸ்.	சென்னை மாவட்ட பட்டதாரிகள்.
43 பகவதி, டி. கே.	நியமனம்.
44 பக்கர், எம். எம்.	நியமனம்.
45 பராங்குசம், ஜி. (அரசாங்க கொறடா).	மாநிலச் சட்டப் பேரவை.

தொடரிலக்கமும், உறுப்பினர் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
46 பலராமன், எல்.	வட ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
47 பொன்னுவேலு, டி. கே. ..	மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
48 மணி, கே. எஸ்.	தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
49 மாசிலாமணி, எம்.	மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
50 முத்து, பி. டி.	சேலம்-தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
51 முத்து, எஸ்.	மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
52 முத்துகிருஷ்ணன், டி.வி. ..	மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
53 முத்துசாமி, எஸ்.	சேலம்-தர்மபுரி-கோயம்புத்தூர்-நீலகிரி ஆசிரியர்கள்.
54 ரசல்ராஜ்	நியமனம்.
55 வசந்தபாய், ஜி.	சென்னை மாவட்ட பட்டதாரிகள்.
56 வில்சன் அப்பலோஸ், என். ..	கன்னியாகுமரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
57 வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர், ஒய். ..	திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
58 வெங்கா, வி.	செங்கல்பட்டு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
59 வெள்ளபாண்டியன், எஸ். ..	திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
60 ஜனார்த்தனம், ஏ.பி.	நியமனம்.
61 ஜார்ஜ் கோமகன்	மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
62 ஜெயராம் ரெட்டியார், எஸ். ..	இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
63 வெற்றிடம்	

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கூடும் சட்ட மன்ற மேலவையின் நாற்பத்தி ஏழாவது கூட்டத் தொடர்.

வியாழக்கிழமை, 1974 ஜனவரி 18.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் பிற்பகல் 4 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (திரு. சி. பி. சிற்றரசு) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

1. இரங்கற் குறிப்பு.

தொழிலதிபரும், விஞ்ஞான மேதையுமான திரு. ஜி. டி. நாயுடு அவர்களின் மறைவு குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே, 1974-ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 4-ஆம் நாள் தொழிலதிபரும், பல புதிய இயந்திரச் சாதனங்களைக் கண்டுபிடித்தவரும், விஞ்ஞான மேதையுமான திரு. ஜி. டி. நாயுடு அவர்கள் இயற்கை எய்திய செய்தியை இவ்வவைக்கு ஆழ்ந்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. டி. நாயுடு அவர்கள் 1893-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 23-ஆம் நாள் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தார். அவர் தம்முடைய உழைப்பினாலும், நுண்ணறிவினாலும் பல புதிய இயந்திரச் சாதனங்களைக் கண்டுபிடித்தார். விஞ்ஞானத்தில் அதிக நாட்டமுடையவராகவும், விஞ்ஞான சாதனங்களை மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் அளிக்க வேண்டுமென்ற பெரு நோக்கும் கொண்டிருந்தார். அதன் விளைவாக, குறைந்த விலையில் வானொலிப் பெட்டியை விற்பனைக்குக் கொண்டு வந்தார்.

அவர் உலக நாடுகளில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார். தன்னுடைய கருத்துக்களை, எவ்வித எதிர்ப்புக்களுக்கும் பணியாமல், தைரியமாகச் சொல்லி வந்தார். நாட்டில் தொழில் முன்னேற்றத்திற்காக, மாணவர்களுக்காக பொறியியல் கல்லூரி ஒன்றினை நிறுவி, அதில் சீரிய முறையில் இளைஞர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து வந்தார்.

அவரது மறைவு நம் நாட்டுக்கும், சிறப்பாக தமிழ் நாட்டுக்கும் ஒரு பெரிய இழப்பாகும். அவரை இழந்து நிற்கும் அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கு, இம்மேலவையின் சார்பாக நமது ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்

கின்றேன். அன்னாரின் மறைவுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையில் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடம் மௌனமாக நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

(அவையினர் இரண்டு நிமிடங்கள் மவுனமாக எழுந்து நின்றனர்.)

3. இரங்கற் தீர்மானம்

பெரியார் திரு. ஈ. வெ. இராமசாமி அவர்களின் மறைவு குறித்து

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே, தந்தை பெரியார் திரு. ஈ. வெ. இராமசாமி அவர்கள் கடந்த டிசம்பர் திங்கள் 24-ஆம் நாள், இயற்கை எய்தினார் என்ற செய்தியை ஆழ்ந்த வருத்தத்துடன் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களை இரங்கல் தீர்மானத்தை முன்மொழியும்படி வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

"நமது தமிழகத்தின் ஒப்பற்ற தனிப் பெருந்தலைவரும், தந்தை பெரியார் என்று மக்களால் அன்புடன் அழைக்கப்பெற்றவரும், இந்திய நாட்டு விடுதலை இயக்கத்தின் தளபதிகளில் ஒருவரும், ஜாதியற்ற சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று பாடுபட்டவரும், சுயமரியாதை இயக்கத்தின் தந்தையும், சமூகத்தின் மூட நம்பிக்கைகளைக் களைய தன் வாழ்நாள் முழுவதும் பணியாற்றியவரும், தமிழ்ச் சமுதாயம் மேன்மையடைய வேண்டுமென்று தியாகம் பல செய்தவருமான பெரியார் திரு. ஈ. வெ. இராமசாமி அவர்கள் மறைவு எய்தியமை குறித்து இம்மன்றம் தனது ஆழ்ந்த இரங்கலையும், ஆறுத்துயரையும் தெரிவிப்பதோடு பெரியார் மறைவால் வருந்தும் அவரது துணைவியார் மணியம்மையாருக்கும், குடும்பத்தினருக்கும் தனது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது"

என்று முன்மொழிகிறேன்.

தலைவரவர்களே, தமிழகம் மட்டுமின்றி இந்திய நாடு முழுவதும், ஏன் கடல் கடந்து வாழ்கின்ற தமிழ் மக்கள் அனைவரும் வேதனைப்படத்தக்க அளவுக்கு தந்தை பெரியார் அவர்கள் மறைந்து விட்டார்கள். இரங்கல் தீர்மானத்திலே குறிப்பிட்டிருப்பதைப் போல, தமிழ் சமுதாயத்தினுடைய விடிவெள்ளியாக பெரியார் அவர்கள் திகழ்ந்தார்கள். அவர்களுடைய பொதுப்பணி உழைப்பு,

உழைப்பு, உழைப்பு என்கின்ற அடித்தளத்திலே கட்டப் பட்டதாகும். ஓயாமல் அவர்கள் உழைத்தார்கள். தன் மனத்திற்கு சரி என்பதை எப்படிப்பட்ட எதிர்ப்புகள் சூழ்ந்து வந்தாலும் பொருட்படுத்தாமல் எடுத்துச் சொல்கின்ற அஞ்சாமை நிறைந்த வீரராக பெரியார் அவர்கள் விளங்கினார்கள். கொண்ட கொள்கையில் எவ்வளவு பிடிவாதமாக இருந்தார்கள் என்பதை அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாறு நமக்கு விளக்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. இந்திய நாட்டினுடைய விடுதலைப் போராட்டத்தில் தமிழகத்தினுடைய தலைமைப் பொறுப்பு பெரியார் அவர்களிடத்திலே ஒரு காலத்திலே இருந்தது. அந்தக் காலத்தில் பெரியார் அவர்கள் காந்தியடிகளிடத்திலே கொண்டிருந்த பேரன்பும், காந்தியடிகளின் கொள்கைகளை நிறைவேற்றுவதிலே காட்டிய தீவிரமான ஆர்வமும் இன்றைக்கும் தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய உள்ளத்தில் பசுமையாக நிழலாடிக் கொண்டிருக்கின்றது. மதுவிலக்குக் கொள்கையை காந்தியடிகள் வெளியிட்ட போது, தென்னை மரங்களிலே கலயங்கள் கட்டுவதால் மதுவிலக்கை அமுல் படுத்த முடியாத நிலை இருக்கிறது என்பதை பெரியார் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லி, தனக்குச் சொந்தமான 500-க்கும் மேற்பட்ட தென்னை மரங்களை வெட்டிச் சாய்த்து, அன்றைக்கு மதுவிலக்குக் கொள்கையில் தனக்கு இருக்கின்ற பேரார்வத்தை எடுத்துக் காட்டியவர்கள் ஆவார்கள். அதைப் போலவே காந்தியடிகளுடைய கதர் இயக்கத்திற்குத் தமிழகத்திலே முதன்முதலாக கால்கோள் விழா நடத்தியவர் பெரியார் அவர்கள் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. சாதி ஒழிப்பை வெறும் உதட்டளவு உச்சரிப்பாகக் கொள்ளாமல், அதை ஒழிப்பதற்கு வைக்கம் வரைச் சென்று பெரும் போராட்டத்தை நடத்தினார். அதன் காரணமாக வைக்கம் வீரர் என்கின்ற பட்டம் பெரியார் அவர்களைத் தேடிச் சேர்ந்தது. பெரியார் அவர்கள் ஓய்வு இல்லாமல் உழைத்தார்கள் என நான் குறிப்பிட்டேன். இறுதிக்காலம் வரையிலே அவ்வாறே உழைத்தார். அவர் வேலூர் மருத்துவ மனையிலே இருந்த காலத்திலேயும் கூட 24-ந் தேதி தயாரிக்கப்பட்ட சுற்றுப்பயணம் தொடரும் என்றுதான் பத்திரிகைகளிலே அறிவித்தார். ஆனால் அந்த சுற்றுப்பயணம் தொடராமலேயே போயிற்று. பெரியார் அவர்கள் இயக்கத்தின் சார்பிலும் சொந்த சார்பிலும் சேர்த்த செல்வத்தை நல்ல காரியங்களுக்காகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்கின்ற அக்கறையோடு பல்வேறு நன்கொடைகளை அளித்திருக்கின்றார்கள். திருச்சியிலே இருக்கின்ற பெரியார் கல்லூரிக்கு ரூ. 5 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட தொகையை பெரியார் அவர்கள் வழங்கினார்கள். திருச்சியில் மருத்துவ மனையில் உள்ள ஒரு துணைக் கட்டிடத்திற்கு பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை வழங்கினார்கள். ஈரோட்டிலே ஒரு மருத்துவ மனைத் துணைக் கட்டிடத்திற்காக கிட்டத்தட்ட லட்ச ரூபாய் அளவிற்கு நன்கொடை வழங்கினார்கள். அவைகள் அல்லாமல் அனைதைப்

பெண்கள், சிறுவர்கள் இவர்களையெல்லாம் வைத்துப்பராமரிக்கத் தக்கதொரு பணியினை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, இந்த சிறுவர்களுக்கு அபயம் அளிக்கின்ற இடமாக இன்றைக்கும் பெரியார் அவர்களுடைய இல்லம் விளங்குகின்றது. அவர்கள் மிகுந்த எளிமையானவர்கள், சிக்கனமானவர்கள் என்பதற்கு ஏராளமான எடுத்துக்காட்டுக்கள் உண்டு. கடந்த ஆண்டு தஞ்சைத் தரணியில் தமிழ் நாட்டு மக்களால், பேரன்பு கொண்டவர்களால், அவர்களின் அன்பிற்கு அடையாளமாக, பெரியார் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய சுற்றுப் பயணத்திற்கு ஏற்றவாறு, எல்லா வசதிகளும் அமைந்த ஒரு வேன் வாங்கித் தரப்பட்டது. ஆனால் அதனை பெரியார் அவர்கள் இறுதிக்காலத்தில், செலவு அதிகமாகிறது, அது மாத்திரமல்லாமல் மிகுந்த ஆடம்பரமாக அந்த வண்டி இருக்கின்றது என்று கருதிய காரணத்தினால், அதனை உபயோகிக்க தள்ளாத வயதிலும் மறுத்துவிட்டார்கள். எவ்வளவோ தடுத்தும் கேளாமல், அவர்கள் நடத்த இருந்த போராட்டத்திற்காக தமிழ்நாடு முழுவதும் அம்பாசிடர் காரிலேயே ஏறக்குறைய இரண்டு வார காலமாகச் சுற்றுப்பயணம் செய்தார்கள். அதுவே அவர்களுடைய இறுதிக்காலத்திலே வந்த உடல் நோய்க்குக் காரணமாக ஆயிற்று என்றும் கண்கலங்கச் சொன்னார்கள். இப்படி எளிமையான வாழ்வும், எவ்வளவோ அல்லல்கள், இன்னல்கள் இருந்தபோதிலும், பொது மக்களுக்காகப் பணியாற்ற வேண்டுமென்கின்ற சுறுசுறுப்பும், பேரார்வமும் பெற்ற பெரியார் அவர்கள் சமுதாய மூடநம்பிக்கைகளைக் களைந்துவிடவேண்டுமென்பதற்காக அரும்பாடுபட்டார்கள். சாதியை ஒழிக்கப் பாடுபட்டார்கள். கடவுளின் பெயரால் மேலிடங்களில் செய்யப்படுகின்ற எந்தத் தவறான பிரச்சாரங்களாக இருந்தாலும், அவைகளையெல்லாம் கண்டிப்பதிலே பெரியார் அவர்கள் மிக அழுத்தந்திருத்தமாக இருந்தார்கள்.

பெரியார் அவர்கள் இன்றைக்கு இல்லையென்றாலும், அவருடைய கொள்கையிருக்கின்றது. லட்சியங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் வகுத்த அந்தத் தன்மானப் பாதை, சுயமரியாதைப் பாதை இருக்கின்றது. அவருடைய கொள்கை வெற்றிபெற அவருடைய எண்ணம் ஈடேற, நாம் உழைப்பதுதான் பெரியார் அவர்களுக்கு நாம் செய்கின்ற **நன்றிக் கடன் என்பதை நான்** எடுத்துச் சொல்லி, இந்த அவையின் வாயிலாக தமிழக மக்களின் சார்பாக தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கும், அவர்களுடைய துணைவியார் திருமதி மணியம்மை அவர்களுக்கும் ஆறுதல் கூறுவதோடு நாமும்

ஒருவருக்கொருவர் ஆறுதல் கூறிக்கொள்வதுதான் பொருத்தமானதாகும் என்பதையும் எடுத்துக்கூறி, பெரியார் அவர்கள் வாழ்க, அவர் புகழ் வாழ்க, அவருடைய கொள்கை வெல்க என்று கூறி அமைகின்றேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 4-10)

* **திரு. கே. ராஜாராம்:** மாண்புமிக்க மேலவைத் தலைவரவர்களே, அவையின் முன்னவர், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்போது முன்மொழிந்த இரங்கல் தீர்மானத்தில் கலந்துகொண்டு, நான் சில வார்த்தைகளைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாங்களெல்லாம் சிறு பள்ளி மாணவர்களாக இருந்த காலத்தில், 1925க்கு முன்னால் தமிழ் நாட்டின் தேசியத்தை உருவாக்கிய தூண்களில் அவரும் ஒருவர் ஆவார். பெரியார் ஈ. வே. ரா அவர்களும், டாக்டர் வரதராஜுலு நாயுடு அவர்களும், ராஜாஜி அவர்களும் தமிழ் நாட்டில் தேசியத்திற்கு வித்திட்டார்கள். பெரியாரைப் போன்று எந்த விஷயத்திலும் சந்தேகமில்லாமல் வெட்டு ஒன்று, துண்டு இரண்டு என்று பேசக் கூடிய தலைவரைப் பார்ப்பது அரிது. பொதுவாக அரசியலில் ஈடுபடுபவர்கள் நாளை, நாம் இன்று பேசுவதற்கு வேறு அர்த்தம் ஏதாவது சொல்ல முடியுமாவென்று யோசித்துக் கொண்டே பேசுவார்கள். ஈரர்த்தப் படும்படியான வார்த்தைகளைப் பேசுவார்கள். ஆனால் பெரியாருடைய வாழ்க்கையில் அப்படி என்றுமே நிகழ்ந்தது கிடையாது. அவர் பேசிய பேச்சுக்கு இரண்டு அர்த்தமே கிடையாது, ஒரே அர்த்தம் தான். அந்த மாதிரித் தலைவரை நம் தேசத்தில் பார்க்க முடியாது. அவருக்கு வைக்கம் வீரர் என்ற பெயரை அண்ணல் காந்தியடிகள் சூட்டினார்கள். காந்தியடிகள் வகுத்த திட்டங்களை அவரே முன்னின்று தமிழ் நாட்டில் நடத்தினார். தீண்டாமை ஒழிப்பு, ஆலயப் பிரவேசம், மூடப் பழக்க வழக்கங்களை ஒழித்தல், ஜாதி மத பேதங்களை ஒழித்தல் முதலியவை அண்ணல் காந்தியடிகளின் அடிப்படைக் கொள்கைகளில் முதன்மையானவை. ஆகவே பெரியார் கடைப்பிடித்த கொள்கை, காந்தியடிகளின் கொள்கைகளுக்கு விரோதமானது என்று சொல்ல முடியாது. அவைகளைத் துரிதமாகச் செய்ததால் அவரால் பாராட்டப்பட்டார். எங்களுக்கெல்லாம் ஒரு உணர்ச்சியைக் கொடுத்து, அந்தக் காலத்திலே 1926-27ம் ஆண்டிலே காங்கிரசிலே நாங்கள் ஈடுபடும்படியான ஒரு நிலைமையை உண்டு பண்ணியவர் அவர் தான். இல்லையென்றால் வெகு காலத்திற்குப் பின்னால் நாங்கள் காங்கிரசில் சேர்ந்திருக்கலாம். எங்களுக்குப் பள்ளிப் பருவத்திலே தேச பக்தியை உண்டு பண்ணியவர் அவர் தான். பின்னரும் சில சமயங்களில் அவருடன் நெருங்கிப் பழகும்படியான பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. அவரோடு 3 தினங்கள் கூடவே இருந்தேன். 1954ம் வருஷம் தலைவர் காமராஜர் தேர்தலில் குடியாத்தத்தில் அவர் முழு மூச்சாக வேலை செய்தபோது, அவர் கூடவே இருக்கும்படியான பாக்கியம் எனக்குக்

[திரு. கே. ராஜாராம்] [1974 சனவரி 18

கிடைத்தது. அவர் சாப்பிடும்போது நானும் சாப்பிடுவேன். ஒவ்வொரு வேளையும் அவரை அழைத்துக்கொண்டு பல பகுதிகளுக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலைமையில் இருந்தேன். நான் ஆச்சரியப்படுவது உண்டு. அவர் வயதில் இவ்வாறு நம்மால் உழைக்க முடியுமா என்று நினைத்துப் பார்க்கக் கூட முடியாது. நம்முடைய நல்வழிகளிலே முயற்சியைப்பற்றி அடிக்கடி சொல்வது உண்டு. கண் துஞ்சார் என்பது போல அவருக்கு தூக்கம் வராது போலும். ஏதாவது நினைத்துக்கொண்டேயிருப்பார் போலும். ராத்திரி 12 மணிக்கு 10 பேர்களை அழைத்து நாளைக்குக் காலையில் இன்னின்ன இடங்களுக்குப் போக வேண்டும், இத்தனை கூட்டங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று உத்தரவிடுவார். நாங்கள் விடிய விடிய அவர் போக வேண்டிய கூட்டங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்தோம். இம்மாதிரி நினைத்த காரியத்தை அப்போதே முடித்து விட வேண்டுமென்பதற்கு அவர் உதாரணமாக இருந்தார். அவர் வழி தவறி என்றும் போனது கிடையாது. அவருடைய வாழ்க்கையில் இரகசியம் என்பது கிடையாது. அவர், பட்டவர்த்தனமாக எல்லோரும் தெரிந்து கொள்ளும்படியாக நடந்து வந்திருக்கிறார். காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அபிப்பிராய பேதம் ஏற்படும்படியான மத விஷயங்களில் தலையிடுகிறோமே என்பதற்காக அவர் கொஞ்சமும் பின் வாங்கியது கிடையாது. தன் மனதில் பட்டதைக் கடைசி வரை சாதித்து ஒரு பெரிய வெற்றி வீரனாக அவர் நம்மை விட்டு மறைந்திருக்கிறார். இன்று தமிழ் நாட்டில் யாரும் அவரைப்பற்றிக் குறைத்து மதிக்கக் கூடிய நிலைமை கிடையாது. 95 ஆண்டுக் காலம் ஒரு பெரிய மலை போன்று இருந்து வழி காட்டிச் சென்றிருக்கிறார். இன்னும் 4, 5 ஆண்டுகள் இருந்திருந்தால், செஞ்சுரி அடித்திருப்பார். அப்பேர்ப்பட்ட வீரர் நல்ல பல வழிகளைக் காட்டியிருக்கிறார். கடந்த 50, 60 ஆண்டு காலங்களில் தமிழ் நாட்டின் சீர்திருத்தப் பாதையை வழி வகுத்துக் கொடுத்து விட்டுப் போயிருக்கிறார். இந்த சீர்திருத்தப் பாதையை உலகமெல்லாம் கொண்டாட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். தைரியமாக அந்தக் காலத்தில் செய்து வந்தவர் அவர் தான். அவர் வழியைப் பின்பற்றி தேசியத்திலும், சமூகச் சீர்திருத்தத்திலும் உழைப்பது தான் அவருக்கு செய்யக் கூடிய கைம்மாறு. அப்பேர்ப்பட்ட வீரரை இழந்து நிற்கிறோம் என்றாலும் அவருடைய பாதை மறையாத பாதை. அந்தப் பாதையில் சென்று சமூக சீர்திருத்தத்தையும் தேச பக்தியையும் நிலைநாட்டுவதற்கு உழைப்போம் என்று கங்கணம் கட்டிக்கொள்வது தான் அவருக்குச் செய்யக் கூடிய உண்மையான அஞ்சலியாகும். ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தில் எனது பங்கையும் செலுத்திக்கொண்டு எனது ஆழ்ந்த வருத்தத்தை எங்கள் கட்சியின் சார்பாக அவருடைய குடும்பத்தாருக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

1974 சனவரி 18]

*திரு. சா. கணேசன்: அவைத் தலைவரவர்களே, தமிழகத்திலே மிகப் பெரிய தலைவர்களாக விளங்கிய மிகச் சிலருள்ளே ஒருவராக விளங்கியவர் இன்று நம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார்கள். பழைய பரம்பரை என்று சொல்கிறவர்களிலே, நான் கருதுவது, என்னைப் பொறுத்த வரையிலே—இறுதியாக இருந்தவர் மறைந்து விட்டார் என்று கருதுகிறேன். முழுக்க, முழுக்க, நேர்மையும், நெஞ்சுறுதியும் வாய்ந்த அரசியல் சமுதாயத் தலைவர்களிலே மிகக்குறிப்பிடத் தக்க ஒருவராக பெரியார் அவர்கள் விளங்கினார்கள். பிறர் என்ன கருதினாலும் சரி, தாம் சரி என்று உணர்வதைக் கொஞ்சமும் அஞ்சாமல் மிகத் தெளிவாகப் பேசுவதிலே எவரையும் மிஞ்சியவராக விளங்கியவராக அவர்கள் இருந்தார்கள். பல விஷயங்களிலே, பல பெரியவர்களோடு தமக்குக் கருத்து முரண்பாடு ஏற்பட்டாலும், அதை எவ்வளவுக்கு அழுத்தமாகக் கண்டிக்க அல்லது மறுக்கத் தயங்கவில்லையோ அங்ஙனமே அத்தகைய பெரியவர்களின் அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டவும் அவர் என்றுமே தயங்கியதில்லை. எம்மான் காந்தியடிகள் இறந்தபிறகு இந்தியாவிற்கு 'இந்தியா'

(பிற்பகல் 4-20)

என்று பெயரை மாற்றி 'காந்தியா' என்று பெயரிடவேண்டும் என்று கூறுகிற அளவிற்கு, அவ்வளவு உன்னதத் தலைவராக அவர்கள் விளங்கினார்கள். அங்ஙனமே காந்தியடிகளோடு மிக நெருங்கிய தொடர்பினைக் கொண்டு இருந்ததைப் போலவே அவர்களோடு மிக முரணான கருத்துக்களையும் கொண்டு இருந்தார் பெரியார் அவர்கள். அதுபோன்றே இராஜாஜி அவர்களோடு பல முரண்பாடான கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனாலும் அவர்களுக்குள் இருந்த ஒரு இணைப்பு, பரஸ்பர மரியாதை எந்தக் காலத்திலும் குறையவில்லை. இராஜாஜி அவர்களுடைய இறுதிக்காலத்திலே நாங்கள் எல்லோரும் அவர்களோடு இருந்தோம். நம்மில் பலரும் இருந்தோம். அப்பொழுது பெரியார் அவர்கள் இராஜாஜி அவர்களைப் பன்முறை மருத்துவ மனையில் கண்டது மட்டுமின்றி இறுதிக் கட்டத்திலும் வந்து, கடைசிவரையில் இருந்து தம்முடைய ஆழ்ந்த அன்பினைத் தெரிவித்த பெரியாராக விளங்கினார்கள் அவர்கள். இத்தகைய ஒரு பெரு மகனார், ஏதோ தமிழகத்தில் சமுதாயப் பிரச்சாரத்தினை மட்டுமே செய்தார் என்று இப்போதுள்ள தலைமுறையில் பலர் எண்ணக்கூடும். ஆனால் பழங்கால அரசியல் தலைவர்களிலே தலைசிறந்த ஒருவராக அவர்கள் விளங்கியதை நூளவிற்கு நேரே கண்ட பேறு எனக்கு உண்டு. எப்படி வட நாட்டிலே 'பால், லால், ப்பால் (Bal-Lal-Pal) என்று சொன்னோமோ அதுபோன்றே தென் நாட்டிலே 'நாயுடு, நாயக்கர், முதலியார்' என்று சொல்லுகின்ற நிலை ஏற்பட்டது. 'டாக்டர் வரதராஜுலு நாயுடு, இராமசாமிப் பெரியார், திரு. வி. க.' ஆக இந்த மூன்று பெரியவர்களின் பெயர்களையும்

[திரு. சா. கணேசன்] [1974 சனவரி 18

அப்படிக் குறிப்பிடும் அளவிற்கு தமிழ் நாட்டில் மூன்று பெரும் தலைவர்களாக அன்று விளங்கினார்கள். பெரியார் அவர்களுக்குப் பிறகுதான் இராஜாஜி அவர்கள் இந்தத் துறையில் வந்து சேர்ந்தார்கள் என்று கூட வரலாற்று அடிப்படையில் சொல்ல ஆசைப்படுகின்றேன். அப்போதும்கூட இராஜாஜி அவர்களும் பெரியார் அவர்களும்—அவர்களிடையே விளங்கிய இணைப்பு போதிசயிக்கத்தக்க நிலைமையில் இருந்ததைப் பார்த்தோம். காஞ்சிபுரம் மாநாட்டினைப் பார்த்தவர்களுக்கு அது தெரியும். இப்படி யெல்லாம் தேசியத் துறையிலாகட்டும், சமுதாயத்துறையிலாகட்டும், அல்லது பிற துறையிலாகட்டும், பல்வேறு துறைகளிலும் மிக உண்மையான ஈடுபாட்டோடு, உறுதியோடு, நேர்மையோடு நின்ற ஒரு தலைமகனை தமிழகம் இழந்திருக்கின்றது. அத்தகைய உறுதியும் நேர்மையும் உள்ள பெருமகனாருக்கு நம் மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இரங்கல் தீர்மானத்தின் உணர்ச்சியில் நானும் கலந்துகொண்டு, என்னுடைய கட்சி சார்பாகவும், என் சொந்த சார்பிலும் வணக்கம் நிறைந்த மரியாதையை அப்பெருமகனாருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுவதோடு அவரது ஆன்மா பரிபூர்ண சாந்தியடைய ஆண்டவன் அருள வேண்டுமென்று வேண்டி அமைகின்றேன், வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவரவர்களே, தந்தை பெரியார் அவர்களின் மறைவு குறித்து நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இரங்கல் தீர்மானத்தை முன் மொழிந்ததை ஆதரித்துப் பேசுகையில் என் வாழ்க்கையில் அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு சில சம்பவங்களை மாத்திரம் முதலில் சொல்லிக்கொண்டு, பின்னர் என் கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

நான் சென்னையில் கல்லூரியில் படித்துத் திரும்பிச் சென்ற காலத்தில்தான் பெரியார் அவர்கள் சுயமரியாதை இயக்கத்தை ஆரம்பித்து வைத்திருந்தார்கள். அப்போதுதான் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் முதலாவதாக திரு. எம். கே. ரெட்டியார் அவர்கள் முதலாவது சுயமரியாதை மகாநாட்டை நடத்தியிருந்தார்கள். இரண்டாவது மகாநாடு விருதுநகரில் நடந்தது. அதை மறைந்த பெரியார் இராமசாமி அவர்களோடு நானும் சேர்ந்து நடத்தினேன். அதையொட்டி நடைபெற்ற இளைஞர் மகாநாட்டிற்கு நான் வரவேற்புக் குழுவின் தலைவராக இருந்தேன். பெரியார் இராமசாமி அவர்கள் அரசியல் மகாநாட்டுக்குத் தலைமைவகித்தார்கள். அப்படி அவர்களோடு நான் ஐந்தாண்டு ஆறாண்டு காலத்திற்கு இணைந்து செயல்பட்டுவந்தேன். பின்னர் நான் காங்கிரஸ் மகாசபையில் சேர்ந்தபிறகுதான் அவர்களுடைய

1974 சனவரி 18] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

இயக்கங்களிலே நான் நேரடியாக ஈடுபட முடியவில்லை. ஆனாலும் ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் செய்து வந்த சமுதாய சீர்திருத்தச் சேவைகளில் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருந்த துணிந்த மனப்பான்மையானது தமிழ்நாட்டில் எவ்வளவு தூரம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பலனளித்திருக்கிறது என்று பார்த்தால், அதுவே ஒரு பெரிய சீர்திருத்த வரலாறாகும். இதை நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் நேற்று குறிப்பிட்டார்கள். நம் ஆளுநர் அவர்களும் தங்களுடைய உரையில் முதல் பத்தியில் மிக அழகாக பெரியார் அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சிறப்பைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். பெரியார் இராமசாமி அவர்கள் மிகச் சிறந்த ஒரு லட்சியத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதாவது எலெக்ஷனில் நிற்பதில்லை என்று. எலெக்ஷனில் நிற்பது என்றால், சமயத்திற்குத் தகுந்தபடி பேசுவது, ஆளுக்குத் தகுந்தபடி பேசுவது என்று மனத்திலே ஒரு குழப்பம் உண்டாகும். எனவே எலெக்ஷனிலேயே நிற்பதில்லை என்று வைத்துக்கொண்டு, மக்களுக்குச் சேவை செய்வது, அவர்களிடம் ஜாதி மத பேதங்களால் ஏற்படும் தீமைகளை எடுத்துச் சொல்லி அவர்களுடைய வாழ்க்கையை நல்லபடி அமைப்பது என்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு கடந்த ஐம்பது அறுபது ஆண்டுகளாக அந்தக் காரியத்தையே திறம்படச் செய்து வந்தார்கள். அவர்களை முதலில் சந்தித்ததற்குப் பிறகு வெகு நாள் கழித்து ஒரு நாள் அவர்கள் குற்றாலத்தில் இருக்கும்போது, நண்பர் ஜீவா அவர்களும் உடன் இருந்த நேரத்தில், நான் அவரைச் சந்திக்கப்போனபோது, என்னைப் பார்த்து என் பெயரைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டார்கள்; அவ்வளவு ஞாபக சக்தி. பிறகு இருபது ஆண்டுகள் கழித்து எங்கள் ஊரிலே நடைபெற்ற ஒரு கல்யாணத்தில் பார்த்தபோதும் என் பெயரைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டு விசாரித்தார்கள். பிறகு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அமெரிக்கா சென்று வந்த பிறகு 'கலைவாணர் அரங்கில்' என்னைப் பார்த்தபோதுகூட பழைய ஞாபகத்தை வைத்துக்கொண்டு, 'வா தம்பி' என்று அன்போடு அழைத்துப் பேசினார்கள். சமுதாயத்திலுள்ள இந்த மூடப் பழக்க வழக்கங்கள், ஜாதி சமய வேறுபாடுகள் எல்லாம் ஒழிய வேண்டும், தலைவிதி என்ற எண்ணம் யாருக்கும் இருக்கக்கூடாது, மனிதன் தன்னுடைய முயற்சியினால், படிப்பினால், உழைப்பினால் எல்லாவற்றையும் ஜெயிக்க வேண்டும் என்ற உறுதியான மனப்பான்மையை நாம் கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் கொண்டிருந்த எண்ணம் இந்த நாட்டிலே மக்களிடம் நன்றாகப் பதிந்திருக்கின்றது என்றால், அப்படி ஒரு மன மாற்றம் மக்களிடம் ஏற்பட்டதற்கான காரணம், பெருமை அவர்களுக்குத்தான் உண்டு என்பது என்னுடைய ஆணித்தரமான நம்பிக்கை. அந்த முறையில்

[திரு. எஸ். ஜெயராம செட்டியார்] [1974 சனவரி 18

அந்தக் காரியத்தை தம்முடைய கடைசிகாலம் வரையில் விடாப்பிடியாகச் செய்து வந்தார்கள். மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த போதும்கூட, தொட்டியைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு, எங்கே திராவிடர் கழகப் பிரச்சாரக் கூட்டம் என்றாலும் தவறாமல் நேரத்தில் வந்திருந்து, மிகத் துணிச்சலாகத் தமக்குச் சரி என்று பட்ட கருத்துக்களை மேடைகளில் சொல்லி வந்தார்கள். இப்படி கடும் நோய்வாய்ப்பட்ட பிறகும் கொள்கைகளைப் பரப்ப வேண்டும் என்று அலைந்த வேறு யாரையும் பார்த்திருக்க முடியாது. அவர் தம்முடைய கொள்கைகளைப் பரப்புவதில் அவ்வளவு தீவிரமாக இருந்தார்கள். இதிலே அவர் ஒரு பெரும் எடுத்துக்காட்டாகவே இருந்தார். என்னிடம் எப்போதும் பெரும் அன்பைக் காட்டிவந்தார். மிக ஆசாரமான வைணவக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் அவர். சம்பத் அவர்களுடைய தகப்பனார் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயக்கர் அவர்களைப் பார்த்திருக்கின்றேன். அவர் தம்முடைய நெற்றியில் நாமத்தைப் போட்டுக்கொண்டுதான் வருவார். அப்படிப்பட்ட தீவிர வைணவத்தில் ஈடுபாடுடைய அவருடைய சகோதரர் பெரியார் இராமசாமி அவர்கள். ஈரோட்டில் அவர்களுக்குப் பாதி ஊர் என்று சொல்லுவார்கள். அவ்வளவு செல்வாக்கான குடும்பத்தில் பிறந்த பெரியார் இராமசாமி அவர்கள் நாட்டிலே மக்கள் ஜாதிவேறுபாடுகளால் கஷ்டப்படுகின்றார்கள், அவர்களைச் சீர்தூக்கிவிட வேண்டும் என்ற ஒரே எண்ணத்தோடு முழு மூச்சோடு பாடுபட்டு வந்தார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல, பெரியார் அவர்கள் பண விஷயத்தில் மிகச் சிக்கனமாக இருப்பார்கள். எவ்வளவு பணம் இருந்தாலும், தம்முடைய சொந்த வாழ்க்கையில் மிகமிகச் சிக்கனமாக இருந்தார்கள். அப்படி இருந்து கடைசியில் ஒரு பெரும் 'ட்ரஸ்ட்டையே' ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். இனி நாம் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் என்னவென்றால் வருங்காலத்தில் அவர் விட்டுப்போயிருக்கும் நல்ல காரியங்களையெல்லாம் நாம் தைரியமாகச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய தைரியத்தை அவர்களிடமிருந்து நாம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர் செய்த காரியங்களையெல்லாம் நாம் மனத்தில் கொண்டு, தமிழ்நாட்டில் ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பணி செய்வதுதான் நாம் அவருக்குச் செய்யும் பணி என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொண்டு அவர்களுடைய ஆன்மா சாந்தியடைய வேண்டும் என்று சொல்லி அமருகிறேன்.

1974 சனவரி 18]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவரவர்களே, தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய மறைவு ஈடு செய்ய முடியாத தேசியப் பேரிழப்பாகும். அவருடைய பிரிவிற்காக, மறைவிற்காக தமிழக இஸ்லாமிய மக்களின் சார்பிலே ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கடந்த ஐந்தாண்டு காலத்திலே தமிழகம் நான்கு பெருந்தலைவர்களை இழந்து நிற்கின்றது. ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்பு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை நாம் இழந்தோம். அதையடுத்து, கண்ணியத்திற்குரிய காய்தே மில்லத் அவர்கள் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்தார்கள். அடுத்து பேரறிஞர், மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்களும் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்தார்கள். இப்போது திராவிடத் தந்தை பெரியார் அவர்களும் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்தது உண்மையிலேயே நாமெல்லாம் பெரும் நட்டத்திற்கு உள்ளானவர்கள் என்றுதான் நான் சொல்லுவேன். இப்படி பெருந்தலைவர்களெல்லாம் ஒருவர்பின் ஒருவராக நம்மைவிட்டுப் பிரியும் நிலையை ஆண்டவன் மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று நான் அவரிடத்தில் சபையின் சார்பிலே பிரார்த்திக்கின்றேன்.

பெரியார் அவர்கள் புரட்சிகரமான பல சீர்த்திருத்தங்களை அமுல்நடத்துவதற்குக் காரணகர்த்தாவாக இருந்தார்கள். மதத்தின் பெயரால் வதைக்கப்பட்ட, சுரண்டப்பட்ட மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்று அவர் அந்தப் பணியிலே தம்மையே அர்ப்பணித்துக்கொண்டார்கள். அது அவர்களுடைய ஒரு பெரும் சாதனை என்றே சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் அரசியல்வாதியாக இருந்தார்களா அல்லது சீர்த்திருத்தவாதியாக இருந்தார்களா என்று கேட்கப்பட்டால், அந்தக் கேள்விக்கு என்னால் சரியான பதில் சொல்ல முடியாது.

(பிற்பகல் 4-30)

ஆனால் அவர்கள் ஒரு கட்சியை நடத்தினார்கள். அது ஒரு விசித்திரமான கட்சி. அந்தக் கட்சியிலே ஆயிரக்கணக்கானவர்கள், லட்சக்கணக்கானவர்கள் சேர்ந்தார்கள். அந்தக் கட்சியிலே அங்கத்தினர்களாக உள்ளவர்கள், சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கோ, பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கோ போட்டியிடக்கூடாது என்று அவர்கள் தீர்மானித்திருந்தார்கள். அப்படி தீர்மானித்திருந்தும், லட்சோபலட்சம் பேர்கள் அந்தக் கட்சியில் சேர்ந்தார்கள் என்றால், தாங்கள் செய்யும் பணிக்கு எந்தவிதப் பிரதிபலனும் கிடைக்க வழியில்லை என்று தெரிந்தும் சேர்ந்தார்கள் என்றால், மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற மனப்பான்மையிலே தங்களைத் தாங்களே மக்கள் சேவையில் அர்ப்பணித்துக் கொண்ட கொள்கையைக் கொண்டவர்களாக அமைந்திருந்தார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் சேவையில் ஈடுபடுகின்றவர்கள் தான் தலைசிறந்த தலைவர்களாக உருவெடுக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட

பண்புடையவர்களை பெரியார் அவர்கள் உருவாக்கினார்கள். அந்தப் பாசறையில் பயின்றவர்கள் தான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், நமது கலைஞர் அவர்களும். இப்படிப்பட்ட பல சிறந்த தலைவர்களை உருவாக்கித் தந்த பெருமை பெரியார் அவர்களைச் சாரும்.

பெரியார் அவர்கள் அரசியல்வாதியா, சீர்திருத்தவாதியா என்ற கேள்வியை முதலிலே சொன்னேன். அவர்கள் அரசியல்வாதி இல்லை, சீர்திருத்தவாதிதான் என்று பலர் சொல்வார்கள். ஆனால் ஒன்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1963 ஆம் ஆண்டிலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் நான் விவாதித்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது தமிழ்நாட்டிலே திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களின் அமைச்சரவை ஆண்டுகொண்டிருந்தது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள், "இந்த காங்கிரஸ் அமைச்சரவையை ஆட்சியிலிருந்து இறக்க வேண்டும் என்று நான் எவ்வளவோ பாடுபடுகிறேன். அது முடியமாட்டேன் என்கிறது. இந்த ஆட்சியை எப்போதோ சாய்த்திருக்கலாம். அப்படி சாய்க்க முயற்சி எடுக்கும்போது ஒருவர் முட்டுக்கொடுத்து விடுகின்றார். ஒரு தனி மனிதருடைய ஆதரவின் காரணமாக, இந்த ஆட்சியைக் கீழிறக்க முடியவில்லை" என்று சொன்னார்கள். பெரியார் அவர்கள் அரசியல்வாதி இல்லை என்றாலும், அரசியலில் அவருக்கு இருந்த செல்வாக்கு எத்தகையது என்பதை இந்த வாசகத்தின் மூலம் நாம் உணரமுடிகின்றது.

பெரியார் அவர்கள் இஸ்லாமிய பொதுமக்களிடத்திலே பேரன்பு கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். கடவுளை அவர்கள் நம்பினார்களா இல்லையா என்ற சர்ச்சைக்கு நான் போகத் தயாராயில்லை. ஆனால் நபிகள் நாயகம் அவர்களின் பிறந்தநாள் விழாக்களில் அவர் ஆர்வத்துடனும், அன்புடனும் கலந்துகொண்டு தீவிரமாகப் பேசிய நல்ல பல பேச்சுக்களை நான் கேட்டிருக்கிறேன். அத்தகைய பெரியார் அவர்கள் நம்மிடமிருந்து பிரிந்துவிட்டார்கள் என்பதற்காக என் சார்பிலும், எல்லோர் சார்பிலும் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வாழ்க பெரியார் நாமம். வாழ்க பெரியார் புகழ்.

* THIRU A. R. DAMODARAN : Hon. Chairman, Sir, may I join, in all humility, in paying my tribute to one of the greatest men of the nineteenth and the twentieth centuries? In fact, the nineteenth century has witnessed the birth of great rationalists, amongst whom were Robert Ingersol, Periyar Ramaswami and Lord Bertrand Russell. In India, where we are bound by tradition

and also by the rules of orthodoxy, Periyar Ramaswami was like a breath of fresh air. If to-day, Sir, we have thousands of people with the scientific spirit of inquiry—inquiring into the various prejudices that beset our country—not a little of it is due to the outstanding work done by such great social reformers as Periyar Ramaswami.

My family, Sir, if I may bring in a personal note, was intimately associated with Periyar Ramaswami for over five decades. My father, in spite of his orthodoxy, was a great admirer of Periyar Ramaswami. In fact, when my father was asked to preside over the eighty-fifth birthday of Periyar Ramaswami, he considered it a great privilege and an honour to be associated with a man who had done so much for the backward communities of our country.

Today, Sir, there are many political leaders who have come to the forefront and who have assumed the mantle of political leadership, not because India achieved Independence, but because of the great fight that Periyar Ramaswami had been waging for over seventy years for the cause of the backward communities, for the cause of the underdog, for the cause of those who stood oppressed by various prejudices that had crept into the life of our nation—not because religion ordained it, but because superstition and rituals played a dominant part in suppressing the true tenets of religion and substituting it with false premises leading to the oppression of millions of our countrymen. If today, Sir, there are thousands of Tamilians who can lift their heads in pride and say that they can play their part in the Government of our country, not a little of it is due to the outstanding work done by Periyar Ramaswami.

My brother also—although he was a student in Cambridge and had just finished his M.A. (Tripos) and taken his Ph.D. when he returned to India in 1936—was, somehow or other, caught in the fascination of Periyar Ramaswami. I remember even today, although I was then a young lad of ten years old, many of the historic meetings addressed by him, that took place in the Marina Beach at Madras.

Sir, Periyar Ramaswami was a great fighter, not only against religious superstition and prejudice, but also against another malaise. He was able to predict, even in 1937, the dominance

of one language over the other languages of India. If today, Sir, we in Tamil Nadu, we in West Bengal, we in other parts of India, who do not accept the dominance of that particular language, are able to announce our views with freedom and without fear, not a little of it is due to the great struggle that Periyar Ramaswami launched in 1937 and which, today, has seen its fruition in the Nehru assurance that all the fourteen languages of India would have their due places in the Constitution of our country.

If today, Sir, we grieve the death of Periyar Ramaswami, although he was 95 years of age, it is because to many of us Periyar Ramaswami was indestructible; we could never visualise his demise. We thought that even though lesser men may die, Periyar Ramaswami would continue for ever, as he did even till the last week before his death. Sir, just one month before his demise, Periyar Ramaswami had come to Cuddalore and he had addressed a public meeting for over one hour and we were all aghast that a man of his age, with his illness, could have had the outstanding courage to carry on the great social work of which he was so dedicated and sincere a leader.

Today, Sir, all that I can say is that if our political leaders could display a fraction of his great integrity and political honesty, our country would be a much better place and our States would be much better governed. I have no doubt, Sir, that the present Government of Tamil Nadu, consisting as it does of the sincere followers of this great leader, will carry on his great tradition and fight for all that they consider truly and really necessary from the point of view of the people.

I join, Sir, in paying my tribute to one of the great reformers of our age. Thank you.

(பிற்பகல் 4-40)

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய மறைவை அடுத்து, டாக்டர் முதல்வர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் இரங்கல் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து பெரியார் அவர்களுடைய வாழ்க்கையைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூறினார். அதை அடுத்து மற்ற தலைவர்களும், பெரியார் அவர்களுடைய தொண்டையும், அவருடைய கொள்கைகளையும் அந்தக் கொள்கைகளில் அவருக்கு இருந்த உறுதிப்பாட்டையும் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். நானும்

பல காலம் அவருடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவன். பல கூட்டங்களில் அவரோடு நான் சென்று பேசியிருக்கிறேன். அப்பொழுதெல்லாம் அவர் மணிக்கணக்கில் பேசுவது உண்டு. ஆனால் எதைப்பற்றிப் பேசினாலும், ஒரு புதுக் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய திறமை உடையவர் அவர். அவரது பேச்சுக்கள் எப்படி இருக்குமோ என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்து சாதாரண அடித்தளத்திலிருந்த மக்கள், எழுதப் படிக்கத் தெரியாத மக்கள் ஆர்வத்தோடும், ஊக்கத்தோடும், உணர்வோடும் மணிக்கணக்கில் அவர் சொல்கின்ற கருத்துக்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்ததை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அதையெல்லாம் பார்த்து பெரு மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறேன். சிறந்த பேச்சாளர், மக்களிடம் நேரிடையாக எதையும் சொல்கின்றவர் பெரியார் ஒருவர்தான். உள்ளங்களைத் தொடுகின்ற முறையில் பேசுகின்றவர் அவர்தான். அதனால்தான் தமிழகத்தில் அரை நூற்றாண்டுக்குமேல் அவரைப் பின்பற்றி, போற்றி, பாராட்டி அவரது தொண்டை நாம் அனைவரும் மனதில் வைத்துக் கொண்டாடுகிறோம். குறிப்பாக அவர் செய்த தொண்டு பின்தங்கிய மக்களுக்குப் பயன் பட்டது. மூட நம்பிக்கைகளிலும், மற்ற சமூகங்களின் கட்டுப்பாடுகளிலும் ஆதிக்கத்திலும் புதைக்கப்பட்டுக் கிடந்தவர்கள், பெரியார் அவர்களுடைய கடுமையான பிரசாரங்களை எல்லாம் மூலை முடுக்குகள், கிராமங்கள் எல்லாவிடங்களிலும் கேட்டு ஒரு விழிப்பைப் பெற்றிருக்கின்றனர். அந்தப் புரட்சியை உண்டாக்கியவர் பெரியார் அவர்கள்தான் என்றால் மிகையாகாது. நான் பல கூட்டங்களுக்கு அவருடன் சென்றிருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டு மக்களுக்குச் சிறந்த தொண்டைச் செய்தவர். தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு மட்டுமல்ல அவரது மறைவால் ஏற்பட்ட இழப்பு. இன்றையதினம் நாடு பூராவுமே அவருடைய மறைவைக் குறித்து வெளியிடப்பட்டுள்ள அனுதாபச் செய்திகளைப் பார்த்தால், மத்திய அரசு, மாநில அரசுகளின் முதலமைச்சர்கள் எல்லோருடைய செய்திகளையும் பார்த்தால், எந்த அளவுக்கு அவருடைய சேவையை நாடு அங்கீகரித்திருக்கிறது, மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரிய வருகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு தலைசிறந்த தலைவரை நாம் இழந்து விட்டோம். அவர் விட்டுச் சென்ற கருத்துக்களையும், கொள்கைகளையும், இயக்கங்களையும் நாம் தொடர்ந்து ஊக்குவித்து, பின்பற்றி நடக்க வேண்டும். தமிழக அரசு அவருடைய மறைவை அரசாங்க மரியாதையோடு நடத்தி வைத்ததற்கு என்னுடைய நன்றியை இந்த அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பெரியார் அவர்கள் பேசுகின்ற கூட்டங்களில் எல்லாம் என்னென்ன விதமான குழப்பங்கள் வரும் என்று சொல்ல முடியாது. நான் பலவிதமான குழப்பங்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். அதையெல்லாம் லட்சியமே பண்ண மாட்டார். ஓடி விடலாம், தப்பித்துப் போய்விடலாம் என்று நினைத்தவர் அல்ல. சில

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி] [1974 சனவரி 18

நேரங்களில் கூட்டத்திற்கு போலீஸார் அனுமதி பத்து மணியோடு முடிந்துவிடும். மைக்கை எடுத்து விடுவார்கள். உடனே கூடியிருப்பவர்களைப் பார்த்து கிட்டே வந்து உட்காருங்க, கிட்டே வந்து உட்காருங்க, நான் நல்லபடி பேசுகிறேன் என்று மக்களை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு மைக் இல்லாமலேயே பேசுவார். போலீஸ்காரர்கள் சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும், அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு போகட்டும், அவர்கள் மேல் கோபம் கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டு, தொடர்ந்து கூட்டத்தை நடத்துவார். அதைப் பார்த்து நான் பெருமைப் பட்டிருக்கிறேன். அவ்வளவு பெரிய தலைவர். அவருடைய நினைவை நாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு, தமிழகத்தில் அவருடைய தொண்டை நாம் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை எனக்கு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியையும் வணக்கத்தையும் கூறிக்கொள்கிறேன்

* திரு. ஆர். சக்தி மோகன்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, 19-ஆம் நூற்றுண்டில் பிறந்து, 20-ஆம் நூற்றுண்டின் முக்கால் பாகம் வரையில் வாழ்ந்து, மனித சமுதாயத்திற்கு வழி காட்டிய அதிசய புருஷர், பெருமைக்குரியவர் பெரியார் அவர்கள். இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து தமிழ் சமுதாயத்திற்கு மட்டுமல்ல, மனித சமுதாயத்திற்கே நல்ல வழிகாட்டியாக நின்று வாழ்விக்க வேண்டிய பெருந்தகை, நம்மிடையேயிருந்து பிரிந்து விட்டார். அவருடைய மரணத்தை மக்களுக்கெல்லாம் நினைவூட்டும் வகையில் இந்த அவையில் இரங்கல் தீர்மானத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறுர். இந்தத் தீர்மானத்தை, எல்லோரையும்போல், எனது கட்சியின் சார்பாக நானும் ஆதரித்து, பெரியார் அவர்களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பெரியார் அவர்களைப்பற்றிப் பேச வேண்டுமானால், அதற்குரிய அனுபவமும் அறிவாற்றலும் எனக்கு இல்லை. அவர் ஒரு சகாப்தம் என்பது மட்டுமல்ல, ஒரு நூற்றுண்டு கண்டவர். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் அவர் கலந்து கொள்ளாத தேசிய சமுதாய சீர்திருத்த இயக்கமே இல்லை. அவர் கால் பட்டு, கை பட்டு அறிவை ஊட்டாத சமுதாயச் சீர்த்திருத்தமே இல்லை. ஆகவே, அவர் கலந்து கொண்ட இயக்கங்களுக்கெல்லாம் நாம் விளக்கம் அளிக்க முடியுமே தவிர, விமர்சிக்க முடியாது. அவ்வளவு பெரியவர். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் சிலர் அவரோடு கலந்து போராட்டங்களில் பங்கு கொண்டவர்கள். அவர்கள் அந்த அனுபவத்தைப்பற்றிச் சொன்னுர்கள். துரதிர்ஷ்டவசமாக அந்த அனுபவம் எனக்கு இல்லை.

1974 சனவரி 18] [திரு. ஆர். சக்தி மோகன்]

ஆனல் ஒரு காலத்தில் சர்வாதிகாரத்தின் கோரப்பிடியில் சிக்கியிருந்த ஆன்மீகத்தை ஜனநாயகப்படுத்தியவர் பெரியார் அவர்கள்தான். ஆன்மீகத்தைப்பற்றி தவருகவோ குற்றங்குறையாகவோ யாரேனும் பேச முடியுமா, நினைக்க முடியுமா, என்று இருந்த காலத்தில், அதற்கு ஜனநாயகச் சக்தியை ஏற்படுத்தி சர்வாதிகார ஆன்மீகத்துக்கு எதிர்ப்புச் சக்தியாகத் தம்மைத் தயாரித்துக்கொண்டு பலமாக எதிர்த்தவர் பெரியார். வாதியையும், வாதி வக்கீலையும் விட பிரதிவாதியும், பிரதிவாதி வக்கீலும் சிறந்த திறமைசாலிகளாக இருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் பெரியார் அவர்கள் ஆன்மீகத்தை எதிர்க்கும் பலமான பிரதிவாதியாக பல போராட்டங்களைக் கண்டது மட்டுமல்ல, ஓரளவுக்கு மனித சமுதாயத்தை பாதிக்காத அளவுக்கு எழுச்சிகளை உண்டாக்கியவர். அந்த அளவுக்கு ஆன்மீகத்திற்கு நல்ல ஜனநாயகத் தன்மையைக் கொடுத்தவர் என்ற முறையில், நான் பல நாட்கள் அவரைப்பற்றிச் சிந்தித்திருக்கிறேன். அவரைப்பற்றிக் கட்டுரைகள் வாயிலாக எழுதியிருக்கிறேன். இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானுல், அவர் தனது வாழ்க்கையில் சந்தித்த சவால்கள் பல ஆயிரம். அதேபோல் அந்தச் சவால்களைச் சமாளித்த சம்பவங்கள் பல்லாயிரம். ஆனல் எதிலேயாவது வெற்றி கண்டிருக்கிறுரா? இது தெளிவுபடுத்தித் தீராத கேள்வியாகும். அவர் போராடிக்கொண்டே இருந்தார். அவருடைய போராட்டம் ஓயவில்லை. போராட்டம் ஓயாமலேயே இறந்துவிட்டார். ஆகவே வெற்றிக்கு அடையாளம் காட்ட முடியாது போனுலும், தோற்றுர் என்பதற்கும் யாரும் விளக்கம் அளிக்க முடியாது. ஏனெனில் கடைசி வரையில் போராடிக்கொண்டே இருந்தார். போராட்டம் ஓயவில்லை. ஆகவே அவர் தோற்கவில்லை. ஏறத்தாழ 1,200 இருள் சூழ்ந்த அமாவாசைகளைக் கண்டிருக்கிறுர். அதேபோல் 1,200 ஒளி மிகுந்த பௌர்ணமிகளைப் பார்த்திருக்கிறுர். அத்தனை அனுபவம் பெற்ற பெரியாராக இருந்தார் என்பது மட்டுமல்ல, ஒரு பெரிய சமுதாய சீர்திருத்தத் தலைவராகவும் விளங்கினுர். அன்றையதினம் இந்தியாவில் வைசிராயாக இருந்த லார்டு இர்வின் பல கூட்டங்களில் கூறியதாக நான் பத்திரிகைச் செய்திகள் மூலம் அறிகிறேன். இவ்வளவு பெரிய இந்தியாவில் எவ்வளவு பெரிய தலைவர்கள் பலர் இருந்தாலும்கூட, ஆங்கிலேய ஆட்சி பார்த்து பயப்பட வேண்டியவர்கள் நான்கு பேர்கள்தான். அவர்களில் ஒருவர் வீர சவர்க்கார், மற்றொருவர் நேதாஜி சுபாஸ் சந்திர போஸ், இன்னொருவர் ஜனுப் ஜின்னு. அடுத்தது ஈ. வெ. இராமசாமிப் பெரியார் அவர்கள். இந்த நான்கு பெருந் தலைவர்களும் கொண்ட கொள்கைகளை விடாதவர்கள். அவர்கள் தங்களுடைய வாதங்களை வெற்றி பெறுகிறவரை சொல்லிக்கொண்டேதான் இருப்பார்கள். தாங்கள் எடுத்துக் கொண்ட காரியங்களை நிறைவேற்றுமல் தமது போக்கை மாற்றியமைத்துக்

கொள்ள மாட்டார்கள். அவ்வளவு சக்தி வாய்ந்த தலைவர்கள். ஆங்கில அரசாங்கம் பயப்பட வேண்டுமானால், அந்த நான்கு தலைவர்களுக்கு மட்டும்தான் பயப்பட வேண்டும் என்று லார்டு இர்வின் அன்றே பல கட்டங்களில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கடைசி வரையில், ஏறத்தாழ நாற்பது, ஐம்பது ஆண்டு காலம் ஆண்டவனுக்கே சவால் விட்டவர். வறட்டுத் தனமாகவோ முரட்டுத்தனமாகவோ அல்ல. ஆண்டவன் கொள்கைகளை வைத்தே ஆண்டவனுக்கு சவால் விட்டார். பகவத் கீதையில் ஒரு சுலோகம் இருக்கிறது. 'பக்தர்கள் விரும்பினால் என்னை வாழ்த்தட்டும், விரும்பாவிட்டால் என்னை வசையட்டும் இரண்டும் எனக்கு ஒன்றுதான். ஆனால் ஒன்றுமே செய்யாமல் சும்மா இருப்பவனே எனக்குப் பிடிக்காதவன்' எனக் கூறப் பட்டிருப்பதாக பெரியவர்கள் கூறக் கேட்டிருக்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் பெரியார் அவர்கள் ஆண்டவனைத் திட்டியே ஆயுளை வளர்த்துக்கொண்டார்; ஐஸ்வர்யத்தையும் பெருக்கிக் கொண்டார். அதிலும் ஆண்டவனை எவ்வளவுக் கெவ்வளவு எதிர்த்தாரோ அந்த அளவுக்கு மனதில் ஆண்டவனை ஆதரித்

(பிற்பகல் 4-50)

தாரோ என்னவோ, தெரியாது. அவர், பெற்றோர் இட்ட பெயரை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. வேறு பல தலைவர்கள் தங்கள் பெயர்களை மாற்றிக்கொண்டாலும் அவர் மாற்றிக்கொள்ளவில்லை. கடைசிவரையில் பெற்றோர் தனக்கிட்ட பெயரையே உறுதிப்படுத்திக்கொண்டார் அவரைப் பொறுத்த வரையில் தெய்வீக ராமனைக் கடைசிவரைக் கடுமையாக எதிர்த்தார்; சாமியையும் எதிர்த்தார். ஆனால் அவர், அவரளவில் ராமனையும் இழக்கவில்லை; சாமியையும் இழக்கவில்லை. நாம் தான் அவரை இழந்து விட்டோம். நாடு அவரைப் பறிகொடுத்துவிட்டது. அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் துக்கத்தைக் கூறி, அவருடைய ஆன்ம சாந்திக்கு ஆண்டவனை வேண்டி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, இன்று மாண்புமிகு முதல்வரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இரங்கல் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். தமிழகத்தின் தனிப் பெரும் தலைவர் பெரியார் அவர்கள் மறைந்துவிட்டது குறித்து தமிழகமே ஆறாத் துயரத்தில் ஆழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்த நிலையில் நாம் இந்த அவையிலே ஒரு இரங்கல் தீர்மானம் கொண்டுவந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். தந்தை பெரியார் அவர்கள், வெண்தாடி வேந்தர் என்றும், பகுத்தறிவுச் சிங்கம் என்றும், வைக்கம் வீரர் என்றும் பாராட்டப்பட்ட ஒரு பெருந் தலைவர். அவரை இன்றைக்கும் படத்தில் பார்த்தால், ஒரு சிங்கம் போல காட்சியளிப்பார். சிங்கத்தினுடைய பிடரி மயிர் போன்று, அவருடைய

தாடியும், தலையிலே முடியும் அவருக்கு இருந்து வந்தது. அவரது தோற்றம் ஒரு சிங்கத்தினுடைய தோற்றமாகவே இருந்து வந்தது. சிங்கம் வீர கர்ஜனை புரிவது போன்று, தமிழகத்திலே அநியாயங்களைக் கண்டித்து, கடவுள் மூட நம்பிக்கைகளைத் தகர்த்தெறிந்து பல்லாயிரக்கணக்கான மேடைகளிலே தமிழ் மக்களைச் சீர்திருத்தம் செய்யும் முயற்சியிலே ஈடுபட்டார்கள். இன்றைக்குப் பெரியார் அவர்கள் தோன்றியிராவிட்டால், பிராமணர் அல்லாதார் சமுதாயம்—நான் பச்சையாகச் சொல்கிறேன்—அழிந்துவிட்டிருக்கும். தந்தை பெரியார் அவர்கள் நாடு பூராவும் மேடை மேடையாக ஏறி, கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி தமிழர் சமூகத்தினுடைய நல் வாழ்வுக்காக, மாற்றாரின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபடுவதற்காக, இந்தச் சமுதாயம் முன்னேறுவதற்காகத் தன்னையே அர்ப்பணித்துக்கொண்டார். மூடப் பழக்க வழக்கங்களை ஒழிப்பதற்காக சில அரசாங்கங்கள் பெரிய சக்தியைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு தனி மனிதனாக, ஒரு இயக்கத்தை உண்டாக்கிய பெருமை பெரியார் அவர்களைச் சாரும். அதிலே பயிற்சி பெற்றவர்கள்தான் இன்றைக்கு இங்கே இருக்கக்கூடிய முதலமைச்சரும், மற்ற அமைச்சர்களும் ஆவார்கள். தந்தை பெரியார் அவர்களிடத்திலே மாணவர்களாக இருந்தவர்கள்தான். அவர்களெல்லாம் தந்தை பெரியார் அவர்களால் வளர்க்கப்பட்டு, பகுத்தறிவுப் பாசறையிலிருந்து வெளியேறியவர்கள்தான். அவர்கள் இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கிறார்கள். தந்தை பெரியார் அவர்கள் இறந்த நேரத்தில், அவருக்கு அரசு மரியாதை கொடுக்கக்கூடிய அந்தஸ்தில் இருக்கக்கூடிய இந்த நேரத்தில், அவருக்கு அரசு மரியாதை தந்திருப்பது குறித்து தமிழ் சமுதாயமே மன நிறைவு கொண்டிருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தந்தை பெரியார் அவர்கள் மேடைகளிலே வந்து உட்காரும்போது, கல் வீசிய காட்சிகள் எத்தனையோ உண்டு. அந்தக் கல்லெறிகளுக்கும், சொல்லெறிகளுக்கும் கவலைப்படாமல், மேடையிலே முழங்கியவர் தந்தை பெரியார் அவர்கள்தான். சாதாரணமாக அவர் நின்று பேசிய காலம் போய், நாற்காலியில் உட்கார்ந்து பேசும் காலம் வந்து, அதன் பிறகு படுக்கை போட்டு அதன்மீது உட்கார்ந்து பேசும் காலம் வந்து, பிறகு படுத்த படுக்கையாக இருந்து ஆஸ்பத்திரியில் உயிர் பிரியும்வரை, மக்களைச் சீர்திருத்த வேண்டுமென்பதற்காகவும், மக்களின் மூடக் கொள்கைகளை ஒழித்தால்தான் இந்த நாடு முன்னேறும் என்பதற்காகவும் தன்னையே அர்ப்பணித்துக்கொண்டார். நான் ஆரம்பப் பள்ளியில் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது. என்னுடைய மாமன் உயர்நிலைப் பள்ளியில் படித்துக்கொண்டிருந்தார். அவர்தான் தந்தை பெரியாரைப்பற்றி எனக்கு எடுத்துச் சொல்லுவார்கள்; பேரறிஞர் அண்ணாவைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லுவார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில்

இன்றைக்கு இருக்கிற தலைவர்கள் அன்றைக்குப் பேசிய கருத்துக்களை எல்லாம் அவர்தான் எனக்கு எடுத்துச் சொல்லுவார். சுய மரியாதை இயக்கம்; அதன் பிறகு திராவிடக் கழகம், அதன் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருந்த காலத்திலெல்லாம் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி எங்கள் சிறு வயதிலே ஏற்பட்ட எண்ணங்களை என்றைக்கும் மறக்க முடியாது. 1971 ஆம் ஆண்டு தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய சிலையை, திருச்சியிலே அவமானப்படுத்தினார்கள். அந்த நேரத்தில்தான், தமிழ் மக்களுக்கு, தமிழ் படித்த மாணவர்களுக்கு உணர்ச்சி பொங்கியது. தந்தை பெரியார் அவர்களை இப்படி அவமானப்படுத்துவதா என்ற ஒரு நிலையில் திரண்டு ஒரு ஊர்வலம் வந்து, "தந்தை அவர்களே, நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம்" என்று சொன்ன நேரத்திலேதான் தந்தை பெரியார் அவர்கள் மீண்டும் மன எழுச்சி பெற்று, ஒரு அறிக்கையை விடுதலைப் பத்திரிகையில் விட்டிருந்தார்கள். அந்தக் காலத்தில், அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டிருந்த என்னைப் போன்றவர்கள், அந்தப் பத்திரிகையைப் படித்த நேரத்தில்தான், எங்களுக்கு உணர்ச்சிகள் பொத்துக்கொண்டு வந்தன. இப்படியும் ஒரு தமிழ் சமூகத்தினுடைய விடிவெள்ளியை அவமானப்படுத்தும் நிகழ்ச்சி தமிழகத்திலே, அவர் கண் எதிரிலேயே நடப்பதா என்ற உணர்ச்சிகளெல்லாம் அன்றைக்கு உந்தப்பட்டன. தந்தை பெரியாரை அவமானப்படுத்த நினைத்தவர்களெல்லாம், இவர் சொன்ன சொற்களுக்கு எதிராக போர்க்கொடி தூக்கியவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு அவரைப் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால், அவர் எந்தக் கொள்கைக்காக உழைத்தாரோ, அந்தக் கொள்கையில் நேர்மையோடு இருந்தார். நேர்மையிலிருந்து சற்றும் வழுவாமல் தன்னுடைய கொள்கைப் பிடிப்புக்காகக் கடைசிவரை போராடினார். அந்தப் போராட்டத்திலேயே இறுதி மூச்சையும் விட்டிருக்கிறார்.

1972-ம் ஆண்டு செந்துறையில் ஆசிரியர் கூட்டணி மாநாட்டுக்கு அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் தந்தை பெரியார் அவர்களை காரிலிருந்து கூட்டி வந்தார்கள். 2, 3 பேர்கள் தூக்கி வந்தார்கள். ஒரு டியூபும் அவருடைய வயிற்றிலிருந்து தொங்கிக்கொண்டு வந்தது. அதை ஒருவர் எடுத்துக் கொண்டு வந்தார். அவரை மேடையில் உட்கார வைத்தார்கள். மேல் மூச்சு ஐந்து நிமிடம்வரை ஓயவில்லை. பிறகு அமைதியானதும், மாநாட்டின் தீர்மானங்களை எனக்குக் கொடுங்கள் என்று கேட்டார். அவருக்குக் கண் பார்வை சரியில்லை. பெரிய லென்ஸ்-ஆக எடுத்து, கடைசிவரை பொறுமையாக எல்லாத் தீர்மானங்களையும் படித்து, கூட்டத்தின் கடைசியில் அவைகளுக்குப் பதிலளித்தார். தந்தை பெரியார் அவர்கள் கடைசிவரை உழைப்பையே நம்பி

யிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்டவர் இந்த நாட்டிலிருந்து மறைந்துவிட்டார்கள். இன்றைக்கு ஒரு பெரிய நாடு, அமெரிக்க வல்லரசுடன் கை கோத்துக் கொண்டிருக்கும் நாடு, இந்திய சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு விடுதலை பெற்ற நாடு —செஞ்சீனா. 1948-லே விடுதலை பெற்ற அந்த நாடு இன்றைக்கு உலக நாடுகள் பாராட்டக்கூடிய அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிற தென்றாலும்கூட, அந்த நாட்டில் சகல சக்திகளும், அரசியல் செல்வாக்கும் சேர்ந்த கடுமையான பிடியோடு ஒரு கலாச்சாரப் புரட்சியை நடத்தினார்கள். அந்தக் கலாச்சாரப் புரட்சி மூடப் பழக்க வழக்கங்களை அறவே ஒழிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான். அந்தக் கலாச்சாரப் புரட்சி கடைசியில் தோல்வியுற்றது என்று அதனுடைய தலைவராக இருக்கக் கூடிய மா-சே-துங் சொல்கிறார். அது வெற்றி அடையவில்லை; இன்னும் 100 கலாச்சாரப் புரட்சிகள் செய்தாக வேண்டுமென்று ஒரு அரசாங்க இயந்திரத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பவன் சொல்கிறான். தந்தை பெரியார் அவர்கள் தனி மனிதனாக ஒரு இயக்கத்தை, அரசியல் ஆசாபாசங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு வைத்திருந்தார். தன்னுடைய கொள்கை ஒன்றையே பிடிப்பாக வைத்துக்கொண்டிருந்தார். பதவி வேண்டுமானால் நீங்கள் கட்சிக்குப் போங்கள்; கொள்கை வேண்டுமானால் இங்கே இருங்கள் என்று தொண்டர்களுக்குக் கூறி, கடைசிவரை இருந்த தொண்டர்களை வைத்துக்கொண்டு, தமிழ் நாடு தனித்து வாழ வேண்டும்; அப்போதுதான் தமிழ்நாடு உருப்படும் என்ற கோரிக்கையை உறுதியாகச் சொல்லி வந்தார். அதற்காக எத்தனை இன்னல் வரினும் ஏற்பேன் என்று சொன்னார். அந்தப் பெரியவர், இன்றைக்கு அந்தக் கோரிக்கைக்காகப் போராடக்கூடிய நிலையில் இல்லாமல், சென்றுவிட்டார். இந்தத் தமிழ் சமுதாயத்திற்கு இன்னும் பல தலைவர்கள் தோன்ற வேண்டும். எத்தனை தலைவர்கள் தோன்றினாலும், கருத்துக்களை மேடைகளிலே தைரியமாக எடுத்துச் சொல்வதற்கு தந்தை பெரியார் போல் ஒருவர் தோன்ற முடியாது என்பதுதான் என்னுடைய ஆணித்தரமான கருத்தாகும். 'கடவுளை நம்பியவன் காட்டுமிராண்டி' என்று தான் நினைக்கும் உண்மையை, பச்சையாக எடுத்துரைக்கும் வீரம் படைத்த தலைவர் அவர் ஒருவர்தான். மக்கள் அநியாயமாகப் பாழ்படுகிறார்கள் என்று தான் நினைப்பதை, மக்கள் மனதிலே பதியக்கூடிய அளவுக்கு எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய வராவார். யாரைத் திட்டுகிறாரோ, அவரையும் கூட்டத்திலே உட்கார வைத்துக் கொண்டு, நீங்கள் இப்படித்தான் என்று தைரியமாக எடுத்துச் சொல்லக் கூடியவர் பெரியார் அவர்கள்தான். இந்த நாட்டிலே அவரைத் தவிர வேறு ஒருவர் அப்படி இருக்க முடியாது என்பதுதான் என்னுடைய ஆணித்தரமான கருத்தாகும். தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய பூத உடல் மறைந்துவிட்டது. அவருடைய புகழுடல் என்றைக்கும் மறையாது. தமிழர் சமுதாயம் இருக்கும்

வரை மறையாது. தமிழர்களுடைய ரத்தத்தில் பெரியாருடைய எண்ணங்கள் ஊறியிருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அன்னாருடைய குடும்பத்தாருக்கு ஆசிரியர் சமுதாயத்தின் சார்பாகவும், தமிழர் சமுதாயத்தின் சார்பாகவும் என்னுடைய இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, விடை பெறுகிறேன்.

(பிற்பகல் 5-00)

* தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, தமிழக வரலாற்றில் கடந்த 1,300 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து ஒரு போர், ஜாதி வேற்றுமைகளை மாற்ற வேண்டும், குலம் கோத்திரச் சண்டைகளை மாற்ற வேண்டும் என்று தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்தாலும், அதில் தமிழகத்திற்குக் கிடைத்தது தோல்விகள்தான். அந்தத் தோல்விகளினுடைய கடைசி எல்லையாக, தலைவர் பெரியார் அவர்கள் பல்வேறு வரலாற்று அதிருப்திகளின் காரணமாக, கடுமையாக தமிழ் சமுதாயத்தில் தன்னுடைய கருத்துக்களை வைத்தார்கள். அவர்கள் தமிழக வரலாற்றில் ஒரு விடிவெள்ளியாக இருந்தார்கள். பல்வேறு குழுக்களாகப் பிரிந்து கிடந்த தமிழ் இனத்திற்கு, இன மானத்தை, இன ஒருமைப்பாட்டைக் கற்றுத் தந்த ஆசிரியராக விளங்கினார்கள். தமிழர்கள் யாராயினும், எந்தப் பேறு பெற்றாலும், அதைத் தானே பெற்றது போலக் கருதி மகிழ்கின்ற ஒரு இயல்பான பேருள்ளம் அவர்களுக்கு இருந்தது என்பதை அவர் காலத்திய தலைமுறை அறிந்தே மகிழும். அவர்களுடைய வாழ்நாள் முழுவதும், நம்முடைய திரு. ராஜாராம் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, ஒளிவு மறைவு இல்லாதது, ரகஸ்யம் இல்லாதது, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக முகமன் இல்லாததாகக் கூட இருந்தது. பல சமயங்களில் இந்த மரபுகளையெல்லாம்கூட அவர் என் பொருட்டு, தனிப்பட்ட முறையில் ஒதுக்கி வைத்து நடந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள் என்று எண்ணுகின்றபோது, நான் மிகுந்த மனவேதனை அடைகிறேன். அவர் மேடையிலே பேசுகிறபோது 'கடவுள் இல்லை' என்ற அட்டைகளையெல்லாம் காட்டிப் பேசுவார்கள். எப்போதாவது நானும் அவர்களும் பேசுகின்ற சந்தர்ப்பம் வந்துவிட்டால், 'இன்றைக்கு சன்னிதானம் இருக்கின்றார்கள், இவைகளையெல்லாம் பார்க்கக் கூடாது, எடுத்து வை' என்று சொல்வார்கள்.

அதைப் போலவே ஒரு தடவை திருச்சிராப்பள்ளியில் படம் எடுப்பதற்கு ஒருவர் குடியிருப்புக்கு பெரியார் அவர்களும் நானுமாக இருந்தபோது வந்து கூப்பிட்டார்கள். உடனே பெரியார் அவர்கள் கூப்பிட்டவரைப் பார்த்துக் கண்டித்து, இதெல்லாம் முறையல்ல, வேண்டுமென்றால் இங்கேயே வந்து எடுத்துக்கொள் என்று கண்டித்துச் சொல்லிவிட்டார்கள்.

நாடு முழுவதும் அறிந்த ஒரு செய்தி. தற்செயலாக அவர்கள் குன்றக்குடி மடத்திற்கு வந்தபோது, வழக்கம்போல் அவர்களை திருநீறு அணிவித்து வரவேற்றார்கள். அவரும் அதை மிக மகிழ்வாக ஏற்றார். அதைப்பற்றி வெளியே

பிரதிநிதிகளும், பத்திரிகை நிருபர்களும் கேட்டபோது, 'நான் திருநீறு அணிந்து கொண்டதனாலேயே அடிகளாருக்கு சில மரியாதைகள் கிடைக்கும் என்று சொன்னால், நான் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கின்றேன்' என்று சொன்னார்கள். பரந்த மனப்பான்மையோடு அவர்கள் தன்னுடைய கருத்து வேறுபாடுகளை மறந்துவிட்டு நடந்துகொண்டார்கள். அவர்கள் வட துருவம், தென் துருவம் போன்று இருந்த தலைவர்களிடத்திலெல்லாம் பழகியவர்கள். மறை திரு. ஞானியார் அடிகள் திரு. வி. க. போன்றவர்கள் எல்லாம் நல்ல சமய நம்பிக்கை உள்ளவர்கள். மறைமலை அடிகள் அவர்களும் சமய நம்பிக்கையுள்ளவர்கள்.

கடலூர் திராவிடக் கழக மகாநாட்டைப் பொறுத்த வரையில், நான் திராவிடக் கழக வரலாற்றுப் புத்தகத்தில் பார்த்தது, திரு. வி. க. அவர்கள் முழு திருநீர் பூசிய நெற்றியோடு, நல்ல தூய வெள்ளாடை உடுத்தி, மேடையில் இருக்க, பெரியார் அவர்கள் கருப்பு உடை உடுத்தி மேடையிலே இருக்க, அந்த நிகழ்வு இருந்தது. இதெல்லாம் எதைக் காட்டுகிறது என்று சொன்னால், ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கையிலே எல்லோரும் ஓரணியில் இருந்தார்கள். தமிழர் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு பாரம்பரியமாக இருந்த பெருமைகளை, சிறப்புகளை எல்லாம் ஒரு மேல் ஆதிக்கக் குடியின் காரணமாக இழந்திருந்த அவல நிலைமையினைப் பார்த்து, சமய நம்பிக்கை உடையவர்கள், கடவுள் நம்பிக்கை உடையவர்கள் அனைவரும் கூடி, பெரியார் அவர்களுடைய தலைமையினை ஏற்று அந்தத் தலைமையின் கீழ் இந்தத் தமிழ் இனம் தன்னுடைய தனித்த மரபுகளைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று துடித்துப் போராடிக்கொண்டிருந்தது. அந்தப் போராட்டத்தில் அவர்கள் மிகக் கண்ணியமாக பலரை வைத்துக் கொண்டு நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள்.

1965-ல் ஒரு பெரிய போராட்டம். இந்தி எதிர்ப்பு அன்று நடந்தது. அப்போது அரசு என்மீது வழக்குத் தொடுத்தது. நான் எவ்வளவுதான் எதிர்த்துப் பேசியிருந்தாலும்கூட, எனக்காக சென்னையில் பெரியார், என் மீது களங்கம் ஏதாவது ஏற்படுமானால், நான் போராட்டம் நடத்துவேன் என்று அறிக்கை கொடுத்தார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய தலைவருடன் நான் பல காலம் வாழ வாய்ப்பு இல்லாமற் போய்விட்டதே என்ற கவலை மேலிடுகிறது. அது மாத்திரமல்ல, ஒரு தந்தையைப் போன்ற அரவணைப்பை நான் அவரிடம் உண்மையில் பெற்றேன். பெரியார் அவர்கள், யாரிடமும் பேரன்புடையவராகவே இருப்பார்கள். முதன்முதலாக அவருக்குத் திருக்குறளில் எவ்வளவு ஈடுபாடு உண்டு என்று பார்க்கலாம். ஒரு முறை நானும் அவர்களுமாக திருநெல்வேலி பொதுக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்வதற்காக மதுரையிலிருந்து திருநெல்வேலி வரையில் ஒரே காரில் சென்றோம். அப்போது பெரியார் அவர்கள்

அவருடைய பையிலிருந்து ஒரு திருக்குறள் புத்தகத்தை எடுத்துக் கொடுத்தார்கள். என்னிடத்திலே குறிப்பிட்ட ஒரு திருக்குறளையும் எடுத்துக் கொடுத்துப் படியுங்கள் என்றும் சொன்னார்கள்.

"குடிசெய்வார்க் கில்லை பருவம் மடிசெய்து
மானம் கருதக் கெடும்"

என்ற திருக்குறள் அது. 'என்ன புரிகின்றதா?' என்று கேட்டார்கள். நான் ஒரு உண்மையைச் சொல்கின்றேன். நமக்கும் திருக்குறள் நிறையத் தெரியும், புலவர் வகுப்புக்குப் படித்திருக்கிறோம். ஆனாலும், அன்றைக்கு பெரியார் அவர்கள் சொல்லிக் கொடுத்த பொருள்தான் எனக்கு அதிகமாகப் பிடித்தது. அது தமிழ்க்குடி ஆளாக வேண்டுமென்று நாம் உண்மையில் விரும்பினால் தமிழர்களுக்குள்ளேயே மானம், பெருமை, சிறுமை பார்க்கக்கூடாது. பெருமை, சிறுமை இவைகளையெல்லாம் நமது இனத்திற்குள்ளேயே பார்க்கிறது என்ற வழக்கம் இருக்குமானால், நம் காரியம் கெட்டுவிடும் என்று சொன்னார்கள், அதற்குப் பிறகு என்னுடைய வாழ்க்கையிலும் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. அங்ஙனம் ஏற்பட்ட மாறுதலுக்குத் தலைவர் பெரியார் அவர்களுடைய வாழ்க்கையே ஒரு பெரிய முன்மாதிரியாக இருந்தது. அவர்களுக்கு நீங்கா நினைவாக ஏதாவது செய்ய வேண்டும். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், இந்த அரசு 'பெரியார் அவர்களுடைய அரசு' என்று சொன்னார்கள். கடந்த 1,300 ஆண்டுகளாக இலக்கிய உலகத்தினாலும், சமய உலகத்தினாலும் செய்ய முடியாத மாறுதல்களை பெரியார் அவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று முயற்சித்தார்கள். அவர்கள் காலத்தில்கூட, நானே சொன்னால், நம் முதல்வர் அவர்கள் ஒருகால் வருந்தினாலும் வருந்தலாம். முதல்வர் அவர்களே தன்னுடைய கருத்தை ஒரு கடிதத்திலே எழுதியிருக்கின்றார்கள். 'பெரியார் நம்மை வென்று விட்டாரா?' என்று கேட்டு எழுதியிருக்கிறார்கள். 'பெரியார் நம்மை வென்று விட்டாரா' என்ற வினாவிலேயே இன்னும் அவர்கள் பயணம் முழுமை பெறவில்லை என்று தெரிகிறது. எனவே பெரியார் அவர்களுடைய நீங்கா நினைவாக இந்தத் தமிழ் சமுதாயம், இந்தத் தமிழக அரசு, தமிழ் சமுதாயத்தினுடைய ஜாதி முறைகளை, சமுதாயத் துறையிலே ஊறிக் கிடக்கின்ற சாதிக் கொடுமைகளை, வேற்றுமைகளை மாற்றுவதில் ஏதாவது பெரிய மாறுதலைச் செய்ய வேண்டும். என்னுடைய தெளிவான கணிப்பு, தமிழ் மக்கள் இந்த உணர்வைப் பெற்றிருக்கின்றார்கள் என்பதேயாகும். ஆனால் மேலாதிக்கக் குடியினுடைய செய்தித் தாள்கள் மற்ற சில அமைப்புக்களும் இதற்கு எதிராக இருப்பதனால், அரசு ஒரு ஆய்வுக் குழுவை நியமித்து, தமிழகம் முழுவதும் பயணம் செய்து—பலர் கருத்தைக் கேட்டறிந்து ஒரு ஆய்வறிக்கையினைத் தரும்படிச் செய்ய வேண்டும். நம்முடைய தமிழகத்தில், திருக்கோயில்களில், நிலவும் சாதி

முறைகளைத் தமிழினத்தின் மரபுக்கு ஏற்றவாறு, தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்றவாறு எப்படி மாற்றியமைப்பது நல்லது என்பதை உடனடியாக அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இந்தப் பணியைச் செய்து இந்தத் தலைமுறையிலேயே சாதி வேற்றுமைகளை நாம் மாற்றத் தவறிவிடுவோமானால், பெரியார் அவர்களுடைய பெருந்தொண்டுக்கு நாம் நன்றி செய்தவர்களாக இருக்க முடியாது. அந்த வகையில் நம்முடைய அரசு ஆழமான கவனம் செலுத்த வேண்டும். தனியே பேசுகின்றபோதும் சரி—மேடையிலும் சரி—மக்கள் ஆர்ப்பரிக்கின்றார்கள்; ஆர்வத்துடன் வரவேற்கின்றார்கள். ஆனால், அதற்கு செயல் உருவம் கொடுக்கின்றபோது, அவர்கள் செயல்பட முடியவில்லை; தொடர்ந்து வர மறுக்கிறார்கள். இந்த சமுதாய சீர்திருத்தத்தை அரசு நேரடியாகச் செய்யுமானால், மதசார்பற்ற அரசு அதைச் செய்கிறது என்று நிச்சயமாக கூக்குரலிடுவார்கள். எனவே மத நம்பிக்கை உடையவர்களை—சமயத் தலைவர்களையெல்லாம் கொண்ட ஒரு குழுவாக அமைத்து, சமய சீர்திருத்தம் பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதையறிந்து அதையே சட்டமாக்கிக் கொண்டுவருவதற்குரிய முயற்சிகளை இந்த அரசு விரைவாக மேற்கொள்ள வேண்டும்.

நான் அண்மையிலே என் ஊழியர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், "பெரியார் அவர்கள் நினைவாக ஒரு ஆண்டில், சாதி வேற்றுமைகளை ஒழிப்பதற்காக, நம் சமயத்தவர், நம் சமய ஊழியர்கள், சமயத் தலைவர்கள் எல்லாம் என்ன செய்ய முடியும் என்பதைப்பற்றி யோசித்துப் பாருங்கள், அந்தத் துறையில் நாம் வெற்றி பெற்றாலொழிய மாற்றமில்லை" என்றும், சாதி வேற்றுமை ஒழிப்புக் கருத்தை இயக்கமாக்க—போராட்டமாக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். பெரியார் அவர்களுடைய கடவுள் நம்பிக்கையைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு செய்தியை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 1971 ஆம் ஆண்டு என்று நினைவு, நான் வடலூரில் நடந்த தைப்பூச விழாவிற்குச் சென்றபோது, பலவாறாக கேள்விகள் கேட்டார்கள். குறிப்பாக பெரியார் அவர்களுடன் நமக்குள்ள உறவைப்பற்றிக் கேட்டார்கள். நான் மிகவும் கடுமையான முறையில் பதில் சொன்னேன். "நான் பெரியார் அவர்களையே கோயிலுக்கு அழைத்து வருகிறேன். நீங்கள் விரும்புகின்றதைப் போலவே அழைத்துக்கொண்டு வருகிறேன். சாதி வேற்றுமைகளை மட்டும் ஒழித்துவிடலாம் என்று முன்வந்து ஒப்புக்கொள்ளுங்கள். அப்படி முன்வந்தால் நானே பெரியார் அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு வருகிறேன். அப்படி அழைத்துவரத் தவறிவிட்டால், வடலூரில் பொட்டல் வெளியிலே, 12 மணி உச்சி வெயிலில் நிறுத்திவைத்து சவுக்காலேயே என்னை அடித்துச் சாக அடிக்கலாம்", என்று அறைகூவல் விடுத்தேன். அப்படியும் அவர்கள் சாதி வேற்றுமை ஒழிப்பை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. காரணம் "யாதும்

ஊரே, யாவரும் கேளிர்" என்று பாடிய பழங்காலம் தொட்டு, "சாதிகள் உண்டு என்று சொல்வானும் இருக்கின்றானடா இருட்டறையிலே" என்று பாடிய பாரதிதாசன் காலம் வரையில், பாடல்களாகவும், பதவுரைகளாகவும், பொழிப்புரைகளாகவும் தான் நம் நாட்டில் வளர்ந்திருக்கிறதேயன்றி செயற்பாட்டு அளவில் இன்னும் வரவில்லை. இந்த செயற்பாட்டுக்கு பெரியார் அவர்கள் மிகக் கடுமையாக முயன்றார்கள். அந்த முயற்சிக்குத் தலை வணங்கி மரியாதை தெரிவித்து, அந்தப் பயணத்தை தொடர்ந்து முடிக்க வேண்டும். அதை இன்றைய இளைய தலைமுறையில் செய்யத் தவறிவிடுவோமேயானால், காலம் அளித்த வாய்ப்பை, வழங்கிய வாய்ப்பை நாம் இழந்துவிடுவது போலாகும் என்பதை நான் நினைவுகூர்கின்றேன். பெரியார் அவர்கள் பிறவிச் சிந்தனையாளராகவும் மிகப் பெரிய கண்ணியமானவராகவும் இருந்தார்கள். யாரையும் அவர் கண்ணியமாக நடத்துவதில் தவறிவிட்டார் என்று சொல்ல முடியாது. இன்னும் தெளிவாகச் சொல்லப்போனால், அவர் மேடைகளில் பேசுகிறபோது பிறர் மனம் புண்படுகின்ற மாதிரிப் பேசினாலும், தனிப்பட்ட முறையில் பேசுகிறபோது, மிக அருமையாகப் பேசுவார். அதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். என்னுடன் உடனுறை எழுத்தராக ஒரு பார்ப்பனர் வந்திருந்தார். நானும் பெரியார் அவர்களும் ஓரிடத்தில் காபி அருந்துகின்ற நேரம் வந்தபோது, பெரியார் அவர்கள் அவருடைய அலுவலரை அழைத்து, 'அந்த அய்யருக்கு ஒரு ஐயர் கடையிலே இருந்து வாங்கிக்கொண்டுவந்து கொடு' என்று சொன்னார். அவர், தனக்கு பிடிக்காது போனாலும் மற்றவர்களுடைய பழக்க வழக்கங்களைப் பின்பற்றுகிறார். ஆனால், 'அந்தப் பழக்க வழக்கங்களில் மற்றவர்கள் மாறுகிற வரையில் அவர்களை நிர்ப்பந்திக்கக் கூடாது' என்பதைப் போல் சில மரபுகளை, சில நியாயங்களை அவர் கடைப்பிடித்துக்கொண்டிருந்தார் என்பது தெரிகிறது. ஆனால் அவர் தம்முடைய கொள்கைகளிலே விட்டுக்கொடுத்தவர் அல்லர்.

குறிப்பாக, தமிழினத்தின் தலைமுறையினரைச் சேர்ந்த இந்தத் தமிழக அரசு இன்று ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்பதற்கு தந்தை பெரியார் அவர்கள் உறுதுணையாகவும் பாதுகாப்பாகவும் இருந்தார்கள். இன்று அந்த இளம் தலைமுறையினர் அவருடைய அரவணைப்பினை இழந்திருக்கின்றார்கள். சமுதாயத்தில் தமிழருக்கு ஒரு மரியாதையைத் தோற்றுவித்து நிலைநாட்டியவர் பெரியார் அவர்கள். அவர்களின் இழப்பைக் குறித்து ஆறுதல் சொன்னாலும், அது நாம் ஈடு செய்துகொள்ள முடியாத ஒரு இழப்பேயாகும்.

நம்முடைய திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, ஒரு பெரிய தலைமையினை, மலையையே நாம் கடைசியாக இழந்துவிட்டோம் என்ற ஏக்கம் பல நாட்களாகியும் நெஞ்சில் நிலைத்திருக்கின்றது. நம்மை அறியாமலேயே நமக்கு துன்பச் சுமை ஏற்படுகின்றது. அவர் விட்டுச் சென்ற பணிகளை

தொடர்ந்து செய்து, அவருடைய அடுத்த ஆண்டு நினைவு விழாவை வெற்றி விழாவாக, சாதி வேற்றுமை ஒழிப்பு விழாவாக கொண்டாடத் தக்க வகையில் பணியினைத் தொடர வேண்டும். இன்றைய இளந் தலைமுறையினரும், தமிழ் சமுதாயமும் தமிழக அரசும் இன்னும் ஆழமாகச் சிந்தித்து எப்படிச் செயல்படுவதென்பதற்கு விரைவாகவும் துணிவாகவும் திட்டமிட்டு காரியங்கள் மேற்கொண்டு நிறைவேற்ற வேண்டும். பெரியார் அவர்கள் நினைவாகச் சாதி வேற்றுமையற்ற சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டும். அவர் இறந்துவிட்டார் என்று சொல்வதைவிட சில பணிகளை நம்மிடத்திலே விட்டுச் சென்றிருக்கின்றார், அவர் மீண்டும் வருவார், காண்பார் என்ற நம்பிக்கையோடு பணியாற்ற வேண்டும்.

அவருடைய ஆன்மா எல்லாம் வல்ல இறைவனுடைய திருவருளைப் பெற்று இன்ப அன்பில் திளைத்திட பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, பெரியார் அவர்கள் புகழ் வளர்க, வாழ்க என்று கூறி விடைபெற ஆசைப்படுகிறேன்.

(பிற்பகல் 5-10)

* திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, முதலமைச்சரவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை ஆழ்ந்த துக்கத்தோடும், கவலையோடும் என்னுடைய தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காந்தியடிகள் அரசியலில், புகுந்து ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை சில புது நெறிகளோடு தோற்றுவித்த ஆரம்பம் தொடங்கி இந்தியாவிலே வாழையடி வாழையென தலைவர்கள் தோன்றுகிற வரலாறு ஏற்பட்டது. பத்தரை மாற்றுத் தங்கங்களைப் போன்ற புனித தியாகிகளைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுக்கிற தொடக்கமாக ஒத்துழையாமை இயக்கம் அமைந்தது. அந்த ஒத்துழையாமை இயக்க காலத்தில் தமிழ் நாடு தந்த தலைவர்களிலே பெரியார் ஈ. வெ. ரா. அவர்கள் முதன்மையானவராகத் திகழ்ந்தார் என்பதிலே யாருக்கும் கருத்து வேற்றுமை இருக்க முடியாது. ஒத்துழையாமை இயக்கம் தந்த தலைவர்களுடைய பட்டியலிலே கடைசியாக நம்மிடமிருந்து விடைபெற்று விட்டவர் பெரியார் ஈ. வெ. ரா. அவர்கள் ஆவார்கள். ஏன், இந்தியாவிலேயே அவரோடு ஒத்துழையாமை சகாப்த தலைவர்களுடைய பட்டியல் முடிகிறது என்று சொல்லத் தக்க அளவிற்கு நீண்ட வாழ்வு, நிறை வாழ்வு வாழ்ந்து, அரசியலிலே பல சகாப்தங்களைப் படைத்து, வளர்த்து, தன் வாழ்வை அவர் முடித்துக்கொண்டுவிட்டார்.

பெரியார் அவர்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த காலத்தை முதல்வர் அவர்களும் எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும் சுருக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். எதில் அவர் ஈடுபட்டாலும் ஐயப்பாடு இல்லாமல் இரண்டறக்

கலக்கிற வழக்கம் அவருக்கு இருந்ததால், விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட போதும் தியாகத்தின் சிகரத்திற்குச் சென்று அவர்கள் பாடுபட்டார்கள். விடுதலைப் போராட்டத்திலிருந்து விடுதலைக்குப் பாடுபட்ட காங்கிரசிலிருந்து அவர் வெளியேறியது, அன்னியன் இந்த நாட்டை அடிமைப்படுத்தியதை ஆதரித்ததாகும் என்று நான் அன்றும் நம்பியதில்லை, இன்றும் நம்பவில்லை. விடுதலைக்குப் பாடுபட்டவர்களோடு ஒரு பெரிய மாறுபாடு, இந்தியாவிலே தோன்றிய சீர்திருத்தப் புரட்சியாளர்களுக்கு ஏற்பட்டது. இந்த நாடு அடிமைப்பட்டதே நம்மிடமுள்ள சமூகக் கொடுமைகளால்தான் என்ற எண்ணம் சமூகச் சீர்திருத்தக்காரர்களுக்கு உறுதியாக இருந்தது. மதவழிப் பட்ட மூட நம்பிக்கைகளாலும், ஜாதிவழிப்பட்ட ஏற்றத் தாழ்வு, உயர்வு தாழ்வு கொடுமைகளாலும், ஆணுக்குப் பெண் அடிமைப்பட்ட கொடுமைகளாலும், இந்தச் சமுதாயம் சுக்குநூறாக உடைபட்டு, சிந்திச் சிதறிக் கிடந்ததன் விளைவாகத்தான் சில லட்சம் பேர்களான ஆங்கிலேயர்கள் நம்மை அடிமைப்படுத்த முடிந்தது என்ற முடிவிற்கு ஆராய்ச்சி மிக்க கருத்தோடு, ஆழ்ந்த சிந்தனையோடு, போதிய அனுபவத்தோடு அவர்கள் வந்தார்கள். அப்படி வந்தவர்களிலே போன நூற்றாண்டிலே ராஜாராம் மோகன் ராய், ராமலிங்க சுவாமிகள், சுவாமி விவேகானந்தர் போன்றவர்களை அறிவோம். இந்த நூற்றாண்டிலே பெரியார் ஈ. வே. ரா. அவர்கள் எல்லோரையும் விட ஒரு படி மேலே போனார்கள். அவர்கள் மதத்தை ஒத்துக்கொண்டு அதில் சீர்திருத்தம் காண முயன்றார்கள். இவர் மதத்தை மறுத்தால்தான் அடியோடு கொடுமைகள் ஒழியும் என்று எண்ணினார். ராமலிங்க சுவாமிகள் பல சீர்திருத்தங்களைச் சொன்னவர்.

“நால்வருணம் ஆச்சிரமம் ஆசாரம் முதலாய்
நவின்றகலைச் சரிதமெல்லாம் பிள்ளைவிளை யாட்டே,
சாதியிலே, மதங்களிலே, சமய நெறிகளிலே
சாத்திரச் சந்தடிகளிலே கோத்திரச் சண்டையிலே
ஆதியிலே அபிமானித்து அலைகின்ற உலகீர்,
அலைந்து அலைந்து வீணே நீர் அழிதல் அடிகலவே”

என்று சொன்னார். ஜாதியற்ற சமுதாயத்தை மட்டுமல்லாமல், மதமற்ற சமுதாயத்தைக் கூட படைக்க வள்ளல் பெருமான் விரும்பினார்.

அதற்காகப் பாடுபட சமரச சுத்த சன்மார்க்கச் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்தார். 19-ம் நூற்றாண்டிலே தோன்றிய ஆரிய சமாஜம், பிரம்ம சமாஜம் போன்ற சீர்திருத்த இயக்கங்களிலே ஒன்றாக அதை அவர் தோற்றுவித்தார். ஆனால், வடபுலத்திலே சீர்திருத்த இயக்கங்களுக்கு முதல் வருணத்தாரே கை கொடுத்தனர். அந்த அளவிற்கு, தென்புலத்திலே அவர்கள் கைகொடுக்காத காரணத்தினால் ராமலிங்க சுவாமிகளுடைய இயக்கம் அவர் காலத்திலேயே தோற்றுப் போய்விட்டது. அவர் படைத்த இயக்கியந்தான் மிஞ்சியது. அவர் விட்ட இடத்தில் தோன்றிய இயக்கமாகவே பெரியாருடைய சுயமரியாதை இயக்கம் இருந்தது என்பதை நான் பார்க்கிறேன்.

நம்முடைய தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் தாம் சன்னியாசியாக இருந்தும்—துறவியாக இருந்தும், கொஞ்சம் தைரியமாகவும், தாராளமாகவும் பெரியார் அவர்களோடு சென்றார்கள். அடிகளாருக்கும் முன்னோடியாக அவர்களே சொன்னது போன்று காஷாயம் பூண்டு, கடவுளை நம்பி, புராணச் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றிய ஞானியார் சுவாமிகள்தான் ‘குடியரசு’ப் பத்திரிகையைத் தொடக்கி வைத்தார் என்றால், இன்றைய ஆத்தீக உலகம் அதிசயப்படும். அந்த அளவிற்குத் துவராடை பூண்டவர்களை, தெய்வத்தை நம்பியவர்களை, ஆசாரங்களை அன்றாட வாழ்க்கையிலே கடைபிடிப்பவர்களைக் கூட பெரியார் தன் பால் ஈர்த்துக் கொண்டார். அவருடைய நடைமுறைத் திட்டங்களிலே மாறுபட்டு அவர்கள் ஒதுங்கினாலும், அவருடைய கொள்கையிலே உடன்பட்டு, வாய்ப்பு நேர்ந்தபோது ஒத்துழைப்பது தங்கள் கடமை என்று கருதி வந்தார்கள். என்னைப் பொருத்தவரையில், கிட்டத்தட்ட 50 ஆண்டுகள் அரசியலில் நான் இருந்திருக்கிறேன் என்றாலும், பெரியாருடன் ஒத்துழைக்கவோ, அவருடைய ஒத்துழைப்பைப் பெறவோ இயலாதிருந்தேன். ஒரு முறை அவர் என்னை ஈர்த்துக்கொள்ள முயற்சி செய்து பன்முறை என் இல்லத்திற்கு வந்தார், 1948-ல் நடந்த இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கத்தின்போது. ஆனால் அவர் அளவிற்குச் செல்ல என்னால் அன்று முடியாமல் போனது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : 1938 இலே.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : அது முதல் இயக்கம். 1948-இலே இரண்டாவது நடந்தது. அது, அவினாசிலிங்கம் அவர்கள் கல்வியமைச்சராக இருந்த காலம். பிறகு தட்சிணப் பிரதேச எதிர்ப்பு இயக்கத்தின்போது தான் அவர் தலைமையிலேயே இந்த இயக்கத்தை நடத்த வேண்டுமென்பதற்காக அண்ணா அவர்களால் வற்புறுத்தப்பட்டு, எப்படியாகிலும் பெரியார் அவர்களை இதில் இணைத்து விட வேண்டுமென்பதற்காக, நான் பெரியார் அவர்களை நெருங்கியபோது, சில கருத்து வேற்றுமைகளால் அவரால் என்னுடன் வர முடியவில்லை. ஆக, என்னைப் பொருத்த வரையில், அவரை நான் மதித்தவன், தத்துவ ரீதியாக அவரை வழிகாட்டியாக மானசீகமாகக் கொண்டேன். ஆனால் இயக்க ரீதியாக, நடைமுறை ரீதியாக, அவரோடு நான் ஒத்துழைக்க முடியாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டது. அவருடைய வேலைத் திட்டங்களிலே, அவர் வகுத்துக் கொண்ட நடைமுறையிலே நான் மாறுபட்டிருந்தாலும் கூட, அவர் ‘குடியரசு’ப் பத்திரிகை நடத்திய நாளிலே அதைத் தொடர்ந்து படித்து வந்தேன். சமுதாயச் சீர்திருத்தக் கொள்கையிலே வள்ளலாரிடமும், வள்ளுவரிடமும் என் காந்தி

யிடமும் நான் பற்று வைத்துள்ள காரணத்தினால் பெரியாரின் சீர்திருத்தக் கொள்கையிலே பல எனக்கு உடன்பட்டவையாக இருந்தன. எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும் மற்றவர்களும் சொன்னது போன்று அவர் ஒளிவு மறைவின்றி வாழ்க்கை நடத்தியவர்களிலே முதலாவதாக நின்றார். அவர் பொதுப் பணிக்காக நிறையப் பொருளீட்டினார். அந்தக் காலத்திலே அதைக் கேலி செய்தவர்களும், குறை சொன்னவர்களும் உண்டு. ஆனால், அப்படி ஈட்டிய பொருளிலே ஒரு கோடி ரூபாய் சேர்த்து, ஊதாரித்தனமாகச் செலவழிக்காமல், அதிலே சல்லிக்காசு கூட வீணடிக்காமல் சேர்த்த பணத்தை திரும்பவும் பொதுப் பணிக்கே கொடுத்து, ஒரு டிரஸ்ட் ஏற்படுத்தி விட்டுப் போனது, பொது வாழ்க்கையிலுள்ளவர்கள் பணத்திலே எவ்வளவு நாணயமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு அவர் உதாரணமாவார். அதிலே அவருக்கு ஒப்பு சொல்ல காந்தியடிகள் ஒருவர் தான் இருந்தார். ஒரு காந்திய வாதி என்ற முறையிலே பெருமையோடும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். யாரிடமும் நேரிலே வாதாடுகிறபோது அவர் எதையும் ஒளித்து மறைப்பதில்லை, கடுமையாக வாதாடுவார். ஆனால், பிறர் மனம் புண்படாமல் பேசுவார். அவர் மேடைப் பிரச்சாரத்திலே சில வார்த்தைகளை கடுமையாகப் பேசினாலும், தனிப்பட்ட நபர்களோடு வாதாடுகையில்—போராடுகையில், அவர் அத்தகைய பண்பைக் கடைப் பிடித்தார். 27 வயது அவரை விடக் குறைந்தவன் நான். என்னைப் பார்க்கிறபோது, அவர் எனக்குக் கொடுத்த மரியாதையை நான் மறக்க முடியாது. இனிமேல் இன்னொருவர் பிறந்து வரவேண்டும், அந்த மரியாதையை நான் பெறுவதற்கு. எனக்கு மட்டுமல்ல, அவரிடமிருந்து மாறுபட்ட யாருக்கும் இந்த மரியாதைதான். அவர் ராஜாஜி அவர்களோடு கொள்கை ரீதியாக சந்திக்கவே முடியாதவர். ஆனால் தனிப்பட்ட முறையில் இரண்டு பேரும் சந்தித்து விட்டால், அவரை இவர் வரவேற்கும்பொழுது, ஒரு அந்தணருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய முறையில் மரியாதை கொடுக்கிறாரோ என்று கருதக்கூடிய அளவிற்குக் கூட இவர் செய்வார். ஆக, பெரியவர்களை மதிப்பதிலே என்றுமே பின்வாங்கியதில்லை. இளையவர்களாக இருந்தாலும் கூட, பொதுப் பணியில் ஈடுபடுகிறவர்களையெல்லாம் நம்மால் மதிக்கத் தக்கவர்கள் என்ற பண்பாட்டைக் கடைப்பிடித்தார்.

நம்முடைய திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியது போன்று, அன்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், "இந்த அரசே பெரியாருடையது, அவருக்குப் பரிசாக அமைந்தது" என்று. அதை நிரூபிக்க, பெரியார் அவர்களுடைய வாழ்நாளின் முடிவில் கலைஞருக்கு ஒரு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அண்ணாவின் தம்பியார் என்ற முறையில், அமைச்சர்கள், பழைய சம்பிரதாயத்தைப் பார்க்காமல், ஒரு புதிய சம்பிரதாயத்தைப் படைக்கிறோம் என்று தெரிந்திருந்தும், சம்பிரதாயங்களையெல்லாம் மறுத்த பெரியா

ருக்கு அரசியலிலே பழைய சம்பிரதாயத்திற்கு மாறுபட்ட ஒரு புதிய சம்பிரதாயத்தைப் படைத்து அவருக்கு மரியாதை காட்டிய அரசு. ஜனாதிபதியும், பிரதமரும் அவருக்குச் செலுத்திய அஞ்சலியிலிருந்து, இந்த ஆட்சி ஒன்றும் தவறு செய்துவிடவில்லை, தேச மக்களுடைய, சர்வ கட்சிகளுடைய கருத்தையே பிரதிபலித்தது, அவருக்கு அரசு மரியாதை காட்டியது என்பது புலனாகும். பெரியாரை இழந்ததில் ஏற்பட்ட வருத்தத்தை மறந்து, அவருக்கு இந்த அரசு மரியாதை காட்டியதில் நான் ஆறுதல் அடைய முடிந்தது. பெரியார் அவர்களுக்கு என் சார்பில், தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் அஞ்சலி செலுத்திக்கொள்கிறபோது ஒன்றைச் சேர்த்துச் சொல்வது பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுள்ள என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

(பிற்பகல் 5-20)

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், பெரியாருடைய சீர்திருத்தக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றி நாட்டை நல்வழி நடத்தப் பொறுப்பு ஏற்கத் தீர்மானித்திருக்கின்றது. திராவிடர்க் கழகம், அவர் விட்டுச் சென்ற நிதியினை வைத்து சீர்திருத்த இயக்கத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தத் திட்டமிட்டிருக்கின்றது. தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பிலே ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ளுவேன்; பெரியார் அவர்கள் வகுத்துக் கொண்டிருந்த அவரது வேலை முறைகள் அவருக்கே உரியவை. ஆனால், அவரது தத்துவங்கள் நாட்டுக்குரியவை. அவர் எடுத்துச் சொன்ன சீர்திருத்தக் கொள்கைகள் நம் எல்லோருக்கும் பொதுவானவை. அவருடைய சீர்திருத்தக் கொள்கைகளை நாம் ஏற்று அமுல் நடத்த வேண்டும். தமிழரசுக் கழகம் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளுகின்றது. காலத்திற்கு ஏற்ப, நமது சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப மாறுதல் செய்யப்பட வேண்டும் என்று தமிழரசுக் கட்சியினத்தினராகிய நாங்கள் வலியுறுத்தினோம். அவரிடமிருந்து நாங்கள் பிரிந்திருக்க அதுதான் காரணம். கொண்ட கொள்கைகள் எவ்வளவு தான் நல்லவையாக இருந்தாலும், அது மட்டும் போதாது. அதை அடைவதற்கான வேலைத் திட்டங்களும் நல்லவையாக இருக்க வேண்டும் என்ற காந்தியடிகளின் கொள்கை வழிநின்று, வேலைத் திட்டங்கள்பற்றிக் கவலைப்படுபவன் நான். எனவே அதை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். அவருக்கு நாம் செலுத்தும் அஞ்சலி, வெறும் அனுதாபமாகப் போய்விடக் கூடாது. சுதந்திர இந்தியா பிழைக்க வேண்டுமானால், பெற்ற சுதந்திரத்தினை மக்கள் எல்லோரும் சமமாக அனுபவிக்க வேண்டுமானால், சமுதாயச் சீர்திருத்தம் மிகமிக இன்றியமையாதது என்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொண்டு, பெரியாரது சீர்திருத்தக் கொள்கைகள் வெற்றிபெற உங்கள் அனைவருடன் நானும் பங்கு கொள்வேன் என்று கூறி அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்துகின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள், எதிர்க் கட்சித் தலைவர், மற்ற கட்சித் தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள் ஆகியோரது உணர்ச்சிகளுடன் எனது இரங்கலையும் இணைத்துக்கொள்ளுகிறேன்.

தமிழகத்தின் தனிப்பெரும் தலைவர், தன்மான இயக்கத் தந்தை, அறிவுச் சுடரொளியான பெரியார் ஈ. வெ. ரா. அவர்கள் 1879-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். சிறு வயதிலேயே சாதி, சமய சர்ச்சையில் மாறுபாடு கொண்டு பள்ளிப் படிப்பை இடையிலேயே நிறுத்திவிட்டார். 1920 முதல் 1925 வரை காங்கிரசில் இருந்து, தமது 40-வது வயதிலேயே கேரளத்தில் உள்ள 'வைக்கம்' என்ற ஊரில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குச் செய்த கொடுமைகளை எதிர்த்துப் போராடி அதில் வெற்றி கண்டு, அண்ணல் காந்தியடிகளிடம் 'வைக்கம் வீரர்' என்ற பட்டத்தைப் பெற்றார்.

1926-ஆம் ஆண்டு தன்மான இயக்கக் கழகத்தைத் தோற்றுவித்து, 1929-ஆம் ஆண்டு நீதிக் கட்சியுடன் இணைந்து, 1944-ஆம் ஆண்டு திராவிடர் கழகத்தை ஆரம்பித்தார். அடக்கு முறைகள், அச்சுறுத்தல்கள், வன்முறைகள் இவை அனைத்தையும் எதிர்த்து சிறைச்சாலை செல்ல அஞ்சாமல், கடவுள்-மதம்-புராணம் இவைகளின் பெயரால் விளையும் கொடுமைகளைக் களையப்பாடுபட்டு, சாதி உணர்வை எதிர்த்து சமுதாயச் சீர்திருத்தத்திற்காக சமூகத்தில் ஒரு பெரிய விழிப்புணர்ச்சியை எழுப்ப கடந்த 60 ஆண்டுகளாக அரும்பாடுபட்டார்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியது போல, தமிழகத்திற்கும், தமிழ் நாட்டு மக்களின் நல் வாழ்விற்கும் இன்னும் உலகத்திற்கேகூட என்று சொல்லலாம்—தந்தை பெரியார் அவர்கள் செய்துள்ள அரிய பெரிய காரியங்கள், ஆற்றியுள்ள தொண்டுகள், ஏற்படுத்தியுள்ள புரட்சிகரமான உணர்ச்சிகள் தலை சிறந்தவை. வரலாற்றில் பொறிக்கத்தக்க புதிய வரலாறு ஒன்றை அவர்கள் தமது பொதுத் தொண்டின் மூலம் நமக்கு அளித்திருக்கின்றார்கள்.

அன்னாரது மறைவால் நம் நாடு ஒரு பெரும் தலைவரை இழந்துவிட்டது. இந்த இழப்பை ஈடுசெய்ய இயலாது. அவரது மறைவிற்கு இரங்கல் தெரிவிக்கும் வகையில் உறுப்பினர்கள் இரண்டு நிமிடம் மௌனமாக எழுந்து நின்று இத்தீர்மானத்தை ஒருமனதாக நிறைவேற்றித் தருமாறு வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

(அவையினர் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நின்றனர்.)

தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

(பிற்பகல் 5-25)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மறைந்த தந்தை ஈ. வெ. ரா. அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையில் இந்த அவையை இத்துடன் ஒத்திவைத்து, சபை மீண்டும் 19—1—1974 பிற்பகல் 4 மணி அளவில் கூடும் என்று கூறி சபையை ஒத்திவைக்கிறேன்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

சனிக்கிழமை, 1974 சனவரி 19.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் பிற்பகல் 4 மணி அளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (திரு. சி. பி. சிற்றரசு) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள் 1, 2 ஒத்திப்போடப்படுகின்றன.

Diet Sheet in use in the Government General Hospital, Madras

*3 Q.—THIRU S. T. ADITYAN (on behalf of THAVATHIRU KUNDRAKKUDI ADIGALAR); Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the diet sheet in use in the Government General Hospital, Madras, contains a column 'European Diet';

(b) if so whether it serves any purpose; and

(c) if not, whether the Government will avoid it ?

சென்னை பொதுமருத்துவ மனையில் நடைமுறையிலுள்ள உணவுச் சீட்டு

திரு. எஸ். டி. ஆதித்யன் (தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் சார்பில்): மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னையில் உள்ள தமிழக அரசுப் பொது மருத்துவ மனையில் நடைமுறையிலுள்ள உணவுச் சீட்டில் 'ஐரோப்பிய உணவு' என்று அச்சடிக்கப்பெற்றுள்ளதா ?

(இ) ஆமெனில், அதற்குப் பயன் உண்டா ?

(உ) இல்லையெனில், அதை அரசு தவிர்க்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம்,

(இ) இல்லை.

(உ) ஆம். அதைத் தவிர்க்க தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டுள்ளன.

Opening of Paediatrics Wing in the Government Hospital, Madurai

* 4 Q.—THIRU S. S. THENNARASU : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal with the Government to open a Paediatrics Wing in the Government Hospital, Madurai; and

(b) if so, the proposed date of its opening?

மதுரை அரசினர் மருத்துவமனையில் குழந்தைகள் பிரிவு ஏற்படுத்துதல்

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை அரசினர் மருத்துவமனையில் குழந்தைகள் பிரிவு ஏற்படுத்த அரசுக்கு உத்தேசம் ஏதும் உண்டா ?

(இ) ஆமெனில், எப்போது முதல் தொடங்க உத்தேசம் ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) கட்டிடப் பணியைத் துவக்குவதற்காக ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் (Tenders)) கோரப்பட்டுள்ளன.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, எர்ஸ்கின் மருத்துவமனைக்கு உள்ளேயே கட்டிடம் அமைகிறதா, அல்லது வெளியே அமைக்கப்படுகிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : சரியாகச் சொல்வது என்னைப் பொறுத்த வரையில் கடினம். ஆனால் அது பெரும்பாலும் எர்ஸ்கின் மருத்துவமனையிலே சேர்ந்ததாகத்தான் இருக்கும்.

Link Road from the Rameswaram-Dhanushkodi Road to the Kothandaramaswami temple

* 5. Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU M. RAJAH IYER) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct a link road from the Rameswaram-Dhanushkodi Road to the Kothandaramaswami temple; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

இராமேஸ்வரம்-தனுஷ்கோடி சாலையிலிருந்து கோதண்டராமசுவாமி கோயிலுக்கு இணைப்புச் சாலை

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. எம். ராஜா அய்யர் சார்பில்) : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இராமேஸ்வரம்-தனுஷ்கோடி சாலையிலிருந்து கோதண்டராமசுவாமி கோயிலுக்கு இணைப்புச் சாலையை அமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசிடம் உள்ளதா ?

(இ) ஆமெனில், அது எந்த நிலையில் உள்ளது ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) ஆம்.

(இ) தேசிய நெடுஞ்சாலை தலைமைப் பொறியாளர் இத்திட்டத்தை மத்திய சாலை நிதியில் எடுத்துக்கொள்ள மத்திய அரசிடம் அனுமதி கோரலாம் என்று கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார். இது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

Construction of a new dam in Pullur area in North Arcot district

* 6 Q.—THIRU L. BALARAMAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal with the Government to construct a new dam in Pullur area, Vaniyambadi taluk, North Arcot district; and

(b) if so, the present stage of the construction work?

வட ஆற்காடு மாவட்டம், புல்லூர் பகுதியில் புதிய அணை கட்டுதல்

திரு. எல். பலராமன்: மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டம், வாணியம்பாடி தாலுக்கா, புல்லூர் பகுதியில் புதிய அணை ஏதும் கட்ட திட்டமிடப்பட்டதா?

(இ) ஆமெனில், இவ்வேலையின் தற்போதைய நிலை யாது?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: (அ) ஆம்.

(இ) பாலாற்றின் குறுக்கே புல்லூர் கிராமத்தினருகே அமைக்கப்படவிருக்கும் நீர்த்தேக்கத்திற்கு மதிப்பீடும் வரைபடங்களும் பாசனத் தலைமைப் பொறியாளர் அவர்களின் அலுவலகத்தில் பரிசீலனையில் உள்ளன.

திரு. எல். பலராமன்: தலைவரவர்களே, இதற்கு எவ்வளவு தொகை மதிப்பீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது, இதனால் எவ்வளவு ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, இப்போது போடப்பட்டிருக்கின்ற மதிப்பீட்டின்படி ஏறக்குறைய 302 லட்சம் ரூபாய் ஆகலாம் என்று மதிப்பீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 30,250 ஏக்கராவுக்கு existing cultivation under palar can be stabilised and additional food production of 15,025 tons கிடைக்கும்.

Match factories at Gudiyatham

* 7 Q.—THIRU V. ISVARMURTHI (on behalf of THIRU S. VELLAPANDIAN): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether the Government are aware of the closure of many match factories at Gudiyatham; and

(*b*) if so, the details thereof?

குடியாத்தத்தில் உள்ள தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள்

திரு. வ. ஈஸ்வர்மூர்த்தி (திரு. எஸ். வெள்ளபாண்டியன் சார்பில்): மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) குடியாத்தத்தில் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் பல மூடப்பட்டுள்ளதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) குடியாத்தம் பகுதியில் 148 தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. அவற்றில் 2,000-க்குச் சற்று அதிகமான தொழிலாளர்கள் வேலை பார்க்கின்றனர். அவைகளில் 47 தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டன. அதனால் ஏறத்தாழ 700 தொழிலாளர்கள் வேலையிழந்தனர். அடிப்படை மூலப்பொருள்கள், குறிப்பாக பொட்டாசியம் குளோரேட் கிடைக்காததனாலும், ஆயத்தீர்வை நாடா ஒட்டும் முறை இல்லாததனாலும், மத்திய ஆயத்தீர்வை பணியாளர்கள் ஆயத்தீர்வை விதிகளைக் கண்டிப்பாகச் செயல்படுத்தியதனாலுமே அத்தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டன என்று கூறப்படுகிறது. வேலையிழந்த தொழிலாளர்கள் அனைவரும், பொதுவாக தற்போது செயல்பட்டு வருகின்ற பெரிய தொழிற்சாலைகளில் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். எனினும், நிலைமை தற்போது சீரடைந்துள்ளது. மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் யாவும் தற்போது மீண்டும் திறக்கப்பட்டுள்ளன.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, recently we saw a news report that the Central Government were intending to open up all these factories again, by supplying them the necessary chemicals for the purpose of making matches. Are the State Government aware of that move by the Central Government?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: Sir, we have requested the Government of India to see that supply is made to our State, according to requirements. It is not a controlled item. The producer is in Bombay and he has to oblige us. But, now, it has been rectified.

THIRU K. RAJARAM: Sir, may I know from the Hon. Minister whether all the closed factories have now started working?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: Sir, that was what I stated.

திரு. எஸ். வெள்ளபாண்டியன்: தலைவரவர்களே, ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தினுடைய தீப்பெட்டிக்குத் தாயகமான சிவகாசியிலே இந்த நிலைமை அடிக்கடி ஏற்படுகிறது. இதைத் தவிர்க்க நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே தீப்பெட்டிக்குத் தேவையான மூலப்பொருட்களைத் தயாரிக்க ஏதேனும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் இருக்கிறதா? அதுபற்றி மத்திய அரசிடம் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையிலே ஆராய்ந்து, அரசாங்கம் நாமே இப்படிப்பட்ட தொழிலைத் தொடங்குவது நல்லது என்று முடிவெடுத்தது. மேற்கு ராமநாதபுரத்திலே இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களை அழைத்துப் பேசி, அவர்களைப் பங்கு போடச் சொல்லி, அரசாங்கமும் போட்டு, இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்ட ஒருவர், முன்னுள் நாடாளு மன்ற உறுப்பினர், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் திரு. அய்ய நாடார் என்பவரைத் தலைவராக்கி, 1,825 டன் ஆண்டு ஒன்றுக்கு உற்பத்தி செய்கின்ற, சுமார் ரூபாய் 70 லட்சம் முதல் போடவேண்டிய பொட்டாசியம் குளோரேட் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை தொடங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்யன் : தலைவரவர்களே, பொட்டாசியம் குளோரைட் போன்ற மற்ற மூலப்பொருட்களும் இருக்கின்றன. உதாரணமாக பெர்மாங்கனேட், பாஸ்பரஸ் முதலியவை இருக்கின்றன. அவற்றையும் உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏதேனும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : புளு மாட்ச் பேப்பர், மாட்ச் வாக்ஸ், ரெட் பாஸ்பரஸ், பொட்டாசியம் குளோரைட், சல்பர், கிளு (Glue) இவைகள் தான் அதில் சம்பந்தப்பட்ட பொருட்கள். இதில் ரெட் பாஸ்பரஸ் கிடைக்காத கஷ்டம் இருக்கிறது என்று போகும்போதெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். அதைத் தொடங்க முடியுமா என்று பரிசீலனை செய்யும்படி இலாக்காவைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு மூலப்பொருள் கஷ்டம் என்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, திரு. அய்ய நாடார் தலைமையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட டைரக்டரேட் ஒரு வருடத்திற்கு முன்னால் துவங்கப்பட்டது என்று கருதுகிறேன். இப்போது அது எந்த நிலைமையில் செயல்பட்டு வருகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சில நாட்களுக்கு முன்னால் அந்த வழியாகப் பார்த்துக்கொண்டு வந்தேன். மேலூர் பக்கத்தில் வாணம் எல்லாம் பிரித்து வெட்டி கட்டிட வேலை தொடங்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

Tuticorin Petro-Chemical Complex

*8 Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) the number of persons employed in the Tuticorin Petro-chemical Complex;

(*b*) the Government's share in the recruitment of persons in this Joint Sector Company; and

(*c*) whether recruitment is made through the Employment Exchange ?

தூத்துக்குடி பெட்ரோ-கெமிக்கல் தொழிற்சாலை

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன—

(அ) தூத்துக்குடி பெட்ரோ-கெமிக்கல் தொழிற்சாலையில் எவ்வளவு பேர் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர் ?

(இ) இக்கூட்டுத் துறையில், ஆட்கள் பணிக்கு நியமிக்கப்படும்பொழுது, அரசாங்கத்தின் பங்கு என்ன ?

(உ) வேலை வாய்ப்பு ஸ்தாபனத்தின் மூலம் ஆட்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனரா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) 666 பேர்.

(இ) முதுநிலைப் பதவிகளுக்குரியவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கத் தேர்வுக் குழு ஒன்றுள்ளது. இக்குழுவில் (டிட்கோ) தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சி கழக இயக்குநரும் ஓர் உறுப்பினராவார். ஏனைய பதவிகளுக்கு சம்பந்தப்பட்ட குழுக்கள் ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றன.

(உ) ஸ்பிக் (SPIC) நிறுவனம், பதவிக் காலியிடங்களை வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்திற்கு அறிவிக்கிறது.

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் ஆட்களை எடுக்கிறபோது, தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அதிகமான வாய்ப்பு கொடுக்கப்படுகிறதா ? அல்லது வேறு மாநிலத்திலிருப்பவர்களை எடுக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இது போன்ற பெரிய தொழில்களை எல்லாம் 1967-க்கு முன்னாலே தனியாரே தொடங்கி நடத்தி வந்தார்கள். அரசாங்கம் அத்தனை உதவியையும் தனியாருக்குச் செய்து வந்தது. நம்முடைய அரசு புதிய கொள்கையின் அடிப்படையில் தனியாருக்குச் செய்கிற உதவியைவிட நாமே முதல்போட்டு நிர்வாகத்தில் பங்கு பெறவேண்டும் என்று முடிவெடுத்தது. போர்ட் ஆப் டைரக்டர்ஸிலே சேர்மன் போடும்போது, நாமே ஆர்டர்ஸ் போடுகின்றோம். மானேஜிங் டைரக்டர் போடும்போது, நாமே ஆலோசித்துப் போடுகிறோம். போர்ட் ஆப் டைரக்டர்ஸில் அரசு அலுவலர்கள்

இருக்கிறார்கள். ரெக்ரூட்மெண்ட் பாலிசியைப் பொறுத்த அளவுக்கு, நாம் சில கொள்கைகள் போர்டில் வைக்கிறோம். ஓரளவுக்கு அதிகச் சம்பளம் உள்ளவர்களை போர்டின் அனுமதியோடு போடவேண்டும். அதற்குக் குறைந்த சம்பளம் உள்ளவர்களை குழுவில் பரீட்சை வைத்து, இண்டர்வியூ வைத்துப் போடவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். நிச்சயம் நம்முடைய மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தி வருகிறோம்.

Assignment of Land in Thalakkavoor village, Ramanathapuram district

*9 Q.—THAVATHIRU KUNDRAKKUDI ADIGALAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) Whether the Government have received any application requesting to assign land in Thalakkavoor village, Ramanathapuram district; and

(*b*) if so, the action taken thereon by the Government?

இராமநாதபுரம் மாவட்டம், தளக்காவூர் கிராமத்தில் நில ஒப்படைப்பு

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம், தளக்காவூர் கிராமத்தில், நில ஒப்படைப்பு கோரி அரசுக்கு விண்ணப்பம் வந்ததா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) & (இ) 1971 மேலும் 1972ம் ஆண்டுகளில் தளக்காவூர் கிராமத்தில் நில ஒப்படைப்பு கோரி 59 நபர்கள் விண்ணப்பம் செய்தனர். அவர்களுக்கு 80.73 ஏக்கர் நிலம் ஒப்படைப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது.

Entertainments Tax collected from the Madras Race Club, Guindy, Madras

*10 Q.—THIRU V. ISVARMURTI (on behalf of THIRU S. VELLAPANDIAN): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the details of the entertainments tax collected by the Government from the Madras Race Club, Guindy, Madras, for the last five years?

சென்னை, கிண்டி, குதிரைப் பந்தயச் சங்கத்திடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்ட கேளிக்கை வரி

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி (திரு. எஸ். வெள்ளபாண்டியன் சார்பில்): மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

சென்னை, கிண்டி, குதிரைப் பந்தயச் சங்கத்திடமிருந்து கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் அரசினால் வசூலிக்கப்பட்ட கேளிக்கை வரி குறித்த விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: கிண்டி, மெட்ராஸ் ரேஸ் கிளப்பிலிருந்து கீழ்க்கண்ட விவரப்படி கேளிக்கைவரி வசூலிக்கப்படுகிறது.

1968-69—ரூ. 11,20,588.66.

1969-70—ரூ. 10,59,862.05.

1970-71—ரூ. 12,75,521.58.

1971-72—ரூ. 11,94,441.81.

1972-73—ரூ. 7,07,160.50.

திரு. எல். பலராமன்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும்போது, 1972-73-ல் ஏழுலட்சத்திச் சொச்சம் வருவாய் என்று கூறினார்கள். மற்ற ஆண்டுகளில் 12 இலட்சம், 13 இலட்சம் என்று கூறினார்கள். ஒரு ஆண்டில் மட்டும் ஏழு இலட்சமாகக் குறைந்ததற்குக் காரணம் ஏதாகிலும் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அந்தக் களியாட்டத்தில் கலந்து கொண்டவர்கள் குறைந்தார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: புக்கீஸ் அபாலிஷன் செய்தன் காரணமாகக் குறைந்திருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது.

Employees of the Pasteur Institute, Coonoor

*11 Q.—THIRU V. ISVARMURTI (on behalf of THIRU S. VELLAPANDIAN): Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(*a*) whether the employees of the Pasteur Institute, Coonoor have submitted any petition to the Labour Officer to redress their grievances; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

கூனூர், பாஸ்டர் நிலையப் பணியாளர்கள்

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி (திரு. எஸ். வெள்ளபாண்டியன் சார்பில்): மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தங்களது குறைகளைப் போக்க வேண்டி, கூனூர், பாஸ்டர் நிலையப் பணியாளர்கள், தொழிலாளர் நல ஆணையாளரிடம் மனு ஏதும் கொடுத்துள்ளனரா ?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: (அ) ஆம்.

(இ) கூனூரிலுள்ள பாஸ்டர் நிறுவனப் பணியாளர் சங்கம் 1969-ஆம் ஆண்டில், (1) அகவிலைப்படி நிலுவை, பணிக்கொடை, சிலவகைப் பணியாளர்களது சம்பள வீதங்களை மாற்றியமைத்தல், (2) ஒரு தொழிலாளரை வேலைக்கு வைத்திராதிருத்தல் ஆகியவை குறித்த பிரச்சினைகளை எழுப்பியது. இந்த நிறுவனம், தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 2 (j) பிரிவின்படி, ஒரு தொழிற்சாலையின் செயல்வரம்பிற்குள் வராததால் அரசு இதனை நீதிமன்றத் தீர்ப்பிற்கு விட 1970, மே திங்களில் மறுத்தது. தொழிலாளர்கள் தாக்கல் செய்த ரிட் மனு 20—1—1973-ல் உயர்நீதிமன்றத்தால் தள்ளிவிடப்பட்டது. சட்ட இடர்ப்பாடுகள் இருந்தபோதிலும் நிறுவனத்தின் இயக்குநர், இப்பொருளை இந்திய அரசுக்குத் தெரிவித்துள்ள அல்லது அதனை நிறுவனத்தின் மத்தியக்குழு முன்பு வைத்த அடிப்படையில், பேச்சுவார்த்தை நடத்துமாறு கோயம்புத்தூர் தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளருக்குக் கட்டளையிடப்பட்டது. தமிழக அரசும், நீதிமன்றமும், பாஸ்டர் நிறுவனம் ஒரு தொழிற்சாலையல்ல என்று ஒருமுகமாக தீர்ப்பளித்துள்ளதால், தொழிலாளர் துறை, தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின்படி இதில் தலையிட வேண்டிய அவசியமில்லை. பாஸ்டர் நிறுவனத்திற்கும் அதன் தொழிலாளர் சங்கத்திற்கும் நேர்முக பேச்சுவார்த்தை நடப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

Tamil Nadu Chit Funds Act, 1961

* 12 *Q.*—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(*a*) whether the Tamil Nadu Chit Funds Act, 1961 (Act XXIV of 1961) is being strictly enforced ;

(*b*) the methods adopted for such enforcement ; and

(*c*) the number of cases charged and which ended in conviction during 1972 for contravention of the provisions of the Act ?

தமிழ்நாடு சீட்டு நிதிகள் சட்டம், 1961

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்): மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாடு சீட்டு நிதிகள் சட்டம் (சட்டம் எண். 24/1961) கண்டிப்பாகச் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றதா ?

(இ) அவ்வாறு செயல்படுத்துவதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் முறைகள் யாவை ?

(உ) இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளை மீறியதற்காக, 1972-ஆம் ஆண்டில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு, தண்டனையில் முடிந்த வழக்குகள் எத்தனை ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, ஆம்.

1972-ஆம் ஆண்டில் பல்வேறு வகைப்பட்ட குற்றங்களுக்காக 427 நேர்வுகளில் வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. அவற்றில் 111 நேர்வுகள் அனுமதி பெறாத சீட்டுகள் தொடர்பானவை. 289 நேர்வுகளில் தண்டனை அளிக்கப்பட்டது. மீதமுள்ள வழக்குகள் நீதிமன்றங்களில் விசாரணையில் உள்ளன.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: வினாக்கள் 13 முதல் 15 வரை ஒத்திப் போடப்படுகின்றன. வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அறிவிப்பு.

(1) அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவு.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அலுவல் ஆய்வுக் குழு நேற்று நடந்த கூட்டத்தில், அவையின் அலுவல் குறித்து, கீழ்க்கண்டவாறு முடிவு செய்துள்ளது :—

19—1—1974 **ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்.**

20—1—1974 **விடுமுறை.**

21—1—1974 முதல் 25—1—1974 வரை ஆளுநர் உரையின்மீது விவாதம்.

26—1—1974	குடியரசு நாள்—விடுமுறை.
27—1—1974	விடுமுறை.
28—1—1974	ஆளுநர் உரையின் மீதான விவாதத்திற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் பதிலுரை.
29—1—1974	அரசின் சட்ட முன்வடிவுகளும், தீர்மானங்களும்.

மேலவை வழக்கம்போல் பிற்பகல் 4 மணி முதல் 7 மணி வரை நடைபெறும்.

(2) ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கான திருத்தங்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கான திருத்தங்கள், 1974 ஜனவரி 21-ஆம் நாள், திங்கட்கிழமை மாலை 5 மணிக்கு முன்னதாக செயலாளருக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும் என நான் மேலவை உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

3. மாற்றுத் தலைவர் பட்டியல்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை விதிகளின் வேறு விதியின் கீழ் கீழ்க்கண்ட உறுப்பினர்களை, மேலவையின் 47-வது கூட்டத் தொடருக்கு மாற்றுத் தலைவர்களாக நான் நியமித்துள்ளேன் :—

1. திரு. எம். இராமநாதன்.
2. திரு. எல். பலராமன்.
3. திரு. கே. எஸ். கணபதி.
4. திரு. எம். எம். பக்கர்.

4. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மேலவைத் தலைவரவர்களே, " 1974 ஆம் ஆண்டு சனவரி 17 ஆம் நாள், ஆளுநர் அவர்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரை@ நிகழ்த்தியதற்காக தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய நன்றியை ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றனர் " என்று முன் மொழிகிறேன்.

@ 95-104 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. வே. தங்கபாண்டியன் : I second it.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

" 1974 ஆம் ஆண்டு சனவரி 17 ஆம் நாள், ஆளுநர் அவர்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரை நிகழ்த்தியதற்காக தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய நன்றியை ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றனர். "

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்திற்கு கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்—

" That the following be added at the end :—

' but regret to note that no mention has been made about—

(1) the positive steps that will have to be taken by the State Government to bring down the spiralling prices ;

(2) the policy of Government regarding the labour policy to bring about industrial peace ;

(3) the clear-cut and positive steps that the Tamil Nadu Government would be taking regarding the mounting unemployment that is affecting our State ;

(4) the policy regarding total prohibition of alcoholic drinks as per the Constitutional directive ;

(5) the steps taken by Government pursuant to the Enquiry Commission Report on the incidents in Clive Hostel and Palayamkottai which resulted in large-scale student agitation resulting in police excesses ;

(6) Elections to the local bodies with particular reference to the Corporation of Madras ' "

திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நான் திருத்தத்தை வழி மொழிகிறேன்.

*** திரு. எம். சங்கரலிங்கம் :** மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இம்மாதம் 17-ஆம் நாள் நமது மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் சட்ட மன்றத்தின் கூட்டுக் கூட்டத்தில் வருகை புரிந்து நமது அரசு ஆற்றிய பணிகளையும், ஆற்ற இருக்கின்ற பணிகளையும் குறிப்பிட்டு உரை ஆற்றி, நாமெல்லாம் அவற்றைத் தெரிந்து, சிலாகித்து பயன் பெறுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆளுநர் அவர்கள், தமிழகத்தில் கடந்த முக்கால் நூற்றாண்டாக சமுதாய சீர்

திருத்தப் புரட்சியை நடத்திக் காட்டி, தமிழ் சமுதாயத்தை உலக சமுதாயங்களும், பிற நாடுகளும் கண்டு வியக்கின்ற நிலையில் பிற மாநிலங்களில் காணப்படுகின்ற ஜாதிய, சமுதாய கொடுமை மனப்பான்மை யாவும் அகற்றப்பட்ட ஒரு நிலைமையை உருவாக்கிய தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய இழப்புக்கு அஞ்சலி செலுத்தி நமது உரையைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். இதுவரையில் அரசோடு தொடர்புடைய சட்ட மன்றம் அல்லது மேலவை அல்லது அரசோடு மற்ற பெரிய பொறுப்பு, பதவியில் தொடர்பு கொண்ட ஒரு பெரியாருக்குத்தான் சட்ட மன்றங்களில் அஞ்சலி செலுத்துவது என்ற மரபை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் சட்ட மன்றங்களில் எந்தப் பதவி வகித்தாலும் வகிக்காமல் போனாலும் மக்களுடைய உள்ளங்களில் பதவி வகிக்கின்ற, மக்களுடைய உள்ளங்களில் இடம் வகிக்கின்றவர்களை எல்லாம் இந்த மன்றம் மதிக்கும், பெருமைப் படுத்தும் என்ற ஒரு பாரம்பரியத்தை, ஒரு மரபை நமது ஆளுநர் அவர்கள் தனது உரையில் மறைந்த தந்தை பெரியார் அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்துகின்ற பாங்கின் மூலமாக ஏற்படுத்தி அது உலகிற்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய அரிய தொண்டு கடந்த 75 ஆண்டுகளாகத் தமிழகத்திற்குப் பயன்பட்டது. அதன் மூலம் நாம் அனைவரும் பயன்பெற்று ஒரு புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்கின்ற சூழ்நிலையில் நல்ல பணி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையில் இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கக்கூடிய சிறந்த திட்டங்களையும், அந்தத் திட்டங்களில் அரசு செலுத்தி வருகின்ற அக்கறையையும், அவைகளில் உள்ள சிறப்புகளையும் விளக்கமாகச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு தமிழகத்தில் வாழ்கின்ற எல்லா மக்களுடைய வளத்திலும் நல்ல அக்கறை காட்டி நல்வாழ்வு வாழ்கின்ற ஒரு சமுதாய அமைப்பை உருவாக்குகின்ற ஒரு பெரும் பணியை ஏற்றிருக்கிறது என்பதை ஆளுநர் அவர்களுடைய உரை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. நமது தமிழகத்தில் வாழ்கின்ற மக்கள் நலமுற வாழ வேண்டுமானால் அவர்களுக்குத் தேவையான எல்லாப் பொருள்களையும் இங்கேயே பெறுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையையும், மக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை வாங்கும் சக்தியைப் பெறும் சூழ்நிலையையும் உருவாக்க வேண்டிய அவசியத்தை அரசு தனது கடமையாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிகிறோம். இந்த அரசு அதை உணர்ந்து, அதற்குரிய பாதையில் தன்னால் இயன்றவரையில் மிகச் சிறப்போடு சென்று வருகிறது. அதற்கு இடையூறாக இருக்கின்ற நிலைமைகளும் அறிக்கையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது நமது நாட்டின் மின்சார உற்பத்தி, பாசன வசதி, வேளாண்மைத் தரத்தைப் பெருக்குதல், அதன் மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்குதல், குடிநீர் தட்டுப்

பாடின்றி மக்களுக்குக் கிடைக்கின்ற ஒரு நிலையை உருவாக்குதல், ஏழை எளிய மக்கள் வீடு இன்றி தவிக்கின்ற நிலைமை அகன்று, குடிசைகளில் வாழ்கின்ற நிலைமை மாறி, நல்ல வீடுகளில் வாழ்கின்ற நிலைமையை உருவாக்குவது என்பதை இந்த அரசு கடமையாகக் கொண்டிருக்கிறது. மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதில் நமது அரசு எடுத்திருக்கின்ற அக்கறை எவ்வளவு என்பது பல முறை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நமது நாட்டில் நீர், அனல், அணு ஆகிய இந்த மூன்று சக்திகளின் மூலமாகத்தான் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நீர் மூலமாக உற்பத்தி செய்கின்ற மின்சார நிலையங்களில் எல்லாம், எந்த அளவுக்கு நீர் வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்தி, மின் உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இனிமேல் அனல் மின்சார நிலையங்களை ஏற்படுத்தி, நமது மின்சாரத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள முடியுமா என்று ஆராய்ந்து அதற்கான திட்டங்களைக் கொடுத்துள்ளோம். அந்த முறையில் தூத்துக்குடி அனல் மின் திட்டமும், மேட்டூர் அனல் மின் திட்டமும் ஐந்தாவது திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கூறப்பட்டுள்ளது. நம்முடைய அரசும், இந்த அமைச்சரவையும், நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் எடுத்துக்கொண்ட இடையறாத முயற்சியின் பலனாக, தூத்துக்குடி அனல் மின்சாரத் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசின் அனுமதி கிடைத்திருக்கிறது என்பதை ஆளுநர் அவர்கள் இந்த உரையில் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். அதைப் போலவே மேட்டூர் அனல் மின்சார நிலையத்திற்கும் அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காலம் தாழ்த்தாமல் அனுமதி வழங்க மத்திய சர்க்காரை மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அனல் மின்சக்தி உற்பத்தி செய்வதற்கு நமக்கு நிலக்கரி தேவை. நமது மாநிலத்தில் தேவைப்படுகின்ற அளவுக்கு நிலக்கரி இல்லை. நமக்கு இருப்பதெல்லாம் நெய்வேலியில் இருக்கும் பழுப்பு நிலக்கரிதான். அங்கேயே இரண்டாவது நிலக்கரிச் சுரங்கத்தை வெட்ட வேண்டுமென்று கோரி ஒரு திட்டத்தை மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம். அதையும் மிக விரைவாகப் பரிசிலனை செய்து அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் அதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். 5-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 1,200 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்ததில் இத்தகைய திட்டங்களுக்கு 548 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கீடு செய்வதாகத் திட்டம் வகுத்திருக்கிறோம். மின்சாரத் துறைக்கு மாத்திரம் 326 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்வதென்று திட்டம் வைத்திருக்கிறோம். எனவே இந்த அரசு, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு மிகவும் இன்றியமையாத உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்திக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய எந்த அளவுக்கு அக்கறை காட்டி வருகிறது என்பது நன்றாகத் தெரியும். மேலும் மத்திய

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1974 சனவரி 19

அரசு எந்த அளவுக்கு கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தாமல் இருக்கிறது என்பதும் தெரியும். 1970-71-ம் ஆண்டிலேயே அந்தத் திட்டம் முடிவடைந்து பயனளிக்கும் என்று சொன்னார்கள். இப்போது 1977-78-ல்தான் கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையம் செயல்படத் தொடங்கும் என்ற சூழ்நிலை உருவாகியிருப்பதை வருத்தத்தோடு சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மிக இன்றியமையாத பொருள்களையெல்லாம் உற்பத்தி செய்வதற்கும், தொழில்களை வளப்படுத்தி உயர்த்துவதற்கும், மின் சக்தி இன்றியமையாதது. இப்போதுகூட 639 மெகாவாட் மின்சக்தி பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. 1978-79-ஆம் ஆண்டு 2,189 மெகாவாட் மின் சக்தி பற்றாக்குறையாக இருக்கின்ற நிலை ஏற்படுமென்று மதிப்பீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எனவே நம் நாட்டில் நீர் மின்சக்தித் திட்டங்கள் அத்தனையையும் நம்முடைய அரசு அதனுடைய முயற்சியால் முடிவடையச் செய்துவிட்டது. இனிமேல் அனல் மின் திட்டத்தையும், அணு மின் திட்டத்தையும் தோற்றுவிக்க வேண்டும். கல்பாக்கத்தில் அணு மின் நிலையத்தைத் தொடங்கி யிருக்கிறோம். எதிர்பாராதவிதமாக அதில் மின்சாரம் உருவாக்கப்படாத நிலை இருக்கிறது. மத்திய அரசினுடைய ஆதரவுக் குறைவின் காரணமாக அந்த நிலை அங்கே உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலை உருவாக மத்திய அரசு தெரிந்தோ, தெரியாமலோ உடந்தையாக இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதை ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அணு மின் சக்தித் திட்டம் கல்பாக்கத்தில் மாத்திரம் என்று நின்று விடாமல், அடுத்தாற்போல் தென் மாவட்டங்களில் ஒன்றிரண்டைத் தோற்றுவிக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். அணு உற்பத்தியாகும் மணல் பகுதி அங்கேயிருக்கிறது. கொளச்சல் பகுதியிலும் கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கடற்கரைப் பகுதியிலும் மோனசைட் மணல் மிகுதியாக இருக்கிறது. இரசாயன உலோகப் பொருள்களை எடுக்கும் சக்தியும், உரிமையும் இந்திய அரசியல் நிர்ணயச் சட்டப்படி மத்திய அரசுக்கு உரியதாக இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் போராட்டங்கள்—ரயில்வே போராட்டம் போன்ற போராட்டங்கள்—ஏற்படும்போது, தம்மை அவை பாதிக்காத அளவுக்கு, மத்திய அரசு அந்த மணலை எடுத்து, அணு சக்தி உற்பத்தி செய்ய, அல்லது உலோகமாக மாற்றினாலும், அதை நாம் பெற்று, ஒரு அணு மின் நிலையத்தை உருவாக்க முடியும். இந்த அணு மின் நிலையம் வெற்றி பெற வேண்டுமானால், இரண்டாவது நிலக்கரிச் சுரங்கம் நெய்வேலியில் தோண்ட வேண்டும். அதைத் தோண்டினாலொழிய இது வெற்றி பெற முடியாது.

1974 சனவரி 19] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

எங்கோ ஒரு பகுதியில் போராட்டம் ஏற்பட்டுவிட்டால்—ஆந்திராவில் ரயில்கள் கொளுத்தப்பட்டால், நமக்கு நிலக்கரி வரவில்லை; நமது உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது; நமது விசை ஏற்றங்கள் தடைப்படுகின்றன; விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது; தொழில்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன; நமது நாட்டு வளம் பாதிக்கப்படுகிறது. அவ்வளவும் ஸ்தம்பித்துவிடுகின்ற நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே நம்முடைய பகுதியிலுள்ள வளங்களை மிகுதியாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். மத்திய அரசின் ஆதிக்கத்திற்குள்ளேயுள்ள உலோகங்களை எடுக்க முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். நெய்வேலியில் ஒரு நிலக்கரிச் சுரங்கத் திட்டத்தையும் மணவாளக் குறிச்சியில் மானைசைட் எடுக்கும் திட்டத்தையும் செய்வது நல்லதென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், பாசனத் திட்டங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் புதிய பாசனத் திட்டங்கள் வந்தால்தான் நம்முடைய நாட்டில் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொள்ள முடியுமென்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பெரிய நீர்த் தேக்கங்களை எங்கெங்கு கட்ட முடியுமோ, அங்கெல்லாம் அதனுடைய திறன், சக்திக் கேற்ப நீர் அணைகளைக் கட்டியிருக்கிறோம். சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமென்று நமது அரசு உணர்ந்து 30 கோடி ரூபாயை இந்த ஆண்டு ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது உண்மையில் மகிழ்ச்சிக்குரியது. அந்த சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பெருக்கிக்கொள்வதில், தென் பகுதியில், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இன்னும் 3, 4 சிறிய அணைகளைக் கட்டுதற்குரிய வாய்ப்பு இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது கன்னியாகுமரி மேற்கு மலைத் தொடரின் தென் பகுதியாக அமைகிறது. அங்கே நமது பாசனத் திட்டங்களைப் பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டும். மேற்கு மலைத் தொடர் மேம்பாட்டுக் கழகம் ஏற்படுத்த வேண்டும்; மேற்கு மலைத் தொடர்ச்சியில் உள்ள நீர் வளம் மூலம் எல்லா மாநிலங்களும் பயன் பெறுகின்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று நமது மாநில முதலமைச்சரும், அமைச்சரவையும் பலமுறை வற்புறுத்தியதன் காரணமாக, இப்போது திட்டக் குழுவின் துணைத் தலைவரின் தலைமையில் கர்நாடகம், மகாராட்டிரம், கோவா, தமிழகம், கேரளம் ஆகிய மாநிலங்களிலுள்ள வல்லுநர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, ஒரு கூட்டமும் நடந்திருக்கிறதென்று ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். தென் மேற்குப் பருவக் காற்று மழையின் மிகுதியினால் ஏற்படும் நீரை அணைக் கட்டித் தடுத்து நிறுத்தி பயன் பெற வேண்டிய திட்டம் உருப் பெறுகிறது. இது, நம்முடைய அரசு தன்னுடைய அழுத்தமான கருத்தால் உருவாக்கிய நல்ல திட்டம். மேற்கு மலைத் தொடரின் தென் பகுதியில் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் உள்ளது. அங்கே பேச்சிப்பாறை அணை, பெருஞ்

சாணி அணை, சிற்றாறு அணை ஆகியவை இருக்கின்றன. மாம்பழத்து அணை, கட்ட வேண்டும். துவலச்சி அணை, பொய்கை அணை கட்டும் திட்டமும் இப்போதும் இருந்து வருகிறது. திருவாங்கூரோடு கன்னியாகுமரி இருக்கும் போது இந்தத் திட்டங்களை அமல்படுத்த அங்குள்ள பொறியியல் வல்லுநர்கள் திட்டம் போட்டார்கள். 1947-லே தமிழகத்தோடு கன்னியாகுமரி மாவட்டம் இணைய வேண்டுமென்று மக்கள் கேட்கத் தொடங்கியதால், திருவாங்கூர் அரசாங்கம், இந்தக் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இந்த அணைகளுக்குப் பணத்தைச் செலவழிப்பது பயன்படாதென்ற ஒரு கருத்தைக்கொண்டு, அந்தத் திட்டங்களைப் பயன்பெறாத திட்டமென்று விட்டுவிட்டார்கள். அதை நாங்கள் பலமுறை சுட்டிக் காட்டுகிறபோது, நமது பொறியியல் வல்லுநர்களும், கேரள அரசு எழுதி வைத்த பழைய ரிக்கார்டுகளைப் பார்க்கிறார்கள். 1947-க்கு முன்னால் திருவாங்கூரைச் சேர்ந்த பொறியியல் வல்லுநர்கள் அதைச் சிறந்த திட்டமென்று எழுதி வைத்தார்கள். 1947-க்குப் பிறகு, திருவாங்கூர் பகுதி, தமிழ்நாட்டுடன் சேர வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சி உச்ச நிலையை அடைந்த பின், என்றாவது சேர்ந்து விடும், காலம் தாழ்த்தித்தான் ஏற்படுமென்று அந்த அரசு உணர்ந்த பிறகு, தமிழகத்தில் சேரும் ஒரு பகுதியில் பணத்தைப் போடக் கூடாதென்று கேரள அரசு எண்ணி, அந்தத் திட்டத்தை நல்ல திட்டம் இல்லையென்று எழுதிவைத்தார்கள். நாம் 1956-ல் சேர்ந்தோம். ஆனால் நம்முடைய பொறியியல் வல்லுநர்கள் செயல்படுத்த முடியாத திட்டமென்று விட்டு விட்டார்கள். அந்தத் திட்டம் நமக்கு மிகவும் இன்றியமையாத திட்டமாகும். எனவே நமது பொறியியல் வல்லுநர்களைக்கொண்டு 1947-க்கு முன் கேரள அரசின் பொறியியல் வல்லுநர்கள் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து ஆராய்வதற்கு வேண்டிய உத்தரவை அரசு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நமது அரசு பல புதிய திட்டங்களை, நீர் வளத்தைப் பெருக்குகின்ற திட்டங்களைத் தீட்டுவதற்கு வழிவகை செய்து கொண்டிருக்கிறது. உண்மையில், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலுள்ள நல்ல நீர் வளம் இந்த நான்கு மாநிலங்களுக்கும் தேவைப்படுகிற அளவுக்குக் கிடைக்குமேயானால், நாம் வேளாண்மைத் துறையிலும், உணவு உற்பத்தியிலும், பிற தான்யங்கள் உற்பத்தி செய்வதிலும், வடபுலங்களுக்குக்கூட பெரிய அளவுக்கு உதவி செய்கின்ற நிலையினை நாம் உருவாக்கிக்கொள்ள முடியும். அது போலவே குடிதண்ணீர் வழங்குகின்ற திட்டம். நகரப் பகுதிகளுக்கும், கிராமப் பகுதிகளுக்கும், நகரியப் பகுதிகளுக்கும், மாநகராட்சிகளுக்கும், நாம் பல திட்டங்களை வகுத்திருக்கின்றோம். அதற்கு பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகிறது. மாநகராட்சிக்கு வீராணம் திட்டமும், கோயம்புத்தூருக்கு சிறுவாணித் திட்டமும், நகரியத்திற்கும் மற்ற பேரூராட்சிகளுக்கும் மேல் நிலை நீர்த் தொட்டிகளை வைத்து அதன் மூலம் நீர் வழங்குகின்ற திட்டமும், கிராமப்பகுதிகளுக்கு 72,600 கிணறுகளைத்

தோண்டி குடிநீர் வழங்குகின்ற திட்டங்களும் நமது அரசால் செயல்படுத்தப் பட்டிருப்பது சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு இந்த அரசு சாதாரண மக்களுடைய வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத குடிநீர் அளிப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு செயல்படுத்துகிறது.

அதேபோல குடிசை மாற்று வாரியம் அமைத்து, ஏழை எளிய மக்கள் குடிசைகளிலே வாழ்வதிலிருந்து அவர்களை அகற்றி அவர்களுக்கு நல்ல வீடுகள் சொந்தமாகக் கட்டிக்கொடுக்கிறது. இந்த நன்மைகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன.

வேளாண்மைத் துறையிலும் நாம் எந்த அளவு முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அண்மையில் பிற மாநிலங்களில் உணவுப் பொருள்களாகிய கோதுமை, அரிசி போன்றவைகளின் பற்றுக்குறை எந்த அளவுக்கு உச்ச கட்டத்திற்கு வந்து விலை உயர்ந்து, பிற மாநிலங்களில் எல்லாம் மக்கள் புரட்சியால் எப்படித் தடுமாறிக்கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதையும் நாம் பார்த்து பிரமித்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். கேரளாவிலே ஒரு படி அரிசி ஏழு ரூபாய் அளவுக்கு விற்கப்படுகிறது. வடபுலங்களில் கோதுமை இல்லாததால், மகாராட்டிரம், குஜராத் போன்ற இடங்களிலெல்லாம் பெரும் போராட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கின்றதை நாம் பார்க்கின்றோம். நமது தமிழக மாநிலம்தான் மற்ற மாநிலங்களைவிட உணவுப் பொருள்களில் தன்னிறைவு பெற்று உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து விநியோகமும் செய்துகொண்டிருக்கின்றது. அந்த அளவுக்கு முழுமை பெற்றிருப்பதையும் நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். அதனால் நம்முடைய மாநில அரசு நிர்ணய விலை சாதாரண மக்களும் வாங்கக்கூடிய விலையாக அமைந்து, வேண்டிய அளவுக்கு முறையாக எப்போதும் வாங்குகின்ற நிலைமையில் உணவுப் பொருட்கள் மக்களுக்குக் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இதை நாம் நன்கு அறிவோம். இதிலிருந்து வேளாண்மைத் துறையில் நாம் எந்த அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கின்றோம் என்று தெரிகிறது. நாம் எதிர்பார்க்கும் முன்னேற்றத்தை அடைய என்னென்ன தடைகள் இருக்கின்றன என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். நான் இத்தனையும் சொன்னாலும்கூட, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரை அரிசி விலை அப்படி இல்லை. இன்றைக்கு சென்னையிலே இரண்டு ரூபாய்க்கும், இரண்டரை ரூபாய்க்கும் ஒரு படி அரிசி கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அந்த விலைக்குக் கிடைப்பதில்லை. அதற்குக் காரணம் அம் மாவட்டத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற மாநிலமாகிய கேரளத்தில் படி அரிசி ஏழு ரூபாயாக இருப்பது. அந்தக் காரணத்தையொட்டி இங்கிருந்து அரிசி எடுத்துச் செல்லப்படுகின்ற சூழ்நிலை இருந்துவருகிறது. அதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசு வேண்டிய முயற்சிகள் எடுத்து

வருகின்றது. எனினும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு முழுவதுமாக 'ஸ்டாடுடரி ரேஷன்' வைத்து, அங்கே இருக்கின்ற எஞ்சிய அரிசியை அரசே கொள்முதல் செய்து, ஏழை மக்களுக்கு மற்ற மாவட்டங்களில் இருக்கின்ற விலைக்குக் கிடைக்க ஒரு திட்டம் வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். கோயம்பத்தூர் மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதியிலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் செங்கோட்டைப் பகுதியிலும் இத்தகைய திட்டத்தை நாம் நிரந்தரமாக்கிச் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் கேரளத்தின் எல்லையோரத்திலே இருக்கின்றது. இந்தப் பகுதி 1956-லே சேர்ந்தது. தமிழகத்தோடு சேர்ந்து இன்று 16 ஆண்டுகள் முடிந்து விட்டன. கன்னியாகுமரியிலிருந்து அரிசி அல்லது உணவுப் பொருட்கள் நம்முடைய அனுமதியில்லாமல் கேரள மாநிலத்திற்குச் செல்வதைத் தடுப்பதற்கு, இந்த 16 ஆண்டுகளில் நம்மால் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு ஆன செலவுகளை மொத்தமாகக் கணக்கிட்டால், அந்த மாவட்டத்தின் எல்லையோரத்திலே ஒரு மதிலை, ஒரு கோட்டைச் சுவரே கட்டி முடித்திருக்க முடியும். அவ்வளவு பணச் செலவு ஆகியிருக்கின்றது. படைகள், போலீஸ், ரிசர்வ் போலீஸ், ரெவின்யூ அதிகாரிகள் ஆகியோரை நாம் அங்கே வைத்துக் காக்க வேண்டிய நிலை இருக்கின்றது. எனவே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தினுடைய மேற்கு ஒரு இயற்கை எல்லையாக இருக்க வேண்டும். நெய்யாற்றங்கரை வரை தமிழகத்தோடு சேர வேண்டும் என்று நாம் அப்போது கேட்டோம்; கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தமிழகத்தோடு சேர்கிறபோது, அவ்வாறு ஒரு இயற்கையான அரண் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டோம். அதுதான் நெய்யாறு. அந்த நெய்யாறு வரை தமிழ் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்திலே நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில், திருவிதாங்கூர் பகுதியாக நெய்யாறு பகுதியில் திரு. குஞ்சன் நாடார் என்பவர் சட்டசபை உறுப்பினராக வெற்றிபெற்ற பிறகு தமிழகச் சட்ட மன்றத்திலே வந்து உட்கார்ந்திருந்தார். அப்போது ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள், இந்த நறுக்கங்களில் எல்லாம் அதிகம் செல்லாமல் மிகப் பரந்த நோக்கோடு இருந்ததன் காரணமாகவோ, பாராமுகத்தோடு இருந்ததன் காரணமாகவோ அதற்கு விளக்கம் நான் எப்படிச் சொல்வது என்று தெரியவில்லை—இன்று தொல்லைகள் அதன் விளைவாக ஏற்படுகின்றன. இனிமேலாவது நமது உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதிகப் பொறுப்பெடுத்துக் குழித்துறை ஆற்றை ஒரு இயற்கை அரணாக அமைத்து, இயற்கையான பாதுகாப்பு அமைத்து விட்டு, அதற்கு அப்பால் இருக்கின்ற பகுதிகளில் சட்ட ரீதியான ரேஷன் முறைக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்த அளவிலே, நாம் புதிய நெல் ரக வகைகளைக் கண்டுபிடித்திருக்கின்றோம். பிற மாநிலங்களை விட அதிகப் பயன் தருகின்ற நெல் வகைகள் நம்மிடத்திலே இருக்கின்றன. நல்ல உணவுத் திட்டங்களும் இருக்கின்றன. விஞ்ஞான ரீதியாக உணவு மேம்பாட்டுத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துகிறோம். ஆனால், பயிர்களுக்கெல்லாம் ஏற்ற ரசாயன உரங்களைப் போடுவதற்கு ரசாயன உரம் இல்லை. மத்திய அரசு எந்த அளவுக்கு இந்த மாநிலத்திற்கு ரசாயன உரம் ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யவில்லை. இந்த ஆண்டு வேளாண்மையில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு பல பகுதிகளிலே ரசாயன உரம் கிடைக்காமலிருப்பதற்குக் காரணம், மத்திய அரசு ரசாயன உரம் ஒதுக்கீடு செய்வதிலே அதைக் கணிசமான அளவுக்குக் குறைத்து விட்டார்கள்.

அதுபோல பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள், மற்ற நோய்த் தடுப்பு மருந்துகள் இவைகளை மத்திய அரசு நமக்கு பிற இடங்களிலிருந்து கொண்டுவந்து தரவில்லை. எனவே மத்திய அரசு வேண்டிய அளவு ரசாயன உற்பத்திச் சாலைகளை தொடங்குவதற்கும் அல்லது வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்தும், வேளாண்மைத் துறையில் முன்னேறியிருக்கின்ற மாநிலங்களுக்கு, வழங்குவதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

நமது மாநிலம் தொழில்துறையிலும் முன்னணியில் நின்று வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். மத்திய அரசைச் சார்ந்தவர்களே அவ்வாறு சொல்கின்றார்கள். தமிழகம் தொழில் துறையிலே முன்னணியில் நிற்கிறது. ஆகவே, மத்திய அரசு தொழில் வளர்ச்சிக்கும், சுகாதார வளர்ச்சிக்கும், கல்வி வளர்ச்சிக்கும், பொது நிர்வாகத்திற்கும் ஒதுக்குகின்ற நிதியிலே தமிழகத்திற்கு ஒதுக்கீடு கிடையாது என்று மத்திய அரசினர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். மத்திய அரசு தமிழகத்திற்கும் மற்ற மாநிலங்களுக்கும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிறபோது, ஐந்தாவது திட்டக் குழு நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிறது. இப்போது ஆறாவது நிதிக் கமிஷன் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. நிதிக் கமிஷன் நிதி ஒதுக்கீடு செய்கின்றது. இந்த இரண்டு கமிஷன்களும், இந்த நாடு ஒரு சமஷ்டி நாடு அல்லது ஒரு கூட்டாட்சி நாடு, அந்த கூட்டாட்சி நாட்டின் ஒரு அங்கம் தமிழகம் என்ற உணர்வோடு நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். அந்த நினைவேயில்லாமல் இது ஒற்றை ஆட்சி நாடு, ஒரே நாடு, ஒரே அரசு என்று எண்ணிக் கொண்டு, தாங்கள் விரும்பியதுபோல் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யலாம் என்று இருக்கின்றார்கள். ஊதாரித்தனமாகச் செலவு செய்து நான்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் வெற்றி பெற முடியாத மாநிலங்களுக்கெல்லாம் அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, அவர்களையே காப்பது என்று இதுவரையில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்கின்றார்கள். நமது மாநிலம் நிதி ஒதுக்கீடுகளை நல்ல முறையில் செலவு செய்ததன்

காரணமாக, எதிர்பார்த்த அளவுக்கு தொழில் வளர்ச்சி, சுகாதார வளர்ச்சி, கல்வி வளர்ச்சி, மற்ற பொது நிர்வாக வளர்ச்சி இவைகள் எல்லாம் பெருகிக்கொண்டிருக்கின்ற நிலையில் இருக்கின்றது. 'மற்ற மாநிலங்களைவிட உங்கள் தமிழகம் மிஞ்சியிருக்கின்றது. ஆகவே உங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு கிடையாது' என்று சொல்வது, உண்மையிலேயே கூட்டாட்சித் தத்துவத்தை உதைத்துத் தள்ளுகின்ற முறையில் இருக்கின்றது என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. கூட்டாட்சித் தத்துவப்படி ஒவ்வொரு மாநிலத்திலிருந்தும் வருகிற வருவாய் எவ்வளவு, அங்கிருந்து வருகிற வருமான வரியின் மூலம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற வருவாய் எவ்வளவு, எக்ஸைஸ் வரி மூலமாகக் கிடைக்கின்ற வருவாய் எவ்வளவு என்பதையெல்லாம் கணக்கிட்டு, ஒரு சதவிகிதத்தை நிர்ணயம் செய்துகொண்டு, அதற்கேற்ற முறையில் வருவாயிலிருந்து மாநிலங்களுக்கு, அவரவர்களுக்கு ஏற்ப நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். இந்த முறையைப் புறக்கணித்து தாங்கள் விரும்புவதுபோல, தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிற முறை ஐந்தாண்டுத் திட்டக் குழுவிலும் இருந்து வருகிறது, மத்திய நிதியாணைக் குழுவிலும் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது என்பதை நம்மால் காண முடிகிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆரம்பிக்கிறபோது, 11 சதவிகிதம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்தவர்கள், இன்றைக்கு 5.4 சதவிகிதம் இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்யும் அளவுக்கு நமக்குக் குறைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும், மறந்துவிடக்கூடாது என்பதனையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இவ்வாறு மத்திய அரசு இந்த மாநில அரசினுடைய வேகத்திற்கு ஒப்ப, கூட்டாட்சித் தத்துவத்தை ஒப்புக்கொண்டு, இந்த மாநிலத்திற்கு நிதி ஒதுக்கீடுகளைச் செய்யவில்லை என்பதை நான் துணிவாகச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மாநில மக்கள் அதை உணர்ந்து ஒரே குரலில் அதற்குரிய எதிர்ப்பினைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஆளுநர் அவர்களது உரையில், வரும் ஐந்தாண்டு காலத்தில் இலங்கையிலிருந்து 57 ஆயிரம் தமிழர்களுடைய குடும்பங்கள் தமிழகம் வர இருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக்காண்பித்து, அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கும் திட்டத்துக்கும் வகை செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். உண்மையிலேயே இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில், மத்திய சர்க்கார் இந்த அரசைக் கலந்து, இந்த அரசின் கருத்தைத் தெரிந்து இலங்கையிலிருந்து வரும் இக்குடும்பங்களை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும் முறைபற்றி ஒரு திட்டத்தை வகுத்திருக்க வேண்டும். உண்மையிலேயே தமிழக அரசுடைய ஒப்புதலைத் தெரிந்து கொள்ளாமலேயே, மத்திய சர்க்கார் இலங்கையரசுடன் ஒரு ஒப்பந்தத்தைச் செய்துகொண்டு, 57 ஆயிரம் தமிழர்களுடைய குடும்பங்

களை இங்கே கொண்டு வர இருக்கின்றார்கள். உண்மையிலேயே நம்மவர்கள் இங்கே வருகின்றதை நாம் வரவேற்கத்தான் வேண்டும். ஆனால், அவர்களுக்குப் புனர் வாழ்வு அளிக்கும் பொறுப்பை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மாறாக அதை இந்த மாநிலத்தின் தலையில் சுமத்திவிடுவது முறையுமில்லை, இது கூட்டாட்சித் தத்துவத்திற்கு ஏற்றதுமில்லை.

இதற்கு மேலாக சில நாட்களுக்கு முன்னால் இலங்கையில் தமிழ் மக்கள் நடத்தப்பட்ட முறைபற்றியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உலகத் தமிழ் மகாநாடு உலகின் பல பகுதிகளிலும் நடந்து பாராட்டப்படுகிறபோது, தமிழ மக்கள் ஒரு பெரும் பகுதியினராக வாழ்ந்து வரும் இலங்கையில் அது நடக்கும்போது, அங்கேயும் தமிழர்கள் அதிகமாக வாழும் யாழ்ப்பாணம் பகுதியில் அது நடக்கும்போது, அங்கே வாழ்ந்திடும் தமிழ் மக்கள் பல கொடுமைக்குள்ளாக்கப்பட்டிருப்பது மன வேதனையைத் தருவதாக இருக்கின்றது. இது பற்றி மத்திய அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் இதுபற்றி மத்திய அரசுக்குச் சுட்டிக் காண்பித்திருக்கின்றார்கள் என்பதுபற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால் இதுபற்றி மேல் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும் நேரத்திலே மத்திய அரசும் இந்தியத் தூதுவரும் நமது முதலமைச்சர் அவர்களைக் கலந்து பேசி அவர்களுடைய ஒப்புதலோடு இதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, அண்மையில் மத்திய-கிழக்குப் பகுதிகளிலே ஏற்பட்ட போராட்டத்தின் காரணமாக, நமது நாட்டிலே மட்டுமின்றி, உலகின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் பெரும் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டிருப்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. உலகின் பல பகுதிகளிலே பெட்ரோல் பற்றாக்குறை காரணமாக, கார்கள் ஓடமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இந்த நேரத்திலே நமது அரசும் மத்திய அரசும் கலந்து, நாட்டிலுள்ள பெரும் விஞ்ஞான மேதைகளையெல்லாம் ஊக்குவித்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை, ஆய்வுக்கூடங்களை ஏற்படுத்திக்கொடுத்து, இந்த நாட்டிலே சூரிய வெப்பத்தைப் பயன்படுத்தி வேறு ஏதாவது புதிய சக்தியைக் கண்டுபிடிக்க முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும்.

அண்மையிலே நமது மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பெட்ரோலுக்குப் பதிலாக வண்டிகளை ஓட்ட வேறு ஏதாவது சக்தியைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தால், அவர்களுக்கு ஊக்கப் பரிசாக ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பதாகத் திட்டம் வகுத்திருக்கின்றார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. நமது நாட்டிலே உள்ள ஒரு பெரும் சக்தி இந்தக் கதிரவனுடைய கொடும் உஷ்ண சக்தி தான். சாணத்திலிருந்து மின் சக்தியைக் கொண்டுவரலாம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அது போன்றே இக் கதிரவனுடைய வெப்பத்திலிருந்து மின் சக்தியை அல்லது வேறு ஏதாவது சக்தியைக் கண்டுபிடித்துப் பயன்படுத்த முடியுமா என்று பார்க்கலாம். சாதாரணமாக நமக்கு ஒன்றும் தெரியாது. ஆனால் விஞ்ஞானிகளுக்கு இந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளையும் வாய்ப்பையும், இன்னும் மேலை நாடுகளுக்கும் சென்று இதற்கான நுணுக்கங்களை அறிந்துவருவதற்கான வாய்ப்பினையும் அளித்திடும் வகையில் மத்திய அரசும் மாநில அரசும் கலந்து செய்ய வேண்டும்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் மணியடித்தார்.)

அடுத்து, ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, மத்திய அரசு நமது மாநில அரசுக்கு கல்விக்கும் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறைக்கும் அதிக ஒதுக்கீடு கிடையாது என்று சொல்லிவிட்டதை உண்மையிலேயே நான் வருத்தத்தோடு கண்டிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இதை தமிழக மக்கள் அனைவரும் ஒருமித்த கருத்தோடு எதிர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்படி தமிழகத்தினை எதிர்காலத்திலே ஏற்றமுறச் செய்திடும் நல்ல கருத்துக்களை உள்ளடக்கியுள்ள நமது ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு இந்த மாமன்றத்தின் சார்பிலே நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளும் தீர்மானத்தினை முன்மொழிந்து இந்தக் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் வாய்ப்பினை அளித்த மேலவைத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு அமருகின்றேன்.

* THIRU S. NARAYANASWAMY: Mr. Chairman, I am glad of this opportunity of expressing my opinion on the Governor's Address. I think it is one of the most logical documents ever produced. It is very cogent and clear, and if I may say so, it is a quite concise document on what has been done and what is sought to be done by this Government. I am particularly happy at the emphasis laid on the need for development of infra-structure in this State, on the need for larger development of power, and for larger irrigation sources. Generally those facilities which are

needed for development have all been underscored in the Governor's Address. I am not happy merely because I am an industrialist; I am happy because this is bound to increase both agricultural and industrial production in this State and contribute to general prosperity. I like this particular emphasis on, and commendation of, a larger number of small hydro-electric projects, over which a great deal of misgiving has been expressed in the recent past by many authorities on electricity generation. Merely because electric power produced by hydel projects is seasonal, it is sought to be condemned as being very undependable. I think it is an unwise statement and the power produced in hydel projects is very much needed for the country and more particularly for this State. I hope, therefore, that the Tamil Nadu Government, through their Electricity Board, would continue to pursue the policy of harnessing all the available hydel sources in the State. There are several countries in Europe which have made good use of such sources despite the fact that such sources–of energy are seasonal.

Sir, emphasis has been made on the minor irrigation schemes and reference has been made to the need for regionalising the rivers. Why only regionalise? If we are agreed, we should make all the rivers federal property of this country. Merely because it suits us to have an arrangement with the neighbouring States, we should not talk only in terms of regionalising the rivers. During the Tennessee Valley Scheme, President Roosevelt got so tired of inter-State disputes that he brought special Federal legislation vesting all the rivers in the Federal Government as Federal property and at one stroke, got rid of all litigation, arbitration, quarrels and awards and he was able to produce some of the largest electric sources in the Tennessey Valley. I hope and trust it would be possible for us to ask for complete vesting of river properties and rights in the Federal Government so that one authority can take decisions about the maximum and optimum utilisation of water power.

Sir, coming to electric power, all I would plead for is that we should ask for and attain the highest state of maintenance in our thermal stations. Our major difficulty to-day is the poor maintenance at Ennore where we operate at 60 per cent capacity. This is not only because of the accident that occurred the other day and which incapacitated the transformer, for which we are making

frantic efforts to get a replacement but it is also because of the low state of maintenance and our failure to insist that the highest standards of maintenance should be attained in our thermal stations. I do not want to extend my speech on this theme, because I have spoken very often about it. But I think it is very essential that the highest standard of maintenance should be observed in our thermal stations. I am saying this because I know something about hermal stations. Sir, the problem of coal has been there and I am afraid the problem will continue to be there for quite some time to come. I have often been asked by the Railway Ministry " What is your solution? " I think so far as Tamil Nadu is concerned, we are in a very vulnerable position despite our Lignite Corporation and despite our proximity to the Singareni Collieries. I have one set of solutions for this problem. First and foremost, the most vulnerable railway line in India is the one that transports both people and goods from Howrah to Madras. This East Coast railway line is very vulnerable. You may put any number of trains on this track. But the track has now taken the maximum amount of traffic. Unless we double this track—the major portion of this track is already doubled—the present capacity of this track to carry goods from North East India to this State cannot be increased. These difficulties which are being encountered genuinely by the Railway system are not being given proper publicity. The higher Railway officials both in the Railway Board and those concerned with the railway development at Madras, during confidential talks, tell us that the Railways are taking the maximum possible traffic.

MR. CHAIRMAN : The Railways are not under our control.

THIRU S. NARAYANASWAMY : Mr. Chairman, Sir, I know that. I hope and trust that we will be able to agitate at the proper forums for the solution of such problems. Therefore, I hope we will be able to pressurise the Railway Ministry into improving the track on the East Coast line.

The second solution which I would suggest is that we must think in terms of the State Government owning at least small think in terms of the State Government owning at least small been told about our coal requirements. I think it is likely to become more. If we think of bringing all our requirements

through the railway system, the situation will become worse and then we may have to own a bunker fleet for bringing coal from West Bengal to Madras. The difference in freight charges might be against us now. But ultimately, when our requirements of coal increase, the overall freight on coal gets reduced. The long-term solution must be converted into a short-term solution. That can be done only if we begin to think on it very quickly.

Sir, reference has been made by my hon. Friend Thiru Sankaralingam about the Finance Commission. When all is said and done, this Sixth Finance Commission has shown far greater awareness of the needs of the State than perhaps the previous Finance Commissions.

(Thiru M. M. Bakkar, Vice-Chairman in the Chair.)

The Sixth Finance Commission has given a moratorium on debt repayment and it is inevitable. Otherwise, an overwhelming majority of the States will default in such payments and the Finance Commission has done well to show some economic awareness of what should be done in the various States. I am well aware that between the Finance Commission and the Planning Commission we have not received proper allocation, whether in terms of revenue-sharing or in terms of projects or in terms of benefits in the plans. Even so, I think we should make it clear so far as our revenues are concerned, as the Governor has very rightly pointed out, the need to augment them. But this should not be used to criticise the Centre every time we have an opportunity. That happens not only here. It happens everywhere. In the recent bank squeeze, only those who had been prudent and who had been punctilious in repayment of the loans were punished and those who had defaulted in repayment of borrowings were rewarded. In every sector wrong men are rewarded. I hope that it should not happen in the case of Centre-State relations.

One word about the atomic projects and their limitations. I entirely agree with my esteemed Friend Thiru Sankaralingam that we must tap every possible source of electric energy and where necessary, through atomic projects,

There is one word of caution I want to utter now. As regards the Atomic Power Project that is now being implemented at Kalpakkam, from the very beginning, it was tiresomely boasted that the technology was indigenous, that materials used there were indigenous and that they were not going to depend on external sources for our requirements to produce energy. It is only after we had refused to sign the Nuclear Non-Proliferation Treaty—and those who had signed it were asked not to help countries which had referred to sign it at in respect of Atomic Projects Canada most reluctantly refused to supply us basic material for Kalpakkam. There are two hings—one is more crucial instruments and components for our Atomic Project and the other is the instrument required for making heavy water. On both the fronts, I am afraid, we have been let down very badly and we still depend on external sources. These form part of our Atomic Project.

We may ask for another Atomic Project. There is nothing very special or glorious in having a Project which produces no energy, particularly when the Central Government debit your account and say "We have a debit of Rs. 300 or 400 crores against you and we have discharged our responsibility to the State." We have to be very guarded about seeing that what we get yields energy yields thermal power, yields all these things—which finally help us make economic development possible and good for the State.

Therefore, I am all for an Atomic Plant in a place where coal is not available and where hydro-electric energy development has reached reasonable limits. Merely asking for an Atomic Plant may not help us, because we have to see what has happened in the relations between Canada and the Government of India. I went to Kalpakkam at the invitation of the Project Officer and saw things. He was very enthusiastic. He thought energy was coming in 1976. Now we are told it will come in 1978. I do not know whether it is coming. Let us not place too much reliance on what is going to come out of Kalpakkam. As I see it, there is more possibility of getting energy from Neyveli than from Kalpakkam in the immediate future if we can gear up Neyveli and see to it that they are converted into oil boilers with adequate oil supplies. Then, I think, 450 MW energy from there could be got and it will go a long way towards alleviating the sufferings of industries and agricultural producers. I know the effects that are being made by the State Government. They have shown a degree

of awareness which has not been shown by sister Governments elsewhere. Let me not be understood that I feel that enough has not been done. I am aware of it. Therefore, I welcome it. I would like a better appreciation of what is what in the matter of energy production, and we should ask for what will produce electric power and not ask for huge projects because investment is big. Therefore, I want to sound this note of caution.

You may ask, "What are the other things ?" I would rather have a large number of small hydel projects. In the State of Kerala when late Sir C. P. Ramaswami Iyer was Dewan, he asked for a report from one of the enterprising Chief Engineers. This happened as early as 1938–39. The Engineers went by helicopter as well as by jeep and identified 80 places of hilly terrain capable of producing electric energy, sufficient to light a small town and one industry and about 10 villages. He said he himself could undertake 40 projects within a period of 18 months. Unfortunately, that Chief Engineer as well as that Dewan had to depart from that State abruptly. But nothing has happened in Kerala as the Kerala Government never revived that report or made that report public. Never mind.

I want to congratulate the State Government on the excellent relations they have latterly built up with the sister States—I mean the State of Kerala, the State of Mysore and the State of Andhra Pradesh. I am sure similar farsightedness will characterise Centre-State relations. I would like, as far as possible, the frequent tendency which exists on the part of overzealous politicians to go on needling Central Government to be curbed. It is not good strategy at all. I am not saying that we should not lay at the door of Central Government, charges which squarely belong to them. Let us say what we want to emotionally at a time when it is essential to have proper flow of assistance from the Centre. We are depending on the Centre for foreign exchange. We are depending on the Centre for Plan allocations. We are depending on the Centre for allocation of funds from out of the total pool of Central receipts. We have done very well in the last six months to one year. I think Centre-State relations have improved very vastly. I want to build on this foundation so that we do get the maximum out of them, by coaxing, by organising. Fortunately, there are still people in Delhi who are not too pre-occupied to listen to the voices of reason. I have lived with Delhi for 25

[Thiru S. Narayanaswamy] [1974 சனவரி 19

years after Independence. I have an office there. We are conducting negotiations with them on every conceivable matter. I am also getting sometimes very desperate. Even so I do feel there are people who are logical-minded, who want to help this State and will help if we approach them in the proper way. It is in relation to this that I welcome the speech of the Governor. There is only one final word I want to say and that is this.

This State is often accused of not having mineral resources. Whatever mineral resources we have, we have used. River resources are also limited. To the extent they are available they have also been used. We have been making a very big export of skilled manpower from this State because we are not able to provide them with industrial and occupational opportunities. If we make things worth while for them, they will stay here.

Our immediate objective in the Fifth Five-Year Plan should be optimum utilisation of manpower in every conceivable way through schemes of large scale industry, self-employment schemes and such like schemes, which would enable them to stay here and make an honest living out of such utilisation of manpower. Towards this, we can build up our infra-structure. There were complaints about earlier Minor Irrigation Schemes not being particularly well-planned in the Governor's speech, though I am not in agreement with it. One of the things which the previous Government was pre-occupied with was the development of Minor Irrigation Schemes. I know for want of resources they could not do to the extent they should have done. But, the present Government are very actively, through a militant policy, building up minor irrigation schemes. I hope they will continue it because of limited water resources in the State.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

Sir, I want to congratulate the Governor and the State Government on this very laudable and convincing speech which does not contain any controversial or bitter complaints, but makes statements of fact, presumptions which can possibly be fulfilled within the coming Plan period. Thank you very much, Sir, for giving me this opportunity.

1974 சனவரி 19]

திரு. எல். பலராமன்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் மீது நன்றி தெரிவித்து என் பேச்சைத் துவக்குவதற்கு முன்னால் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் ஆளுகின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் கொள்கை விளக்கமாக இருக்கும் என்றும், அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற விஞ்ஞான சோஷலிசம் என்ற கொள்கை அதில் இடம் பெற்று மலரும், மணக்கும் என்றும் வெளியில் உள்ளவர்களும், நாங்களும் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் விஞ்ஞான சோஷலிசம் அதில் மலரவும் இல்லை; மணக்கவுமில்லை. பழைய உரையாகவே, பழைய பஞ்சாங்கம் என்று கூறுவார்களே, அதே நிலையில் தான் இருக்கிறது என்பதை நான் மிக வருத்தத்துடன் அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாட்டிலே இன்றைக்கு பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. ஒரு பக்கத்திலே விலைவாசி உயர்வு என்ற பிரச்சினை தனிப்பட்டவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் வாட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க ஏதாவது வழிவகை வகுத்திருக்கிறார்களா, அதுபற்றி ஏதாவது மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் கூறப்பட்டிருக்கின்றதா என்று பார்த்தால், ஒன்றும் காணப்படவில்லை. இதுபற்றி கோடிட்டுக் காண்பிக்கப்படாதிருக்கும் நிலையைப் பார்க்கின்றபோது, வருத்தமாகவும் வேதனையாகவும் இருக்கிறது.

அடுத்து, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சினை, விலைவாசி உயர்வை ஒட்டினாற்போல் உள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டப் பிரச்சினையாகும். பல லட்சம் பேர் வேலை தேடித்தரும் அலுவலகத்தில் தங்கள் பெயர்களைப் பதிவு செய்திருந்தும் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்காத நிலையிருப்பதைப் பார்க்கின்றபோது, பரிதாபத்திற்கும் வருத்தத்திற்கும் உரியதாக இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க ஏதாவது இந்த உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அதுவும் காணப்படவில்லை. மேலும் தொழில் அமைதி ஏற்பட ஏதாவது விவரங்கள் உரையில் இருக்கிறதா என்றால், அதுவும் காணப்படாத நிலைதான் இருக்கிறது. ஆளும் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் இந்த நாட்டிலே தொழில் அமைதி ஏற்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் கூறுகிறார்கள். அவ்வாறு ஏற்படுவதற்கு ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் தான் இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு, இரண்டாவது தொழிற் சங்கத்தை, போட்டித் தொழிற் சங்கத்தை ஆரம்பித்து, ஏற்கெனவே இருக்கின்ற தொழிற் சங்கத்தை ஒழிக்க வேண்டும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழிற் சங்கம் தான் இருக்க வேண்டும் என்று செய்து வருவதை கடந்தகால வரலாறு கூறுவதாக இருக்கிறது. எங்கே பார்த்தாலும் தொழிற்சாலைகளில் கிளர்ச்சிகள். சிம்சன் தொழிற்சாலையில் கிளர்ச்சி, அசோக் லேலண்டு தொழிற்சாலையில் கிளர்ச்சி, வேறு எந்தத் தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும் கிளர்ச்சி என்று

நடைபெறுவதைப் பார்த்தால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் போட்டிச் சங்கம் ஏற்படுத்துவதால் தான் இந்தத் தகராறுகள் எல்லாம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்று கூற முடியும். இவற்றைப் போக்கி தொழில் அமைதியை ஏற்படுத்த, ஏதாவது மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை என்றுதான் மிகவும் வேதனையுடனும், வருத்தத்துடனும் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நீங்கள் விலைவாசி உயர்வு எதிர்ப்புப் போராட்டம் என்று ஒரு போராட்டத்தை நடத்தினீர்கள். ஆனால் இன்றைக்கு விலைவாசிகள் அதிகமான அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கும்போது, மக்களை திசைதிருப்புவதற்காக, விலைவாசி உயர்வுக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசிற்கும் சம்பந்தமில்லை ; விலைவாசியைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியவர்கள் வேறு யாரோ என்று சொல்லி திசை திருப்பும் அளவுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தைச் சுட்டிக் காண்பித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். குறிப்பாக இன்றைக்கு ஒவ்வொரு பொருளின் விலையும் மக்களால் எட்ட முடியாத அளவுக்கு விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. சாதாரண பாமர மக்கள், கிராம வாசிகள், தொழிலாள மக்கள் எல்லாம் வாங்கி உண்ண வேண்டுமா என்ற ஐயப்பாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கடலை எண்ணெய் விலையை எடுத்துக்கொண்டால், கிராமப் புறங்களில் குழம்புக்கு தாளிப்பது என்று கூறுவார்கள், அப்படி தாளித்து பல மாதங்கள் ஆகிவிட்டது என்று கூறுகின்ற அளவுக்கு, எண்ணெய் வாடையே பார்க்கமுடியாத அளவுக்கு கிராமப்புறங்களில் நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏழை மக்கள் தலையில் தேங்காய் எண்ணெய் தடவ வேண்டுமென்றால், உண்மையிலேயே வாங்கித் தடவ முடியாத அளவுக்கு விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. எண்ணெய் விலை மட்டுமல்ல, மற்ற பொருட்களின் விலையும் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே இருக்கின்ற அனைவரும் அறிவார்கள். அறிந்தும் ஏதோ கவனக் குறைவாகவோ, அல்லது வேறு எந்த நோக்கத்தோடோ விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம் மத்திய அரசுதான் என்று கூறுகின்றதைப் பார்க்கிறபோது மிகவும் வேதனையாகவும், வருத்தமாகவும் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் மட்டும் பொறுப்பல்ல, நாமும்தான் பொறுப்பு. நாம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தோம் என்று பார்த்தால், எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்பதை அழுத்தமாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க துரித நடவடிக்கை, போர்க்கால நடவடிக்கை என்றெல்லாம் முதல்வர் அவர்கள் கூறுவார்கள், அந்த மாதிரி போர்க்கால நடவடிக்கை ஏதாவது இந்த உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. வேலையில்லாதவர்களுக்கு இன்றைக்கு வேலை தேடித் தர வேண்டும் என்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள வேலைதேடித் தரும் அலுவலகங்களில் பார்த்தால், அங்கும் ஊழல் மலிந்திருக்கிறது. எங்கள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், வேலை தேடித்தரும் அலுவலகத்தில் பல்லாயிரக் கணக்கான இளைஞர்கள், வேலை வாய்ப்பு தேடித்தருவதற்காக தங்கள் பெயர்களைப் பதிவு செய்துகொள்ள வந்த இளைஞர்களிடமிருந்து லஞ்சம் வாங்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. அந்த அதிகாரிகளையெல்லாம் கைது செய்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு ஊழல் மிக்க அலுவலகமாக வேலை வாய்ப்பு தேடித்தரும் அலுவலகங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை மிகமிக வருத்தத்துடன் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அந்த அளவுக்கு இந்த அரசினுடைய நிர்வாகம் செயல்பட்டு வருவதை நான் வன்மையாகச் சுட்டிக்காட்டி, அதைத் தவிர்க்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக அரசு டூன்னுக்குப்பின் முரணான ஒரு கொள்கையைக் கடைப்பிடித்துவருகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். முதலில் மதுவிலக்குத்தான் எங்களுடைய உறுதியான கொள்கை என்று கூறப்பட்டது. முதலமைச்சர் அவர்களும் அறிக்கை விட்டார்கள். அதற்குப் பின்னால் மதுவிலக்கை ரத்து செய்து, மதுவை மக்களிடையே நடமாடச் செய்தார்கள். இன்று அந்த மது அரக்கனுக்கு பல ஏழை, எளிய மக்கள் அடிமையாகிக் கிடக்கின்றார்கள். கிராமங்களில் பல குடும்பங்கள் நலிந்து, நசுங்கி, வேதனைப்படுவதை எங்களைப் போன்றவர்கள் கண்கூடாகப் பார்க்கின்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. சில நாட்களுக்கு முன்னால் கள்ளுக் கடைகளை எடுத்து விட்டோம், பிறகு சாராயக் கடைகளையும் எடுத்து விட்டு மற்றவை மருந்துக்குத் தேவையான அளவுக்கு வைத்திருக்கப்படும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் பத்திரிகை வாயிலாக அறிக்கை விட்டார்கள். இந்த அறிக்கைக்கு முரணாக மேலைநாட்டு சாராய வகைகள், மேல் நாட்டு மது வகைகள் எல்லாம் தொடர்ந்து இருக்கும் என்று இன்றையதினம் ஒரு புதுக் கொள்கையை மக்களிடையே பரப்புகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு முரண்பட்ட ஒரு கொள்கையை, ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்கும் வகையில், அரசு கடைப் பிடிக்கக் கூடாது என்று நான் பணிவுடன் கூறிக்கொள்கிறேன்.

மகாத்மா காந்தி அடிகளும் அவருடைய பின்னோடியாக இருக்கின்றவர்களும் மது அரக்கனை ஒழித்தால்தான் நாடு பொருளாதார விடுதலை அடைய முடியும் என்று கூறினார்கள். அதையே பின்பற்றுவோம் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஸ்தாபகராகவும், முதலமைச்சராகவும் இருந்த மாண்புமிகு டாக்டர் சி. என். அண்ணாதுரை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மதுவிலக்கைத் தீவிரமாக அமுல் படுத்த வேண்டுமென்று இந்த மேலவையிலும்

சட்ட மன்றத்திலும் அவர் கூறியிருக்கிறார். 'நாங்கள்' அவருடைய கொள்கைகளைத்தான் பின்பற்றுகிறோம் என்று கூறிக்கொண்டு மதுவை மீண்டும் கொண்டு வந்து ஏழை மக்களை வேதனைக்குள்ளாக்குவது அந்தக் கொள்கைக்கு விரோதமானது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் மாணவர்களிடையே அமைதியின்மை நிலவி வருகிறது. எதிர்கால இளைஞர்களிடம் அமைதியில்லாத ஒரு சூழ்நிலை நிலவுவது வேதனையான விஷயம். பாளையங்கோட்டை, திருச்சி கிளைவ் ஹாஸ்டல் ஆகிய இரண்டு நிகழ்ச்சிகளைக் குறித்து, விசாரணை நடைபெற்று அவற்றை ஒட்டி அறிக்கைகள் வைக்கப்பட்டன. அந்த அறிக்கைகளின் காரணமாக யார், யார் தவறு செய்தார்கள் என்று தெரிவிக்கப்பட்டதோ அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கூறப்பட்டது. இந்த நிலையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் மாணவர்களிடையில் இதைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று 'நீங்கள்' கூறினீர்கள், ஆனால் எங்களுடைய தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்கள் மாணவர்களிடத்தில், 'பிரச்சினையை நீங்கள் விட்டு விடுங்கள், அரசியல் பிரச்சினையாக நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம், நீங்கள் எங்களிடம் விட்டுவிட்டு, உங்களுடைய கல்வியை நல்ல முறையில் பயிலுங்கள்' என்று கூறினார். அதற்கு ஒரு நன்றி தெரிவிக்காத நிலையில் இந்த அரசாங்கம் இருந்து வருகிறது. தொடர்ந்து மாணவர்கள் மத்தியில் அமைதியின்மையை வளரச் செய்வது வேதனையானது, வருந்தத்தக்கது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பருவ மழை குறைவின் காரணமாக, 74 இலட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி எதிர்பார்த்தது கிடைக்காமல் குறைவு ஏற்படலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. வடஆற்காடு மாவட்டம், செங்கல்பட்டு மாவட்டம் ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களிலும் எதிர்பார்த்த அளவை விட மிகக் குறைவாக இருக்கும் என்று கூறுகிறார்கள். வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் பருவ மழை குறைவுதான். ஆனால் அந்த மாவட்டத்தில் கிணறுகள் மூலம் பாசனம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. எங்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்த மாவட்டத்தில் பருவ மழை குறைந்து விட்டது, அதனால் விவசாயிகளுக்கு வெள்ளாமையைச் சரிவரச் செய்வதற்கு ஏதாவது ஒரு வசதியை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு அறிவித்தும், அந்த மக்களுக்கு ஏதாகிலும் வசதி வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை என்றுதான் என்னால் கூற முடியும். மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருந்தாலும், தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அடுத்தபடியாக உணவு உற்பத்தி செய்யுமளவுக்கு உள்ளது. கிணற்று நீரை நம்பி வாழும் மக்கள் அவர்கள். மின்சாரத்தையும், மின் ஏற்றங்களையும் கொண்டு விளைச்சலைப் பெருக்கிக் கொடுக்கின்றார்கள். ஏதோ 'நாங்கள்' ஆட்சிக்கு வந்த பின்னால்தான் பசுமைப் புரட்சியைக் கண்டோம், தன்னிறைவைக் கண்டோம், உணவு உற்பத்தியை அமோகமாக்கிவிட்டோம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறீர்கள். அதனால்மட்டும் உற்பத்தியாகிவிடவில்லை. அங்கே சாதாரண ஏழை, எளிய விவசாய மக்கள் எல்லாம் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழ பாடுபட்டதால்தான் பசுமைப் புரட்சியைக் காண முடிந்ததே தவிர, வேறு காரணம் இல்லை. அவர்கள் அப்படி உழைத்திருக்காவிட்டால், உணவு உற்பத்தி இவ்வளவு அதிகமாகக் கிடைத்திருக்க முடியாது. அந்த மக்களுக்கு இந்த உரையில் எந்த விதமான நன்றியறிதலையும் தெரிவிக்காத நிலைமை இருப்பது வருத்தத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு உண்மையான வகையில் நன்றி தெரிவிக்க வேண்டுமானால், அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகின்ற பொருள்களெல்லாம், அதாவது அரசாங்கத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கப்பட வேண்டிய பொருள்களெல்லாம், சீரான முறையில், சரியான காலத்தில் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், மின்சாரம். அன்றைய தினம் எதிர்க் கட்சி வரிசையில் உட்கார்ந்துகொண்டு 'நீங்கள்' சொன்னது, 'நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் மின்சாரத் தட்டுப்பாடு இருக்காது' என்பது. இன்றைய தினம் நிலைமை என்ன? நாம் எங்கே திரும்பினாலும் தட்டுப்பாடு. மின்சார உற்பத்தியின் நிலைமை எதிர்காலத்தில் என்ன ஆகுமோ, மின்சாரம் என்ற ஒரு பொருள் இருக்குமா என்ற நிலைமையில் இந்த அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றன என்பதை வருத்தத்துடன் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அரசுப் பொறுப்பில் இருக்கின்றவர்கள்

"வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை, எரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும்"

என்ற வள்ளுவர் குறளுக்கிணங்க, வருவதற்கு முன்னாலேயே காக்காத ஒரு அரசாங்கம், வைக்கோல் போர் தீ போன்றதாக இருக்கும், வேறல்ல என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு நடந்து விடுவதற்கு முன்னாலேயே காக்க முடியாத அரசாங்கமாக இருக்கின்ற ஒரு நிலைமையைப் பார்க்கும்போது வருந்தமாக இருக்கிறது. அதற்காக திட்டங்கள் ஏதாகிலும் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை என்று தான் கூற வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மின் வெட்டு வராது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே.

திரு. எல். பலராமன் : இப்பொழுதே பெருவாரியாக வெட்டு இருந்து வருகிறது. மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் மூலம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நான் கூறவில்லை. அமைச்சர் அவர்களே கூறியிருக்கிறார்கள்,

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சார்பாகத் தாங்கள் கூறுகிறீர்களோ என்னமோ, எனக்குத் தெரியாது. என்னுடைய மாவட்டத்தில் நாள் ஒன்றுக்கு நான்கு அல்லது ஐந்து மணி நேரம்தான் கிடைக்கிறது. ஒரு வாரம் காலையில். அடுத்த வாரம் மாலை அல்லது இரவு நேரம் என்று மாற்றி, மாற்றி வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த மின்சாரம் தொடர்ந்து கிடைக்குமா. கிடைக்காதா என்ற ஐய உணர்வு விவசாயிகளிடையே ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. வடஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில். மின்சாரத்தை நம்பித்தான் பெருவாரியான முறையில் விவசாயம் நடைபெற்று வருகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அடுத்த படியாக உணவு உற்பத்தியைக் கொடுக்கும் மாவட்டம் வடஆற்காடு மாவட்டம். ஆகையினால் அந்த மாவட்ட விவசாயிகளுக்குத் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் மின்சாரம் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகளுக்குத் தேவையானவை ரசாயன உரங்கள். இவைகள் கிடைக்காத ஒரு நிலை இருந்து வருவதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அதே மாதிரி பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளும் கிடைக்காத ஒரு நிலை இருந்து வருகிறது. இந்த உரையிலும் அதுபற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. யூரியா போன்ற ரசாயன உரம் வெளி மார்க்கெட்டுகளில் மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூ. 130 விதம் விற்கப்பட்டு வருகிறது. அப்படி வெளி மார்க்கெட்டுகளில் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி எவ்வளவு காலம் விவசாயம் செய்ய முடியும்? அதே முறையில் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளையும் வெளி மார்க்கெட்டுகளில், சாதாரண கடைக்காரர்களிடம் அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. கூட்டுறவு இயக்கங்களின் மூலமாக இந்த ரசாயன உரங்களை விநியோகிப்பது என்றாலும். அதிலும் பல ஊழல்கள் ஏற்பட்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம். அதை நாம் கண்கூடாகக் கண்டிருக்கிறோம். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலிருந்து ஆந்திர மாநிலத்திற்கு நான்கு, ஐந்து லாரிகள் உரம் ஏற்றிக்கொண்டு சென்றதாகப் பத்திரிகைச் செய்தியைப் பார்த்தோம். கூட்டுறவு மூலம் கொடுத்தால், சாதாரண விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்குமா என்ற ஐயப்பாடு இருந்து வருகிறது. இது தமிழ்நாடு பூராவும் பரவலாக இருந்து வருகிற ஒரு நிலைமை. இது அரசாங்கம் விரைவில் ஒரு நல்ல விநியோக முறையைக் கையாள வேண்டும் என்பதைத்தான் காட்டுகிறது என்று பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தற்பொழுது அரசாங்கம் இதில் தவறு செய்கிறது என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். மேலும் உரத் தொழிற்சாலையை வைப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திடம் அனுமதி கேட்டிருக்கிறோம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இப்பொழுது இருக்கும் கஷ்டத்தை எப்படி நிவர்த்திப்பது என்பதற்கான வழி முறைகள் எதுவும் இங்கே குறிப்பிடப்படவில்லை. இன்றைய தினம்

விவசாயிகள் எல்லாம் பெருவாரியாக ஐ.ஆர். 8, ஐ.ஆர். 20 போன்ற நெற்பயிர்களைப் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். அவைகளுக்கு அதிகமான ரசாயன உரங்கள் தேவை என்பதை அறிந்தும், அரசாங்கம் அவை போதுமான அளவுக்கு அந்த விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவில்லை. இந்த நிலைமை விவசாயிகளுக்குப் பெருத்த ஏமாற்றத்தையும், இழப்பையும் கொடுக்கிறது என்று கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீர்நிலைகளை வளப்படுத்துவது சம்பந்தமாக இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பருவ மழையையும், நில நீரையும் கொண்டுதான் நாம் அதிக விளைபொருள்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டுகூட இதே வாசகம் ஆளுநர் அவர்களது உரையில் இருந்தது. ஆனால் கடந்த ஆண்டிலிருந்து இந்த ஆண்டு வரை எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. போன ஆண்டு என்ன கூறினார்களோ, அதே அறிக்கையைத் திரும்பவும் கூறியிருக்கிறார்கள். நில நீர் சம்பந்தமாக முயற்சி செய்வோம்; அபிவிருத்தி செய்வோம் என்று மீண்டும் கூறியிருப்பது மிகமிக வருத்தத்திற்குரிய விஷயமாகும். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், லட்சக் கணக்கான கிணறுகள் இருக்கின்றன.' மின்சார மோட்டார்கள் வைத்து நீரை வெளியே கொண்டுவருவதால், தண்ணீர் அதிக ஆழத்திற்குச் சென்றுவிட்டது. மேலும் நீர் கிடைக்குமா என்ற ஐயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய பரிகாரம் செய்ய, இந்த அரசாங்கம் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லையென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தக் குறிப்பிலே சிறு பாசனத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள்., 'மைனர் இர்ரிகேஷன் டேன்க்ஸ்' என்று கூறப்படும் பாசன நிலைகளெல்லாம் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் அங்கே தொடங்கப்படும் வேலைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடைபெறுகின்றனவா என்றால் இல்லை. அந்த ஏரிகளுக்குத் தேவைப்படும் பணம் பஞ்சாயத்துகளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. சாதாரணமாக 10,000 ரூபாய், 15,000 ரூபாய் அளவுக்குத்தான் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் சிறு பாசன ஒதுக்கீடாக அரசு வழங்கியிருக்கிறது. அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு, ஆயிரம் ரூபாய், 500 ரூபாய் என்று ஒவ்வொரு ஏரிக்கும் பெயருக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்த ஏரிகளை ஆழப்படுத்துவதற்கான திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கான தொகையை அரசாங்கம் ஒதுக்கவில்லையென்பதை சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஏரிகளுக்கு மலையிலிருந்து தண்ணீர் வருகிறது. அப்படி தண்ணீர் வந்து நிரம்பும் ஏரிகளை, பழைய காலக் கணக்குப்படி மூன்று மாத ஏரி என்று சொல்லுவார்கள். அது இன்றைக்கு 15 நாள் ஏரியாக இருக்கிறது. நிறைந்தால் மூன்று மாதம் பாயும் ஏரி, இப்போது 15 நாட்களே

பாயும் நிலையில் இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு ஏரியில் மண் இருக்கிறது. அப்படி தூர்ந்து போயிருக்கும் ஏரிகளிலுள்ள மண்ணை வாரும் திட்டம் அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. எனவே அந்த ஏரிகளிலுள்ள மண்ணை நீக்கி, அவற்றை ஆழப்படுத்தும் திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த நடவடிக்கையை அரசாங்கம் நேர்முகமாக எடுத்தாலும் சரி அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலம் எடுத்தாலும் சரி, அது நல்ல முறையில் பயனளிக்குமென்று சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாக, சர்க்கிள் சிஸ்டம் என்று 3 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஏரிகளைப் பராமரிக்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் ஏதோ இரண்டு குழிகளை வெட்டி, வேலை செய்தோம் என்ற அளவுக்குச் செய்கிறார்களே தவிர, ஆக்கபூர்வமாக வேலை செய்யவில்லை. எனவே அந்தத் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் பணம், ஆக்கபூர்வமாகச் செலவழிக்கப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். எனவே சிறு பாசன ஏரிகளை நல்ல முறையில் ஆழப்படுத்துவதற்கு நல்லதொரு திட்டத்தினைத் தீட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் கிராமத்தைப் பொறுத்த வரையில் தளவாய் நாயக்கன் ஏரி என்ற சிறுபாசன ஏரி இருக்கிறது. அது 1969-ஆம் ஆண்டிலேயே முடிவடைந்த ஏரி. ஆனால், அந்த ஏரியில் தண்ணீர் எந்தக் கால்வாயில் பாய வேண்டும்; எந்த ஏரியாவுக்குப் பாய வேண்டுமென்பது தெரியவில்லை. அந்த அளவுக்கு செய்த வேலைகள் ஒழுங்கீனமாக இருக்கின்றன. மிகவும் வருத்தத்திற்குரியதாக இருக்கின்றது. அந்த ஏரியின் நீர் பிடிப்புப் பகுதிக்காக, ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு இன்னும் நஷ்ட ஈடு வழங்காத நிலையும் வருத்தத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. எனவே நிர்வாகத்தில் பல சிக்கல்கள் இருப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். இருநூற்று ஐம்பது ஏக்கருக்கு அதிகமாக ஆயக்கட்டு உள்ள பகுதியாக இருந்தால், அதைப் பொதுப் பணித் துறை எடுத்துக்கொள்ளலாம். பொதுப்பணித் துறை எடுத்துக்கொள்ள நிபந்தனைகள் இருக்கின்றன. இருநூற்று ஐம்பது ஏக்கருக்குக் குறைவாக உள்ள ஏரிகளை பொதுப்பணித் துறைக்கு மாற்றுவதில்லை. 1969 ஆம் ஆண்டு முடிந்த எங்கள் கிராமத்து ஏரிக்கு இன்றைய வரையில் கால்வாய் இல்லை; நீர் பிடிப்புப் பகுதிக்காக விவசாயிகளுக்கு நஷ்ட ஈடு தரவில்லை என்பதை இந்த அவையின் மூலமாக அமைச்சரவர்களுக்குக் கூறிக்கொண்டு, இது குறித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று பணிந்து கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவுத் துறை. கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக 8 சர்க்கரை ஆலைகளை இந்த மாநிலத்தில் ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்று அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு ஆலைகள்

நல்ல முறையில் செயல்படுகின்றனவா என்றால், இல்லை. ஆம்பூர் கூட்டுறவு ஆலையின் நிர்வாகம் மிக மிக மோசமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே அங்கே இயக்குநர்களாக இருக்கிறார்கள். நிர்வாகத்திற்கான ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில், தேர்வு முறை வேண்டாமென்று கூறிவிட்டதால், அங்கே நிர்வாக ஊழல் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். 1970-71, 1971-72 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளுக்கான ஆண்டு அறிக்கையை ஒரே ஆண்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையிலே 72 ஆயிரம் பைகளை, ஒரு பை முக்கால் ரூபாய் வீதம் விற்றதில் 54,000 ரூபாய் வந்திருக்கிறதென்று கூறியிருக்கிறார்கள். 72 ஆயிரம் பைகளை விற்றதில் அங்கே ஒரு பெரிய மோசடி நடந்திருக்கிறதென்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எந்த அளவுக்குக் கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை, மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் மூலமாக, இந்த அறிக்கையிலே இருப்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு கூட்டுறவு இயக்கத்தினுடைய ஆண்டு அறிக்கை, அடுத்த ஆண்டு பட்ஜெட்டுக்கு முன்னே வர வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, தங்கள் மூலமாக நண்பர் திரு. பலராமன் அவர்களுக்கு ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவரமாகத் தகவல் தந்தால், விசாரிக்க ஏதுவாக இருக்குமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இது பை விஷயம்.

திரு. எல். பலராமன்: 17-வது ஆண்டு அறிக்கையில் இருக்கிறது. 1970-71, 1971-72 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான ஆம்பூர் சர்க்கரை ஆலையின் ஆண்டறிக்கையில் 35-வது பக்கத்திலே, 72,000 காலி கோணிப் பைகள் இரண்டாம் தர விற்பனை மூலம் வரவு—ஒரு பை 75 பைசா வீதம் ரூபாய் 54,000 என்று தரப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு: அவைகள் இரண்டாம் தரப் பைகள்.

திரு. எல். பலராமன்: சர்க்கரை ஆலைக்கு கோணிப் பை விற்பது என்பது தொழில் அல்ல. அவர்கள் சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமே தவிர....

(குறுக்கீடு)

கோணிப் பைகளை வாங்கி என்ன செய்வார்கள்? அதிலே சர்க்கரையை அனுப்புவது அவர்கள் தொழிலாக இருக்க வேண்டும். ஒன்று, இரண்டு அல்ல. 72,000 பைகள்....

(குறுக்கீடு)

[திரு. எல். பலராமன்] [1974 சனவரி 19

அவர்கள் வாங்குவது புதிய பைகள். இன்றைக்கு அந்தப் பை ஒன்று மார்க்கெட்டில் மூன்று ரூபாய் பெறும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, கூட்டுறவுத் துறையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்; பிறகு கூட்டுறவு ஆலையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள்; இப்போது கோணிப் பைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு ஆலைகளின் எலெக்ஷன் பற்றியெல்லாம் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. தவறு இருந்தால் கண்டிக்கலாம். நம்முடைய கூட்டுறவு ஆலைகள் எல்லாம் இரண்டு ஆண்டு களாக நல்ல முறையில் இயங்கி, லாபம் சம்பாதித்து, தனியார் கொடுக்கின்ற விலையைவிட அதிகமாகக் கொடுத்து, நிர்வாகம் நடந்து வருகிறது. இப்போது அவர்கள் சொன்ன மாதிரி கோணி வியாபாரம் செய்வதல்ல. கோணிப் பைகள் கெட்டுப்போனால், அவைகளை விற்கலாம். அவற்றை சும்மா வைத்திருக்கக் கூடாது. 72,000 பைகளை விற்றிருக்கிறார்கள் என்றால், நல்ல பைகளைக் குறைந்த விலைக்கு விற்று விட்டார்களா அல்லது விற்ற முறை தவறு என்ப தைப்பற்றி உறுப்பினர் விவரம் கூறினால், அதைப்பற்றி விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : கோணிப் பைகளை வேறு என்ன செய்வது ?

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சர்க்கரை ஆலையில் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்வதுதான் வேலையாக இருக்கும். வெளியிலேயிருந்து பைகளை வாங்கி அவர்கள் சர்க்கரையை நிரப்பி வெளியே அனுப்புவதுதான் சர்க்கரை ஆலைகளின் வேலையாக இருக்கும். ஒரு நூறு, ஐநூறு அல்லது ஆயிரம், இரண்டாயிரம் பைகள் கெட்டுவிட்டன என்று சொன்னாலும் கூட நாம் ஒத்துக்கொள்வோம். 72 ஆயிரம் பைகள் என்றால், அங்கே ஏதோ தவறு நடந்திருக்கிறது. இது போன்று பல தவறுகள் அந்த சர்க்கரை ஆலையிலே நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதிலே நானும் ஒரு நிர்வாகி . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நாங்களும் அங்கத்தினரிடம் அதைத் தான் கேட்கிறோம். என்ன தவறு என்று சொன்னால், நாங்கள் விசாரிக்கின் றோம். வருடத்திற்கு லட்சக்கணக்கான டன் சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்கிறோம். உற்பத்திக்கு ஏற்றவாறு சாக்குப் பைகளை வாங்குகிறோம். புதியதை வாங்கி பழையதை விற்றுவிட்டார்களா? மோசமாக இருந்த சாக்குப் பைகளை விற்றுவிட்டார்களா? அதிலே என்ன தவறு என்று சொன்னால் விசாரிக்கலாம். விற்றதே தவறு என்று சொன்னால், நாங்கள் எப்படி அதைத் தவறு என்று ஒப்புக்கொள்ள முடியும் ?

1974 சனவரி 19]

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டுப் பேசுகிறார்கள். நானும் அங்கு ஒரு நிர்வாக இயக்குநராக இருந்தவன். அங்கே இது போன்ற ஸ்டோர்ஸ்களை பரிசீலிப்பதிலும் இருந்திருக்கின்றேன். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது 75 பைசாவுக்கு இன்றைக்கு மார்க்கெட்டிலே எந்தக் கோணிப் பையும் கிடைக்காது. இதிலே ஏதோ பெரிய தவறு நடந்து தான் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்தத் தவறு என்ன என்று விளங்கச் சொல்லுங்கள்.

திரு. எல். பலராமன் : அதிக விலைக்கு வாங்கிய பைகளை குறைந்த விலைக்கு விற்றிருக்கிறார்கள். அதுவும் ஒன்று இரண்டு பைகள் அல்ல, ஆயிரம் இரண் டாயிரம் பைகள் அல்ல, 72 ஆயிரம் பைகள். இதை ஒரு உதாரணமாகத்தான் நான் கூறுகிறேன். அந்த 72 ஆயிரம் பைகளை விலை குறைத்து விற்றதனால் நஷ்டம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். அந்த நஷ்டத்தைப் பார்க்கும்போது, மிகவும் வருத்தமாகவும், வேதனையாகவும் இருக்கின்றது. இது போன்ற கணக்குகள் எல்லாம் இருக்கின்றன.

திரு. கே. ராஜாராம் : சர்க்கரைப் பையாக வாங்கினார்களா, சிமிண்ட் பையா என்ற குறிப்பு இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : சர்க்கரைப் பைகளா, சிமிண்ட் பைகளா என்ற விவரம் அங்கத்தினர் படித்த குறிப்பில் தெரியவில்லை. அவைகள் சிமிண்ட் பைகளாகவும் இருக்கலாம். ஆம்பூர் மில் புதிய மில். அதனுடைய எக்ஸ்பான்சனுக்காக வாங்கியதாக இருக்கக்கூடும். அவர் அறிக்கை ஒன்றைக் குறிப்பாக வைத்துக்கொண்டு பேசுகிறார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். அதில் விளக்கமாக இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அறிக்கையை வைத்துத்தான் பேசு கிறார்கள். ஊகத்திலே கொஞ்சம் கொஞ்சம் கலந்து பேசுவது வழக்கம். அப்படிப் பேசியிருக்கின்றார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். அதைப்பற்றி விசாரிக்கலாம். அங்கத்தினர் அவர்களேகூட தனியாக ஒரு கேள்வி போட் டால், தவறு இருந்தால், நிச்சயமாக விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. எல். பலராமன் : கூட்டுறவுத் துறையிலே இது போன்று இருக்கக் கூடிய நிர்வாக ஊழலைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நீங்கள் பொதுவாகச் சொல்கிறது ஏதாவது Particular ஆக இருந்தால், specific ஆக இருந்தால், சொல்ல வேண்டும். ஊழல், ஊழல் என்று சொல்லிக்கொண்டே போனால் எப்படி?

திரு. எல். பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, 72 ஆயிரம் பைகள் விற்றிருக்கிறார்கள் என்றால், அதிலே ஏதோ தவறு நடந்துதான் இருக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்கிறேன்.

(குறுக்கீடுகள்)

இல்லை. நான் விட்டுவிடுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இருந்தாலும், கூட்டுறவுத் துறையிலே இது போன்ற நிலைமைகள் மேற்கொண்டு ஏற்படாமலிருக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன். 8 அல்ல, 80 மில் இருப்பதனால், மக்களுக்கு அவை நன்மை பயக்கக்கூடியவையாக கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் பணிந்து கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இதில் சங்கடங்கள் வருவதற்குக் காரணம், அரசினர் கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் நிர்வாகிகளை நியமிப்பதுதான் என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அவைகளையெல்லாம் தவிர்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு நியமிக்கக் கூடாதென்று சொல்வதை நாங்கள் தடுக்க விரும்பவில்லை. கூட்டுறவுத் துறையில் சர்க்கரை ஆலைகள் மோசமாக நடத்தப்படுகிறது என்பது உறுப்பினருடைய கருத்தா? ஆம்பூர் சர்க்கரை ஆலையிலே தனியார் ஆலைகளைவிட போனஸ் அதிகமாகக் கொடுக்கிறோம். ரூபாய் 110 வரை ஏராளமாக போனஸ் கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படி ஒவ்வொரு ஆலையையும் நாங்கள் வெற்றியோடுதான் நடத்திக் காட்டி வருகிறோம். இது மோசம் மோசம் என்கிறீர்கள். நன்றாக நடக்கின்றதையே மோசம் மோசம் என்று சொல்வது நல்லதல்ல.

திரு. எல். பலராமன் : நமது மாநிலத்தில் முதல் தரமான ஆலை ஆம்பூர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை என்பதையும், நல்ல ரெகவரி, உற்பத்தியாளர்கள் மூலமாக நல்ல சர்க்கரை கட்டுமானம் நமது மாநிலத்தில் உண்டு என்பதையும் நாங்கள் அறிவோம் என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய பெருமிதத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு உற்பத்தியாளர்கள் நல்ல முறையில் பாடுபட்டு சர்க்கரை உற்பத்தி செய்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள், இந்த ஆலையிலே முன்னாள் மெம்பராக இருந்தார்கள் என்று சொல்கின்றார்கள். அவர் இருந்தபோது விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கரும்புக்கு டன்னுக்கு என்ன விலை கொடுத்தார்கள்? இந்த வருடம் டன்னுக்கு ரூ. 110 கொடுத்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் நல்ல நிர்வாகிகளாக இருந்தால், இதைவிட அதிகம் கொடுத்திருக்கவேண்டுமே. என்ன கூடுதலாகக் கொடுத்தார்கள்?

திரு. எல். பலராமன் : நாங்கள் நிர்வாகத்தில் இருந்தபோது சர்க்கரையின் விலை குறைவு. நாங்கள் கொடுத்த கரும்பினுடைய விலையும் குறைவு என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய விலையைப் பார்க்கும் போது, இன்றைக்குக் கொடுத்திருக்கின்ற விலை போதாது என்றுதான் நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த அவையின் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. காட்டூர் கோபால் : அப்போது தொழிலாளர்களுக்குத் தரப்பட்ட போனஸ், இப்போது தரப்பட்டு வருகின்ற போனஸ் பற்றிய விவரம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எல். பலராமன் : இன்றைக்கு தொழிலாளர்களும், உற்பத்தியாளர்களும் இரண்டற கலந்துகொண்டு நல்ல முறையில் இயக்குவதனால், ஆலைகள் லாபகரமாக ஓடுகின்றன. அதை மதிப்பிற்குரிய தொழில் சங்கத் தலைவரான திரு. காட்டூர் கோபால் அவர்களுக்கு அவைத் தலைவர் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நன்றாக நடக்கிறது என்று ஒப்புக்கொண்டதற்கு நன்றி. நாங்கள் நடத்துகிறோம் என்பதுதான் உங்களுடைய குறை.

(அவையில் சிரிப்பு)

திரு. எல். பலராமன் : அங்கே தொழில் செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் உற்பத்தியாளர்களுக்கும் அதிகப்படியான வேலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று போராடிக்கொண்டிருக்கின்றோம். அது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய போனஸை குறைவாகவோ மதிப்பீட்டில் குறைவாகவோ கொடுக்கக்கூடாது என்றுதான் அவைத் தலைவர் மூலம் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவுத் துறை ஆலைகளை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டுமென்றுதான் நான் இங்கே பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, துணி நெசவாளர் பிரச்சினைபற்றி இங்கே கூறினார்கள். நெசவாளர்கள் கடந்த 4, 5 மாதங்களாக நூல் கிடைக்கவில்லை, நூல் கிடைக்கவில்லை என்று இருந்தார்கள். ஆனால் இன்று நூல் கிடைத்தாலும் தொழில் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலை வந்திருப்பதைப் பார்க்கிறபோது, இதற்குக் காரணம் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை தான். இந்தக் கொள்கையால் தொழிலாளர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு மோசமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். நாம் முன்பெல்லாம் அமெரிக்காவுக்கு 'பிளீச்சிங் மெட்ராஸ்' என்ற துணிகளை அனுப்பினோம். ஆனால் இன்று அதில் குறைபாடுகள் கண்டதன் காரணமாக அதை வாங்க மறுத்துவிட்டார்கள். ஜப்பானுக்கும், பங்களா தேசத்திற்கும் நாம் ஏற்றுமதி செய்துகொண்டிருந்தோம். அங்கெல்லாம் அதை வாங்க மறுத்ததன் காரணமாக இந்த நிலை நெசவாளர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதன் தரம் குறைந்ததன் காரணமாக அத்துணிகளை நம் மாநிலத்திலிருந்து வாங்க மறுத்திருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையின் காரணமாக இங்கு நெசவுத் தொழிலாளர்கள் தொழில் இல்லாத நிலைமையில் இருக்கின்றார்கள் என்று குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். இது போன்ற நிலைகள் எல்லாம் இல்லாமல் இந்தத் துணிகளை தரமுள்ள துணிகளாக அனுப்பி நம்முடைய ஏழை எளிய நெசவுத் தொழிலாளர்களை ஊக்குவிப்பதற்கு ஆக்கபூர்வமான வழியில் அரசாங்கம் செயல்பட வேண்டுமென்பதைப் பணிந்து இந்த அவையில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களில், "கடு விரைவுத் திட்டம்", "கிராஷ் புரோகிராம்" என்ற ஒரு திட்டத்தை மத்திய அரசு மூலம் வகுத்துத் தந்திருக்கின்றார்கள். இந்த "கடு விரைவுத் திட்டம்" காரணமாகப் பலர் வேலை இழந்திருக்கிறார்கள். சிலர் மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், இந்தத் திட்டத்தின் காரணமாக, நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றார்கள். மத்திய அரசில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் நிறுத்திவிட்டாலும், அடுத்து உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் மாறுதல் செய்து அங்கெல்லாம் வேலை செய்கிறார்கள். ஆரம்பத்திலிருந்தே பணி செய்த தொழிலாளர்கள் என்று இருந்தாலும், இங்கே வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு, அவர்கள் நடுத்தெருவில் நிற்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, பரிதாபமான நிலையாக இருக்கின்றது. இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு அரசு உத்தரவிட வேண்டுமென்றும் அவர்களுக்கெல்லாம் ஆக்கபூர்வமான மாற்றுவேலை கிடைக்கச் செய்வதற்கான ஒரு திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்றும் அவைத் தலைவர் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

குறிப்பாக, ஒட்டுமொத்தமாகக் கூறவேண்டுமென்றால், கிராமப்புறங்களை இந்த அரசு புறக்கணிக்கின்றது. பெருவாரியாக உள்ள மக்கள் கிராமப்புற மக்கள் தான். அவர்கள் ஏழை எளிய மக்கள், விவசாய மக்கள். அந்த மக்களை இந்த அரசு புறக்கணிக்கின்றது. ஏதோ மேனாமினுக்கித்தனமாக நகர்ப் புறங்களை அலங்காரமாகச் செய்துவிட்டால், நம்முடைய ஆட்சிக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்று நினைத்து, நீங்கள் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றீர்கள். ஆனால் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கக்கூடிய சாதாரண விவசாய மக்களுக்கு, ஏழை மக்களுக்கு தொழில் அபிவிருத்திக்கு என்ன திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள் என்றால், ஒன்றுமில்லை. இன்றைக்கு காந்திய வழியில் கிராமப்புறங்களில் வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்களை சாதாரண ஏழை மக்களுக்காக உருவாக்குகின்ற நிலைமை பரிசிலனையில் இருக்க, இந்த நேரத்தில் இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பது இந்த உரையிலே எங்கேயும் காணப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு கூறிக்கொள்ள ஆசைப்கிறேன்.

அதே போன்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களை அபிவிருத்தி செய்தால் தான் இந்த நாட்டு ஏழை எளிய மக்கள், கிராமப்புற மக்கள் வாழ முடியுமென்ற நிலைமைக்கேற்ப அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் அபிவிருத்திக்கு ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுக்கு காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே கொடுக்கப்பட்ட மரியாதைகள், கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களெல்லாம் இந்த ஆட்சியிலே பிடுங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு நீங்கள் மாநில சுயாட்சி என்றும், எங்களுக்கு என தனி அதிகாரம் வேண்டுமென்றெல்லாம் கூறிக்கொண்டுள்ள நிலைமையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு உள்ள அதிகாரங்களைப் பிடுங்கி அவைகள் ஏதோ பொம்மைகள் போன்று, செயல்பட்டுக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, அது மிகவும் வருத்தத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. அதற்கென அதிகமான ஒதுக்கீடுகளைச் செய்து, அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களெல்லாம் நல்ல முறையில் செயல்பட ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு இந்த அவையின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அவையில் நீங்கள் கூறியுள்ள குறைகளெல்லாம் ஒன்றே தான். மத்திய அரசைச் சாடியிருக்கிறீர்கள். மத்திய அரசாங்கம், மத்திய அரசாங்கம் என்று எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசாங்கத்தை மிரட்சிக் கண்ணோடு சாடியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, நீங்கள் பிரச்சினையை நேராக அணுக முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறீர்கள் என்று தெரிகிறது. எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசாங்கம் என்று சொல்கிற நிலையைப் பார்க்கும்போது, ஆட மாட்டாதவள் கூடம் சரியில்லை என்று சொல்லும் நிலைக்கு நீங்கள் நிர்வாகத் திறன் இல்லாதவர்கள், ஆகவே

[திரு. எல். பலராமன்] [1974 சனவரி 19

மத்திய அரசைக் குறை கூறிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்ற நிலையைக் கூறி, ஆளுநர் அவர்கள் உரை தெளிவாக, மக்களுக்குப் புதிய வாய்ப்பை உண்டாக்கக் கூடிய முறையில் அமைந்திருக்கும் என்று எதிர்பார்த்ததற்கு மாருக இருந்தாலும், அவர் உரைக்கு நன்றி கூறி என் திருத்தங்களை வலியுறுத்தி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் :** மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் மீது நன்றியறிவிப்புத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுகிற முகத்தான் நானும் இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விழைகிறேன். இன்று நம்முடைய மாநிலத்திற்குப் பக்கத்திலே உண்டான நிலைமைகள் எவ்விதம் இருக்கின்றன, என்ன விதமான சூழ்நிலைமைகள் இருக்கின்றன, என்ன விதமான குழப்பங்கள் இருக்கின்றன என்று பார்க்க வேண்டும். கண்ணீர்ப்புகை ஒரு பக்கம், துப்பாக்கிச் சூடு ஒரு பக்கம், அதற்கும் மேலே கண்ட கண்ட இடங்களிலேயெல்லாம் வன்முறைச் செயல்கள், தீ வைத்தல், கொள்ளையடித்தல், இரயிலில், லாரிகளில் போகிற தானியங்களைக் கொள்ளையடித்தல் இப்படி மற்ற மாநிலங்களில் நிலைமை. சாதாரணமாக இங்கே அரிசியின் விலை என்ன? பக்கத்து மாநிலங்களில் அவர்களுடைய உணவு தானியங்கள், அரிசி உள்ளிட்ட பொருள்களின் விலை என்ன, அங்கே கடைகளிலே போய்ச் சூறையாடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைப் பார்க்கும்போது, நம்முடைய மாநிலத்திலே அமைதி நிலவி வருகிறது என்று சொல்ல வேண்டும். பத்திரிகைகளில் பத்தி பத்தியாக முதல் பக்கத்திலிருந்து கடைசி பக்கம் வரையிலும், 8 காலத்திற்கு ஆரம்பிக்கிற இடத்திலிருந்து கடைசி பக்கத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடுபவர் என்று போடுகிற வரையிலும் மாநிலங்களில் தினந்தோறும் ஸ்டிரைக், கண்ணீர்ப்புகை, குண்டு வீச்சு. இப்படியாக தினந்தோறும் நடந்துகொண்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் ஒரு கட்டுப்பாடு, ஒழுங்கு, அமைதி நிலவி வருகிறது. அதற்கு அடையாளமாகத்தான் ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே இன்று விஸ்தாரப் படுத்தப்பட்டுச் சொல்லாமல் சுருக்கமாக, அழகாக, இந்த மாநிலத்தின் நிலைமை வெகு தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன், வட புலத்திலே இவ்வளவு சச்சரவுகள் ஏற்பட்டதே, அதிலே ஒரு பாதி கூட இங்கே இல்லையே. அப்படி இவ்வளவு தூரம் சமாளித்தது யார்? இங்கே அங்கு நடப்பதில் கால் வாசி கன்ப்யூஷன் இல்லையே. இவ்வளவு நல்ல நிலையில் உள்ளபோது, ஏன் பேச வேண்டும்?

MR. CHAIRMAN : As a Member of the Opposition he can make certain allegations and we cannot deprive him of his right to do so.

1974 சனவரி 19]

THIRU S. T. ADITYAN : Yes, Sir. It is the right of every Opposition Party member to allege certain irregularities. In fact, the Opposition would lose its meaning, were it not to oppose. I am trying to answer a few points. One of the points is that this disease that has been pointed out is not at all peculiar to the Southern part of this country but that it is prevalent all over the country. Not only prevalent all over, but it is more acute in other places. Therefore, the cause has to be found not in the adiminstration in the southernmost State but in the administration common to everybody.

திரு. கே. ராஜாராம் : தமிழில் ஆரம்பித்தார். ஆங்கிலத்திற்குப் போயிருக்கிருர்.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : இன்றிருக்கிற சூழ்நிலையிலே நமது பக்கத்து நாடுகளிலே எந்த விதமாக இருக்கிறதென்ருல், பக்கத்து நாடுகளிலே மத்திய ஆசியாவில் ஒரு சண்டை நடந்தது. அதனுல் எல்லா இடங்களிலும் ஒரு அதிர்ச்சி. முக்கியமாக பியூயல், மண்ணெண்ணெய், கிடைக்காத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வெகு தாராளமாகக் கொடுக்கச் சம்மதிக்கிற நாடுகள் கூட ஏற்கெனவே உண்டான விலைக்கு 3 மடங்கு, 5 மடங்கு கொடுங்கள் என்று சொல்கிற நிலைமை, நமக்கு வெகு தாராளமாக நன்மை செய்கிருேம் என்று சொல்கிற நாடுகள் இப்படிச் சொல்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தான், நம் நாட்டில் இன்றைக்கு முக்கியமாக ஒரு பெரிய பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது 'பவருக்கு'ப் பஞ்சம். மின்சாரத்திற்குப் பஞ்சம். அந்த மின்சாரத்திற்குப் பதிலாக வேறு விதமாக என்ணெய்களைப் போட்டு எரித்து சக்தியை உற்பத்தி செய்துகொள்ளலாம் என்று பார்த்தால், அவைகளுக்கு விலை ஜாஸ்தி. எட்டிப் பிடிக்க முடியாத நிலைமையில் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது.

ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். "ஒருவன் தன்னுடைய நிழலைத் தாண்டிப் பிடிக்க முடியுமா?" என்று. நாம் எவ்வளவு வேகமாக ஓடுகிருேமோ அவ்வளவு வேகமாக நம் நிழலும் ஓடும். ஆகவே தான் தன்னுடைய நிழலைத் தாண்டிப் பிடிக்க முடியாது என்பார்கள். எப்படி ஒருவன் தன்னுடைய நிழலைத் தாண்டிப் பிடிக்க முடியாமல் தத்தளித்துக்கொண்டிருப்பானே அதே போல நாடு தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறது. நான் இரண்டொரு முறை சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த விலைவாசி உயர்ந்ததற்கு உண்மையான காரணம், பலர் பல விதமாகச் சொன்னுலும் கூட, நாசிக் என்ற ஊர் இருக்கிறதே அங்குள்ள அச்சாபீஸ் பண்ணுகிற வேலையே தவிர வேறு இல்லை. இது மத்திய

சர்க்காரிடத்தில் இருக்கிறது. நினைத்தபடி விலைவாசி ஏறுகிறதே என்று கேட்டால், அதற்கு நான் சொன்னபடி இஷ்டப்பட்ட போதெல்லாம் தானே அச்சடித்துத் தள்ளுகிறார்கள். ஒவ்வொரு வருஷமும் டெபிசிட் பட்ஜெட்டு போட்டுக்கொண்டு நோட்டை அச்சடிக்கிறார்கள். இந்த டெபிசிட் பட்ஜெட்டிங் தான் விலைவாசி ஏறுவதற்குக் காரணம். நோட்டை அச்சடித்துத் தள்ளு வதால் நோட்டுகள் எவ்வளவு அதிகப்படுகின்றனவோ அவ்வளவு தூரம் பொருள்கள் உற்பத்தி ஏறினால் தான் ஓரளவு ஒன்றுக்கொன்று சமமாக இருக்கும். பொருள்கள் உற்பத்தி குறைவாக இருக்குமானால், நோட்டுகள் அதிகமாகும் பட்சத்தில், நோட்டுகளின் மதிப்பு குறையும். நோட்டுகளுக்கு உண்டான வழக்கம் பொருள்களைத் துரத்தி ஓடும். அப்படித் துரத்தி ஓடுகிற போது பண வீக்கம் ஏற்படுகிறது. பண வீக்கம் என்று சொல்லப்பட்டாலும், பணத்தினுடைய மெலிவு என்று தான் அர்த்தம். பணம் மெலிந்து போகிறது. ஏற்கெனவே இருக்கிற விலைவாசி மேலும் அதிகமாக ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது.

நமக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற மலாய் நாட்டிலே ஜப்பானியர்கள் அந்த நாட்டைப் பிடித்துக்கொண்டு நோட்டுகள் அச்சடித்தார்கள். அங்கே கடைசி யாக வந்த நிலைமை என்னவென்றால், ஒரு பெண் ஒரு கூடை முட்டையை விற்கப் போனவள் அதே கூடையிலே கூடை நிறைய நோட்டுகளைக் கொண்டு வந்தாள் என்ற விதமாகப் போய்விட்டது. ஒரு முட்டையினுடைய விலை 100 டாலர், ஆயிரம் டாலர் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. இந்த விதமான நிலை இந்தோனேஷியாவிலும் ஏற்பட்டது. இதே விதமாக பிரான்சில் நடந்தது. அங்கே ஒரு நாள் 100 பிராங்க் ஒரு பிராங்க் என்று சொல்லவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

இப்படி இங்கு விலைவாசி ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று நன்றாக யோசித்துப் பார்க்கும்போது, விலைவாசி ஏற்றத் திற்குக் காரணம் எள்ளளவேனும் தமிழ் நாடு நிர்வாகம் அல்லவே அல்ல. எப்படி உடம்பில் ரத்தம் கெட்டுவிட்டால் உடம்பு பூராவும் கெட்டு விடுகிறதோ அப்படி, நாடு பூராவும் கெட்ட ரத்தம் மாதிரி, இந்த நோட்டுகள் சுற்றி வருகின்றன. இப்படி இந்த நாட்டில் மானடரி சர்குலேஷன் கெட்டுப் போயிருக்கின்றது. இதுதான் முக்கிய காரணம். தலைவரவர்களே, நான் ஏற்கெனவே சொல்லி யிருக்கிறேன், அதையே மீண்டும் இப்போது திரும்பச் சொல்லவேண்டியிருக் கிறது. நாம் சாதாரணமாக ஒரு கோடி ரூபாயில் திட்டம் போடுகிறோம் என்றால், அதை முடிப்பதற்கு நான்கு அல்லது ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இந்த நான்கு அல்லது ஐந்து ஆண்டுக் காலத்தில் முதலில் நாம் போட்ட திட்ட மதிப்பு ஒரு கோடியிலிருந்து பொருள்களின் விலை உயர்வால் ரூபாய் மூன்று கோடிக்குப் போய்விடுகின்றது. இப்படி விலையேறி விடுகின்றது, திட்டத்தின்

முதல் மதிப்பும் மூன்று மடங்குக்கு ஏறிவிடுகின்றது என்றால் அதற்கு ஜவாப் தாரி யார்? முதலில் போட்ட திட்டம் ஒரு கோடி. ஆனால் அதை 'ரிவைஸ்' பண்ணும்போது ரூபாய் மூன்று கோடி என்று ஆகும்போது, அதிகமாகி விட்ட இந்த இரண்டு கோடி ரூபாயை யார் கொடுப்பது? மத்திய அரசுதான் கொடுக்க வேண்டும். வேறு யாருமில்லை. ஆகவேதான் மத்திய சர்க்கார் பேரிலே குறை சொல்லுகிறோம்.

'நோட்டுகளை'ப் புதிதாக அச்சடிக்கும்போது, மாநிலங்களைக் கவனிக் காமல், மாநிலங்களோடு கலந்து பேசாமல் அவர்களுடைய இஷ்டப்படி அடித்து விடுகின்றார்கள். இதனால் புதிதாக 'இன்ஃப்ளேஷன்' ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இப்படி புதிதாகப் பண வீக்கம் என்று வரும்போது, அது டெல்லியில் மட்டும் ஏற்படுவதில்லை. அந்தப் பண வீக்கக் கோளாறு தமிழ் நாட்டுக்கும் வருகின்றது, வங்காளத்துக்கும் வருகின்றது, ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் வருகின்றது. ஆகவே மாநிலங்கள் எல்லாம் கஷ்டப்படுகின்றன. இப்படி மாநிலங்களைக் கவனிக்காதபடி, அவர்களைக் கலந்து பேசாமல் புதிதாகப் பண வீக்கத்தை உண்டுபண்ணக்கூடாது. இதை ஒரு 'கன்வென்ஷ'னாக ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் இதை ஒரு மரபாக ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இன்று நமது அரசியல் அமைப்பில் இதற்கு வழியில்லை. இஷ்டப்படி நோட்டுக்களை அடித்துக்கொள்ளும் அதிகாரம் மத்திய சர்க்காரிடம் இருக்கின்றது என்பது உண்மை. ஆனால் இப்படி நோட்டுக்களை அடிப்பதால் டெல்லியில் மட்டுமில்லாமல் நாடு முழுவதும் கஷ்டங்கள் ஏற்படுவதால், இந்த விஷயத்தில் மாநில அரசாங்கங்களைக் கலந்துகொள்ளாதபடி இதைச் செய்யக் கூடாது என்ற மரபை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சொல்லு கிறேன். இது நமது மத்திய சர்க்காரிடம் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டிய விஷயம்.

இது மட்டுமில்லை. சமீபத்தில் ஏற்பட்டுள்ள பண வீக்கத்தின் நெருக்கடி காரணமாக கடன்கள் கொடுக்கின்றதை நிறுத்தியிருக்கின்றார்கள். 'க்ரெடிட் ஸ்க்வீஸ்' என்று சொல்லி அதை நிறுத்தியிருக்கின்றார்கள். இன்றைக்கு தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள சிறு சிறு தொழிலதிபர்கள் இப்போது மிகவும் கசக்கிப் பிழிந்தெடுக்கப்படுகின்றார்கள். 'ஸ்க்வீஸ்' என்பது சரியான வார்த்தைதான். சக்கையாகப் பிழிந்தெடுக்கப்படுகின்றார்கள். கடன் கொடுப்பதில்லை. அது மட்டுமில்லை. கச்சாப்பொருள்கள் கிடைப்பதில்லை. கிடைத்தாலும் அவற்றை உபயோகித்து உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த எலெக்ட்ரி ஸிடி கிடைப்பதில்லை. இவ்வளவும் கிடைத்தாலும் கடைசியில் தொழிலாளர்கள் தகராறு. என்ன பண்ணுவது?

இந்தத் தொழிலாளர்கள் தகராறு சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தையைத் திட்ட வட்டமாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் தொழிலாளர் தகராறு வருவதற்கே அடிப்படைக் காரணம்; திரும்பத்திரும்ப மத்திய சர்க்கார்தான் என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கின்றது. எவ்வளவு பொருள் உற்பத்தியாகின்றது, எவ்வளவு பொருள் இருக்கின்றது என்று பார்த்து கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தையும் அதனோடு இணைக்கும்படி ஒரு தொடர்பு இருக்க வேண்டும். 'வேஜ் ப்ரைஸ் பாலிஸி' என்று ஒன்று இருக்க வேண்டும். நாட்டிலுள்ள பொருள் உற்பத்திக்கும் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்திற்கும் ஒரு தொடர்பு இருக்க வேண்டும். இந்தத் தொடர்பை முதன் முதலாக அறுத்ததே மத்திய சர்க்கார் தான். அவர்களுடைய நிறுவனங்களிலே ஏற்படும் தொழில் தகராறுகள், போதும் என்ற உணர்ச்சி இல்லாத ஒரு நிலைமை, மத்திய சர்க்காரிலிருந்து கீழேவரையில் வந்துகொண்டிருக்கின்றது. சமீபத்தில் சில வாரங்களுக்குள் எல்.ஐ.ஸி. யில் ஏற்பட்டுள்ள தகராறு எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். இதற்கு மூல காரணம் யார்? எல்.ஐ.ஸி. காரர்கள் தகராறு என்று ஆரம்பித்தால், அது அதோடு நிற்குமா என்று பார்க்க வேண்டும். அது பாங்குகளுக்குப் போகாதா? அங்கே வந்தால் 'நாம் மட்டும் ஏன் சும்மா இருக்க வேண்டும்? நமக்கும் அதிகம் வேண்டாமா?' என்று அதற்கு அடுத்தபடி உள்ளவர்கள் கேட்காமல் இருப்பார்களா? ஆகவே இவ்வளவுக்கும் ஒரு வழி ஆளுநர் அவர்கள் தங்கள் உரையில் 14-வது பக்கத்தில் 22-வது பாராவில் மிக அழகாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

We have reiterated before many commissions including the sixth Fnance Commission the urgent necessity to evolve a national wage price policy. சம்பளம், அதேவிதமாகத் தொழில் உற்பத்திப் பொருள்களின் விலை ஆக இந்த இரண்டும் இணைக்கப்பட்டு நாடு முழுவதும் ஒரே கண்ணோட்டத்தோடு புதியதொரு சம்பளம்-விலைகள் பற்றியதொரு கொள்கை உருவானாலொழிய, நாட்டிலே தொழிலாளர்கள் கஷ்டம் ஒருக்காலத்திலும் நிவர்த்தியாகப் போவதில்லை.

தலைவரவர்களே, இன்னும் ஒன்றைச் சமீபத்தில் பார்த்தோம். நமது மாநிலத்திலே மின்சாரத் தட்டுப்பாடு என்று வந்த நேரத்தில், முன்னேற்பாடாக இதைச் செய்யவில்லை, அதைச் செய்யவில்லை, வேண்டிய அளவிற்கு நிலக்கரியை சேமித்து வைத்திருக்க வேண்டும், ஆனால் தவறிவிட்டார்கள் என்று ஒரே கூச்சல். கூப்பாடு, போராட்டங்கள்—இவ்வளவு அவ்வளவு என்று சொல்ல முடியாது. நமது மாநில அரசு ஏதாவது சிறு தவறு செய்துவிட்டது என்ற எண்ணம் வந்துவிட்டால், உடனே அதற்காக போராட்டம் என்று ஆரம்பிக்கின்றார்கள். நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், கொஞ்ச நாளைக்கு முன்பு

நமது பகுதிகளிலே பல ரயில்களை நிறுத்திவிட்டார்கள், போதிய நிலக்கரி கிடைக்கவில்லை என்று. தினசரி 3,000 டன் நிலக்கரி நமது தென் பிராந்திய ரயில்வேக்கு வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஏன் இதைச் சேமித்து வைத்திருக்கக்கூடாது? ரயிலை ஏன் நிறுத்திவிட்டார்கள்? இன்னும் திருநெல்வேலி, திருச்செந்தூர் பகுதிகளிலே ரயில்களை விடவில்லை. இன்னும் அதே நிலைமை. காரணம்? நிலக்கரி இல்லை. நிலக்கரி ஏன் இல்லை? நிலக்கரிச் சுரங்கங்கள் யாரிடம் இப்போது இருக்கின்றன? மத்திய சர்க்காரிடம்தான் இருக்கின்றன. நிலக்கரிச் சுரங்கங்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு, நிலக்கரி இல்லை, ஆகவே ரயில் ஓடவில்லை என்றால், இதற்குப் பொறுப்பு யார்? இதற்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டுகின்றவர்கள் இல்லை. இதற்காகச் சண்டை பிடிக்கின்றவர்கள் இல்லை. இதற்காக பஸ்கள் மீது கல்லெறிபவர்கள் இல்லை. ஆனால் இதிலே ஆயிரத்திலே ஒரு பங்கு தவறை மாநில அரசாங்கம் செய்துவிட்டதாக ஒரு எண்ணம் வந்துவிட்டாலே, உடனே என்னென்ன பிரமாதமாகக் கொட்டை எழுத்துக்களிலே எழுதுவார்கள்? எவ்வளவு கறுப்புக் கொடி காட்டுவார்கள்? ஆனால் இன்றைக்கு அதையெல்லாம் காணோம். இப்படி மாநில சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் மட்டும் நடப்பது ஏன்? மத்திய சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில், ஏன் நடக்கவில்லை என்று பார்த்தால், இப்படிப்பட்ட வன்முறைகள் எல்லாம் அரசியல் சம்பந்தப்பட்டவர்களால் ஏற்படுகின்றது என்பது தெள்ளத் தெளிவாக, பட்டப் பகல் போல் தெரிகின்றது. மத்திய சர்க்கார் தவறு செய்தால் யாரும் கண்டுகொள்ளுவதில்லை. மாநில சர்க்கார் தவறு செய்துவிட்டது என்ற எண்ணம் வந்துவிட்டாலே உடனே கிளர்ச்சிகள். இதற்குக் காரணம் கிளர்ச்சி செய்கின்றவர்கள் வேறு, தொழிலாளர்கள் வேறு என்று தெரிகின்றது.

அடுத்து, உழைப்பவர்களுக்கு, குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது இந்த அரசாங்கம் நன்றி செலுத்தியிருக்கின்றதா என்று கேட்டார்கள். உண்மை. நன்றி என்பது வாயால் சொல்லித் தெரியவேண்டிய ஒன்று அல்ல. நன்றி சொல்லப்பட்டதா என்று கேட்டார்கள். நன்றி சொல்லப்பட்டதா என்பதைவிட நன்றி செய்யப்பட்டதா என்று கேட்டால், நன்மையாக இருந்திருக்கும். இன்றைக்கு விவசாயிகள் வாழும் இடங்களை, எவ்வளவு இடங்களிலே அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கியிருக்கின்றார்கள் இந்த அரசாங்கத்தார் என்று சற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகள் வாழ இடமில்லாமல் கஷ்டப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய இடத்தை ஒதுக்கிக் கொடுத்தது நாம் அல்லவா? இது அதற்குள் மறந்துவிட்டதா? இன்னும் எவ்வளவோ ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை நிலமற்ற அந்த விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொடுத்திருக்கின்றார்களே, இதெல்லாம் நன்றியில்லையா? தவிரவும் செலுத்த வேண்டிய நாலைந்து வருஷக் குத்தகைகளிலே ஒரு வருஷக் குத்தகையை

மட்டும் செலுத்தினால் போதும் என்று அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளித்தார்களே இந்த அரசாங்கம், சட்டம் பிறப்பித்ததே, இது நன்றி இல்லையா? ஆகவே விவசாயிகளுக்கு நன்றி செலுத்தவில்லை என்று சொல்லுவது நியாயமாகாது. இன்றைக்கு விவசாயிகள் வீட்டில் போய்ப் பார்த்தால், அவனும் அவனது மனைவியும் எவ்வளவு நல்ல நிலைமையில் வாழ்கின்றார்கள் என்பது தெரியும்.

கடைசியாக, நான் ஏற்கெனவே எப்போதும் சொல்லி வரும் ஒரு விஷயத்தை மட்டும் மீண்டும் சொல்லி முடிக்கிறதாக இருக்கிறேன். இந்த மாநில-மத்திய சர்க்கார் உறவு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நல்ல விதமாக இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து முடிவு செய்ய வேண்டியது, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலாவது ஒரு பிரச்சினையாக வந்துவிட்டது. ஆனால் இப்படி மற்ற மாநிலங்களிலே பிரச்சினை ஏற்படவில்லையே என்று கேட்டால், அங்கே இப்படி ஏற்படாததற்குக் காரணம் அங்கே மத்திய சர்க்காரில் ஆட்சியில் உள்ள கட்சி தான் ஆளும் கட்சியாக இருக்கின்றது, அப்படிப் பிரச்சினை இருந்தாலும், இவ்வளவு தூரம் முற்றுவதற்கு வழியில்லை.

நமது அரசியல் சட்டம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், அதை ஒருவாறு திருத்தி மத்திய மாநில உறவை எந்த அளவுக்குச் செம்மைப்படுத்துகிறோமோ, அதற்குத் தகுந்தாற்போல் தான் எதிர்காலம் இருக்கப் போகிறது. அவ்வாறு அல்லாத நிலையில் அந்த மாநிலத்திற்கு இவ்வளவு நன்மை செய்தார்கள், அவர்களுக்கு 10 சதவிகிதம் கொடுத்தார்கள், எங்களுக்கு 11 சதவிகிதம் தருவதற்குப் பதிலாக 5½ சதவிகிதம் தான் தருகிறார்கள் என்று குற்றம் சொல்வதற்குக் காரணம் இருந்துகொண்டேயிருக்கும். இம்மாதிரி திரும்பத் திரும்ப கசப்பை அதிகரித்துக்கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக, நன்றாக ஆலோசித்து மத்திய மாநில உறவைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டும். அதற்கு உரிய முயற்சியை தமிழ் நாடு செய்து வந்திருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களும் அதைச் செய்ய வேண்டும். அவர்களும் சற்று முன்னும் பின்னுமாக விழித்துக்கொண்டு முயற்சி செய்வார்கள். நம்முடன் தோளோடு தோள் நின்று மத்திய-மாநில உறவைச் செம்மைப்படுத்த முயற்சி செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மத்திய-மாநில உறவுகளைச் செம்மைப்படுத்துகிறபோது மாநிலங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் கொடுத்தாக வேண்டும். இன்றைக்குத் தங்கள் தங்கள் மாநிலங்களில் வரிகளை அதிகப்படுத்தியும்கூட, மாநிலங்கள் போதுமான வருமானம் இல்லாத நிலையில் தண்ணீர் பாயாத பயிர்கள் போன்று வாடிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே மாநிலங்களுக்குக் கூடுதலாகப் பணம் மத்திய அரசு ஒதுக்க வேண்டுமென்று ஆண்டுதோறும் ஏப்ரல் மாதத்தில் சண்டை போட்டுக்கொண்டிருப்பதைவிட, ஒட்டுமொத்தமாகக் கவனித்து எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சேர்த்து புதிய முறையைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்று தமிழ் நாடு

அரசு வற்புறுத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வந்த பின்னால், இதை மிக முக்கியமான பிரச்சினையாக எடுத்துக்காட்டிக்கொண்டு வருகிறது. மற்ற மாநிலங்களும் இதன் முக்கியத்துவத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உணரும் என்று நினைக்கிறேன். மாநில சுயாட்சி என்ற அளவுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவசியப்பட்டால், அதற்காக அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தி அதிக அதிகாரங்களை மாநிலங்களுக்கு வழங்க வேண்டும். இன்னின்ன அதிகாரங்கள், பொறுப்புகள் என்பதில் சற்று முன்பின் இருக்கலாம். என்னைப் பொறுத்த வரையில், இந்தச் சபையில் நான் ஏற்கெனவே விண்ணப்பித்திருக்கிறேன். கரென்சி, அதாவது பணத்தை அச்சடிக்கிற பொறுப்பை கூட மாநில அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்து விடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். பணத்தை அச்சடிக்கிறபோது, மாநில அரசாங்கங்களைக் கலந்தாவது மத்திய அரசு அச்சடிக்க வேண்டும்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, ஒவ்வொரு மாநிலமும் அவரவர்கள் இஷ்டப்படி அச்சடிக்கலாம் என்று சொல்கிறாரா?

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்: நன்றாகச் செய்யலாம். அதில் என்ன தப்பிதம்? ஏன் செய்யக்கூடாது? அந்தந்த மாநிலத்திற்கு வேண்டிய பணத்தை, அந்தந்த மாநிலம் தான் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று .....

திரு. கே. ராஜாராம்: அப்போது வரியே வாங்க வேண்டியதில்லை.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்: கட்டாயம் வரி வாங்க வேண்டும். இது சாதாரண எகனாமிக்ஸ். அந்தந்த மாநிலம், அதற்கு வேண்டிய பணத்தை அச்சடித்துக் கொள்வதில் என்ன தப்பிதம் இருக்கிறது? தப்பிதம் வரக்கூடியது ஒன்றுமில்லை. அதுதான் உண்மையான ஜனநாயகப் போக்காக இருக்கும்.

தலைவரவர்களே, இந்த அதிகாரம் உட்பட, கூடுமான வரையில் எத்தனை அதிகாரங்கள் உண்டோ, அத்தனையையும் மாநிலங்களுக்குக் கொடுத்தாக வேண்டும். ராசமன்னார் கமிட்டி அறிக்கையில் உள்ள குறைபாடு என்று நான் கருதுவது, இந்தப் பணம் அச்சடிக்கிற அதிகாரம்பற்றி அந்தக் கமிட்டி யோசிக்கவில்லை. அந்த அதிகாரம் முதற்கொண்டு மாநில அரசிற்குத் தரப்பட வேண்டுமென்பது என்னுடைய கோட்பாடு.

தலைவரவர்களே, திரு. நாராயணசாமி சொன்னதுபோல, மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரை அந்தப் பக்கம் இந்தப் பக்கம் விலகாமலும், மிகைப்படுத்தியோ, குறைப்படுத்தியோ சொல்லாமலும், இந்த மாநிலத்தின் நிர்வாகத்தின் தகுதிக்கு ஏற்றபடி பெருந்தன்மையாக இருக்கிறது என்று கூறி, ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன். வணக்கம்.

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்] [1974 சனவரி 19

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் திங்கட்கிழமை (21--1--74) பிற்பகல் 4.00 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. *Statutory Rules and Orders.*

* 1. Notification issued with Roc. No. 155274/72-E4, dated the 15th August 1973 in regard to extension of certain provisions relating to Building Regulations of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 to Velampalayam Town Panchayat in Coimbatore district. [Laid on the table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958)].

* 2. Notification issued with G.O. Ms. No. 1924, Rural Development and Local Administration, dated the 15th September 1973 in regard to amendments to the rules relating to the payment of advances to officers and servants of Municipal Councils published with the late Local Self Government Department Notification No. 298, dated 17th February 1932 at pages 179 to 180 of Part I-A of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 23rd February 1932. [Laid on the table of the House under section 304 (*d*) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920)].

* 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 4350, Revenue, dated the 24th July 1973 making the Kanyakumari Sreepadam Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1973 [Laid on the table of the House under section 43 (5) of the Kanyakumari Sreepadam Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1972 (Tamil Nadu Act 11 of 1973).]

* 4. Notification issued with G.O. Ms. No. 299, Revenue, dated the 6th February 1973 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Urban Land Tax Rules, 1966. [Laid on the table of the House under section 45 (2) of the Tamil Nadu Urban Land Tax Act, 1966 (Tamil Nadu Act 12 of 1966).]

974 சனவரி 19]

* 5. Notifications issued with G.O. No. 1233, Revenue, dated he 20th March 1973 exempting from liability to tax under the 'amil Nadu General Sales Tax Act in respect of the sales of B.C.G. 'accine to the Governments of State and Union Territory. [Laid n the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu 'eneral Sales Tax Act 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

* 6. Notifications issued with G.O. Ps. No. 5325, Revenue, lated the 29th August 1973 exempting from the tax payable by any lealer under the Tamil Nadu General Sales Tax Act on the sales f pulses and grams and groundnut oil. [Laid on the table of the Iouse under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax lct 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

* 7. Notification issued with G.O. Ms. No. 741, Revenue, dated he 22nd February 1973 exempting from the tax payable under the 'amil Nadu General Sales Tax Act by the Vivekananda Rock Memorial Committee in respect of the sales of the pictures of Ramarishna Paramahamsa and Bronze Statue of Swami Vivekananda n the Rock Memorial, Kanyakumari. [Laid on the table of the Iouse under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax lct 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

* 8. Notification issued with G.O. Ps. No. 4776, Revenue, lated the 29th August 1973 exempting from the tax payable by any lealer under the Tamil Nadu General Sales Tax Act on the sales of UNICEF Greeting Cards and Calendars. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

* 9. Notifications issued with G.O. Ms. No. 5689, Revenue, dated the 13th September 1973 exempting from liability to tax in respect of the tax payable by any dealer under the Tamil Nadu General Sales Tax Act on the sales of gingelly oil, coconut oil, sunflower oil and wheat. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

* 10. Notification issued with G.O. Ps. No. 4641, Revenue, dated the 2nd August 1973, in regard to an amendment to the Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1966 of 1959, dated the 1st April 1959, published at pages 488–490 of Part I of

the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 1st April 1959. [Laid on the table of he House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

11. Tamil Nadu Government's review on the working of the Tamil Nadu Textile Corporation for the year ended 31st December 1972 together with copies of the Annual Report and Statement of Accounts. [Laid on the table of the House under section 619-A of the Companies Act, 1956 (Ceural Act I of 1956).]

12. Second Annual Report of the Pandian Roadways Corporation Limited. [Laid on the table of the House under section 619-A of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

* 13. Notification issued with G.O. Ms. No. 823, Agriculture, dated the 30th March 1973, relating to the nomination of members to the Ramanathapuram Market Committee by Government under sections 8 (4) and 8 (5) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

* 14. Notification issued with G.O. Ms. No. 5534, Revenue, dated the 7th September 1973 in regard to an amendment to the Revenue Department Notification II-1 No. 5939 of 1969, dated the 17th December 1969, published at pages 1-2 of Part II—Section 1 of the *Tamil Nadu Government Gazette Extraordinary*, dated the 19th December 1969. [Laid on the table of the House under section 18 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Act, 1969 (Tamil Nadu Act 10 of 1969).]

* 15. Notification issued with G.O. Ms. No. 332, Excise and Prohibition, dated the 11th September 1973, in regard to closure of all liquor shops in the entire State of Tamil Nadu on 12th and 13th September 1973. [Laid on the table of the House under section 34 (5) of the Tamil Nadu Excise Act, 1971 (Tamil Nadu Act 34 of 1971).]

* 16. Notification issued with G.O. Ms. No. 1600, Rural Development and Local Administration, dated the 9th August 1973, in regard to inclusion of the entire Oragadam Panchayat within the limits of Ambattur Township Area. [Laid on the table of the House under section 304 (*d*) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

* 17. First Annual Report, 1972 of the Cheran Transport Corporation Limited. [Laid on the table of the House under section 619-A of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956)].

18. Notification issued with G.O. Ms. No. 4515, Revenue, dated 27th July 1973, in regard to amendments Rule 12 and 17 of the Tamil Nadu Urban Land Tax Rules, 1966. [Laid on the table of the House under section 45 (2) of the Tamil Nadu Urban Land Tax Act, 1966 (Tamil Nadu Act 12 of 1966).]

19. Notification issued with G.O. Ms. No. 1406, Rural Development and Local Administration, dated the 17th July 1973, making the rules regarding the co-option of woman member to panchayat. [Laid on the table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

20. Notification issued with G.O. Ms. No. 2012, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973, relating to declaration of Rajapalayam as Local Planning Area under section 10 (1) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

21. Notification issued with G.O. Ms. No. 2014, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973 relating to declaration of Tirupattur as Local planning Area under Section 10 (1) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 Nadu Act 35 of 1972).]

22. Notification issued with G.O. Ms. No. 2013, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973, relating to declaration of Tindivanam as Local Planning Area under section 10 (1) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

23. Notification issued with G.O. Ms. No. 1986, Agriculture, date the 7th September 1973, relating to nomination of members to the newly elected Market Committee of Coimbatore district. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

24. Notification issued with G.O. Ms. No. 2015, Rural Development and Local Administration, dated the 20th Sepember 1973, relating to declaration of Srivilliputhur as Local Planning Area under section 10 (1) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972)].

25. Notification issued with Roc. No. 14599/73-F1, dated the 26th June 1973, in regard to altering the name of Katpadi Extension Town Panchayat as Gandhinagar Town Panchayat. [Laid on the table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

26. Order issued with G.O. Rt. No. 2043, Revenue, dated the 13th November 1973 exempting from liability to entertainments tax, show tax and additional surcharge on cinematograph film show proposed to be help by the Mangayarkarasi Mahalir Manram on 25th November 1973 at Jayanthi Theatre, Tiruvanmiyur, Madras, to raise funds for the Pre-School run by the Manram. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

27. Order issued with G.O. Rt. No. 1954, Revenue, dated the 27th October 1973, exempting from liability to entertainments tax, show tax and additional surcharge on cinematograph film show proposed to be held by the All-India Catholic University Federation, Santhome Unit, Madras, on 21st October 1973 at the Auditorium of the Saint Bede's High School Madras, to raise funds for its social welfare activities. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

28. Notification issued with G.O. Ms. No. 4898, Revenue, dated the 14th August 1973, in regard to reduction of rate from thirteen per cent to three per cent in respect of the tax payable by any dealer under the Tamil Nadu General Sales Tax Act on the sale of raw films to the National Film Archives of India. Poona, and delivered by him on behalf of the said National Film Archives to any laboratory in Tamil Nadu. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act 1959 (Tamil Nadu Act I of 1953).]

29. Order issued with G.O. Rt. No. 2100, Revenue, dated the 21st November 1973, exempting from liability to entertainments tax, show tax and additional surcharge on cinematograph film show proposed to be held by the Naval Office, Madras in connection with the Nevy Week at 10 p.m. on 1st December 1973 at Devi Paradise Theatre, Madras, [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tct, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

30. Notification issued with G.O. Ms. No. 2008, Rural Development and Local Administration dated the 20th September 1973, relating to declaration of Ramanathapuram as Local Planning Area under section 10 (1) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

31. Notification issued with G.O. Ms. No. 2009, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973, relating to declaration of Rasipuram as Local Planning Area under section 10 (1) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

32. Notification issued with G.O. Ms. No. 2000, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973, relating to declaration of Krishnagiri as Local Planning Area under section 10 (1) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

33. Notification issued with G.O. Ms. No. 1999, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973, relating to declaration of Allinagaram as Local Planning Area under section 10 (1) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

34. Tamil Nadu Government's review on the work of the Tamil Nadu Industrial Investment Corporation Limited, Madras, for the year ended 31st March 1973 together with copies of the 24th Annual Report and Statement of Accounts. [Laid on the table of the House under section 619-A of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

35. Notification issued with G.O. Ms. No. 2010, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973, relating to declaration of Tiruchengode as Local Planning Area under section 10 (1) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

36. Notification issued with G.O. Ms. No. 2030, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973, relating to declaration of Dharapuram as Local Planning Area under section 10 (1) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

37. Notification issued with G.O. Ms. No. 2011, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973, relating to declaration of Pollachi as Local Planning Area under section 10 (1) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

38. Notification issued with G.O. Ms. No. 2016, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973, relating to declaration of Bodinayakanur as Local Planning Area under section 10 (1) of the Tamil Nadu Town and Country

Planning Act, 1971. [Laid on the table of the House under section 12 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972)].

39. Notification issued with G.O. Ms. No. 2018, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973, relating to declaration of Tenkasi as Local Planning Area under section 10 (1) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972)].

40. Notification issued with G.O. Ms. No. 1775, Agriculture, dated the 2nd August 1973 relating to establishment of a regulated market at Sivagiri in Coimbatore district for the purchase and sale of cotton, groundnut, tobacco, turmeric, maize and sugarcane jaggery. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

B. *Reports, Notifications and Other Papers.*

*1. Notification issued with G.O. Ms. No. 4879, Revenue, dated the 13th August 1973 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the settlement deed to be executed by Thirumathi M. Rukmani Ammal, wife of late Manivanna Konar of Woriyur, Tiruchirappalli taluk, Tiruchirappalli district, in favour of the Managing Committee of Yadava College, Madurai.

*2. Notification issued with G.O. Ms. No. 1555, Industries, dated the 30th October 1973 in regard to amendments to the Tamil Nadu Cement Distribution (Licensing and Regulation) Order, 1973.

3. Notification issued with G.O. Ms. No. 6242, Revenue, dated the 8th October 1973 in regard to remission of stamp duty chargeable under tthe Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the mortgage deeds to be executed in favour of the Reserve Bank of India, and the Madras Port Trust, by its employees who obtain loans not exceeding Rs. 50,000 (Rupees fifty

thousand only) for the purpose of construction of houses, purchase of ready built houses and enlarging the accommodation of the houses.

4. Notification issued with G.O. Ms. No. 5827, Revenue, dated the 17th September 1973 in regard to reduction of one-half of the stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the sale deed to be executed by Kuttiammal alias Rangammal, Ramakrishnan, Damodaran, Rajagopal, Chinnammal and Venkatesan in favour of the Secretary, the Bharat Educational Society, Coimbatore.

5. Commission's report on "Panchayat Development Administration" (English and Tamil) and the Commission's report on "District Revenue and General Administration" (English).

£ 6. Address by the Governor of Tamil Nadu to both Houses of the Tamil Nadu Legislature assembled together on 17th January 1974.

& 7. The Tamil Nadu Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Ordinance, 1974 (Tamil Ordinance No. 1 of 1974).

* Sent by post to all M.L.C.'s on 10th January 1974.
£ Circulated to all M.L.C.'s on the 17th January 1974.
& Circulated to all M.L.C.'s on 17th January 1974.

இணைப்பு.

[44 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

Address by Thiru K. K. Shah, Governor of Tamil Nadu to the Members of the Tamil Nadu Legislative Assembly and the Tamil Nadu Legislative Council, assembled together at the Assembly Chamber, Fort St. George at 10-00 a.m. on Thursday, the 17th January 1974.

Hon'ble Members of the Legislature,

I deem it my privilege to welcome you all to this Joint Session of the Legislature.

2. At the outset, I would like to refer to the sad demise of Periyar E. V. Ramaswami. In his death, we have lost a valiant freedom fighter, a fearless social reformer and a crusader against social oppression and inequity. His was a life totally dedicated to preaching the gospel of rationalism and to bettering the lot of the poor and the down-trodden. If the social conscience of to-day has become sensitive to man's inhumanity to man and if the hold of antiquated customs, ceremonies and superstitions over the people has been eroded, it is, to a great extent, due to the untiring efforts of Periyar, spread over half a century. We have become much the poorer, by his passing away.

3. In a predominantly monsoon-dependent economy like ours, the timely onset and adequacy of monsoon rains are crucial. During the year gone by, the South-West monsoon was subnormal, particularly in the vital catchment areas, leading to less than customary replenishment of the hydel reservoirs. This has compelled the Government to enforce a 15 per cent power cut. The North-East monsoon has been normal, but not without its vagaries in certain pockets.

4. It has been, and will continue to be the policy of this Government to take all such steps as may be necessary to free the State economy from the vagaries of the monsoons to the extent possible—by enhancing irrigation potential, by stepping up power generation from non-hydel sources, by transmitting power to every nook and corner of the State and by providing assured water-supply for drinking purposes in all needy areas, consistent with the resources available, both physical and financial. The per capita availability

of cultivable land being only about half an acre with an average annual rainfall of 30 inches to 40 inches and an irrigated area of only 40 per cent of the total, there is compelling need to develop and manage our water and power resources prudently to keep our population in reasonable comfort, even if this means making a massive investment of our scarce resources in these fields. The Government have been utilising a major portion of their plan resources for these purposes and they propose to set apart as much as Rs. 548 crores for expenditure in these vital sectors. The allotment for power is expected to be Rs. 326 crores; for irrigation, Rs. 129 crores and for urban and rural water-supply, Rs. 93 crores —out of the total outlay of about Rs. 1,200 crores proposed in the Fifth Plan.

5. Hon'ble Members are aware that Tamil Nadu has practically exhausted all its major sources of irrigation, but there are still some smaller sources left untapped or under-utilised which, if harnessed properly, could provide insurance against floods and drought at least in some areas. The suggestions of some of the Members to provide for irrigation schemes in drought prone areas have been taken note of and as many as 14 schemes at a total cost of Rs. 15.90 crores have been formulated for these areas. Besides, these 19 new medium schemes in other areas, at a total cost of Rs. 15 crores, have been included in the Fifth Plan.

6. Most of the irrigation systems in our State have developed over time, without adequate regulatory arrangements. A massive programme of modernising the various irrigation systems is proposed to be undertaken in stages. Improvements to Periyar channels will bring in a new area of 23,000 acres under cultivation, besides stabilising 8,000 acres of existing area. For construction of new tanks and improving the existing tanks, a provision of Rs. 30 crores is being made in the Fifth Plan under the Special Minor Irrigation Programme. A new programme of our Government to be taken up for implementation in the coming year relates to minor irrigation tanks vested with panchayat unions. These tanks number around 27,000. A large number of these are located in former zamin areas and have suffered neglect for years. It is proposed to take up the renovation and standardisation of these tanks by stages and for this, a provision of Rs. 15 crores has been made in the Fifth Plan. It is also proposed to sink 10,000 filter-point wells,

12,500 tube-wells, 4,000 bores in existing open wells and to deepen 10,000 open wells during the Fifth Plan period. Having exhausted most of the resources in regard to surface water, our attention should naturally turn to a scientific assessment of the available ground water resources and their utilisation. We have taken steps in this direction also.

7. We have reached a stage of national economic development when we have to think in terms of exploiting the water and power resources on a regional basis. Last year, I had suggested the formation of a Western Ghats Development Corporation to exploit the untapped water, power and other resources in this region. The Deputy Chairman of the Union Planning Commission recently convened a meeting of the representatives of Maharashtra, Kerala, Karnataka, Tamil Nadu and Goa to discuss the co-ordinated development of the Western Ghats. It is hoped that the Government of India will pursue vigorously this important suggestion.

8. The lack of mineral and other resources in the State has made it imperative that adequate power should be made available to help the local industries to enable them to process raw materials and 'intermediates' obtained from other regions. Similarly, we need more power to run agricultural pumpsets. An idea of the extent of dependence on electric power in the State may be had from the fact that well over 6.5 lakhs pumpsets and about 6,500 factory establishments, both big and small, accounting for more than 50 per cent of the State's total output, are dependent on electric power. Further, the demand for power is growing at the rate of 12.5 per cent per year. The present effective capacity for power generation is only 1,371 MW against the required capacity of 2,010 MW, leaving a deficit of 639 MW. This gap might widen to 2,189 MW by 1978–79, if we do not make any additions during the Fifth Five-Year Plan.

9. The Plan provides for an outlay of Rs. 326 crores for power, out of which, a sum of Rs. 180 crores is for generation, Rs. 90 crores for transmission, and Rs. 50 crores for rural electrification. The Government have plans to take up even small hydel schemes. They also propose to take up pumped storage schemes like Kadamparai, mainly to meet the peak-load demand. The main drawback of our hydel system is that major schemes like

Mettur and Periyar are tied up with irrigation despatches. They, therefore, suffer from inherent limitations in becoming firm generators of power. Even though the installed hydel capacity is of the order of 1,224 MW, the reliable capacity is about 775 MW only. The need for buttressing our power generation programme with thermal power plants is obvious. We have proposed two thermal projects for inclusion in the Fifth Plan, one at Tuticorin and the other at Mettur. You would be happy to learn that the Central Government has cleared the Tuticorin project. The benefits of this scheme to the extent of 400 MW are likely to accrue before the end of the Fifth Plan. Even if all the power likely to be generatal during the Plan period from continuing as well as new schemes is taken into account, there will still be a gap of 1,185 MW at the end of the Fifth Plan.

10. In this context, we should also take note of the current oil crisis and the need for tapping other fuel resources for generating power. This brings into sharp focus, the case for further development and exploitation of the Neyveli Lignite Mines. It takes seven to ten years for an open-cast mine of this kind to be fully developed. Even if we start to-day, more power will be generated at Neyveli from the second mine cut only during the Sixth Plan. Keeping all these factors in view, we have been emphasising the need for initiating work on the second mine cut at Neyveli and for establishing a second thermal station with a capacity of 1,000 M.W. The Government of Tamil Nadu consider that immediate sanction of this project is crucial for the well-being of the State and I would request the Union Government to take an early favourable decision regarding this. The commissioning of the Kalpakkam Atomic Energy Plant has been unduly delayed. Originally scheduled to be commissioned in 1970-71, it is now expected to be commissioned only by 1977-78. The expansion programme of the Atomic Plant should be taken up simultaneously, as any delay would only worsen the power situation in the State in the years to come.

11. Hon'ble Members are aware that the Government have undertaken a massive programme of extending water-supply to urban and rural areas. Out of a total of 2 Municipal Corporations, 99 Municipalities, 13 Townships and 626 Town Panchayats in the State, water-supply has been extended to both the Corporations, 87 Municipalities, 8 Townships and 71 Town Panchayats. Water-supply Schemes are under execution in 3 Municipalities and 37

Town Panchayats. In rural areas, we have already constructed about 72,600 wells and 5,700 overhead tanks and ground level reservoirs. It is proposed to take special steps to tackle the needs of problem areas, like endemic tracts, in the Fifth Plan period. As regards Madras City, work is in progress on the Veeranam Project, which will bring 40 million gallons of water per day. The scheme is likely to be completed in 1975. I wish to mention here the significant agreement reached between Tamil Nadu and Kerala regarding the supply of Siruvani water for Coimbatore town which has been under discussion for long. This agreement which is the outcome of understanding between neighbouring States will be a shining example of inter-State Co-operation. This scheme, which is estimated to cost about Rs. 10 crores, would bring in ultimately 23.5 million gallons of water per day to Coimbatore and other wayside towns and villages.

12. While water and power are critical inputs for stepping up agricultural and industrial production, to provide which we have taken and will continue to take all possible steps, there are many constraints, which operate in the field of agricultural and industrial production. You will appreciate that thanks to the integrated approach adopted by our Government in co-ordinating and making available all the necessary inputs simultaneously, the Green Revolution has been ushered in and the State now has a marginal surplus of foodgrains in relation to our needs. In 1973-74, our foodgrains production was originally estimated to be around 74 lakh tonnes. This estimate is now in jeopardy on account of the difficulties anticipated in securing adequate supplies of fertilisers and pesticides. Against 3.15 lakh tonnes of 'nitrogen' needed in 1973-74, supplies have totalled to only 2.3 lakh tonnes. There is shortage of D.D.T. and B.H.C. also. We have requested the Government of India to take immediate steps to increase the indigenous production of fertilisers and pesticides and to import additional quantities of these vitally needed commodities.

13. Few will dispute the fact that Tamil Nadu will have to depend more and more on rapid industrialisation to improve its over-all economy. With this in view, we have done our best as regards industrial investment through the Tamil Nadu Industrial Development Corporation. We have proposed to expand the capacity of Tamil Nadu Cements from 4 lakh tonnes to 7 lakh tonnes per annum at a cost of Rs. 14 crores and to diversify the

line of manufacture in the Continuous Casting Plant at Arkonam at a cost of Rs. 5.6 crores. So far as Joint Sector Projects sponsored by the Corporation are concerned, work is going on at a pretty rapid pace on the massive fertiliser project coming up near Tuticorin, with a production capacity of 1,100 tonnes of ammonia and 1,600 tonnes of urea per day. The project is likely to be completed by June 1974. Preliminary work is also under way in respect of tyre, television, sodium hydrosulphite, borax, soda ash, salt and pharmaceutical projects. We have also requested the Central Government to approve the establishment of another big fertiliser plant in the joint sector in Tamil Nadu. The State Industries Promotion Corporation is also assisting entrepreneurs in setting up medium industries, particularly in backward areas of the State, by giving a package of incentives such as underwriting equity, provision of term-loans, interest-free sales tax loan and developed plots. The Corporation is also promoting an industrial complex at Ranipet. The Corporation's promotional activities have so far catalysed an investment of about Rs. 37 crores, creating direct employment for over 6,000 persons. The Government have also proposed to set up, during the Fifth Plan, eight new Sugar Mills.

14. The Government are giving all the support they can, to the Handloom industry in the State by way of organising and strengthening the co-operatives, by ensuring timely supply of quality yarn at reasonable rates through the Co-operative Spinning Mills and by granting substantial rebate on the cloth sold by the Co-operatives. A provision of nearly Rs. 18 crores is proposed to be made for development of handlooms in the Plan. All these would be effective, if the Centre reserves certain items for exclusive manufacture by Handlooms and makes suitable arrangements for timely supply of essential raw materials. The imposition of power cut, coupled with the sharp increase in cotton price last year, had led acute scarcity of yarn and phenomenal increase in its price, causing considerable hardship to the weavers. The Government of Tamil Nadu were able to ensure adequate supply of yarn at reasonable rates to all the weavers in the Co-operative Sector, by pooling the yarn produced by the Co-operative Spinning Mills and the mills taken over and run by the Tamil Nadu Textile Corporation. The problem of adequate supply of yarn to weavers outside the co-operative sector, however, continues to cause concern. Steps are being taken to tackle this problem also.

N811,32 N74 N74 - 114

15. While this State has done its best to promote industrialisation, the Centre must come forward to make substantial investments in industries in the State. In 1973-74, the Centre has allocated only Rs. 40 crores for this State, out of a total of Rs. 1,500 crores for the whole country. This trend towards a decreasing share of Tamil Nadu in Central Industrial Projects, needs to be reversed. A sum of Rs. 19,200 crores has been ear-marked for the Central Sector in the Fifth Plan. It is hoped that a reasonable share of this amount will be invested in Tamil Nadu. Unless this is done, further development of the State will be seriously handicapped. The following new projects should be considered by the Centre for being taken up in the Central Sector :—

1. Second mine-cut at Neyveli.
2. Expansion of Kalpakkam Atomic Plant.
3. Setting up of another Nuclear Plant at Tuticorin.
4. Intensification of oil exploration in the Cauvery basin and off the coast of Tamil Nadu.
5. Conversion of Madras-Tuticorin railway line into broad-gauge.
6. Implementation of Sethusamudram Project.
7. Construction of a mass transit system in the Madras Metropoliton Area.
8. Establishment of a shipyard at Tuticorin.
9. Establishment of Defence Industries.

63108

16. In spite of all that has been done on the agricultural and industrial fronts, the problem of poverty and unemployment continues to cause us grave concern. Our Special Employment Programmes including the Crash Scheme for Rural Employment, Youth Service Corps, Special Apprenticeship Training Scheme and Half-a million Jobs Programme for the educated unemployed, would generate around 40,000 jobs. Labour intensive programmes like minor irrigation, house building, and road-laying and road improvement, taken up under the Plan schemes, would also generate considerable employment opportunities. However, it would not be possible for the State Government alone to provide jobs for every one. Job opportunities on a much larger scale would emerge, only if middle class entrepreneurs are encouraged to save and invest. This is precisely what our Chief Minister has been emphasising repeatedly. It is with a view to enthusing such persons to take to

industries that we have been suggesting to the Central Government, the reorganisation of the income-tax structure, which would also minimise the evils of unaccounted money. It is to be sincerely hoped that the Central Government would act on our suggestion.

17. The cause of the poor and the down-trodden has always been dear to us and it provides the driving force for our Development Plans. For the uplift and advancement of the Scheduled Castes and Backward Classes, the Government have proposed to spend Rs. 91.50 crores during the Plan period, inclusive of the Plan provision of Rs. 24 crores. The massive Slum Clearance Programme, involving construction of 3,000 to 4,000 tenements per year, to house the slum dwellers, would continue. Under this programme, which is being implemented in Madras City by Slum Clearance Board and at Coimbatore, Madurai, Tiruchirappalli, Salem, Thanjavur and Cuddalore by the State Housing Board, 15,470 tenements have been constructed in the City and about 5,000 tenements have been constructed in the six other towns mentioned.

18. The draft Fifth Plan has been prepared by various working groups in consultation with the State Planning Commission. Preliminary discussions have taken place with the Central Planning Commission regarding the size of the Fifth Plan. We expect the size of the Plan to be fixed only after further discussions are held regarding Central Assistance for the Plan. Meanwhile, a series of discussions regarding the size of the Annual Plan for 1974–75 have been held and the latest indications given by the Union Planning Commission are favourable. We expect that we may be able to have an Annual Plan for 1974-75 of the order of Rs. 150 crores.

19. In this context, I must mention the award of the Sixth Finance Commission. We had hoped that the earlier trend of rewarding extravagance and penalising prudence will be reversed. We had also submitted proposals towards evolving a new federal financial structure. Unfortunately, the Sixth Finance Commission has continued the traditional line of filling gaps of States, without reference to the tax effort put in by them in relation to their State incomes.

20. As a result, out of Rs. 11.578 crores available for allocation among the States, we have been given only Rs. 626 crores, which works out to only 5.4 per cent. It is unfortunate that the Finance Commission has not chosen to reimburse our losses arising on

account of prohibition which is being enforced in pursuance of the constitutional directive. We have also not been given any share in the grant meant for upgrading standards of administration, education and health facilities.

21. One positive aspect of the Sixth Finance Commission's Report which needs to be welcomed is the rescheduling of debt recommended by the Commission and accepted by the Government of India. We are to obtain a relief of nearly Rs. 87 crores on this account during the Fifth Plan period. This is gratifying to us particularly because of the fact that Tamil Nadu has been in the forefront among the States requesting such rescheduling.

22. The Government of Tamil Nadu had requested the Sixth Finance Commission particularly to take into account the specific consequences which the Central Pay Commission's recommendations would have on the State Governments. Unfortunately, the Sixth Finance Commission has not built up in the structure of devolution of grants and taxes provision for the impact of such revisions of pay and allowances as may become inevitable as a result of the impact of the Central Pay Commission's recommendations. We have reiterated before many Commissions including the Sixth Finance Commission the urgent necessity to evolve a national wage price policy. The present situation in which, different sections of the people performing similarly arduous jobs under Government or under nationalised institutions, are remunerated unevenly is bound to lead to friction and frustration. We hope and trust that the Government of India will in consultation with the State Governments, try to evolve arrangements to bring about a national policy in this matter.

23. Before I conclude, I wish to mention the very large increase in the anticipated number of repatriates from Sri Lanka during the coming years. In fact nearly 57,000 families are expected to come over during the next five years. The expenditure needed to rehabilitate them would be of the order of Rs. 60 to 70 crores. While we welcome the return of our kith and kin from other countries, we have also to recognise the suffering and dislocation for these people. They should be properly looked after and jobs provided for them so that they do not feel that they are unwelcome in their country of origin. Besides, their return to India is a consequence of agreements reached at the national level. I do hope and trust that the Government of India will continue to treat

the rehabilitation and welfare of these repatriates as a national responsibility and help the States to provide adequate facilities for them.

24. The country is passing through very trying times due to national and international developments. Industrial production has been considerably handicapped by the credit squeeze imposed by the Reserve Bank of India. This tends to increase rather than decrease the pressure on prices. This policy deserves to be re-considered. The fuel crisis, sparked by the recent developments in the Middle-East has made the situation more difficult than before. The whole structure of economic policies for development with stability, for growth with social justice has to be examined in the light of the problems posed by these developments. The Government of Tamil Nadu feel that the situation is grave enough to call for a meeting of Chief Ministers so that the policies both for the short and long terms can be formulated and implemented to meet successfully these challenges to our nation's progress.

25. I look forward with great pleasure to your deliberations. I have no doubt that they will be conducted with a high sense of duty and responsibility and in a spirit of cordiality and mutual tolerance.

Vanakkam.

தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவை

திங்கட்கிழமை, 1974 சனவரி 21.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் பிற்பகல் 4 மணி அளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (திரு. சி. பி. சிற்றரசு) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

B.T. Headmasters in Middle and Elementary Schools.

*16 Q.—THIRU K. S. GANAPATHI (on behalf of THIRU M. RAJAH IYER): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether the Government have ordered the appointment of B.T. Headmasters in Middle and Elementary Schools during 1972–73; and

(b) if so, the number of such posts sanctioned for aided schools out of the total sanctioned ?

நடுத்தர, தொடக்கப் பள்ளிகளில் பி.டி. தலைமை ஆசிரியர்கள்

திரு. கே. எஸ். கணபதி (திரு. எம். ராஜா அய்யர் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டு கிறேன்—

(அ) 1972–73-ஆம் ஆண்டில் நடுத்தர, தொடக்கப் பள்ளிகளில் பி.டி. தலைமை ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கு அரசு ஆணையிட்டுள்ளதா ?

(இ) ஆமெனில், ஒப்பளிக்கப்பட்ட மொத்த எண்ணிக்கையில், மானியம் பெறும் பள்ளிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட அத்தகைய பதவிகளின் எண்ணிக்கை யாது ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) & (இ) தொடக்கக் கல்வியை விரிவாக்குவதற்கும் ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்கும் ஆன மைய அரசுத் திட்டத்தின் கீழ் 1972-73-ம் ஆண்டில் தமிழ் நாட்டில் 877

உயர்தொடக்கப் பள்ளிகளில் பி.டி. தலைமை ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்களுள் 58 பேர் தனியார் உயர்தொடக்கப்பள்ளிகளில் நியமிக்கப்பட்டோர் ஆவர். (தனியார் உயர்தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு 81 பி.டி. ஆசிரியர் பதவிகள் ஒதுக்கப்பட்ட போதிலும் அவை 58ஐ மட்டுமே பயன்படுத்தின.)

திரு. கே. எஸ். கணபதி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த உயர் துவக்கப் பள்ளிகளில் பட்டதாரி ஆசிரியர்களைத் தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமனம் செய்யும் போது, அந்தப் பள்ளியிலேயே இடைநிலை ஆசிரியர்களாக உள்ள பி.டி. ஆசிரியர்களில் ஒருவரை உயர்த்தி நியமனம் செய்ய அரசு ஏதேனும் உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளதா ? ஆமெனில் அதன்படி எத்தனை ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள் ? இல்லாவிட்டால் அவ்வாறு செய்யாத நிறுவனங்களின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, எவ்வளவு இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டனவோ அந்த அளவுக்கு பி.டி. தகுதி பெற்றவர்கள் இருப்பார்களேயானால், அவர்களை அந்தப் பதவிக்கு உயர்த்தலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எத்தனை இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அத்தனை இடங்களுக்கு நியமனம் செய்யலாம். எந்த இடத்திலாவது அம்மாதிரியான உத்தரவு நிறைவேற்றப்படாமலிருந்தால், குறிப்பிட்டு அரசு கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, ஏற்கெனவே தலைமை ஆசிரியர்களாக உள்ளவர்கள், இதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது புகார் அனுப்பியிருக்கின்றார்களா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, செகண்டரி கிரேட் படித்திருக்கின்றவர்களை கூடுதல் தலைமை ஆசிரியர்கள் என்று போட்டிருக்கிறோம். வேறு எங்கேயேனும் தலைமை ஆசிரியர் பதவி காலியிருந்தால், அந்த இடத்திற்கு இவர்களை மாற்றுகிறோம். அவர்களுடைய சம்பளம், மற்ற சலுகைகள் எதிலும் இழப்பு ஏற்படாமல், கூடுதல் தலைமை ஆசிரியர் என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டு, அந்தப் பெயரில் பணியாற்றி வருகிறார்கள்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : தலைவரவர்களே, இது போன்று பட்டம் பெற்ற இடைநிலை ஆசிரியர்களை தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பாக உத்தரவு பிறப்பித்திருந்தும், திருச்சி மாவட்டத்தில் மூன்று பள்ளிகளில் அவ்வாறு நிறைவேற்றவில்லை என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்திற்கு பலமுறை இதுபற்றி எழுதியும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்று நான் அறிகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, தனியார் பள்ளிகளுக்கு 81 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. அவைகளில் 58 இடங்களை மட்டுமே அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றனர் என்ற குறிப்பு இருக்கிறது. ஆகவே எந்த வகையில் வேறு இடங்களுக்குப் போடவில்லை, அதற்கான காரணங்கள் என்ன என்பதற்கு என்னிடம் தகவல் இல்லை. தனிக்கேள்வி போட்டால், விவரங்கள் கொடுக்க முடியும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இந்த இடைநிலைப் பள்ளிகளில் தமிழில் முழுப்பயிற்சி பெற்றவர்கள் இன்னும் இடை நிலை ஆசிரியர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்களை தமிழ் ஆசிரியர்களாக நியமிக்கும் குறிப்பு அரசிடம் உண்டா ? தமிழ் ஆசிரியர்களாக இருப்பதற்கு பூர்ண தகுதி பெற்றவர்கள் பலர் இடைநிலை ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அவர்களை தமிழ் ஆசிரியர்களாக நியமிக்க உத்தரவிட அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது, அந்த உத்தேசமில்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நடுத்தர, தொடக்கப் பள்ளிகளில் தலைமை ஆசிரியர்களாக பி.டி. பட்டதாரிகளை நியமிப்பது தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறதா ? அப்படியானால் இவ்வாண்டும், சென்ற ஆண்டும் எவ்வளவு இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படி ஒரு கொள்கை 1961-லிருந்து கையாளப்பட வேண்டுமென்று இருந்தாலும்கூட அது நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்தது. 1971-72-ல் 313 இடங்களிலும், 1972-73-ல் 822 இடங்களிலும் பி.டி. ஆசிரியர்கள் தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் 1973-74-ல் மத்திய அரசால் விரிவுபடுத்தப்படாத காரணத்தால், இந்த ஆண்டு நிறைவேற்றப்படவில்லை.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவரவர்களே, இடைநிலை ஆசிரியர்கள் பதவியில் தமிழ் ஆசிரியர்கள் பலர் இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களைத் தமிழ் ஆசிரியர்களாகவே நியமிப்பதில் அரசாங்கத்திற்கு என்ன சங்கடம் இருக்கிறது ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் சேர்ந்தது இடைநிலை ஆசிரியர்களாகத்தான். அதற்குப் பிறகு அவர்களுடைய தகுதியை பல்வேறான வகையில் அவர்கள் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இடம் ஏற்பட்ட பிறகு தான் அவர்களை அந்த இடங்

[1974 சனவரி 21

களில் பொருத்த முடியும். இடம் ஏற்படுத்திக்கொண்டு, வேண்டுமானால், அவர்களைப் போடலாம். இடம் இல்லாமல் அவர்களை எப்படிப் போட முடியும்? கொள்கை வகுக்கப்படுகின்றது. பின்னால் இடம் ஏற்பட்டால் போடலாம். இப்பொழுது அந்த முயற்சி இல்லை.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: தலைவரவர்களே, இடைநிலைப் பள்ளிகளில் தமிழ் ஆசிரியர்களாக நியமிப்பது என்று அரசு ஒத்துக்கொண்டு விட்டது. இடம் இருக்கின்ற இடங்களில் முதல் கட்டத்திலேயே தமிழ் ஆசிரியர்களாக நியமிப்பது என்பது இரண்டு பேருக்கும் சிறப்பாக இருக்காதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அப்படி எத்தனை ஆசிரியர்கள், எந்தெந்தப் பள்ளிகளில் இருக்கலாம் என்று வரைமுறை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒதுக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலையில் அங்கேயே இடைநிலை ஆசிரியர்களாக இருக்கின்றவர்கள் தமிழ் ஆசிரியர்களாக இருந்தால், அவர்களுக்கு அந்தச் சலுகை அளிக்கப்படும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த இடைநிலைப் பள்ளிகளில் பி.டி. ஆசிரியர்களைப் போடலாம் என்று உத்தரவு இருக்கிறது. பி.டி. தலைமை ஆசிரியர்களும், பி.டி. ஆசிரியர்களும் இருக்கின்ற இடத்தில் தமிழ் பயிற்சி பெற்றவர்கள் இடைநிலை ஆசிரியர்களாக இருக்கின்றார்கள். அந்த இடங்களில் தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கலாம் அல்லவா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்துப் போடலாம். அந்த இடத்திலேயே வாய்ப்பு ஏற்படுகின்ற வரையில் அங்கேயே இருக்கலாம். வேறு எங்கேயாவது இருந்தால், அங்கே மாற்றுவதில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பொறுத்த வரையில், அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், கஷ்டம் இருக்காது.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, தமிழ் ஆசிரியர்களும் பட்டதாரி ஆசிரியர்களும் சரி நிகரான அளவு சம்பளம் பெறுகிறார்கள். பட்டதாரி ஆசிரியர்களை தலைமை ஆசிரியர்களாக நடுநிலைப் பள்ளிகளில் நியமிப்பதுபோல், தமிழ் ஆசிரியர்களையும் நியமிக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா? ஆம் எனில், அந்த உத்தரவு எப்பொழுது பிறப்பிக்கப்படும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அதைப் பற்றி முடிவு ஏதும் இப்பொழுது எடுக்கவில்லை.

1974 சனவரி 21]

திரு. அ. அய்யணன் அம்பலம்: தலைவரவர்களே, ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கைக்கு மேல் மாணவர்கள் இருக்கின்ற தொடக்கப் பள்ளிகளில் பட்டதாரி ஆசிரியர்களை தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா? தொடக்கப் பள்ளிகள் பலவற்றில் 500, 600-க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் இருக்கின்றார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது 5,000 க்கு மேற்பட்ட தொடக்கப்பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் 1,190 பள்ளிகளில் பி.டி. ஆசிரியர்கள் தலைமை ஆசிரியர்களாகப் போடப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அடுத்துப் போடுகின்றபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறியதைக் கவனத்தில் கொள்ளலாம்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: தலைவரவர்களே, தமிழக அரசு தமிழ் மொழியின் தரத்தை வளர்ப்பதை அடிப்படைக் கொள்கையாகக் கொண்டுள்ளது. இடை நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழ் ஆசிரியர்களைத் தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிப்பது தமிழ் மொழியை நல்ல முறையில் மாணவர்கள் பயிலுவதற்கும், தமிழை முறையாகப் பயன்படுத்துவதற்கும் உதவும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அதைத் தனியாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

Sculpture Training Centre, Mamallapuram

*17 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN (on behalf of THIRU SAW. GANESAN): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state with reference to the answer to Question No. 68 on 8th February 1973—

(a) whether the service conditions of the staff of the Sculpture Training Centre, Mamallapuram have been revised on the lines of the Madras Educational Rules, so as to enable them to secure their pay, rights and duties, in accordance with those rules;

(b) if so, the cadre of the Instructors therein; and

(c) their scale of pay?

[1974 சனவரி 21

மாமல்லபுரம் சிற்பப் பயிற்சிக் கூடம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் (திரு. சா. கணேசன் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் 8—2—1973-ல் 68-ஆம் எண்ணுள்ள வினாவிற்கு அளித்த விடையையொட்டி கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மாமல்லபுரம் சிற்பப் பயிற்சிக் கூடம் கல்வித்துறை விதிகட்கு ஏற்ப சம்பளம், உரிமை, கடமை முதலியன வாய்ந்ததாக மாற்றியமைக்கப் பட்டுள்ளதா?

(இ) அப்படியானால் ஆசிரியர்களின் பணி அமைப்பு (cadre) என்ன?

(உ) சம்பள ஏற்றம் (scale) எப்படி?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) (இ) & (உ) மாமல்லபுரம் சிற்பப்பயிற்சிக்கூடம், சமீபத்தில்தான் தொழில்வணிகத் துறையிலிருந்து கல்வித்துறைக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளதால் இதனுடைய பணியமைப்பு, சம்பள அமைப்பில் எவ்வித மாறுதலும் இன்னும் செய்யப்படவில்லை. இச்சிற்பப் பயிற்சிக்கூடம் எவ்வாறு நடைபெறுகிறது என்பதனை கவனித்து அதற்குப் பின் கல்வித்துறையின் விதிகளுக்கு ஏற்ப, இப்பயிற்சிக்கூடத்தின் பணி அமைப்பு, சம்பள ஏற்றம் முதலியவற்றை மாற்றி அமைப்பதுபற்றி கருதப்படும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமல்லபுரம் சிற்பப் பயிற்சிக் கூடத்தில் என்ன விதமான பணி நடைபெற்று வருகிறது என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அந்த சிற்பப் பயிற்சிக்கூடத்தில் சிற்பங்கள் செதுக்குவதற்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. கருங்கல், சுண்ணாம்பு, சிமெண்ட், கான்கிரீட் இவைகளிலிருந்து சிற்பங்கள் செதுக்கக் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக கருங்கல்லிலிருந்து சிற்பம் செதுக்கக் கற்பிக்கப்படுகிறது. பூம்புகார் கலைக் கூடத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள கருங்கல் சிற்பச் சிலைகள் யாவும் இந்தப் பயிற்சிப் பள்ளியில் செதுக்கப்பட்டவைதான். இப்பொழுது கல்வித் துறையின் கீழ் வந்திருக்கிறது. அது ஒரு விதமான கல்வியைப் பயிற்றுவிப்பதன் காரணமாக கல்வித் துறையின் கீழ் இருப்பதுதான் நல்லது என்று மாற்றப்பட்டது.

திரு எல். பலராமன்: தலைவர் அவர்களே, தொழில் துறையிலிருந்து கல்வித் துறைக்கு மாற்றப்பட்டதன் நோக்கம் என்ன? அதனால் எவ்வளவு செலவு அதிகமாகியது? மேலும் எவ்வளவு செலவாகும்?

1974 சனவரி 21]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு பயிற்சிக் கூடமாக இருப்பதன் காரணமாக, பள்ளிக்கூடம் என்று கருதுவதால், தொழில் துறையிலிருந்து கல்வித் துறைக்கு மாற்றப்பட்டது. அது மட்டுமல்லாமல், மதிப்பீட்டுக் குழுவினரும், அவ்வாறு பரிந்துரை செய்திருந்தார்கள். தொழில் நடப்பது என்பதாலல்ல; பயிற்சி நடக்கிறது என்ற காரணத்தால், மாற்றம் நல்லது என்று கருதப்பட்டது. எவ்வளவு செலவு என்பதைப் பற்றி விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால், விவரங்கள் சேகரித்து அளிக்கப்படும்.

Opening of a Casualty Department in the Thanjavur Medical College Hospital

*18 Q.—Thiru G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state:

(a) whether there os any proposal with the government to open a Casualty Department in the Thanjavur Medical College Hospital; and

(b) If not, whether the Government are aware of the experienced by the villagers in and around this Hospital for want of the same?

தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனையில் அவசரச் சிகிச்சை பிரிவு தொடங்குதல்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரி-மருத்துவமனையில் அவசரச் சிகிச்சைப் பிரிவு ஒன்றைத் தொடங்கும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) இல்லையெனில், இம்மருத்துவமனைப் பகுதியிலும், அதனைச் சுற்றிலுமுள்ள கிராமப்புற மக்கள், அத்தகைய அவசரச் சிகிச்சைப் பிரிவு ஒன்றில்லாமல் அவதிப்படுவது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) அக்டோபர் திங்கள் 1973ல் விபத்து பிரிவு ஒன்று தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனையில் திறப்பதற்கு அரசு அனுமதித்துள்ளது.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை. அண்மையில் இது துவக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, அவசரச் சிகிச்சைப் பிரிவுக்கு வேண்டிய படுக்கை வசதிகள் அந்த மருத்துவ மனையில் செய்யப் பட்டுள்ளனவாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, இட வசதி காரண மாக குறைந்த அளவு எண்ணிக்கையுள்ள படுக்கைகள் தான்—6 அல்லது 8 படுக்கைகள் தான்—ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

Provision of Water Supply in the Government Hospital at Panchapatti in Tiruchirappalli District

*19 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state:

(a) whether it is a fact that there is no provision for water supply in the Government Hospital at Panchapatti in Tiruchirappalli District; and

(b) if so, the action proposed to be taken by the Government in the matter?

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், பஞ்சப்பட்டியிலுள்ள அரசு மருத்துவ மனைக்குக் குடிநீர் வசதி

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச் சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், பஞ்சப்பட்டியிலுள்ள அரசு மருத் துவ மனைக்குக் குடிநீர் வசதி செய்யப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், இது குறித்து அரசு மேற்கொள்ளக் கருதியுள்ள நட வடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) பஞ்சப்பட்டியில் உள்ள அரசு மருத்துவமனையில் நீர் வழங்குவதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

(இ) இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, when was this hospital opened? For how long was there no facility for water in this hospital?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, தண்ணீர் ஏற்பாடே செய்யப்படவில்லை என்ற பிரச்சினை எழவில்லை. அங்கேயுள்ள சமுதாயக் கிணற்றிலிருந்து மருத்துவ மனையினுடைய தொட்டிக்குத் தண்ணீர் அனுப்ப வேண்டுமென்ற முறை இருந்தது. ஆனால் சமுதாயக் கிணறு கோடை காலத் தில் வற்றிவிடும் நிலைமை காரணமாக மருத்துவ மனைத் தொட்டிக்கு தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. அது குறித்து பொதுப் பணித் துறைப் பொறியாளர் பரிசிலனை செய்து, தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு கிணற்றை

ஆழப்படுத்தும் பொறுப்பு அவரிடம் இப்போது விடப்பட்டுள்ளது. இடைக் காலத்தில், இரவு நேரங்களில் மருத்துவ மனைத் தொட்டி நிரப்பப்படும் நிலை மைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

THIRU G. SWAMINATHAN: When this hospital has been constructed at a cost of some lakhs of rupees, may I konw the reason why there was no planning for digging a well or for providing enough water facilities for this hospital?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அந்த மருத்துவ மனை எத்தனை லட்சத்தில் கட்டுவதற்கு திட்டமிடப்பட்டது என்பதே தெரியாத நான், இதற்கு எப்படி பதில் சொல்வதென்று தெரியவில்லை.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, the hospital was built at a cost of Rs. 1,50,000. When the construction of the hospital was planned for, why was there no provision for water? Why was the plan faulty in that respect?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அந்த விளக்கத்தோடு ஒரு கேள்வி வருமானால், அதற்கான தனி விடை கிடைக்கும்.

Financial Assistance for the Thiruvalluvar Gurukulam Patasalai, Madras

* 20 Q.—THAVATHIRU KUNDRAKKUDI ADIGALAR: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether any representation requesting financial assistance from the Government has been received from the Management of the Thiruvalluvar Gurukulam Patasalai, where the children of Narikuravars are studying; and

(b) if so, the action taken thereon by the Government?

சென்னை திருவள்ளுவர் குருகுல பாடசாலை நிதியுதவி

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னையில் நரிக்குறவர்களின் பிள்ளைகள் படிக்கும் திருவள்ளுவர் குருகுல பாடசாலை நிர்வாகியிடமிருந்து அரசுக்கு உதவி கோரி விண்ணப்பம் வந்ததா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

[1974 சனவரி 21

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) ஆம்.

(இ) தற்போது மதிய உணவுத் திட்டத்திற்கு பாடசாலை நிர்வாகி கோரியுள்ள நிதியுதவி அரிசன நல இயக்குநரின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: தலைவரவர்களே, முழு நேரமாகத் தங்கி அங்கே படிக்கிற மாணவர்களுக்கு வேண்டிய உணவு, உடை ஆகியவைகளுக்கு அவர்கள் விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மதிய உணவு பற்றி மட்டும் பரிசீலிக்கப்படுகிறது. ஒரு விடுதியாக்கி, அவர்களுடைய மற்ற கோரிக்கைகளும் பரிசீலிக்கப்படுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவரவர்களே, அவர்கள் கோரிக்கை பாடசாலையாக வர வேண்டுமென்பதுதான். அதற்குரிய தொகையான ரூபாய் 25,000 ஐக் கட்டினால்தான் அது ஒரு பள்ளியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுமென்று கல்வித் துறை விதிகளில் இருக்கிறது. அதற்கு விதி விலக்கு தரப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் மாணவர்களுக்கு வேண்டிய உணவு, உடை, ஆசிரியர்களுக்கு வேண்டிய ஊதியம் இவைகளையும் கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பாடசாலை அங்கிகாரம் செய்யப்பட்ட பிறகு, ஆசிரியர்கள் ஊதியம் போன்றவை தரப்படும். இப்போது அவர்களுக்கு நலத்துறை மூலமாக மதிய உணவு தரப்படும் நிலைமைகள் இருப்பதால், அது இன்றைக்கு நலத் துறை இயக்குநர் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

Special Coaching for Scheduled Caste Candidates to appear for Service Commission Examination

*21 Q.—THIRU K. S. GANAPATHI (on behalf of THIRU M. RAJAH IYER): Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether the Government conducted classes in various centres to coach Scheduled Castes candidates for Group IV Services Examination of the Tamil Nadu Public Service Commission; and

(b) if so, the number of such centres and the number of candidates coached during 1972–73;

(c) whether any remuneration was given to the teachers who were appointed as tutors in those centres; and

(d) if so, the details thereof?

1974 சனவரி 21]

அரசுப் பணிகள் தேர்வில் கலந்து கொள்ள அரிசன மாணவர்களுக்குச் சிறப்புப் பயிற்சி

திரு. கே. எஸ். கணபதி (திரு. எம். ராஜா அய்யர் சார்பில்): மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாடு அரசு அலுவலர் தேர்வுக் கழகம் நடத்திவரும் IV வது பிரிவு அரசுப் பணிகள் தேர்வில் கலந்து கொள்ள, அரிசன வகுப்பு மாணவர்களுக்குச் சிறப்புப் பயிற்சியளிக்கும் பொருட்டுப் பல்வேறு நிலையங்களில் வகுப்புகளை அரசு நடத்தி வந்ததா?

(இ) ஆமெனில், 1972-73-ல் அத்தகைய பயிற்சியளித்து வந்த நிலையங்கள் எத்தனை? பயிற்சி பெற்ற மாணவர்கள் எத்தனை பேர்?

(உ) அந்த நிலையங்களில் நெறிமுறை ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தவர்களுக்கு ஊதியம் ஏதேனும் வழங்கப்பட்டதா?

(எ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) ஆம்.

(இ) பயிற்சி நிலையங்கள்-22. பயிற்சி பெற்றோர்: சிறுவர் 309, சிறுமியர் 35.

(உ) & (எ) பயிற்சி நிலையங்கள் அமைந்துள்ள பள்ளிகளில் உள்ள தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு மேற்பார்வைப் படியாக மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 50 கொடுக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு பயிற்சிப் பள்ளியிலும் நியமிக்கப்பட்ட இரண்டு உதவி ஆசிரியர்களுக்கு ரூபாய் 300-15-20-500 என்ற சம்பள விகிதத்தில் நடைமுறையில் அங்கிகரிக்கப்பட்ட வழக்கமான படிகளுடன் ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, 2—7—1973 அன்று தொடங்கப்பட்ட வகுப்புகள் 1—12—1973 உடன் முடிந்தும்கூட, ஆசிரியர்களுடைய சிறப்பு ஊதியமானது வழங்கப்படவில்லை என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அது குறித்து எடுத்த நடவடிக்கை என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: அவர்களுக்குச் சிறப்பு ஊதியம் தரப்படவில்லை என்ற புகார் வந்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. இங்குள்ள கேள்வி எந்தெந்த வகையில் அவர்கள் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள், எப்படிப்பட்ட திட்டம் என்பதுதான். சிறப்பு ஊதியம் தரப்படவில்லை என்ற தகவல் எனக்கு வரவில்லை.

[1974 சனவரி 21

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, சிறப்பு ஊதியமானது ரூபாய் 50-லிருந்து 75-ஆக உயர்த்தப்படுமென்ற அலுவல் குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதன்படி அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: முன்னுலேயே அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள்.

It is better to put a separate question to get the answer from the Minister.

THIRU K. S. GANAPATHY: Sir, there is a specific order regarding that.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவரவர்களே, 45 ரூபாய் தான் இப்போது தரப்பட்டு வருகிறது. அது உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை பரிசீலனையில் இருக்கிறதா என்பதுபற்றித் தனியாகக் கேள்வி போட்டால், விவரம் அறிந்து சொல்லப்படும்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும். 50 ரூபாய் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதை 75 ரூபாயாக உயர்த்தவேண்டுமென்று குறிப்பு உள்ளது.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவரவர்களே, 45 ரூபாய்தான் அளிக்கப்படுகிறது. 75 ரூபாய் அளிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கலாம். இப்போது 45 ரூபாய்தான் தரப்பட்டு வருகிறது.

Teachers Serving in Harijan Welfare Schools of North Arcot District.

* 22 Q.—THIRU L. BALARAMAN: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that salaries of the teachers serving in Harijan Welfare Schools of North Arcot District have not been paid for the months of July and August 1973; and

(*b*) if so, the reasons therefor?

1974 சனவரி 21]

வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள அரிசன நலப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள்

திரு. எல். பலராமன்: மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள அரிசன நலப்பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு 1973-ஆம் ஆண்டு, ஜூலை, ஆகஸ்டு ஆகிய மாதங்களுக்கான மாதச்சம்பளம் வழங்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், இதற்கான காரணம் யாது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) ஆம்.

(இ) 279 ஆசிரியர்களின் தற்கால பதவிகள் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டு அரசின் அங்கீகாரம் பெருமல் ஓராண்டு காலத்திற்கு மேல் தொடரப்பட்டன. அரிசன நல இயக்குநர் அரசு ஆணையின்றி மாவட்ட ஆட்சி தலைவர்களே நியமனம் செய்யும் பதவிகளுக்கு மட்டிலும் அவர்களே பணி நீடிப்பு உத்தரவு வழங்கலாமென்று பரிந்துரைத்தார். அரசு பரிசீலனை செய்து, மேற்படி பரிந்துரையை ஏற்க இயலாது என்று 4—9—1973-ல் ஆணை பிறப்பித்தது. எனவே இரண்டு மாதங்களுக்கு சம்பளம் வழங்கப்படவில்லை. தற்காலிக பணியிடங்கள் 1973–74-க்கும் நீடிக்கப்பட்டு 19—9—1973-ல் ஜூலை, ஆகஸ்ட் மாதச் சம்பளங்கள் ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு விட்டன.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, நலத் துறையிலே பணியாற்றக் கூடிய ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு செலக்ஷன் கிரேடு, ஆண்டு ஊதிய உயர்வு போன்றவை பல ஆண்டுகளாக சில மாவட்டங்களில் வழங்கப்படாமல் இருந்து வருகிறது. மற்ற துறைகளில் இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு விரைவில் வழங்கப்படும் நடைமுறை இருக்கிறது. அதே போன்று நலத் துறையில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு காலதாமதமாக வழங்கப்படுவது குறித்து அரசாங்கத்தின் பரிசீலனைக்கு வந்ததா? அது குறித்து என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் கேள்வியிலேயே சில மாவட்டங்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். முதலிலே வழங்கக் கூடாத நிலையில் இருந்தார்கள். பிறகு துறை பரிசீலனை செய்து, கல்வித் துறையில் இருப்பது போல செலக்ஷன் கிரேடு கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித்து, சில மாவட்டங்களில் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிருர்கள். இன்னும் சில மாவட்டங்களில் கொடுக்க வேண்டியிருக்கலாம். அந்தத் தகவல் என்னிடம் இல்லை.

திரு. எல். பலராமன்: தலைவரவர்களே, நலத் துறையில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் 10 அல்லது 15 ஆண்டுகள் பணி செய்தாலும், நிரந்தரம் ஆக்கப் படுவதில்லை என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: இது மூலக் கேள்விக்கு மாறான கேள்வி. தனிக் கேள்வி போடவும்.

Highways Department and Narayanaswamy Temple in Kanyakumari District.

*23 Q.—THAVATTIRU KUNDRAKKUDI ADIGALAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state:

(a) whether the Narayanaswamy Temple at Mekkodu village in Kanyakumari District was demolished by the Highways Department; and

(b) if so, the reason therefor?

நெடுஞ்சாலைத் துறையும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள நாராயணசாமி கோயிலும்

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) குமரி மாவட்டம், மேக்கோடு கிராமத்தில் நாராயணசாமி கோயில் நெடுஞ்சாலைத் துறையினரால் இடிக்கப் பெற்றதா?

(இ) ஆமெனில், காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

Secondary Grade Posts in the Ramanathapuram Panchayat Union Elementary Schools

*24 Q.—THIRU K. S. GANAPATHI (on behalf of THIRU M. KAJAH IYER): Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state:

(a) the the total number of Secondary Grade posts the Ramanathapuram Panchayat Union Elementary Schools; and

(b) the number of Selection Grade posts sanctioned therefor?

இராமநாதபுரம் ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்கப்பள்ளிகளில் உள்ள இடைநிலைத்தர ஆசிரியர் பதவிகள்

திரு. கே. எஸ். கணபதி (திரு. எம். ராஜா அய்யர் சார்பில்): மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இராமநாதபுரம் ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்கப் பள்ளிகளில் உள்ள இடைநிலைத்தர ஆசிரியர் பதவிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

(இ) அப்பள்ளிகளுக்கு, ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட தேர்வு தர ஆசிரியர் பதவிகளின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: (அ) மொத்தம் 59 ஆகும்.

(இ) தேர்வு நிலையிலுள்ள பதவிகளின் எண்ணிக்கை 5 ஆகும்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, இந்தப் பதவிகளை அதிகப் படுத்தும்போது அல்லது ஆசிரியர்கள் ஓய்வு பெறும்போது அந்தக் காலியிடங்கள் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அந்த இடங்களை உடனுக்குடன் பூர்த்தி செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவரவர்களே, இது ராமநாதபுரம் மாவட்டம் சம்பந்தப்பட்ட கேள்வியாகும். பொதுவான கேள்விக்கு சரியாக விடையளிக்க, தனிக் கேள்வி போடவும்.

Transit Loss in Civil Supplies Transactions

*25 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Food and Co-operation be pleased to state—

(a) the percentage allowed for transit loss for Civil Supplies transactions;

(b) the total transit loss incurred by the Civil Supplies Department during the financial years 1968–69 and 1969–70; and

(c) out of this, the amount written off by the Government during each financial year?

[1974 சனவரி 21

உணவுப்பொருள்களை எடுத்துச் செல்வதில் ஏற்படும் விரயம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு உணவு-கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) உணவுப் பொருள் வழங்கு நடவடிக்கைகளில் உணவுப் பொருள்களை எடுத்துச் செல்வதில் ஏற்படும் விரயம் எத்தனை சதவிகிதமாக இருக்கலாமென அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது?

(இ) 1968-69, 1969-70 நிதியாண்டுகளில் உணவுப்பொருள் வழங்கு துறைக்கு அவ்வாறு உணவுப் பொருள்களை எடுத்துச் செல்வதன் மூலம் மொத்தம் எவ்வளவு விரயம் ஏற்பட்டது?

(உ) இதில், ஒவ்வொரு நிதியாண்டிலும், அரசால் கணக்கிலிருந்து நீக்கி விடப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: (அ) சரக்குகளை எடுத்துச் செல்கையில் ஏற்படும் விரயத்திற்கு வகை ஏதும் செய்யப்படவில்லை. பொதுவாக சரக்கு அனுப்புகையில் 0.5 சதவீதத்திற்கு மேல் விரயம் ஏற்படுவது, நெல் நேர்வில் 1 சதவீதத்திற்கு மேல் விரயம் ஏற்படுவது மிக உன்னிப்பாக ஆய்வு செய்யப்படுகிறது.

(இ)

ஆண்டு	அளவு டன்னில்	மதிப்பு ரூபாயில்
1968-69	2,693	16,39,107
1969-70	6,612	37,41,679

(உ)

ஆண்டு	கணக்கிலிருந்து தள்ளிவிடப் பட்ட விரயம் ரூ.
1968-69	2,49,692·33
1969-70	3,28,707·81

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, கிட்டத்தட்ட 16 லட்சம், 37 லட்சம் ரூபாய் அளவிலே இந்த உணவுப் பொருள்களை எடுத்துச் செல்வதிலே விரயம் ஏற்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இவ்வளவு விரயம் ஆவதற்குக் காரணம் என்ன? அதற்கு யாராவது பொறுப்பாக இருந்தால், அவர்மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவர் அவர்களே, கேட்கின்றபோது இதில் தொகை பெரிதாக இருப்பதாகத் தோன்றலாம். கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 8 கோடிக்கு தான்யங்கள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

1974 சனவரி 21]

கிட்டத்தட்ட 67 கோடி ரூபாய்க்கு, 9,80,000 டன் இதில் வந்திருக்கின்றது. இந்த சதவிகிதப்படி பார்ப்போமேயானால், கிட்டத்தட்ட எல்லாம் சேர்த்து சராசரி சேதாரமாகத் தான் இருக்கும். .39 சதவிகிதம்தான் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. .5 சதவிகிதம் வரையிலே குறைவு ஏற்படலாம் என்கின்ற ஒரு நிலை இருக்கின்றது. அரிசியாக வந்தால், .5 சதவிகிதம் தள்ளலாம் என்ற நிலையும் இருக்கின்றது. இப்போது ஏற்பட்டிருப்பது .39 சதம்தான். ஆகையாலே இது அதிகமான அளவிலே இல்லாமல் இருக்க விரைவிலே சரி பார்க்கப்படவிருக்கின்றது. அதுவே நெல்லாக இருந்தால், ஒரு சதவிகிதம் கூட சேதாரம் இருக்கும். ரயில் போக்குவரத்தில் இந்த சேதாரம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ரோடு போக்குவரத்தில் வருவதற்கு இந்த சதவிகிதத்தில் சேதாரம் ஏற்பட ஒத்துக்கொள்வதில்லை. இப்போது ஏற்பட்டிருப்பது ரயில் போக்குவரத்திலே ஏற்பட்ட சேதாரம் என்பதை நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே, சதமானம் குறைவாக இருந்தாலும், சேதம் என்னமோ மொத்தத்தில் அதிகமாகத் தெரிகிறது. இது ரயில் போக்குவரத்தில் மட்டும் ஏற்பட்ட சேதம் தானா அல்லது கோடவுனில் இருப்பாக இருக்கும்போது அங்குள்ள பெருச்சாளிகளால் ஏற்பட்ட சேதமும் இதில் சேர்ந்திருக்கின்றதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: இது போக்குவரத்தில் ஏற்பட்ட சேதாரம் மட்டும் தான்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, இது போக்குவரத்தில் ஏற்பட்ட சேதாரம் என்று சொல்கிறார்கள். இவ்வளவுதான் ரயிலில் ஏற்ற வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதற்குக் குறைத்து ஏற்றுகிறார்களா? வந்து சேரும்போது யாரும் கணக்கிடாததால் சேதாரங்கள் ஏற்படுகின்றனவா? அங்கே ஒரு இடத்திலிருந்து ஏற்றி இன்னொரு இடத்தில் வந்து சேர்ந்த பிறகு, இந்த இடைத்தூரத்தில் இவ்வளவு சேதாரம் எப்படி ஏற்பட முடியும்? அதற்கு யார் பொறுப்பு? தஞ்சாவூரிலேயே பல ஆண்டுகளாகக் குறைத்து ஏற்றுவது, பின்னாலே அதற்குக் கண்காணிப்பு சரியாக இல்லாதது.... இதற்கெல்லாம் யார் பொறுப்பு என்று கண்டுபிடித்தார்களா? இதிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுடைய நடவடிக்கைகள் கண்காணிப்புக்குரியது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: இந்த நெல் ஈரம் காய்வதிலே நிச்சயமாகக் குறைவு ஏற்படக்கூடியது தான். வீட்டில் கூட அறுவடை செய்த நெல்லை 3, 4 நாட்கள் வைத்திருந்தால், அதனுடைய எடை அதிகமாகக் குறையும். அதுவே அரிசியாக இருந்தாலும் கூட எறை குறையும். சாப்பாட்

[1974 சனவரி 21

டுக்காக இருக்கின்ற அரிசி பழைய அரிசியாக இருந்தால், வடிக்கும் சோறு அதிகமாக ஆகும், ஆனால் புதிய அரிசியாக இருந்தால் சோறு அதிகமாக உண்டாக முடியாது என்றுகூடச் சொல்கிறேன். அதெல்லாம் அததனுடைய பதத்தைப் பொருத்திருக்கின்றது. அந்தக் காரணங்களாலே ஏற்படுகிறதே தவிர வேறு அல்ல. கூடியவரையில் அங்கேயும் போடுகிறார்கள், இங்கேயும் போடு கிறார்கள், இப்போது இந்தத் திட்டம் கண்டிப்பாக நடைபெற்று வருகிறது. இப்போது அதிகமாக ரோடு போக்குவரத்திலே கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்கி றோம். ரோடிலே கொண்டு வருவதனால், சில இடங்களில் ரயில் போக்குவரத் திலே கொண்டு வருவதைவிட கொஞ்சம் தொகை, ரூபாய் 3 வரை அதிகமாகச் செலவாகிறது. சில இடங்களில் ரூபாய் 5 அல்லது ரூபாய் 6 வரைகூட செல வாகிறது. இந்தச் சேதாரத்தை ஓரளவுக்குக் குறைப்பதற்கு, பொருளாதார முறைப்படி கணக்கிட்டு, அதைச் சரி செய்துகொண்டு வருகிறோம்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, சேதாரத்திற்காக .5 பர்சென்ட் அனுமதிக்கலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை அனுபவத்தில் பார்த்தால், இப்போது .39 சதம் அளவில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்த சதவிகிதத்தை இன்னும் குறைத்து நிர்ணயித் தால், இன்னும் கண்காணிப்புடன் அவர்கள் வேலை செய்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்த முறையை ஆராய்ந்துபார்ப்பார்களா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: இந்த அளவு சேதாரம் வருகிறது என்றால், குறுவையிலேதான் இது ஏற்பட்டு வருகிறது. மழைக் காலத்தில்தான் குறுவை அறுவடை ஆகிறது. நல்ல மழைக் காலத்தில் அறுவடை பண்ணுவதனால், அதை சர்க்காரே கொள்முதல் செய்து வாங்கு கிறது. இந்த அளவுக்கு காப்பாற்றப்பட்டிருப்பது மேல் என்பது திரு. ரெட்டி யார் போன்று அனுபவம் உடையவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று கருது கிறேன். இப்போது வரவரக் குறைப்பதற்கு நாங்கள் முயற்சிக்கிறோம். அதைச் சமாளித்து வருகிறோம்.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: (விவசாயிகளிடத்தில் கொள்முதல் செய்யும்போது (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகளிடத்தில் கொள்முதல் செய்யும்போதே இத்தனை பர்சென்ட் கழித் துக்கொண்டுதான் கொள்முதல் செய்வது என்பதை கிராமங்களில் பார்க்கிறோம். அதற்கு ஒரு கணக்கு இல்லையா? 'மாயிஸ்சர்'க்காக எவ்வளவு கழித்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அதை விடக் கழித்துத்தான் வாங்குகிறார்கள். அந்தந்த

1974 சனவரி 21]

மாவட்டங்களிலே கொள்முதல் பண்ணும்போது கழித்துவாங்குவதைவிட மேலாகக் குறைவு ஏற்படுகிறதா அல்லது அதிலேயே சரிக்கட்டப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவர் அவர்களே, 57 கிலோ வுக்கு 14 பர்சென்ட் வரை நாங்கள் 'மாய்ஸ்சர்'க்காகக் கழித்து வாங்குகிறோம். அதுதான் இப்போது இருக்கின்ற கணக்கு. உற்பத்தியாளர்களுக்கு நஷ்டம் வராத அளவுக்கு அரசு வாங்குகிறது. அந்த நெல் வாங்கிய பிறகு, காயாமல் இருக்க முடியாது. சர்க்காராக இருந்தாலும், அப்படிக் காய்ச்சல் ஏற்பட்டு வருகின்ற நஷ்டத்தை தனியாக வியாபாரத் துறையிலே கணக்கிட்டு, அதை அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவர் அவர்களே, சேதாரம் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கூறினார்கள். ஆனால் இதிலே ஏற்படுகின்ற சேதாரம், ரயில் போக்குவரத்திலே இல்லாமல் பெருச்சாளிகளால்தான் ஏற்படு கிறது என்று சொல்கின்றார்களே, அது உண்மைதானா? பெருச்சாளிகளால் ஏற்பட்ட சேதாரம் ஏதேனும் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: பெருச்சாளிகளினால் நாட்டிலே பல சேதாரங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆனால் நான் சொன்ன சேதாரம் பெருச்சாளிகளால் ஏற்பட்ட சேதாரம் அல்ல, அல்ல என்று சொல்லிக்கொள் கிறேன்.

Pension to Arul Thiru Sivagnana Thambiran

@ *1 Q.—THAVATHIRU KUNDRAKKUDI ADIGALAR: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether the Government have received any petition regarding the pension due to Arul Thiru Sivagnana Thambiran of Srila Sri Gnanaprakasa Desika Swamigal Madam, Kanchipuram; and

(b) if so, the action taken by the Government thereon?

@ 19—1—1974 ஆம் நாள் வினாப் பட்டியிலிருந்து ஒத்திப்போடப்பட்டது.

[1974 சனவரி 21

அருட்டிரு சிவஞானத் தம்பிரான் அவர்களுக்கு ஓய்வூதியம்

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச தேசிக சுவாமிகள் மடத்தைச் சேர்ந்த அருட்டிரு சிவஞானத் தம்பிரான் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய ஓய்வூதியம் கோரி, அரசுக்கு விண்ணப்பம் ஏதேனும் வந்ததா ?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவர் அவர்களே, கடந்த 3 ஆண்டுகளாக கடிதப் போக்குவரத்தில் இருக்கின்றது. நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் வேண்டுமானால் கடிதப் போக்குவரத்துக்களைக் கொடுக்கிறேன். முதலிலே அது போக்குவரத்திலே இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். கோப்புக்கள் இல்லை என்று எழுதினார்கள். பின்னர் சர்வீஸ் ரிஜிஸ்டர் இல்லை என்று எழுதினார்கள். அதனாலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அன்பு கூர்ந்து மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : வினா அரசுக்கு விண்ணப்பித்திருக்கின்றாரா என்பது தான். விடை 'இல்லை' என்பது. அவர்கள் விண்ணப்பித்திருப்பது யாரிடத்திலே ? கல்வி இயக்குநர் அவர்களிடத்தில். அது கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் சிலபல விளக்கங்களைக் கேட்டிருக்கின்றார்கள். அந்த இயக்குநருக்கு விளக்கங்கள் இன்னும் வரவில்லை. பள்ளியில் பணி புரிந்த காலம் பணி ஏற்றது ஆகியவற்றுக்கான ஆவணங்களை மாவட்டக் கல்வி அலுவலர் மேல் ஒப்பத்துடன் அனுப்ப கல்லூரி முதல்வர் கேட்கப்பட்டுள்ளார். தேவையான ஆவணங்கள் எதுவும் இதுவரையில் வரவில்லை. மேற்குறிப்பிட்ட ஆவணங்கள் வந்தவுடன், அன்னாரது ஓய்வு ஊதிய மனு பரிசீலிக்கப்படும் என்று கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். அவைகள் கொடுக்கப்படுமேயானால் ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, எல்லா படிமானங்களையும் அங்கே அனுப்பிய பிறகு, ஒரு தடவை தங்களிடத்தில் இருப்பதாக எழுதியிருந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு காணவில்லை என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இப்போது 40 ஆண்டுகள் வேலை பார்த்த பிறகு,

1974 சனவரி 21]

பள்ளியிலே சர்வீஸ் எண்டார்ஸ்மெண்ட் வாங்கிக்கொண்டு வருவது சாத்தியமல்ல. கடைசியாக அவர் வேலை பார்த்த கல்லூரியில் பதவி ஏற்க பதிவு செய்த நகல்களுக்குச் சான்றிதழ் வழங்கியிருக்கின்றார்கள். அதையே ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு அரசு ஓய்வூதியம் கொடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அது பற்றி இயக்குநர் அலுவலகத்திற்கு முழுவிவரங்களைத் தருவார்களேயானால், அவைகளை அனுப்பி அதன்மேல் தக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளலாம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த அருட்டிரு சிவஞானத் தம்பிரான் அவர்கள் எந்தக் கல்லூரியில் பணி புரிந்தார்கள் ? அவருக்கு கல்வி இயக்குநர் கொடுத்த சர்வீஸ் சர்ட்டிபிகேட், சர்விஸ் ரிஜிஸ்டர் இருக்கிறதா என்ற விவரம் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஞானபிரகாச சுவாமிகள் மடத்தில் தற்போது மடாதிபதியாக இருக்கின்ற ஸ்ரீலஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச தேசிய சுவாமிகள் பரமாசாரியர் 1926 லிருந்து 1952 வரையிலும் தமிழாசிரியராக இருந்திருக்கின்றார். பிறகு 1952 தொடக்க முதல் பாயிரத்தைச் சேர்ந்த தருமபுர ஆதீனக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்திருக்கிறார்கள். பின்னர் ஜூலை 1 ஆம் தேதி வரை பணி புரிந்திருக்கின்றார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு அந்தக் கல்லூரியில் பணி புரிந்த காலத்தையும் சேர்த்து, அந்த அடிப்படையில் ஓய்வூதியம் வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டிருக்கின்றார்கள். ஏற்கெனவே இருக்கின்ற ஆணைப்படி, ஓய்வூதியம் பெறுவதற்கு அவர் தகுதியற்றவர் என்று எழுதப்பட்டது. பிறகு 18—7—1972ல் அரசு ஆணை வெளியிட்டது. குறிப்பிட்ட பள்ளியில் பணிபுரிந்த காலத்தையும் கல்லூரியில் பணி புரிந்த காலத்தையும் சேர்த்து, ஓய்வூதியம் தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கின்றார்கள். ஏற்கெனவே இருந்த சட்டதிட்டத்தின்படி பள்ளியில் பணி புரிந்த காலம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. 18—7—1972 லிருந்து பள்ளிகளில் பணி புரிந்த காலத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று ஒரு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. அதன்பேரில் தான் ஓய்வூதியம் தனக்குத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். அதைப் பொறுத்துத்தான் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சில ஆவணங்கள் தேவைப்படுகின்றன என்று கல்லூரி இயக்குநர் அவர்கள் கேட்டிருக்கின்றார்கள். அதுபற்றிய ஆவணங்கள் வர வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் அவையெல்லாம் அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அந்த விவரங்கள் முழுவதும் கொடுக்கப்படுமேயானால், மீண்டும் பரிசீலித்து தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளலாம்.

Tamil Medium Section in the Law College

@ * 8 Q.—THAVATHIRU KUNDRAKKUDI ADIGALAR & THIRU L. BALARAMAN: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state whether there is any proposal with the Government to introduce a Tamil medium section in the Law College for the benefit of the students whose medium of instruction was Tamil during their degree course?

சட்டக் கல்லூரியில் தமிழ் விரிவுரை வகுப்பு

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் & திரு. எல். பலராமன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

தமிழ் மூலம் பட்டம் பெற்ற மாணவர்களுக்கு சட்டக் கல்லூரியில் தமிழ் மூலம் படிக்க வசதியாகத் தமிழ்ப்பிரிவு அமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இல்லை.

ஆனால், தமிழ் மூலம் பட்டம் பெற்ற சில மாணவர்களின் முறையீட்டின் மேல் முதலாண்டு மாணவர்களுக்குத் தமிழ் மூலம் விரிவுரை வகுப்பு ஒன்று இவ்வாண்டு முதல் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்களுக்கு ஆங்கிலத்திலும் விரிவுரை உண்டு, தமிழிலும் விரிவுரை உண்டு.

(பிற்பகல் 4-30)

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: தலைவரவர்களே, அண்மையிலே சென்னையிலே நடந்த கல்லூரி மாணவர்கள், பேராசிரியர்கள் ஆய்வு ஒன்றில் தமிழ் பயிற்சி மொழிக்கு 80 சதவீத மாணவர்களும் 60 சதவீத ஆசிரியர்களும் எதிர்ப்பாக இருப்பதாக ஒரு செய்தி வந்தது. அதன் மீது அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, லயோலா கல்லூரியில் இருக்கிற பொருளாதாரத் துறையினர் ஒரு சர்வே நடத்தினார்கள். அவர்கள் கேள்விகளைத் தயாரித்து கிட்டத்தட்ட 4 ஆயிரம் மாணவர்களுக்கும், 300, 400 ஆசிரியர்களுக்கும் அனுப்பி அவர்களின் அபிப்பிராயங்களைக் கேட்டார்கள். அவர்களின் அபிப்பிராயங்களைத் திரட்டி இன்னார் எதிர்க்கிறார்கள், இன்னார் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று தெரிந்து, அந்த விவரங்களைத்

@ 19—1—1974-ம் தேதி வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப் போடப்பட்டது.

தந்திருக்கிறார்கள். அது தான் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. அதன் தொடர்பாக நாம் நடவடிக்கை எடுக்கத் தக்க அளவிற்கு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்படவும் இல்லை, அதன் மீது நாம் நடவடிக்கை எடுக்கவும் இல்லை. ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கையை நாம் முறைப்படுத்தி நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு எந்தெந்த வகையில் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம். இந்த ஆண்டு சட்டக் கல்லூரியில் ஒரு வகுப்பு எடுக்கப்பட்டு, தமிழில் விரிவுரை சொல்லப்படுகிறது. அது நல்ல வகையில் பலன் அளிக்கிறது, மாணவர்கள் ஓரளவிற்கு விரும்புகிறார்கள் என்றாலும் கூட, இந்த ஆண்டு இப்படி நடைபெறுகிறது. அடுத்த ஆண்டிலிருந்து ஒரு பிரிவை தமிழில் நடத்த முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம். இந்த ஆண்டு எப்படி நடைபெறுகிறது என்று தெரிவிக்குமாறு சட்டக் கல்லூரி இயக்குநர் அவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, தமிழ் நாட்டில் இப்போது சட்டங்களைத் தமிழ் படுத்தும் முயற்சி எந்த அளவிற்கு நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது? சட்டக் கல்லூரியிலே தமிழிலேயே பாடம் போதிக்கக் கூடிய முறையை எத்தனை ஆண்டுகளில் கொண்டு வரத் திட்டமிடப் பட்டிருக்கிறதென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இதற்காக தனிக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டு அந்தக் குழுவினர் கலையாக்கச் சொற்களை, சில பல சட்டங்களை மொழி பெயர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு மத்திய அரசு துணை புரிந்து வருகிறது. மாநில அரசும் நடவடிக்கை எடுத்து தனியான பிரிவினை வைத்து நடத்துகிறார்கள். எப்போது முடியுமென்று சொல்வதற்கில்லை. ஏராளமான சட்டங்களை மொழி பெயர்க்கவேண்டிய அவசியமிருக்கிறது. ஆனாலும் பரீட்சார்த்தமாக இருக்கட்டும் என்று சொல்லி, முதலாண்டு சட்டக் கல்லூரிப் படிப்பினை, தமிழிலே விருப்பப்பட்டுச் சேருகிறவர்களுக்கு நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இது நல்ல பலன் கொடுக்குமானால், ஆங்கிலத்தில் ஒரு பிரிவையும், தமிழில் ஒரு பிரிவையும் நடத்தலாமா என்று ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். இதுபற்றி விவரமான அறிக்கையை இந்த ஆண்டு இறுதியில் தரும்படியாக சட்டக் கல்லூரி இயக்குநர் அவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: தலைவரவர்களே, தமிழில் மொழி பெயர்ப்பதற்கு ஒரு பக்கம் குழு வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்காக பணம் செலவழிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஏற்கெனவே ஆங்கிலத்தில் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களை மொழி பெயர்ப்பதற்கு இப்படி முயற்சி எடுக்கிறபோது, இப்.

போது நடைமுறையில் இயற்றப்பட்டு வருகிற சட்டங்களையேனும் தமிழில் வெளியிட்டால்தான் மொழி பெயர்ப்பு வேலை தேவையில்லாமல் போகும். ஆனால் பழைய சட்டங்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கும் பணியும் நடக்கிறது; அதே சமயத்தில் புதுப்புதுச் சட்டங்களை ஆங்கிலத்தில் மட்டுமே நிறைவேற்று கிற வேலையும் நடக்கிறது. இந்த முரண்பாட்டிற்கு முடிவு என்று வருமென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அதுபற்றி அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்து வருகிறது. இப்போது சட்டத் துறை, நிதித் துறை போன்ற சில துறைகளில் தமிழை ஆட்சி மொழியாக்குகிற முயற்சி மெல்ல மெல்ல மேற்கொள்ளப்படவேண்டியிருக்கிறது. அண்மையில் மாண்பு மிகு முதலமைச்சரவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் தமிழில் கொண்டு வருவதை எவ்வளவு விரைவுபடுத்தவேண்டுமோ அவ்வளவு விரைவு படுத்தவேண்டுமென்றும், கூடுமான வரையில் சட்டங்களைத் தமிழில் அறிமுகப் படுத்த வேண்டுமென்றும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதன் அடிப்படையில், நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்போது, சட்ட முன்வடிவுகளைக்கூட தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டு மொழிகளிலும் சில பல ஆண்டுகளில் கொடுப்பதற் கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: தலைவரவர்களே, தற்போது தமிழில் பயலுவதற் குரிய வாய்ப்பைப் பெருக்குவதற்கு பட்ட வகுப்புகளில் தமிழ் வழி பயிலுகிற வசதியைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். அது மாதிரி சட்டக் கல்லூரியில் தமிழ் வழி பயிலுகிற வசதியைச் செய்கிறபோது, தமிழ் வழி பயின்றவர் களுக்கு வேலையில் முன் சலுகை இருப்பதற்குரிய சட்டம் இயற்றப்பட்டிருக் கிறதா? தமிழ் வழி பயிலுவதால் பின்தங்கி விடுகிறார்கள் என்ற அச்சம் இருக்கிறதே, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் தமிழ் வழி பயின்று பி.ஏ. படித்தவர் களுக்கு 5 மார்க்குகள் கூடுதலாகக் கொடுக்க விதி ஏற்படுத்தப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அப்படிப் பட்ட நிலைமைகள் இல்லை. ஆனால் பல இடங்களில் தமிழில் படித்து வருகிற வர்களும் வைக்கின்ற தேர்வுகளில் சிறந்த மதிப்பெண்களைப் பெறுகிறார்கள் என்று தெரியவருகிறது. மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போதும் பொறியியல் கல்லூரி மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போதும், புகுமுக வகுப்பில் ஆங்கிலத்தில் படித்தார்களா அல்லது தமிழில் படித்தார் களா என்ற வேறுபாடு கருதாத வகையில் தான், அவர்கள் எடுத்த மதிப்பெண் களை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவர்

கள் குறைவாகக் கருதப்படுகிறார்கள் என்பதல்ல. மேலும், நீதி மன்றங்களில் தமிழில் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற முயற்சி அடி மட்டத்திலிருந்து நடக் கிறது. எதிர்காலத்தில் அப்படி வருகிறபோது, தமிழில் சட்டக் கல்விப் படிப்பைச் சொல்லிக் கொடுப்பதன் மூலம் ஆக்கம் ஏற்படும். இப்போது சட்டக் கல்லூரியிலே விருப்பத் தன்மையிலே தமிழில் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிற தன்மையில் வகுப்பு துவக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழில் பாடங் களைத் திட்டவட்டமாகத் துவக்கும்போது, உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்பது போன்ற சலுகையைக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுமாவென்று யோசிக்கலாம்.

திரு. க. அறிவழகன்: தலைவரவர்களே, சட்ட மன்றங்களில் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களை மொழி பெயர்ப்பதற்கென்று சட்ட மன்றத்திற்காகவே தனித் துறை அமைப்பதற்கு அரசு ஆலோசிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, மொழி பெயர்ப்பதற்கென்று ஒரு தனித் துறை தலைமைச் செயலகத்திலே இருந்து வருகிறது. இது தவிர, தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறையில் மொழி பெயர்ப்பதற்கான வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் மொழி பெயர்க்க சட்டமன்றத் துறையில் உள்ளவர்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உரிய துறைக்கு அனுப்பப்பட்டு மொழி பெயர்ப்பு வாங்கிக் கொள்ளப்படுகிற வகையில் எதனைச் சரியானதாகக் கொள்ள முடியுமோ அந்த வகையில் செய்ய லாம்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, some time back there was a proposal to hold examinations for Judges who wrote the best judgment in Tamil. May I know, Sir, how many judges appeared for such examination and how many of them passed?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அது பற்றிய விவரமில்லை.

MR. CHAIRMAN: Still they are trying.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, நம்முடைய மேலவையினுடைய நடைமுறைபற்றிய விதிகளெல்லாம் தமிழில் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, இது பாராட்டுக்குரிய முயற்சியாகும். அதைப் போலவே இங்கே வரக்கூடிய சட்ட முன்வடிவுகள் அத்தனையும் தமிழில் வரக்கூடிய நிலை வர வேண்டும். எந்தச் சட்ட முன் வடிவானாலும், அடுத்த கூட்டத் தொடரிலிருந்து தமிழிலேயே கொண்டுவரப்பட்டு, அதற்குத் துணையாக, தமிழ் தெரியாதவர்கள் ஆங்கிலத்தில்

படிக்கக் கூடிய வண்ணத்தில் கொண்டு வருவதற்கான முழு முயற்சியை இந்த அரசு, தமிழர்களை, தமிழர்களால் ஆண்டு கொண்டிருக்கிற அரசு, செய்ய வேண்டும். ஆங்கிலம் தெரியாமல் சங்கடப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற நிலையை மாற்றுவதற்கு தமிழில் சட்டங்கள் வருவதற்கான முயற்சியில் அரசு ஈடுபடுமா, இதை விரைவுபடுத்தி அடுத்த கூட்டத் தொடரிலிருந்து கொண்டுவருவதற்கான முயற்சியில் அரசு ஈடுபடுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, நான் முதலில் கூறியபடி, எடுத்த எடுப்பில் முழுவதையும் உறுதிமொழி அடிப்படையில் செய்யக்கூடிய ஒன்று அல்ல, மெல்ல மெல்ல முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்யும் போது, பழக்கப்படுகிற நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். எல்லாவற்றையும் நாளைக்கே வைத்து விட்டால் தமிழ் தெரிந்தவர்களுக்கும் புரியாத நிலைமையில் தான் பல சட்டங்கள் இருக்கும். ஆகவே, தமிழாலும் பழக்கம் நமக்கு வேண்டும். அந்த வகையில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். இது தீவிரப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : கேள்வியிலிருந்து ரொம்ப தூரம் போய் விட்டீர்கள். கேள்வி அது அல்ல. கேள்வியைப் படிக்கிறேன் பாருங்கள்.

" Thavathiru Kundrakkudi Adigalar and Thiru L. Balaraman : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state whether there is any proposal with the Government to introduce a Tamil Medium Section in the Law College for the benefit of the students whose medium of instruction was Tamil during their degree course? "

திரு. எல். பலராமன் : தலைவரவர்களே, கலைக் கல்லூரிகளில் தமிழ் மூலம் போதிக்கும்போது மாணவர்கள் அதில் பங்கு பெறாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அதில் கலந்து கொள்ளவில்லையென்று பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. அதே முறையில் சட்டக் கல்லூரியில் தமிழ் போதனை முறையில் எவ்வளவு மாணவர்கள் கலந்துகொள்ளுகிறார்கள், அவர்களுக்கு ஊக்கம் காட்டுவதற்கு அரசு என்ன முயற்சி செய்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, நான் முதலில் குறிப்பிட்டேன். இது சட்டக் கல்லூரியைப் பொறுத்த ஒன்று. சட்டக் கல்லூரியைப் பொறுத்த வரையிலும், ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினர் மட்டும் தான் தமிழ் படிக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு படிக்கிறார்கள் என்ற விவரக் குறிப்பு இல்லை. இது அவர்களுடைய விருப்பத்திற்காக இந்த ஆண்டு கொடுக்கப்படுகிறது. ஆக்க பூர்வமான ஆதரவு

இருக்கிறதென்று தெரிந்தால், அதற்காக தனிப் பிரிவு ஏற்படுத்தலாம். இது அடுத்த ஆண்டு கவனிக்கப்படும். கல்லூரிகளைப் பொறுத்த வரையிலும், 21 ஆயிரம் மாணவர்கள் புகுமுக வகுப்பைப் பொறுத்த வரை, தமிழ் எடுத்துப் படிக்கிறார்கள். இது நாளுக்கு நாள் கூடிக்கொண்டு வருகிறது. அந்த அளவிற்கு ஆங்கிலத்திற்கும் தனியாக வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தமிழுக்கும் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி(*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : திரு. செ. முத்துசாமி, திரு. ஜி. வசந்த பாய் ஆகியோர் திருத்தங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அத்திருத்தங்களை முன்மொழியலாம்.

(பிற்பகல் 4-40)

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தினை நான் முன்மொழிகிறேன் :

" That the following be added at the end :—

'but regret to note that no mention has been made—

1. about the grant of selection grade to the Secondary Grade teachers and Higher Grade teachers on the basis of ten years service;

2. about the payment of graduate scale of pay to the graduate teachers irrespective of the class they are teaching;

3. about the payment of medical allowance to the teachers;

4. about the conversion of all Higher Grade teachers as Secondary Grade teachers. "

THIRU K. S. GANAPATHI : I second it.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, I beg to move the following amendment to the Motion of Thanks for the Governor's Address :—

" That the following be added at the end :

' but regret to note that no mention has been made—

1. to the effect of spiralling rise in prices on the Pensions of Government Servants and the efforts the Government will make to keep them above want;

2. to the growing incidence of crime in the State and efforts the Government will make to increase the Police force with a view to improve the Law and Order situation.' "

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I second it.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, தமிழகத்தில் ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின் மீது நன்றி தெரிவித்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் வகையில் என் கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்லுவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

நாட்டின் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் அதன் நுழைவாயிலில் நிற்கும் நாம், தமிழகத்தில் எந்தெந்தத் திட்டங்களை மேற்கொள்ளுவதன் மூலம் நமது மாநிலம் பொருளாதார வளர்ச்சி பெறும் என்று ஆராய்ந்து அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் எப்படி அமைய வேண்டும் என்று இந்த அரசு கருதுகிறதோ அதையெல்லாம் உள்ளடக்கி நமது மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையில் அவற்றை மிகச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே பல்வேறு மாநிலங்கள் உணவுப் பிரச்சினையில் சிக்கித் தவிக்கும் நேரத்திலே, அங்கெல்லாம் உள்ள மக்களுடைய அன்றாட உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாத நிலைமையில் மாநில அரசுகள் திகைத்துக் கொண்டிருக்கும் நேரத்திலே, நான் பொறுப்போடு பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்: நமது மாநிலத்தில் அப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் இல்லை என்று. இரண்டு அவைகளுக்கும் உரை நிகழ்த்திய ஆளுநர் அவர்கள் குஜராத் மாநிலத்தில் பிறந்தவர், அவர் இன்றைக்கு தமிழகம் உணவுத் துறையில் தன்னிறைவு பெற்று இருக்கின்றது என்று மனநிறைவோடு குறிப்பிட்டார்கள். கடந்த பதினைந்து நாட்களாக குஜராத் மாநிலத்திலே கண்ணீர்ப் புகையும், துப்பாக்கிப் பிரயோகமும் அதன் காரணமாக பலர் உயிரிழப்பதும் ஆன நிலைமைகளையெல்லாம் பத்திரிகையில் பார்க்கிறோம். நமது மாநிலத்திலுள்ள மக்களின் நிலைக்கு வருந்தும் அவர் நமது மாநிலத்திலே ஆளுநராக இருந்து, இங்கே மக்கள் எவ்வளவு சிறப்பாக வாழ்கின்றார்கள் என்று மனநிறைவோடு உரையாற்றியிருக்கின்றார்கள். இந்த நிலைக்கெல்லாம் முதல் காரணம், முக்கிய காரணம் நம்மை ஆளாக்கிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழகத்திற்காக உருவாக்கிய, உருவாக்கித் தந்த

சுமைப் புரட்சிதான். அன்றைக்கு தூரநோக்கோடு, தமிழகம் பசியின் காரப்பிடியிலிருந்து விடுபடவேண்டும் என்ற உணர்வோடு அவர் பொறுப்ற்கு வந்த பிறகு உருவாக்கித் தந்த 'பசுமைப் புரட்சி'த் திட்டத்தை, வர் வழி வந்த நமது இன்றைய முதல்வர் அவர்கள் தீவிரப்படுத்திய தன் ாரணமாகத்தான் நமக்கு இன்றைக்கு இந்த நல்வாழ்வு கிடைத்திருக்கின்றது. தை உறுதிப்படுத்தியாக வேண்டும். இன்றைக்குப் பிற மாநிலங்களுக்கு ணவினை வழங்கிடும் இந்த நிலை தொடர்ந்து நீடிப்பதற்கும், நம்மை நம்பிள்ள பிற மாநிலங்களுக்கு இன்னும் ஏராளமான அளவிற்கு உணவினைக் காடுக்கும் வாய்ப்பினை நீடிப்பதற்கும் நாம் என்னென்ன செய்ய வேண்டும் ன்பது இதிலே தெளிவாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் இதே நரத்தில் தமிழகம் உணவு உற்பத்தித் துறையில் எந்த அளவிற்கு சிறந்து ன் நிற்கின்றதோ அந்த அளவிற்கு அதைப் பாராட்டிப் புகழ வேண்டிய மய அரசு, நமது அரசின் செயல்களுக்காக அதைத் தட்டிக் கொடுக்க வண்டிய மைய அரசு, தமிழகம் இத்துறையில் இன்னும் வேகமாக முன் னற்றத்தைக் காணத்தக்க வகையில் அதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் ய்திட வேண்டிய மைய அரசு, இன்றைக்கு நமது முன்னேற்றத்திற்கு ட்டுக் கட்டையாக, நந்தியாக இருக்கின்றது என்று துணிந்து குற்றம் ாட்டுகிறேன். இப்போது தமிழகத்திலே நல்ல அளவிற்கு மழை பெய்திருக்ன்றது. பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன், இந்த ஆண்டில் ராமநாதபுரத்திலே சிறந்த அளவிற்கு பயிராகியிருக்கின்றது. ஆனால் ரம் தேவைப்படுகிறது. நமது மாநிலத்திற்கு வேண்டிய உரம் போதுான அளவிற்குக் கிடைக்கிறதா என்றால், இல்லை. நமக்கு உரம் மிக அவசியாகத் தேவைப்படும் இந்த நேரத்தில்—துரதிர்ஷ்டவசமாகச் சொல்ல வண்டும்—வட இந்தியாவில் பிரதமர் பிறந்த உத்திரப்பிரதேசத்தில், ர்தல்கள் வர இருக்கின்றன; அதையொட்டி நமக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வண்டிய உரம் அனைத்தும் உத்திரப்பிரதேசத்திற்கு அனுப்பப்பட்டுருகின்றது. நமது மாநிலத்தில் நல்ல அளவிற்கு மழை பெய்து பயிராகிருக்கும் இந்த நேரத்தில், மிக அவசியமாகத் தேவைப்படும் உரம் நமக்குக் டைக்கவில்லை. இதை ஒரு முன்னெச்சரிக்கையாகக் கொண்டு, தூத்துக்டியிலுள்ள உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலையில் வெகு விரைவில் உற்பத்தித் னை அதிகப்படுத்தி, தமிழகத்தின் உணவு உற்பத்திக்கான உரத் தேவைகளை ழு அளவில் பூர்த்தி செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டாக வேண்டும் என்று இந்த ரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றுமொரு விஷயம்பற்றி ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ிழகத்திலே வாய்ப்புள்ள இடங்களிலேயெல்லாம் பெரிய பெரிய அணைகளைக் ட்டியாகிவிட்டது. நீர்ப்பாசன வசதிகளை எங்கெல்லாம் பெருக்க முடியுமோ,

விஸ்தரிக்க முடியுமோ அங்கெல்லாம் அவற்றை நிறைவேற்றியாகிவிட்டது என்று கூறியிருக்கின்றார்கள். உண்மையிலேயே தமிழகத்தில் உள்ள நீரை எந்த அளவிற்கு மிகச் சிக்கனமாக, ஆனால் அதிக அளவிற்கு பயன் படுத்திக் கொள்ள முடியுமோ, அதையெல்லாம் நாம் மிகச் சிறந்த முறையில் பயன் படுத்தி விட்டோம். இப்போது தென் பாண்டி மண்டலத்திலே வைகைச் சிரமைப்புத் திட்டத்தின் மூலம் மேலும் பல்வேறு பகுதிகள் பாசனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று தெரிகின்றது. ஆனால், அதே நேரத்திலே இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நமது கலைஞர் அவர்களுடைய ஆற்றலும் செயல் திறனும் நமக்குப் பயன்படும் இந்த நேரத்திலே அவர்கள் இன்னும் ஒரு நல்ல காரியத்தை கட்டாயம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்கின்றது. நமது அண்டை மாநிலமான கேரள அரசோடு அவர் கொண்டுள்ள நல்ல தொடர்பு காரணமாக அவர் நமக்கு சிறுவாணி நீரைக் கொண்டு வந்தார். அதன் காரணமாக இன்றைக்கு கோவை மக்கள் அவருக்கு பெருமளவில் நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இதுபோன்று இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அதற்கென எந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டமுமில்லை. அதற்கென ஜீவ நதிகள் கிடையாது. ஆனாலும், அந்த மாவட்டம் வளம் பெற நமது மதிப்பிற்குரிய கலைஞர் அவர்கள் கேரள அரசோடு தொடர்பு கொண்டு இன்று மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து வீணாகக் கடலில் விழுகின்ற கேரள நதிநீர் நமக்குப் பயன் தரத்தக்க வகையில் செய்தால் தென்பாண்டிப் பகுதி, குறிப்பாக இராமநாதபுரம் மாவட்டம் நீர்ப் பாசன வசதிகளைப் பெறும் என்பதைப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இதைத் தவிர வேறு ஒரு உண்மையையும் மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இன்றைக்குப் பல கண்மாய்கள், குளங்கள், ஊராட்சி மன்றங்களின் பராமரிப்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிறு நீர்ப்பாசனம் செம்மையாக நடைபெற வேண்டுமானால், இந்தச் சிறு சிறு கண்மாய்களும் குளங்களும் நல்ல முறையில் கண்காணிக்கப்பட்டாக வேண்டும். ஆனால், இப்போது குறைந்த நிதி ஒதுக்கிடு காரணமாக அந்தச் சிறு நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களைப்பற்றி ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் போதிய அளவிற்குக் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. இந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டும். இதற்காகத் தனித் திட்டங்கள் போட்டு,—இந்தச் சிறு நீர்ப் பாசனத் திட்டங்கள் இப்படி ஆயிரக்கணக்கில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன —இவற்றையெல்லாம் நல்ல முறையில் கவனிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் காலத்தில் பெய்யும் மழைநீரை முறையாகத் தேக்கிவைத்துப் பாசனத்திற்குப்

பயன்படுத்த முடியும். இப்படிப்பட்ட காரியங்களை நாம் செய்தால், நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தீட்டிய இந்தப் பசுமை புரட்சி மேலும் செழிக்கும், கொழிக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. இப்போது வர இருக்கும் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினை உருவாக்கும் நேரத்திலே நமது அரசு பல்வேறு திட்டங்களை அதன் கீழ் செயலாற்ற இருக்கின்றது. இப்போது நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், தமிழகத்திலே எவ்வளவுதான் சிறப்பான திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றினாலும், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் ஆழ்ந்துபோய் இருப்பவர்களைக் கைதூக்கிவிடக்கூடிய முறையில், வாய்ப்புகளை உருவாக்கி, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், வாழ்க்கையில் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்ட மக்கள் மீண்டும் நல் வாழ்வினைப் பெற, இழந்துவிட்ட நம்பிக்கையை மீண்டும் பெற பல திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறோம் என்றார்கள். அதை மறுக்க முடியாது. நமது பெருமதிப்பிற்குரிய கலைஞர் அவர்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதிய 'பராசக்தி' என்ற படத்திலே அன்றைக்கே சொன்னார், 'ஓடினாள், ஓடினாள், வாழ்க்கையின் ஓரத்திலே ஓடினாள்' என்று. அப்படி தொல்லைப்பட்ட ஏழையைப்பற்றி அன்றிருந்தே அவர் தம் நெஞ்சத்தில் நிறுத்தியிருக்கும் காரணத்தினால், இன்றைக்கு அதை நினைவுகூர்ந்து ஏழை மக்கள், பின் தள்ளப்பட்ட மக்கள் இவர்களுக்கு வேண்டிய திட்டங்களைத் தீட்டி மாநில அரசு எந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு நல்வாழ்வுத் திட்டங்களை அளித்திட முடியுமோ, அதை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு நிரந்தரமான வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இதற்காக சமீபகாலமாக மத்திய அரசின் உதவியோடு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக 'க்ராஷ் ப்ரோக்ராம்' என்று சொல்லத்தக்க அளவிற்கு, மனித சக்தியைப் பயன்படுத்தி, கிராமப் புறங்களிலே சிறு சிறு வளர்ச்சித் திட்டங்களெல்லாம் செயலாக்கப்பட்டு வந்தன. அந்தத் திட்டமானது வரும் மார்ச் திங்களோடு முடிந்துவிடுகின்றது. இது முடிந்துவிடுமானால், கிராமப் புறங்களிலே வாழ்வின்றி இருக்கும் மக்கள் பல இன்னல்களுக்குள்ளாக நேரும். எனவே இதை நினைவில் கொண்டு, வரும் திட்டத்தில் இதை இணைத்திடும் முறையில் மாநில அரசு மத்திய அரசோடு தொடர்புகொண்டு, இதைச் செயலாற்றினால் கிராமப்புறங்களிலே வாழ்கின்றவர்கள் அண்டையிலுள்ள பெரு நகரங்களுக்குச் சென்று வாழலாம் என்ற எண்ணம் இல்லாமல், அந்தப் பகுதியிலேயே தங்கள் உழைப்பைக் கொடுத்து நல்வாழ்வு வாழலாம். எனவே, இதை நினைவு கூர்ந்து இந்தத் திட்டத்தை மேலும் செயல்படுத்த வேண்டும் என்ற இந்த வேண்டுகோளை இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். எனக்கு இருக்கிற பெருமையெல்லாம் முகவை மாவட்டம்

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1974 சனவரி 2:

(பிற்பகல் 4-50)

கடந்த 10 ஆண்டுகளுக்குள்ளாகவே பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்களை, பல்வேறு புதிய தொழிற்சாலைகளை, நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பெற்றிருக்கிறது ஒரு காலத்தில் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் என்றால் வறட்சி மாவட்டம் என்று கேலியாகப் பேசப்பட்டது. அந்தப் பகுதி மக்கள் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படாமல் இருந்தார்கள். இன்றைக்கு முதுகுளத்தூர், அருப்புக் கோட்டை தாலுகாக்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிற நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மூலம் ஏராளமான நன்மைகள் பெற்றிருக்கிறோம். அப்படி நன்மைகளைப் பெற்றிருக்கிற நாங்கள் நன்றியறிதலை காணிக்கையாகச் செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். இன்னும் அந்தப் பகுதி மக்களுக்குச் சில காரியங்களைச் செய்வதில் அரசு முனைந்து செயல்பட்டு வருகிறது. அப்படிச் செயல்படுகின்ற போது, ஒரு சில திட்டங்களை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அருப்புக்கோட்டை, முதுகுளத்தூர் தாலுகாக்கள் பயன் பெறத் தக்க திட்டங்களில் விருதுமாநதித் திட்டம், தென்னம்பட்டிக் கால்வாய்த் திட்டம் ஆகியவை மிகச் சிறப்பான திட்டங்கள். இன்றைக்கு ஒரு நிலைமை பின்பற்றப் படுகிறது. பொறியாளர்கள், மிகப் பெரிய பொறியாளர்கள் 'யார்டுஸ்டிக்' என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இத்தனை கோடி ரூபாய் செலவழித்தால், பின்னால் அதில் எவ்வளவு வருமானம், ஆதாயம் இருக்கிறது, செலவிட்ட தொகைக்கு மேல் வருமானம் கிடைக்குமா என்ற புள்ளிவிவரங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அரசுத் திட்டங்கள் தோல்வியுறுவதற்குக் காரணமே, அதிகாரிகள் செத்துப் போன புள்ளி விவரங்களைப் பின்னால் நிறுத்தி, சில திட்டங்களுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்து விடுவது. விருதுமாநதித் திட்டம் மிகச் சிறப்பான திட்டம். ஆனால், அதனால் உடனடியாகப் பலன் கிடைக்காது என்ற காரணத்தால், அந்தத் திட்டம் கிடப்பில் போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை மறு ஆய்வு செய்து நிறைவேற்றினால், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் நான்கு தாலுகாக்கள் அதனால் மிகப் பயன்பெறும். இந்த நேரத்தில் அதை அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கு ஒருநூற்பு ஆலை இருக்கிறது. திருவாடானை, முதுகுளத்தூர் ஆகிய இரண்டு தாலுகாக்களில்தான் நூற்பு ஆலை இல்லை. இந்த இரண்டு தாலுகாக்கள் அந்தப் பகுதியின் மிகப் பின்தங்கிய பகுதி. இதில் முதுகுளத்தூர் தாலுகாவைப்பற்றி இந்த அரசிற்கு மிக நன்கு தெரியும் வரலாற்றில் செந்நீர் சிந்தி ஒரு சிறப்பான இடம் பெற்றிருக்கிற தாலுகா அது. அங்கே ஒரு புதிய நூற்பு ஆலையை உருவாக்கிக் கொடுத்தால், வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும். இப்போது அங்குள்ள கடற்கரைப் பகுதியில் உப்பளத் தொழிற்சாலையை ஒரு கோடி ரூபாயிலே

1974 சனவரி 21] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

துவக்க அரசு உத்தரவிட்டு வேலை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதி இப்போது வளமான பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு இதெல்லாம் நல்ல அறிகுறி. அதோடு, இந்த ஒரு புதிய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தையும் கொடுத்து, நூற்பு ஆலையை உருவாக்கினால், இன்னும் அங்கே 50 சதவிகிதம் வேலை வாய்ப்பு அதிகம் கிடைக்கும். இலங்கையிலிருந்து இங்கே வருகிற அகதிகளை அந்தக் கடற்கரைப் பகுதியில் குடியமர்த்த முன்னுரிமை கொடுத்து, நூற்பு ஆலையில் வேலை கொடுப்பதற்கும் அருள்கூர்ந்து அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் இலங்கையில் நடைபெற்ற கொடுமையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இலங்கைப் பிரதமர் நாளை தமிழக மண்ணில் காலடி எடுத்து வைக்கவிருக்கிறார்; இந்தியத் துணைக் கண்ட பிரதமரோடு பேசவிருக்கிறார். நாம் ஒன்றை மட்டும் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். எங்கோ இந்தியர் என்று ஒருவர் பாதிக்கப்பட்டால், மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நாடிக்கிறது. பாராளு மன்றத்தில் கேள்விக் கணைகள் தொடுக்கப்படுகின்றன. வேகவேகமாக கண்டனக் கேள்விகள் எழுப்பப்படுகின்றன. பத்திரிகைகளில் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு ஒரு இந்தியனுடைய உயிரை இன்னொரு நாட்டுக் காரன் குடிப்பதா என்று வேகமாக எழுதுகிறோம். ஆனால், இலங்கை மண்ணிலே தமிழர்களுடைய பச்சை ரத்தம் பரிமாறப் பட்டது. இங்கேயிருக்கிற அரசியல் கட்சிகள் முன்னேற்றக் கழகத்தைக் கண்டிக்கிற அளவில் பாதியளவு கூட, ஒரு முனை அளவுகூட, இந்தத் துயர் மிக்க காட்சியைக் கண்டிக்கத் தவறிவிட்டன. மாறாக, வெந்த புண்ணிலே வேலைப் பாய்ச்சுவது போல, உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்கு இங்கேயுள்ள கலைஞர் கள், தமிழ் நாட்டிலுள்ள அறிஞர்கள், கவிஞர்கள் அழைக்கப்படவில்லை என்று கூட கேலியாகப் பேசுகிற அந்தப் பத்திரிகைகள், தங்கள் எண்ணங்களை மாற்றி வைத்துவிட்டு, தமிழன் அங்கே வதைக்கப்பட்டிருக்கிறான், தமிழன் அங்கே படுகொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறான், தமிழ்மொழி மீது அங்கே புறக்கணிப்பு நடைபெற்றிருக்கிறது என்ற உணர்வை இந்த நாட்டிலே துரதிருஷ்டவசமாக, அரசியல் சார்ப்பு உணர்ச்சி காரணமாக மறைந்து விடுகின்றன. இந்த மந்த மான போக்கை அல்லது உண்மையை மூடி மறைக்கின்ற தன்மையை தமிழ் சமுதாயம் விட்டுவிடவேண்டும். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னது போல, இந்தத் தாழ்ந்த தமிழகம் உலக அரங்கில் விரல்படத் தக்க அளவுக்கு, இதே தமிழ் நாட்டில், சிங்காரச் சென்னையில் தான் உலகத் தமிழ் மாநாட்டை நடத்தி பெருமிதம் கொண்டோம். தமிழனுக்கு என்று தனிக் குணத்தை உரு வாக்கிக் காட்டினோம். இன்றைக்கு அந்த நிலைமைக்கு அங்கு மாசு ஏற்பட்

டிருக்கிறது. நாம் துணிந்து அரசியல் கட்சி வேறுபாடுகளை எல்லாம் பார்க்காமல், தமிழன் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறான் என்ற உணர்வைக் காட்டியாக வேண்டும். அதற்கு இந்த அரசு என்றைக்கும் தயாராக இருக்கிறது என்பதற்கு முதல்வருடைய உரையும், கண்டனமும் நமக்கு அருமருந்தாக இருக்கிறது. வாய்ப்புக் கிடைக்கிறபோது இதை பிரதமர் கவனத்திற்கு மட்டுமல்ல, இந்தியாவின் மாற்றுக் கட்சித் தலைவர்கள் சந்திக்கிற போதெல்லாம் நமக்கு ஏற்பட்ட இந்த அவல நிலையை எடுத்துச் சொல்லி, நல்ல பரிகாரம் காண வேண்டும் என்ற விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆண்டுதோறும் சென்னையில் தமிழிசை விழா சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. இந்த ஆண்டு மதுரையில் புதிதாகத் துவங்கியிருக்கிறார்கள். இந்தப் புதிய நிலைமை வரவேற்கத் தக்கது. இப்போதெல்லாம் சுற்றுலா வாரியம் சுறுசுறுப்பாகப் பணியாற்றுகிறது. வெளி மாநிலத்தவர்களும், வெளி நாட்டவர்களும் தமிழ் நாட்டைப் பார்த்து, நம்முடைய அரிய பெரிய காரியங்களையும், இங்கேயுள்ள கலைப் பொருட்களையும், சுற்றுலா இடங்களையும் பார்த்துப் பெருமைப் படுகிறார்கள். அந்த நிலைமையில் சுற்றுலா வாரியமே ஆண்டுதோறும் தமிழ் நாட்டில் முக்கியமான நகரங்களில் இசை விழாவை நடத்தலாம். ஒரு காலத்தில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கண்ட கனவு இது. தமிழ் இசைக்கு ஒரு காலத்தில் எதிர்ப்பு ஏற்பட்டபோது, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தான் அதற்குப் புதிய வசந்தத்தை உருவாக்கி, தமிழ் இசைக்கு தமிழ் நாட்டில் ஒரு புதிய திருப்பு மையத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். ராஜா சர் அண்ணாமலைச் செட்டியார் குடும்பமும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பெருந்தலைவர்களும் தமிழிசைக்கு ஆதரவு தந்து, தங்களுடைய பல்வேறு விதமான உடைமைகளையும் கொடுத்து முன்னின்று தமிழிசை விழாவைச் சிறப்பாக நடத்திக் காட்டினார்கள். தனிப்பட்ட மன்றங்கள், தனியார்கள் செய்துவந்த இந்தக் காரியத்தை, பொதுவாகவே சுற்றுலா வாரியம் எடுத்து தமிழ் நாட்டில் பல்வேறு பகுதிகளில் பொங்கல் நாட்களில் தமிழிசை விழாவை நடத்துவதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரை வளர்ந்து வருகிற ஒரு நகரமாகும். இன்றைக்கு சென்னைக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் இருக்கிறதோ, அதைப் போல அரசியல் வரலாற்றிலும் சரி, தனிப்பட்ட தமிழ் நாட்டு வரலாற்றிலும் சரி, மதுரைக்குத் தனி முக்கியத்துவம் உண்டு. தெற்கே இருக்கின்ற அவ்வளவு மாவட்டங்களும் மதுரையை மானசிகமாக தலைநகரமாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அத்தகைய மதுரையிலே விரைவில் சட்டக் கல்லூரி அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று பல்வேறு மக்கள் விரும்பிக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னையில் இருக்கின்ற சட்டக் கல்லூரியின் ஒரு பிரிவாவது மதுரையில் வந்துவிட்டால், இங்கே சென்னையில் சட்டக் கல்லூரியில் உள்ள நெரிசல் குறைக்கப்படும். இப்போது மதுரையிலே நீதிமன்றத்திற்கு அழகான கட்டிடம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நீதிமன்றத்திலேயே ஐக்கோர்ட்டின் ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்தலாம் என்ற யோசனையையும் அரசு கொள்கை ரீதியில் ஒருகால்த்தில் ஏற்றுக்கொண்டதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தோம். அது மிக வரவேற்கத்தக்க செய்தி. அவ்வாறு ஏற்படுத்தினால், கன்னியாகுமரியிலே இருக்கிற ஒருவர் ஒரு சிறிய ரிட்டுக்காக சென்னை ஐக்கோர்டுக்கு வருவதை விடுத்து, மதுரையிலேயே காரியத்தை முடிக்கலாம். ஆகவே ஐக்கோர்ட்டின் ஒரு பிரிவு மதுரைக்கு வந்தால், மிக நலமாக இருக்கும். அந்தக் காரியத்தையும் இந்த அரசு அனுதாபத்தோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது நாம் போடுகின்ற திட்டத்தைப்பற்றி மத்திய அரசில் திட்ட அமைச்சராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு திரு. டி. பி. தார் அவர்கள் ஒரு கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். திட்டத்தைத் துவங்குவதற்கு முன்னால் ஒரு கொள்கையை ஒத்துக்கொண்டாக வேண்டும் என்கிறார்.

Planning is not a building, castle or old statue, because the most important factors are human beings.

நாம் திட்டங்களைப் போடுகின்றபோது புள்ளி விவரங்களை நம்பி, மிகப் பெரிய திட்டம் என்று உருவாக்குகின்றோம். இப்படி உருவாக்கப்பட்ட கடந்த நான்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் தோல்வியைத் தான் கொடுத்திருக்கின்றன. மனிதாபிமானத்தின் அடிப்படையில், மனிதர்களையும், கிராமங்களையும், குக்கிராமங்களையும், விவசாயத்தையும் முன் நிறுத்தி அவற்றை எடுத்து கருப்பொருளாக்கி, அதன் அடிப்படையில் திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும். நாம் உருவாக்குகின்ற திட்டங்களை எல்லாம் வேலை வாய்ப்பை அடிப்படையாக வைத்துச் செய்தாக வேண்டும். கல்வித் துறை வேகமாக வளர்ந்திருக்கிறது. கல்விக் கூடங்கள் ஆண்டுக்கு ஆண்டு வேகமாக வளர்ந்துகொண்டே இருக்கின்றன. உயர்நிலைப்பள்ளிகள், கல்லூரிகள் வளர்ந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. நாம் இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்துக்கூட, அதன் தரத்தை வளர்ப்பதில் கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும். அங்கே கொடுக்கப்படுகின்ற கல்வி, வேலை வாய்ப்பு என்ற நிலையோடு ஒட்டிய கல்வியாக மாற்றியமைக்கப்பட்டால் தான், எதிர்காலத்திலாவது கல்வியைக் கற்றுவிட்டு வேலையற்றிருக்கும் தேக்க நிலையைத் தவிர்க்கலாம். அந்த வகையிலே இன்றைக்கு இருக்கின்ற பல்கலைக் கழகங்கள் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தியாக வேண்டும்.

இறுதியாக ஒரே ஒரு விருப்பத்தைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைய தினம் தமிழனுக்கு மானம், மரியாதை என்ற உணர்வையும், தமிழ் சமுதாயத்துக்கு ஒரு தனிக் கீர்த்தியையும் உருவாக்கிவிட்ட தந்தை பெரியார் அவர்கள், ஒரு காரணத்துக்காக தம்முடைய வாழ்க்கை இறுதிக் காலம் வரை போராடினார். சாதிக் கொடுமையைத் தடுத்துவிட்டால், கிராமப்புறங்களிலே சண்டையே இல்லை. எங்களுக்குத் தெரியும், அதுவும் முதுகுளத்தூர் தாலுக்காவில், ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் வாழ்கிறவர்களுக்கு சாதிக் கொடுமையின் அக்கிரமங்கள் தெரியும். இதற்கு இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தின் துணையோடு, கடுமையான சட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும். சாதிக் கொடுமை ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டால், இன்றைக்குப் பல பேர் உயர்ந்த சாதிக்காரர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, பல பேர் ஆண்டான் அடிமை என்ற பழைய தத்துவத்தில் சுரண்டுவதைத் தடுக்க முடியும். அதற்கு சட்டங்கள் உருவாக்குவதோடுகூட, கிராமப்புற மக்களை அந்தத் தரத்திற்கு, மனப்போக்குக்கு தக்க புதிய கல்வி அறிவோடு, புதிய பகுத்தறிவு உணர்ச்சியோடு வாழவிட்டால், நிச்சயமாக சாதிக் கொடுமையிலிருந்து அவர்களை நாம் தவிர்க்க முடியும். இன்றைக்கு மைசூர் மாநிலத்தில் புதிய கிளர்ச்சி தோன்றியிருக்கிறது. நாம் பகுத்தறிவு இயக்கம் என்று சொல்லுகிறபோது, தந்தை பெரியார் அவர்கள் பேரில் அருவருப்பு அடைந்தார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் எல்லாம் உணர்கிறார்கள். தந்தை பெரியார் அவர்கள், தத்துவத்திற்கு மட்டும் தந்தையல்ல, தமிழ் நாட்டின் மறுமலர்ச்சிக்குத் தந்தையாக இருந்தார். அந்த மறுமலர்ச்சித் தந்தை உருவாக்கித் தந்த கருத்துக்களை இன்றைக்கு பல்கலைக் கழகப் பாடநூலாக வைத்து, அது சம்பந்தமாக புதிய ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ள டாக்டர் பட்டம் கொடுக்கிற அளவுக்கு, புதிய துறையை ஏற்படுத்தினால், சாதிக் கொடுமையால் தமிழ் நாட்டில் வர்ணாசிரம காலத்திலிருந்து, இன்றைக்கு நாம் வாழ்கிற காலம் வரை ஏற்பட்ட கொடுமைகளை எடுத்துச்சொல்லி, அதைத் தவிர்ப்பதற்கு, போக்குவதற்கு புதிய பரிகாரங்களைத் தேட அவர்களுடைய உரைகளும், பேச்சுக்களும் வளம் பெற்றிருக்கும். ஆகவே அவற்றைத் தொகுத்து பல்கலைக் கழகத்திலே புதிய பகுதியை உண்டாக்குகின்ற காரியத்திலே இந்த அரசு ஈடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த நல்வாய்ப்பைக் கொடுத்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றிகூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 5-00)

* திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக அந்த உரை விரிவாகவும், நம்முடைய மாநிலத்தின் பொருளாதாரம் மற்ற வளர்ச்சி பற்றியும் நன்றாக எடுத்துக் காட்டுகிறது

இன்னும் எப்படி நாம் வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அந்த உரை அமைந்திருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். முதன் முதலில் தந்தை பெரியார் அவர்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் பெரியார் அவர்களைப்பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களை முன்பே சொல்லி விட்டேன். ஆகவே அதை விட்டு விட்டு, ஆளுநர் அவர்களின் உரையின் மீது மட்டும் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது நம்முடைய மாநிலத்தில் 40 சதவீதம் தான் பாசன வசதி படைத்த நிலம் இருக்கிறது. 60 சதவீதம் பாசன வசதியற்று காட்டுப் பிரதேசமாகவும், காம்பு நிலமாகவும் இருக்கிறது. அந்த நிலங்களுக்கும் பாசன வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவைகளுக்கு கிணறுகள் தோண்ட, பம்பு செட்டுகள் அமைக்க உதவி செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஏற்கெனவே இந்த விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வந்தாலும், இன்னும் தீவிரமான கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நமக்கு மின்விசையும் தண்ணீரும் கிடைக்க வேண்டுமானால், நம்முடைய மாநிலத்தை மட்டும் நாம் நம்பிக் கொண்டிருந்தால் முடியாது. ஆகையினால் அண்டை மாநிலங்களையும் இது சம்பந்தமாகக் கலந்து ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். நான்கு மாநிலங்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து உணவு சம்பந்தமாக இருந்தாலும், நீர், மின் விசை சம்பந்தமாக இருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட எல்லா விஷயங்களிலும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, இணைந்து ஒரு மாநிலம் என்று எண்ணி முயற்சிக்க வேண்டும். ராஜாஜி அவர்கள் தட்சிணப் பிரதேசம் என்று சொன்னார்கள். அந்த தட்சிணப் பிரதேசம் என்ற அமைப்பின் மூலமாக ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கின்ற கஷ்டங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டு, அதன் காரணமாக முன்னேற முடியுமானால், அந்த விஷயத்தைப்பற்றி, ஆலோசிக்கலாம் என்ற கருத்தை மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஏற்கனவே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுடைய முயற்சியின் காரணமாக கேரள மாநிலத்தோடு இணைந்து சிறுவாணி நீர்த் திட்டம் வந்திருக்கிறது. அதைப் போலவே மற்ற மாநிலங்களோடும் உறவு கொண்டு காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். இங்குள்ள நான்கு மாநிலங்களில், உணவு உற்பத்தி, கேரளத்தில் தான் மிகவும் குறைவாக உள்ளது. மற்ற மாநிலங்கள் தன்னிறைவு பெற்றுள்ளன. நாம் கொஞ்சம் அதிகமாகவே பெற்று வருகிறோம். நான்கு மாநிலங்களுமாகச் சேர்ந்து உணவு உற்பத்தியிலும் மற்றவற்றிலும் ஈடுபட்டால் சமமாகப் பிரித்து எடுத்துக் கொள்ளலாம். இம்மாதிரியான கஷ்டங்கள் போகும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [1974 சனவரி 21

அடுத்து, சிறு தொழில்களை நாம் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது பெரிய தொழில்கள்தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவைகள் செயல் முறைக்கு வருவதற்கு 10 அல்லது 15 வருஷங்கள் ஆகின்றன. ஆகையினால் படித்தவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் போகிறது. சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் ஏராளமான வசதிகள் ஏற்கெனவே செய்து கொடுத்து வருகிறதென்றாலும், இன்னும் அதிகம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள் ஏராளமான பேர் இப்பொழுது வேலையில்லாமல் இருந்து வருகிறார்கள்.

உர உற்பத்தியில், குறிப்பாக யூரியா உற்பத்தியில் மிக தீவிரமான கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். யூரியாவை குறைந்த அளவு உற்பத்தி செய்ததால்தான், அதை கிராமங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாகக் கொடுத்தோம். அதற்குப் பிறகு கார்டு முறையில் கொடுத்தோம். அப்படிக் கொடுத்தாலும், சரியான முறையில் நடைபெறவில்லை. அவர்கள் வாங்கி வியாபாரிகளிடம் விற்று விடுகிறார்கள். ஒரு மூட்டை 56 ரூபாய்க்கு விற்க வேண்டிய யூரியா 160 ரூபாய்க்கு விற்கப்பட்டு வருகிறது. விருதுநகரில் அப்படித்தான் விற்கப்படுகிறது. நான் அறிவேன். இதற்கு முடிவு கட்ட நாம் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாமல் பார்த்துக்கொள்வதில் நாம் உஷாராக இருத்தல் வேண்டும். தூத்துக்குடியில் ஆயிரம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சீக்கிரத்திலேயே, 1974-லேயே அது செய்யப்படும் என்று கூறப்படுகிறது. அப்படி அதிகமாக வரவிருக்கின்ற யூரியாவை நம்முடைய மாநிலத்திலேயே வைத்துக் கொண்டு, இங்கேயே உபயோகிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லி அதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொள்ள வேண்டும். நாம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதன் பலன் நம்முடைய விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டும்.

அணுமின் உற்பத்தி சம்பந்தமாக நம்முடைய நண்பர்-உறுப்பினர் திரு. சித்ரா நாராயணசாமி அவர்கள்—கல்பாக்கத்தில் உற்பத்தி செய்வதில் செலவு அதிகமாகும் என்றும் நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கத்தை வெட்ட ஏற்பாடு செய்வதுதான் நல்லது என்றும் குறிப்பிட்டார். நெய்வேலி இரண்டாவது நிலக்கரிச் சுரங்கம் வெட்டும் திட்டத்தை மத்திய சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்ப்பதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு ஐந்து அல்லது ஆறு வருஷமாகலாம். நம்முடைய மாநிலம் வளர வேண்டுமானால் சிறு தொழிலானாலும், பெருந் தொழில்களானாலும் பாசன வசதிக்கான பம்ப்செட்டுகள் அமைத்தல், மின்

1974 சனவரி 21] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துதல் ஆகியவை மிக அவசியம் என்பதை நாம் கண் கூடாகப் பார்க்கின்றோம். மேலும் டீசல், மற்ற எண்ணெய் வகைகளும் கிடைப்பது அரிதாகிவிட்டது. ஆகையினால் மின் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்து வதற்கான நடவடிக்கைகளில் துரிதமாக ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

வருமான வரி சம்பந்தமாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார். வருமான வரியை ஓரளவு குறைத்து வைத்தால், கள்ளக் கணக்கு எழுதி அதன் மூலம் கள்ளப் பணம் சேமித்து வேறு வேலைகளுக்கு ஈடுபடுத்தப்படுவது நிறுத்தப்பட்டு சிறு தொழில்கள், பெருந்தொழில்கள் இரண்டிலும் ஈடுபடுத்த ஊக்கம் கொடுக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். நான் அதை வரவேற்கிறேன். அந்த மாதிரிச் செய்வது மிக நல்லது. ஒரு லட்சம் ரூபாய் சம்பாதித்தான் என்றால், கிட்டத்தட்ட 65, 70 ஆயிரம் ரூபாய் வரியாகக் கொடுத்துவிட்டு மீதியைத்தான் அவன் வைத்துக்கொள்ளும் நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஆகையினால்தான் கறுப்புப் பணம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற எண்ணம் வருகிறது. இதனால்தான் கறுப்புப் பணம் பரவிக்கொண்டு வருகிறது. வருமான வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்வது போலத்தான் விற்பனை வரி விஷயத்திலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். எங்கள் பக்கத்தில் வெள்ளைச் சீட்டு முறையில் விற்றால் உளுந்து மூட்டை ஒன்றுக்கு மூன்று ரூபாய் அதிகம் கிடைக்கிறது. முப்பது மூட்டை உளுந்து விற்றால் ரூபாய் 60 கணக்கில் வராமல் அவருக்குக் கிடைக்கிறது. இந்த விஷயத்தையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வருமான வரியைக் குறைப்பது என்பது மத்திய சர்க்காரைப் பொறுத்த விஷயம். நான் மத்திய சர்க்கார் அமைத்திருக்கின்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் அந்த எண்ணத்தை ஆதரிக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விற்பனை வரியைப் பொறுத்த வரையில், நமது மாநில அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிதி ஆணைக்குழுவின் சிபார்சு சம்பந்தமாக முதலமைச்சர் அவர்கள் மொத்தத்தில் பல கோடி ரூபாய் வந்திருந்தாலும் கூட, 5.4 சதவீதம் தான் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது, நமக்குக் கிடைக்க வேண்டியது இன்னும் அதிக மான அளவு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இழப்பு ஏற்பட்டிருந் தால், எந்த அளவுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதோ அந்த அளவுக்குப் பெற மறுபடியும் பிரயத்தனம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக ஆவன செய்தால்தான் நாம் பெற முடியும். நாம் முன்னேறி விட் டோம், பிற்போக்காக இருக்கின்ற மாநிலங்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டிய அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறதாம். நாம் முன்னேறியிருப்பது ஒரு டிஸ்குவாலிபிகேஷனைச் சொல்லப்படுகிறது போல்

இருக்கிறது. அவரவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பங்கைக் கொடுத்து விட்டால், முன்னேறிக்கொண்டிருக்கின்றவர்கள் முன்னேறிக்கொண்டிருக் கட்டும், பின் தங்கியுள்ளவர்கள் முயற்சி செய்து முன்னேற வேண்டுமே தவிர, முன்னேறியுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பங்கைக் கொடுக்காமலிருப் பது கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிலைமையை மறு பரி சிலனை செய்யச் செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசியலிலும் நல்ல முயற்சிகளினால் பல நல்ல காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. நடைமுறையில் பார்க்கும்போது, லஞ்ச ஊழல்கள் மற்றவைகள் எல்லாம் சேர்ந்து நாட்டில் எந்த விதத்தில் போனாலும் ஏதாவது கொடுக்காமல், செய்யாமல் எதையும் வாங்க முடியாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 5-10)

அந்த நிலைமைகளைக் கண்காணிப்பதற்கு உஷார் பிரிவு இருந்து கொண் டிருக்கிறது. இந்த உஷார் பிரிவை இன்னும் தீவிரப்படுத்தி, எங்கும் லஞ்சமே இல்லை என்று ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த மாதிரியாக சில சீர்திருத்தங் களைச் செய்துவிட்டால், நாம் செய்யும் நல்ல காரியங்கள் நன்றாகப் பிரதிபலிக்கும். மேலும் சாதாரண மனிதர்களிடத்தில் நல்ல எண்ணங்களைப் பெறுவதற்கு உபயோகமாக இருக்குமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

15 பிரிவில் நாம் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் 9 இருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1. நெய்வேலியில் இரண்டாவது நிலக்கரிச் சுரங்கம் வெட்டுதல்.
2. கல்பாக்கம் அணுமின் உற்பத்திச் சாலையை விரிவு படுத்துதல்.
3. தூத்துக்குடியில் இன்னொரு அணுமின் உற்பத்திச் சாலையை நிறுவுதல்.
4. காவிரி கழிமுகப் பகுதியிலும், தமிழ் நாட்டின் கடற் பகுதிகளிலும் எண்ணெய் வளம் குறித்த ஆய்வினை முழுமுரப்படுத்துதல்.
5. சென்னை-தூத்துக்குடி ரயில் பாதையை அகலப் பாதையாக மாற்றுதல்.
6. சேது சமுத்திரத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துதல்.
7. சென்னைப் பெருநகரப் பகுதியில் சுரங்க ரயில் ஏற்பாட்டினை நிறுவுதல்.
8. தூத்துக்குடியில் கப்பல் தளம் ஒன்றை அமைத்தல்.
9. நாட்டுப் பாதுகாப்பு தொடர்பான தொழிற்சாலைகளை நிறுவுதல்.

இவையெல்லாம் பெரிய காரியங்கள். இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் நாம் செய் வதற்கு, மத்திய அரசை அணுகி, கட்டாயம் செய்ததாக வேண்மென்று அவர்களை வற்புறுத்தியாக வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நண்பர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் சொன்னமாதிரி, எங்களுடைய முகவை

மாவட்டம் மிகவும் வறட்சிப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்திற்கு மேற்கு மலைத் தொடரிலுள்ள தண்ணீரைக் கொண்டுவர வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேதுசமுத்திரம் திட்டம் எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மிகவும் முக்கியமான திட்டம். இந்தியா பூராவுக்கும் தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டம் எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவு சேதுசமுத்திரத் திட்டமும் முக்கியமாகும். அந்த சேதுசமுத்திரத் திட்டம் வரவில்லையென்றால், பிரயோசனம் இல்லை. அதையும் சீக்கிரம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நண்பர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் மதுரையில் சட்டக் கல்லூரி வேண்டு மென்று சொன்னார்கள். நாகர்கோயிலில் உள்ளவர் கேஸ் நடத்த வேண்டு மென்று சொன்னால், சென்னைக்கு வர வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு பதிலாக மதுரையில் ஒரு 'பெஞ்ச்' ஏற்படுத்த வேண்டும். அங்கே ஒரு சட்டக் கல்லூரியையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் அங்கே இருக்கும் மக்களுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். இந்த மாதிரியான விஷயங்களிலெல்லாம் நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். மொத்தத்தில் நிர்வாகச் சீரமைப்பில் மிகவும் கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டும். அதை நடத்துபவர்கள் சரியாகச் செய்யவில்லையென்றால், இவ்வளவு செய்தும் ஒன்றுமே காணவில்லை என்ற அவல நிலைதான் இருக்கக் கூடும் என்பது என்னுடைய எண்ணம். எனவே நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெற என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அந்தக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: திரு. ரஸ்ஸல் ராஜ். கன்னிப் பேச்சு பேசுகிறார். யாரும் தயவு செய்து குறுக்கிடாமல் இருக்க வேண்டும்.

* திரு. ரஸ்ஸல் ராஜ்: தலைவரவர்களே. தமிழ்நாடு சட்டமன்ற கூட்டு அவையிலே 17—1—1974-ம் நாள் அன்று தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையின்மீது, இந்த அவை தனது நம்பிக்கையைத் தெரிவிக்கிறதென்ற வகை யில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுவதில் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த நாட்டின் ஒரு மாபெரும் தலைவரும், அஞ்சாமைக்கு அணிகலனும், இந்த நாட்டின் பகுத்தறிவுப் பிரச்சாரச் செம்மலுமான தந்தை பெரியார் அவர் களுடைய மறைவால் இந்த நாட்டு மக்கள் வாடியிருக்கின்ற நேரத்தில், ஆறாத் துயரத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் நேரத்தில் அன்னாரது மறைவுபற்றி ஆளுநர்

அவர்கள் முதலாவதாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது நம்முடைய துயரையெல்லாம் துடைப்பதாக இருக்கிறது. மேலும் லட்சோப லட்சம் மக்களின் எண்ணங்களைப் பிரதிபலிப்பதாகவும் இருக்கிறது.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. எல். பலராமன் தலைமை)

அடுத்து, நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் நம்முடைய நாடு விவசாய நாடு என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதை ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஆண்டு ஒன்றுக்கு இங்கே 30 அங்குலம், 40 அங்குலம் மழைதான் பெய்கிறது. அதைக்கொண்டு 40 சதவிகிதம் நிலப் பரப்பை விவசாயம் செய்யத்தான் பாசன வசதி கொடுக்க முடிகிறது என்ற காரணத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இந்த அரசு நீர் வளம், மின் வளம் போன்ற காரியங்களில் என்னென்ன செய்திருக்கின்றது என்று பார்க்கின்றபோது, இந்த அரசு தன்னால் இயன்ற அத்தனையையும் செய்து முடித்திருக்கிறதென்பதைப் பார்க்கலாம். குறிப்பாக நீர் வளத்தைப் பொறுத்த அளவுக்கு மேற்பரப்பு நீர் வளம் அத்தனையையும் பயன்படுத்தி விட்டோம் என்று சொல்லுமளவுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. எங்கேயாவது ஊற்று உண்டா என்று தேடி, அதை ஆராய்ந்து, அதை முழுமையாகப் பயன்படுத்தும் அளவுக்கு நமது அரசு முனைந்திருக்கிறதென்பது பாராட்டுக்குரியது. நீர் வளங்களைப் பொறுத்த அளவுக்குக் கூறும்போது, நண்பர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளில் முழு நீர் வளத்தையும் பயன்படுத்துகின்ற அளவுக்கு ஒரு கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, பல்வேறு மாநிலங்களும் ஒருங்கிணைந்து, அதனுடைய முழுப் பலனைப் பெற வேண்டுமென்று நமது அரசு மத்திய அரசுக்கு ஆலோசனை கூறி, அதன் அடிப்படையில் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் ஒரு பக்கத்தில் மலைப் பகுதியும், மற்றொரு பக்கம் கடற் பகுதியும் இருக்கின்றன. ஆங்கிலேயர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்ட காலத்தில், மிஞ்சின் துரை என்பவர் ஒரு குதிரையில் சவாரி செய்து கன்னியாகுமரி மாவட்ட எல்லையோரங்களைச் சுற்றிப் பார்த்து, அங்கு நீர் வளம் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது; எந்த அளவுக்கு அதைப் பயன்படுத்தலாம் என்று திட்டவட்டமாக ஒரு குறிப்பு எழுதி அன்றைய அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்திருப்பதாக பழையவர்கள், அனுபவசாலிகள் கூறுவார்கள். திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்களும் சொன்னார்கள். இன்று அந்தப் பகுதியில் மூன்று அணைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் இருந்தபோது 2 அணைகளும், தமிழகத்தில் சேர்ந்த பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு மற்றொரு அணையும் அங்கே கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் மிஞ்சின்

துரை அவர்கள் கூறியிருப்பதை சற்று கவனிப்போமானால், நிச்சயமாக அத்தனை நீர் வளங்களையும் முழுமையாகப் பயன்படுத்தும் வகையில் உபயோகப் படுத்தலாம். இன்னும் சிறிய சிறிய ஊற்றுகள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் ஒருங்கிணைத்து முழு அளவுக்குப் பயன்படுத்த முடியும் என்று தெரிவித்திருக்கின்ற காரணத்தால், அந்தக் கழகத்திற்கு ஒருங்கிணைந்த யோசனை வரும்போது, அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் நீர் வளங்களைப் பயன்படுத்திட, அரசு தகுந்த ஆலோசனைகளைக் கூற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின் திட்டங்கள். பொதுவாக நீர்த் தேக்கங்களிலிருந்து மின்சாரத்தை நாம் உருவாக்குகிறோம் என்ற நிலை மாறி, அனல் மின்சாரத் திட்டங்களை நாம் பெருமளவுக்கு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று தமிழ்நாடு அரசு முனைகிறது. பொதுவாக மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய தேவையைச் சொல்வோமானால், 6 லட்சத்திற்கு மேலாக இன்று விசை ஏற்றங்களுக்கு மின்சாரம் வேண்டும்; 6,500 சிறிய பெரிய தொழிற் சாலைகள் தங்களுடைய உற்பத்திக்கு மின்சாரத்தை நம்பியிருக்கின்றன. 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு மனிதனுடைய தேவை 40 யூனிட்டுகளாக இருந்தது. இன்று அது 150 யூனிட்டுகளாக உயர்ந்திருக்கிறது. அதிலிருந்து தமிழ்நாட்டில் மனிதனுடைய தேவைக்கேற்ப எந்த அளவுக்குக் கூடுதலாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்; இன்னும் எந்த அளவுக்கு மின்சாரத்தின் தேவை இருக்கிறதென்பதைக் கண்டுகொள்ள முடியும். ஆகவே அனல் மின் திட்டங்களுக்கு 326 கோடி ரூபாயை நமது அரசு ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் செலவழிக்க இருக்கிறது. அது பாராட்டுதலுக்குரியது. அதைப்போல தூத்துக்குடியில் ஒரு மின்சாரத் திட்டம்; இன்னும் மேட்டூரிலே ஒரு திட்டம் ஆகியவற்றை நாம் வற்புறுத்தி வருகிறோமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மேட்டூர் திட்டத்தையும் நாம் வற்புறுத்தி, மத்திய அரசு இவைகள் அத்தனையையும் செய்து கொடுத்தாலும்கூட, 5 ஆண்டுகளில்—ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேறுகிற வரையில்கூட 1,185 மெகாவாட் பற்றாக்குறையாக இருக்குமென்று தெரியவருகிறது. தமிழக அரசு அடுத்த 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டும்; என்னென்ன செய்தாலும், புள்ளி விவரக் கணக்குப்படி நிலைமை என்னவாகும் என்று ஆராய்ந்து செயல்படுகிறதென்பதற்கு இதுவே தகுந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

(பிற்பகல் 5-20)

குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்ட மக்களின் நீண்டகால ஆசையும் அங்குள்ள மின் ஊழியர்களின் கோரிக்கையுமாக அங்கு ஒரு கன்னியாகுமரி எலக்டிரிசிடி சிஸ்டம், ஒரு கன்னியாகுமரி மின் திட்டம் ஏற்படுத்தி, அங்கே ஒரு சூப்பிரண்டெண்டிங் இன்ஜினியர் அலுவலகமும் ஸ்தாபிக்கப்பட இருக்

கிறது. அதற்காக அண்மையில் அனுமதி தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்து கன்னியாகுமரி மாவட்ட மக்கள் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள், பாராட்டுகிறார்கள் என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நெசவாளர்கள் பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். நெசவாளர்கள் பிரச்சினையில், சொல்லப்போனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு காட்டியிருக்கின்ற அக்கறையை வேறு எந்த அரசும் காட்டியிருக்க முடியாது என்று திட்டவட்டமாகக் கூறிக்கொள்ள முடியும். ஆட்சிப் பொறுப்பிலே வருவதற்கு முன்னால்கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நெசவாளர்களுடைய பிரச்சினையில் எந்த அளவுக்கு அக்கறை கொண்டிருந்தது என்பதை இந்த நாடு அறியும்.

இன்று கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அடிப்படையில் நூல் விநியோகம் செய்ய வேண்டிய ஏற்பாடுகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதை நாம் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். அதில் ஒரு சிறு சங்கடம் இருக்கிறது. ஒரு சில நெசவாளர்களுக்கு சங்கடம் இருக்கின்றது என்பதையும் நான் ஞாபகப்படுத்தி அதற்கு வேண்டிய பரிகாரம் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அதாவது சங்கங்களில் அங்கத்தினர் அல்லாதவர்கள், தனியாக தறி வைத்திருப்பவர்கள் சங்கங்களில் பதிவு செய்து அங்கத்தினர்கள் ஆக வேண்டுமென்றால், 50 ரூபாய் கொடுத்து அவர்கள் அங்கத்தினர்கள் ஆக வேண்டுமென்று இருக்கின்றது. இந்த நெருக்கடி சமயங்களில், சாதாரணமாக ஒரு பொருளுக்கு தட்டுப்பாடு எங்கே இருக்கின்றதோ, அங்கு கட்டுப்பாடு இருக்கும். அப்போது சந்தர்ப்பவாதிகள், சமூக விரோதிகள் இதில் ஈடுபட்டு பல தொல்லைகளைக் கொடுக்கின்றார்கள். அது போல ஏற்கெனவே கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அங்கத்தினர்கள் ஆகிவிட்டவர்கள் அந்த முறையில் நூல் வாங்கிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்றால் ஒரு நடுநிலையாளரை நம்புகின்ற அளவிலேதான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே ரூபாய் 50 பங்குத் தொகை கொடுத்து சங்கங்களில் சேருவது ஒரு சங்கடம். அந்தச் சங்கங்களில் சேர ரூ. 10 அளவிலே பங்குத் தொகையைக் குறைத்து புதிய சங்கங்களைத் துரிதமாகப் பதிவு செய்து, அவர்களுக்கு அந்தச் சங்கங்களின் வாயிலாக நூலும் இதர பொருள்களும் விநியோகம் செய்தால், அந்தமாதிரி சங்கடங்களை நிவர்த்தி செய்ய வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, அது பல ஆண்டுகளாக இருக்கின்ற அகில இந்தியப் பிரச்சினையாகும். இன்று தமிழகத்திலே சுமார் 40 ஆயிரம் பேர்களுக்கு கிராம வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் வாயிலாகவும், இளைஞர் அணித் திட்டத்தின் வாயிலாகவும், இன்னும் தொழில் வளர்ச்சி விசேஷத் திட்டங்கள் வாயிலாகவும் நாம் வேலை கொடுக்கும் அளவுக்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கின்றதென்றால், அது தமிழக அரசு எடுத்துக்கொண்ட தனி முயற்சியின் பலனேயாகும் என்று கூறினால், அது மிகையாகாது.

அடுத்தபடியாக, வீட்டு வசதி வாரியம். அதேபோல குடிசை மாற்று வாரியம் வாயிலாக இதர மாநிலத்தில் உள்ளவர்கள் பாராட்டுகின்ற அளவில், நம் மாநிலத்திலே உள்ளவர்களுக்கு, சாதாரண ஆயிரக்கணக்கான ஏழை எளிய மக்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க தமிழக அரசு முன்வந்திருக்கின்றது. அதைச் செய்துகொண்டும் இருக்கிறார்கள்.

விலைவாசி உயர்வைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று தமிழகத்துடன் இதர மாநிலங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அது மத்திய பிரதேசமாக இருந்தாலும், உத்தரப் பிரதேசமாக இருந்தாலும், பம்பாயாக இருந்தாலும், கேரளமாக இருந்தாலும் சரி, குறிப்பாக உணவுப் பண்டங்களின் உற்பத்தியிலே நாம் தன்னிறைவைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்று முன் பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்டுப் பேசியிருக்கின்றார்கள். அந்த அளவு செய்திருக்கின்றார்கள் என்றால், அதற்குக் காரணம் நாம் கூட்டுறவுத் துறையின் முழு சக்தியையும், வேளாண்மைத் துறைக்குத் திருப்பி பசுமைப் புரட்சி ஏற்படுத்தி, என்னென்ன வகையில் உற்பத்தியைக் கூட்ட முடியுமோ அந்த அளவுக்கு உணவு பண்டங்களின் உற்பத்தியை நாம் பெருக்கியிருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கின்ற இந்த அரசுக்கு குறிப்பாக என்னுடைய நன்றியைக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அதே நேரத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு புதிதாக 9 திட்டங்கள் மத்திய அரசின் திட்டமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். குறிப்பாக 8 சர்க்கரை ஆலைகள் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் தமிழக அரசு ஆரம்பிக்க இருக்கிறது என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய காரியம் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னொன்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். திருவாங்கூர்-கொச்சி அரசாங்கத்தின் கீழ் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தக்கலை பக்கத்தில் புலியூர்குறிச்சி என்ற இடத்தில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை இருந்தது. அந்த சர்க்கரை ஆலையிலே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பெருவாரியாக உற்பத்தியாகின்ற கருப்பக்கட்டியை மூலப் பொருளாகக் கொண்டு சர்க்கரை உற்பத்தி செய்து கொண்டிருந்தார்கள். குறிப்பாக இந்த சந்தர்ப்பத்திலே ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கருப்பக்கட்டி உற்பத்தி செய்பவர்கள், பனை ஏற்று தொழிலாளர்கள், மீதி எந்தத் தொழிலையும்விட கடினமான வேலை செய்து வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள். இவர்கள் நிலை தாழ்ந்துதான்

இருக்கின்றது. அதற்குக் காரணம் கருப்பக்கட்டியின் விலை போதியதாக இல்லை. ஆகவே புலியூர்குறிச்சியில் அல்லது விளவங்கோடு, கல்குளம் தாலுகாக்களை மையமாகக் கொண்ட ஒரு இடத்தில், ஒரு சர்க்கரை ஆலையை, இந்தத் திட்டமிட்ட 8 ஆலைகளுக்குள் முதலாவதாக, முதன்மையைக் கொடுத்து, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு என்று அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று தொழில் அமைச்சர் அவர்களுடையவும், முதலமைச்சர் அவர்களுடையவும் மேலான கவனத்திற்கு நான் குறிப்பாக வைக்க விரும்புகிறேன். அப்படி வைக்கும்போது, நிச்சயமாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள பனை ஏற்றுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுடைய வாழ்க்கை மேம்பாடு அடையவும் அது மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும், வருவாய் அவர்களுக்கு உயரும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். பரவலாக ஒரு பகுதி வளருகிறது என்றால், அதற்குக் காரணம் அந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்ற பெருவாரியான மக்கள் என்ன தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்களோ, அந்தத் தொழில் அங்கு முன்னேற்றம் அடைவதால் தான். அப்போதுதான் அந்த இடமும் முன்னேற்றம் அடைந்ததாகக் கருத முடியும். ஆகவேதான் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொல்கின்றேன்.

அதுபோல, கன்னியாகுமரி மாவட்டம் கடல் ஓரமாக இருக்கிறது என்று சொன்னேன். கடலோரத்தில் இந்த ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது எப்படியாவது ஒரு தடுப்புச் சுவர் கட்டும் வேலை ஆரம்பித்தால், சாதாரணமாக படித்தவர்களுக்கும், படிக்காதவர்களுக்கும் அப்பகுதி மக்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு உண்டாகின்ற ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். அது மட்டுமல்ல, அந்தப் பகுதியிலே கடல் ஓரத்திலே இருக்கின்ற மக்களுக்குச் சாதாரணமாக குடியிருப்புக்குச் சொந்த நிலம் கிடையாது, சொந்தமாக வீடு கிடையாது. குடியிருப்புகள் கடலலைகளாலே பல சந்தர்ப்பங்களில் அடித்துச் செல்லப்பட்டு அவர்கள் வாழ்க்கையில் மிக அவதிக்குள்ளாகின்றார்கள். அதையெல்லாம் தவிர்க்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் இது அப்பகுதி மக்களுடைய வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைக் கூட சற்றுக் குறைக்க வாய்ப்பாக இருக்கும்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் 1956-ல் தான் தமிழகத்தோடு இணைந்தது. அது வரையில் அது திரு-கொச்சி அரசாங்கத்தின் கீழ் இருந்தது. தமிழகத்தோடு சேர வேண்டும், தாய்த் தமிழகத்தோடு சேர வேண்டுமென்று அங்குள்ள அத்தனை அரசியல் கட்சிகளும் சேர்ந்து, குறிப்பாக திருவாங்கூர் தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கட்சியினர் தலைமையிலே ஈடுபட்டு பல போராட்டங்கள் தியாகங்கள் செய்து நடத்தினோம். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று கூறிக்கொள்கிறேன். அன்று 1967-க்கு முன்னால் ஆட்சிப் பீடத்திலே இருந்தவர்கள் எங்களுக்கு

ஆதரவு தராதது மட்டுமல்ல, ஒரு ஆதரவு வார்த்தை கூடக் கூறவில்லை. ஆனால் அன்றே திராவிட முன்னேற்ற கழகம் எங்களுக்கு ஆதரவு தந்தது. சிலம்புச் செல்வர் திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் ஆதரவு தந்தார்கள். 1956-ல் தமிழகத்தோடு சேர்ந்த பின்னர் 1967 வரையிலிருந்த ஆட்சியாளர்களிடம் பல சந்தர்ப்பங்களில், பல்வேறுவிதமாக, அன்று போராட்டத்தில் இறந்தவர்கள் உண்டு, ஊனப்பட்டவர்கள் உண்டு,—அவர்களின் இழப்பால், ஊனத்தால் அவதியுற்ற குடும்பங்களுக்கு என்று பென்ஷன் திட்டம் அல்லது உபகாரச் சம்பளம் ஏதேனும் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டனர். அரசு செய்ய வேண்டுமென்று 1967 வரை இருந்த அரசாங்கத்தை நாடினார்கள். அவர்கள் யார் யாரையோ நம்பிச் செயல்பட்டார்கள். ஆனால் இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அதைச் செய்யும். குறிப்பாக கலைஞர் அவர்கள் அதைச் செய்வார்கள் என்று வாயார, பகிரங்கமாகப் பேசுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது, ஆகவே அந்தத் தியாகிகளுக்கு இந்த அரசு ஏதேனும் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இங்கே சில அங்கத்தினர்கள் ஒருசில திருத்தங்களைக் கொடுத்திருப்பதைப் பார்க்கிறேன். குறிப்பாக கிளைவ் ஹாஸ்டல், பாளையங்கோட்டை சம்பவங்களைப் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தில் தெரியும். தமிழகத்தில் 1967 வரை திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது, பட்டதாரி ஆசிரியர்களை எந்தக் குற்றமுமின்றி, கையைக் கட்டி, விலங்கு பூட்டி ரோடிலே இழுத்தார்கள். நாகர்கோவில் ஸ்காட் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் போலீஸார் அத்து மீறி சுட்டதால், கேபிரியல் என்ற ஒருவருடைய கால் துண்டிக்கப்பட்டது. அப்போது எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் தூதுக் குழுவாக வந்தபோது, நானும் தான் வந்து நின்றேன். திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டபோது, அவர்கள் நீதி விசாரணைக்கு இணங்கவில்லை. ஆனால் பாளையங்கோட்டை போன்ற சம்பவங்களைப்பற்றி சென்ற கூட்டத் தொடரில்கூட ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் வந்தபோது, இங்கே முதலமைச்சர் அவர்கள் மிக அழகாக விளக்கம் கொடுத்தார்கள்.

எத்தனையோ பல நல்ல காரியங்களைச் செய்த பிறகு, அரசு இவ்வளவுதானா செய்திருக்கிறது, இன்னும் பல நல்ல காரியங்களை ஏன் செய்யக் கூடாது என்றுதான் அங்கத்தினர்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கின்றார்கள் என்று நான் எண்ணினேன். ஆளுநர் உரையை மூன்று காலங்களாகப் பிரித்தால்—நம் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய மிக முக்கியப் பிரச்சினைகள், தமிழக அரசு எடுத்துக்கொள்கின்ற முயற்சிகள், அதற்கு ஏற்படுகின்ற இடர்ப்பாடுகள், இடையூறுகள் இப்படி மூன்று காலங்களாக நாம்

[திரு. ரஸ்ஸல் ராஜ்] [1974 சனவரி 21

(பிற்பகல் 5-30)

பார்க்கும்போது,—பல்வேறு காலங்களிலும், பல்வேறு இடர்ப்பாடுகளை நாம் காண முடிகிறது. நிதி ஒதுக்கீடு மத்திய அரசு எந்த அளவிற்குச் செய்கிறது என்று நாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், சென்ட்ரலி எய்டட் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்று 4-வது திட்டத்தில் எத்தனையோ கோடி ரூபாய்க்கு மத்திய அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. ஆனால் தமிழகத்திலே ஒரு தொழில் கூட அந்த அடிப் படையிலே அமையவில்லை. ஐந்தாவது திட்டத்தில் 1,600 கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்தோம். குறிப்பாக முதலாண்டுக்கு 165 கோடி ரூபாய் அல்லது 150 கோடி ரூபாய் எதிர்பார்த்தோம். குறைந்த அளவிற்கு 125 கோடி ரூபாயாவது தரக்கூடாதா என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் முதல் நடப்பு ஆண்டில் 40 கோடி ரூபாய் மட்டும் தருகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, இன்று நம் மாநிலத்தில் உணவுத் துறையிலே முன்னேறிவிட்டோம். தன்னிறைவு பெற்றுவிட்டோம். வெளி மாநிலங்களுக்குத் தேவைப்படுகிற போது, உணவு தரக்கூடிய அளவிற்கு நாம் தயாராகிவிட்டோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் எந்த அளவிற்கு நமக்கு உரம் தேவையோ, நைட்ரஜன் உரம் தேவையோ, அந்த அளவிற்குத் தருவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தால் இயலவில்லை. பூச்சிக் கொல்லி மருந்து நமக்கு எந்த அளவிற்குத் தேவையோ அந்த அளவிற்கு மத்திய அரசாங்கத்தால் தர இயலவில்லை. ஆகவே, நாம் இவைகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம், இதற்காக சற்றுத் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்திருக் கலாமே என்ற திருத்தத்தைக் கொடுத்திருந்தால், நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியும். இவ்வளவு நல்ல காரியங்களைச் செய்து தமிழக மக்களின் மேம்பாட் டிற்காக, குறிப்பாக ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்வை மையமாக வைத்துச் செயல்படுகிற தமிழக அரசின் பல்வேறு காரியங்களை இந்த ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடவில்லையென்றால், ஆளுநர் உரை என்பது நாட்குறிப்பு போலவோ அல்லது சாதனைப்பட்டியலாகவோ இருக்க முடியாது. பொதுவாகவுள்ள பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு அரசு என்னென்ன கொள்கையின் அடிப்படையில் எதை யெதைச் செய்யவிருக்கிறது என்ற ஒரு சுருங்கிய செய்தியாகத் தான் இருக்க முடியுமென்பதைக் கூறிக்கொண்டு எங்கள் மாவட்டத்திற்கு நான் ஏற்கெனவே கூறியது போல ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்றும், தமிழ் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டு மிகவும் அவதிப்படுகிற மக்களுக்கு ஒரு பட்டியல் தயார் செய்து, அவர்களுக்கு மானியம் அல்லது பென்ஷன் வழங்க வேண்டு மென்றும் கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து பேச வாய்ப்புத் தந்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THIRU A. R. DAMODARAN: Hon. Chairman, Sir, the Governor's Address this year, in my opinion, is a singularly non-controversial address. While Members from this side have expressed their disappointment that many important matters have not been mentioned, I for my part, am nervous for an entirely

1974 சனவரி 21] (Thiru A. R. Damodaran)

different reason. Knowing the Hon. the Chief Minister, I have a fear, Sir, that he is reserving all his major surprises to the Budget speech, and we look forward, with great trepidation and anxiety, to the numerous levies that are likely to come during the Budget session. I am, therefore, thankful, Sir, that at least for a period of one month, we are spared the anxiety of knowing that many new taxes are likely to be imposed, not only because of the partial withdrawal of the Prohibition policy, but also because of the heavy investment that is likely to be required for the Fifth Five-Year Plan.

Before I venture to offer my comments, Sir, on some important issues that face our State and more broadly, perhaps, our Nation also, may I mention, Sir, one brief comment which I deliberately omitted when we were moving the Condolence Resolution on the sad demise of Periyar Ramaswami? That is, Sir, to consider what type of memorial should be erected for this great personality, not only of Tamil Nadu, but also of India. Sir, much of the misconception that exists in India to-day, about the preachings of Periyar Ramaswami—I hope my hon. Friends who are ardent devotees of Tamil language will forgive me for this—was because Periyar's teachings, speeches and writings have been confined mostly to the Tamil language and the people in other parts of India have had neither the opportunity nor the benefit of even studying critically his sayings over the past sixty years. My first appeal, Sir, to those who constitute the Periyar Trust and also my appeal to the Government of Tamil Nadu which, of course, has a great interest in propagating the ideals of rationalism for which Periyar Ramaswami stood, is that, instead of erecting cement concrete statues, we should consider a big project whereby it will be possible for us to have translations compiled—not only in English, but also in the other regional languages of India—of Periyar's sayings, speeches and writings, so that those in the North may understand something about the attitude of this great man. We may not agree with him on all ideas, but let us also remember that 2,000 to 2,300 years ago, in the age of Greece there were stalwarts who can be compared to Periyar Ramaswami, in the sense that the same philosophy of rationalism was preached by such great philosophers as Socrates, Europedis, Aristotle, Plato and others.

(Mr. Chairman in the Chair.)

I would, therefore, request that this Government may take an interest in this matter because by this, instead of frittering away resources in having innumerable small functions whereat small statues are erected, we would be able to create a really live memorial to the memory of this great man. Sir, having mentioned this, I will now pass on to the more mundane topics that are covered by the Governor's Address and give my views regarding them.

Sir, the general economic situation has been referred to in the Governor's Address, and in the last-but-one paragraph, a very significant statement has been made by this Government—I say this Government, because the Governor's Address expresses the policies of this Government—that the whole structure of economic policies for development with stability, for growth with social justice, has to be examined in the light of the problems posed by the new developments that have taken place in our country due to the power crisis and the oil crisis. Sir, I think a time has now come for the people in our country to take a more rational and logical attitude on various matters, which we have considered in the past to be totally closed to public debate, and which, when raised by the people, particularly in my position, have invited scorn from the self-proclaimed authors and followers of the new-found zeal for socialism, which is overtaking our country. Sir, our Planning Minister is a very intelligent person, and a very friendly personality also. When I visited the Central Hall in Parliament, I saw that he always had twenty friends, taking coffee with him and discussing the various important plans that he had formulated and given to the Nation in the Rs. 53,000 crores Plan that had been presented for the Fifth Five-Year Plan. But, may I, in this connection, Sir, invite attention to the fact that our excessive zeal for bringing everything under the State, our excessive zeal for nationalisation, has brought about certain important problems, which we, as the general public, are bound to consider because of the tremendous impact they have on the life of the common man for whom all of us profess so much sympathy? Sir, ten months ago, at the Chief Ministers' Conference held in Delhi, a great proposal was mooted—I believe, by our Planning Minister who is noted for his zeal in this regard—a great policy was announced by the Central Government; and that policy was that the wheat and rice trade should be taken over completely by Government authorities. Even at that time, Sir,—and I am glad to mention this because, perhaps, Tamil Nadu was the only State to express serious reservations about this policy—the Chief Minister of Tamil Nadu made it clear, I think even in February 1973, that while Tamil Nadu, being not very much concerned with wheat-trade takeover because our total turnover in wheat was very small, would still have to ponder deeply before thinking of taking over the wholesale trade in rice. I am glad, Sir, that this stand has been vindicated by the events that have taken place in India today. Even before the first birthday of such a policy could have been celebrated, the child that has not yet been born has been scuttled in the womb by the striking down of the clauses of the wheat takeover by two Governments which belong to the Ruling Party at the Centre—the Gujarat and the Maharashtra State Governments.

Mr. CHAIRMAN : At any rate, the baby will come out.

Thiru A. R. DAMODARAN : Therefore, Sir, when I say that the stand of Tamil Nadu has been vindicated, I hope people will not misquote me or try to make out that the Chief Minister is a champion of the private sector. It is not so, Sir. It is because all of us who have some knowledge of the consuming public and their needs are aware of the tremendous responsibilities of the Government in taking over the trade in such an important product. Secondly, I consider it excessively foolish that such a policy should have been launched at a period of acute drought, when supplies were not assured either from abroad or even within our country. If, today, diversionary attempts are being made by our administrators to say that some small section of traders or businessmen are responsible for this national catastrophe that has overtaken us, I can only say that it is a wicked policy that is being deliberately followed by those who have failed in implementing an important policy decision. I am glad that this policy has been scuttled; I hope it will be buried ten fathoms deep. If at all we have to consider a system of public distribution let me make it very clear, with all the emphasis at my command, that the responsibilities of Governments both at the Centre and in the States should rest primarily in the heavily populated urban areas, the high purchasing power centres of our country, where a certain amount of responsibility will have to be borne by the Civil Supplies authorities in the distribution of essential food-grains and edible oils. I hope, Sir, that in Tamil Nadu, since

(Thiru A. R. Damodaran) [1974 சனவரி 21

our minds have not yet been fully made up over the rice-trade takeover, we will think ten times before advocating this philosophy and I am sure that at the next meeting of the Chief Ministers, when our Hon. Chief Minister presents the problems of Tamil Nadu in this connection, he will be heard with greater sympathy, not only by Thiru D. P. Dhar but also by Thiru Chimanbhai Patel of Gujarat and also possibly by Thiru V. P. Naik of Maharashtra.

Sir, I have referred to the fact that we are suffering from a great economic crisis. We had a bad year in 1973. All the international trends indicate that 1974 will be even worse because of the oil crisis that has overtaken our country. In every field of activity, Sir, in the manufacturing field, in the manufacture and supply of fertilisers, in the manufacture and supply of cement, in the manufacture and supply of steel we have miserably failed. The Reserve Bank of India Bulletin for 1972-73, Sir, which has given figures of the installed capacity of these industries and our production figures has this to say, of the three or four most important manufacturing industries that I mentioned.

In cement, Sir, while our installed capacity was 19 million tonnes, the production in 1972—the latest year for which the Statistical Bulletin has been afforded—was only 15 million tonnes and we were able to achieve only 82 per cent of the installed capacity. In the field of nitrogenous fertilisers to which my Friends so often referred, while speaking of the gallant food effort of this State, the production was only 61 per cent of the installed capacity and in the case of phosphatic fertilisers, it was 59 per cent, and in the case of steel it was less than 60 per cent of the installed capacity. I particularly refer to these industries, Sir, because sedulous attempts are being made to inculcate a philosophy amongst our people that 25 years of glorious planning has resulted in the orderly industrial development of our country. There can be no greater lie, Sir, when we consider the actual facts. The dismal point that we have to face, Sir, is that Centralised Planning has failed miserably and the time has come for us to take a new look at decentralised planning and decentralised utilisation of planned resources. It is in this context, Sir, that I fully welcome the statement of the Honourable the Chief Minister mentioned in the Governor's Address that the next

1974 சனவரி 21] (Thiru A. R. Damodaran)

meeting of the National Development Council should not merely consider how many crores of rupees can be given in addition to a State like Tamil Nadu or to a State like Orissa, but that an agreed and reasonable formula should be laid down whereby it would be possible for the State Governments to plan adequately with the resources that are made available to it.

பிற்பகல் 5-40)

I would also like to make an appeal to our Government, Sir, in this regard. We are deeply interested in industrial development not only because industrial development is a source of national wealth but also because it will provide great employment opportunities for skilled and semi-skilled sections of our society. We have always pleaded, Sir, for liberal assistance in the matter of raw material supplies and foreign exchange allocations to industries that exist in our State. I would like the State Government and especially, the Industries Department, to conduct a survey of all the industries that exist in our State. For example, we have many cement factories. Are they working to full capacity or are they producing the national average of 80 per cent of installed capacity? We have fertiliser factories in the public sector as well as the private sector. Are these factories working according to installed capacity or are there bottlenecks which prevent adequate production in these factories? I am sure, Sir, if the State Government Industries Department were to contact manufacturers in the private sector as well as in the public sector and gather all the details that are necessary to prove to the Central Government that production has suffered only because of transport bottlenecks, lack of adequate supply of coal, raw materials, industrial intermediates, and lack of power development—if we could have a whole look, a complete look at the development of the existing industries in our State, we would have done a signal service to entrepreneurs in our State. I am sure, Sir, that from a political angle this will give larger credence to the D.M.K. Government's philosophy of a larger devolution of constitutional powers to the States. Industrialists could be made to know, that here is a State Government which is taking interest not only in creating new industries but also in seeing that the existing industries are running to full capacity and we would have contributed not only to fuller employment in our State, but also to the growth in Gross National Product of our country. We have important tyre factories in our country. For the past two

years, these tyre factories have been plagued with labour troubles. There have been strikes in one tyre factory or the other, with the result that there is today a prosperous and flourishing black-market in truck tyres in the open market. Sir, in regard to fertilisers, cement, tyre factories, mild steel factories—the whole gamut of industries—I would request the Industries Department to make a detailed study. It would not be a difficult one to study. Just as the State has given the cause for the short-fall in supply of fertilisers, I am sure it would be able to prove to the country that the bottleneck in the industrial production is solely either because raw materials are not given adequately to existing industries or because of failures on the transport side.

Sir, a very important matter has been covered during the recent past and that is in regard to the general policy of working of public sector undertakings. The consuming public has been put to a great deal of difficulty. Sir, if today there has been failure in the supply of essential commodities in Gujarat and Maharashtra, not a little of it can be attributed to the hopeless failure of the railway communication system and the transport system resulting in produce lying in one part of India without being carried to the other parts. We have had Railway Locomen's strike. We are now having labour troubles in the Indian Airlines Corporation. We are also having certain labour troubles in the L.I.C. of India. I shall not go into the merits of these disputes because, obviously, the State Government cannot concern themselves because they have no jurisdiction over such matters. But, may I refer, Sir, to one important principle that seems to have been high-lighted and recognised rather belatedly by the Government of India? That is the new philosophy which has attracted the attention of Government managements, namely, that discipline must be enforced and that the management has the right to decide how policies should be framed to ensure optimum working of their respective undertakings. I am glad, Sir, that at long last, after 7 or 8 years in power, the Central Government have realised that discipline plays an important part in industrial development as well as in the working of public sector undertakings. I am surprised, Sir, that even in public sector undertakings when the Minister in charge of a certain public sector undertaking is seriously involved in discussions with representatives of Employees' Unions and representatives of employers, the

Ministry of Labour should consider it necessary to interfere in such matters and to mediate or try to mediate and bring about some settlement. I think, Sir, this involves a very important policy, principle, and that is, why, in a dispute in a public sector undertaking where the policy guidelines have been clearly laid down by the Government of India in regard to labour—it should not be necessary for the Ministry of Labour to interfere at each and every stage and try to bring about a so-called Approachment between representatives of management and representatives of employers. That has produced dire consequences on bilateral negotiations and resulted in a slacknening of discipline so much so that trade union leaders who have to discuss with the Management always say, "I have been summoned to Delhi by the Minister of Labour and, therefore, I shall discuss with the Minister directly all the disputes that have to be settled with the Management". I think, Sir, that it is a wrong policy for the Minister of Labour to involve himself in. I am only mentioning this because here in our own State, we have had difficulties in regard to the labour front. One of the premier manufacturing institutions of our State has been ruined by prolonged labour disputes and great efforts have been taken, but one important principle was not safeguarded. That was the principle of discipline on the shop floor, without which no industrial undertaking can ever do what it has set out to do. I hope, Sir, that in our own State where labour relations have fortunately improved, the important principle will be observed that in a dispute in a public sector undertaking, if it is a State undertaking, it is better to leave the concerned Minister to tackle the Employees' Unions rather than involving the Department of Labour in such disputes. As far as private establishments are concerned. the Minister for Labour has the right to intervene; but, at the same time, may I, in the interests of the general industrial development in our State, make the appeal that irrespective of wage or bonus disputes, one cardinal and important principle has to be recognised? And that is this. No factory can run without rules of discipline and work being observed. It is because we have forgotten this principle for the past 25 years, because we have vainly tried to rouse the hopes and expectations of those who are employed with false promises, that we are in this disastrous state where in every industry in our country, we are working only to about 50 to 60 per cent of our installed capacity. Members are aware of our serious failure on the Steel Front. It is an open secret, Sir, that in all of our Steel Plants, whether

it is Durgapur, Rourkela, or Bhilai, the number of labour is well over 35 per cent in surplus and that is one of the reasons why the cost of steel is much higher than the international price of steel.

Sir, the National Development Council meeting which is to take place next month and which has been referred to should take a broad look on the economic policies not only those pursued by the State Governments but also those pursued by the Central Government. I have a feeling that for the past few years, parliamentary control over the budget has tended to diminish because of this. The Finance Minister presents the Budget in the month of February—on the last day of February—and he generally gives us a budget of 4,500 or 4,600 crores of rupees and says that the Government have the following expenditure and that the following grants will be made to the State Governments, etc., etc. After it is approved by the Parliament, in every succeeding month of the Budget, the Finance Minister goes behind the Parliament and introduces a new form of budgeting which is known as deficit budgeting and which results in the inflationary trend in our country. My hon. Friend Thiru Adityan referred to this and said that deficit budgeting, that is, the printing of currency, the floating of treasury bills should be controlled by the Parliament. I hope that when we have the Chief Ministers' meeting, due importance will be given to this issue, because there is no point at all in our accusing the State Governments of contributing to the inflationary tendency, when 99.9 per cent of the responsibility and the blame has to be accepted by the Central Government which follow such a fiscal policy. I wish to make it clear, Sir, that unless we call a halt to the deficit budgeting, no amount of distribution controls, no amount of increase in production, even if it is a 7 or 10 per cent increase in the Gross National Product, is going to help our people, because of the deliberately suicidal policy we are following in promoting deficit budgeting.

(பிற்பகல் 6-00).

Another important matter is—and that has been referred to even in this Address—the oil situation in the world and its impact on India. Perhaps one of the sweet good fortunes of poor development for the past 25 years is that our consumption of petroleum is only 1.2 per cent of the World's needs of petroleum. The world consumes 2,500 million tonnes of petroleum. Japan consumes 300 million tonnes. West Germany consumes 180 million tonnes, the United Kingdom consumes 285 million tonnes, the

United States of America consumes 860 million tonnes; but India's consumption, after 25 years of glorious Planning, is 24 million tonnes in 1974 and, therefore, Sir, I say that we are saved from the great misfortune that is facing the industrialised nations of the West which to-day are caught in a trap. The creditor Nations—West Germany and Japan—have become debtor Nations within three months. The huge Yen-credit and Mark-credit which they were giving to developing countries is a matter of no consequence now, because they have themselves become debtor Nations. I only mention this because a new dimension has been created to our energy crisis and, unfortunately, what do we find, Sir? The Minister in charge of energy is in charge of two additional important portfolios. One portfolio is the elections in Orissa and the other portfolio is the settling of intra-Party disputes in Bihar. The third portfolio that he has additionally of course, is the Ministry of Petroleum. (Laughter) We have important Chief Ministers and I shall not name them, because it will cause embarrassment to those who are also in charge of elections in other States. But, nobody seems to bother about the tremendous crisis that we are facing in the energy field. We have insufficient electric power. The Chief Minister has pleaded that we should have nuclear plant and thermal plant in Tuticorin. In 1966, Sir, to be fair, even during the time of the Congress Government,—I attended the first session in 1966—Thiru Ramaiah declared that we should have a Thermal Station in Tuticorin. Where are we today? 1974. Where were we then? 1966. For seven years, no decision has been given by the Central Government on the matter. We have been asked to expand the Ennore Thermal Plant, which we have done up to 320 Magawatts. Unfotunately, an accident there has resulted in one Unit going out of functioning, with the result that the power crisis has been exacerbated. People do not seem to realise that in matters pertaining to energy planning, you are required to plan for 15 years. Unfortunately, our people are not interested in long-term planning but they are interested in only short-term planning, and in planning only up to 1976, because that is the year of the next elections. How can you establish nuclear plants which require 8 to 10 years of effort? If we are planning in this way, we can never bring in nuclear plants. If Thiru Dhar plans today, it will be some other Minister in 1980 who will have the pleasure of switching on the new nuclear plant in possibly a State like Uttar Pradesh. Even

the projects for which the foundation stones are being laid with such vigour today are not likely to materialise successfully for 8 or 9 years. Hence, there should be a sense of urgency in tackling the national problems. There is no point in blaming this sector or that sector. All of us will have to put our shoulders to the wheel to solve the problems not only of the immediate future but of the future of countless generations of Indians who are likely to suffer if we do not plan our energy requirements in time and in consonance with the conditions that exist today.

Sir, one more point I would like to refer to. It is true that I am referring to various national questions, because, I believe, there is no point in discussing about a minor irrigation channel to be dug or a major irrigation project to be taken up. These are all matters which have been well-covered in the Governor's Address. I have no doubt that given adequate resources, the Government of Tamil Nadu and their executive are quite capable of carrying out any flood or irrigation projects. We were pioneers in flood and irrigation projects. I am only mentioning this because the role of the Central Government is very important in all such matters. Nobody has questioned, Sir, why in the matter of exports, we have not enjoyed the benefits of price increase that has taken place in the international trading market, today. The export of iron ore which commenced in 1957 started at 65 shillings per ton and today it is still being sold at 78 shillings per ton. We are exporting the World's finest iron ore, having 65 per cent of iron content, the iron ore from Hospet and Brailey mines. The best iron ore we are exporting at 78 shillings per ton. Nobody has questioned why our rates have not been doubled. Only day before yesterday, a proud increase was announced that Japan had agreed to a 50 cents increase in the price of iron ore. This is how our national thinking is developing and they are confusing the issues, talking of social justice and the neglect of the poverty-stricken people of our country, when all the time it is they who are responsible for this horrible state of affairs. I hope the Hon. the Chief Minister will—I have no doubt at all that he will—express in very strong language the feelings of the Government of Tamil Nadu and the people of Tamil Nadu—why the people of Tamil Nadu alone—the people of India at this lack of policy decision at the Centre. Member after Member has complained that we do not have adequate fertilisers. Only day before yesterday, a mischievous note has appeared in the

newspapers obviously inspired by the well-known sources in the Planning Ministry. And what was that? Estimates of fertiliser requirements had been called for from the State Governments and the State Governments had given their requirements. The total requirement of nitrogenous fertilisers and phosphatic fertilisers was estimated at 5.1 million tonnes. The Planning Commission has stated that generally the State Governments over-estimate their requirements of fertilisers—and, therefore, by some computer exercise—they do not have computers but there are some human brains which function as a computer in the Planning Commission—and after working out the excessive demands that have been put up by the State Governments as 1.2 million tonnes, the Planning Commission has arrived at 3.9 million tonnes as the estimated requirement. In addition to this, and adding insult to injury, an explanation was given that farmers generally tended to over-use nitrogenous fertilisers and, therefore, we could comfortably cut down 3.9 million tonnes to 3.2 million tonnes. This is to fit in with the plan target that has been fixed by the Planning Commission. How do you expect the common man, the common farmer to appreciate the logic when, after 15 years of daily propaganda on the All India Radio itself which is the organ of the Government of India that they should use more fertilisers, that they should put 50 kg. of Urea for high-yielding variety of paddy, they are to be suddenly told that they have been applying excessive dosage of nitrogenous fertilisers? This is the logic that is being followed by the Central Government. Some time back I met the Hon. the Minister for Petroleum—I hope you will pardon me for bringing in a personal reminiscence here—in connection with the promotion of petroleum trade and various other factors. He is Mr. Barooah, a very nice gentleman, a perfect historian. He gave me a cup of tea, although he gave me nothing else. He mentioned "You know, I do not want petrol to be sold. I am not anxious about the sale of petrol". I said: "Why?" I am in the petrol business and if petrol is not to be sold, what else can I do? He said: "One litre of petrol means one litre of naphtha. One litre of naphtha means 10 kg. of fertilisers. 10 kg. of fertiliser means 1000 kg. of foodgrains. Therefore, the less we consume petrol, the more we will have naphtha and foodgrains." I said "It is very good logic". I added "I have a suggestion to make about a matter about which we are deeply concerned—about the supply of fertilisers. I suggest that a note be put up to Thiru D. P. Dhar, who is a

(Thiru A. R. Damodaran) [1974 சனவரி 21

(பிற்பகல் 6-10)

theoretician in planning, that we have 220 million cattle in our country and that on an average, these cattle would drop at least one kg. of cowdung every day. So, we have 220 million kg. of cowdung in our country and out of this 220 million kg. of cowdung, if we are able to collect about 50 per cent, we will have approximately 1.10 lakhs tonnes of cowdung fertiliser every day and if we collect like that for fifteen days, we will have no fertiliser problem at all". I am sure, knowing Thiru Dhar, that he will be actively considering this proposal. I only wish to point out that if even national policies are going to be framed in such an unrealistic manner, it is time that the State Governments insist that better sense should prevail in our administrators at the Centre. There has been much talk, Sir, that the Dravida Munnetra Kazhagam Government's policy of always blaming the Central Government is not good. I agree, Sir, and nobody accepts that we should always blame them. But, what can you do, either in the field of fertiliser, in the field of cement, in the field of steel or any other industry ? What can a State Government do excepting to give loans of a few lakhs of rupees which they collect by way of sales tax? These are all the incentives which the State Governments are trying. The requirement is Rs. 180 crores for a fertiliser project. The sales tax loan including the surcharge which the Hon. Minister levied, may possibly be Rs. 10 to 15 lakhs to that industry which requires Rs. 180 crores. I, therefore, feel that much greater realism should be given to the concept of planning. Rs. 53,000 crores is a figure which I cannot imagine, because it is something running into thousands of crores. I do not know where the resources are going to come from, possibly heavy taxation both from Central taxation and from State taxation. My only request is that the State Governments should consider that whatever new taxes they impose should be absolutely non-inflationary in character. If they keep on levying taxes, that will contribute to the inflationary spiral. We will soon reach a position where no Government will be able to function. A Government cannot post Policemen in every town and in every village to control riotous mobs which will be attacking our food godowns and our "Ambarams" to take away the paddy. Unless we are able to plan and see that every person who earns below Rs. 500 is at least ensured the income which he is getting today in 1979, no amount of planning—either large or small—is going to bring happiness to

1974 சனவரி 21] (Thiru A. R. Damodaran)

our countrymen. I would only end with the hope that when the National Development Council meeting takes place next, our Chief Minister will not mince matters and that he will have the matters adequately prepared by the State Finance Department to point out the hollowness of the logic and the reasoning that is behind many of the policies of national planning today.

Thank you, Sir.

* திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின்மீது ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையைப்பற்றிக் குறிப்பிடும் முன்பு, எங்களுடைய ஊரைச் சேர்ந்த தந்தை பெரியார் அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்த வேண்டியது என்னுடைய கடமையாகும். எடுத்த காரியங்களிலே துணிவும், எந்தக் காரியத்தைச் சொன்னாலும் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்ற பெரு நோக்கமும் கொண்டவர்கள் பெரியார் அவர்கள். அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் முன்பு இந்த அமைச்சரவையை ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தந்தை பெரியார் அவர்கள் தமிழ் நாட்டிலே, ஏன், இந்தியாவிலேயே பலரும் பாராட்டுகிற அளவுக்குக் காரியங்களைச் செய்தவர். மக்களிடத்திலே பெரிய மரியாதையையும், செல்வாக்கும் பெற்றவர். அவருடைய நினைவாக ஈரோட்டில் அவருக்கு நினைவுச் சின்னம் போன்ற சிறிய காரியங்களைச் செய்கின்ற நிலைமைகளில்லாமல், பெரிய நினைவுச் சின்னம் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே விவசாயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விவசாய உற்பத்தி இந்த ஆண்டு குறையுமென்று எதிர்பார்க்கிறேன் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் முதலிலேயே விவசாயத்தை எடுத்துக்கொள்வது பொருத்தமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். உரப் பற்றாக்குறையினால் எதிர்பார்த்த உணவு உற்பத்தியாகிய 74 லட்சம் டன் குறையும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாட்டிற்கு முதலிலே வேண்டியது உணவு. அந்த உணவை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் விவசாயிகள். அந்த விவசாயிகளுக்கு பரிபூரண உதவி செய்ய வேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பொருள்களில் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது. அவர்களுக்கு வேண்டிய ரசாயன உரம் கிடைக்கவில்லை; பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் கிடைக்கவில்லை; மின்சாரம் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. மின்சாரத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போது ஒன்றை நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. எங்கள் பகுதியில் மின்சாரக் கட்டணங்களைச் செலுத்துவதற்கான பில்களை சுமார் ஒரு வருட காலமாக தயார் செய்து கொடுக்கவில்லை. ஆனால் சென்ற மாதத்தில் ஒரு வருட காலத்

திற்கும் சேர்த்து பில்களை ஒன்றாக அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி அலுவலகத்தில் சென்று கேட்டால், ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக விண்ணப்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்போதுதான் தவணை கொடுப்போம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது முறையா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொருவரும் விண்ணப் பித்து வாய்தா வாங்குவது என்பது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். ஏற்கெனவே அமைச்சரவர்கள் பல தவணைகளில் கட்டலாமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் இலாகாவுக்கு உத்தரவு அனுப்பவில்லை என்று கருதுகிறேன். அதைச் செய்தால் மிகவும் உபயோகமாக இருக்குமென்று இந்த நேரத்தில் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன். ஆயிரம் ரூபாய் இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்று பில் வரும்போது, அதைக் கட்டுவதற்கு விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு சாத்தியமில்லை என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே உடனடியாக அதற்குரிய நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயத்தைப்பற்றி ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதில் பெரிய பொறுப்பு இருக்கிறதென்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையோடு, பஞ்சாயத்துக் களையும் சேர்த்துச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்த வரையில், நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக் குழு ஒரு அறிக்கையைத் தயாரித்து வெளியிட்டிருக்கிறது. அதில் பொதுப் படையாக ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது ஒன்றே போதுமென்று கருதுகிறேன். விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில், பஞ்சாயத்து யூனியன் களிடம் பெரிய பணி ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. விவசாயம் சம்பந்தமான பொறுப்புகள் அனைத்தும் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாக அறிக்கையைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, ஒன்றைக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியவில்லை. அதற்காக ஒரு குழு நியமித் திருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவிலே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற உறுப்பினர்களைப் பார்த்தேன். இந்த மேலவையிலே பஞ்சாயத்துக்கள், முனிசிபாலிடிகளைச் சேர்ந்தவர்கள், மூன்றிலே ஒரு பங்கு உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தச் சீர்திருத்த ஆணைக் குழுவில் போட்டிருப்பவர்களில் யாரும் மேலவை உறுப்பினர்களாக இல்லை. பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலிருந்தும், முனிசிபாலிடிகளிலிருந்தும் மேலவைக்கு வந்துள்ள தால்தான் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறேன். இங்கே அவர்களுக்கு மூன்றில் ஒரு பங்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் ஆனால் இந்தக் குழுவில் பஞ்சாயத்துக்களிலிருந்து அனுப்பப்படுபவர்கள், முனிசிபாலிடிகளிலிருந்து அனுப்பப்படுபவர்கள் அங்கம் வகிக்கவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. சிறந்த அனுபவம் படைத்தவர்கள் இந்தச் சபையில் அங்கம் வகிக்

கிறார்கள். அவர்கள் யாரும் இந்தக் குழுவில் இல்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிற பணிகளைப்பற்றி நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு அறிக்கையில் ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல பணிகளைக் கவர்ந்து வருகின்ற, ஊக்கம் குன்றிய 10 ஊழியர்களை மேற்பார்வை பார்த்து வருகின்ற, வேளாண்மை குறித்து சரிவர அறிவுரை பெறாத ஆணையாளர் ஒருவர் வேளாண்மையில் ஏற்பட்டுள்ள புதுமை வளர்ச்சியை நன்கு புரிந்து, உழவர் களிடையே சிறந்த முறையில் அவற்றைப் பரப்புவார் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் ஒவ்வொரு பஞ்சா யத்து யூனியனிலேயும் 10 ஊர்நலப் பணியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர் களிடம் அந்தப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பணியை அவர்கள் முழுமையாகச் செய்ய முடியவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக் கிறார்கள். இதையெல்லாம் நன்கு யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்த வரையில், மற்றொன்றையும் அவர்கள் குறிப் பிட்டிருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலேயுள்ள பெரும் பாலான நகரப் பஞ்சாயத்துகள், தங்களுடைய பணியாளர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கும், மின்சாரக் கட்டணம் கட்டுவதற்கும்கூட நிதி வசதி போது மானதாக இல்லாமல் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் ஊர் வளர்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்ளவில்லை என்றும் குறிப்பிட் டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசானது இந்த அறிக்கையை எந்த அளவுக்கு அமல் செய்யப் போகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது போல், 15,000 ஜனத் தொகையும், ஆண்டொன்றுக்கு 40,000 ரூபாய் வருவாயும் உள்ள பஞ்சாயத்துக்களைத்தான் நகரப் பஞ்சாயத்துக்களாக ஆக்க வேண்டும். ஐந்து ஆயிரம் ஜனத்தொகையும், 10 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானமும் உள்ள பஞ்சாயத்துக்களையெல்லாம் நகரப் பஞ்சாயத்துக்களாக ஆக்குவது பொருத்த மாக இல்லை. அந்தப் பஞ்சாயத்துக்கள் எந்தவிதமான கிராம வளர்ச்சிப் பணியையும் மேற்கொள்ளுவதாகத் தெரியவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக் கிறார்கள்.

இந்த நிர்வாகச் சீர்திருத்த அறிக்கையை நல்ல முறையில் பரிசீலித்து, நீண்ட நாள் ஆக்காமல், உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் அவரது உரையில் உரப் பற்றாக்குறையைப்பற்றிக் குறிப் பிட்டிருக்கிறார்கள். பற்றாக்குறை இருக்கிறதென்பதை ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். விநியோகம் சரியாக இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. விநியோகம்

சம்பந்தமாக நான் நம்முடைய மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரவர்களைப் பார்த்து, கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் உர வினியோக முறை சரியாக இல்லை; மேலேயிருந்து போடும் உத்தரவுகள் ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருக்கின்றன என்று சொன்னேன். அது சம்பந்தமாக போர்டு மெம்பரைப் பாருங்கள் என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். போர்டு மெம்பரும் அதற்குச் சரியாக பதில் சொல்லவில்லை. கூட்டுறவுத் துறையில் உர வினியோகம் பற்றி 15 நாட்களுக்கு ஒரு உத்தரவு போடுகிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்த

(பிற்பகல் 6-20)

வரையிலே, உரம் வினியோகிக்கும்போது, மாதம் ஒரு உத்தரவு, 15 நாட்களுக்கு ஒரு உத்தரவு போடுகிறார்கள். ஏற்கெனவே ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கின்றார்கள். யூரியா, அம்மோனியா, சல்பேட், நைட்ரேட் போன்ற உரங்களை வாங்கும்போது, காம்ப்ளக்ஸ் கூட வாங்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டார்கள். விவசாயி தனக்குத் தேவையானவற்றைத் தான் வாங்கிக்கொள்ள முடியும். அளவுக்கு மீறிய சுமையை அவன் தலையில் ஏற்றுவது விவசாயிகளுக்குச் சிரமத்தைக் கொடுத்துவிடும். விவசாயிக்கு காம்ப்ளக்ஸ் உரம் பயிர் நடும்போதுதான் வேண்டும். பயிர் நட்ட பின்பு, களை எடுத்த பின்பு விவசாயிக்கு காம்ப்ளக்ஸ் உரம் தேவையில்லை. அதை வாங்க வேண்டுமென்று சொல்வது பொருத்தம் அல்ல. இதை நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொல்லிக்கொண்டேன். அதுபற்றி சம்பந்தப்பட்ட போர்டு மெம்பரைப் போய்ப் பாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் கூறுகிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சியாளரிடமே அதை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளலாம் என்கிறார்கள். அவர்கள் கார்டுகளைக் கொண்டுவந்திருக்கின்றீர்களா என்று பல்வேறு விதமான கேள்விகளைக் கேட்கிறார்கள். குறையிருக்கிறது, அதை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்பதைத் தான் கேட்கிறோமே தவிர, உங்களிடம் உரம் பெற்றுக் கொள்வதற்காக வேண்டி கார்டுகள் கொண்டு வரவேண்டியதில்லை. அதைப்பற்றி உங்களிடம் வந்து சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றேன். எங்கள் குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதுதான் உங்கள் பொறுப்பு என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள் சரியான முறையிலே பதில் சொல்லவில்லை. இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதோடுகூட உர விநியோகத்திலே, புதிதாக ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கின்றார்கள். அந்தந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே வாரம் ஒரு நாள் உரம் விநியோகம் செய்யப்பட வேண்டும், அதுவும் பஞ்சாயத்து யூனியனோ கூட்டுறவு சம்பந்தப்பட்ட ஒரு அதிகாரியை வைத்துக்கொண்டுதான் விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு உத்தரவை இட்டிருக்கின்றார்கள். அந்த உத்தரவு நடைமுறையில் அமலுக்கு வருகிறதா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இதை நான் எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், எங்கள் பக்கத்திலே உள்ள கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே பிரதி

வெள்ளிக்கிழமை உர விநியோகம் செய்கிறார்கள். உரங்கள் கொடுக்கும்போது, ஒரு ஏக்கருக்கு 25 கிலோ கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகின்றார்கள். ஆனால் உரம் விநியோகிக்க வருகின்ற அதிகாரி அங்குள்ள விவசாயிகளிடத்திலே அவர்களுக்குச் சரியான பதில் சொல்வதற்குக்கூட பயப்படுகிறார் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இருக்கின்ற உரங்களை வைத்து விவசாயிகளுக்கு சரிவர விநியோகிக்க வேண்டும், குறிப்பிட்ட நேரத்திலே அந்த அதிகாரி வர வேண்டும். இந்த முறை அங்கு நிச்சயமாக நடக்கவில்லை. அங்குள்ள கூட்டுறவுச் சங்கம் குறிப்பிட்ட நாளில் விவசாயிகளுக்கு உரங்கள் விநியோகிக்கப்படும் என்று ஊரில் தண்டோராப் போட்டால், விவசாயிகள் கிட்டத்தட்ட காலையிலேயே வந்துவிடுகிறார்கள். அந்த ஊரிலே நடந்த சம்பவத்தை நான் நேரடியாகப் பார்த்ததால், இதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் காலையிலேயே வந்து காத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அன்றைக்கு அந்த அதிகாரி வர வேண்டும். அவர் மாலை 5 மணிவரை வரவில்லை. காலை 9 மணி 10 மணிக்கே வந்து காத்துக்கொண்டிருக்கின்ற விவசாயிகள் நிச்சயமாகப் பொறுமை இழந்து விடுவார்கள். ஐந்து மணிக்கு மேல் அந்த அதிகாரி வருவார். இந்த மாதிரி சில இடங்களில் தகராறு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இருக்கின்ற உரத்தை எல்லா மக்களுக்கும், விநியோகித்திருக்கிற கார்டுகளில் எவ்வளவு கிலோ என்று இருக்கின்றதோ, அதன்படி கொடுக்க வேண்டும் என்று ஏன் சங்கங்களுக்கு உத்தரவு போடக் கூடாது? ஏன் வாரம் ஒரு முறை அந்த அதிகாரி வந்து விநியோகிக்க வேண்டும்? அந்த அதிகாரி வருவார் என்பது என்ன நிச்சயம்? சாதாரண குறைகளையெல்லாம், சிறியவைகளையெல்லாம் பெரிய குறைகளாக்கப்படுகின்ற நிலைகளைப் போக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக் குழுவில் சொல்லப்பட்டிருப்பதில் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துக்களிலே, நகரப் பஞ்சாயத்துக்களிலே வரி விதிப்பு முறை இருக்கின்றது. அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களின் நிர்வாக அதிகாரியானவர் தான் இஷ்டப்பட்டபடி வரி விதிப்பு விதிக்கின்றார் அல்லது வரி விதிப்பு ஏற்படுத்துகின்றார். ஆனால் பொது மக்களுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கின்ற பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள்கூட, நியாயமானதாக இருந்தால்கூட, வரியைக் குறைக்க முடிவதில்லை. நான் ஏன் இதை இங்கு இந்த அளவுக்குச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் வந்தது? பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களும் நம்முடைய மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். இந்தத் தமிழ் நாட்டை ஆளுகின்றவர்களும் அந்தப் பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் தான். இருவரும் ஒரே பகுதியிலேயிருந்து வந்தவர்கள்தான். ஒருவருக்கொருவர் ஏன் நம்பிக்கைக் குறை

வாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றோம்? இதைத்தான் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் நிர்வாகத் துறையிலே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். பஞ்சாயத்துக்களிலே உள்ள தலைவர்கள் சிறந்த ஆர்வமும் அறிவாற்றலும் உள்ளவர்கள், அவர்கள் எல்லாம் தலைவர்களாக இருக்கின்றார்கள். அடித்தளத்திலே இருந்து மேலே வந்தவர்கள் இங்கே இருக்கின்றார்கள். நான் இங்கே சொல்வதெல்லாம் அதிகாரம் ஒரே இடத்திலே குவிந்து இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். பஞ்சாயத்துக்களை, பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை, பொது மக்கள் பிரதிநிதிகளை மேலிடத்தில் உள்ளவர்கள் நம்புவதே கிடையாது. ஒரு சிறிய சம்பவமானாலும், அந்த அதிகாரிகள் தான் வந்து செய்ய வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கின்றது. இந்த ஊராட்சிகள், ஒன்றியங்களில் ஆசிரியர்களை மாற்றக்கூட அந்தத் தலைவர்கள் பேரிலே அவநம்பிக்கை கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்த நிலை ஏன் ஏற்பட வேண்டுமென்றுதான் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே இருப்பவர்களுக்குப் பதில் சொல்பவர்கள் அதிகாரிகள் அல்ல. அங்கிருக்கின்ற தலைவர்கள் அந்தப் பகுதி பொது மக்களுடைய குறைகளைத் தெரிந்தவர்கள், அந்தப் பகுதியிலே என்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கின்றவர்கள். அவர்கள் எல்லாம் பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். ஆனால் அந்த அதிகாரிகள் அப்படி அல்ல. இந்த நிலைகளையெல்லாம் இந்த அரசு ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன், பஞ்சாயத்துகளிலே இன்னும் கூட பலவிஷயங்கள் இருக்கின்றன.

கிராமப் பகுதிகளைப் பொறுத்த வரையில், மின்சாரம் என்பது ஒரு பெரிய பிரச்சினை. மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில், நமக்குத் தேவையான அளவுக்கு உற்பத்தியில்லை என்று நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் தம்முடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அதை ஒப்புக்கொள்ளலாம். நான் ஆட்சேபனை செய்யவில்லை. ஆனால் பல பகுதிகளிலும் மின்சார மோட்டார் கொடுப்பதாக ஏற்பாடு செய்து மனுக்கள் வாங்கி சேங்க்ஷன் செய்யப்பட்டு, அவர்களுக்குரிய பகுதிகளில் உள்ள கிணறுகளுக்கு மோட்டார்கள் பொருத்தி விட்டு, அவர்களுக்கெல்லாம் இன்னும் கூட மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கப்படாமல் நீண்டகாலமாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. தொழில் துறைகளைப் பொறுத்ததாக இருந்தால், இந்த மாதிரி நிற்கிறதா என்பதையெல்லாம் நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். கிராமப் புறங்களிலே உள்ள ஏழை எளிய மக்கள், தங்களுடைய குறைகளுக்கு மேலிடத்திலே சென்று பரிகாரம் தேடிக்கொள்ள முடியாதவர்கள், தங்களுடைய காரியங்களை எவ்வளவு கஷ்டத்தோடு அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அவைகளையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று நீண்ட காலமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றோம். அங்கு இதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்

போகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி எனக்குப் புரியவில்லை. ஏனென்றால் கிட்டத்தட்ட கிணற்றிலே மோட்டார் போட்டு ரூபாய் இரண்டாயிரம், இரண்டாயிரத்து ஐநூறு வரையில் செலவு செய்கிறார்கள். அந்த மோட்டாரை வாங்கி வைத்தபின் அதற்கு வேண்டிய வேலைகளை மின்சார இலாக்கா செய்து முடித்தும், அதற்குரிய இணைப்பு மட்டும் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றது துரதிருஷ்டவசமாக. இவைகளையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த உரையிலே நீர்ப்பாசனத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எல்லாம் முடிந்துவிட்டன என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இருக்கலாம். ஆனால் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு நிறைய தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சிறிய நீர்ப்பாசனம்பற்றி, எங்கள் பகுதி பற்றி ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கீழ் பவானி வாய்க்காலில் கசிவு நீரை, சிறிய அணை கட்டி, பாசனத்திற்கு விட்டிருக்கின்றார்கள். அம்மாதிரியாக கீழ் பவானி கசிவு நீரைக் கொண்டு பெரிய பாசனத்திற்கு எந்தத் தொல்லையும் இன்றி, எத்தனை ஏக்கர் பாசனம் செய்யலாம், எந்தெந்த இடத்திலே அதிகச் செலவு இல்லாமல், பாசன வசதி செய்து கொடுக்கலாம் என்பது பற்றியும் ஆராய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இதைச் சொல்லும்போது ஒன்று சொல்கின்றேன். கீழ் பவானி பகுதியைப் பொறுத்த வரையிலும், இன்னும் செய்யப்பட வேண்டிய பணிகள் நிறைய இருக்கின்றன. கீழ் பவானித் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு கிட்டத்தட்ட 15 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிறது. ஆனால் ஒரு சில பகுதிகள்தான் அந்தக் கசிவு நீரால் பாசனம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்தப் பயிர் சாகுபடி செய்வதைப் பார்வையிடுவதற்கு அஜிமாயிஷ் தாசில்தார் ஒருவரை நியமனம் செய்திருக்கின்றார்கள். கசிவு நீர்ப் பாசனம் செய்பவர்கள் ஒரு சிலர் ஒரு வருஷத்திலே அதைச் செய்வதில்லை. கீழ் பவானி வாய்க்கால் ஏற்பட்ட காலத்திலிருந்தே சில பகுதிகளிலே சிலர் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் வரும் அதிகாரிகள் ஒரே விதமான மனோபாவத்தில் இல்லாவிட்டாலும்கூட, பத்து ஆண்டுக் காலத்திற்குப் பின் அபராதத் தீர்வை விதித்துவிடுகின்றார்கள். இதிலே நான் இங்கே குறிப்பிடுவது, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அந்தத் தண்ணீரைப் பாய்ச்சிப் பாசனம் செய்திருந்தால், அவர்களுக்கு தண்டத்தீர்வை, அபராத தீர்வை விதிக்காத அளவுக்கு ஒரு உத்தரவைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். 15 ஆண்டுகள், 20 ஆண்டுகள் இதிலே பாசனம் செய்ததாக அங்குள்ள கிராமக் கர்ணங்கள் எழுதி வைத்துவிடுகின்றார்கள். இந்த ஆண்டுக்கு மட்டும் அபராதத் தீர்வை விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படி

r.

[திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்] [1974 சனவரி 21

(பிற்பகல் 6-30)

அதோடுகூட, இந்த ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாக அறிக்கையிலே இன்னொன்றைக் கூட குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், அதாவது வேளாண்மையைப்பற்றி. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்பட்டு ஏறத்தாழ 15 ஆண்டுக் காலம் ஆகியும், வேளாண்மையைப் பொறுத்த வரையிலே, பெரும்பாலான பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலுள்ள அதிகாரிகள் இன்னும் பரிசோதனை நிலையிலேயே இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் வேளாண்மை செய்கிற மக்களிடத்தில் எந்த அளவிற்கு நம்பிக்கை பெறுவார்கள் என்பது சந்தேகத்திற்குரிய விஷயம்; அவர்கள் இந்த வேளாண்மை செய்கிறவர்களிடத்தில் நம்பிக்கையை இழந்து விடுவார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் இந்த அரசு யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று தான் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னைப் பொறுத்த வரையில், நான் குறிப்பிடுவதெல்லாம் வேளாண்மைக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். வேளாண்மை சம்பந்தமான காரியங்கள் அனைத்தும் குறித்த காலத்திலே செய்யப்பட வேண்டும். ஊராட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்த வரையிலே, ஊராட்சி மன்றங்களின் நிதி நிலை கிராம வளர்ச்சிக்கு ஏற்புடையதாக இருக்க வேண்டும். குடி நீர்த் திட்டங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது எங்கள் பகுதியிலே உள்ள ஒரு காரியத்தைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பவானி ஆற்றிலேயிருந்து சென்னிமலை வரைக்கும் குடி நீர்த் திட்டம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலுள்ள எல்லா பஞ்சாயத்துகளுக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் 1 லட்சம், 2 லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பஞ்சாயத்துகளிடமிருந்து தண்ணீர் வழங்குவதற்கு பராமரிப்புச் செலவு என்று ஆறு ஆயிரம், ஏழு ஆயிரம் ரூபாய் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலிருந்தும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள தண்ணீர் பெற்றுக்கொள்கிற பஞ்சாயத்துக்களைப் பார்க்கும்போது, அவைகள் இந்தப் பராமரிப்புச் செலவைக் கூட வழங்க முடியாத நிலைமையிலே அவைகளின் நிதி நிலைமை இருக்கின்றது. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, இந்தப் பஞ்சாயத்துக்கள் இந்த பராமரிப்புச் செலவைக் கட்டப்போகின்றனவா, அல்லது அவைகள் பெற்ற கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தப் போகின்றனவா, அல்லது கிராமப் பகுதிகளில் அத்தியாவசியப் பணிகளைச் செய்யப் போகிறார்களா என்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். ஏனென்றால் இந்தத் தண்ணீர் வழங்கும் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, அவைகள் எந்தப் பணிகளையும் செய்வதில்லை. அவைகள் பேரில் தவறு இல்லை. அவைகளிடத்தில் போதிய நிதி வசதி கிடையாது. இதையெல்லாம் நன்கு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாக அறிக்கையைப் பொறுத்த வரையிலே, அதிலேயுள்ள குறைபாடுகளைக் களைவதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அமைச்

1974 சனவரி 21] [திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்]

சரவர்கள் உடனடியாக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அறிக்கையை அவர்கள் மிகவும் ஆழ்ந்து பரிசீலித்துப் தயாரித்திருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கையிலே உள்ளபடி ஒரு சில காரியங்களை உடனடியாகச் செம்மைப்படுத்தினால், நிச்சயமாக கிராம வளர்ச்சிக்கான நல்ல காரியங்களை இந்த ஊராட்சி மன்றங்கள் செய்ய முடியும். எல்லா அறிக்கைகளையும் மாதிரி இதை விட்டுவிடக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் கிராமப் பகுதியிலே சுகாதாரம், போக்குவரத்து வசதி, குடி நீர் வசதி மற்றும் இதர காரியங்களைச் செய்வதற்குரிய வழிவகைகளை நிர்வாக அறிக்கையிலே மிகவும் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கூடிய வரை அடுத்த 1974-75 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பத்திலே அமுல் செய்வதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூடுமான வரை அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற 15 ஆயிரம் ஜனத்தொகை, 40 ஆயிரம் வருமானம் இருக்கும்போது, நிச்சயமாக எல்லாப் பஞ்சாயத்துகளுமே நல்ல முறையிலே இயங்க ஏதுவாக இருக்கும். நகரப் பஞ்சாயத்துக்களை கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களாக மாற்ற முடியும். அப்படி மாற்றும்போது சில சிக்கல்கள் வரலாம். பணியாளர்களை என்ன செய்வது என்ற பிரச்சினை வரலாம். கிராம வளர்ச்சி பெரிதேயொழிய, ஒன்றிரண்டு நபர்கள் பெரிதல்ல என்ற நிலையை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை பிற்பகல் 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 6-35)

3. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A Statutory Rules and Orders.

41. Notification issued with G.O. Ms. No. 1921, Agriculture, dated the 27th August 1973 relating to nomination of members by Government under section 8 (5) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Market Act to the Thanjavur Market Committee. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

42. Notification issued with G.O. Ms. No. 2055, Agriculture, dated the 26th September 1973 relating to establishment of regulated markets at twelve places in Ramanathapuram district for paddy. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

43. Notification issued with G.O. Ms. No. 1764, Agriculture, dated the 31st July 1973 relating to inclusion of paddy in Ethamoly, Kallikkavilai, Vadasery, Monday Market and Thoduvatty markets in Kanyakumari district. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

44. Order issued with G.O. Rt. No. 1829, Revenue, dated the 8th October 1973 exempting from liability to entertainments tax, show tax and additional surcharge on cinematograph film show proposed to be held by the Tamil Nadu Rajasthani Society, Madras at 9-30 a.m. on 7th October 1973 at Devi Paradise Theatre, Madras. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

45. Notification issued with G.O. Ms. No. 2029, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973 relating to declaration of Cumbum as Local Planning Area under section 10 (1) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

46. Notification issued with G.O. Ms. No. 2031, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973 relating to declaration of Mettur as Local Planning Area under section 10 (1) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

47. Notification issued with G.O. Ms. No. 2032, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973 relating to declaration of Colachel as Local Planning Area under section 10 (1) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

48. Notification issued with G.O. Ms. No. 2036, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973 relating to declaration of Coonoor as Local Planning Area under section 10 (1) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

49. Notification issued with G.O. Ms. No. 2034, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973 relating to declaration of Ranipet as Local Planning Area under section 10 (1) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

50. Notification issued with G.O. Ms. No. 2035, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973 relating to declaration of Attur as Local Planning Area under section 10 (1) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

8. Notification issued with G.O. Ms. No. 6194, Revenue, dated the 29th September 1973 in regard to reduction of one-half the stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the sale deed executed by Thiru A. Sivaprakasa Mudaliar, Thirumathi S. Vitta Bai, Thiru S. Palani, Thiru S. Kandavelu, Thiru S. Kumaravelu and Thirumathi Tamilarasi, in favour of Messrs. Rajasthani Jain Samaj, Madras in respect of the property in door number 92, Sir Theagaraya Road, Madras-17.

9. Statement on recommendation No. 23 made by the Public Accounts Committee in its Third Report (1971–72) on the Appropriation Account of the State of Tamil Nadu for the year 1968–69 and Audit Report 1970 in respect of the supply of raw materials to Thiruvalargal Tan India Wattle Extracts Company Limited at concessional rates.

10. Report of the Expert Committee on Handloom Industry—February 1973. (English and Tamil).

தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவை

செவ்வாய்க்கிழமை, 1974 சனவரி 22.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் பிற்பகல் 4 மணி அளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (திரு. சி. பி. சிற்றரசு) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Aid from the 'UNICEF'.

*26 *Q.*—THIRU L. BALARAMAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) wheher any Hospitals and Primary Health Centres in our State receive 'UNICEF' aid from the United States;

(*b*) if so, the nature of aid; and

(*c*) the annual amount of the aid?

'யுனிசெப்' நிறுவனத்திடமிருந்து உதவி

திரு. எல். பலராமன்: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நம் மாநிலத்திலுள்ள மருத்துவமனைகள், ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் எவையேனும் அமெரிக்காவிலிருந்து UNICEF உதவி பெறுகின்றனவா?

(இ) ஆமெனில் எந்த வகையில்?

(உ) ஆண்டொன்றுக்கு எவ்வளவு தொகை பெறுகின்றன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ), (இ) & (உ) விவர அறிக்கை @ ஒன்று அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

@ 80-90 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இத்தகைய உதவிகள் மத்திய அரசின் மூலமாக நமக்குக் கிடைக்கின்றனவா அல்லது யுனிசெஃப் மூலமாக நேரடியாகவே மாநில அரசுக்குக் கிடைக்கின்றனவா? இப்போது பி. எல். 480 நிறுவனத்தின் மூலமாக சில பொருள்களை வினியோகம் செய்கின்றார்கள் என்று இருக்கின்றது. அவையும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, யுனிசெஃப் ஸ்தாபனத்தின் ஒத்துழைப்பு இந்தியாவிலுள்ள எல்லா மாநிலங்களிலும் பரவலாக, மருத்துவ நலத் துறை, நோய்த் தடுப்புத் துறை, குழந்தைகள் நல்வாழ்வு ஆகியவற்றுக்காக மாநிலங்களிலே, சிறப்பாக கிராமப்புற மக்களுக்கு உதவும் வகையில் அமைந்திருக்கின்றது. இந்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்ட ஒரு உடன்பாட்டின் அடிப்படையில் அல்லது ஒத்துழைப்பைப் பெற்று, அவ்வப்பொழுது, உள்ள நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப மருந்துகள், கருவிகள் எல்லாம் வழங்கப்படுகின்றன என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Radio-Diagnostic and Radio-therapy Equipments

* 27 *Q.*—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether there is a Committee to advise the Health Department towards the purchase of Radio-Diagnostic and Radio-therapy equipments; and

(*b*) if so, the names of the members of the Committee?

நோயறியும் கதிரியக்க (Radio Diagnostic) சாதனம், கதிரியக்க முறையில் சிகிச்சையளிக்க உதவும் (Radio Therapy Equipments) சாதனங்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நோயறியும் கதிரியக்க (Radio Diagnostic) சாதனம், கதிரியக்க முறையில் சிகிச்சையளிக்க உதவும் (Radio Therapy Equipments) சாதனங்கள் ஆகியவற்றை வாங்குவதற்காக சுகாதாரத்துறைக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்குக் குழுவொன்று உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அக்குழுவின் உறுப்பினர்கள் யார்—யார்?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) & (இ) மேலவை முன் விவர அறிக்கை @ ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I find, in this Committee the Director of Medical Education is a member, the Director of Bernard Institute is another member and there are two other members also. Some of these members are very junior to many Radiologists working elsewhere. Will the Hon. Minister consider having senior persons on this Committee, because equipments worth many lakhs of rupees are being purchased by the Department? Some time ago wrong purchases have also been made. I want to know whether the Government will consider having senior Radiologists on the Committee, so that a decision will not be taken by one person without the opinion of other competent persons.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : Sir, if the hon. Member wants that the decision should not be taken by a single man but by a Committee, it is natural that the suggestion will be accepted. Even in the Committee, though the members may seem to be somewhat junior, they are holding independent positions in different institutions having their own opinion. The Committee will adopt the democratic method.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, the senior members on the Committee are the Director of Medical Education and the Director of Bernard Institute. The Director of Medical Education is not a qualified person regarding the purchase of such equipments. The only person qualified and who is senior is the Director of Bernard Institute. But he is also not a Specialist in Therapy. So, may I request the Hon. Minister to appoint a fully qualified person in Radio-Therapy as a member for purchasing these equipments? The Hon. Minister may be aware that some months back when Cobalt was available, Deep X-ray equipments were purchased and some mistake has occurred. Equipments worth lakhs of rupees are being purchased by this Committee.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : Sir, the seniority or the juniority of the members does not count at all. Even the junior man is giving his own opinion independently of the others. His opinion is not discounted merely because he is junior. I cannot also definitely say that they are certainly juniors to those

---

@ 91-92 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

whom the hon. Member has referred to. They are representing different institutions in the City. Because the Committee may have to meet very often, persons from outside Madras City are not included in the Committee for the convenient functioning of the Committee.

Distribution of Baby Food

* 28 *Q.*—Thiru G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Food and Co-operation be pleased to state:

(*a*) whether it is a fact that the State Government have sought the permission of the Central Government for taking over the distribution of baby food;

(*b*) if so, the reason therefor; and

(*c*) the stage at which the matter now stands?

குழந்தைகள் உணவுப்பொருள் விநியோகம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு உணவு-கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) குழந்தைகள் உணவுப்பொருள் விநியோகத்தை மேற்கொள்ள மாநில அரசு மத்திய அரசின் அனுமதியைக் கோரியுள்ளது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணம் யாது?

(உ) தற்போது இந்த விஷயம் எந்நிலையிலுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: (அ) & (இ) இம்மாநிலத்திலுள்ள நியாய விலைக்கடைகள் மூலம் குழந்தைகள் உணவைப் பங்கிட்டளிக்கும் பொருட்டு, தயாரிப்பாளர்களிடமிருந்து குழந்தைகள் உணவைத் தமிழ்நாடு உணவுப் பொருள் வழங்கல் கழகத்திற்கு வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமாறு இந்த அரசு, இந்திய அரசிடம் கேட்டுள்ளது.

(உ) இந்திய அரசின் பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, என்ன காரணத்திற்காக இந்த மாதிரி மத்திய அரசினை நமது மாநில அரசு கேட்டிருக்கின்றது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, இப்போது இது தனி வியாபாரிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் வினியோகத்தை முறைப்படுத்துவதற்காக குழந்தைகள் உணவினை வழங்கும் ஏற்பாட்டை உணவுப் பொருள் வழங்கல் கழகத்திடமே விடுவது சிறந்ததாக இருக்கும் என்றுதான் மத்திய அரசினைக் கேட்டிருக்கிறோம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, தற்பொழுது குழந்தைகள் உள்ளவர்கள் பர்த் செர்ட்டிஃபிகேட்டை வாங்கிக் கொடுத்து அதன் மூலம் ரெஜிஸ்டர் செய்துகொண்டு, அவர்களுக்கு என ஒதுக்கப்படும் குழந்தை உணவினைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். இதிலும் பல 'சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பது அரசின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கும். இந்த ஏற்பாடு இருந்தும்கூட பல இடங்களிலே குழந்தை உணவினை தனியார் விற்று வருகின்றார்கள். இவர்கள் விற்பதில் என்ன கெடுதல் வந்துவிட்டது, ஏன் அரசே இதை ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று அரசு கருதுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, தனியாரிடம் இது இருப்பதில் விநியோகம் முறைப்படி நடைபெறவில்லை என்று அறிந்து அதற்குப் பிறகு இப்போதுள்ள முறையில் ஒரு வயதுக்குக் கீழுள்ள குழந்தைக்கு மூன்று கிலோ என்றும், 1 வயது முதல் 2 வயது உள்ள குழந்தைகளுக்கு 2 கிலோ என்றும் வைத்து இதை முறைப்படுத்துவதற்காக இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்தோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுவது போல, அதுவும் சரியான முறையில் செயல்படவில்லை என்றுதான் இது பூராவையும் மாநில அரசின் பொறுப்பில் ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று இதைக் கேட்டிருக்கிறோம்.

Thiru A. R. DAMODARAN: If the Government are so anxious that baby food which is certainly scarce should be equitably distributed, may I know, Sir, whether this Government have approached the Central Government for a licence to manufacture baby food in this State itself?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, இப்போது பால் உற்பத்தி அதிகமாக உள்ள இடங்களிலே தேவை போக மிச்சமிருப்பதை இப்படிக் குழந்தைகள் உணவாகத் தயார் செய்து வருகின்றார்கள். நமது மாநிலத்தில் இப்போதுதான் இதில் நெருக்கடியான நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. எனவே நமது மாநிலத்திலும் இதைத் தனியாகச் செய்வதற்கான முயற்சியை இனித்தான் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

[1974 சனவரி 22

திரு. எல். பலராமன் : தலைவரவர்களே, இந்தப் பாலுணவைப் பொறுத்த வரையில், தமிழகத்தின் ஆண்டுத் தேவை எவ்வளவு என்று அரசு கணக்கிட்டிருக்கின்றதா? அதில் எவ்வளவு தனியார் உற்பத்தி செய்கின்றார்கள் என்று கணக்கிட்டு அவர்களிடமிருந்து நேரடியாகப் பெறுவதற்கு அரசு முயற்சிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, பற்றாக் குறையைக் கணக்கிட்டுத்தான் இப்போது தனியாரிடமுள்ள உற்பத்தியைப் பொதுத் துறைக்குக் கொண்டுவருவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்து வருகிறோம்.

THIRU A. R. DAMODARAN : We have shortages in various other products like Vanaspathi. May I know whether it is the policy of the Government to take over the distribution of all commodities that are in short supply?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, அப்படி ஒரு கொள்கை இருக்கிறது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, இப்போது குழந்தை பெற்றிருப்பவர்கள் குழந்தை உணவு வேண்டும் என்று பர்த் செர்ட்டிஃபிகேட்டைக் கொண்டு போய்க் கடையில் கொடுத்தாலும்கூட, 'என்னிடம் அடியோடு சரக்கே இல்லை, உற்பத்தி செய்கின்றவர்கள் எங்களுக்கு சரக்கே தருவது இல்லை' என்று கூக்குரல் இடுகின்றார்களே, இது நமது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, இதை முறைப்படுத்த வேண்டும் என்று இதற்காக அரசு ஒரு உத்தரவிட்டு, ஒவ்வொரு வியாபாரியும் தங்கள் கையில் எவ்வளவு இருக்கின்றது, எவ்வளவு விற்றிருக்கின்றார்கள், கையிருப்பு எவ்வளவு இருக்கின்றது, என்னென்ன விலைக்கு அவற்றை விற்கின்றார்கள் என்பதையெல்லாம் விளம்பரப் பலகையில் போட வேண்டும். அதை உணவுப் பங்கீட்டு இலாகா அதிகாரிகள் அடிக்கடி கண்காணிக்க வேண்டும் என்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்தும் கூட பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக பல இடங்களிலே வழக்குகளும் போட்டிருக்கிறோம்.

THIRU A. R. DAMODARAN : May I know whether it will be the policy of the Government to distribute these essential commodities through co-operatives or through other agencies?

1974 சனவரி 22]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, கூடிய வரையில் கூட்டுறவுத் துறை மூலம் செய்ய முயற்சிகள் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

THIRU A. R. DAMODARAN : May I invite the attention of the Hon. Minister to the recent complaint made by the Consumers' Council of India about the under-weighment done in certain fair-price shops in Madras City controlled by the Civil Supplies Department?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, அவ்வாறு அரசின் கவனத்திற்கு வந்து, எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்திருக்கிறோம்.

திரு. எல். பலராமன் : குழந்தைகள் பால் உணவு தமிழ் நாட்டுக்குத் தேவையானது எவ்வளவு டன் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, புள்ளி விவரம் இப்போது என்னிடம் இங்கு இல்லை.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, are the Government aware that in the shops of the Civil Supplies Department and Co-operatives where sugar is being distributed, long queues of people are waiting for long number of hours for receiving sugar? Will the Government consider the issue of licences to the old retailers provided they are keeping up to the standards and requirements of the Government for a further period of time to enable the public to get sugar without much difficulty?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, அப்படியிருந்த குறையை நிவர்த்திக்க, அதிகமான குடும்ப கார்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்த இடங்களிலே, அதைக் குறைத்து சரி செய்து, க்யூ நீளமாக இருக்க வேண்டிய நிலைமையில்லாமல் எந்த அளவுக்குச் செய்ய முடியுமோ, அந்த அளவுக்குச் செய்துகொண்டு வருகிறோம். க்யூ வரிசை அதிகமாக இருக்கக் காரணம், தனியாரிடத்திலிருந்து எடுத்து கூட்டுறவுத் துறையிடமும், அரசாங்கக் கடைகளிடமும் கொடுக்கப்பட்டதுதான். நாளடைவில், இந்தக் க்யூ வரிசை குறைய வகை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, குழந்தைகள் உணவுப் பொருட்களுக்கு முன்பு எல்லாம் தாலூக்கா அலுவலகத்தில் பெர்மிட் கொடுத்தார்கள். யார் குழந்தைகள் உணவு வேண்டும் என்று நினைத்தார்களோ, அவர்கள்

பெர்மிட் வாங்கி, அந்த உணவுப் பொருளைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். பல ஆண்டுகளாக இந்த முறைதான் இருந்தது. இப்போது ரிஜிஸ்தர் செய்ய வேண்டும் என்று வைத்திருப்பதால், பல இடர்ப்பாடுகள் ஏற்பட்டு, சர்டிபிகேட் வாங்க லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். ஆகவே முன்பிருந்ததுபோல பெர்மிட் முறையைக் கொண்டு வர அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, அவசரமாகவும், திடீரென்றும் நாங்கள் பங்கீட்டைச் சரிப்படுத்த இந்த நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறோம். மேலும் முறைப்படுத்த உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சொல்லுகிற யோசனைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறோம்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, may I know, in the distribution of baby food, whether the weight of the babies will also be taken into consideration while distributing baby food through shops in accordance with the scheme of the Civil Supplies Department?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, இன்னும் நாம் குழந்தைகளை எடை போடுகின்ற முறையை வைக்கவில்லை. வயதைத் தான் நிர்ணயித்திருக்கிறோம். குழந்தைகளை எடைபோடுவது என்றால், நம் நாட்டுக் குழந்தைகளுக்கும், மேலை நாட்டுக் குழந்தைகளுக்கும் இடையே எடையில் மிக வித்தியாசம் வருகிறது. அந்த முறையை நாம் கையாளவில்லை. இப்போது வயதைத்தான் நிர்ணயித்து பங்கிடு செய்து வருகிறோம்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, எடை போடுவதற்கு எடை மெஷின் வைத்து ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, எடை போடுவது என்று வந்தால், அதற்கு மெஷின் வாங்குவதா, எப்படி எடை போடுவது என்று யோசித்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் மெஷின் வாங்கி வைத்துக் கொள்ள யாரும் குறுக்கே நிற்கமாட்டார்கள். திரு. முத்துசாமி வாங்கி வைத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. அ. அய்யணன் அம்பலம்: தலைவரவர்களே. இங்கே நடக்கிற விவாதத்தை பார்த்தால், குழந்தைகள் உணவு நகரப் பகுதியில் தவிர கிராமப் பகுதியில் விநியோகம் செய்யப்படுகிறதா என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது.

அரசாங்கம் கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள குழந்தைகளுக்கும் இந்த உணவைச் சாப்பிட விளம்பரம் செய்து கொடுக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் சொன்னது போல், நகரப்புறத்தில்தான் குழந்தைகள் உணவுக்காக இந்த முறையை வைத்திருக்கிறார்கள். காரணம், நகரத்தில் உள்ள தாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்குத் தாய்ப்பால் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை இல்லை. கிராமத்தில் உள்ள தாய்மார்கள் குழந்தைகளுக்குத் தாய்ப்பால் கொடுக்கின்ற நிலைமையிருப்பதால், கிராமத்தில் இதுவரையில் இந்த உணவை விரும்பாமல் இருக்கிறார்கள். பற்றாக்குறை இருக்கிற நேரத்தில், அவர்களுக்கும் இந்த உணவை விளம்பரம் செய்வது ஆபத்து என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவரவர்களே, 60 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் குழந்தைகளாக ஆகிறார்கள். அவர்களுக்கும் 'பேபி' உணவு தேவைப் படுகிறது. ஆகவே வயதை நிர்ணயித்து, 60 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களை குழந்தைகளாகப் பாவித்து இந்த உணவு தருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, 60 வயதுக்கு மேற்பட்டு குழந்தைப் பருவம் வருகிறவர்களுக்கு, இந்த உணவு தான் சாப்பிட வேண்டும் என்ற நிலை இல்லை. சாதாரண உணவை, குழந்தைகளுக்குக் கரைத்துக் கொடுப்பது போல், இவர்களுக்கும் கரைத்துக் கொடுத்து விடலாம். மென்று சாப்பிட பல் இல்லை என்று யோசிக்கிறார் போலிருக்கிறது. அதற்கு நமது பரம்பரை முறை இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவரவர்களே, கிராமங்களில் பால்வாடி என்ற அமைப்பு வைத்துக்கொண்டு குழந்தைகளுக்கு உணவு கொடுத்து வருகிறார்கள். அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, அந்தத் திட்டம் வேறு, இது வேறு.

Collection Bonus Scheme

* 29 Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN: (on behalf of THIRU R. SAMBASIVAM): Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) whether the Pallavan Transport Corporation has introduced a new scheme called collection bonus scheme in some routes in Madras City; and

(b) if so, whether there is any proposal to introduce the scheme in all other routes in Madras?

வசூல் போனஸ் திட்டம்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் (திரு. இரா. சாம்பசிவம் சார்பில்): மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வசூலில் போனஸ் கொடுக்கும் புதிய முறை ஒன்றை பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தினர் சென்னையில் சில தடங்களில் அமலுக்குக் கொண்டு வந்துள்ளனரா?

(இ) ஆமெனில், இம்முறையை சென்னையிலுள்ள மற்ற தடங்களிலும் கொண்டுவரும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: (அ) & (இ) பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தினர் வசூல் போனஸ் திட்டத்தைச் (Collection Bonus Scheme) சோதனை அடிப்படையில் 1973 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலில் இரண்டு பணிமனைகளிலும் பின்னர் இதைத் தொடர்ந்து 1—6—1973 முதல் எல்லாப் பணிமனைகளிலும் செயல்படுத்தினர். பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகம் செயல்படும் இம்மாநகரப் பேருந்து வழித்தடங்கள், செங்கற்பட்டு மாவட்டப் பேருந்து வழித்தடங்கள் அனைத்திற்கும் இத்திட்டம் பொருந்தும்.

திரு. ஒய் வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: இந்த கலெக்ஷன் பாட்டா சிஸ்டம் வந்த பிறகு, பல்வேறு மாவட்டங்களில் கண்டக்டர்கள் நிறைய வசூல் ஆக வேண்டும் என்பதற்காக ஏராளமான பயணிகளை ஏற்றி நெரிசலை உண்டாக்குகிறார்கள். அதனால் பல்விதமான ஆபத்துக்கள் ஏற்படுவதால், இந்த கலெக்ஷன் பாட்டா சிஸ்டம் அவசியமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, ஏற்றவில்லையே என்ற குறையை நீக்க இந்த முறை அவசியம்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: தலைவரவர்களே, பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் ஊக்குவிப்பு போனஸ் மூலமாக நல்ல வசூல் கிடைக்கிறது என்று அமைச்சருடைய பதிலிலிருந்து தெரிகிறது. இதே முறையை எல்லாப் போக்குவரத்துக் கழகங்களும் பின்பற்ற ஏதாவது நடவடிக்கை இருக்கிறதா? அப்படி இல்லாவிட்டால், அதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்தத் திட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. இதே போன்று சேரன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் அவர்கள் வேறொரு

திட்டத்தை அமுல்படுத்தி அதுவும் நல்லமுறையில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. எந்தத் திட்டத்தை எந்த வகையிலே நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதை ஆங்காங்கு இருக்கின்ற போக்குவரத்துக் கழகங்கள், அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய ஆதரவுக்கும், ஒத்துழைப்பிற்கும் ஏற்ப உருவாக்க வேண்டிய அவசியமிருக்கிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, about this Collection Bonus Scheme, may I know whether any norm is fixed for each bus and only those who collect above this norm are paid bonus; or in what way it operates? We would like to have details.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, மாநகர் வழித்தடங்களில் எவ்வளவு வசூலாகிறதோ, அதில் 5 சதவிகிதத்தை கண்டக்டர்களும், டிரைவர்களும் சமமாகப் பிரித்துக்கொள்கிறார்கள். மாவட்ட வழித்தடங்களில், அவர்கள் எவ்வளவு வசூல் செய்கிறார்களோ, அதில் 3 சதவிகிதத்தை டிரைவர்களும், கண்டக்டர்களும் பிரித்துக் கொள்கிறார்கள். ஒரு டெப்போவில் எவ்வளவு ரூபாய் கண்டக்டருக்கும், டிரைவருக்கும் இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் கூடுதலாகக் கிடைக்கிறதோ, அதே அளவு ரூபாய் தொழில் நுட்பப் பிரிவினருக்கும் தரப்பட்டு, அன்றையதினம் பணியாற்றுகிற அத்தனை பேரும் சமமாகப் பங்கிட்டுக்கொள்கிறார்கள். பொதுவாகப் பயணிகளை ஏற்றுவதன் மூலம்தான் வசூல் அதிகரிக்கும் என்ற அடிப்படையில் டிரைவருக்கும் கண்டக்டருக்கும் தரப்படுகிறது. பஸ்ஸைக் கொடுத்தால்தான், அவர்கள் அதை எடுத்துச் செல்ல முடியும் என்ற வகையிலே, பஸ்ஸைப் பராமரிக்கின்ற தொழில் நுட்பப் பிரிவினருக்கும் இந்தத் திட்டம் வகை செய்கிறது. இதன் மூலம் இதுவரையில் நாள் ஒன்றுக்கு 2.8 லட்சம் ரூபாய் என்றிருந்த வசூல் 3½ லட்ச ரூபாய் அளவுக்கு ஒரு நாளைக்கு ஆகியிருக்கிறது. எனக்கு சமீபத்தில் கிடைத்த தகவல்படி 3.3 லட்சம் வரையில் வசூல் வந்திருக்கிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN : Does that imply, Sir, that every day 15,000 to 20,000 rupees is being paid to the employees of the Pallavan Transport Corporation by way of bonus?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, மொத்தம் எவ்வளவு போனஸ் தருகிறார்கள் என்ற விவரம் என்னிடம் இல்லை. ஆனால் ஒரு மாதத்திற்கு டிரைவருக்கோ, கண்டக்டருக்கோ 90 ரூபாயிலிருந்து 100 ரூபாய் வரை கிடைக்கிறது. தொழில் நுட்பப் பிரிவினரில் ஒருவருக்கு சராசரி 65 ரூபாயிலிருந்து 75 ரூபாய் வரை மாதத்திற்கு கூடுதலாகக் கிடைக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, சென்னை, நகரில் மொத்த வசூலில் எத்தனை சதவிகிதம் அவர்களுக்கு போனஸாகப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: 5 சதவிகிதம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: வினாக்கள்–விடைகள் முடிவுற்றன.

(குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி(*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.)

2. ஒழுங்குப் பிரச்சினை.

வினா நேரம் குறித்து.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினையைக் கிளப்ப விரும்புகிறேன். நமது மேலவை நடைமுறை சட்டதிட்டங்களில், ஒரு மணி நேரமாவது குறைந்தது கேள்விகளுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்றிருக்கிறது. கேள்விகளை சட்டமன்ற கூட்டங்களில் உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் போடுவதன் மூலம் பிரச்சினைகளுக்கு அரசின் கவனத்தைப் பெறவும், அவற்றிற்கு அமைச்சர்களிடமிருந்து பதிலைப் பெறவும் வாய்ப்பாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு நான்கு கேள்விகள் மட்டுமே இங்கே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கான காரணம் என்ன? கேள்விகள் நான்கு மட்டுமே வைத்துவிட்டு, 20 நிமிடங்களில் கேள்வி நேரம் முடிந்திருக்கிறது. ஒரு மணி நேரம் இருக்க வேண்டியதை ஏன் 20 நிமிடங்களில் முடிக்க வேண்டிய அவசியம் வந்தது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: 266 கேள்விகளுக்கு பதில் வரவில்லை. எந்தெந்த அமைச்சர்களிடம் எத்தனை, எத்தனை கேள்விகளுக்கு பதில் வராமலிருக்கிறது என்பதைக் குறித்து அவர்களுக்கு அனுப்பி, அவர்களால் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாக்களுக்கு சொல்லி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது பதில்கள் தயாராக உள்ள கேள்விகள் 26 தான் இருக்கின்றன. சில அமைச்சர்கள் அவசரமாகப் போக வேண்டியிருந்ததால், தங்களுக்கு கேள்விகள் இன்றைய தினம் வேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கேள்விகளை எல்லாம் சேர்த்து நாளை, மறு நாள் போட்டால் இன்னும் அதிகமாக வரும். சாதாரணமாக கேள்விகள் டிசம்பர் மாதத்தோடு முடியும். அதே கேள்விக்கு வேறு ஒரு நம்பர் கொடுத்து, அடுத்த வருஷம் கொண்டு வரப்படுகிறது. ஆகையினால் உறுப்பினர்கள் டிசம்பர் மாதம் ஆகிவிட்டதே, பதில்கள்

வருமா, இல்லையா என்ற சந்தேகம் கொள்ளாமலிருப்பதற்காக, அந்தக் கேள்விகளுக்கெல்லாம் வேறு நம்பர்கள் கொடுத்து கொண்டு வரப்படுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பல முறை இதே மாதிரி 20, 30 நிமிடங்களில் முடிந்திருக்கிறது. கேள்விகள் கொடுத்த உடனேயே இலாகாக்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு விடுகின்றன. இதில் அமைச்சர்கள் தப்பு ஒன்றுமில்லை. இலாகாவிலிருந்து பதில் வருவதில் தாமதமாகிறது. நாம் சட்ட திட்டங்கள் வகுத்து நகல்கள் இலாகாகளுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். ஒரு கேள்வியை உறுப்பினர் கேட்டால் எவ்வளவு காலத்தில் பதில் வரவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அது அனுப்பப்பட்டு 5, 6 நாட்கள் ஆகின்றது. இனிமேல் ஒழுங்காக நடக்குமென்று எதிர் பார்க்கின்றேன்.

3. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

* THIRU G. VASANTHA PAI: Hon. Chairman, I beg to move some amendments to the Motion of Thanks to the Governor's Address. Before that, I would like to say something on the Governor's Address. Sir, the entire Address——. . .

MR. CHAIRMAN: The hon. Member moved his amendments yesterday itself. He may speak straightaway on them.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I meant only speaking on the amendments.

The entire Address of the Governor is faltering in many respects for the simple reason that there seem to be some obstacles in the way of implementation of the Plans which have been categorically referred to in different paragraphs of the Governor's Address. Sir, in paragraph 3 reference is made to the 15 per cent power cut and the necessity for its continuance. In the subsequent paragraphs, reference is also made to the oil crisis, to the failure to commission the Kalpakkam Atomic Energy Plant according to schedule in 1970–71 and its postponement to the year 1977–78. Further, there is also reference to the numerous obstacles that have come in the way of the State Government by the recent Finance Commission not giving compensation to reimburse the loss of this Government on account of its implementing the Prohibition policy which was being enforced in pursuance of the Constitutional directives. All these would show without any doubt that this Government is handicapped in many respects in carrying forward their plan schemes. The details of schemes for which Central assistance has been sought are given in paragraph 15 of

the Governor's Address. In this paragraph, as many as nine Central Government undertakings have been referred to; and item 4 refers to intensification of oil exploration in the Cauvery basin and off the coast of Tamil Nadu. Sir, a look at this morning's papers clearly shows that the Central Government have no intention of implementing this, because it is said that the neighbouring Governments also should be consulted before this plan is implemented in the Cauvery basin or the delta. Sir, in a socialistic State when we are thinking of a Welfare State, I think these welfare schemes should be given a prominent place and it is very necessary that this Government should insist that the intensification of oil exploration in the present context of oil crisis that we are facing in this country due to Arab non-co-operation should be taken up as the first and foremost measure. If the other industries are put behind schedule, there will not be much trouble. The setting up of the Kalpakkam Atomic Plant, the Second Mine-cut at Neyveli and the intensification of oil exploration should be foremost in the order of preference and the Central Government should be asked to put forth these schemes and implement them as early as possible, so that our dependence on foreign country may be reduced to the minimum. Yesterday, the speech of my learned Friend Thiru A. R. Damodaran drew consistent applause from the Treasury Benches and all the Ministers were enjoying the onslaught which he made against the Central Government. Thiru Damodaran made it clear that our consumption of oil was only 24 million tonnes which is very much less than the consumption in foreign countries like America and other places. We were consuming only a fraction of the total of the world's consumption. If that is so, with our Barauni, Saurashtra and Kutch oil, and also the oil that may be found in the Cauvery Basin, we may be able to meet this internal crisis and may become fairly self-sufficient. Otherwise, we would have to depend continuously upon the oil from Arab countries at high cost which affects very much our balance of trade position. I am referring to this because reference is made in the Governor's Address to the failure of the Central Government to implement the Plan schemes and thereby enable the State Government to achieve their targets. Apart from this, Sir, references in paragraphs 16 and 22 of the Address are worth considering. Sir, these are days when there are Railway strikes; these are days when there is a strike in the Indian Airlines; and there are strikes in the Accountant-General's office, the

Life Insurance Corporation and almost all public sector undertakings. All these are due to the fact that there is no proper national wage-price policy and this is referred to in paragraph 22 of the Governor's Address. Here, Sir, I would like to refer with approval to what has been stated: " We have reiterated before many Commissions including the Sixth Finance Commission the urgent necessity to evolve a national wage price policy. The present situation in which different sections of the people performing similarly arduous jobs under Government or under nationalised institutions, are remunerated unevenly is bound to lead to friction and frustration." There can be nothing truer than this and I feel that there should be a national wage price policy so that all employees doing equal work could be paid equally. Sir, this is one of the fundamental things which are enshrined in our Constitution. Article 39 says that the right to adequate means of livelihood and the payment of equal pay for equal work are some of the Directive Principles of State Policy. If that is so, a national policy is required for this purpose. Even within the framework of the State Government's ambit itself, I would like to say that discrimination could be avoided to the maximum measure. Here, I would like to mention that Article 43 of the Constitution says: "The State shall endeavour to secure, by suitable legislation or economic organisation or in any other way, to all workers, agricultural, industrial or otherwise, work, a living wage, conditions of work ensuring a decent standard of life and full enjoyment of leisure and social and cultural opportunities, and in particular, the State shall endeavour to promote cottage industries on an individual or co-operative basis in rural areas."

That it is the duty of the State to provide a decent standard of living for the citizens is enshrined in the Chapter on Directive Principles of State Policy in the Constitution.

Now, what is happening is that the State is only thinking of the employees who are immediately working for it, for the time being. The State has long forgotten the men who have put in all their labour and who are drawing pensions which are very meagre and which are not enough for them to sustain themselves and they are absolutely not kept above want. This is contrary to directive principles under Article 41. Sir, I am referring to this because there are no organisations which take up the cause of pensioned

persons. Except persons who have served in politics, there is hardly any chance of others getting re-employed. A person who has served in politics may be given, after his retirement, a Governorship or an Ambassadorship, but a person who has served in the Government has no chance of re-employment, after his 58th year of age. It is, therefore, our duty to see that persons who are serving in the Government and who had served the Government in the past are amply compensated for the rise in prices and inflationary tendencies that are being witnessed everyday due to the purchasing power of the rupee falling to 36 paise or less in recent times, as against its full value at the time they retired. In this connection, I have to say that it was with a tragic note that we saw the conference of the pensioners in December 1973, wherein so many resolutions were passed about the position attending on them. Sir, I desire that this Government, which have always taken a lenient view and a benign view of things, should think of these persons, especially in the context that the rules governing the commutation of their pensions date back to as early as 1871 when a foreign power was ruling here. I am just drawing the notice and attention of the Hon. Ministers as well as this House to the fact that, on medical grounds, the longevity of a person was determined as eleven years, after his retirement. On that ground, and on medical recommendations that he will not live beyond the period of eleven years, his pension was commuted at a stated figure. But, if supposing a pensioner survives that period of eleven years, what happens ? Still, the Government go on making the cut in the pension, although the Government have recouped, in the eleven years the whole of the amount. Sir, this is very unfair and unjust to the person who has toiled so long for the Government. Moreover, it amounts to Government making a profit, as it were, from the pensioner's pension, because after the eleven years, he has fully paid back the amount that has been commuted. My respectfull request to the Treasury Benches is that the pensioner's full pension should be restored to him.

Secondly, Sir, while for all the persons who are in service, dearness allowance and several other emoluments are being given from time to time to keep pace with the increase in cost of living, for the poor person who has retired and who has no organisations or Unions to support his cause, this linking of the price-structure with the dearness allowance and with the pension has been com-

pletely denied. Though our Tamil Nadu Second Pay Commission has recommended as early as in 1969-70, in its recommendations at pages 764-765, paragraph 26, as item No. 3 that "a Government in a welfare State should take over the responsibility of protecting the real value of the pension from erosion through inflation. Towards this purpose, pension may be linked to the cost of living index and Dearness Allowance sanctioned at half the amount to which Government servants in corresponding pay-ranges are eligible " it was only on a recent occasion, when the Government servants were given a pay-rise of Rs. 10 that the pensioners were given Rs. 5 more. But, what about the previous increases in D.A. and other emoluments? On so many previous occasions, the Government servants got increase in emoluments, but the pensioners did not get the benefit. I request that this Government may take note of it and see that the principle adumbrated in this very salutary report of the Tamil Nadu Second Pay Commission of 1969-70 that " pension may be linked to the cost of living index and Dearness Allowance sanctioned at half the amount to which Government servants in corresponding pay ranges are eligible " is enforced. I hope, Sir, that this Government which is always thinking of the poor and downtrodden will not let the pensioners down, especially when a uniform Civil Law is being adopted and the old mandatory provisions by which a father was entitled to the protection of the son during his old age and a mother was entitled to the protection of the son during her old age and all such things are being given up by the slow process of infiltration of other concepts into a common uniform Civil Code.

Sir, my next point is that, in the present context when the minimum monthly pay that a Government servant gets is Rs. 130, no pension of any person should be less than that amount. This is my request to Government, on behalf of the persons who have been very badly treated by the Governments who have ignored the pensioners from time immemorial, depending on the directives of an outmoded legislation of the British, dating back to 1871.

Sir, I would like to say further that, in respect of teachers also, a discrimination has been practised. The Liberalised Pension Scheme extended to teachers in Aided Colleges has grossly discriminated against those who have retired earlier than **2nd October** 1970. Strangely enough, the qualifying date with regard to teachers in schools and polytechnics is 1st June 1970. By making

the date 1st June 1970 applicable to teachers in the Colleges also, the Liberalised Pension Scheme will cover a few more cases of teachers, who have rendered meritorious service. The number of those now excluded from the coverage of that Scheme may not be so formidable. I, therefore, request the Hon. the Minister for Education to take a sympathetic view of the situation in which those teachers are placed and help them in their dire need in the present context, when wages are not keeping pace with prices and when prices are increasing along with wages while theirs is a static income.

Sir, my next point is : With so much emphasis on power-cut and so much emphasis on oil-prospecting being required and so much mention about the oil crisis having been thrust upon us, why not we, like foreign countries, introduce a five-day week? Why should people work for six days when there is not much work to do? Why not we follow the example of foreign countries and have a five-day week? Most of the companies have started it. Why not the Government also start it and enforce a five-day week? We can cut all the holidays for Pongal and other festivals and eliminate them completely. We can have a five-day week, in which working persons may probably come in a better mood to work on a Monday than when they go on Friday after their work. I would, therefore, recommend, Sir, that a five-day week should be brought into existence immediately.

Sir, I have to make only one more submission before I close. Of late, I have found that life is becoming very dangerous for the ordinary citizen.

Sir, I have had a talk with persons in the Police establishment and elsewhere. Here and there we make complaints at police stations. We find that there are not more men to attend to these because of their pre-occupation elsewhere. I do not at all doubt that they are not unnecessarily pre-occupied elsewhere. Their presence is absolutely required and I do not at all doubt, Sir, that the bandobust system which is now prevailing for every person who visits this country is very necessary. Sir, when we have got so many industries springing up and so many colonies spreading out in the City and elsewhere, it is not enough to have one police station, for example, for Adayar. Adayar in its precincts has Besant Nagar, Shastri Nagar, Indira Nagar, Bhaktavatsalam

Nagar, Venkatrathnam Nagar, Nehru Nagar, Kamaraj Avenue, and so many other avenues around. The next police station is Industrial Estate, Guindy. So, from Guindy road up to the road abutting the Bay of Bengal, it is very difficult for Adayar Police station with a handful of men to cater to the demands of residents there. Sir, I have always found that in Adayar, and nearby new housing colonies, thefts are common. Recently, a currious case came to notice. That case was that of a Lady Lecturer in S.I.E.T. College. She was living in a particular house in Venkatrathnam Nagar. She used to take her food with another Lecturer who was her neighbour, because both were spinsters. Having gone to the next house for food, on returning to her own house in Venkatrathnam Nagar, to her utter amazement she found that even her Godrej Almirah had been broken open, and jewellery and sarees had all been removed. This is not just one incident. I can quote dozens of incidents which are happening in these colonies and if the Government do not take immediate steps, I do not say that the Police are to blame. The Police are doing excellent work with a limited number at their command. If the Government are not taking immediate steps for opening Police outposts, ordinary subjects can well be rid of all safety. Sir, while coming from the Beach, a responsible member of the medical profession was waylaid and everything he had was taken at knife-point. This happened at 6–00 or 6–30 p.m. in the evening. Sir, I want to tell you what happened day before yesterday. Thiru N. Gopala Menon was a Speaker of the Assembly in the composite Madras State. His son had bought a new car. That car number was T.M.P. 6696. He went to drop his wife at the Central Station for the Mangalore Mail on 20th night between 7-30 p.m. and 8–30 p.m. He was absent from the place from 7–30 p.m. to 8–30 p.m. By the time he returned, his new car had vanished and till today he has not got it back. Sir, this is not a solitary incident. Hijacking happened the other day in Vandalur. There are any amount of car thefts which are happening everyday from the High Court Compound where the Judiciary is situated. I know that members of the Bar had complained that their cars had vanished. Unless police protection is given, unless as in Sher Shah's time such a shadow sweeps over the world that a decrepit person fears not Rustom, things would be moving from bad to worse. We have already heard of two murders yesterday. One was a subject of discussion in the

[Thiru G. Vasantha Pai] *[1974 சனவரி 22*

Assembly. The other was a case of strangulation of a 19-year old girl whose body was in the mortuary till today. Her body has not been identified except as from Bangalore. Railway travel is becoming precarious. In these circumstances, I appeal for increase of police force exclusively for law and order and crimes. For bandobust, strikes, lock-outs and other duties a different cadre of police altogether should be recruited leaving the ordinary police to protect the interests of citizens from pilferage, plunder and crime.

Sir, before I conclude, I would like to refer to a long-standing grievance of the people of Padi in respect of which a lot of appeals have been made to this Government from as early as 12th July 1973, namely, opening a police out-post at Padi. In Padi, Sir, there are seven or eight industries like Lucas-T.V.S., Sundaram-Clayton, Wheels India Limited, Brittania Biscuit Factory and so many other factories. There are not less than 60,000 workers with their families living. Unfortunately, there is no police out-post at Padi. Then, Sir, there is no medical centre at Padi. There is no hospital at Padi. I request the Hon'ble Minister for Health as well as the Hon'ble the Chief Minister to see that a police out-post is provided and also medical facilities and a full-fledged dispensary are opened, because there are a large number of workers in this place and, therefore, it is for the Government to safeguard them in a Welfare State. Sir, with this I have finished. I once again make an appeal to the Government to go to the rescue of pensioners and also see that the law and order situation in this State is improved so that this State can be called an ideal State.

Sir, in conclusion, I have also to say that the Government should see that the prices of necessities of life do not go up and no further taxes are put on things which are absolutely necessary for life because, Sir, once prices increase, there will be a clamour for increased wages. Under no circumstances taxes should be increased unless it is necessary absolutely. Government should cut down attempts to tax more and I hope there won't be any sales tax coming in again on essential commodities in the next budget season. Thank you.

1974 சனவரி 22]

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் பேரிலே எங்கள் கட்சி கொடுத்த திருத்தத்தை நான் ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள முன்வருகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களுடைய அறிக்கையைப் பார்த்தால், சென்ற வருஷங்களிலே என்ன பாட்டு பாடப்பட்டதோ அந்த அளவில்தான், எந்தவிதமான ருசியும் இல்லாமல், உணர்ச்சியும் இல்லாமல் அந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ருசி இருக்கிறதா என்றால், அந்த அறிக்கையைப் படித்துப் பார்க்கத்தான் கொடுத்தார்களே தவிர, கடித்துப் பார்ப்பதற்கல்ல.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : இந்த அரசாங்கத்தில் இன்னும் என்ன இருக்கிறது? விலைகள் ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. எங்கே ருசிக்கப் போகிறது?. நாடு போகிற போக்கைப் பார்த்தால், அந்த அளவுக்கு வந்திருந்தால்கூட நாம் ஆச்சரிப்படுவதற்கில்லை.. ஆளுநருடைய அறிக்கையிலே ஏழை ஜனங்களுக்கு, மத்தியதர வகுப்பினர்களுக்கு, பாட்டாளி வர்க்கத்தினருக்கு ஒரு நிறைவான உணர்ச்சி ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு எந்தவிதமான திட்டமும் இல்லை. முக்கியமாகப் பார்க்கப்போனால், அந்த அறிக்கையிலே இருக்கிறதெல்லாம் சப்பென்று இருக்கிறதே அல்லாமல், வேறு ஒன்றும் கிடையாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

முதல் பாராவிலே, பெரியார் அவர்களைப்பற்றி இரங்கல் வார்த்தைகள். அது ஒன்றுதான் இப்போது முக்கியம் என்று தெரிகிறது. மற்ற ஒன்றையும் அப்படிச் சொல்ல முடியவில்லை. பெரியார் அவர்கள் நமக்கு, தமிழுக்கு, தமிழ் மக்களுக்கு, தமிழ் மொழிக்குப் பாடுபட்டது தமிழ் நாட்டைத் தெரிந்தவர்கள், ஒவ்வொருவருக்கும் தெரிந்திருக்கும். தெரியாதவர்கள் இருக்க முடியாது. பெரியார் அவர்களைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதுதான். அவரைப் பற்றித் தெரியாதவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. சந்தேகமாக இருக்கிறது. நாட்டிலே கொஞ்சம் விவரம் அறிந்த நாளிலிருந்து, குழந்தையிலிருந்து பெரியார் அவர்களுடைய வரலாற்றைத் தெரியாமல் இருக்க முடியாது. இதை எதற்காகச் சொல்கின்றேன் என்றால், அன்றைக்கு இரங்கல் தீர்மானத்திலே எனக்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்று நினைத்தேன். கட்சித் தலைவர்கள்தான் பேச வேண்டும் என்கின்ற விதி இருப்பதனாலே, அதிலே கலந்துகொள்ள முடியவில்லை. பெரியாரைப் பற்றி திரு. செங்கோட்டு வேலப்பகவுண்டர் அவர்

கள் நேற்றுச் சொன்னார்கள். அவர் எங்கள் ஊர்க்காரர். நாங்கள் எல்லாம் பக்கத்து கிராமங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆகையால் பெரியார் அவர்களுக்கு எங்களுடைய வரலாறு பூராவுமே தெரியும். எங்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவன் என்ன, அய்யர் ஆயிற்றே, பெரியாரைப் புகழப் பார்க்கிறானா என்று நினைக்கலாம். நினைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. பக்கத்திலே உள்ள ஊரிலே இருந்ததனால், அவரோடு பல வருடங்களாகப் பழகக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்கு நேர்ந்தது. என்னுடைய குடும்பத்தைப்பற்றி, என் தாத்தா, முத் தாத்தா பற்றியெல்லாம் அவருக்குத் தெரியும். எனக்குத் தெரியாததைப் பற்றியெல்லாம் அவர்கள் சொன்னார்கள். எதற்காகச் சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், எங்கள் ஊர் நகராட்சித் தேர்தல் நடக்கும்போதெல்லாம், அவர்கள் வருவார்கள். இந்த நகராட்சித் தேர்தலில் "இங்கே ஒரு அந்தணர் இருக்கின்றாரே, இந்த எலக்ஷனில் பார்ப்பனர் அவர்களை அனுமதிக்கலாமா" என்று இங்கிருந்து ஒரு கோஷ்டி கேட்கப்போயிற்று. மேடைக்கு அருகில் ஒரு 100 கஜ தூரத்திலே நானும் பெரியார் அவர்களைச் சந்திக்க வேண்டுமென்று நின்று கொண்டிருந்தேன். அந்த மாதிரிக் கேட்டபோது, பெரியார் அவர்கள் "அதைப் பற்றி என்னய்யா? அவர் அந்தணர் தான். அதைப்பற்றிக் கவலைப் படத் தேவையில்லை. நீங்கள் சொல்கிறாற்போல் தப்பு ஒன்றும் பண்ணுபவர் அல்ல" என்று சொன்னார்கள். பெரியார் அவர்களிடத்திலே சர்டிபிகேட் வாங்கியவன் நான் ஒருவன்தான் என்று நினைக்கிறேன். அந்தக் காலத்திலே தான் (அவையில் சிரிப்பு). ராஜாஜி அவர்கள் காலத்திலேயே என்று நினைக்கின்றேன். பெரியார் அவர்கள் மேலும் அந்த கோஷ்டியினரிடம் சொன்னார்கள். 'அவர் குடும்பத்தைப்பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் அவருக்கே தெரியாது என்னைவிட அதிகமாக. அவர் இங்கு வந்து எப்படி மாட்டிக் கொண்டார்' என்று அவர்களைக் கேட்டார்கள். அந்தக் கூட்டத்தில் இருந்து நானும் இதைக் கேட்டேன். மிக்க சந்தோஷத்துடன் இங்கிருந்து அவரிடம் போனேன். மாலையையும், ஒரு கைத்தறித் துண்டையும் அவர் கழுத்திலே போட்டேன். உடனே பெரியார் அவர்கள் அவர்களிடம், "பார்த்தீர்களா, நீங்கள் எல்லாம் என்னமோ சொன்னீர்களே. எப்படி என்னிடம் வந்து மாலை போடுகிறார் என்று பார்த்தீர்களா? அவர்தான் இங்கே தலைவராக இருக்க வேண்டும்" என்று முதல் திருப்பத்திலேயே சொல்லி விட்டார்கள். "வசிஷ்டர் வாயால் பிரம்ம ரிஷி" என்று சொல்வதுபோலச் சொல்லிவிட்டாரே என்று எல்லோரும் எனக்கு மாலைபோட்டுவிட்டார்கள். 5, 6 வருடங்களுக்குப் பின்னர் இன்னொரு பை-எலக்ஷன் வந்தது. அப்போது சிலர், மறுபடியும் எலக்ஷன் வந்துவிட்டது. மறுபடியும் இவரே வந்துவிடுவார் போல் இருக்கிறது என்று

பெரியார் அவர்களிடத்திலே சொன்னார்கள். அந்த கோஷ்டியிடம் அவர் ஏதாவது இதுவரையில் பண்ணியிருக்கின்றாரா என்று கேட்டார்கள். அதைப் பின்னர் சொல்கிறோம் என்றார்கள். இனிமேல்தான் பார்க்கப் போகிறீர்களா? இந்த 5 வருடங்களாக ஏதாவது தவறு உண்டா? ஆகவே தீக்ஷிதரே இருந்தால் ரொம்ப நல்லது என்று கூறினார்கள். அவர் சொன்னதைக் கேட்டு மகிழ்ந்தேன். தமிழ் நாட்டிலே முதன் முதலாக திருச்சிராப்பள்ளியில் அவருக்கு சிலை வைத்தபோது, நான் அந்தக் குழுவின் உபதலைவராக இருந்திருக்கிறேன். அவரோடு அதிகமாகப் பழகக்கூடிய வாய்ப்பு அப்போது எனக்கு ஏற்பட்டது.

எப்போது பார்த்தாலும் தேர்தல்களுக்காக பெரியார் அவர்கள் சுற்றுப் பயணம் பண்ணுவார்கள். அவர்களுடன் கூட அவருடைய வேனிலே உட்கார்ந்து கொண்டே சில கிராமங்களுக்குப் போய் பிரச்சாரம் பண்ணக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்கு இருந்தது. இன்னும் அவர் இருந்திருந்தால், நமக்கு பல கோடி பொருள் இருப்பது போல ஆகும். தேர்தலுக்கு 4 மாதம் இருக்கிறது. அவர் இருந்தால் எனக்கு ஆயிரக்கணக்கான ஓட்டுக்கள் கிடைத்திருக்கும், அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பு இருந்தது. எனக்கு அந்தப் பிராப்தம் இல்லை. மூன்றாவது தடவையாக நான் வந்திருப்பேன். அவருக்கு இப்போது வயது 95. அவர் சீர்திருத்தவாதியாக இல்லாமல், பகுத்தறிவுவாதியாக இல்லாமல் இருந்தால், இந்த 40, 45 வருடங்களில் நாடு என்ன அளவிலே போயிருக்குமோ தெரியாது. சுதந்திரம் கிடைத்திருக்குமா? சுதந்திரம் எப்படி வாங்க முடியும்? நாட்டிலே பிரிவினை மனப்பான்மை, கெடுதல் மனப்பான்மை, ஜாதி மனப்பான்மை, மதப் பிரச்சினை இவைகளை ஒழித்தால்தான் சுதந்திரம் வாங்க முடியும் என்று தலைவர்கள் சொன்னதால்தான், இவைகளை எல்லாம் நீக்க அதிலே தைரியமாக பெரியார் அவர்கள் இறங்கினார்கள். அப்படிப்பட்ட பெருந்தலைவரை நாமெல்லாம் இழந்திருக்கிறோம். அவருடைய ஆன்மா சாந்தியடைய வேண்டுமென்று உதட்டளவில் பேசினால் மட்டும் போதாது. அவருடைய தத்துவங்களை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும். அவருடைய ஆன்மா சாந்தியடைய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு ஆளுநர் உரையின்மீது தொடர்ந்து பேச விழைகிறேன்.

நாட்டிலே முக்கியப் பிரச்சினை விலைவாசி ஏற்றம் தான். இதற்கு முன்னாலே விலைவாசி ஏறும், இறங்கும், கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். இப்போதுள்ள நிலைமையில் ஏறின விலைவாசி மேலும் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. பணக்காரர்கள், முதலாளிக்ள் இவர்களைப்பற்றிக் கவலையில்லை. சம்பளம் வாங்குகிறவர்களைப் பற்றியும் கவலையில்லை. தினக் கூலிக்காரர்கள் இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தில் எப்படிக் காலட்சேபம் பண்ண முடியும்? விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பார்க்கிற

போது, பயங்கரமாக இருக்கிறது. அரிசிப்பற்றாக்குறை இந்த நாட்டில் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். அதனால் விலை குறைந்ததா என்று கேட்கிறேன். இப்போதும் படி அரிசி 2 ரூபாய்க்கு மேல் விற்கிறது. பற்றாக்குறையா, இல்லையா என்பதைப் பற்றி மக்களுக்கு என்ன கவலை? விலை ஏறாமல் இருக்கிறதா என்பது தான் அவர்கள் கேள்வி. ஐ.ஆர். 8 அரிசி கூட மலிவான விலையில் கிடைக்கவில்லை. முன்பெல்லாம் 5 ரூபாய் எடுத்துக்கொண்டு போனால், அரிசி மூட்டையில் கட்டிக்கொண்டு வர வேண்டும். இன்று 5 ரூபாய் நோட்டை எடுத்துக்கொண்டு போனால் ஒரு பை நிறைய வஞ்சன சாமான் கூட வாங்கி வர முடியாது. அவ்வளவு விலை வாசிகள் ஏறிப் போய்விட்டன. முக்கியமாக தாய்மார்கள் உபயோகப்படுத்துகிற பருப்பு, மிளகாய், இவைகளின் விலை ஏறிப் போயிருக்கிறது. உளுந்து விலை ஏறிப்போயிருப்பதைப் பார்த்தால், கண்ணில் ரத்தம் வருகிறது. உளுந்து சாதாரண காலத்தில் ஒரு படி 1½ ரூபாய் விற்றது, இப்போது திடீரென்று 4 ரூபாய், 5 ரூபாய் அளவிற்கு விற்கிறது. தமிழ் நாட்டில் தான் அதிகமாக உளுந்தை உபயோகிப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். வடை, போண்டா, இட்டிலி இவைகளுக்கு உளுந்து தேவைப்படுகிறது. இப்போது ஓட்டலில் போனால் இட்டிலி, போண்டா இவைகள் பறந்து போய் விடுமோ என்ற அளவில் மெலிந்து இருக்கின்றன. அவ்வளவு மெலிந்து, சிறிதாகப் போய்விட்டன. ஓட்டல்களில் பேனை நிறுத்தி விடுகிறார்கள். கேட்டால் இட்டிலி, போண்டா பறந்து விடும் என்று பதில் சொல்கிறார்கள். அந்த அளவிலே விலை ஏறியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : காலையில் வானிலை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் புயல் வருமா வராதா என்று பார்த்து புயல் வருமென்றால், அப்போது எடுத்துக் கொண்டு போகக்கூடாது.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : சாதாரண மக்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய சாமான்கள் விலை ஏறிக்கொண்டே போனால், 5 ஆண்டுத் திட்டங்களாலோ அல்லது 7 ஆண்டுத் திட்டங்களாலோ என்ன பயன்? ஒரு தேங்காய் விலை 1 ரூபாய்க்கு மேல் விற்கிறது. முன்பு ஆயிரம் 170 ரூபாய்க்கு விற்றது, இன்று ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் விற்கிறது. அதிராம்பட்டணம் தேங்காய் 1,200 ரூபாய்க்கு மேல் விற்கிறது. ஓட்டல்களில் தேங்காய்ச் சட்டினி இப்போது போடுவதில்லை. கடலைப் பிண்ணாக்குச் சட்டினியா, கிழங்குச் சட்டினியா என்று தெரியவில்லை. சந்தேகப்பட்டுக்கொண்டு தான் சாப்பிட வேண்டும். முன்பெல்லாம் தாய்மார்கள் 3 காசு கொடுத்து தேங்காய் வாங்கி சாம்பார் செய்வார்கள். இந்தக் காலத்திலே தேங்காயைப் பார்த்து வெகு நாள் ஆயிற்று. தேங்காய் எண்ணெய் ஒரு கிலோ 18½ ரூபாய் விற்கிறது. என்னைப்போல குடுமி

வைத்திருந்தால் இந்த விலையில் எண்ணெய் தடவுவது மிகவும் கஷ்டம். கிராப் வைத்துக் கொள்கிறவர்கள் கூட எண்ணெய்க்குப் பதில் தண்ணீர் தடவிக் கொள்ள வேண்டிய நிலை வந்திருக்கிறது. இந்த அளவிலே விலை ஏறிக்கொண்டு போவதைப் பார்த்தால், ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை. நல்லெண்ணெய் படி 11 அணா விற்றது இன்றையதினம் 9 ரூபாய் விற்கிறது. போன தீபாவளிக்கு ஸ்நானம் செய்தது. இனி அடுத்த தீபாவளிக்குத்தான் கடன் வாங்கி எண்ணெய் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும். அந்த அளவிற்கு அந்த எண்ணெயின் விலை ஏறியிருக்கிறது. ஒருவர் தடுக்கி வீதியில் விழுந்தால் அடகுக்கடை முன்னால்தான் விழவேண்டும். இப்படி 6 அடிக்கு ஒரு கடை வீதம் அடகுக் கடை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது எதைக் காட்டுகிறதென்றால், மக்களுடைய ஏழ்மைத் தனத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது. மக்கள் தங்களுடைய பொருள்களை அடகு வைத்து பணம் வாங்கி வஞ்சன சாமான் வாங்கி குடும்பம் நடத்த வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் இல்லை. இதன் பேரில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தால் தான், மக்களுடைய பொறுமையைச் சமாளிக்க முடியும்.

(மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் தலைமை)

அவர்களுடைய பொறுமையைச் சோதிக்கக் கூடாது. ஆகவே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த வேலையில்லாத் திண்டாட்டப் பிரச்சினை. சுதந்திரம் கிடைத்தபோது 12½ சதவீதம் தான் படித்தவர்கள் எண்ணிக்கை. 27 வருஷத்திற்குப் பிறகு 30 சதவீதம் தான் ஏறியிருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் 100 கோடி ரூபாய்க்குமேல் கல்விக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அதில் சந்தேகமில்லை. இங்கே 35 சதவீதம் இருக்கிறது. அதற்கு மேலே போகக் காணோம். இப்படி படித்தவர்கள் எண்ணிக்கையில் 70 லட்சத்திற்கு மேல் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். நம் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை, 4 லட்சத்திற்கு மேல் படித்து வேலையில்லாமல் இருக்கிறவர்கள் எண்ணிக்கை இருக்கிறது. காலையில் எழுந்தவுடன் இளைஞர்கள் இந்து பத்திரிகை, மெயில் பத்திரிகை இப்படி பத்திரிகைகளை வாங்கி 'வாண்டட்' காலத்தைப் பார்க்கிறார்கள். அப்ளிகேஷன்களைப் பூர்த்தி செய்து அனுப்புகிறார்கள். அவர்கள் விண்ணப்பங்களுக்கு ஸ்டாம்பு கூட வாங்க முடியவில்லை. இப்படி வேலை யில்லாமல் 2, 3 வருஷங்கள் இருந்தால், அவர்களுக்கு வயது 24 ஆகிவிடுகிறது. என்ன செய்வது, வேலை கிடைக்கவில்லையே, போராட்டம் பண்ணலாமா என்ற நினைப்பு அவர்களுக்கு வருகிறது. பெண்கள் பள்ளிகளில், கல்லூரிகளில் படிக்கிறார்கள். அவர்களிடையேயும்

வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருக்கிறது. எப்படி பத்திரிகைகளின் விற்பனை அதிகமாக ஆகிவிட்டது என்று பார்த்தால், இந்த 'வாண்டட்' காலத்தை பார்ப்பதற்காகத் தான் பத்திரிகைகளை அதிகமாக வாங்குகிறார்கள். தப்பித் தவறி 100 வேலை காலியிருக்கிறதென்றால், ஆயிரக்கணக்கில் வருகிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, பெண்கள் படித்து வேலை கிடைக்கவில்லை என்பதற்காகத் தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பெண்கள் கல்லூரி வாசலில் சென்று மறியல் செய்தார்களாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: அதற்குப் பதில் சொல்கிறேன். பெண்கள் கல்லூரியில் நான் மறியல் செய்ததற்குக் காரணம் அங்கே எந்த அசம்பாவிதமும் நடக்கக் கூடாது என்பதற்காகத் தான். என்னைப் போன்ற வயோதிகர்கள் கலந்துகொண்டு எந்த வித அசம்பாவிதமும் நடக்கக் கூடாது என்பதற்காக நான் கலந்துகொண்டேன்

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நீங்கள் மறியல் செய்த போட்டோ பத்திரிகையில் வெளியாகியிருக்கிறது. பெண்கள் கல்லூரி வாசலில் 20 மாணவர்களோடு தாங்களும் உட்கார்ந்து உண்ணாவிரதத்தைத் தொடங்கி வைத்திருக்கிறீர்கள். கடைசி வரை, கல்லூரி மூடுகிற வரை அமர்ந்திர்கள். பத்திரிகையிலே செய்தி போட்டு, படங்கள் வந்திருக்கின்றன. வேண்டுமானால் நாளைக்கு இங்கே அந்தப் புகைப்படத்தைக் கொண்டுவந்து காட்டுகிறேன். பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: நான் அதை மறுக்கவில்லை. ஒத்துக் கொள்கிறேன். மாணவர்கள் எந்தவித அசம்பாவிதத்திலும் ஈடுபடக் கூடாது என்று தான் கலந்துகொண்டேன். போகிற, வருகிற வண்டிகளைத் தடுத்தேனா? போகிற, வருகிற வண்டிகளைக் கொளுத்தினோமா? சப்-இன்ஸ்பெக்டரைக் கொளுத்தினோமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கல்லூரி வாசலில் குறுக்கே உட்கார்ந்து வெளியேயிருந்து யாரும் உள்ளே போக முடியாமல், உள்ளேயிருந்து யாரும் வெளியே போக முடியாமல் மறியல் செய்தீர்கள்.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: வண்டிகளை உள்ளே போக அனுமதித்தோம். மாணவிகளை, ஆசிரியர்களை உள்ளே போக அனுமதித்தோம். எந்த விதமான குறையுமில்லை. சாத்வீக முறையில் நாங்கள் தான் பட்டினி கிடந்தோம். யாருக்கும் எந்தவித இடையூறுமில்லை. எந்தவித அசம்பாவிதமும் நடக்காமல் காந்திய வழியில் அதை நடத்தினேன். நான் உட்கார்ந்திருக்கிற போது, போட்டோ எடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். வேறு ஒன்றுமில்லையே.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: உங்கள் நோக்கம் என்ன? மாணவர்கள் சில ஆண்கள் கல்லூரிகள் மூடியிருக்கும்போது பெண்கள் கல்லூரியும் மூடப்பட வேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்தார்கள். நீங்களும் அவர்களோடு அமர்ந்துகொண்டு அதற்கு ஆதரவு கொடுத்தீர்கள். இது உண்மையா இல்லையா என்றுதான் கேட்கிறேன்.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: தலைவரவர்களே, மறுபடியும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாணவர்கள் அனைத்துத் தலைவர்களிடமும் கேட்டுக் கொண்டது போல என்னிடமும் வந்து, 'இன்றையதினம் நாங்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கப்போகிறோம். அதற்கு நீங்கள் வந்து உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும். நாங்கள் எந்தவிதமான ஆர்ப்பாட்டத்திலும் ஈடுபடவில்லை, யாருக்கும் எந்தவிதமான இடையூறும் இல்லாமல், எங்கள் கோரிக்கையை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு போவதற்கு நீங்கள் ஆதரவாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: என்ன கோரிக்கை என்று கேட்கிறேன். கோரிக்கை என்ன? பெண்கள் கல்லூரியை மூட வேண்டும் என்பது கோரிக்கை.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: நான் திரும்பவும் ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பாளையங்கோட்டை சம்பவத்தின் பேரிலே நடவடிக்கை எடுத்து, நீதிபதி நடத்திய விசாரணையில், நீதிபதி அளித்த தீர்ப்பின் பேரிலே எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறதே, இதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுபோவதற்காக ஜனநாயக ரீதியில் இந்த சாத்வீக உண்ணாவிரத மறியல் போராட்டத்தை நடத்த வேண்டும் என்பது தான் எண்ணம். இதில் தவறு இல்லையே?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கல்லூரி வாயிலின் குறுக்கே உட்கார்ந்து கொண்டு உள்ளே யாரும் போக முடியாமல், உள்ளேயிருந்து யாரும் வெளியே வரவொட்டாமல், வெளியிலிருந்து யாரும் உள்ளே போக முடியாமல் குறுக்கே உட்கார்ந்துகொண்டு மறியல் செய்தீர்கள். மாணவியர் வெளியே வந்து விட வேண்டும் என்று சொன்னீர்கள்.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: நான் கூப்பிடவில்லை. 'எங்கள் கல்லூரி மூடியிருக்கின்றது. உங்கள் கல்லூரியும் மூடப்பட வேண்டும்' என்று மாணவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அவர்களைத் தூண்டிவிடவில்லை. அவர்கள் தான் என்னை இழுத்துக்கொண்டுபோய் உட்கார வைத்தார்கள். நான் ஒன்றும் அதை மறுக்கவில்லை. உங்கள் காலத்திலே எவ்வளவோ 'அஜிடேட்' பண்ணினீர்கள். அப்படியெல்லாம் இல்லை இது. இப்போது நடந்ததை மறைத்துப் பொய் சொல்லவில்லை. மறுக்க முன்வரவில்லை. நடந்ததை மறுபடியும் மறுபடியும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் மேற்கொண்டு பேசவும்.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: ஆகவே இந்த நாட்டிலே படித்தவர்கள் இடையிலே ஏறத்தாழ 30 சதவிகிதம் பேர் வேலையில்லாமல் அல்லல் படுகின்றார்கள். இப்படி லட்சக்கணக்கானவர்கள் திண்டாடும்போது . . .

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவரவர்களே, இப்படிப்பட்ட போராட்டங்களிலே முன்னேற்றக் கழகம் ஈடுபட்ட நேரத்திலே கல்லூரிகள் மூடப்பட வேண்டும் என்று சத்தியாக்கிரகம் செய்தார்களா? அல்லது மாணவர்களிடம் போய் 'கல்லூரிக்குப் போகாதீர்கள்' என்று சொல்லிக்கொண்டு அவர்களோடு ஒப்பந்தத்திற்கு வந்திருக்கிறோமா? அல்லது அவர்களோடு சேர்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டு உண்ணாவிரதம் என்று ஆரம்பித்தோமா?

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: 1965-ல் நடைபெறவில்லையா? எவ்வளவோ நடந்திருக்கின்றது. வேண்டுமானால் இரண்டு நாள் லீவு போட்டுவிட்டு இதைப் பற்றியெல்லாம் நன்றாகப் பேசலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, எனக்குள்ள வருத்தமெல்லாம் நமது தீக்ஷிதர் போன்ற பெரியவர்கள் கல்லூரிகள் நடைபெற வேண்டும் என்றுதான் விரும்பியிருக்க வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு, ஏதோ மாணவர்கள் கூப்பிட்டார்கள், அதற்கு நான் உடன்பட்டேன் என்று சொல்லுவது வருந்தத்தக்கதாகும். நமது தீக்ஷிதர் போன்றவர்கள் மாணவர்களுக்கு அறிவுரை கூறவேண்டிய வயதையும், அனுபவத்தையும், அறிவாற்றலையும் பெற்றவர்கள். இப்படிப்பட்டவர் மாணவர்களுக்கு நல்லதொரு பாதையைக் காண்பிப்பதற்குப் பதிலாக அவர்களோடு போய் உண்ணாவிரதம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, கல்லூரியின் முன்னால் அதிலும் பெண்கள் கல்லூரியின் முன்னால் உட்கார்ந்துகொண்டு மாணவியரைப் பார்த்து 'நீங்கள் கல்லூரிக்குச் செல்லாதீர்கள்' என்று கேட்டுக்கொண்டது, அதிலும் அப்பெண்கள் கல்லூரியின் முதல்வர் அவர்களே வந்து, 'நீங்கள் இதில் ஈடுபட வேண்டாம்' என்று கேட்டுக்கொண்ட பிறகும், நீங்கள் கலெக்டரிடம்போய் அக்கல்லூரி மூடப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டது, இதுபோன்ற மரபுகளை இப்படிப்பட்ட பெரியவர்கள் வளர்க்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிட்டேனே தவிர வேறில்லை.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: அசம்பாவிதம் ஏதும் நடைபெறக் கூடாது என்ற ஒரே காரணத்திற்காகத்தான் நான் உட்கார்ந்தேன். நான் யாரையும் எந்தவிதத்திலும் தூண்டிவிடவில்லை. ஆக இப்படி நாட்டிலே படித்தவர்களிடையிலே 30 சதவிகிதம் பேரும் மற்றவர்களிடத்திலே மொத்தத்திலே 70 சதவிகிதம் பேரும் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுகின்றார்கள் என்பதையும் இந்த அறிக்கையில் சுட்டிக்காண்பித்திருக்க வேண்டும். நமது மாநிலத்திலே மாநில ரீதியிலே 30 சதவிகிதம் பேரும் தேசிய லெவலில் 70 சதவிகிதம் பேரும் வேலையில்லாமல் திண்டாடும் நிலைமையைப் பார்க்கிறோம் இன்றைக்கு. இதோடு விலைவாசிப் பிரச்சினை. அது கட்டுக்கடங்காமல் போய்க்கொண்டே இருந்தால், யாராவது குடும்பம் நடத்த முடியுமா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

சொத்து சுதந்திரம் இருந்தால்கூட, குடும்பம் நடத்த முடியவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கும்போது, வேலையும் இல்லையென்றால், அப்படிப்பட்டவர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி நாம் கவனிக்க வேண்டும். இப்படி கட்டுக்கு அடங்காமல் போய்க் கொண்டிருக்கும் விலைவாசியைப்பற்றியும் பயங்கரமான அளவிற்குப் போய்க்கொண்டிருக்கும் இந்த வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பற்றியும் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். படித்த 30 சதவிகிதம் பேரில் இவ்வளவுபேர் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறதைப் பற்றி இருக்கிறது. பாக்கி 70 சதவிகிதத்திலே எவ்வளவு பேருக்கு வேலை இல்லை என்பது நமது கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை, அதுபற்றி ஏதாவது புள்ளிவிவரம் இருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. இதைப்பற்றியெல்லாம் கவர்னர் உரையில் எதுவும் காணோம்.

சமீபத்தில் இளைஞர் அணியிலே பட்டதாரிகள் சில பேருக்கு வேலை கொடுப்பதாக ஒரு அறிக்கையைப் பார்த்தேன். எப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள் என்று பார்த்தால், அதில்கூட கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் தான் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். அதில் எல்லோருக்கும் சமமாக வாய்ப்பு அளிக்கப்படவில்லை. அடுத்து, தொழில் நுட்பக் கல்வி பெற்றவர்களிடையே

நிலைமை என்ன என்று பார்த்தால், எவ்வளவோ பேர் ஐ.டி.ஐ., ஐ.ஐ.டி. இன்னும் ஆசிரியர்கள் ட்ரெயினிங் என்றெல்லாம் படித்துவிட்டிருக்கின்றார்கள். இப்படிப் படித்த அவர்களிடையிலே ஏராளமான பேர் வேலையில்லாமல் இருக்கின்றார்கள். அதிலே முன்னேற்றம் அடைந்த வகுப்பினர்கள் என்று சொல்லுபவர்களிடத்திலேகூட வேண்டாம், பின் தங்கிய வகுப்பினர் என்று சொல்லும் அரிசனங்களிடையிலே படித்த இளைஞர்கள் ஏராளமான பேர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கின்றார்கள். இந்த வேலையின்மையை எப்படிப் போக்க இருக்கின்றார்கள் என்று தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் பார்த்தால், நாட்டின் நிலை ரொம்பவும் பயங்கரமாக இருக்கின்றது. அப்படி இருக்கும் நிலையைப்பற்றி இந்த உரையில் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை.

அடுத்தது விவசாயிகளுடைய பிரச்சினை. நம் நாட்டிலே உள்ள மக்கள் தொகையில் 100க்கு 70 பேர் விவசாயத்தில்தான் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். விவசாயத்திலே உற்பத்தி பெருகினாலும் குறைந்தாலும் அவர்களுக்கு பிரச்சினையாகத்தான் இருக்கின்றது. குறைந்தால் அவர்கள் வாங்கும் பொருள்களின் விலையில் அவர்கள் ஒன்றையும் வாங்கவே முடிவதில்லை. அதிகமாகி விட்டால், உற்பத்தி செய்யும் பொருளுக்கு அடியோடு விலை குறைந்து விடுகிறது. இன்றைக்கு அவர்கள்தான் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். பாசன வசதிகள் கணிசமாகப் பெருகவில்லை கடந்த சில வருஷங்களாக. இப்போது இந்த ஹேமாவதி அணையைக் கட்டிவிட வேண்டும் என்று அடிக்கடி சொல்லுகின்றார்கள். அது கட்டப்பட்டால் இருக்கும் பாசன வசதிகூட இல்லாமல் போகும் ஆபத்து வந்துவிடும்போல இருக்கின்றது. அந்த அணையைக் கட்டிவிட்டு இப்போது மேட்டூருக்கு வரும் தண்ணீரையும் அவர்கள் நிறுத்திவிட்டால், தஞ்சை மாவட்டத்திலே 10, 12 லட்சம், திருச்சியிலே சில லட்சம் என்று கிட்டத்தட்ட மொத்தமாக 20 லட்சம் ஏக்கருக்கு இப்போதுள்ள பாசன வசதி அடியோடு போய்விடும். இப்போது நாம் பயிரிடும் நிலத்திலே கிட்டத்தட்ட 40 சதவிகிதம் நிலங்களுக்குத்தான் முறையான பாசன வசதியிருக்கின்றது என்றாலும், அதற்கு வரும் ஆறுகள் எதுவும் நம் மாநிலத்திலே இல்லை. பக்கத்திலே உள்ள மாநிலங்களிலிருந்துதான் வருகின்றது. அந்தத் தண்ணீர் தங்களுக்கு வேண்டும் என்று சொல்லி, அவர்கள் அதைத் திருப்பிவிட்டால் என்ன ஆகுமோ என்று தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட பயங்கரமான நிலைமைகளைத் தடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க இருக்கிறோம் என்று ஆளுநர் உரையில் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை.

பாசனத்தில் இவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. எப்படியோ இவைகளைச் சமாளித்து பயிர் வைக்கிறோம் என்றால், அதற்கு வேண்டிய உரம் விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்திலே கிடைக்கிறதே இல்லை. மழை, காற்று

என்று இவ்வளவையும் மீறி நமது விவசாயிகள் பயிர் வைக்கின்றார்கள். ஆனால் உரத்தைக் கொடுக்கிறதில்லை. உரம் இல்லையென்று சொன்னால், உடனே மத்திய சர்க்காரைக் காட்டிவிடுகின்றார்கள். எல்லாவற்றுக்கும் மத்திய சர்க்காருக்குத்தான் மனுப்போடுவது, இதுதான் இன்றுள்ள நிலை. அன்றையதினம் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியிலிருந்தபோது அடிக்கடி சொன்னார்கள், எதற்கு எடுத்தாலும் டெல்லிக்குக் காவடி எடுக்கிறார்கள் என்று. இன்றைக்குக் காவடி எடுக்கிறார்களே அது வெறும் காவடியா அல்லது கோவிந்தா அரோகரா என்று காவடி எடுக்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே சொன்னார்கள் எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசுக்கு கா்வடி எடுக்கிறார்கள் என்று. ஆனால் இன்றைக்கும் அந்த நிலை மாறவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சி போய் 6, 7 வருஷம் ஆகிறது. நிலைமை மாறவில்லை. உரம் வேண்டுமென்று கேட்டால், கணக்குப்பிள்ளையிடம் போய் ஸர்ட்டிபிகேட் கொண்டு வா என்கின்றார்கள். பிறகு மணியக்காரரிடம் போக வேண்டும். அதற்கு மேலே இந்த கிராம சேவக்குகள் இருக்கின்றார்களே, அவர்களுக்குப் போய் நமஸ்காரம் பண்ண வேண்டும். இவ்வளவு செய்து ஸர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக்கொண்டு வந்தால், அவர்கள் கோவாபரேடிவ் சொசைடியிடம் போய் உரத்தை வாங்கிக்கொள் என்று பெர்மிட் கொடுக்கின்றார்கள். அங்கே போய்ப் பார்த்தால், எப்படி உரம் வருகிறது, எப்படி வந்த உரம் மாயமாய் மறைந்துபோய் விடுகிறது என்றே தெரியவில்லை. என்ன பண்ணுவது என்றே தெரியவில்லை. சரியான காலத்திலே பயிருக்கு உரம் போட்டால்தான் பயிர் வரும். ஆனால் காலத்திலே கொடுக்கிறதில்லை. உழும்போது போட வேண்டிய உரத்தை ட்ரான்ஸ்பிளான்ட் செய்யும்போது கொடுக்கிறார்கள். என்ன பண்ணுவது? எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு விவசாயம் செய்கிறார்கள். விவசாயிகள் எல்லாம் பெரும் கடனில் மூழ்கிப் போயிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பூச்சி மருந்து என்று பஞ்சாயத்து யூனியனில் தருகின்றார்கள். தருகின்றார்கள் என்று சொல்வதைவிட விவசாயிகள் தலையில் கட்டிவிடுகின்றார்கள். எல்லாம் காலாவதி ஆகிவிட்ட மருந்து. முசிறி தாலுக்காவிலே 4½ டன் ஷார்ட்டேஜ் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஸ்டாக் கணக்கைப் பார்த்தால், குறைவாக இருக்கிறது. உரத்தை பயிர்கள் சாப்பிடுவதற்குப் பதிலாக மனுஷாள் சாப்பிடுகிறார்கள். 4½ டன். கேட்பாரில்லை. இப்போது பயிருக்கு கடலைப் பிண்ணாக்கு போடுவது என்பதே இல்லை. இதை அடியோடு மறந்துவிட வேண்டியதாகிவிட்டது. எக்ஸ்பெல்லர் புண்ணாக்கு 70 ரூபாய்க்கு இருந்தது 135 ரூபாய் என்று ஆகிவிட்டது. இப்படியெல்லாம் விற்றால், எதை வாங்கிப்போட்டு விவசாயம் செய்வான், குடித்தனம் எப்படிப் பண்ணுவான், பட்ட கடன்களை எப்படி அடைப்பான் என்றெல்லாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1974 சனவரி 22

அந்த லெவலில் இருப்பதால் விவசாயிகளுடைய பிரச்சினை தீர்வதற்கு, நாட்டில் சரியான முறையில் உணவு உற்பத்தி ஏற்படுவதற்கு விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் பாசன வசதி செய்து கொடுத்து, உரமும் கொடுத்தால்தான் முடியும். நீர்ப்பாசன வசதியை எடுத்துக்கொண்டால், மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. எந்தப் பக்கம் போனாலும் ஆக்கிரமிப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. விவசாயிகள் கரும்பு கொண்டு செல்லும் வண்டிகளுக்கு டயர்கள் கிடைக்க வில்லை என்று அவதிப்படுகிறார்கள். கோத்தாரி, பேட்டவாய்த்தலை, புகளூர் ஆகிய இடங்களுக்குப் போனால், அங்கெல்லாம் டயர்களை தைத்துப் போட்டுக் கொள்கிற நிலையிருக்கிறது. டயர்கள் கண்ட்ரோல் விலையில் கிடைப்பதில்லை. அதிக விலை கொடுத்தாலும், அலைந்து அவதிப்பட்டால்தான் கிடைக்கிறது. அந்த அளவுக்கு விவசாயிகள் நிலை மோசமாக இருக்கிறது. விவசாயப் பிரச்சினை உடனடியாகத் தீர, கவர்னர் அவர்கள் உரையில் ஏதும் கூறப்பட வில்லை.

மது விலக்குப் பிரச்சினையில் எங்களுடைய கொள்கை பூரா மதுவிலக்கு வேண்டுமென்பதாகும். கவர்னர் அவர்கள் உரையில் அதுபற்றி ஒன்றும் குறிப் பிடப்படாமல் இருப்பது மிக்க வருத்தமாக இருக்கிறது. எந்தவிதமான மது வும் நாட்டில் கூடாது. அப்போதுதான் ஊரும் மக்களும் நன்றாக இருப் பார்கள். ஏழைகள் வாழ முடியும். சண்டை சச்சரவுகள் குறையும்.

லா அண்டு ஆர்டர் எப்படி மெயின்டைன் செய்வது என்பதுபற்றி திரு வசந்த பாய் அவர்கள் சொன்னார்கள். சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், இப்போது நாட்டில் சண்டை சச்சரவுகள், குற்றங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் மது விலக்கை ரத்து செய்ததுதான். இப்போது கள்ளுக்கடைகளை எடுத்துவிட்டார்கள். அதற் காக சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆனால் பெரிய மனிதர்கள் குடிக்கிற உயர்ந்த மது ஒயின் கடைகள் எங்கே திரும்பிப் பார்த்தாலும் இருக்கின்றன. அதையும் நாளடைவில் அரசாங்கம் முன்வந்து எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதையும் கவர்னர் உரையில் சொல்லியிருக்க வேண்டும். அதுதான் நியாயம். அப்படிச் சொல்லாமல் இருப்பதைக் கண்டு வருந்தப்படுகிறேன். * *

சட்டம் ஒழுங்கைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஆட்சியிலே பாதுகாப்பு ஜனங்களுக்கு மட்டுமல்ல, எங்களைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப் பினர்களுக்கே இல்லாமல் இருக்கிறது. ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் நாங்கள் இருக்கிற இடத்திலிருந்து மூவாயிரம் நாலாயிரம் ரூபாய் திருட்டுப் போயிருக்

*** Expunged as ordered by the Chair.

1974 சனவரி 22] [திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

கிறது. கவர்னர் உரையில் இந்தச் சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினையைப்பற்றி ஒன்றும் கூறப்படவில்லை. (மணியடிக்கப்பட்டது). இத்துடன் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. காட்டூர் கோபால்: தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைமீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.. மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே இப்போதிருக்கிற அதிகாரப் பஞ்சமான நிலைமையில் தமிழ்நாடு அரசு, இந்த நாட்டு மக்களுக்குச் செய்துள்ள மகத்தான பணிகளெல்லாம் சிறந்த வகையிலே தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள், "வெறும் அரிசி மட்டும் தானே இலகு வாகக் கிடைக்கிறது" என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த ஒரு வார்த்தையைக் கேட்கிறபோது உள்ளபடியே இந்தத் தமிழ் நாட்டிலே 1965, 1966 அந்தக் காலங்களிலே எல்லாம் அரிசிக்குப் பட்ட அவதி எல்லாம் மனக்கண் முன்னால் வந்துவிட்டது. பையும் கையுமாக பெண்கள் அலைந்ததைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அப்போது பையில் ஏது அரிசி? முந்தானையில் கிடைத்தால் கூடப் போதும் என்ற நிலைமை இருந்தது. அப்படிக் கிடைத்த அரிசி இருக்கிறதே, அது இப்போது இருக்கிற வெண்மையான அரிசியைப் போலக் கூட அல்ல, பல கலர்களில் கிடைத்தது. டெக்னிக் கலர் என்று சொல்வார் களே, அப்படி கலரிலே அரிசி கிடைத்தது. நமது தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு அன்றாடம் அவசியமான அரிசியை, அப்போது 1965-66-லே வாங்கி சாம்பாரை ஊற்றிப் பிசைந்தால், அரிசி எழுந்திருந்து சர்க்கஸில் பார் விளையாட்டு ஆடுவது மாதிரி ஆடும். அந்த அளவுக்கு ஒரு அரிசிக்குள்ளேயிருந்து, இன்னொரு அரிசி வெளியே வரும். இவைகளையெல்லாம் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். இன்றுதான் தமிழ் நாட்டிலே எல்லா இடங்களிலேயும் அரிசியை கண்குளிரப் பார்க்க முடிகிறது. வேறு மாநிலங்களில் இப்போது இருக்கிற நிலைமைகளை எல்லாம் கேள்விப்படுகிறபோது, நம்மால் வேதனையைத் தாங்கிக்கொள்ள முடிவதில்லை. பக்கத்து மாநிலத்தில் வேலை செய்துகொண் டிருக்கிற ஊழியர்களுக்காக பட்டப் பகலில் உணவு எடுத்துக்கொண்டு போன நேரத்தில், அந்த உணவுப் பாத்திரங்களையெல்லாம் தடுத்து நிறுத்தி நடு ரோடிலேயே எடுத்து உண்டிருக்கிறார்கள். போன மாதத்தில் நடந்த சம்பவம். பக்கத்தில் இருக்கிற கேரளாவினுடைய இந்த நிலைமையைப்பற்றிக் கேள்விப் படுகிறபோது, நமக்கு மெத்த வருத்தமாக இருக்கிறது. இரண்டு மாதங் களுக்கு முன்னாலே மராட்டிய மண்டலத்தில் பம்பாயில் தமிழகத்தைச் சார்ந்த ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் சென்று, திடீரென்று அவருக்கு உணவுக்கு ரொட்டி கேட்டு, அது கிடைக்காத அளவுக்குக்கூட அங்கேயிருந்த

நிலைமைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு எல்லாம் அண்டை மாநிலங்களில் தரித்திரம் தாண்டவம் ஆடும்போது, தமிழகத்தில் மக்களுக்கு அவசியமான அரிசி உணவு இலகுவாகக் கிடைக்கிறது என்று எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது போற்றிப் பாராட்டத்தக்க தாகும்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, தமிழ் நாட்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பம்பாயில் போய் ரொட்டி கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார் என்று உறுப்பினர் பேசுவதாக நான் அர்த்தம் பண்ணிக் கொள்கிறேன். அது வாஸ்தவமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. காட்டூர் கோபால்: தலைவரவர்களே, உண்மை. நான் தீர்க்கமாக விசாரித்தேன். உண்மையிலேயே கிடைக்கவில்லை. கிடைக்காதது மட்டுமல்ல, ரொட்டி கிடைக்காமல் கடைசியில் மாடர்ன் பேக்கரி தொழிற்சாலையின் மேலாளருக்கு தொலைபேசி மூலம் கேட்டு, அங்கேயும் உடனடியாக "மாவு இல்லாத காரணத்தால் கிடைக்கவில்லை" என்று பதில் தரப்பட்டு, மறுநாள் என்று கருதுகிறேன், அவருக்கு ரொட்டி தரப்பட்டிருக்கிறது. இது நடந்த உண்மை. இந்த நிலைமைகளை நாம் இங்கே சுட்டிக்காட்டுகிறபோது, தமிழகத்தில் தான் எங்கே பார்த்தாலும் அரிசியைக் காணமுடிகிறது, அரிசி கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த மகத்தான நிலைமையை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. இந்தப் பொற்காலத்தை உருவாக்கியதற்காக, இப்போதைய அரசுக்கு, இந்தக் கழக அரசுக்கு, டாக்டர் கருணாநிதி அவர்களுக்கு தமிழக மக்களின் சார்பில், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு நான் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டவன். தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற உணவு நிலைமையை நினைத்துப் பார்க்கிறபோது, உணவுப் பண்டங்களில் அரிசியைத் தவிர ஏனைய பொருட்களின் விலை ஏறியிருக்கின்றதா என்றால், உண்மை தான். அந்த விலையேற்றத்திற்கு என்ன காரணம்? அதைத்தான் நாம் கூர்ந்து பார்த்தாக வேண்டும். அரிசிக்கு இருக்கிற முழு அதிகாரங்களைப் போல எல்லாப் பொருட்களுக்கும், இந்த மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் கொடுத்து விடுவார்களேயானால், எவ்வளவோ தூரம் நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியும் என்ற உண்மையை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சம் பல நேரங்களில் வருகிறது. கைத்தறி நெசவாளிகள் நூல் இல்லை, நூல் இல்லை, என்று தேம்பித் தேம்பி தெருக்களில் அலைந்தார்கள். அப்போது நூல் நமது மாநிலத்தில் இல்லாமலா இருந்தது? இருநூற்று எழு பஞ்சாலைகள் இருக்கின்றன. எல்லா இடங்களிலேயும் நூல் இருந்தது. ஆலைகளுக்கு உள்ளே

தயாரான நூலை வெளியே நெசவாளிகளுக்குத் தருகிற அந்தச் சாதாரண உரிமை கூட 4½ கோடி மக்களின் தள நாயகருக்கு, தமிழக முதலமைச்சருக்குக் கிடையாது. அவருக்கு இங்கே தமிழ்நாடு சட்ட மன்றத்தினுடைய பேரவையிலும், மேலவையிலும், டில்லி அரசே, மத்திய அரசே, அனுமதி தாருங்கள், இங்கேயிருக்கிற நூலை அப்படியே நெசவாளிகளுக்குத் தருகிறோம் என்ற தீர்மானங்களை ஏகமனதாக நிறைவேற்றி அனுப்புகிற அதிகாரம் மட்டும் தான் இருந்தது. அதை எடுத்து வழங்கச் சொல்கிற அதிகாரம் இங்கேயில்லை. இல்லாத காரணத்தாலேதான், தமிழ்நாட்டு ஜவுளி கார்ப்போரேஷன் ஏற்றுக் கொண்ட 10 பஞ்சாலைகளிலேயும், கூட்டுறவுப் பஞ்சாலைகள் 12-லேயும், ஆக இருக்கிற 22 பஞ்சாலைகளில் உள்ள நூல் உற்பத்தியைக் கொண்டு மட்டும் ஓரளவுக்கு நூல் பஞ்சம் இருந்தபோது சரிக்கட்டக்கொள்ள முடிந்தது. இன்றையதினம் கூட நெசவாளிகளுக்கு இருக்கின்ற கஷ்டங்கள் எல்லாம், ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. கரை போட்ட வேஷ்டிகள், பார்டர் போட்ட சேலைகள், இந்த இரு ரகங்களையும் கைத்தறி நெசவுக்கே ஒதுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அந்த அதிகாரம் யாரிடம் இருக்கிறது? அந்தத் தாப்பிலிருந்து பேசப்படுகின்ற போது, மத்திய அரசுக்கும் இந்த மாநில மக்களுக்கும் கோப மூட்டுவதாக ஆளுநர் உரை உள்ளது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி அல்ல. உள்ளபடி பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்கிறோம். இந்தச் சாதாரண அதிகாரத்தைக் கூட அங்கேயே வைத்துக்கொள்கிறார்கள். இங்கு அதிகாரப் பஞ்சம். பஞ்சமான அதிகாரத்தில் அருமையான பணிகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். மாநில அரசு அதிக அதிகாரங்களை எல்லாம் உடனடியாகப் பெற்றாலொழிய, தமிழ் மக்கள் எதிர்காலத்தில் சுபிட்சத்தை விரைவில் பெறுவதற்கு வழியே இல்லை என்பது தெட்டத் தெளிவாக உள்ளது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விலைவாசியும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் வேதனை தரத்தக்கதுதான். இவற்றைப் போக்கக்கூடாதா என்று கேட்கிறார்கள். அதற்காக எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சிகளுக்கான சிறு சிறு அதிகாரங்களுக்குக் கூட காவடி எடுத்துச் சென்றாலொழிய, அமுல் செய்ய முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்

ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய மறைவைக் குறித்து குறிப்பிட்டுள்ளது உள்ளபடியே வரவேற்கத் தக்கது. தமிழ் மக்கள், காலமுள்ள அளவும், நீருள்ள அளவும், நிலமுள்ள அளவும், மறக்கவொண்ணா அளவுக்கு தந்தை பெரியார் அவர்கள் அரிய பணிகளைச் செய்துள்ளார். தொழிலாளர் உலகுக்கு, இந்தத் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த

வரையில், "தலைவிதி"ப்படிதான் எல்லாம் நடக்கும், மாறாக எதுவும் நடக்காது என்ற அந்தப் பழைமையான கருத்தில் இருந்து வந்த நிலைமையை மாற்றி எதுவும் நம்மாலே முடியும் என்ற தன்னம்பிக்கையைத் தந்த அந்த மறுமலர்ச்சி தந்தை பெரியார் அவர்களுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பாட்டாளிகளுடைய சார்பில், அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு அரசு பாசன வசதிகளைப் பெருக்கி, விவசாயிகளுக்குத் தேவையானவற்றை எல்லாம் தடங்கல் ஏதுமின்றிக் கொடுத்த காரணத்தால்தான்; இந்த அளவுக்கு அரிசியைப் பார்க்கிறோம். 1966-ல் இல்லாத இயற்கை வளத்தை 1967-ல் கண்டு விடவில்லை. அதிகமான மழை பொழிந்துவிடவில்லை, அதிகமான நிலம் திடீரென்று வந்துவிடவில்லை. ஆனாலும் அபரிமிதமான விளைச்சலுக்குக் காரணம் இந்த அரசு விவசாயிகளோடு ஒத்துழைத்து, விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படுபவைகளை எல்லாம் தக்க தருணத்தில் கொடுத்ததுதான். அதனால் தான், இவ்வளவு விளைச்சலும் வந்திருக்கிறது.

இந்த நேரத்தில் கோவை மக்கள் பெருவாரியாகவும், நெடுங்காலமாகவும் எதிர்பார்த்ததைப் பெறுகின்ற காரணத்தால், நான் கோவைக்காரன் என்ற வகையில் நமது முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் இந்த அரசுக்கும் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சிறுவாணித் தண்ணீர் கிடைக்கவே கிடைக்காது, அது பக்கத்து மாநிலத்தோடு பேரம் பேசப்பட வேண்டியது, அவ்வளவு எளிதில் பெறமுடியாது என்ற எண்ணத்தைத் தகர்த்து, மக்களிடம் இப்பொழுதே முடியும் என்பதனை எடுத்துக் காட்டி, பத்து கோடி ரூபாய் திட்டம் என்கிற வகையில் உடனடியாகச் செய்த அந்த பாங்கான பணிக்கு அந்த மக்களுடைய நன்றியை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே போல் புதுக்கோட்டையை தனி மாவட்டமாக்கியது. அந்த மாவட்ட மக்களுடைய நீண்டகால கனவு நிறைவேற்றப்பட்ட காரணத்தாலே நான் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

போக்குவரத்துத் துறையில் இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு பென்ஷன் திட்டத்தை இந்தப் பொங்கலன்று அறிவித்திருப்பது இந்தக் கழக அரசு தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் தொழிலாளர்களோடு சொந்தபந்தம் கொண்ட அரசாக, அவர்களுக்கு நெருங்கிய தொழிலாளர்கள் அரசாகவே ஆகிவிட்டது என்பதை மேலும் எடுத்துக்காட்டுவதாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் பணியாளர்களுக்கு பத்து ரூபாய் போட்டு பத்தாயிரம் ரூபாய் பெறுகின்ற குடும்ப நலத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது கடந்த ஆண்டிலே தான். இது பாராட்டத் தக்கதொன்றாகும்.

ஏறத்தாழ நூறாண்டு காலம் வரையிலும், அதற்கு முற்பட்டும், இங்கே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்கள் ஒரு மாதம் முழுமையாக வேலை செய்தால் தான், அதுவும் மறு மாதத்தில் முதல் தேதியில் தான் சம்பளம் பெற முடிந்தது. வேலை செய்த அந்த மாதத்திலேயே, மாதக் கடைசியிலேயே சம்பளம் பெறுகின்ற அளவுக்கு இப்பொழுது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பாங்கான திட்டத்தை அமுலாக்கியது இந்த அரசு. பாராட்டப்பட வேண்டியது, ஆகவே அதற்காகப் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாநில அரசு ஊழியர்களுடைய சம்பளத்தை மத்திய அரசு ஊழியர்களுடைய சம்பளத்திற்கு ஒப்பாக அளிக்க வேண்டும் என்ற அந்த நிலைமைக்கு மத்திய அரசினர் தொகை அளித்திட, மான்யம் அளித்திட, உதவி செய்திட கோரியுள்ள கோரிக்கையை நான் இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்தித் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசினர் ஒரு சீரான சம்பள அடிப்படையை அமுலாக்குகின்ற வகையில் தொகை ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டும்.

கடந்த ஆண்டில் தனியார் பள்ளிகளை எல்லாம் கட்டுப்படுத்துகின்ற சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது இந்த அரசு. அந்தப் பாராட்டத் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்த இந்த அரசு மேற்கொண்டு ஒன்றைச் செய்ய வேண்டுமென்று கவனப்படுத்த விரும்புகிறேன். தனியார் கல்லூரிகளில் இருக்கின்ற, ஆசிரியர்கள் அல்லாத ஊழியர்களுக்கு இருக்கின்ற நியாயமான கோரிக்கைகளைக் கூட இப்பொழுது பெற முடியவில்லை. கோரிக்கைகளைப் பெறுவதற்கும், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கும் வழி செய்தாக வேண்டும்.

கோயம்புத்தூரில் தனியார் கல்லூரி ஒன்றில் திடீரென்று 8 தொழிலாளர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு தருவதற்கு, இந்த அரசிலே இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் பெரும் உதவி செய்கின்றார்கள், முயற்சி எடுக்கிறார்கள். ஆனால் சட்ட பூர்வமான கட்டுப்பாடு அவர்கள் மீது கிடையாது. இந்தத் தனியார் கல்லூரிகளில் உள்ள ஆசிரியர்கள் அல்லாத ஊழியர்கள் திடீரென்று நிறுத்தப்பட்டு விட்டால், அதற்குப் பரிகாரம் தேடிக்கொள்வதற்கு சட்ட பூர்வமான ஏற்பாடு இல்லாத காரணத்தால், நான் இதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகையினால் நம்முடைய அரசு தனியார் கல்லூரிகளில் இருக்கின்ற ஆசிரியர் அல்லாத ஊழியர்களுக்கு, அவர்களது கோரிக்கைகளான பென்ஷன், மற்றுமுள்ள கோரிக்கைகளைப் பெறுகின்ற முறையிலும், தொழிலியல் வாழ்க்கை பாதுகாக்கப்படுகின்ற முறையிலும் உரிய சட்டக் கட்டுப்பாடு உண்டாக்க வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் இந்தியா முழுவதிலும், இரண்டாவது பஞ்சாலை ஊதியக் குழு பரிந்துரைகளின் பேரில் சம்பளத்தைப் பெற்று வந்தார்கள். என்றாலும் கூட, கடந்த ஆண்டில் தொழிலாளர்கள் அதிகமான ஊதியம் வேண்டுமென்று கேட்டபோது, நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் நடுநிலைமை வகிக்கவில்லை, தொழிலாளர் பக்கமே இருந்து கொண்டு, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் அதிகம் பெற வாய்ப்பு வேண்டும் என்று ஒரு அரிய ஏற்பாட்டைச் செய்தார்கள். இந்தியா பூராவும் ஒரே சம்பள முறை இருக்கிறதே, இங்கே மட்டும் என்ன என்று கூட கேட்க முடியும். ஆனால் அதை நாங்கள் செய்யவில்லை. இந்தத் தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற பஞ்சாலை ஊழியர்களுக்குப் பரிகாரம் காணுவதற்கு சமரசப் பேச்சுவார்த்தைக் குழு ஒன்று அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அந்த சமரசப் பேச்சு வார்த்தைக் குழுவில் எல்லாக் கட்சிகளும், எல்லாத் தொழிற் சங்கங்களும், பல பிரிவினர்களுக்கான சங்கங்களும் இடம் பெற்றிருந்தன. 1½ ஆண்டுக் காலம் பேச்சு வார்த்தையும், ஆலோசனைகளும் நடத்தினார்கள். ஒருமுகமான முடிவுக்கு வந்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் வரவில்லை, குழுவில் ஒரு மனதான முடிவு ஏற்படாதது துர்பாக்கியமானதாகும். அந்தப் பேச்சு வார்த்தைகள் 1½ ஆண்டுக்காலம் நடந்திருந்தாலும், அவர்களில் அனைவரும் ஒருமுகமான முடிவுக்கு வருவதாகக் காணப்படாததால், அந்தக் குழுவினுடைய தலைவர் ஒரு அறிக்கையை அரசுக்குத் தந்திருக்கிறார். இந்த நேரத்தில் எல்லா சங்கங்களும் கூடி, அதற்கு மேலேயும் கோரிக்கைகள் பலவற்றை வைத்து, தொழிலாளர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகள் என்று ஒரு சிலவற்றைத் தொகுத்துக் கொடுத்து, விரைவில் பரிகாரம் காண வேண்டும் அல்லது வேலைநிறுத்தம் செய்தாவது தக்க பரிகாரம் காணவேண்டுமென்று யத்தனம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசு ஒன்றுதான் தொழிலாளர்கள் பக்கத்திலிருக்கின்ற அரசு. முன்பெல்லாம் தராசின் நடுவில் இருக்கின்ற முள்ளைப் போல், ஒரு தட்டில் தொழிலாளர்கள் ஒரு தட்டில் முதலாளிகள் என்றால், அரசு நடுவில் இருக்கின்ற முள்ளைப்போல் நிற்கக் கூடியது என்று தெரிந்து அவரவர்கள் பார்த்துக்கொள்ளட்டும் என்று தெரிவிப்பார்கள். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கின்ற அரசு தொழிலாளர் பக்கம் தான் சாயக்கூடியது. தொழிலாளர்கள் பலஹீனமான பக்கம் என்ற காரணத்தால் அந்தப் பக்கம் அரசு இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த சமரசப் பேச்சுவார்த்தைக் குழுவில் துர்பாக்கியமாக ஒருமனதான முடிவுக்கு வராவிட்டாலும், இந்த அரசு விரைவில் பரிகாரம் செய்திட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதைத் தெரிவிக்கிறபோது ஒரு விஷயம் எனக்கு கவனத்திற்கு வருகிறது. மத்திய அரசு இந்தியாவிலே இருக்கின்ற இன்ஜினீரிங் தொழிலாளர்களுக்கு—இந்தியா முழுவதற்குமாக—ஒரு சம்பள போர்டு, திருவாளர் ஜி. ஜி. பாய் அவர்கள் தலைமையில் அமைத்தார்கள். அவர் ஐந்து ஆண்டுகள் முயற்சி செய்து இன்ஜினீரிங் தொழிலாளர்களுக்கென்று ஒரு அறிக்கையைத் தந்தார்கள். அதிலேயும் ஒருமுகமான அறிக்கையைத் தர முடியவில்லை. தொழிலாளர்கள் சார்பில் தனிப்பட்ட கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். முதலாளிகள் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. அந்தக் குழுவினுடைய தலைவர் தனியாக தன்னுடைய முடிவுகளைத் தந்தார்கள். என்ன செய்தது மத்திய அரசு? ஐந்து ஆண்டுகள் இதை ஆய்ந்து, அறிக்கை கொடுத்ததற்குப் பிறகும், இதில் நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லிவிட்டது. அந்தந்த மாநில அரசுகளை அழைத்து, நீங்களே அந்தந்தத் தொழில் அதிபர்களையும், தொழிலாளர்களின் தலைவர்களையும் அழைத்து தீர்வு காணுங்கள் என்று அப்படியே விட்டுவிட்டார்கள். மத்திய அரசினர் அனைவரையும் அழைத்து வைத்துப் பேசி தக்க பரிகாரம் காணும் வேலையைச் செய்யவில்லை. தொழிலாளர்களின் பிரச்சினை வந்தபோது, மத்திய அரசு ஒன்றும் செய்யவில்லை. தட்டிக் கழித்து விட்டது. ஆனால் இந்த அரசு நிச்சயம் அப்படி இருக்காது என்ற காரணத்தால், அதைச் செய்ய வேண்டுமென்பது மாத்திரமல்ல, செய்வதற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிற முயற்சிகளை வேகப்படுத்தி, பலன்கள் விரைவாகக் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்கள் இந்தியா பூராவும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ்நாடு அரசு கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் சர்க்கரை ஆலை ஊழியர்களுக்கு, ஏனையவர்களைவிட 10 ரூபாய் அதிகம் கொடுக்க ஆவன செய்து, தொழிலாளர்களும் பெற்றார்கள். இந்த அரசு துணை நின்று தொழிலாளர்களுக்கு வாங்கிக் கொடுத்த 10 ரூபாயில், கடந்த இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு டெல்லியில் நடந்த முத்தரப்புப் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம், பாதி பறி போகிற நிலைமைகள் அங்கே உருவாகியிருக்கின்றன. எனவே இப்போது ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்வேன். தமிழ்நாட்டிலுள்ள சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகளும், தொழிலாளர்களும் மாநில ரீதியில் முத்தரப்புப் பேச்சு வார்த்தைகளுக்கு அழைக்கப்பட்டு, டெல்லியில் பறி கொடுத்ததைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளவும், இப்போது தொழிலாளர்கள் கேட்கும் நியாயமான கோரிக்கைகளுக்குப் பரிகாரம் காணவும், இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சார ஊழியர்களுக்கும் அப்படித்தான். டெல்லியில் நடந்த முத்தரப்புப் பேச்சு வார்த்தையில் இடைக்காலப் பஞ்சப்படி கொடுப்பதற்காக ஒரு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அது போதுமானதாக இல்லை. எனவே இந்த மாநில

அரசு சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்களையும், மின்சார ஊழியர்களையும் முத்தரப்புப் பேச்சு வார்த்தைக்கு உட்படுத்தி, அவர்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பருவ கால தொழிற்சாலைகளாக சர்க்கரை ஆலைகளும், ஜின்னிங் பேக்டரிகளும் இருக்கின்றன. கோவை மாவட்டத்தில், ஜின்னிங் பேக்டரியில் 35,000 பெண் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த ஜின்னிங் பேக்டரியையும், சர்க்கரை ஆலைகளையும் பருவ கால தொழிற்சாலை என்று சொல்லுகிறார்கள். இவைகளைப் பருவ கால தொழிற்சாலைகள் என்று சொல்லுவதால், "தொழிலாளர்கள் இன்ஸ்யூரன்ஸ் திட்டத்திற்கு" தொழிலாளர் இன்ஸ்யூரன்ஸ கார்ப்பரேஷனும், மத்திய அரசும் இதுவரையில் ஒப்புதல் தரவில்லை. எனவே இந்த அரசு தொழிலாளர்கள் பக்கத்தில் நின்று, இ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தை இந்த பருவ கால தொழிற்சாலை ஊழியர்களுக்கும் அமல்படுத்த தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972-ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசு கிராஜுவட்டி சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதில் சாதாரண தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள் வருஷம் முழுவதும் பணியாற்றினால், ஒவ்வொரு வருஷத்திற்கும் 15 நாட்கள் சம்பளம் வீதம் கிராஜுவட்டி தருவதற்கு சட்டம் உள்ளது. ஆனால் என்ன பாவம் செய்தார்களோ தெரியவில்லை, பருவகால தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள். அவர்களுக்கு ஏழு நாட்கள் சம்பளம் வீதம் போதுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது இயற்கை நியதிக்குப் புறம்பானது. இந்த அரசுதான் தொழிலாளர்களுக்குத் துணை நிற்க வேண்டும். ஏனைய தொழிலாளர்களைப்போல், இவர்களுக்கும் 15 நாட்கள் சம்பளம் வீதம் பெற்றுத் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசு இந்தியா பூராவும் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பெரும் நன்மையைச் செய்தது. என்ன வேலை என்றால், போனஸ் சட்டத்தில் குறைந்தது 8-1/3 சதவிகிதம் தருவதற்கு உரிய ஏற்பாட்டினை இந்த அரசுதான் முன்மாதிரியாக நின்று செய்தது. அந்த ஒரு ஷரத்தில், பருவகாலத் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு 8-1/3 சதவிகிதம் என்று கணக்கிட்டால், அவர்களுக்கு முழுமையான பலன் கிடைக்காது. ஏனென்றால் அவர்கள் ஒரு வருடத்தில் 6, 7, 8 அல்லது 9 மாதங்கள்தான் வேலை செய்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கும் 8-1/3 சதவிகிதம் என்றால் 12-ல் ஒரு பாகம்தான் கிடைக்கும். மிகவும் குறைவாகக் கிடைக்கும். எனவே அவர்களுக்கும் இந்த அரசு துணை நின்று ஏனையவர்களைப்போல ஒரு மாத குறைந்தபட்ச போனஸ் கிடைத்திட ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஓட்டல் தொழிலாளர்கள் காலாகாலமாக இருக்கிறார்கள். இங்கே முன்னாலே பேசிய திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள் இட்லி விலையைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். அந்த ஓட்டலில் பணியாற்றுகிறவர்கள் சுதந்திரம் கிடைக்காத காலத்திலிருந்து இருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் கிடைத்து நான்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் ஆகிவிட்டன. ஆனால் ஓட்டலில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை நிரந்தரமில்லை என்ற அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் நிலையாக இருக்கும் தன்மையில்லை. இந்த அரசுதான் அவர்களுக்கு ஒரு வழி செய்ய முடியும். இந்த நேரத்தில் இரண்டு கோரிக்கைகளை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு சர்வீஸ் கார்டுகள்—அடையாளக் கார்டுகள் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு நன்றாகக் கவனம் இருக்கிறது. இரவு 10 மணிவரையிலும் அதன் பின்னரும்கூட ஓட்டலில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு வெளியில் செல்கிறபோதும் 2-வது சினிமாக் காட்சிக்குச் சென்று, அவர்கள் திரும்பும்போதும் திடீரென்று பல நேரங்களில் அவர்கள் பிடிபட்டுவிடுகிறார்கள். அவர்கள் எது சொன்னாலும் நம்புவதில்லை. எனவே அந்தச் சிக்கல்களிலிருந்து விடுபட அவர்களுக்கு சர்விஸ கார்டுகள் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டாவது, குறைந்த பட்ச ..... (குறுக்கீடு) காவல் துறையினரால் பிடிக்கப்படுகிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு சர்வீஸ் கார்டுகள் கொடுக்க வேண்டும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு யார் கார்டு கொடுப்பது ?

திரு. காட்டூர் கோபால் : போலீஸ்காரர்கள் தர வேண்டியதில்லை. அந்தத் தொழிலதிபர்கள் சர்வீஸ் கார்டுகள் தருவதற்குரிய ஏற்பாட்டை இந்த அரசு செய்ய வேண்டும். தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு 25 ஆண்டுகளாக இவ்வித அடையாள கார்டுகள் கிடைக்காமல் இருந்தது. அவர்களுக்கு இந்த அரசு ஒரு பரிகாரம் செய்திருக்கிறது. அதைப் பாராட்டுவதோடு, இதையும் செய்திட வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஓட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய பரிகாரம் ....

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, ஓட்டல் தொழிலாளர்கள் பல பேர் தற்காலிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எப்படி அந்தக் கார்டைக் கொடுக்கலாம் ?

திரு. காட்டூர் கோபால் : அவர்கள் அங்கே வேலை செய்கிறார்கள் என்பதற்கு அடையாளமாக சர்வீஸ் கார்டு என்று கொடுக்கலாம். கார்டு கொடுப்பதால் அவர்கள் நிரந்தரம் ஆகிவிட மாட்டார்கள்.

ஆளியாறு பகுதியில், பொதுப் பணித் துறையின் ஒர்க்ஷாப் ஒன்று இருக்கிறது. இப்போது பேருந்துத் துறையில் அதிகமான பேருந்துகள் ஓடும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. எனவே அதிகமான பேருந்துகளுக்கான பாடிகளைக் கட்டுவதற்கான நிலைமைகள் இருப்பதால், அந்த ஆளியாற்றில் இருக்கும் பணிமனையை நமது போக்குவரத்துத் துறை மேற்கொண்டு, அங்கே பாடிகள் கட்டுகிற அளவுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கேஷுவல் மஸ்தூர் தொழிலாளர்கள் 20 ஆண்டுகளாகக் கேட்டு வந்த கோரிக்கைகளை, கடந்த ஆண்டு நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பரிசீலித்து, ஒரு பரிகாரத்தைச் செய்தார்கள். அதனால் 7,000 பேர்கள் நிரந்தரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இனி ஊராட்சித் துறையிலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் பணியாற்றுகிற—இதே பிரிவுகளில் பணியாற்றுகிற கேஷுவல் மஸ்தூர் தொழிலாளர்களும் அந்த விதத்தில் நிரந்தரம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சென்னையிலே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள் சேத்துப்பட்டில் இருக்கின்றன. தொழிலாளர்களுடைய போக்குவரத்திற்கு மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில், ஒரே நீதி மன்றக் கட்டிடத்திற்குள் மூன்று நீதிபதிகள் இருந்து விசாரணை செய்யும்படியாக இருப்பதால், தொழிலாளர்களுடைய வழக்குகளில் விரைவில் தீர்வு காண்பதில் தடங்கல் இருக்கிறது. அதற்காக நல்ல இடத்தில்—உயர்நீதி மன்றக் கட்டிடத்திலேயே இந்தத் தொழிலாளர் நீதி மன்றத்திற்கும் ஒரு இடம் ஒதுக்கி, தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள் நல்ல முறையில் இயங்கும் வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள், அதைப் போல தொழிலாளர் துறை அலுவலகம்; அதைப் போல தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் அலுவலகம் இவைகள் எல்லாம் ஒரே பகுதியில், ஒரே கட்டிடத்திற்குள் அமையும்படி ஒரு பாங்கான ஏற்பாட்டினைச் செய்வது அவசியம் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டுதான், தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு சொந்தத்திலே வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் அமுலாகிற நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. அந்தப் பணிகள் வேகமாக நடைபெற எத்தனம் இருப்பதற்காக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பல ஆண்டுகளாக, இந்த வாய்ப்பு தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. எனவே எல்லாத் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கும் விரைவிலே வீட்டு வசதி கிடைக்கின்ற வகையிலே, இந்த அரசு தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதி வாரியம் என்று தனியாக ஒரு வாரியத்தை ஏற்படுத்தி, அந்தப் பலனை அவர்கள் விரைவில் அடையச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மொத்தத்தில், இந்த மாநிலத்தில் அதிகாரப் பஞ்சம் இருந்தாலும் கூட, நல்ல மனம் இருக்கிற காரணத்தால், நல்ல முயற்சி இருக்கிற காரணத்தால், மிக நல்ல அரசோச்சி இருக்கிறதென்று சொல்லுகிற வகையிலே ஆளுநர் உரை அமைந்துள்ளது. இந்த அரசு எண்ணிக் கொண்டிருக்கிற நல்ல மனப்பாங்கை ஆளுநர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்திலுடைய மக்களின் தேவைகள் நிறைவேற வேண்டுமானால் ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே சொல்லியிருக்கின்ற 9 திட்டங்களையும் உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறேன். மின் திட்டத்தை பொறுத்த வரையில், நெய்வேலி இரண்டாவது நிலக்கரிச் சுரங்கம் உடனே வெட்டப்படுவது அவசியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அரசுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் இருக்கின்ற நல்லுறவுச் சின்னமாக, ஆளுநர் உரையிலே உள்ள விவரங்கள் இருக்கின்றனவென்று பாராட்டி, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையை ஆதரித்து, நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*** திரு. செ. முத்துசாமி:** மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கக்கூடிய தீர்மானத்தின்மீது நான் பல விஷயங்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக ஆளுநர் உரை வரவேற்கத் தக்கதாக இருக்கின்றது. சென்ற தொடர் கூட்டத்திலே 28—11—1973 அன்று நான் தமிழாசிரியர்கள் செகண்ட் கிரேட் தமிழ் பண்டிதர்கள் முதல்நிலைத் தகுதி பெற்றிருந்தால் முதல் நிலை கின்றது என்று கூறினார்கள். 1—1—1974 முதல் அவர்களுக்கு முதல் நிலைச் சம்பளம் வழங்குவதற்கு உத்தரவு பிறப்பித்தமைக்காக ஆசிரியர் சமுதாயம் சார்பாக நான் முதலிலே இந்த அரசுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்து, ஆளுநர் உரையிலே, கல்வி பற்றி—இந்த நாட்டிலே ரூபாய் 100 கோடிக்கு மேல் பட்ஜெட்டில் ஒதுக்குகின்ற கல்விபற்றி எந்தவிதமான குறிப்புமே காணப்படாததைப் பார்த்து நான் வருத்தம் அடைகிறேன். கல்வி இந்த நாட்டிலே எந்த அளவுக்கு விருத்தியடைகின்றதோ அந்த அளவுக்கு நாட்டினர் நன்மைகள் பெருகுவதற்கு வழி ஏற்படும் என்பதை நான் சொல்லித் தான் இந்த அவை தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதில்லை. இருந்தாலும் கூட ஆளுநர் உரையிலே, ஆண்டுக்கு ஒரு முறை வரக்கூடிய உரையிலே, முக்கியமானதான கல்வி இடம் பெறாதது, கல்விப் பிரச்சினை இடம் பெறாதது வருத்தத்தை அளிக்கின்றது என்பதை நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஊதியம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்ட நேரத்தில், பரிசிலனையில் இருக்கின்றேன்.

சென்ற கூட்டத் தொடரிலே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கும், அவர்களை ஒத்த நிலையில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் தொடக்கநிலைப் பள்ளி ஹையர் கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கும் 10 ஆண்டுப் பணியாற்றியவர்களுக்கு செலக்ஷன் கிரேட் வழங்குவதைப்பற்றிப் பரிசிலனை செய்வதாக உறுதி மொழியை இங்கே வழங்கினார்கள். ஆனால் இந்த ஆளுநர் உரையிலே அது ஏதாவது தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று ஆளுநர் அவர்கள் உரையை வாசிக்கத் தொடங்கியதும் நான் கிடுகிடுவென்று திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தேன். கல்வியைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லாத காரணத்தால் வருத்தமுற்றேன். இருந்தாலும்கூட அடுத்து வரக்கூடிய பட்ஜெட் தொடரிலே இந்த அவையில் மேற்கூறிய இந்தப் பிரச்சினையை முழுமையாக நிறைவேற்றுகிற முயற்சியிலே இந்த அரசு ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற கூட்டத்திலே நான் வலியுறுத்திச் சொன்னேன். மேலே இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு, பட்டதாரி ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு, 10 ஆண்டு காலம் பணியாற்றியிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு செலக்ஷன் கிரேடு உயர்ந்ததனால் உயர்வான ஊதியம் நிர்ணயமாக்கியுள்ளோம். ஆனால், அ, ஆ சொல்லித் தந்த தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு, நம்மையெல்லாம் சிறு வயதிலே பயில்வித்தவர்களுக்கு நமக்கெல்லாம் கற்பிப்பதற்கு பயன்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு, பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் சம்பளத்தில் பாதிச் சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டிருக்கின்றவர்களுக்கு 10 ஆண்டு காலப் பணி செய்த பிற செலக்ஷன் கிரேட் வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதை யாரும் வேண்டாமென்று கூற மாட்டார்கள். அதை விரைவாக வழங்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். அதை விரைவாகச் செய்ய வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல், தமிழாசிரியர்களுக்கு, செகண்டரி கிரேட் கல்வி பெற்றிருந்தாலும், பத்து ஆண்டுகள் பணி செய்திருப்பவர்களுக்கு, முதல் நிலை ஊதியத்தை, வழங்கியிருக்கிறோம். இது ஒரு பாராட்டத்தக்க அம்சமாகும். முதல் நிலை கல்வியில் முழுத் தகுதி பெற்று எந்த வகுப்புக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தாலும், தமிழாசிரியர்களுக்கு முதல் நிலை ஊதியம் வழங்க அரசு முடிவு செய்து சில ஆயிரக்கணக்கான போஸ்டுகளையும் வழங்கியிருப்பதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். அதே சமயத்தில் இன்னொன்றும் சொல்கிறேன். இந்த ஆசிரியர்களுக்கு எந்தவிதமான புரோமோஷனும் கிடையாது. மேல் படிப்பு படிக்கலாம். தமிழாசிரியர் தேர்வுக்குப் படித்து பாஸ் செய்து, பட்டதாரியாக பி.ஏ. படித்து, பி.டி. படித்து பாஸ் செய்து அவர்கள் இன்றைக்கு எந்த வகுப்புக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தாலும், பி.டி. சம்பளம் வாங்குகின்ற ஒரு நிலை இல்லாமல், 8-ஆம் வகுப்பு வரையுள்ள தொடக்கப்பள்ளிகளிலே மட்டும் தலைமையாசிரியராகப் போட்டுவிட்டு, உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே தமிழாசிரியர்களுக்கு எந்த வகுப்பிலே சொல்லிக்கொடுத்தாலும், பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம் தந்துவிட்டு, பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் இடம் இல்லாத காரணத்தால், செகண்டரி கிரேட் சம்பளம் வாங்க வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டிருப்பது கண்டு நான் வருத்தமடைகிறேன். இத்தகைய வேறுபாட்டை, தமிழக அரசு நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இன்று எம்.ஏ., பி.டி. பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்களும் செகண்டரி கிரேட் சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டிருப்பது மிக பரிதாபகரமானதாக இருக்கின்றது. தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கக்கூடிய நீதியையும், அந்தக் கருணையையும் இந்த தமிழக அரசு பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன். அங்கு பட்டம் பெற்று சம்பளம் இல்லாமல் இருப்பவர்களுடைய எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ 200 தான் இருக்கும் என்று இன்றைக்கு அந்த ஆசிரியர் சங்கத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் விண்ணப்பமாகத் தந்திருக்கின்றார்கள். இந்த 200 ஆசிரியர்களும், கிட்டத்தட்ட செகண்டரி கிரேட் சம்பளத்திலேயே மிக அதிகமான அளவு பெற்று, பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் சம்பளத்திற்குப் பக்கமாக சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் சாதாரணமாக 10 ஆண்டு, 15 ஆண்டு பணிக்குப் பின்னர்தான் பி.ஏ., பி.டி. பட்டம் வாங்க முடியும். அதிலும் பி.டி. படிப்பிற்கு இடம் கிடைப்பது அவர்களுக்கு அவ்வளவு இலேசான பிரச்சினை அல்ல. அதுவும் அதிக சர்வீஸ் உள்ளவர்களுக்குத்தான் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியிலே இடம் கிடைக்கிறது. அப்படியெல்லாம் படித்து பாஸ் செய்து வந்தாகூட அவர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு இல்லாமல் இருக்கிறது என்ற நிலையை இந்தத் தமிழக அரசு உடனடியாகப் போக்க வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்திலே வலியுறுத்துகிறேன்.

(மாற்றுத் 'தலைவர் திரு. எல். பலராமன் தலைமை)

அடுத்து, இன்றைக்கு சீர்திருத்தக் கமிஷன். பஞ்சாயத்து யூனியன்பற்றி சீர்திருத்தக் கமிஷன் அறிக்கை ஒன்று வந்திருக்கின்றது அதாவது நிர்வாக சீர்திருத்தக் கமிஷனுடைய அறிக்கை. அந்த அறிக்கையைப்பற்றி நான் தெளிவாகப் பின்னர் கூறுகிறேன். உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே இப்போது ஒரு ஆபத்தான சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஏற்கெனவே 1970-ம் ஆண்டுக்கு முன்னால், ஜில்லா போர்டு என்று சொல்லப்பட்ட நிர்வாகத்தில் பணியாற்றியும் அதற்குப் பின்னரும் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களும், அவர்களை ஒத்த நிலையில் இருக்கக்கூடிய ஓவிய ஆசிரியர்கள், பி.ஈ.டி. ஆசிரியர்கள், அதாவது உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள், சிறப்பாசிரியர்கள், முதல் நிலை தமிழ் ஆசிரியர்கள், இரண்டாம் நிலை தமிழாசிரியர்கள் இவ்வளவு பேர்களும் ஏழு, எட்டு ஆண்டுகளாக இந்த நிர்வாகத்திலே

பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஏழு, எட்டு ஆண்டுக் காலமாக இவர்களுடைய பணிக்காலம் வரன்முறைப்படுத்தப்படாத காரணத்தினாலே, டெம்பரரியாக வைத்து கடைசி தேதியிலே ஊஸ்ட் செய்வதும் முதல் தேதியில் அப்பாயின்ட்மெண்ட் போடுவதும், மே மாதம் சம்பளம் போடுவதும், இப்படியே 7, 8 ஆண்டுகளாக இருக்கின்றார்கள். இந்த நிலைமையிலேயே அவர்களும் பெண் பார்த்து, திருமணம் முடித்து, குழந்தை குட்டிகளைப் பெற்று இந்த நிர்வாகத்தை நம்பி, இந்த உத்தியோகம் நிலைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இப்போது என்ன ஆகிவிட்டது என்றால், சமீபத்திலே புதிதாக, சி.ச.ஓ. அலுவலகத்திலிருந்து திடீரென்று "நீங்கள் எல்லாம் விண்ணப்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் எல்லாம் பத்து ரூபாய் கட்டி விண்ணப்பித்துக்கொள்ள வேண்டும்" என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வு கிடையாது. இந்த நிர்வாகத்திலே 'ஏ' விங் போஸ்டுகள் என்று சொல்வதன் காரணமாக, 'ஏ' விங்கிலே அரசுத் துறையிலே இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள் ரூபாய் 10 செலுத்தி விண்ணப்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். உள்ளபடியே அத்தனை பேர்களுக்கும் கிடைக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. வேறு யாரையும்கூட 'செலக்ட்' செய்யலாம். அப்படி அவர்களையே 'செலக்ட்' செய்யலாம் என்றாலும், சட்ட விதி முறை அவர்களுக்கு எதிராக இருக்கிறது. இப்படி 7, 8 ஆண்டு ஆனவர்களுக்கு வயது 30ஐக் கடந்துவிடுகிறது. இன்று அரசுத் துறையில் 'அப்பாயின்ட்மெண்ட்' ஆவது என்று சொன்னால், 30 வயதிற்கு மேலிருப்பவர்களுக்கு 'அப்பாயின்ட்மெண்ட்' போட முடியாது என்று விதி, தடை இருக்கின்றது. இந்தத் தடை இருப்பதன் காரணமாக, 7, 8 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து பணியாற்றியவர்கள் வெளியே போகவும், வெளியிலிருந்து வேலை இல்லாமல் இருப்பவர்களைப் புதிதாகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டுவந்து உள்ளே போடுவதுமான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இதன் மூலமாக, ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள், இரண்டாயிரம் பேர்கள் வரை, இன்றைக்கு ஜில்லா போர்டு நிர்வாகம் என்று சொல்லப்பட்டு, இப்போது அரசுத் துறையிலே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட கழக அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே இருந்து வெளியேற்றப்படுகின்ற அளவுக்கு ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இந்த நிலைமையை நான் தக்க நேரத்தில் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். தயவு செய்து யாரையும் வெளியேற்ற வேண்டாம். இதுவரையில் இந்த அரசு யாரையும் விட்டுவிடவில்லை என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட, சில நேரங்களிலே ஊஸ்ட் செய்துவிட்ட பிறகு ஒரு ரெப்ரசன்டேசன் செய்து, அதன் பிறகு ஒரு நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்டு, அதன் பிறகு ஒரு அவசர உத்தரவு போட்டு, அவர்கள் எல்லாம் வீட்டுக்குச் சென்று, அவர்களுக்கு ஒரு அதிருப்தி ஏற்பட்டு இந்தமாதிரி நிலைமைகள் ஏற்பட்டு, சில காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

நான் இந்த நேரத்தில் முன் கூட்டியே தமிழக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சி.இ. ஓக்கள் போடவிருக்கிற உத்தரவைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைத்து, அவர்கள் அத்தனை பேர்களையும் உத்தியோகத்தில் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு நல்ல நடைமுறையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று தமிழக அரசைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்கள் இதை நம்பி 7, 9 ஆண்டுகாலம் வாழ்ந்து விட்டார்கள். குடும்பம் அமைத்து விட்டார்கள். வயது 30க்கு மேல் ஆகிவிட்டது. வேறு வேலைக்குச் செல்லலாம் என்றாலும், வயது 30க்கு மேல் ஆகி விட்டதால், தேர்வு கிடைக்காது. இந்த நிலையில் அவர்கள் எப்படி வெளியேற முடியும் என்ற நிலையை கருணையோடு பரிசீலித்து, அவர்களை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய முறையில் அவர்கள் பணியை அப்படியே 'ரெகுலரைஸ்' செய்ய வேண்டும். அவர்கள் ரூபாய் 10 கட்டி விடுவார்கள். விண்ணப்பமும் போடுவார்கள். அப்படியே நியமன உத்தரவை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது அரசு, பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு சர்வீஸ் கமிஷனுக்குப் போகும் விதியையே 'ரிலாக்ஸ்' செய்திருக்கிறது. இது பெரிய காரியம். அதற்கு இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். 3—3—1973-க்கு முன்னால் பட்டதாரி ஆசிரியர்களை ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்திலிருந்து 1—4—1970-க்குப் பின்னால் எடுத்துக் கொண்டாலும், அவைகள் 'ஏ' விங் போஸ்டாக இருந்தாலும், அவர்கள் சர்வீஸ் கமிஷனுக்குச் செல்ல வேண்டியதில்லையென்று உத்தரவைப் போட்டிருக்கிற இந்த அரசுக்கு இன்றைக்கு ஏற்கெனவே சர்வீஸ் கமிஷன் பர்வ்யூவிற்கு அப்பாற்பட்டு சர்வீஸ் கமிஷனுக்குச் செல்ல வேண்டிய அவசியமில்லாது நார்மலாக ஒரு 10 ரூபாய் ரெகுலேஷன் பீஸ் மட்டும் கட்டவேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிற இந்த ஆசிரியர்களைக் காப்பது மிக எளிதான காரியம்தான், அதைச் செய்ய அரசு தயங்காது என்று கருதுகிறேன். அதை விரைவாக தக்க தருணத்தில் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கல்வியமைச்சர் அவர்களுடைய, முதலமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொடக்கப் பள்ளிகளில் உள்ள கல்வியைப் பொறுத்தவரை, தொடக்கப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் அதிகப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. ஊரக வளர்ச்சி நிர்வாக அறிக்கை இப்போது எங்களுக்குத் தரப்பட்டது. எடுத்தவுடனே கல்விப் பகுதியை ஆவலோடு புரட்டிப் பார்த்தேன். என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது, அங்கே 43-ம் பக்கத்திலே 6—4—1972-இலே 1967 ஆம் ஆண்டிலிருந்த பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை, 1972 ஆம் ஆண்டிலிருந்த பள்ளிகளின்

எண்ணிக்கை, 1967 ஆம் ஆண்டிலிருந்த ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை, 1972 ஆம் ஆண்டிலிருந்த ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை இவற்றைப் போட்டிருக்கிறார்கள். 1967-ல் 37.4 லட்சம் மாணவர்கள் பயின்றார்கள். 1972-ல் 43 லட்சம் பயின்றிருக்கிறார்கள். மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை 15 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் 1967 ஆம் ஆண்டில் 1,13,400 ஆசிரியர்கள் வேலையில் இருந்திருக்கிறார்கள். 1972 ஆம் ஆண்டில் 1,25,300 ஆசிரியர்கள் பணி புரிந்திருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் பார்க்கும்போது, ஆசிரியர்களுடைய எண்ணிக்கை 10.5 சதவீதம் மட்டுமே உயர்ந்திருக்கிறது, மாணவர்கள் எண்ணிக்கை 15 சதவீதம் உயர்ந்து விட்டது. ஆனால் ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை 10.5 சதவீதம் மட்டுமே உயர்ந்திருக்கிறது. தொடக்கக் கல்வியிலே இன்னும் பியூபில்-டீச்சர் ரேஷியோவைக் குறைத்தால்தான் நல்ல கல்வி சொல்லிக் கொடுக்க முடியுமென்று நீண்டகாலமாக ஆசிரியர் கூட்டணியும், ஆசிரியர் இயக்கங்களும் சொல்லி வருகின்றன. அதை அரசு கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, இப்படி 15 சதவீதம் மாணவர்கள் எண்ணிக்கை உயர்ந்திருக்கும்போது, ஆசிரியர்களைப் போடுவதில் 10.5 சதவீதம் மட்டுமே உயர்ந்து, மீதி 4.5 சதவீதத்திற்குச் சமமாகப் போடாமல் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும், இதைப் போடுவதற்கான முயற்சிகளைத் தமிழக அரசு செய்யும்போது வேலையற்ற ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுவும் இன்னொரு இடத்தில் சொல்லும்போது, ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதாசாரம் பெருகி வந்தபோதிலும் செலவானது 7 ஆண்டுகளில் 2 மடங்கு ஆகியுள்ளது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து ஏற்கெனவே இருக்கக் கூடிய ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதம் இன்று அதிகமாகியிருப்பதை அறிக்கை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த அவையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, ஒரு தொடரைப் படிக்கிறபோது அதிலேயிருக்கிற கருத்துக்களால் ஏற்படுகிற விளைவுகள் எல்லாவற்றையும் ஒரு அங்கத்தினர் தொடர்ந்து சொல்வாரானால், அது போற்றத்தகும். செலவு இரண்டு மடங்காகிவிட்டது, மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை 15 சதவீதம்தான் அதிகப்பட்டிருக்கிறது, ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை 10.5 சதவீதம் தான் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால், செலவு இரண்டு மடங்காகியிருக்கிற இந்த துர்ப்பாக்கியமான நிலைமைக்கான கருத்தைப்பற்றியும் அவர் சொல்வாரானால், இந்த அரசு எவ்வளவு பொறுப்புடையது என்பதை எல்லோரும் உணர ஏற்றதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் சொன்னதற்கு நன்றி. இந்த ஏழு ஆண்டுகளில் ஏறத்தாழ இரண்டு மடங்காகி உள்ளதற்குக் காரணம் ஆசிரியர்களின் சம்பளம் பெருமளவிற்கு உயர்ந்ததாகும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை வரவேற்கிறேன். 1967-ல் இருந்த பணத்தினுடைய மதிப்புக்கும் 1972-ல் பணத்தின் மதிப்புக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை விளக்க வேண்டுமென்றால், அது வேறு வகையான காரியம். 1967-ல் இருந்த சம்பளத்திற்கும் இன்றைக்கு இருக்கிற சம்பளத்திற்கும் உள்ள வேறுபாட்டைப் பார்த்தால், மிகக் கூடியிருக்கிறது என்பதை அறிக்கை கூறுகிறது. ஒப்புக்கொள்கிறோம். இன்றைக்கும் மறுக்கவில்லை. இந்தத் தொடரில் இருக்கிற மற்ற வாசகத்தையும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்து, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் முற்றிலும் பொருத்தமான முறையில், ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளின் நிர்வாகியாகப் பணிபுரிய நியமிக்கப்பட்டுள்ளன. கல்வித் துறை, இப்பள்ளிகளை, தொழில் நுட்ப—கல்வித் தரக் கண்ணோட்டத்தோடு மேற்பார்வையிடுகிறது. இருப்பினும், நடைமுறையில், ஒரு சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களே இந்தக் குறிக்கோளை எய்தியுள்ளன. பள்ளிகளை முறையாக நடத்துவதற்கான அவற்றின் பங்கு மிகவும் குறைவாக இருந்து வந்துள்ளதுடன், ஆசிரியர்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்கும் நேர்வுகள் தெரிய வருகின்றன. வேறு இடங்களுக்கு மாற்றுதலை ஓர் அச்சுறுத்தும் கருவியாகப் பயன்படுத்தி, அரசியல் பிரச்சாரத்திற்கும் சொந்தக் காரியங்களைக் கவனிப்பதற்கும் ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றனர். பள்ளிகளின் நிர்வாகி என்ற முறையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தின் ஆய்வு அலுவலர்கள் சுட்டிக்காட்டும் குறைபாடுகளைக் களைவதில் கவனம் செலுத்துவதேயில்லை. நான் முன்னாலே இருக்கக்கூடிய பகுதியையும், இதிலே இருக்கக் கூடிய பகுதியையும் படித்து விட்டு வருகிறேன். கடைசியாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பது, கல்வி இயக்குநர் அலுவலகம்தான் கல்வியினுடைய முன்னேற்றத்திற்கு ஆதாரமாக உள்ளது, அதாரிட்டியாக உள்ளது.

(மாண்புமிகு மேல்லைத் தலைவர் தலைமை)

அந்தக் கல்வித் துறை எதைச் சொன்னாலும் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகங்கள் கேட்பதில்லை. இதை நாங்கள் சொல்லி வந்தோம். இன்றைக்கு நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் கமிஷன் அறிக்கையில்—நாங்கள்கூட சாட்சியம் சொல்ல அழைக்கப்பட்டதில்லை, இருந்தாலும்—இருக்கக் கூடிய குறைபாடுகள் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் தான் இதை விட நல்ல நிர்வாகமாக ஏற்படுத்த, ஒரு கல்வி வாரியம் அமைத்து, எல்லா கல்வியையும் ஒன்றாக எடுத்து, எஃபெக்டிவான முறையில் செய்யப்பட வேண்டும் என்று கூறி வருகிறோம். இதை அரசு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும்

இந்த நேரத்தில் இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்ட வாசகத்தைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு செய்ய வேண்டுமென்றும் நான் உங்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஆசிரியர்கள் நியமனத்தைப்பற்றி மாவட்ட அளவிற்கு ஒரு நியமனக் குழு அமைப்பதற்கு சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது நல்ல ஏற்பாடு. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் நியமனக் குழு இருந்து அதிலே உள்ள சங்கடங்கள் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு அடிக்கடி வந்திருக்கின்றன. நாங்களும் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். மாவட்ட அளவிலே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், மாவட்ட வளர்ச்சி அதிகாரி, மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி இவர்கள் மூன்று பேரும் சேர்ந்து, மாவட்டத் தேர்வுக் குழு ஒன்று அமைத்து, அதிலே ஆசிரியர்களையெல்லாம் செலக்ட் செய்து லிஸ்டிலே வைத்து விடவேண்டும். பஞ்சாயத்து ஒன்றுக்கு 3 பேர்கள் வேண்டுமென்றால், சர்வீஸ் கமிஷனைப் போல அந்த செலக்டட் லிஸ்டிலிருந்து போடுவதற்கான ஒரு நடைமுறை மஹாராஷ்டிரத்தில் நடைமுறையில் இருக்கிறது. அதை நாம் கடைப்பிடிப்பது நியாயமாகும் என்பதை அந்தக் குழு பரிந்துரை செய்திருக்கிறது. அதை அரசு கவனத்தில் கொண்டு நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை, ஒரு தனி வாரியமாக அமைப்பதற்கு முன்னால், செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் நியமன அதிகாரத்தை எடுப்பதிலே சிக்கல் இருக்கிற காரணத்ினால், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களுக்கு இது ஒரு ஆலோசனையாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பத்திரிகையில் எப்படி ரிப்போர்ட் ஆகிவிட்டதென்றால், கல்வி நலம் கருதி மாவட்டம் பூராவும் ஆசிரியர்கள் மாறுதல் செய்யப்படுவார்கள் என்று பேசியதாக வந்தது. நான் அதைப் படித்தேன். உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்களைக் கேட்டேன். அவர், நான் சீர்திருத்தக் கமிஷன் அறிக்கையில் உள்ளதைச் சொன்னேன், நியமன அதிகாரத்தை அவர்களிடமிருந்து எடுக்கும்போது அவர்களுடைய ஆலோசனையைக் கலக்காமல் நாம் எடுப்பது நியாயமல்ல என்று தான் சொன்னேன், என்றார். மாவட்டம் முழுவதும் ஆசிரியர்கள் மாறுதல் செய்யப்படுவார்கள் என்று நான் சொன்னதாகச் சொல்லுவது உண்மையல்ல என்று சொன்னார். அவர்கள் இப்படி ஆசிரியர்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தியதற்காக என் நன்றியை அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படி திடீரென்று பத்திரிகையில் ஸ்டேட்மெண்டு வந்ததன் மூலம் ஆசிரியர்கள் மத்தியில் ஒரு குழப்பமான நிலைமை இருந்தது. இன்றைக்கு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் சொன்னதன் மூலம் அது நீங்கியிருக்கிறது. அதற்காக அவர்களுக்கு மீண்டும் நன்றியைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மாறுதல் செய்யப்படும்போது, ஆணையாளர் அவர்கள் மாறுதல் செய்யக்கூடிய அதாரிட்டியான டி.இ.ஓ. அவர்களிடத்திலிருந்து பர்மிஷன் வாங்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. இதை மாற்ற வேண்டுமென்று யூனியன் தலைவர்களெல்லாம் சொன்னாலும் கூட, இந்த நடைமுறைதான் நியாயமானது என்றும், நடைமுறைக்கு ஒத்தது என்றும் சீர்திருத்தக் கமிஷன் சிபாரிசு செய்தது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இது தான் நியாயமானது, நடைமுறைக்கேற்றது. இதை அமுல்படுத்துவதுபற்றியும் அமைச்சரவர்கள் தெளிவுபடுத்தினார்கள். அதையும் ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு நான் இன்று அறிக்கை மூலமாகத் தெரிவித்திருக்கிறேன். ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த அளவில், இந்த மாறுதல்கள் இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கும் வரை இப்போ இருக்கிற நிலைமைப்படியே செய்யப்பட வேண்டும். மாவட்டக் கல்வி அதிகாரியினுடைய அனுமதி பெறாமல் நடத்தப்படக்கூடிய நிலைமையில் இன்னும் பல சங்கடங்கள் வரும் என்பதை அறிய வருகிறோம். இப்போதும் வேறு பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் அவற்றை நீக்கும்போது இன்னும் கூடுதலான சங்கடங்கள் வரும் என்பதை ஏற்கெனவே கூறியுள்ளோம்.

அடுத்து, நமது ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் கண்டுள்ளபடி, மத்திய அரசு சம்பள ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளால் மாநில அரசின் மீது ஏற்படும் திட்டவட்டமான விளைவுகளைக் குறிப்பாகக் கருத்திற்கொள்ளுமாறு நமது அரசு ஆறாவது நிதி ஆணைக் குழுவினைக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். கடந்த சில மாதங்களிலே மத்திய அரசு தனது ஊழியர்களுக்குப் படியினை இரண்டு தடவை உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், நமது நிதிநிலையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு ஆளுநர் அவர்கள், 'ஆறாவது நிதியாணைக் குழு உட்பட, பல ஆணைக் குழுக்களிடம் தேசிய ஊதிய-விலைக் கொள்கையொன்றை உருவாக்க வேண்டிய அவசர அவசியத்தைப் பன்முறை வலியுறுத்தி வந்துள்ளோம்' என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். நமது மாநில ஊழியர்களுக்கு ஊதியங்களும் படிகளும் மிகக் குறைவாக இருக்கும் அதே நேரத்திலே மற்றவர்களுக்கு அதிகமாக இருக்கின்றது. இன்னும் வேடிக்கை, பாங்கிகளில் பணிபுரிகின்றவர்கள், ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷனில் பணியாற்றுகின்றவர்கள் இவர்களுடைய சம்பள விகிதங்களைப் பார்த்தால், அங்கே பணியாற்றும் பியூனுக்கு உள்ள சம்பளம்கூட இங்கே தொடக்கநிலை, இடைநிலை, உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இல்லாத நிலைமையைத் தான் பார்க்கிறோம். இந்த நாட்டிலே சோஷலிஸம் பேசுகிறோம். எல்லாருக்கும் எது ஒன்றிலும் சம வாய்ப்புகள் இருக்க வேண்டும் என்று வானளாவப் பேசுகிறோம். ஆனால், ஒரு சில நிர்வாகத்தில் கடைநிலை ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஊதியம் இங்கே எழுத்தறிவித்த இறைவன் என்று சொல்லத்தக்க ஆசிரியர் பெருமக்களுக்குக்

கொடுக்கப்படுவதில்லை. அந்த எழுத்தறிவித்த இறைவனுக்கு நாம் கொடுக்கும் ஊதியம் ரூபாய் 150. ஒரு சிறைச்சாலையில் இருக்கும் கைதிக்கு, ஒரு யூனிட் உள்ளவர்களுக்கு ரூபாய் 97 என்று கொடுக்கிறோம். சாதாரணமாக ஒரு குடும்பம் என்பது மூன்று யூனிட்டுகள். தாயார், தகப்பனார், இரு குழந்தைகள் ஆக மூன்று யூனிட்டுகள். அந்தக் கணக்கின்படி பார்த்தால், மூன்று யூனிட்டுகளுக்கு குறைந்தது ரூபாய் 300 கொடுக்க வேண்டாமா? ஒரு அரசு நிறுவனத்தில் ஒரு கடைநிலை ஊழியருக்கே சம்பளம் ரூபாய் 350, ரூபாய் 400 என்று கொடுத்தால், அதைவிடக் கூடுதலாக ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டாமா? பணியாற்றும் ஒவ்வொருவருக்கும் எந்தெந்த விதத்தில் சம்பளம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை தமிழ் நாடு சம்பளக் கமிஷன் மிக அழகாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால், நிதி வசதியில்லை என்றும் அத்துடன் கூறப்பட்டுவிட்டது. அதையொட்டித்தான் நமது அரசும் ஆறுவது நிதி ஆணைக் குழுவிடம் தேசிய ஊதிய-விலைக் கொள்கையொன்றை உருவாக்க வேண்டிய அவசர அவசியம்பற்றி வலியுறுத்தியிருப்பதைப்பற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நாங்களும்கூட இந்தியா முழுவதும் ஆசிரியப் பெருமக்களுக்காக 'டீச்சர்ஸ் நேஷனல் பே கமிஷன்' என்று ஒன்றை அமைத்து நாடு முழுதும் பணியாற்றும் ஆசிரியப் பெருமக்களுக்குச் சம்பளத் திட்டமொன்றை வகுப்பதற்கான வழி முறைகளைப் பரிசிலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். கோத்தாரி கமிஷனின் அறிக்கை மத்திய அரசினால் ஆராயப்பட்டது. ஆனால், அந்தக் கமிஷனின் பரிந்துரைகளைப் பரிசீலித்த அரசு, கல்லூரியிலுள்ள ஆசிரியர்கள் விஷயத்தில்தான் அவற்றை அமுல்படுத்தியதே தவிர தொடக்கப் பள்ளி, இடை நிலைப் பள்ளி, உயர்நிலை-செகண்டரிப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் விஷயத்தில் அவற்றை இன்னும் அமுல்படுத்தாமலேயே இருக்கின்றது என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கெல்லாம் வேண்டிய நிதி வசதிகள் எங்கே என்று கேட்கலாம். இது மத்திய அரசு கொடுக்க வேண்டுமா, மாநில அரசு கொடுக்க வேண்டுமா என்றால், நான் என்ன சொல்லுவது என்ற நிலையில் மத்திய சர்க்காரிலும் கல்வித் துறை என்று இருக்கின்றது, மாநில அரசுகளிடத்திலும் கல்வித் துறை என்று இருக்கின்றது, எனவே இரண்டு அரசுகளும் சேர்ந்துதான் ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தை முறைப்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு உத்தரவாதம் அளித்து அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் உயர்ந்து வரும் விலைவாசியை அனுசரித்து, மத்திய அரசு இடையிலே இரு முறை பஞ்சப்படியினை அவர்களுடைய ஊழியர்களுக்கு உயர்த்திக் கொடுத்ததனையும் கருத்தில் கொண்டு, பஞ்சப்படியையும் கூடுதலாக வழங்கிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்து, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்திலேயே ஆசிரியர் பெருமக்களுக்கும் அரசு

ஊழியர்களுக்கும் அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கும் ஆகும் மருந்துச் செலவுகளைச் சரிக்கட்டுவதற்காக 'மருத்துவ அலவன்ஸ்' என்று வழங்கிட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதை மீண்டும் ஒரு முறை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்களுக்கும் அரசு ஊழியர்களுக்கும் எல்லோருக்கும் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 10 அல்லது ரூபாய் 15 அல்லது ரூபாய் 20 என்று அலவன்ஸ் வழங்கிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: (மணி அடித்து) எவ்வளவு நேரம் பேசப் போகின்றீர்கள்? சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, எனக்கு மொத்தம் 25 நிமிடங்களாவது வேண்டும். 18 நிமிடங்கள் பேசியிருக்கின்றேன். சீக்கிரத்திலேயே முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்து, தருமபுரியில் பஞ்சாயத்து தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் 19-ம் தேதியிலிருந்து உண்ணாவிரதம் இருந்து வருகின்றார்கள். அதற்குக் காரணம், அவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனருடைய ஒரு உத்தரவை எதிர்த்து அங்குள்ள ஆர்.டி.ஓ.-விடம் அப்பில் செய்து கொண்டார்கள்—அதாவது செலக்ஷன் கிரேடு சம்பந்தமாகப் போட்ட உத்தரவை எதிர்த்து. கமிஷனர் போட்ட உத்தரவு தங்களுக்குப் பாதகமாக இருக்கின்றது என்று மேல் முறையிட்டு அதிகாரியான ஆர்.டி.ஓ.-விற்கு அப்பீல் செய்து கொண்டார்கள். ஆர்.டி.ஓ.-வும் அவர்களுடைய அப்பீல் பேரிலே தீர்ப்பினை அளித்துவிட்டார்கள். தீர்ப்புக் கொடுத்தது இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு. ஆனால், அந்தத் தீர்ப்பினை இன்னும் அமுல்படுத்தாமல் இருந்துவருகின்றார்கள் அங்கே. அதை அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று கோருகின்றார்கள் இப்போது. நானே ஆர்.டி.ஓ. அவர்களிடம் கேட்டதற்கு, 'இதில் எவ்வளவோ சிக்கல்கள் இருக்கின்றன' என்று சொன்னார். நான் சொன்னேன், "நீங்கள் சிக்கல் இருக்கின்றது, சங்கடம் இருக்கின்றது என்று சொல்லிக்கொண்டு இருந்துவிட்டால், இந்த அலுவலகம் எதற்காக இருக்கின்றது" என்று கேட்டேன். 'இல்லை, இல்லை, சீக்கிரமே அமுல்படுத்துகிறேன்' என்று சொன்னார்கள். ஆர்.டி.ஓ. அலுவலகம் பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகத்திற்கு எழுதி, அந்த உத்தரவை அமுல்படுத்த இவ்வளவு காலம் ஆகின்றது. அரசு பல நல்ல உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்கின்றது. ஆனால், நடைமுறையில் அவை அமுல்படுத்தப்படுவதில்லை. பிறகு அவர்கள் அப்பீலில் சென்று கேட்கின்றார்கள், நியாயம் வேண்டும் என்று. இப்படி கிடைக்க வேண்டிய நியாயம் இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு நிறுத்தி வைக்கப்படுவது நியாயம்தானா என்று சென்ற கூட்டத்திலேயே நான் சொன்னேன். இப்போது சொல்லுகின்றேன் மறுபடியும். காலை

யில் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களிடமும் சொன்னேன். 'விரைவி லேயே இதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கிறேன்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒன்று. 1973 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாத இறுதிக்குள், ஆசிரியர் களுடைய கோரிக்கைகளிலே 25 கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தருகிறோம் என்று எழுத்து மூலம் கொடுத்திருக்கின்றார்கள் ஆசிரியர்கள் கூட்டணிக்கு. அதன் பிறகு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கூட்டமும் நடைபெற்றது. ஆனாலும் இன்னும் அது நிறைவேற்றப்படாமலேயே இருக்கின்றது. இன்னும் இரண்டா வது ஊதியக் கமிஷனில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சில சலுகைகள், தனி நபர் கமிஷனில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சில சலுகைகள் இவைகள் எல்லாம் இன்னும் ஆசிரியர்கள் விஷயத்திலே அமுல் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆசிரியர் கள் மட்டும் என்ன பாவம் செய்தார்கள்? நாங்கள் மட்டும் என்ன கொடுமை செய்தோம்? மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால், பஞ்சாயத்து ஆசிரியர்களுக்கு இல்லை என்றால், என்ன நியாயம்? அரசு நியாயத்தை வழங்கு கின்றது, நிதியையும் அளிக்கின்றது. ஆனாலும் அவை ஆசிரியர்கள் விஷயத் தில் இன்னும் அமுல் செய்யப்படாமலேயே இருக்கின்றன என்றால், ஆசிரியர் கள் யாரை நொந்துகொள்ளுவார்கள்? யார் மீது கோபம் கொள்ளுவார்கள்? யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். எனவேதான் அவர்கள் இன்றைக்கு உண்ணா விரதம் இருக்க வேண்டிய நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றார்கள். எனவே இவற்றின் மீது விரைவான உறுதியான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டு அவர்களுடைய குறைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, பென்ஷனைப்பற்றியும் இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன். ஒருவர் ஓய்வு பெறுகின்றார் என்றால், அவர் ஓய்வு பெறும் தினத்திலா கணக்கிடுவது, அவருடைய பென்ஷன் எவ்வளவு என்று? அதற்கு முன்னதாகவே முறையாக எல்லாவற்றையும் கவனிக்க வேண்டாமா? டி.இ.ஓ. ஒருவர், அனந்தபால் என்பவர் ஓய்வு பெற்று ஆறு மாதம் கழிந்த பிறகு, அவரிடம் ஒரு 'எக்ஸ்ப்ளனேஷன்' கேட்கிறார் கல்வித் துறை இயக்குநர். அவருடைய கண்ட்ரோலில் மூன்று ஆண்டு காலம் அவர் இருந்திருக்கின்றார். 1967-லிருந்து 1972 வரையில் அவருடைய கண்ட் ரோலில் இருந்து பின்னர் அவர் 1972-ல் ஓய்வு பெறுகின்றார். அதற்குப் பின்னர் அவரிடம் ஒரு விளக்கம் கேட்கின்றார்கள். 1965 ஆம் ஆண்டிலே ஒரு மேனேஜ்மெண்டு பள்ளிக்கு மெய்ண்டெனன்ஸ் க்ராண்ட் ஏன் குறைவாகக் கொடுத்தார் என்று அவரிடம் இப்போது விளக்கம் கேட்கப்பட்டு, அவரது பென்ஷன் கொடுக்கப்படாமல் நிறுத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது. குறைவாகக் கொடுத்திருந்தால், மேனேஜ்மெண்டு அப்பீல் பண்ண ப்ரொவிஷன் இருக்

கின்றது, அவர்கள் அப்பீல் செய்துகொண்டிருக்கலாம். ஆனால், அவர்கள் ஸி.இ.ஓ. விற்கு அப்பீல் செய்துகொள்ளவில்லை. ஆனால், அந்த மேனேஜ் மெண்டிற்கு இப்போது வக்காலத்து வாங்கிக்கொண்டு இவர் பேரிலே சார்ஜ் கொடுக்கின்றார்கள் என்றால், எவ்வளவு முறைகேடான ஒரு காரியம் இது என் பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். இது வரையில் அந்த டி.இ.ஓ.-விற்குப் பென்ஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. ப்ரொவிஷனல் பென்ஷனாக ரூபாய் 125 கொடுத்தால், என்ன கெட்டுவிடும்? அதைத்தான் அவர் கேட்கிறார். பீஹார் அரசில் என்று நினைக்கிறேன். பள்ளித் துணை ஆய்வாளர் ஒருவர் ரிடையர் ஆன பிறகு, அவர் பேரிலே டிஸிப்ளினரி ஆக்ஷன் எடுத்தார்கள். அவர் சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு அப்பீல் செய்துகொண்டார். சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள், அதற்காக பென்ஷனை நிறுத்துவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு எந்த விதமான உரிமையும் இல்லை என்று. பென்ஷன் அவருடைய அடிப்படை உரிமையாகும். அதில் கை வைக்க யாருக்கும் உரிமை இல்லை. அந்த ஜட்ஜ் மெண்டு காப்பியைக் கூடக் காண்பித்தோம் அதிகாரியிடம். இதைப் பார்த் தாவது இவருக்குப் பென்ஷன் கொடுங்கள் என்று சொன்னோம். இவராவது டி.இ.ஓ. பிராவிடெண்ட் பண்டு இருந்தது, எனவே ப்ரொவிஷனலாக பென்ஷன் ரூபாய் 125 கொடுத்தால் போதும் என்றார். அவர் தனி நபர். வேறு ஒருவர் குழந்தை குட்டிகளுடன் இருப்பவராக இருந்திருந்தால், அவர் என்ன செய்ய முடியும் இந்த நிலையில்? இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன், ரிடையர் ஆவதற்கு முன் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய தொகையை முன் கூட்டியே கணக்கிட்டு ரிடையர் ஆன அன்றைக்கே அவருக்கு பென்ஷன் ஊதியம் கொடுக்கத்தக்க விதத்தில் உத்தரவுகளைத் தயார் செய்து வைத்துக் கொள்ளக்கூடாதா? இதில் என்ன சங்கடம் வந்துவிட்டது? இப்போது இந்த முறையை போலீஸ் டிப்பார்ட்மெண்டில் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்திருக் கின்றார்கள். அங்கே செயல்படும்போது, இங்கே மட்டும் முடியாதா? ரிடையர் ஆகும்போதே மினிமம் பென்ஷன் என்று கணக்கிட்டு முதலில் கொடுக்கக் கூடாதா? முன்பு இருந்த ஒரு சட்டத்தை மாற்றி, இப்போது முனிசிபாலி டியில் ஒரு உத்தரவினைப் போட்டிருக்கின்றார்கள். இதன் காரணமாக இப்போது ஏற்கெனவே வாங்கிக் கொண்டிருந்த பென்ஷனைக் கூட நிறுத்திவிட் டார்கள். இன்டரிம் ஆர்டர் என்று போட்டு நிறுத்திவிட்டார்கள். இப்போது அது எட்டு அல்லது ஒன்பது மாத காலம் ஆகிவிட்டது. இதற்காக அங்கே போய்க் கேட்டால் நாங்கள் என்ன பண்ணுவது என்று சொல்லுகின்றார்கள். ஃபைனான்ஸிடம் போய்க் கேட்டால் ஏ.ஜி.-யைக் கேளுங்கள் என்று சொல்லு கின்றார்கள். ஒரு ஊழியர் ஓய்வு பெற்றுவிடுகின்றார் என்றால், இனியாவது அவர் சற்று நிம்மதியாக இருக்கலாம் என்று இருந்தால், அப்போதுதான் புதிய புதிய தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. எனவே இப்போதுள்ள இந்த முறை

களை 'ஸிம்ப்ளிஃபை' செய்ய வேண்டும். உத்தியோகத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்று விட்டார் என்றால், அவருக்கு யாரும் எந்த உதவியும் செய்ய முன் வருவதில்லை. விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே வருகின்றது. திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். விலைவாசிக்குத் தக்கபடி ரிடையர் ஆனவர்களுக்கு அலவன்ஸ்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று. நியாயம். ரிடையர் ஆனவர்களைப்பற்றி நாம் இப்போது சிந்தித்தால்தானே நம்மைப்பற்றி யாராவது நினைப்பார்கள்?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அப்போது அவர்களுக்காக நீங்கள் சிந்திக்கவில்லையா? உங்களுக்காகத்தான் சிந்திக்கின்றீர்களா?

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, நான் சிந்தித்துத் தான் இந்த அவைக்குச் சொல்கிறேன். நான் இந்த அவை சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வேன். நாமும் ரிடையர் ஆகக் கூடியவர்கள் என்பதை நினைவு படுத்துகிறேன். ஆதலால் ரிடையராகி கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு தயவு செய்து நீங்கள் உதவ வேண்டும்.

இன்னும் ஒரு பிரச்சினையை, இந்தி ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினையை மட்டும் சொல்லி முடிக்கிறேன். இந்தி ஆசிரியர்களுக்கு இந்த அரசால் ஒரு சலுகை வழங்கப்பட்டிருந்தது. இந்தி ஆசிரியர்கள், ஏற்கெனவே செகண்டரி கிரேட் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்கள், இப்போது ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களாகவும், அட்டெண்டர்களாகவும் பல இடங்களில் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் இந்த அவையில் ஒருமுறை ஒரு கேள்வி கேட்டேன். நாவலர் அவர்கள், கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறினார்கள். யார் யார் அப்படி இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு தேறிவிட்டால், அவர்கள் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் ஆவதற்குத் தனித்தனியாக விண்ணப்பித்தால், அவர்கள் விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலித்து, அவர்கள் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் சேருவதற்கு அனுமதி வழங்கப்படும் என்று சொன்னார். கல்வி அமைச்சர் கொடுத்த பதிலைக் கேட்டவுடன் பல பேர் திருப்தி அடைந்தார்கள். தேர்வு எழுதி எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்தார்கள். டி.எஸ்.எல்.சி. எழுத வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்தார்கள். நமது டைரக்டர் ஆப் எஜுகேஷன் அலுவலகத்திலிருந்து என்ன பதில் வருகிறது என்றால்—கல்வி அமைச்சர் அபயம் உண்டு என்றார். ஆசிரியர்களுக்கு நியாயம் வழங்கப்படும் என்கிறார், ஆனால் டைரக்டர் அலுவலகத்திலிருந்து என்ன பதில் வருகிறது என்றால்—இந்த மாதிரி எந்தச் சலுகையும் கிடையாது, நீங்கள் பரீட்சை எழுத முடியாது என்று வருகிறது. அமைச்சர் பரிசீலிக்கப்படும், தனித்தனியாக விண்ணப்பித்தால் நான் கவனிக்கிறேன் என்கிறார். அவருக்குக் கீழிருந்து பணியாற்றுகிற டைரக்டர் அலுவலகத்திற்கு இங்கே பேசப்படுகின்ற விஷயங்கள் ரெகார்ட்டாகிப் போகின்றன.

அப்படியிருந்தும் கூட, கல்வி அமைச்சர் பதில் சொல்கிற விஷயங்களுக்கு உத்திரவாதம் அளிக்கிற விஷயங்களுக்கு, ஆசிரியர்கள் பரிவோடு கவனிக்கப்படுவார்கள் என்று அமைச்சர் சொல்லுகிற விஷயங்களுக்கு டைரக்டர் அலுவலகத்தில் 'இல்லை' என்று பதில் வருகிறது என்றால், கல்வி அமைச்சர் சொல்லுகிற பதிலில் நம்பிக்கை வருமா என்பதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிகாரிகள், அமைச்சர் சொல்லுகின்ற உறுதிமொழிகளையும், இங்கே போடப்படுகின்ற உத்தரவுகளையும், அமுல்படுத்தச் சம்பளம் வாங்குகிறார்களா, அல்லது இங்கே அமைச்சர்கள் என்ன உறுதிமொழி கொடுக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றித் தெரியாமலே அலுவலகம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்பது எனக்குத் சந்தேகமாக இருக்கிறது. இதை நான் வேறு எங்கே சொல்வது? வேறு எங்கேயாவது சொன்னால் சங்கடப்படுவார்கள், கோபப்படுவார்கள். நான் இந்த அவையில் தான் சொல்ல வேண்டும். அதற்காகத் தான் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். நான் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்வேன், அரசு நிதியை ஒதுக்கி, நல்லபடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்துச் செய்வது, நிர்வாக நடைமுறைக் கோளாறு காரணமாக, ரெட் டேபிசம் காரணமாக, சேரவேண்டியவர்களுக்கு உரிய காலத்தில் சேராததால், அவர்கள் அதிர்ச்சி அடைகிறார்கள், வேகப்படுகிறார்கள். இந்த அரசு எதையுமே செய்யவில்லை என்று கருதுகிறார்கள். தயவுசெய்து இந்த நிலையை முதலில் நீக்க வேண்டும். அதற்கான முயற்சியை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர்கள் எந்தப் பகுதிக்குச் சென்றாலும், வருகிற விண்ணப்பங்களுக்கு மட்டுமே அதிகாரிகளைக் கொண்டு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்கிறார்கள். வரக்கூடிய விண்ணப்பங்களுக்கு மட்டுமே நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அப்படியில்லாமல், பொதுவாக ஒரு நடைமுறை நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு, இந்த வாய்ப்பை அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றிகூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. க. அறிவழகன்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, கவர்னர் உரை தமிழ் நாட்டின் மொத்த பொருளாதார முன்னேற்றத்தை விரிவாகக் குறிப்பிடுவது கண்டு நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதிலேயும் அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் மின்சக்திக்கு 326 கோடி ரூபாயும், பாசனத்துக்கு 129 கோடி ரூபாயும், குடி தண்ணீருக்கு 93 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கியிருப்பது மகிழ்ச்சி தரத் தக்கதாகும். அதைவிட மேலமலைத் தொடர்ச்சி மேம்பாட்டுக் கழகத்தை உருவாக்குவதில் மத்திய அரசு பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்ற செய்தி மகிழ்ச்சி தருவதாகும். ஆனால் அது விரைந்து

நடைபெற்று, நம்முடைய நாட்டுப் பொருளாதாரத்தில் நாம் பின் தங்கியிருப்பதற்கு அடிப்படைக்காரணமான மின்சக்தி தேவையான அளவு கிடைக்காமல் இருப்பதை மாற்றுவதற்கான பெரும் பலனைத் தரும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்து, கல்பாக்கத்தினுடைய அணுசக்தி உலை 1970-71-லே முடிந்திருக்க வேண்டும். 1977-78-லே கூட முடியாது என்ற செய்தியை, திடுக்கிடத் தக்க செய்தியை, கவர்னர் உரை தருகிறது. அதற்கான காரணத்தை அதில் சொல்லவில்லை. நான் அறிகிறேன், நம்முடைய இந்திய அரசு, உலகத்திலே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற ஒப்பந்தங்களில், அணுசக்தியை ஆயுதங்களுக்காகப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்ற ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடாத காரணத்தால் கனடா நாடு, அணுசக்தியை சமாதானத்துக்கு மாத்திரம் பயன்படுத்துகிற ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டிருக்கிற நாடுகளுக்குத்தான் உதவ முடியும். அவ்வாறு கையெழுத்திடாத நாடுகளுக்கு உதவ முடியாது என்று குறிப்பிட்டு, தாவிருந்த பல்வேறு விதமான உதவிகளை, பொருள் உதவிகளை, அணுமின் உலைக்குத் தேவையான உதவிகளைத் தர மறுத்து விட்டதாக நான் அறிகிறேன். ஆனால் அதில் விசித்திரமானது, ஆயிரக்கணக்கான அணுகுண்டுகளைச் செய்திருக்கிற ரஷ்ய நாடு கூட அணு ஆயுதத்தைத் தவறான வழிகளுக்குப் பயன்படுத்த மாட்டோம் என்று சொல்கிற ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கிறபோது, இந்திய நாடு, அணு ஆயுதத்தை உற்பத்தி செய்கிற பொருளாதார பலத்தை ஒரு சிறிதும் பெற்றிராத இந்திய நாடு, அந்த ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட அஞ்சத் தேவையில்லை. ஏதோ சீன நாட்டில் அணுகுண்டு வெடிக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால், அணு ஆயுதப் போர் வருவதாகக் கருதிக்கொண்டு, அல்லது வந்தால் என்ன செய்வது என்று கற்பனை செய்துகொண்டு, நாட்டில் தேவையான பொருளாதார மாற்றத்தை, மிகத் தேவையான பொருளாதார மாற்றத்தை உருவாக்குவதற்கான அணுசக்தி மின் உலைகளை உருவாக்குவதில் தாமதிக்கக்கூடாது என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்வேன்.

என்னுடைய அருமை நண்பர் மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் மற்ற துறைகளிலே ஏற்பட வேண்டிய பொருளாதார மாற்றங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பொருளாதார மாற்றத்தை உருவாக்குவதற்கான சோஷலிச முயற்சிகள் எவ்வாறு பயன்படும் என்பதையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எந்தத் துறையிலே சோஷலிச முறை பின்பற்றப் பட்டாலும், பின்பற்றப்படாவிட்டாலும், அரசுத் துறையில் வேலைபார்க்கிற அத்தனை பேரும், அவர்கள் மத்திய அரசில் வேலை பார்த்தாலும் சரி, மாநில அரசில் வேலை பார்த்தாலும் சரி, ஒரே நிலையில் வேலை பார்க்கிற எல்லா ஊழியர்களுக்கும் உரித்தான ஊதிய விகிதங்கள் நிச்சயமாக அளிக்கப்பட்டாக

வேண்டும். நமது மாநிலத்தினுடைய ஊதியக் குழு சிறப்பாகப் பரிந்துரைகள் செய்திருந்தாலும், நமது நண்பர் திரு. முத்துசாமி சொன்னதுபோல, நீண்டகாலமாகப் பணியாற்றுகிற பலருக்கு, முக்கியமாக ஆசிரியர்களுக்கு அதனாலே ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய் பலன் வருகிறதா இல்லையா என்று சந்தேகப்படத் தக்க அளவுக்கு பரிந்துரைகளைத் தந்திருக்கிறது. உதாரணமாக ஒரு பி.ஏ. பி.டி. ஆசிரியர், 20 ஆண்டுகள் பணியாற்றி இருந்தாலும் சரி, ஒரு இடைநிலை ஆசிரியர் இருபது ஆண்டுகள் பணியாற்றியிருந்தாலும் சரி, ஒரு சிறப்பு ஆசிரியர் 20 ஆண்டுகள் பணியாற்றியிருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு எல்லாம் தேர்வுநிலை ஊதியத்தை வழங்க வேண்டாம் என்று இன்றைய தினம் நமது கல்வித் துறை நெறியாளர் குறிப்பு அனுப்பியிருக்கிறார். அதற்கான காரணமே, தேர்வுநிலை ஊதியத்தை வழங்கினால், அவர்களுக்கு பழைய ஊதிய விகிதத்தில் கிடைக்கிற பத்து ரூபாய், ஐந்து ரூபாய் அதிகச் சம்பளம்கூடக் கிடைக்கவில்லை, சம்பளம் குறைகிறது என்ற காரணத்தால், வழங்க வேண்டாம் என்று நமது கல்வித் துறை நெறியாளர் குறிப்பு அனுப்பியிருக்கிறார். அது மிக விசித்திரமான நிலைமையாகும். இன்றையதினம் அரசு மிக முக்கியமாகக் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டியது, நம்முடைய ஆசிரியர்கள் ஆனாலும், அல்லது எந்தத் துறை ஊழியர் ஆனாலும், 15 ஆண்டுகள், 20 ஆண்டுகள் வேலை பார்ப்பவர்கள், எந்த ஊதியக் குழு பரிந்துரை வந்தாலும், அதனால் பலன் பெறத்தக்க சூழ்நிலையை உருவாக்கி ஆக வேண்டும். நீண்டகாலமாக இந்த நாட்டுச் சங்கங்கள் பல தங்கள் அடிப்படை ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அதை அவ்வப்போது ஊதியக் குழு நிறைவேற்றிக்கொண்டு வந்தது. ஆனால் நீண்ட காலம் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு அதில் பலனில்லாமல் போனதற்கான அடிப்படைக் காரணம், முதலில் வேலைக்கு வருகிற 5 ஆண்டுகளில், 6 ஆண்டுகளில் இருப்பவர்களுக்கு பலன் இருக்கத் தக்க ஊதியக் குழு பரிந்துரைகள் வந்தனவே தவிர, நீண்டகாலமாகப் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு ஏற்ற ஊதியக் குழு பரிந்துரைகள் வரவில்லை. அப்படி வந்தால்தான் சோஷலிசத்தின் முக்கியமான எண்ணத்தை நாம் நிறைவேற்ற முடியும்.

நம்முடைய ஆசிரியர் உலகத்தில், இன்றைய தினம் மறக்கப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லத் தக்க நிலையில் இருப்பவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் வேலை பார்க்கிற இடைநிலை ஆசிரியர்கள், சிறப்பு ஆசிரியர் என்று சொல்லப்படுகிற இசை ஆசிரியர், ஓவிய ஆசிரியர், பி.இ.டி. என்று வழங்கப்படுகிற ஆசிரியர்களாகும். அதிலேயும் பி.இ.டி. ஆசிரியர் என்று சொல்லப்படுகிற தேகப் பயிற்சி ஆசிரியரை எடுத்துக்கொண்டால், அதில் முதல்நிலை தேகப் பயிற்சி ஆசிரியருக்கு தேர்வுநிலை ஊதியத்தை வழங்க நமது ஊதியக் குழு மறந்துவிட்டது. தேர்வு நிலை ஊதியம் எந்த அளவு இருக்க வேண்டும் என்பதை மறந்துவிட்டார்கள். ஆனால் முதல்

நிலை தேகப் பயிற்சி ஆசிரியர் என்று சொல்லுகிறவர் இரண்டாம் நிலை தேகப் பயிற்சி ஆசிரியரை விடக்குறைந்த சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் இரண்டாம் நிலை தேகப் பயிற்சி ஆசிரியர் நிலை என்னவென்றால், அவருக்குக் தேர்வு நிலை ஊதியம் என்பது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஊதியக் குழு பரிந்துரையில் இருக்கிற நுணுக்கமான தவறு காரணமாக அவரும் பலன் பெறாத சூழ்நிலை தேர்வு நிலை ஊதியத்தால் ஏற்படுகிறது. இன்றைய தினம் தமிழ் நாடு அரசு கல்வித் துறையில், 1967-லிருந்து எடுத்துக்கொண்டால், நல்ல சீர்திருத்தங்களைச் செய்து வந்திருக்கிறது. அதில், இரண்டாம் நிலை தமிழ் ஆசிரியர்கள், முழுத் தகுதி பெறாதவர்களாக இருந்தாலும், 10 ஆண்டுக் காலத்தில் அவர்களுக்கும் முதல்நிலை ஊதியம் தர வேண்டும் என்று சொன்னதாகும். ஒரு சிறப்பான செய்தி வருகிற நேரத்திலே, வேறொரு செய்தியும் வருகிறது. முதல்நிலைக்குரிய முழுத் தகுதி பெற்ற தமிழ் ஆசிரியர்கள் நாடெங்கும் வேலை பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேரும் முதல் நிலை ஊதியம் பெற வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பிக்கப்படவில்லை. சென்ற ஆண்டு 500 பேருக்குத் தந்தார்கள் என்ற ஒரு கணக்கு இருக்கிறதே தவிர, இன்னும் 300 பேர் முழுத் தகுதி பெற்றவர்கள் முதல் நிலை ஊதியம் பெறாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த ஊதியம் தரப்பட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கு 10 ஆண்டுகளில் தேர்வு நிலை வழங்கினார்கள். தமிழ் ஆசிரியர்கள் இரண்டாம் நிலையில் இருக்கின்றவர்களுக்கு, முழுத் தகுதி பெறாவிட்டாலும், முதல் நிலை ஊதியம் தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்த பத்து ஆண்டுகள் என்பதை எல்லாத் துறைகளுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்வேன். தலைமை ஆசிரியர்களாக பத்து ஆண்டுகள் இருந்தால், அவர்களுக்குரிய சலுகை, அதாவது கெஸெடெட் கிரேட் தந்தாக வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல், தலைமை ஆசிரியர்கள் என்பவர்கள் வேறு துறைகளில் வேலை பார்க்கின்றவர்களை விட தகுதி பெற்றவர்கள், அறிவு ஆற்றலைப் பெற்றவர்கள், குழந்தைகளோடு நேரிடை தொடர்பு கொண்டவர்கள் என்ற முறையில் அவர்கள் எல்லோரையும் கெஸெடெட் ஆக்குவதில் அரசுக்கு அதிகச் செலவு ஆகிவிட முடியாது. செலவே இருக்க முடியாது. இதை ஒரு மதிப்பாகச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கல்வி அமைச்சர் அவர்களையும், முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே நடைபெற்று வருகின்ற பாலிடெக்னிக்குகள் மற்றும் பல் தொழில் வளர்ச்சிக் கல்லூரிகளில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுடைய குறைபாடுகள் வெகுவாக நீங்கியிருக்கின்றன. ஆனால் அந்தக் கல்லூரிகளில் கூட தமிழ் ஆசிரியர்கள்,

ஆங்கில ஆசிரியர்கள், பி.எஸ்.ஸி., பி.டி., படித்த விஞ்ஞான ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் 55-வது வயதில் ஓய்வு பெற வேண்டும் என்ற வேடிக்கையான சூழ்நிலை இருக்கிறது. மற்றப் பள்ளிகளில், கல்லூரிகளில், இருக்கும் ஆசிரியர்கள் 58 வயதில் ஓய்வு பெறுகிறார்கள். ஆனால் இந்தக் கல்லூரிகளில் வேலை பார்க்கின்ற ஆசிரியர்கள் 55-வது வயதில் ரிடையர் ஆகும் நிலைமை இருந்து வருகிறது. அதையும் 58-ஆக மாற்ற வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நாட்டில் இருக்கின்ற கல்வித் துறையில் எத்தனையோ சீர்திருத்தங்களை நம்முடைய அரசு முயற்சித்துச் செய்தாலும், அந்தச் சீர்திருத்தங்களில் மிக முக்கியமான சீர்த்திருத்தம் ஆசிரியர்களுடைய மனம். அவர்கள் உழைக்கின்ற முறையில் மாற்றம் செய்தாக வேண்டும். இங்கே நம்முடைய போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் உயர்திரு இராமச்சந்திரன் அவர்கள் இருக்கிறார். அவருடைய துறையில் சில புரட்சிகரமான மாற்றங்களைச் செய்ததன் மூலமாக மக்களுக்கும் போக்குவரத்துத் துறைக்கும் நல்ல, இனிமையான தொடர்புகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆசிரியர் உலகத்தில் கூட அதை எப்படிப் பயன்படுத்தலாம் என்பதைப் பற்றி ஒரு ஆய்வு நடத்திய பிறகு, சில பேர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் ஆறும் வகுப்பு படிக்கின்ற மாணவன் ஒருவனுடைய மார்க்கு—மதிப்பெண் என்ன என்பதைப் பார்த்து, அதை எந்த அளவுக்கு ஒரு ஆசிரியர் உயர்த்துகிறார் என்று கணக்கிட்டு, அதை எந்த அளவுக்கு அவர் உயர்த்தியிருக்கிறாரோ, அதை ஒரு இலக்காக வைத்து, அந்த அளவுக்கு அவருடைய சம்பளத்தில் கணக்கிட்டு அவருக்கு ஊக்க ஊதியமாகத் தர வேண்டும். இங்கே கார்ப்பரேஷன் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களானாலும் சரி, சென்னை நகர்ப்புறங்களில் வேலை பார்க்கின்ற ஆசிரியர்களானாலும் சரி, 60, 70 மாணவர்கள் என்ற முறையில் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பணி புரிகின்ற ஆசிரியர்கள் ஊக்க ஊதியம் கூட பெறத்தக்க சூழ்நிலை நம்முடைய நாட்டு கல்வி அமைப்பில் ஏற்படுத்தப்படாமலிருப்பது வருந்தத்தக்கது. காரணம் நல்ல முறையில் சொல்லிக் கொடுத்தாலும், சொல்லிக் கொடுக்காவிட்டாலும் சரி, நல்லபடி சொல்லிக் கொடுக்கின்ற ஆசிரியரானாலும் சரி, அவ்வளவு சிறப்பாகச் சொல்லிக் கொடுக்க முடியாத ஆசிரியரானாலும் சரி, வித்தியாசம் காட்டத்தக்க அளவுக்கு ஒரு அளவுகோல் இல்லை என்ற கருத்து இருக்கிறது. நான் இன்றையதினம் கூறுகின்ற யோசனை அவ்வளவு பொருத்தமாக இருந்தாலும் இருக்கலாம் அல்லது பொருத்தம் இல்லாமலும் இருக்கலாம். ஆனால் கல்வித் துறை ஆராய்ந்து உரிய காலத்தில் ஊக்க ஊதியம் தருவதற்கு முற்படுவது பொருத்தமாகவிருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்; கல்வியை எடுத்துக் கொண்

டாலும், ஒரு வகுப்பில் 60 மாணவர்கள் என்ற அளவில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை வைத்துப் பாடம் சொல்லித் தரும் ஆசிரியர், அவர் எந்த ஆசிரியராக இருந்தாலும், விஞ்ஞானம் சொல்லிக் கொடுக்கின்ற ஆசிரியராக இருந்தாலும், ஊக்க ஊதியம் தருவதற்கு இந்த அரசு முன் வந்தால், நிச்சயமாக தமிழ்நாடு ஆசிரியர்களிடம் மேற்கொண்டு எழுச்சி ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய சிறப்பு ஆசிரியர்களில், பல்வேறு ஆசிரியர்களுடைய பயிற்சியை முழுவதுமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை. தட்டெழுத்து ஆசிரியர்களை எடுத்துக் கொண்டாலும், பள்ளிகளில் இருக்கின்ற பல் தொழில் பயிற்சி தருகின்ற அல்லது பல்முனைக்கல்வி தருகின்ற உயர் நிலைப் பள்ளியானாலும், பத்து மாணவர்கள் இல்லை என்றால், அந்த வகுப்பை மூடுகின்ற ஒரு திட்டம், மூடப்படுகின்ற ஒரு நிகழ்ச்சி, கல்வி இலாகாவில் இருக்கிறது. நான் கூறுவேன், பத்து மாணவர்கள் படிக்கும் தட்டெழுத்தானாலும் அல்லது வேறு வகையான பல் தொழில் முறையானாலும், கைவிடாமலிருக்கச் செய்வது சிறப்பு ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கின்ற முறையில் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தச் சிறப்புக் கல்வியை 11-வது வகுப்பு வரை சொல்லித் தரவேண்டும். அது போல் ஒரு மாணவன் பயிற்சி பெறும் திட்டம் கொண்டு வருவதால், நம்முடைய கல்வித் திட்டத்தைப் பயனுள்ளதாக்கிக்கொள்ள முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், தேகப் பயிற்சி என்பதே நம்முடைய மாணவர்களிடையே அற்றுப் போய்விட்டது. தேகப் பயிற்சி ஆசிரியர்கள் மிகச் சிறப்பாகப் பாடம் சொல்லித் தருவதற்கு, இதற்கு முன்னால் எல்லாம் ஊக்கம் தரத்தக்க சில வசதிகள், ஒரு பத்து பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்தது. அவர்களுக்கு சீருடைகள் வழங்கப்பட்டன. அவர்கள் வெய்யிலில் நின்றுகொண்டு வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் பல்வேறு விதமான பயிற்சிகளைச் செய்து காண்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையினால் அந்தத் தேகப் பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு சிறப்பு ஊதியம் ரூபாய் 100 வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், நம்முடைய அரசு மேற்கொண்டு 'ஏ', 'பி' பிரிவு இணைப்புகளில் செய்த அருமையான செயல். 1970 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வேலைக்குச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள், பி.டி. ஆசிரியர்களாக இருந்தால், அவர்கள் தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்விஸ் கமிஷனுக்குச் செல்லாமல், அவர்களுடைய வேலையை நிரந்தரப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படி நிரந்தரப்படுத்தப்படாத சில பேர் நீக்கப்பட்டபோது, அவர்களுக்காக இந்த அரசு கனிந்து ஒரு ஆணை பிறப்பித்தது. அதிலே 'கண்டின்யுவேஷன் ஆப் சர்வீஸ்' என்று சொன்னார்கள். அவர்களைத் திரும்பவும் தொடர்ந்து எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதன்படி தமிழ் ஆசிரியர்கள், இடை நிலை ஆசிரியர்கள், சிறப்பு ஆசிரியர்கள் இவர்களைச் செய்யாமல் விட்டு விட்டார்கள். அவர்களை 'ரி அப்பாயின்ட்' செய்கிறோம், மறுபடியும் வேலையில் அமர்த்துகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இது எப்படி? இந்த ஆணை எப்படிப் பிறப்பிக்கப்பட்டது என்பது இன்னும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஒரு தரப்பாருக்கு மட்டும் உண்டு என்பதில் நியாயமில்லை. இரு தரப்பாருக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், 1–4–1970-க்குப் பின்பு தலைமைக் கல்வி அலுவலர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்ட இடை நிலை ஆசிரியர்கள், சிறப்பு ஆசிரியர்கள் இவர்களை மறுபடியும் பத்து ரூபாய் கட்டி விண்ணப்பித்துக் கொள்ளச் சொல்லி அதன் பிறகு வேலைகொடுக்கும் முயற்சி நடக்கிறது. அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்ட நேரத்தில் மூன்று ஆண்டுகளில் நிரந்தரமாக்கும் நோக்கத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையினால், எப்படி பி.டி. ஆசிரியர்களை உறுதிப்படுத்தினோமோ, அதைப் போலவே இவர்களையும் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நாம் சுகாதாரத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறோம். இந்திய சுகாதாரத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். நம்முடைய தனியார் பள்ளிகளிலிருக்கிற சுகாதாரம் எந்த அளவுக்குப் போயிருக்கிறது? அது அந்தப் பள்ளி நிர்வாகிகள் செய்ய வேண்டியது. இங்கே முஸ்லீம் லீக் தலைவர் திரு. வகாப் அவர்கள் தனியார் பள்ளிகளைப்பற்றிப் பேசினார். அவரும் கூட ஒப்புக் கொள்ளுவார். எத்தனை தனியார் பள்ளிகளில் நிர்வாகிகள் பள்ளி வளர்ச்சிக்காக தங்களுடைய பணத்தைச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள்? தமிழ் நாட்டிலிருக்கிற தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பார்த்தால், தெரியும். 1,500-க்கு மேல் மாணவர்கள் இருந்தாலும் ஒரு நிரந்தரமான ஊழியர், அதாவது நிரந்தரமான கடை நிலை ஊழியர் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. அப்படி இருந்தாலும், மாணவர்கள் 1,500 ஆக இருந்தாலும், 1,000 ஆக இருந்தாலும், 500 ஆக இருந்தாலும் கடை நிலை ஊழியர் ஒருவர்தான் இருப்பார். இன்றையதினம் இருக்கிற நிலையில் 15 ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்து ஒரு ஊழியர் வைத்துக்கொள்ளும் நிலைமை இருக்கிறது. அங்கிருக்கிற சுகாதாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அதற்காக இருக்கிற தொழிலாளருக்கு 15 ரூபாய் வழங்கப்படும் நிலைமை இருக்கிறது. இந்த ஊழியர்கள் அனைவரையும் முழு நேர ஊழியர்களாக அமர்த்தி அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தில் வேலை பார்த்து வருகின்ற அந்த வகை ஊழியர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற வசதிகளையும் சம்பளத்தையும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் "ரி-அப்பாயின்ட்மென்ட்" செய்யப்படுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி செய்யப்படுபவர்கள் ஏற்கெனவே செய்த அதிகாரிகளால் செய்யப்படுகிறார்களா அல்லது வேறு அதிகாரிகளாலா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, கண்டின்யுவேஷன் ஆப் சர்வீஸ் வேண்டுமென்றுதான் குறிப்பிட்டேன். ரி-அப்பாயின்ட்மெண்ட் கூடாது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதே தலைமைக் கல்வி அலுவலர், இடைநிலை ஆசிரியர்கள், சிறப்பாசிரியர்கள், மற்ற தமிழ் ஆசிரியர்கள் அவர்களைத் தொடர்ந்து வேலையிலிருக்குமாறு கருதி ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் அரசை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

பி.எஸ்.ஸி. அக்ரிகல்சர் படித்து விட்டு, பி.டி. படித்து விட்டு, ஆசிரியர்களாகப் பள்ளிகளில் இருக்கிறார்கள். ஆனால், விவசாயத் துறையில் டிமான்ஸ்டிரேட்டராக வேலை பார்த்தால், அவர்களுக்குக் கிடைக்கிற சம்பளம் ரூபாய் 400. ஆனால், அவர்களே பள்ளிக்கு வந்தால் ரூபாய் 375 ஆகிவிடுகிறது. அதே போன்று, பாலிடெக்னிக்கில் ஒரு ஆசிரியர் பி.எஸ்.ஸி., பி.டி. படித்துவிட்டிருந்தால் ஒரு சம்பளம். வெளியில் வந்தால், வேறொரு சம்பளம். இதே போன்றுதான் ஓவிய ஆசிரியர்களிடையேயும் வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. முக்கியமாக, பி.எஸ்ஸி. அக்ரிகல்சர் படித்து, நம்முடைய உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் வேலை பார்க்கிற ஆசிரியர்களுக்கு ரூபாய் 400 சம்பளம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பயிற்சி அடிப்படையில் ஆசிரியர்களை நியமித்து வருவது, வேலை வாய்ப்பை பாதிக்கின்ற முறையாகவே தெரிகிறது. எந்தத் தலைமை கல்வி அலுவலரிடம் போனாலும், பி.ஏ., பி.டி., பி.எஸ்.ஸி., பி.டி. ஆசிரியர்களுக்குத்தான் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். காரணம், அவர்களைத்தான் வகுப்பு ஆசிரியர்களாகப் போட முடிகிறது. சிறப்பாசிரியர்கள், மொழி ஆசிரியர்கள், மற்றவர்களுக்கும் கிடைக்கவில்லை. குறிப்பாக, சிறப்பாசிரியர்களிடையே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் வளருகிறது. இதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எல்லா உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் உடற் பயிற்சிக் கல்வி, கைத் தொழில், ஓவியம் இசை வேண்டாமா? அவற்றைச் சொல்லித் தருவதற்கு ஆசிரியர்களை நியமித்தாக வேண்டும். ஓவியம், இசை ஆகியவற்றை ஒரு உயர் தொடக்கப் பள்ளி அளவில் சொல்லிக் கொடுக்கவில்லை என்றால், எந்த அளவில் சொல்லித்

தரப் போகிறோம்; எப்போது அந்த உணர்வுகள் உருவாகப் போகின்றன? ஆகவே, அந்தப் பள்ளிகளிலேயும்கூட இப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மிக நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு அண்ணா அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். எல்லா ஊழியர்களுக்கும் மருத்துவப் படியைத் தரலாமென்ற கருத்தை அவர்கள் தெரிவித்திருந்தார்கள். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் இப்படி மருத்துவப் படி எல்லோருக்கும் வழங்குகின்ற திட்டம் வந்திருந்தால், அதிலேகூட சமநிலை வர வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். இப்போது கிடைக்கும் 'ரீ இம்பர்ஸ்மென்ட்' அரசாங்கத்தில் வேலை பார்க்கும் ஒரு சில ஊழியர்களுக்குத்தான் கிடைக்கின்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது. எல்லா ஊழியர்களும் அதைப் பெற முடியாத சூழ்நிலை இருப்பதால், மருத்துவப் படியாக 10 ரூபாய் அல்லது 20 ரூபாய் எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும், எல்லா ஊழியர்களுக்கும் அளிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமீபத்தில் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள், கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்கள் கொஞ்சம் சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களைப்பற்றி முழுவதும் நன்றாகத் தெரிந்து பேசினார்களோ அல்லது தெரியாமல் பேசினார்களோ தெரியவில்லை. கிராமப்புறத்திலுள்ள ஒரு ஆசிரியர் ஒரு டாக்டரைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால், நகர்ப்புறத்திற்கு வந்தாக வேண்டும். அவருக்கு ஏதாவது பொருள்கள் வாங்க வேண்டுமென்றால், நகர்ப்புறத்திற்கு வந்தாக வேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய வீடுகள் இல்லை. கிராமப்புறங்களில் வேலை பார்க்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு வசதியான வீடுகளை சிறிய வீடுகளாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை—குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலம் வீடு கட்டித் தருவதுபோல கட்டித் தரவேண்டும். பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அருகாமையிலேயே கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லமாட்டேன். எவ்வளவு அருகாமையிலே கட்டித் தர முடியுமோ அவ்வளவு அருகாமையில் கட்டித் தர வேண்டும். அவர்கள் நன்றாக வேலை செய்வதற்கான ஊக்கத்தைத் தருவதற்கு அது நிச்சயமாகப் பயன்படும். அந்த முறையில் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய தனியார் கல்லூரிகள் விசித்திரமாக இந்த நாட்டில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு முழுப் பாதுகாப்பில்லை. அங்குள்ள கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. அவர்களை, வேலையிலிருந்து நீக்கும் பணிகளில் கல்லூரி நிர்வாகிகள் ஈடுபடுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பல்வேறுவிதமான

பலன்களை வழங்காமல், பலகாலமாக அந்தக் கல்லூரிகள் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. தனியார் கல்லூரியாக இருந்தாலும், அரசாங்கத்திடமிருந்து பிளாக் கிரான்ட் வாங்கிக்கொண்டு நடத்தும் கல்லூரிகள்போல், அத்தனை ஊழியர்களும் கிராசுட்டி, பென்ஷன், லீவ் போன்றவற்றைப் பெறுகிற முறையில் தனியார் கல்லூரிகளுக்கு ஆலோசனை மாத்திரமல்ல, தக்க ஆணைகளைப் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் நம்முடைய என்.ஜி.ஓக்களுக்கு பல சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கு 210 ரூபாய் சம்பளம் என்று நிர்ணயித்தவுடன், கடைநிலை எழுத்தர்கள், நாங்கள் முன்னால் அவர்களுக்குச் சமமாக சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருந்தோம், எங்களுக்கும் 210 ரூபாய் சம்பளம் வேண்டுமென்று 'ஒன் மேன் கமிஷன்' அமைக்கப்பட்டபோது சொல்லி, அவர்களும் பெற்றுக்கொண்டார்கள். நான் என்.ஜி.ஓக்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்வேன். மத்திய அரசு தனது ஊழியர்களுக்கு என்ன சம்பளம் தருகிறதோ, அந்த அளவுக்குத் தங்களுக்கும் தர வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இடைநிலை ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில், மத்திய அரசு 350 ரூபாய் சம்பளம் தருகிறது. மாநில அரசு 210 ரூபாய்தான் தருகிறது. மத்திய அரசு, தன்னுடைய கடைநிலை எழுத்தருக்கு அந்தச் சம்பளத்தைக் கொடுக்கவில்லை. அவர்களுக்கு 60 ரூபாய் பின் தங்கித்தான் வைத்திருக்கிறது. மத்திய அரசு கொடுக்கும் சம்பளம் வேண்டுமென்று கேட்கும் நேரத்தில், இந்த நாட்டு ஆசிரியர்கள், அதுவும் மாணவர்களோடு. குழந்தைகளோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிற ஆசிரியர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் நியாயமானது என்பதை உணர வேண்டும். நம்முடைய குழந்தைகள் அவர்களிடம் படிக்கிறார்கள் என்ற உணர்வு ஊழியர்களிடத்தில் ஏற்பட வேண்டும். அவர்களுக்கும் நியாயமான ஊதியம் வழங்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்துகின்றபோதுதான், ஆசிரியர்களிடத்தில் அக்கறை இருக்கிறதென்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். இன்றைய தினம் அவர்கள் 10 ரூபாய் அதிகம் பெற்றுக்கொண்டதால், நான் வருத்தப்படவில்லை. அவர்கள் சொல்லும் நியாயத்தை ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்க அவர்கள் முயற்சிக்க வேண்டும். அதை அரசாங்கமும் கவனிக்க வேண்டும்.

அது மாத்திரமல்ல. இடைநிலை சிறப்பு ஆசிரியர்களுக்கு 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தேர்வு நிலை வழங்குவதுபற்றி உறுதி தந்திருக்கிறார்கள். தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு கெஜடட் அந்தஸ்து அளிக்கிறேன் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது நிச்சயமாக பட்ஜெட் உரையில் வருமென்று எதிர்பார்க்கிறேன். அப்போது தேர்வு நிலை 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு என்றாலும்,

தேர்வு நிலை ஊதியத்தை ரூபாய் 300-15-375-25-600 என்ற அளவில் இடைநிலைச் சிறப்பு ஆசிரியர்களுக்கு நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது தவிர, ஆசிரியர்கள் உலகத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிற எழுச்சிகள் வருத்தத்தைத் தந்தாலும், அதற்கு அடிப்படையாக இருப்பது நம்முடைய கல்வி இலாகா செய்து வருகின்ற பல்வேறு செயல்கள்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கல்வி இலாகாவிலே மிகச் சிறப்புக்குரிய இயக்குநர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆசிரியர்களுடைய கடிதங்களுக்கு மிக் விரைந்து பதில் எழுதினாலும், ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதிகளுடைய கடிதங்களுக்கு பதில் எழுதினாலும் அல்லது ஆசிரியர்கள் சங்கங்களின் கடிதங்களுக்கு பதில் எழுதினாலும்கூட, பலரும் திருப்தி அடைவார்கள். பதில் எழுதுகின்ற ஒரு சிறப்பான முறையை மத்திய அரசு நல்ல முறையில் செய்து வருகிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். அதுபோன்று, இங்கேயும் கடிதங்களுக்குப் பதில் எழுதி. உடனே திருப்தி செய்யும் முறையை உடனடியாக அமல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மிக நீண்டகாலமாக, ஆசிரியர் ஒருவர் ஓய்வு பெற்றால், அவருடைய குடும்பம் என்னவாகும் என்று கேட்கும் பிரச்னையை, இப்போது யாரும் கேட்க முடியாது. இந்த மாதத்திலிருந்து 10 ரூபாய் கட்டிவிட்டால், அவர் ஒரு வேளை இறந்துவிட்டால், அவருடைய குடும்பத்திற்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் கிடைக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. அதிலேயும் ஒரு குறை வருகிறது. தனியார் கல்லூரியில் வேலை பார்க்கும் கடை நிலை ஊழியர்களுக்கு அந்த உரிமை வழங்கப்படவில்லை. ஒவ்வொரு அரசு ஆணை வரும்போதும், அது இந்த நாட்டில் வேலை பார்க்கும் எல்லோருக்கும் சேர்ந்து வர வேண்டும். ஒவ்வொரு முறையும் நான் எழுந்து, அல்லது உறுப்பினர்கள் திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் போன்றவர்கள் எழுந்து தனியார் கல்லூரிகளில் வேலை பார்ப்பவர்களுக்கு உண்டா என்று கேட்டு, அதற்குப் பிறகு அரசு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியில்லாமல், எல்லோருக்கும் பொதுவாக அரசு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் ஓரிரண்டு கருத்துக்களை, 2 அல்லது 3 நிமிடங்களில் தெரிவித்து, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இடைநிலை ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் பி.ஏ. பட்டம் பெற்றிருந்தால், அவர்கள் பி.எட். படிக்க ஷார்ட்-டேர்ம் கோர்ஸ் இருக்கிறது. சிறப்பு ஆசிரியர்களான ஓவிய ஆசிரியர், இசை ஆசிரியர், உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் போன்ற

வர்களுக்கு ஷார்ட்-டேர்ம் பி.எட். கோர்ஸ் படிக்க வசதியில்லை. அவர்களுக்கும் அந்தக் கோர்ஸை உருவாக்க அரசு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய கல்லூரிகளிலே வேலை பார்க்கும் விரிவுரையாளர்களைப் பற்றியும் ஒன்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் 13 ஆண்டுகள் விரிவுரையாளராக—லெக்சரராக வேலை பார்த்தேன். நான் அந்தத் துறையிலே பேராசிரியராக ஆக முடியாதென்று கருதினேன். அந்த நிலைமையில் கல்லூரியிலுள்ள விரிவுரையாளர்கள் இருக்கிறார்கள். 25, 30 ஆண்டுக் கால பணிக்குப் பிறகும், ஒரு கல்லூரியில் ஒருவர் விரிவுரையாளராக உழைத்து வருகிறார். அப்படிப்பட்ட விரிவுரையாளர்களையெல்லாம் பேராசிரியர்களாக மாற்ற வேண்டும். எப்படி 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்களாக ஆகிறார்களோ, எப்படி 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பி.டி. ஆசிரியர்களுக்குத் தேர்வு நிலை வழங்கப்படுகிறதோ, அதைப் போல 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு விரிவுரையாளர்களையும் பேராசிரியர்களாக ஆக்கலாமென்ற விதி வரவேண்டும். அப்படிப்பட்ட விதி வருவதால் கல்லூரி உலகத்தில் எழுச்சி ஏற்பட்டு நல்ல நிலைமைகள் உருவாகுமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் உரைக்கு நான் நன்றி தெரிவிக்கின்ற வகையிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு தாங்கள் வாய்ப்பினைத் தந்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அவையிலே, இதற்கு முன்னாலே பேசும்போது இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி எற்பட்ட பிறகு நாட்டிலே மக்கள் நலிவு தீர்ந்திருக்கிறார்களா என்பதையும் இல்லையா என்பதையும் எண்ணியோ எண்ணாமலோ பேசினார்கள் சில அங்கத்தினர்கள். சிலர் கண்ணைத் திறந்து கொண்டே பேசினார்கள், சிலர் கண்ணை மூடிக்கொண்டு பேசினார்கள். இப்படியும் சில உறுப்பினர்கள் இருக்கின்றார்கள்.

* *

விலைவாசியைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது உள்ளபடியே விலைவாசி ஏற்றம் அடைந்திருப்பதாக காரணம் காட்டிப் பேசியிருக்கின்றார்கள். தமிழகத்திலே மட்டும் இருப்பதுபோலப் பேசியிருக்கின்றார்கள். மனம் திருந்திப் பார்ப்போமேயானால், இது அகில உலகப் பிரச்சினையாக, விஷயமாக இருக்கின்றது. இந்தியாவில் என்ன? எங்கும் இருக்கிறது. ஏன்

வட இந்தியாவில் கூட பார்க்கலாம். நம் மாநிலத்தில் இருப்பதைவிட, குஜராத்தில் வயிற்றுக்குச் சோறு கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக, மகாராஷ்டிரத்தில் ரொட்டி கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக, கேரளாவில் அரிசி கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக பல இடங்களிலே போராடிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். தமிழகம் வாரி வாரி அரிசியை ஏராளமான அளவுக்கு அந்நிய மாநிலங்களுக்குத் தந்துகொண்டிருப்பதை மறந்து விட்டார்களா? அதற்கு என்ன காரணம் என்று நாங்கள் அறியோம்.

இன்னொன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விலைவாசி ஏறியிருக்கின்றதா என்றால், எம்.எல்.சி.க்களாக இருக்கின்ற நாம், இதற்கு முன்னர் ரூபாய் 250 பெற்றுக்கொண்டிருந்தோம், இப்போது ரூபாய் 350 பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றோம். இந்த அவை கூடும்போது உங்களுக்கு ரூபாய் 35 ஒரு நாளைக்கு இங்கு வந்தால் கிடைக்கின்றதே. இதையெல்லாம் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்துவிட்டு, விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது, விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது என்று சொல்லி, அதற்கு விளக்கம் கோரியிருப்பார்களேயானால் நான் பாராட்டியிருப்பேன். விலைவாசி ஒரு பக்கம் ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது, இந்தப் பணத்திற்கு மதிப்பில்லாமல் அது ஒரு பக்கம் போய்க் கொண்டேயிருக்கின்றதே. ஆகவே இந்தத் தொல்லைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு முன்னால் திரு. அறிவழகன் அவர்கள் ஆசிரியர்கள் குறைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். திரு. முத்துசாமி அவர்கள் சொல்லுகின்றபோது, எனக்குக்கூட ஆசைதான், நமக்கு பென்சன் தரவில்லையே என்று. நாங்களும் இந்த மேலவையிலே உறுப்பினர்களாக 20 ஆண்டுகள், 30 ஆண்டுகள் பொது மக்களுக்காக உழைத்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். எங்களுக்கு எங்கே பென்சன்? நாங்கள் கேட்கமாட்டோமா? அவர்களுக்கு மட்டும் தான் உரிமை இருக்கின்றதா? நாட்டு மக்கள் குறைகளைத் தீர்க்க, காப்பாற்ற, துயர் தீர்க்க கூலி பெறுகிறோம். மேலும் கிடைக்குமா என்று ஆசைதான். இது வேண்டும், அது வேண்டும் என்று கேட்கிறோம். ஏழை எளிய மக்களுக்கு எல்லாம் வேண்டியதைச் செய்கின்ற பொறுப்பு நமக்கு இருக்கின்றது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம்பற்றி...

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் தங்களுக்குப் பென்சன் வேண்டுமென்று கூறுகின்றார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: மற்றவர்களுக்குக் கேட்கின்ற உரிமை இருக்கின்றபோது, நானும் உரிமையோடு கேட்கிறேன். பொருளாதார நிலைமையை நாம் உணர்ந்திருந்தால் கேட்க மாட்டோம். பொருளாதாரத்தைப்பற்றிப் பேச வேண்டுமென்றால், அதற்கும் நான் வருகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இந்தப் பென்சன் பேரவை உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதில், அங்கத்தினர் அவர்களின் கருத்து என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : எம்.எல்.ஏ.க்கள் என்று சொல்லும்போது, அவர்களுடைய சர்வீஸ் பார்த்து அந்த அளவுக்கு பென்சன் வைத்தால் நன்றாக இருக்கும். இந்த அவையில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் அதிக சர்வீஸ் போட்டிருப்பவர்கள். பேரவையில் உள்ளவர்கள் சர்வீஸ் வருடங்கள் குறைவாக இருக்கும். அவர்களுக்கு பென்சன் கிடைக்க முடியாது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சட்ட மன்றத்திலே சர்வீஸ் பண்ணுகின்றவர்கள் ஆக இருக்கவேண்டுமா, அல்லது பார்ட்டியிலே சர்வீஸ் ஆனவர்களாக இருக்கவேண்டுமா ? உங்களுக்காவது ஒரு நாளைக்கு ரூபாய் 35 கிடைக்கின்றது. எங்களுக்கு எல்லாம் அது வருவதில்லை. எங்களைப்பற்றி எதுவும் பேசுவது இல்லை.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, இட்லி பறக்கிறது, வடை பறக்கிறது என்றெல்லாம் திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள் கூறினார்கள். 1962-63 ஆம் ஆண்டு, 1966-க்கு முன்னால்,—உங்களுக்கெல்லாம், திரு. தீக்ஷிதர் அவர்களுக்கும் கூட, நன்றாகத் தெரிந்த விஷயம்தான்—தமிழ் நாட்டிலே மக்கள் வயிற்றுக்கு ஒரு கவளம் சோறு இல்லாமல் பட்டினி போடுகிற கொள்கை. அப்போது இருந்த சர்க்காரைப் பார்த்து, அதாவது வட நாட்டிலே மனோன்மதமான...

திரு. க. அறிவழகன் : மகோன்னதமான என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : மகோன்னதமாக, அங்கே டெல்லியிலே ஆண்டு கொண்டிருக்கின்றவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டார்கள். அங்கே இருந்த அமைச்சர்களைப் பார்த்துக் கேட்டுக்கொண்டார்கள், " இப்படி நாங்கள் மழையில்லாமல், விளையாமல் போயிருக்கின்றது. வெளியேயிருந்து தருவித்துக் கொடுக்கக் கூடாதா " என்று. அரிசி கிடைக்காமல் கஷ்டமாக இருக்கிறது, அரிசி வேண்டுமென்றால், 'ஏன் பெருச்சாளி இருக்கின்றதே, தின்றால் என்ன' என்றார்கள்.

ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் : எலி, எலி என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : சரி. எலியைத் தின்றால் என்ன என்று அமைச்சர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஆதாரமே இருக்கின்றது. இன்னும் பருத்திக் கொட்டை இருக்கின்றதே, ஆனால், அதைத் தின்னும் பசு கொழு கொழு என்று இருக்கின்றதே. அந்தப் பருத்திக்கொட்டையை உங்கள் மக்களுக்குத்

தருகிறோம் என்றார்கள். அது மட்டுமல்ல. திங்கட்கிழமை உண்ணாவிரதம் இருங்கள் என்று சொன்னார்கள். செவ்வாய்க்கிழமை விரதம் இருங்கள் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலம்தான் அரிசி கொடுக்கின்றது.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, திங்கட்கிழமை உண்ணாவிரதம் இருக்கவேண்டும் என்று யார் சொன்னார்கள் ? எந்த நெருக்கடி நேரத்திலே சொன்னார்கள் ? எதற்காகச் சொன்னார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : அதைத் தான் நாங்கள் அழகாகச் சொல்லுகின்றோம். இந்த மக்களைப் பட்டினி போட்டார்கள். 1966 க்கு முன்னால் திரு. பக்தவத்சலம் இந்த மாதிரிச் சொன்னார்கள். திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : 'லங்கனம் பரம ஔஷதம்' என்கின்றது போல ஒரு நாளைக்குப் பட்டினி இருந்தால் உடம்புக்கு நல்லது என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அருமையான வாதத்தைத் தான் வைத்தார். ஒரு வாரம் பூராவும் பட்டினியாகக் கிடந்தவர்க்கு, திங்கட்கிழமை ஒரு நாள் விரதம் என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அது எந்த சயன்சில் வருகின்றதோ எனக்குத் தெரியவில்லை. கொழு கொழு என்று சாப்பிடுகின்றவர்களுக்கு ஒரு நாள் விரதம், இரு நாள் விரதம் என்று இருந்தால், உடலுக்கு நல்லது என்று சொல்லியிருந்தால் நான் உறுப்பினரைப் பாராட்டுவேன். அப்படியல்ல. வாரம் பூராவும் அரிசிக்கு அலைந்தவனுக்கு, வாரம் பூராவும் பட்டினி கிடந்துகொண்டிருப்பவனுக்கு அந்த வார்த்தை எப்படி ஒத்துவரும் ? இப்படியெல்லாம் ஒரு நிலைமை இருந்திருக்கின்றது.

பொதுவாகவே எல்லாத் துறைகளைப் பற்றியும், இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிபற்றியும் கேட்கின்றார்கள். எனக்கு மிக்க சந்தோஷம். மிக வரவேற்கக்கூடிய ஒன்றுதான். நாம் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியாகிவிட்டது, அதாவது மத்திய அரசு ஆட்சியில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் இன்றைக்குப் பூர்த்தியாகியிருக்கின்றது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்தான் கொஞ்சம் வெற்றியாக இருந்தது என்று திரு. பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் கூறினார்கள். மத்திய சர்க்கார் இந்தியாவிலுள்ள எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சகலவிதமான சௌகரியங்களையும் உண்டாக்குவதற்

காக ஒரு கலப்புப் பொருளாதாரத் திட்டம் போட்டார்கள். அந்தத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் அங்கே பல திட்டங்கள் போட்டார்கள், இங்கே பல திட்டங்கள் போட்டார்கள், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மட்டும் வட நாட்டில் இருக்கின்ற பெரிய இடங்களில் ஹெவி இண்டஸ்ட்ரீஸ் திட்டம் போட்டார்கள். தமிழ் நாட்டில் அல்ல. திருச்சியில் மட்டும் தப்பியோ தவறியோ, வழி தெரியாமல் வந்த ஒரு திட்டம், பாரத். ஆனால் வட நாட்டிலே, ரூர்கேலா, பிலாய், துர்காப்பூர் போன்ற ஹெவி இண்டஸ்ட்ரீஸ். அதெல்லாம் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், பிறகு அந்த மிக்சட் எகானமி. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கலப்புப் பொருளாதாரத்தை வைத்துப் பார்த்தார்கள். அதற்குப் பிறகு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் ஒன்றிரண்டு நிறைவேறிய பிறகு, கலப்புப் பொருளாதாரம் கை கொடுக்கவில்லை, அதனால் இப்படியெல்லாம் ஆகிவிட்டது என்றார்கள். இந்த நோட்டுக்கு மதிப்பு 35 பைசா, 17 பைசா என்ற அளவுக்கு வந்துவிட்டது என்ற கூக்குரல் வருகிறது. முதலில் நாம் எப்படிப்பட்ட பொருளாதாரத்தை நிர்ணயித்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அதை நிர்ணயித்து அப்படிச் செய்ய வேண்டும். அங்கிருந்து வருகின்ற நீரோட்டம் தான் இங்கேயும் வரும்.

கீழே இருக்கிற நீரோட்டம் மேலே போவதில்லை. மேலே இருக்கிற நீரோட்டம் தான் கீழே வரும். ஆனால் மேலே இருக்கிற நீரோட்டம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு வரவேண்டுமானால், அங்கே ஊற்று சரியாக இருக்க வேண்டும். அங்கே ஊற்று இல்லை, தண்ணீர் இல்லை. நாம் இங்கே கீழே குழாய் வைத்து அலைவதா? காவடி எடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அங்கே ஆண்டவனை முருகனை, வைத்திருக்கிறார்கள். நாம் எப்படி காவடி எடுக்காமல் இருப்பது?

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவரவர்களே, முருகன் தமிழ்க் கடவுள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, கலப்புப் பொருளாதாரம் தோல்வியடைந்து விட்டது என்று கூறுகிறார்கள். அப்படியானால், எந்தப் பொருளாதாரம் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : கம்யூனிஸ்டுகள் பொருளாதாரத் தத்துவம் வைத்திருக்கிறார்களே, அந்தப் பொருளாதாரத்தையோ அல்லது என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சுதந்திரா கட்சியிலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே அந்தப் பொருளாதாரத்தையோ நான் சொல்லவில்லை. இப்படி பற்பல பேர்களுக்கு பற்பலவகையான பொருளாதாரம் இருக்கிறது. என்னுடைய பொருளாதாரம் ஒரு மாதிரியாக இருக்கும். நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பொருளாதாரம் வேறு மாதிரியாக இருக்கும். அதை

யல்ல நான் கூறுவது. நான் சொல்வது, ஒரு புதிய பொருளாதாரம். இதை அமுல்படுத்தினாலொழிய எந்த நாட்டையும் காப்பாற்றுவதற்கு யாராலும் முடியாது. திருப்பித் திருப்பி முத்தன் தலையில் கை வைப்பது, முனியன் தலையில் கை வைப்பது, அவர்கள் இருவரும் என் தலையில் கை வைப்பது என்ற நிலை இருக்கிறது. நாம் சாதாரண பாமர ஏழை மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய நிர்பந்தத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறோம் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ராஜ்ய சபையில் பேசினாரே, அது போல என்னுடைய அருமை நண்பர், உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் நேற்றைய தினம் கனல் கக்குவது போலக் கூறினார். திரு. தாமோதரன் அவர்கள், பொருளாதாரத் துறை சீர்குலைந்து கிடக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இங்கே உற்பத்தியாகிற எந்தப் பொருளானாலும், அது இரும்பானாலும், சிமெண்டானாலும், மற்ற எந்தப் பொருளானாலும், அந்தப் பொருளை உலகச் சந்தையிலே நாம் விற்பதற்கு படுகிற பாடு எல்லோருக்கும் தெரியும். ஜப்பான்காரன் தன் பொருட்களை நல்ல விலையில் விற்கிறான். ஹாலந்துக்காரன் விற்கிறான், ஸ்விட்ஸர்லாந்துக்காரன் விற்கிறான். இப்படி அகில உலக நாடுகள் பூராவும் தங்களுடைய உற்பத்திப் பொருட்களை மதிப்போடு, நல்ல விலைக்கு விற்கின்றன. ஆனால் இந்தியாவில் உற்பத்தி செய்கிற இரும்பானாலும், மற்ற எந்தப் பொருளானாலும் உலகச் சந்தையிலே மிகக் கேவலமாகக் குறைத்து விற்கிறார்கள். விலை குறைத்து விற்று விட்டு, இங்கே வந்து பொருளாதாரத் திட்டங்கள் போட்டால், நாட்டிலே எங்கேயிருந்து பணம் வரும்? அதனால்தான் வெறும் நோட்டை அச்சடித்துத் தள்ளுகிறார்கள். இங்கேயிருக்கிற ஒரு ரூபாய் நோட்டிற்கு 17 காசுதான் மதிப்பு என்கிறார்கள், வெட்கமாக இருக்கிறதே. இப்படி மதிப்பு 17 காசு என்றால், ஏன் விலைவாசி ஏறாது? எக்கச்சக்கமாக ஏறியிருக்கிறது என்று கூச்சல் போட்டால், ஏறிக்கொண்டு தானிருக்கும். மத்திய சர்க்காரின் எந்தத் திட்டமானாலும், பொருளாதாரக் கொள்கையானாலும், அது அகில இந்தியாவிலேயிருக்கிற 55 கோடி மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்கான திட்டமாக இருக்குமானால், அது வெற்றி பெறும். அதை விட்டு, யாரை அமர்த்தினாலும், சிவபெருமானையே அமர்த்தினாலும், மந்திரம் போட்டாலும் முடியாத நிலைமை தான். முடிகிற நிலையில் இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. குறைகளை ஏராளமாகச் சொல்கிறார்கள். சொல்லலாம். இல்லையென்று சொல்லவில்லை. மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரை, மழை பெய்தால்தான் முடியும். முன்பு அவ்வப்போது மழை பெய்துகொண்டிருந்தது. எந்தக் காரணத்தாலோ வரவர மான்சூன் கிடையாது, மழை தப்பித் தவறிப் பெய்கிறது. எப்படி மத்திய சர்க்கார் தவறான காரியங்களைச் செய்துவிட்டுப் பிறகு தலைமீது கை வைத்துக்கொள்கிறார்களோ, அப்படி இயற்கை சதி செய்கிறது. காலத்தில் பெய்யவேண்டிய மழை பெய்வதில்லை.

மின்சாரப் பற்றாக்குறை இங்கே ஏற்பட்டபோது இங்கேயிருந்து அமைச்சர்கள் வெகு வேகமாக ஓடினார்களே, அங்கே போய் கரியைக் கேட்டார்களே, வாகனில் அனுப்ப முடியவில்லை என்றால், கப்பலில் அனுப்புங்கள் என்று சொல்லி விட்டு வந்தார்களே. இதைவிட வேறு என்ன காரியங்களைச் செய்ய முடியு மென்று எதிர்பார்க்கிறீர்கள்? இங்கே இருக்கிற நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்ட வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்களே. அப்படிச் செய்தால் 400 மெகாவாட் அதிகமாகக் கிடைக்கும். நம் முதலமைச்சர் என்.டி.சி. கவுன்சிலுக்குப் போகிறபோது, அவர் கையைப் பலப்படுத்துகிற மாதிரி, நேற் றையதினம் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசினார்களே. அண்ணா அவர்கள் ராஜ்ய சபையில் பேசிய மாதிரிப் பேசினார்களே. அதன் பிறகு அவர் சொல்ல வில்லை. தனிக் கட்சியாக அவர் இருக்கிற காரணத்தினால், நானே எண்ணிக் கொண்டேன். பேசி விட்டு ரிசல்டைச் சொல்லவில்லையே என்று எண்ணினேன். அவர் பேசிய பேச்சிற்கு, செபரேஷன் என்று தான் பொருள் கொள்ள வேண் டும். நான் இந்த அவையில் கூறுகிறேன். திரு. தாமோதரன் என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அல்ல. நேற்றையதினம் அவர் பேசிய பேச்சிற்கு 'செபரேஷன்' தவிர வேறு வழியில்லை என்பது தான் எனக்குப் பட்டவரையில் தொக்கியிருந்த பொருளாகும். இதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொன்னால், பிரிவினை வாதி, இவன் பிரிவினைக்காரன் என்று கூக்குரலிடுகிறார் கள். முதலமைச்சரவர்கள் இங்கே இல்லை. தயவு கூர்ந்து. . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, மாநில சுயாட்சிக்குப் பதில், நாட்டுப் பிரிவினை என்று தவறிச் சொல்லிவிட்டார். மாநில சுயாட்சி தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை என்று சொல்ல வந்தார் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பிரிவினை கேட்கிறார், தன்னாட்சி கேட்கிறார் என்று சொல்வது போல திரு. ராஜ கோபால் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் என்ன கருத்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: ஆகவே, எங்களுடைய கொள்கையும், குறிக் கோளும் மாநில சுயாட்சி தான். ஆனால் நான் ராஜ்ய சபையில் அண்ணா பேசியதைக் குறிப்பிடுகிறேன். எங்கள் கொள்கை மாநில சுயாட்சி தான். இதையெல்லாம் நீங்கள் செய்யவில்லையானால், இந்த நாடு என்னாகும் என்று பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, திரு. ராஜகோபால் அவர்கள் ராஜ்ய சபையில் அண்ணா அவர்கள் பேசியதைச் சொல்கிறார்கள். அப்போது அண்ணா அவர்கள் திராவிட நாடு கொள்கையை வைத்திருந்தார்கள்.

திராவிட நாடு கொள்கையை விட்டு விட்ட பிறகு, மாநில சுயாட்சி தான் திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தின் கொள்கையாக இருக்கிறது. இதைத் தான் திரு. ராஜகோபால் பேசினார் என்று கருதுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை நாட்டுப் பிரிவினை அல்ல என்பதை வலியுறுத்திக் கூறு கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: மத்திய சர்க்காரைத் தூக்கியெறிந்து விட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. உறவுக்குக் கை கொடுப்போம், உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம் என்பது தான் எங்கள் கொள்கை. இந்த 'டிசென்ட்ர லைசேஷன் ஆஃப் பவர்' வேண்டுமென்கிறோம். அவர்கள் கொழுத்து, மற்ற வர்களை இளைக்கவைக்கக் கூடாது என்பதுதான் இந்தக் கட்சியினுடைய குறிக்கோளாகும். நான் ஒரு வேளை சாப்பிட்டு, அவன் 5 வேளை சாப்பிடக் கூடாது. அவனும், நானும் ஒரு வேளை சாப்பிடுவோம் என்று சொல்வது தான் அடிப்படைத் தத்துவம். பொருளாதாரத் தத்துவம் வேறு ஒன்றுமில்லை. மத்தியில் இருக்கிறவர்கள் பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்த வரை குழப்பமு டையவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று வற்புறுத்திச் சொல்வது தான் என்னு டைய தாழ்மையான எண்ணமாகும். பஞ்சம், பட்டினி என்று சொல் கிறார்கள். பிச்சைக்காரர்கள் இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத் தான் பிச்சைக் காரர்களுக்கு கட்டிடம் கட்டப்பட்டு மறு வாழ்வுக்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. அதேமாதிரி தொழுநோய்க்காரர்கள் வாழ வேண்டும், அவர் களும் மனிதனாக வாழ வேண்டுமென்றுதான் பரனூரில் அவர்களுக்கு மறு வாழ்வு இல்லம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதன்னியில், நிலம் இல்லாதவர்கள் இருக்கக் கூடாது என்பதற்காக, லட்சக்கணக்கான பேர்களுக்கு நிலம் தரப் பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் வேலையில்லை என்று கூச்சல் போட்டார்கள். 6 ஆயிரம் ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பி.ஏ. படித்தவர் களிடையே வேலையில்லை என்ற நிலைமையைப் போக்க ஆயிரம் பேர்களுக்கு 'யூத் சர்வீஸ்' என்ற பெயரில் வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கும் மேல் நாம் செய்தவைகளை அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். குறை கூறியவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமே என்பதற்காகத் தான் இவைகளைச் சொன்னேன். இப்படி அவர்கள் நிந்தாஸ்துதி பாடுகிறார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: ஸ்துதி வேறு, நிந்தாஸ்துதி வேறு.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: இப்படி பற்பல காரியங்களை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. ஆளுநர் அவர்கள் நம்மையெல்லாம் விட்டுப் பிரிந்த, இயற்கையெய்திய பெரியார் அவர்கள் மறைவு குறித்து வருத்தம் தெரிவித் திருக்கிறார்கள். நீதிபதி அவர்கள் 'பெரியார் அவர்கள் எனக்கு வேண்டிய

வர்கள்' என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் மற்றவர்களுக்கு வேண்டிய வராக இல்லை என்பது போலச் சொன்னார்கள். அவர் வகுப்பில் நான் ஒருவன் தான் வேண்டியவராக அகப்பட்டேன் என்று சொல்வது போலச் சொன்னார்கள். பெரியார் அவர்கள் 50, 60 ஆண்டுக் காலம் தாழ்ந்து கிடந்த சமூகத்தை உயர்த்துவதற்குப் பாடுபட்டார்கள். அதற்கு மக்களிடம் உள்ள மடமையைப் போக்கினால் தான் அவர்கள் மனிதனாக வாழ முடியும் என்று எண்ணினார்கள். அவர் மனு, மாந்தாதா போன்றவர்களைத்தான் எதிர்த்திருக்கிறார்கள். அவர் சொன்னதெல்லாம் இவைகளெல்லாம் மூவாயிரம் ஆண்டுகளாக இருந்த காரணத்தினால்தான் தமிழர்கள் அடிமைப்பட்டிருந்தார்கள் என்பதுதான். அவருடைய கருத்தின் அடிப்படையிலேதான் முதன் முதலாக செங்கல் பட்டிலே சுயமரியாதை மகாநாடு நடந்தது. நான் அப்போது சிறிய பையன். நமது மதிப்பிற்குரிய திரு. தாமோதரன் அவர்களுடைய தந்தையார் அவர்களுக்குத் தெரியும். பெரியார் பழைய ஏற்பாடுகளையெல்லாம் உடைத்து புதிய ஏற்பாட்டைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்றுதான் பாடுபட்டார். முகமது நபி ஒரு புதிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவில்லையா? ஏசு கிருஸ்து ஒரு புதிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவில்லையா? அதைப் போலத்தான் பெரியார் அவர்களும் ஒரு புதிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று பாடுபட்டார்கள். அவர் சொல்லிவந்த அந்த ஏற்பாடு ஒரு அளவிற்கு தமிழ் நாட்டிலே வந்த பிறகுதான் மறைந்த அண்ணாவும் நாமெல்லாம் மனிதனாக மதிக்கப்பட்டோம், அதே காரணத்தினால் தான் மிகவும் சாதாரணமாக இருந்த காமராஜர் அவர்கள் கூட முதலமைச்சராக வர முடிந்தது. அண்ணா அவர்கள்கூட சொன்னார்கள், இந்த ஆட்சி பெரியாருடைய ஆட்சிதான் என்று. நமது ஆட்சி வந்தபிறகு தான், அலுவலகங்களிலே அதற்கு முன்பு இருந்த சாமி படங்களையெல்லாம் அகற்ற வேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டது. ஏன்? படத்தில் இருப்பது சாமியில்லை, நமது அலுவலகங்களைத் தேடிக்கொண்டு வரும் ஏழை மக்கள்தான் உண்மையான சாமிகள், அவர்களுக்குத்தான் மதிப்பளிக்க வேண்டும் என்று அண்ணா சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் பெரியார் அவர்கள் ஒரு கொள்கை யாக வைத்திருந்தார்கள். இப்படி பெரியாருடைய கொள்கைகளை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக நிறைவேற்றி வருகிறோம் நமது ஆட்சியில். அப்படித்தான் திருமணத்திலும் கூட.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

4. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

51. Notification issued with G.O. Ms. No. 341, Excise and Prohibition, dated the 24th September 1973 in regard to amendments to the Madras Chloral Hydrate Rules, 1959. [Laid on the Table of the House under section 34 (5) of the Tamil Nadu Excise Act, 1971 (Tamil Nadu Act 34 of 1971).]

52. Notification issued with G.O. Ms. No. 1736, Rural Development and Local Administration, dated the 23rd August 1973 in regard to inclusion of certain areas within the jurisdiction of the Thiruvarur Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (*d*) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

53. Notification issued with G.O. Ms. No. 2191, Rural Development and Local Administration, dated the 4th Octobear 1973 in regard to inclusion of Survey Block Nos. 55 and 56 of the Mettur Town within the jurisdiction of the Mettur Township. [Laid on the Table of the House under section 4 (1) of the Mettur Township Act, 1940 (Tamil Nadu Act XI of 1940).]

54. Notification issued with G.O. Ms. No. 2763, Home, dated the 23rd October 1973 in regard to reduction in the rate of Motor Vehicles tax in respect of the vehicles TMC 4738 and MSM 7806 belonging to the Little Sisters of the Poor, Madras. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

55. Notification issued with G.O. Ms. No. 593, Home, dated the 3rd March 1973 exempting from payment of tax leviable under the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act in respect of one tractor and trailer transferred from CARE, Tamil Nadu to Muthiah Polytechnic, Chidambaram. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

56. Notification issued with G.O. Ms No. 2033, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973 relating to declaration of Walajapet as Local Planning Area under section 10 (1) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971. [Laid on the Table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

57. Notificaton issued with G.O. Ms. No. 1898, Rural Development and Local Administration, dated the 12th September 1973 in regard to inclusion of Public Works Department Circuit House within the jurisdiction of the Courtallam Township. [Laid on the Table of the House under section 4 (3) of the Courtallam Township Act, 1954 (Tamil Nadu Act XVI of 1954).]

58. Notification issued with Roc. No. 211828/72-E4, dated the 26th April 1973 in regard to extension of certain provisions relating to Building Regulations of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 to Kalinjur, Chetpet, Kalambur, Kannamangalam, Vettavalam, Udayandram, Kalavai and Thimiri Town Panchayats in North Arcot district. [Laid on the Table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

59. Notification issued with G.O. Ms. No. 743, Labour and Employment, dated the 21st November 1973 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1967. [Laid on the Table of the House under section 43 (4) of the Tamil Nadu Weights and Measures (Enforcement) Act, 1958 (Tamil Nadu Act XX of 1958).]

60. Notification issued with G.O. Ms. No. 1326, Rural Development and Local Administration, dated the 6th June 1973, in regard to an amendment to rule (5) of the Inspection and test check by higher technical authority to municipal works. [Laid on the Table of the House under section 304 (*d*) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

.. Notification issued with G.O. Ms. No. 1870, Agriculture, l the 20th August 1973, relating to regulation of trade in y in Coimbatore district. [Laid on the Table of the House r section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce kets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

1. Notification issued with G.O. P. No. 1499, Revenue, dated 30th March 1973, in regard to certain amendments to the ral Sales Tax (Tamil Nadu) Rules. 1957.

இணைப்பு

[1 ஆம் பக்கத்திலுள்ள 26 ஆம் எண்ணுள்ள உடுக் குறியிட்ட வினாவின் விடையைக் காண்க.]

நமது மாநிலத்தில் உள்ள வெவ்வேறு மருத்துவ நிலையங்கள் 'யுனிசெப்' நிறுவனத்திடமிருந்து பெறும் உதவி பற்றிய விவரம் பின்வருமாறு :—

மருத்துவ கல்வி இயக்குநரின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள மருத்துவ மனைகள்.

---

1. அரசு பொது மருத்துவமனை, சென்னை :

மகப்பேறு—சிசு நல செவிலியர் பணி, பொது செவிலியர் பாட முறையோடு ஒருங்கிணைந்ததாக உள்ளதால், பாட போதனைக் கருவிகள் சில, தட்டச்சுப் பொறி, படி எடுக்கும் கருவி, விளக்க வரைபடங்கள், திரைப்படச் சுருள், திரைப்படம் காட்டும் கருவி, உருநிலைப் படிவங்கள் முதலிய காட்சி—கேள்விப் பொருள்கள், ஒரு மோட்டார்வண்டி ஆகியவற்றை சென்னை, அரசுப் பொது மருத்துவமனைக்கு 'யுனிசெப்' நிறுவனம் வழங்கியுள்ளது.

2. ஸ்டான்லி மருத்துவமனை, சென்னை :

1964, 1968-ஆம் ஆண்டுகளில் செவிலியர் பணிப் பாடபோதனைச் சாதனங்கள் தொகுதி, 'ஹெர்மெஸ்' ஆங்கிலத் தட்டச்சுப் பொறி, எளிதில் எடுத்துச் செல்லக்கூடிய, கையினால் இயங்கப்படக்கூடியபடி எடுக்கும் கருவி, உயரழுத்த சமையற் கருவி Pressure Cooker ஆகியவை 'யுனிசெப்' நிறுவனத்திடமிருந்து பெறப்பட்டுள்ளன.

3. கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி, சென்னை :

குழந்தை மருத்துவத் துறை, சமூக-நோய்த் தடுப்பு மருத்துவத் துறை ஆகியவை ஒவ்வொன்றுக்கும் (தோராயமாக) 3,000 டாலர் மதிப்புக்கு உபகரணங்கள், சாதனங்கள், புத்தகங்கள், வண்டிகள் ஆகியவை (கடனாக மட்டுமே) யுனிசெப் நிறுவனத்திடமிருந்து வந்துள்ளன.

4. அரசு ராயப்பேட்டை மருத்துவமனை, சென்னை :

1972-ல் யுனிசெப் நிறுவனத்திடமிருந்து உதவி பெற அரசு ராயப்பேட்டை மருத்துவமனை தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. 5,360 டாலர் மதிப்புக்குச் சாதனங்கள், புத்தகங்கள், ஜீப் ஆகியவை யுனிசெப் நிறுவனத்திடமிருந்து பெறப்பட்டுள்ளன.

5. அரசு எர்ஸ்கின் மருத்துவமனை, மதுரை.

ஆறு மோட்டார் வண்டிகள், உடற்கூறு சம்பந்தமான ஃபிரோனி விளக்கப் படங்கள் (Frohe Anatomy Charts), சேஸ் on (Chase babay), உடற்கூறு மாதிரி ஃபார் (Anatomical. Mel Far), சேஸ் டால் (Chase doll) எனாமல் பூசப்பட்ட பாத்திரங்கள், சிறுநீர், மலம் கழிக்கும் பாத்திரம், குழிவு தட்டுகள், இடுக்கிகள், பாய் குழாய் (Aretery), நீக்கி (Probe), தட்டச்சுப் பொறி, உயரழுத்த சமையற் கருவி ஆகியவை யுனிசெப் நிறுவனத்திடமிருந்து பெறப்பட்டுள்ளன. மதுரையிலுள்ள மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த கண்நோய் சிகிச்சைத் துறைக்கு ரூ. 10,35,000 யுனிசெப் நிறுவனம் வழங்கியுள்ளது. மதுரையிலுள்ள மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த கீழ்க்காணும் துறைகளுக்கு மோட்டார் வண்டிகளையும் சாதனங்களையும் அந்நிறுவனம் வழங்கியுள்ளது :—

(1) சமூக-நோய்த்தடுப்பு மருத்துவத்துறை.

(2) சிசு நோய் மருத்துவத்துறை.

(3) சமூக-மகப் பேறு மருத்துவத் துறை.

(4) சிசுநோய் அறுவைச் சிகிச்சைத் துறை

(5) மனித இனவிருத்தி குடும்பநலத் திட்டம் மக்கள் தொகை மாறுபாடுகள் ஆய்வுத்துறை.

6. அரசு கஸ்தூரிபா காந்தி மகளிர்—குழந்தைகள் நல மருத்துவமனை, சென்னை.

அரசு கஸ்தூரிபா காந்தி மகளிர்—குழந்தைகள் நல மருத்துவ மனைக்கு ரூ. 9,246.00 மதிப்புள்ள உணவு பழத் தயாரிப்புக் கருவி, மின் உற்பத்தி இயந்திரம், நோய் நுண்ம ஒழிப்புக் கருவி, திரைப்படம் காட்டுவதற்குரிய விளக்கு, திரைவில்லைப் படங்கள் காட்டும் கருவி, நாடா ஒலிப்பதிவுக் கருவிகள், வெப்பமானிகள், பணிக்களரி சாதனங்கள், நிழற் படமெடுக்கும் கருவி, பேனா போன்ற சிறு விளக்கு (Pen Flash) உரிய காலத்திற்கு முன்பே பிறந்த குழந்தைகளை வளர்க்கும் அமைவு (Incubator ஆகியவை யுனிசெப் நிறுவனத்தால், 1972-73-ஆம் ஆண்டில் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

[1974 சனவரி 2

7. குழந்தைகள் நல நிலையம்—குழந்தைகள் மருத்துவமனை, சென்னை.

கருவிகள், மோட்டார் வண்டிகள், உணவு, மருந்துகள் ஆகிய வடிவத்தில் உதவி வழங்கப்பட்டு வருகிறது. குழந்தைகளுக்கான மருத்துவமனையுடன் இணைந்துள்ள புற மருத்துவ மனைகளுக்கு உணவும் மருந்துகளும் முறையாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. புற மருத்துவமனைகளில் பயனுக்கென்றே மோட்டார் வண்டிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. குழந்தைகள் நல நிலையம்-குழந்தைகள் மருத்துவ மனைக்கு, ஆண்டொன்றுக்கு தோராயமாக ரூ. 13,00 மதிப்புள்ள கருவிகள், யுனிசெப் நிறுவனத்தால் வழங்கப்படுகின்றன. யுனிசெ நிறுவனத்தால் 4 ஊர்திகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன, அவற்றில் ஒன்று லாண்டரோவராகும் (Landrover). ஏனைய மூன்றும் ஆட்களை ஏற்றிச் செல்வதற்கான வண்டிகள் ஆகும் (Personal carriers)

8. மகப்பேறு—மகளிர் நோய் மருத்துவ நிலையம்—மகளிர்—குழந்தைகள் மருத்துவமனை, சென்னை

கருவிகள், பொருட்கள் என்ற வடிவில், யுனிசெப் நிறுவனத்திடமிருந்து உதவி பெறப்பட்டு வருகிறது. சென்னையிலுள்ள மகப்பேறு மகளிர் நோய் மருத்துவ நிலையம், மகளிர்-குழந்தைகள் மருத்துவமனைக்கு புரொஜெக்டர் ஓவர் ஹெட் பிளேஸ்மெண்ட் லாம்டர், ஓவர்ஹெட் புரொஜெக்டர், நுண்ணோக்காடி (Microscope manocular), நுண்ணோக்காடி வெளிச்சம் (Microscope illumination) ப்ரான்கின் இன்ஃபான்ட்ஸ் (Frangentain infants) மோட்டார் ஊர்திகள், குளிர் பதனப் பெட்டி, உரிய காலத்திற்கு முன்பே பிறந்த குழந்தைகளை வளர்க்கும் அமைவு (Incubator) ஆகியவற்றை யுனிசெப் நிறுவனம் வழங்கியுள்ளது.

9. செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரி—மருத்துவமனை, செங்கற்பட்டு.

செங்கற்பட்டிலுள்ள செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனைக்கு ரினால்ட் கார் ஒன்று, கருவிகள், குளிர்பதனப் பெட்டி, மிகு காய்ச்சல் உள்ள நோயாளிகளுக்கான வார்டுக்கு சீர்வளி சாதன அமைப்பு ஆகியவை யுனிசெப் நிறுவனத்தால் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

10. கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை, கோயம்புத்தூர்.

கோயம்புத்தூரிலுள்ள கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனைக்கு "ஸ்டாண்டர்டு கருவிகள் தொகுதி" ஒன்றை யுனிசெப் நிறுவனம் வழங்கியுள்ளது.

1974 சனவரி 22]

11. திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரி—மருத்துவமனை திருநெல்வேலி.

திருநெல்வேலியிலுள்ள திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனையின் குழந்தைகள் மருத்துவத் துறை மகப் பேறு-மகளிர் நோய் மருத்துவத் துறை ஆகியவற்றிற்கு, யுனிசெப் நிறுவனத்தின் உதவி எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சுகாதாரப் பணிகள்—குடும்ப நலத்திட்ட இயக்குநர் கட்டுப்பாட்டின்கீழுள்ள மருத்துவ மனைகள்.

1. மாவட்ட காசநோய் நலம் பேண் மருத்துவ நிலையங்களுக்கு யுனிசெப் உதவி.

ஆண்டு.	மருத்துவமனையின் பெயர்.	யுனிசெப் உதவியின் விவரங்கள். எக்ஸ் கதிர் பொறியும் ஓடல்கா புகைப்படக் கருவியும்.	ஆய்வுக் கூடச் சாதனங்கள்.	பி. சி. ஜி. சாதனங்கள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1965-க்கு முன்பு	மாவட்ட காசநோய் நலம்பேண் மருத்துவமனை, செங்கற்பட்டு.	எக்ஸ் கதிர் பொறியும் ஓடல்கா புகைப் படக்கருவியும், மதிப்பு ரூ. 1 லட்சம்.	ஒரு நுண்ணோக் காடியும் ஏனைய துணைக் கருவி களும்.	ஊசிக்குழாய் ஊசி, கத்திரிக்கோல் ஆகியவை அடங்கிய பி.சி.ஜி. பை ஒன்று.
,,	மாவட்ட காசநோய் நலம்பேண் மருத்துவமனை, தென் ஆற்காடு.	,,	,,	,,
,,	மாவட்ட காசநோய் நலம்பேண் மருத்துவ நிலையம், ராஜா மிராஸ்தார் மருத்துவ மனை, தஞ்சாவூர்.	,,	,,	,,
,,	மாவட்ட காசநோய் நலம்பேண் மருத்துவமனை, திருச்சிராப் பள்ளி.	,,	,,	,,
,,	திருநெல்வேலி காசநோய நலம்பேண் மருத்துவமனை, தூத்துக்குடி.	,,	,,	,,
,,	மாவட்ட காசநோய் நலம்பேண் மருத்துவமனை, இராமநாதபுரம்.	,,	,,	,,
,,	மாவட்ட காசநோய் நலம்பேண் மருத்துவமனை, நாகர் கோவில்.	,,	,,	,,
,,	மாவட்ட காசநோய் நலம்பேண் மருத்துவ நிலையம், எர்ஸ்கின் மருத்துவமனை, மதுரை.	,,	,,	,,
,,	மாவட்ட காசநோய் நலம்பேண் மருத்துவமனை, சேலம்.	,,	,,	,,
,,	மாவட்ட காசநோய் நலம்பேண் மருத்துவமனை, கோயம்பத்தூர்.	,,	,,	,,
,,	மாவட்ட காசநோய் நலம்பேண் மருத்துவமனை, வட ஆர்க்காடு.	,,	,,	,,
,,	மாவட்ட காசநோய் நலம்பேண் மருத்துவமனை, நீலகிரி.	,,	,,	,,
,,	மாவட்ட காசநோய் நலம்பேண் மருத்துவமனை, தர்மபுரி.	,,	,,	,,

1—1—1972 முதல் 31—12—1972 வரை யுனிசெப் நிறுவனத்திடமிருந்து வழங்கப்பட்ட மருந்துகள்

	மருத்துவமனையின் பெயர். (1)	ஐ. என். எச் மாத்திரைகள் 1—1—1972 முதல் 31—12—1972 வரை (இலட்சத்தில்). (2)	எக்ஸ் கதிர் படச்சுருள்கள் 1—1—1972 முதல் 31—12—1972 வரை (இலட்சத்தில்). (3)	குறிப்புரை. (4)
1	அரசு காசநோய்-நலம்பேண் செய்முறை விளக்கம்—பயிற்சி நிலையம், சேத்துப்பட்டு	10	130	கருவிகள் வடிவில்
2	மாவட்ட காசநோய் - நலம்பேண் மருத்துவ நிலையம், செங்கற்பட்டு	10	175	,,
3	மாவட்ட காசநோய்-நலம்பேண் மருத்துவமனை, வட ஆர்க்காடு	15	145	,,
4	மாவட்ட காசநோய்-நலம்பேண் மருத்துவமனை, தென் ஆர்க்காடு	5	120	,,
5	மாவட்ட காசநோய்-நலம் பேண் மருத்துவமனை, திருச்சிராப்பள்ளி	10	175	,,
6	,, சேலம்	3	150	,,
7	,, தருமபுரி	1	90	,,
8	,, நீலகிரி	2	45	,,
9	,, கோயம்புத்தூர்	10	100	,,
10	,, ராஜா மிராஸ்தார் மருத்துவ மனை, தஞ்சாவூர்	5	80	,,
11	,, அரசினர் எர்ஸ்கின் மருத்துவ மனை, மதுரை	15	..	,,
12	,, இராமநாதபுரம்	25	65	,,
13	,, திருநெல்வேலி	4	150	,,
14	,, கன்னியாகுமரி	7	50	,,

யுனிசெஃப் நிறுவனம் வழங்கிய B.C.G. வண்டிகள்

தொ. எண்.	வண்டிகளின் எண்ணிக்கை.	மருத்துவமனையின் பெயர்.
(1)	(2)	(3)
1.	ஒன்று	அரசினர் தலைமையிட மருத்துவமனை, வேலூர், வட ஆர்க்காடு.
2.	ஒன்று	சென்னை-6-ல் உள்ள சுகாதாரப் பணிகள்—குடும்ப நலத்திட்ட இயக்குநர் அலுவலகத்தில் தற்பொழுது உள்ளது.
3.	இரண்டு	அரசினர் தலைமையிட மருத்துவமனை, கடலூர்.
4.	ஒன்று	அரசினர் தலைமையிட மருத்துவமனை, திருச்சிராப் பள்ளி.
5.	இரண்டு	அரசினர் தலைமையிட மருத்துவமனை, திருநெல்வேலி.
6.	ஒன்று	அரசினர் ராஜா மிராஸ்தார் மருத்துவமனை, தஞ்சாவூர்.
7.	மூன்று	திண்டுக்கல்லில் உள்ள மதுரை அரசினர் தலைமையிட மருத்துவமனை.
8.	ஒன்று	அரசினர் தலைமையிட மருத்துவமனை, இராமநாத புரம்.
9.	ஒன்று	அரசினர் தலைமையிட மருத்துவமனை, கன்னியாகுமரி
10.	மூன்று	அரசினர் தலைமையிட மருத்துவமனை, கோயம்புத்தூர்.
11.	இரண்டு	அரசினர் தலைமையிட மருத்துவமனை, சேலம்.
12.	ஒன்று	அரசினர் தலைமையிட மருத்துவமனை, காஞ்சிபுரம்.
13.	ஒன்று	அரசினர் காசநோய்-நலம்பேண் செய்முறை விளக்க பயிற்சி நிலையம், சேத்துப்பட்டு, சென்னை-31.
14.	ஒன்று	செய்திப் பரப்பு அதிகாரி (காசநோய்) இவ்வண்டியைப் பயன்படுத்துகிறார். (சுகாதாரப் பணிகள்—குடும்ப நலத் திட்டத்துறை இயக்குநர் அலுவலகம், சென்னை-6).

12. ரெனல்ட் கார்கள்: மாவட்ட காச நோய் அதிகாரி, தனது மாவட்டத்தில் காசநோய் தடுப்புத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதற்காக தருமபுரி, மாவட்ட காச நோய் அதிகாரி நீங்கலாக மாவட்ட காசநோய் அதிகாரிகள்

அனைவருக்கும் ஒரு ரெனல்ட் கார் வழங்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, எல்லா மாவட்ட காசநோய் மருத்துவமனைகளுக்கும் யுனிசெஃப் நிறுவனத்தினால் மொத்தம் 12 ரெனல்ட் கார்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள்

2. ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுக்கு யுனிசெஃப் நிறுவன உதவி.— யுனிசெஃப் நிறுவனம், அது வரையறுத்துள்ள அடிப்படைத் தகுதிகளைக் கொண்டுள்ள ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுக்கு பின்வரும் உதவிகளை வழங்குகிறது :—

(1) ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தில் இருக்கவேண்டிய கருவிகள்—தொகுதி.

(2) மக்கள் நல்வாழ்வுப் பணி செவிலியருக்கான சிறு பெட்டி.

(3) பேறுகால மருத்துவத்திற்கான சிறு பெட்டி.

(4) குளிர் பதனப் பெட்டி.

(5) நுண் உருப் பெருக்காடி.

(6) துணை நிலையக் கருவிகள்.

(7) வண்டி.

(8) மருந்துகளும் துணை உணவுப் பொருள்களும்.

8-வது இனத்தைத் தவிர மற்ற எல்லா இனங்களும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுக்கு ஒரு முறைதான் வழங்கப்படுகிறது. மருந்துகளும் துணை உணவுப் பொருள்களும் ஒவ்வோர் ஆண்டும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. 1 முதல் 7 வரையிலான இனங்களுக்கு சுமார் 28,058 ரூபாய் செலவாகிறது.

தற்பொழுது தமிழ்நாட்டில் 379 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் செயல்படுகின்றன. இவற்றில், 215 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் 8 இனங்களின் கீழ் உதவி பெற்றுள்ளன. 147 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் சிலவகை உதவிகளை மட்டுமே பெற்றுள்ளன. மற்றவகை உதவிகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. 10 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் முழு உதவியையும் பெறத் தகுதி பெற்றுள்ளன. உதவி இனங்கள் வழங்கப்படுவது எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. 7 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் யுனிசெஃப் நிறுவனத்தில் உதவியைப் பெறுவதற்கான தகுதியை இன்னும் பெறவில்லை.

[1974 சனவரி 22

யுனிசெஃப் நிறுவனத்தில் முழு உதவியையும் பெறத் தகுதியுள்ள ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் அனைத்திற்கும் எல்லா உதவிகளையும் வழங்கவும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களை யுனிசெஃப் நிறுவனத்தின் முழு உதவியையும் பெறத் தகுதியுடையனவாக்கவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

தொழுநோய் மருத்துவனைகள்

3. அரசினர் தொழுநோய் மருத்துவமனைகளுக்கு யுனிசெஃப் நிறுவனத்தின் உதவி.— யுனிசெஃப் நிறுவனம், அரசினர் தொழுநோய் மருத்துவமனைகளுக்கு பின்வரும் பொருள்களையும் மாத்திரைகளையும் வழங்கி வருகின்றது :—

1. டாப்சோன் மாத்திரைகள் (Dapsone tablets)
2. நுண் உருப் பெருக்காடிகள்.
3. தரம் உயர்த்தப்பட்ட தொழுநோய் துணை மருத்துவமனைகளுக்கு மோட்டார் வண்டிகள்.

அரசினர் தொழுநோய் மருத்துவமனைகளுக்கு யுனிசெஃப் நிறுவனத்தால் அளிக்கப்படும் உதவிகளுக்கு ஒவ்வோராண்டும் மேல்வரம்பு நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. ஒவ்வொரு மருத்துவமனையிலும் ஒவ்வோர் ஆண்டும் பதிவாகும் பிணியாளர்களின் எண்ணிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு டாப்சோன் மாத்திரைகள் வழங்கப்படுகின்றன. புதிதாக தொடங்கப்படும் கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவுகள் எண்ணிக்கையையும் தரம் உயர்த்தப்பட்ட தொழுநோய் துணை மருத்துவ நிலையங்களின் எண்ணிக்கையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நுண் உருப்பெருக்காடிகளும், மோட்டார் வண்டிகளும் வழங்கப்படுகின்றன.

எனினும், பின்வரும் இனங்கள் ஒவ்வொன்றும் குறித்து 1972-ஆம் ஆண்டில் பெறப்பட்ட உதவியின் மதிப்பு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	(மதிப்பு ரூபாய்)
1. டாப்சோன் மத்திரைகள்	11,800.00
2. வண்டிகள்—இரண்டு	42,271.35
3. நுண் உருப்பெருக்காடிகள்—ஆறு	4,597.85

1974 சனவரி 22]

இணைப்பு II

(3 ஆம் பக்கத்திலுள்ள 27 ஆம் எண்ணுள்ள உடுக்குறியிட்ட வினாவின் விடையைக் காண்க.)

(அ) நோய்க்குறி கண்டுபிடித்தல்—சிகிச்சை அளித்தலுக்கான எக்ஸ்ரே கருவி வாங்குவதில் ஆலோசனை கூறுவதற்கென மருத்துவக் கல்வி இயக்குநரின் பொறுப்பில் ஒன்றும், சுகாதாரப் பணிகள்—குடும்பநலத் துறை இயக்குநரின் பொறுப்பில் ஒன்றுமாக இரண்டு குழுக்கள் உள்ளன.

(இ) மருத்துவக் கல்வித்துறை இயக்குநரின் பொறுப்பில் உள்ள குழு உறுப்பினர்களின் பெயர்கள் வருமாறு :—

(1) மருத்துவக் கல்வித்துறை இயக்குநர்—தலைவர்.

(2) இயக்குநர், பர்னர்டு கதிர்வீச்சு மருத்துவநிலையம், அரசினர் பொது மருத்துவமனை, சென்னை-3—உறுப்பினர்.

(3) கதிர்வீச்சு மருத்துவ வல்லுநர், அரசினர் ஸ்டான்லி மருத்துவமனை, சென்னை—உறுப்பினர்.

(4) கதிர்வீச்சு மருத்துவ வல்லுநர், அரசினர் ராயப்பேட்டை மருத்துவ மனை, சென்னை—உறுப்பினர்.

(5) பௌதிக இயலறிஞர், முதலாமவர், பர்னர்டு கதிர்விச்சு மருத்துவ நிலையம், அரசினர் பொது மருத்துவமனை, சென்னை—உறுப்பினர்.

(6) சம்பந்தப்பட்ட மருத்துவநிலையத்தின் தலைவர்—உறுப்பினர்.

(7) மருத்துவக் கல்வி உதவி இயக்குநர், மேற்படி பொருள் குறித்து பொறுப்பு வகிப்பவர்—செயலாளர்.

சுகாதாரப் பணிகள்—குடும்பநலத்துறை இயக்குநரின் பொறுப்பின்கீழ் உள்ள குழு உறுப்பினர்களின் பெயர்கள் வருமாறு :—

(1) இயக்குநர், சுகாதாரப் பணிகள் குடும்ப நலத்துறை—தலைவர்.

(2) இயக்குநர், பர்னர்டு கதிர்வீச்சு மருத்துவநிலையம், அரசினர் பொது மருத்துவமனை, சென்னை—உறுப்பினர்.

(3) கதிர்வீச்சு மருத்துவ வல்லுநர், ஸ்டான்லி மருத்துவமனை, சென்னை—உறுப்பினர்.

(4) டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன், கதிர்வீச்சு மருத்துவச் சிறப்பு பேராசிரியர் (Reader) சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி—கதிர் வீச்சு மருத்துவ வல்லுநர், பர்னார்டு கதிர்வீச்சு மருத்துவ நிலையம், அரசினர் பொது மருத்துவமனை, சென்னை—உறுப்பினர்.

(5) திரு. நெடுங்காடி, பௌதிக இயலறிஞர், பர்னார்டு கதிர்வீச்சு மருத்துவ நிலையம், அரசினர் மருத்துவ மனை, சென்னை—உறுப்பினர்.

(6) உதவி இயக்குநர், சுகாதாரப்பணிகள்—குடும்பநலத்துறை, சென்னை. (மேற்படி பொருள் குறித்து பொறுப்பு வகிப்பார்).—உறுப்பினர்.

தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை

புதன்கிழமை, 1974 சனவரி 23.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் பிற்பகல் 4 மணி அளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (திரு. சி. பி. சிற்றரசு) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Institute of Management.

* 30 Q.—THIRU K. ARIVAZHAGAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there are proposals under the consideration of the Government to start a full-fledged Institute of Management?

நிர்வாகப் பயிற்சி நிறுவனம்

திரு. க. அறிவழகன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

முழுமையான வசதிகளைக் கொண்ட நிர்வாகப் பயிற்சி நிறுவனத்தைத் தொடங்கும் செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளனவா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஆம்.

திரு. க. அறிவழகன் : தலைவரவர்களே, இதுபோன்ற நிர்வாகப் பயிற்சி நிறுவனம் ஐதராபாத்திலும், கல்கத்தாவிலும் முழுத் தகுதி படைத்ததாக உருவாகியிருக்கிறது. அதைச் சமீபத்தில் மத்திய அரசாங்கம் அங்கீகரித்திருக்கிறது. இங்கே உருவாக்கப்படுகின்ற நிறுவனத்தை நம்முடைய பல்கலைக் கழகம் எடுத்து நடத்துகின்ற முறையிலே டாக்டரேட் டிக்ரி வாங்குகிற முறையிலே நிறுவுகின்ற திட்டம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, ஐதராபாத்தில் இல்லை. ஆமதாபாத்தில் என்று திருத்திக்கொள்ளவேண்டும். ஆமதாபாத்திலும், கல்கத்தாவிலும் இருக்கிறது. அண்மையிலே பங்களூரிலும் இந்த நிறு

[1974 சனவரி 23

வனம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு தென்னுட்டில் ஒரே ஒரு இடத்தில்தான் இந்த நிறுவனத்துக்கு அங்கிகாரம் அளிக்க முடியும் என்று சொன்ன காரணத்தினுல், அது பங்களூராக அமைந்துவிட்ட காரணத்தால், மாநில அரசே தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், இதை அமைப்பது என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது. இதைப்பற்றிய திட்டங்கள், விவரங்கள் இனிமேல்தான் தயாரிக்கப்பட வேண்டும்.

Stupa built in memory of Rajaji's participation in Salt Satyagraha at Vedaranyam.

*31. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that proposals have been sent to the Government by the Collector of Thanjavur for rebuilding the whole structure of the Stupa built in memory of Rajaji's participation in Salt Satyagraha in 1930 at Vedaranyam, damaged recently by lightning;

(b) if so, the nature of the proposal; and

(c) the action contemplated to be taken by the Government in the matter?

வேதாரண்யத்தில் இராஜாஜி அவர்கள் உப்பு சத்தியாக்கிரகத்தில் பங்கு கொண்டதன் நினைவாகக் கட்டப்பட்ட நினைவுச்சின்னம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினுக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வேதாரண்யத்தில் இராஜாஜி அவர்கள் 1930-ல் உப்பு சத்தியாக் கிரகத்தில் பங்கு கொண்டதன் நினைவாகக் கட்டப்பட்டு அண்மையில் மின்ன லால் தாக்கப்பட்டு சேதமுற்ற நினைவுச்சின்னம் முழுவதையும் மறுபடியும் கட்டித்தரும்படி கோரும் செயற்குறிப்புகளை தஞ்சாவூர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அரசுக்கு அனுப்பியுள்ளார் என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அச்செயற்குறிப்பின் தன்மை யாது?

(உ) இது குறித்து அரசு மேற்கொள்ளக் கருதியுள்ள நடவடிக்கை யாது?

1974 சனவரி 23]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) & (இ) 9—8—1973 அன்று மழையாலும், மின்னலாலும் சேதமுற்ற ஸ்தூபியை ரூபாய் 5,000 மதிப்பீட்டுச் செலவில் புதுப்பிப்பதற்கான செயற்குறிப்புகள் தஞ்சாவூர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து வந்துள்ளன. நிலத்தைக் கையகப்படுத்தும் செலவும் இதில் அடங்கும்.

(உ) தஞ்சாவூர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஸ்தூபியைப் புதுப்பிப்பதற் காக, பொது (சிவில், பாதுகாப்புத் துறையின் 14—11—1973 நாளிட்ட 4051 ஆம் எண்) அரசு ஆணையில் ரூபாய் 5,000-க்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கி யுள்ளது.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, ஏற்கெனவே இருந்த ஸ்தூபியைத் தான் அரசாங்கம் புதுப்பிக்க முற்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும் போது, நிலத்தைக் கையகப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் என்ன? ஏற்கெனவே நிலம் ஸ்தூபியைச் சேர்ந்ததாகத் தானே இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, ஏற்கெனவே நினைவுச் சின்னம் தனிப்பட்ட சுப்பையா பிள்ளை என்பவருக்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது. நினைவுச் சின்னம் இருந்த தகவல்கள் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிற கல் நான்கு துண்டுகளாகச் சிதறி உடைந்துவிட்டது. நினைவுச் சின்னத்தின் ஒரு பகுதியிலே பெரிய அளவுக்கு விரிசல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் மறுபடியும் எதிர்காலத்தில் யாராவது சொந்த உரிமை கொண்டாடினுல், கஷ்டமாக இருக்கும் என்பதற்காக, அதைக் கையகப்படுத்திவிடுவது நல்லது என்று அரசு கருதி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில், அவ்வாறு செய்யச் சொன்னது. அவர் விலை கொடுத்தாவது அல்லது சுப்பையா பிள்ளை குடும்பத் தாரிடத்தில் இனமாகவாவது பெற்று, அரசுப் பொறுப்பில் சொந்தமாக்கிக் கொண்டு, நினைவுச் சின்னம் அமைக்கலாம் என்று யோசனை சொன்னர்.

திரு. சா. கணேசன்: தலைவரவர்களே, அது திருத்தியமைக்கப்பட்ட பிறகு, முழுக்க முழுக்க அரசின் நிர்வாகத்திலும், அரசுப் பொறுப்பிலும் இருந்து வரத்தக்க நிலையில் செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியானுல், அது நேரடியாக சென்னை நிர்வாகத்தில் இருக்குமா? அல்லது தஞ்சை கலெக்டர் மூலமாக அது நிர்வகிக்கப்படுமா, அல்லது பி.டபிள்யூ.டி. மூலமாக நிர்வகிக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, விடுதலைப் போராட் டத்தின் நினைவுச் சின்னங்கள், தேசத் தலைவர்களுடைய நினைவுச் சின்னங்கள் இவைகளைப் போற்றிப் பாதுகாப்பதில் இந்த அரசு மிக அக்கறை உடையது

என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். ஆகவே இது அரசுப் பொறுப்பிலேயே இருக்கலாம் என்று அரசு கருதுகிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய கண்காணிப்பிலே இருந்தாலும், அது அரசின் பொறுப்பிலே இருப்பதாகத்தான் பொருள்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 5,000 ரூபாய் செலவில் அதைப் புதுப்பிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அதைவிட கொஞ்சம் அதிகம் செலவு செய்து சிறப்பாகச் செய்ய யோசிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, ஆரம்பத்திலே 5,000 ரூபாய் போதுமானது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கேள்வியின் அடிப்படையிலே வேண்டுமானால், அதைப் பற்றி ஆராய்ந்து சிறப்புடையதாகச் செய்வதில் அரசிற்கு எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் கிடையாது.

Bonus to Teachers.

* 32 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(*a*) whether the bonus sanctioned to teachers in Non-Government Educational Institutions in G.O. Ms. No. 1243, Education, dated 20th July 1971 has been paid to such teachers; and

(*b*) if not, the reasons therefor?

ஆசிரியர்களுக்கு பூரிப்பூதியம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கல்வித் துறையின் 20—7—1971 நாளிட்ட 1243-ஆம் எண் அரசு ஆணையில் அரசு நிறுவனமல்லாத கல்வி நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட பூரிப்பூதியம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதா?

(இ) இல்லையெனில் அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) & (இ) நீலகிரி மாவட்டத்தில் மூவருக்கு இந்த போனஸ் தொகை தரப்பட வேண்டும். தவிர இந்த போனஸ் பெறத் தகுதியுள்ள ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் போனஸ் தொகை வழங்கப்பட்டுவிட்டது. மேற்சொன்ன மூவரில் ஒருவர் இறந்து விட்டார். மற்ற இருவர் அத்தொகையைப் பெற அரசு கருவூலத்திற்கு வாராததாலேயே தரப்படவில்லை. வந்து கேட்டவுடன் அவர்களுக்கும் வழங்கப்படும்.

திரு. க. அறிவழகன்: தலைவரவர்களே, ஆசிரியர்களுக்கு பூரிப்பூதியம் வழங்குகிற திட்டத்தினுடைய விளக்கங்களைத் தர இயலுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். பூரிப்பூதியம் எதற்காக வழங்கப்படுகிறது? என்ன காரணத்தால் வழங்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இரண்டாவது சம்பளக் குழு இதுபற்றி "as a gesture, consider the payment of an ex-gratia (non-recurring) lumpsum bonus to the existing pensioners as one month's pension, subject to a maximum of Rs. 100" என்று சிபார்சு செய்திருந்தார்கள். அந்த சிபார்சை ஏற்றுத் தான் 1970-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் பெறுகின்ற பென்ஷன் அடிப்படையில் 2—10—1970 அன்றும் அதற்கு முன்னும் ஓய்வு பெறுகிறவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. 2—10—1970-க்குப் பிறகு ஓய்வு பெறுகிறவர்களுக்கு அத்தகைய நிலைமையில்லை.

திரு. க. அறிவழகன்: தலைவரவர்களே, 22—10—1970-க்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்குத் தரப்படுகிற பூரிப்பூதியம் ஊதியக் குழு பரிந்துரையின் படி தரப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட பூரிப்பூதியத்தை, பல்வேறு பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் மிகச்சிறப்பாகப் பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்கள் எல்லோருக்கும் பட்டயம் கொடுக்க முடியாது என்ற காரணத்தால் மிகச் சிறப்பாகப் பணியாற்றி மாணவர்களுடைய நல்ல வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபடுகிற ஆசிரியர்களுக்கு ஓய்வு பெறுகிற நேரத்திலே தருகிற திட்டத்தை அரசு வழங்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, 2—10—1970-க்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்று பென்ஷன் வாங்குகிற அனைவருக்கும் 100 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு subject to a maximum of Rs. 100 என்ற

போனஸ் திட்டம் தரப்பட்டிருக்கிறது. இதன்படி தரப்படாதவர்கள் 3 பேர்தான். அவர்களும் வந்து கேட்டபிறகு 2 பேருக்குத் தருகிற நிலை இருக்கிறது என்றுதான் நான் முதலில் குறிப்பிட்டேன்.

B.A., B.Sc. Graduates.

* 33. Q.—THIRU S. C. SENGOTTUVELAPPA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether any B.A., B.Sc., graduates working in Colleges have been ousted from service during 1971–72; and

(b) if so, the names of the colleges in which that was done and the reasons therefor?

பி.ஏ., பி.எஸ்.ஸி. பட்டதாரிகள்

திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கல்லூரிகளில் பணிபுரிந்து வந்த பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி பட்டதாரிகள் 1971-72-ம் ஆண்டில் எவரேனும் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளனரா?

(இ) ஆமெனில், எந்தெந்தக் கல்லூரிகளில் என்ன காரணத்திற்காக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளனர்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) &(இ) கல்லூரிகளில் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், முதுநிலைப் பட்டப் படிப்பில் முதல் அல்லது இரண்டாவது வகுப்பில் தேறியுள்ளவர்கள் தான் அரசினர் கல்லூரிகளில் போதனாசிரியர்களாகவும் செய்முறை விளக்குநர்களாகவும் நியமனம் செய்யப்படலாம் என்று ஆணை வெளியிடப்பட்டதின் விளைவாக, தகுதியில்லாத 139 பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி பட்டதாரிகள் 1971-72-ம் ஆண்டில் 55 கல்லூரிகளிலிருந்து (33 அரசினர் மற்றும் 22 தனியார்) தற்காலிகப் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டனர். இவர்கள் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் குறைவாகவே பணியாற்றியிருந்தார்கள்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் சிபார்சுகளில் பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி. பட்டம் பெற்ற டியூட்டர், டெமான்ஸ்டிரேடர்களுக்கு இடம் வைத்து, அவர்களுக்கு ரூ. 325 அடிப்படைச் சம்பளத்தில் ஒரு ஊதிய

விகிதமும், எம்.ஏ., எம்.எஸ்ஸி. படித்து டியூட்டர், டெமான்ஸ்டிரேட்டர்களாக இருப்பவர்களுக்கு ரூ. 400 அடிப்படைச் சம்பளம் வைத்து ஒரு ஊதிய விகிதமும் ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். அப்படியிருந்தும், இவர்களை இப்போது வெளியே அனுப்பியதற்குக் காரணம் என்ன? மறுபடியும் அவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வதைப்பற்றி அரசு பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, பி.ஏ., பி.எஸ்.ஸி. படித்தவர்களை டியூட்டர்களாக வைத்துக் கொண்டால் இன்ன சம்பளம் உண்டு என்று இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் சொல்லிற்று. பி.எஸ்ஸி. படித்தவர்களை டியூட்டர்களாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. கல்வித் தரத்தை உயர்த்த, எம்.ஏ., எம்.எஸ்ஸி. படித்தவர்களை மட்டும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கொள்கை அளவிலே முடிவெடுத்தது. ஒரு சிலர் நிரந்தரமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவர்கள் அப்படியே இருக்கிறார்கள். 2 ஆண்டு காலத்திற்கு மேலாக தாற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்டவர்களுக்கு சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக எடுத்துக்கொள்ள வாய்ப்புத் தரப்பட்டது. இரண்டு ஆண்டுக்குக் குறைவாக இருப்பவர்களை மட்டும் எடுத்துவிட்டு, எம்.ஏ., எம்.எஸ்ஸி. பட்டம் பெற்றவர்களை மட்டும் நியமிப்பது என்ற கொள்கையைக் கடைப்பிடித்ததன் காரணமாக இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, பதவியிலிருந்து விலக்கப்பட்டவர்கள், மீண்டும் எம்.ஏ., எம்.எஸ்ஸி. பட்டம் பெற்றால், அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட்டு, வேலையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அதில் ஒன்றும் ஆட்சேபணையில்லை. எம்.ஏ., எம்.எஸ்ஸி. பட்டம் பெற்று தகுதியுடையவர்களாக ஆக்கிக்கொள்வார்களேயானால், அந்த நிலைமை ஏற்படலாம். இப்போதே நிரந்தரமாக இருந்து, பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி. பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு இந்த வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டு, அவர்கள் எம்.ஏ., எம்.எஸ்ஸி. தகுதியுடையவர்களாக ஆவார்களேயானால், மேற்கொண்டு அவர்கள் பதவி வகிக்க வாய்ப்பு அளிக்கப்படும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: இந்த ஆணையின்படி வேலையில் நிரந்தரம் ஆக்கப்பட்ட பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி. பட்டதாரிகள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படவில்லை என்றும், தற்காலிகமாக இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் பணிபுரிந்தவர்கள்

[1974 சனவரி 23

100-க்கு மேற்பட்டவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள் என்றும் பதிலிலிருந்து தெரிகிறது. இந்த ஆணை பிறப்பிப்பதற்கு முன்னால் வேலையில் இருந்தவர்கள், தாற்காலிகமாக இருந்தால், 1975 வரை அவர்கள் வேலை பார்த்து, அதற்குள்ளாக எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றுவிட்டால், அவர்கள் வேலையில் தொடரலாம் என்று மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் முடிவு செய்து, தென் மாவட்டங்களில் அவர்கள் 1975 வரை வேலை பார்ப்பதற்கு அனுமதி வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. அதே நிலையில் மற்ற பல்கலைக் கழகங்களிலும் முடிவு எடுக்கப் பட்டு வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா? இப்போது வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் எந்த மாவட்டத்தில் அதிகமாக இருக்கிறார்கள்?

(பிற்பகல் 4-10)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக்கழகங்களுடைய முடிவுகளைப்பற்றி எனக்கு அதிகமாக விவரங்கள் தெரியாது. ஆனால் 55 கல்லூரிகளில், சென்னை, மதுரைப் பல்கலைக் கழகங் களுக்குட்பட்டவை, இதில் இருக்கின்றன என்று தெரிகிறது. வேண்டுமானால் அவைகளின் பெயர்களைப் படிக்கிறேன். உத்தமபாளையம், உசிலம்பட்டி, விருதுநகர் ஆகியவை இருப்பதால், மதுரைப் பல்கலைக்கழகமும் அடங்கி யிருக்கிறது என்று தெரிகிறது.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் சொன்னதுபோல், மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் தவணை கொடுத்து அவர்கள் பாஸ் செய்த பிறகும், பதவி நீக்கம் என்றால், அது பொருந்துமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அது தனியார் கல்லூரிகளைப் பொறுத்து இருக்கலாம். அப்படியும் வேலை நீக்கம் செய்வதில்லை. தாற்காலிக வேலை நிறுத்தம் தான்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே, உத்தரவு வந்த பிறகுதான் செய்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, எந்த வகையில் அந்தப் பல்கலைக் கழகம் அவ்வாறு முடிவு செய்திருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்குத்தான் பொருந்தும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் வேலை நீக்கம் என்பதாகாது. மூன்று, நான்கு, ஐந்து ஆண்டுகளாக, பி.ஏ. பி.எஸ்ஸி.

1974 சனவரி 23]

படித்தவர்கள் டெம்பரரியாக இருக்கின்றார்கள். அவர்களைப் பொறுத்து இந்த உத்தரவு இருக்காது என்று கருதுகிறேன். தனிக் கேள்வி போட்டால், விவரம் பெற்றுத்தர முடியும்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, இப்படி நீக்கப் பட்டவர்கள் வேறு வேலைக்குப் போவதற்கு வயது வரம்பு குறுக்கே நிற்கும். ஒரு குறிப்பிட்ட வயதுக்குள், அதாவது 25 வயதுக்குள் என்று நினைக்கிறேன் வேலையில் சேரவேண்டும். அதனால் மற்ற வேலைக்குப் போக முடியாமல் போய் விடக்கூடாது. ஆகையினால் அவர்களுக்கு ஏதாவது கன்செஷன் கொடுக்கப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இரண்டு ஆண்டுக்குள் இருப்பவர்களுக்குத்தான் இந்த உத்தரவு பொருந்தும் என்று கருதுகிறேன். சாதாரணமாக பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி. படித்தவர்கள் 20 21 வயதுக்குள் முடித்துவிடுகிறார்கள். ஆகையினால் 22 அல்லது 23 வயதுக்குள் தான் இருக்கும். அப்படிப்பட்ட நெருக்கடி எதுவும் ஏற்படாது என்று கருது கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி. படித்தவர்கள் தற்சமயம் இருந்து வருகிறார்கள். அதற்குப் பின்னால் சேரக்கூடியவர்கள் எம். ஏ., எம்.எஸ்ஸி. படித்தவர்களாக வருகிறார்கள். அவர்களும் அந்தப் பட்டம் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுக்கப்படும்போது, இந்த உத்தரவு போட வேண்டிய அவசியம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அந்த உத்தரவு தாற்காலிகமாக இருந்தவர்களை வேலை நீக்கம் செய்வது என்றுதான் குறிப்பிடுகிறது. நிரந்தரமாக இருந்தவர்கள் யாரையும் எடுக்கவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்டவர்களைப் பாதிக்காது என்று கருதுகிறேன். நிரந்தரமாக வேலையிலிருந்தவர்களை நீக்குவதாகக் கருதக்கூடாது. ஆகவே தான் இரண்டு ஆண்டுகாலம் என்று போடப்பட்டது. இல்லையேல் மூன்று, நான்கு, ஐந்து ஆண்டுகாலம் உள்ளவர்களையும் எடுக்க வேண்டிய நிலை வந்திருக்கும். அவர்கள் இருந்துகொண்டுதான் இருப்பார்கள். தகுதி உள்ளவர்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் முயற்சி செய்யப்பட்டது. கல்லூரியின் கல்வித் தரம் உயர வேண்டும் என்று சொல்கின்ற வகையில், நிபுணர்களுடைய அறிக்கையும் அவ்வாறு கூறுவதால், எம்.ஏ., படித்தவர்களை வைக்க வேண்டும் என்று கருதப்பட்டது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவர் அவர்களே, சில தனியார் கல்லூரிகளில், ஐந்து ஆண்டு காலமாகியும், அரசாங்கம் அனுமதி கொடுக்கவில்லை என்று காரணம் சொல்லி, வேலை நீக்கம் செய்திருக்கிறார்கள். தனியார் கல்லூரி களில் இந்த நிலைமை ஏற்பட்ட இடங்களில் மீண்டும் அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசு உத்தரவு பிறப்பிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இதுபற்றி விவரக் குறிப்பு இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால், ஆராயலாம்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவர் அவர்களே, எந்தெந்தக் கல்லூரிகளில் அவ்வாறு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று அரசுக்கு பல்கலைக்கழகம் மூலம் விவரங்கள் வந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, விவரக் குறிப்பு என்னிடம் இல்லை. மீண்டும் தரப்பட்டால் ஆராயலாம்.

Non-teaching Staff.

* 34. *Q.*—THIRU K. S. GANAPATHI (on behalf of THIRU M. RAJAH IYER): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(*a*) whether the non-teaching staff in aided High Schools have to attend schools during the school holidays and the summer vacation;

(*b*) if so, the details thereof; and

(*c*) the leave privileges for which they are eligible?

ஆசிரியரல்லாத பிற பணியாளர்கள்

திரு. கே. எஸ். கணபதி (திரு. எம். ராஜா அய்யர் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டு கிறேன்—

(அ) மானியம் பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரிய ரல்லாத பிற பணியாளர்கள் பள்ளி விடுமுறை நாட்களிலும், கோடை விடுமுறையிலும் பள்ளிக்குச் செல்ல வேண்டுமா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

(உ) அவர்கள் பெறத் தகுதியுள்ள விடுப்பு உரிமைகள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) & (இ) உதவி பெறும் பள்ளிகளிலுள்ள ஆசிரியர் அல்லாத அலுவலர்கள் ஏதேனும் அலுவல் காரணங்களைக்கொண்டு கோடை விடுமுறையைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என ஆணையிடப்பட்டாலன்றி சாதாரணமாக அவர்கள் கோடை விடுமுறையைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

(உ) பணத்திற்காக விடுப்பு ஒப்புவிப்பு வசதி உள்பட அரசு அலுவலர் களுக்கு இருக்கும் எல்லா விடுப்பு வசதிகளும் உதவி பெறும் பள்ளிகளிலுள்ள எல்லா ஆசிரியரல்லாத அலுவலர்களுக்கும் இருக்கின்றன.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு உள்ளது போல் இவர்களுக்கும் அளிக்கப்படலாம் என்று அரசு ஒரு ஆணை பிறப்பிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அப்படித் தெளிவாகப் போட்டால்தான் நலம் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அது பற்றி விவரக் குறிப்பு என்னிடம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால், விவரம் தரப்படும்.

திரு. க. அறிவழகன்: தலைவரவர்களே, மான்யம் பெறுகின்ற பள்ளிகளில் பணி புரியும் கடைநிலை ஊழியர்கள் கோடை விடுமுறைகளில் பள்ளிக்கு வர வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது. அது மட்டுமல்லாமல், அந்தக் கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு இன்னும் மாதம் 15 ரூபாய்தான் சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது. நம்முடைய அரசின் பொதுப் பணித் துறை மற்ற துறைகளில் உள்ள கடை நிலை ஊழியர்களுக்கு நிரந்தர வசதி செய்து தரப்பட்டுள்ளதுபோல், அரசாங்கப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு உள்ளது போல், தனியார் பள்ளி கடைநிலை ஊழியர்களுக்கும் எல்லாச் சலுகைகளும், சம்பளமும் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இப்பொழுது அதைப் பற்றிச் செயற்குறிப்பு ஏதும் இல்லை. தனியாக ஆராயலாம்.

தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார்: தலைவர் அவர்களே, மான்யம் பெறுகின்ற பள்ளிகளில் உள்ளவர்கள் கோடை விடுமுறையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பணிக்கு வராமலிருந்தால், சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன்.

தேர்வு முடிவுகள் அறிவிக்கப்படுவது போன்றவை நடைபெற வேண்டிய நேரம் அது. கோடை விடுமுறை கொடுக்காமல் அரசு ஊழியர்களுக்குக் கொடுப்பது போல் கொடுக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அரசு ஊழியர்களுக்குள்ள மற்ற, மற்ற விடுமுறைகள் அவர்களுக்கும் உண்டு என்று குறிப்பு இருக்கிறது.

"As regards the school holidays, it is stated that the non-teaching staff in aided secondary schools should follow the list of holidays for the staff of Government offices, fixed by the Government every year."

அந்த ஊழியர்களுக்குக் கொடுப்பது போல் இவர்களுக்கும் கொடுக்கலாம் என்ற அடிப்படையில் இருக்கிறது.

"They are to adhere to the working hours fixed for the Government offices, and even they are expected to attend office on school holidays and sign the attendance register. School holidays will be treated as vacation if they exceed 15 days in duration".

என்ற முறையில் ஆசிரியர்கள் அல்லாதவர்களின் பணிகள் போடப்பட்டுள்ளன.

திரு. க. அறிவழகன்: தலைவரவர்களே, விடுமுறை பற்றி மற்ற அரசுத் துறை ஊழியர்களுக்கு உள்ளது போல் இவர்களுக்கும் உண்டு என்று அரசு அறிவிப்பு திட்டவட்டமாக வரவேண்டும். கோடை விடுமுறையைச் சரிவர அளிக்காத நிலையும், மற்ற விடுமுறைகளைக் கொடுக்காத நிலையும் பல பள்ளிகளில் இப்பொழுதும் இருந்து வருகிறது.

MR. CHAIRMAN: Supplementaries must always be short.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது இருக்கின்ற நிலைமையில் எப்படி நடைபெற்று வருகிறது என்று புரியவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியது கவனத்தில் கொள்ளப்படும்.

Trade Union Rights to Teachers.

*35 Q.—THIRU S. MUTHUSWAMY: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether any resolution has been sent to the Government from Tamil Nadu Elementary School Teachers' Federation, requesting that teachers should be given trade union rights; and

(b) if so, the action taken thereon?

ஆசிரியர்களுக்குத் தொழிற்சங்க உரிமை

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஆசிரியர்களுக்கு தொழிற் சங்க உரிமை வழங்க வேண்டுமென தமிழ்நாடு தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர் கூட்டணியிடமிருந்து அரசுக்கு தீர்மானம் அனுப்பப்பட்டதா?

(இ) ஆமெனில், அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) 20—1—1973-ல் கோவையில் நடைபெற்ற தமிழ்நாடு தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் மாநில வெள்ளிவிழா மாநாட்டில் ஆசிரியர்களுக்குத் தொழிற்சங்க உரிமை வழங்க வேண்டுமென நடுவண் அரசினைக் கேட்டுக் கோரிக்கை விடப்பட்டது.

(இ) மேற்படி கோரிக்கை நடுவண் அரசைக்கேட்டு விடப்பட்டுள்ளதால், இதன்மீது மேல் நடவடிக்கை எடுக்கும் அவசியம் ஏற்படவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் தொழிற் சங்க உரிமை என்று குறிப்பிட்டார்கள். என்ன விதமான உரிமை அவர்கள் கேட்கிறார்கள் என்று தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அதைப் பற்றிய விவரம் தெரியவில்லை. ஆனால் தொழிற்சங்க உறுப்பினர் ஆவதற்கான உரிமை வழங்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, இது நடுவண் அரசுக்குத் தெரிவிக்கப்படுமேயானால், ஏற்கெனவே நம்முடைய அரசு அவர்களுக்கு வாக்குரிமை வேண்டும் என்று சொல்கின்றபோது, இதை மத்திய அரசுக்கு வேறு விதமாகப் பரிந்துரை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசாங்கத்தின் முடிவானாலும் மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் பரிந்துரை செய்வதானாலும், இந்தக் கருத்தைத்தான் வலியுறுத்தி வருமே தவிர, வேறு கருத்து சொல்லப்படாது. ஏனென்றால் பள்ளிகள் எல்லாம் தொழிற்சாலைகளாகவும், ஆசிரியர்கள் எல்லாம் தொழிலாளர்களாகவும் மாற்றப்படும் நிலைமை எந்த வகையிலும் நல்லது ஆகாது. மத்திய அரசாங்கம் எங்களைக் கருத்து கேட்கவில்லை. கேட்டாலும் எங்களைப் பொறுத்தவரையில், இந்தக் கருத்தைத்தான் சொல்வோம். இது ஒரு சர்வீஸ், தொண்டு, பணி என்ற அடிப்படையில் நடைபெற வேண்டியது. பிறகு பல பிரச்சினைகள் வரும். ஏழு மணி நேரம், எட்டு மணி நேரம், 52 ஞாயிற்றுக் கிழமைகள், 15 நாட்கள் விடுமுறை என்று எல்லாம் வரும். தொழிலாளர், தொழிற்சாலை, உற்பத்தி, தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ், இப்படி பல உரிமை எல்லாம் வருகிறது. ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு பல வழிகள் இருக்கின்றன. தனியாக அவர்கள் தங்களுடைய சலுகைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு வழி வகைகள் இருக்கின்றன. தொழிற் சங்க உரிமை பெற்றுத்தான் அவைகளைப் பெற்றாக வேண்டும் என்பதில்லை. தனியாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியவர்கள், அந்த வகையில் செய்யலாமே தவிர, தொழிற் சங்கச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வருவது அவசியமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4-20)

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றுகிறவர்கள் மட்டும்தான் தொழில் செய்கிறார்கள் என்று பொருளா? அவர்கள் மட்டும்தான் தொழிலாளர்கள் என்று கருதப்படுகிறார்களா? ஆசிரியர்களுடைய தொழில் ஒரு தொழில் இல்லையா? எந்தத் தொழிலை ஆற்றுபவர்களுக்கும் தொழிற் சங்க உரிமை இருக்கிறதென்று சொல்லும்போது, ஆசிரியர்களுக்கும் அந்த உரிமை கொடுக்கப்படுமா? ஆசிரியர்கள் தொழிலையும் ஒரு தொழிலாகக் கருதி தொழிற் சங்க உரிமையை அவர்களுக்குக் கொடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அப்படிப் பார்ப்போமானால், அரசாங்கப் பணியில் உள்ளவர்களைப் பார்த்து விட்டுத்தான், ஆசிரியர்கள் தொழிலுக்கு வரவேண்டியிருக்கும். இதைத் தொழிற் சங்கமாகக் கருதினால், தொழிலாளர்கள், "ஆசிரியர்கள் எல்லாம் 4½ மணி நேரம், 5 மணி நேரம் தான் வேலை செய்கிறார்கள்; நாங்களும் அப்படித்தான் வேலை செய்வோம்" என்று சொல்லுவார்கள். ஆசிரியர்கள் ஒரு வருடத்தில், 365 நாட்களில் 200 நாட்கள் தான் வேலை செய்கிறார்கள்; நாங்களும் அப்படித்தான் வேலை செய்வோம் என்று இவர்களைப் பார்த்து அவர்கள் கேட்பார்கள்.

அந்த வேலை வேறு; இந்த வேலை வேறு. தொழிலாளர்களோடு ஆசிரியர்களை ஒப்பிடுவது சரியல்ல என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். தொழிலாளர்களுடைய பணி முறைகள் வேறு, ஆசிரியர்களுடைய பணிமுறைகள் வேறு. ஆசிரியர்கள், அவர்களுடைய உரிமைகளை வசதிகளைத் தனியாகக் கோரலாம். அவர்கள் அவற்றைத் தனியாகப் பெற முயற்சி செய்யலாம் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும்:

THIRU G. VASANTHA PAI: Mr. Chairman, Sir, is not the right to form associations guaranteed by the Constitution and if so, how could the Central Government deprive these persons of the right to form Unions, when the Constitution has not been amended to that effect?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அதுபற்றி இந்திய அரசாங்கம் என்ன கருதுகிறதென்று தெரியவில்லை. அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்று நாம் கூறுவதும் இல்லை. சாதாரணமாக ஆசிரியர் சங்கங்கள் என்று அமைத்துக் கொள்கிறார்கள். தொழிற் சங்கங்கள் என்று அமைக்க மத்திய அரசு அனுமதிக்கிறதா என்று குறிப்புகள் இல்லை.

திரு. எல். பலராமன்: தலைவரவர்களே, ஆசிரியர்கள் பணி தொழிலா அல்லது தொண்டா என்று விளக்குவதற்கு அரசு அதைப் பற்றிப் பரிசீலிக்குமா? அதுபற்றி அரசு என்ன முடிவு எடுத்திருக்கிறதென்று அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் கூட்டணி, முன்னணி என்ற நிலை ஆசிரியர்கள் மத்தியில் இருக்கின்றது. அதற்கு அரசாங்கம் அங்கீகாரம் அளித்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அது தொழிலா அல்லது தொண்டா என்று இனிமேல் ஆராய்ந்து, ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டிய நிலைக்கு வர வேண்டிய அவசியமில்லை. தொழிலுக்கு என்று இலக்கணம் கொடுத்தால், அது தொழிலாகவும் இருக்கலாம்; தொண்டாகவும் இருக்கலாம். ஆக எது ஒன்றும் தொழிலாகவோ தொண்டாகவோ மட்டும் இருக்க முடியாது. இவற்றைப் பொறுத்த வரையில் 'எஜுகேஷனல் சர்வீஸ்', 'மெடிகல் சர்வீஸ்' என்று அழைக்கிறோம். தொழிலைத் தொண்டுள்ளத்திற்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்றாகக் கருதுகிறோம். சம்பளம் போன்றவைகளை வழங்கும்போது, தொண்டு செய்பவர்கள் சம்பளம் வாங்கலாமா என்ற கேள்வி வரும். அந்த நிலைமையில் அது தொழிலாகக் கருதப்படுகிறது. அந்தத் துறையின் தனித் தன்மைக்கு இணங்க இவைகளைக் கவனிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இரண்டு விதமாக இருக்கிறது. 'பிசிகல் ஒர்க்'; 'மென்டல் ஒர்க்' என்று இருக்கிறது. கை, கால்களால் வேலை செய்பவர்கள் தொழிலாளர்கள். மூளையால் வேலை செய்பவர்கள் ஆசிரியர்கள். இரண்டையும் ஒன்றாக்கலாமா?

புலவர் ஒ. அறிவுடை நம்பி: தலைவரவர்களே, ஆசிரியர்களுடைய பணியை தொண்டு என்கின்ற அளவில் நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எனவே அவர்களிடமிருந்து தொழில் வரி வாங்குவதைத் தவிர்க்க அரசு ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, ஆசிரியர்கள் தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எனக் கருதினால் அது எங்கே கொண்டுபோய்விடுமோ என்று எண்ணுகின்ற அளவுக்கு புலவர் அறிவுடைநம்பி அவர்களுடைய கேள்வி இடம் தருவதாக அமைகிறது. அது தொழிலா, தொண்டா என்பதுபற்றி மாண்புமிகு தலைவரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பெரும்பகுதி வேலை செய்பவர்களுக்கு கை, கால்கள் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களுக்கு மூளை வேலை செய்யும். அப்படியானால், ஆசிரியர்களுக்கு கை, காலே வேலை செய்யாதா என்றதொரு கேள்வியைக் கேட்க முடியாது. ஆக தொழிலா, தொண்டா என்று கேட்கும்போது, ஆசிரியர் பணி பொதுவாகத் தொண்டின் அடிப்படையில் வரும் சர்வீஸாகக் கருதப்படும்.

THIRU S. T. ADITYAN: Mr. Chairman, Sir, will the Hon. Minister be pleased to say what exactly the present demand is? Is it a demand to form associations or to form Trade Unions under the Trade Unions Act?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, ஆசிரியர்களுக்குத் தொழிற் சங்க உரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று மாநாடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறது என்ற அளவுக்குக் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்கள் இரண்டு வகையான தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்களென்றும், கருத்தால் உழைப்பவர்கள், காத்தால் உழைப்பவர்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். காத்தால் உழைப்பவர்களும் மூளையோடு பணியாற்றுகிறார்கள்; ஆசிரியர்களுடைய மூளையோடு, அவர்களுடைய உழைப்பும் அதில் இருக்கிறது. இவர்கள் இரண்டு பேரும் தொழில் செய்பவர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள் என்பதால், ஆசிரியர்களுக்கும் தொழிற் சங்க உரிமை வழங்கப்படுமா? அப்படி வழங்குவதால் எவ்விதக் குற்றமோ

வேறு பயங்கரமான பாதிப்போ வாராது. எனவே ஆசிரியர்களுக்கான உரிமைகள் வழங்கப்படுவது அரசு மீண்டும் பரிசிலிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன். தொழிற் சங்க உரிமைகளை வழங்கும்போது அதற்கான கண்ணோட்டம், சட்ட திட்டங்கள், விதி முறைகள், மற்றவைகள் மாறுபடுகின்றன. ஆசிரியர்களுக்கான சட்ட திட்டங்கள் மாறுபடுகின்றன. ஆகவே இப்போது ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கின்ற அதே நிலைதான் இருக்க வேண்டுமென்று அரசினுடைய கருத்தாகும்.

Evening Colleges.

* 36. *Q.*—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(*a*) whether the Government are aware that a large number of persons seeking admission into the evening colleges are denied admission due to paucity of seats in Madras City and in the districts; and

(*b*) the steps taken thereon?

மாலை நேரக் கல்லூரிகள்

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னையிலும், மாவட்டங்களிலும் உள்ள மாலை நேரக் கல்லூரிகளில் சேர விழையும் மாணவர்களில் பலருக்கு இடப்பற்றாக்குறை காரணமாக அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது என்பதை அரசு அறியுமா?

(இ) இது குறித்து அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) இதுபற்றி அரசுக்கு யாதொரு புகாரும் வரவில்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, சென்னையிலே பெண்கள் மாலை நேரக் கல்லூரி ஒன்றை ஆரம்பிக்க அரசு உத்தேசித்துள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இப்போது சென்னையிலே பெண்களுக்கு மாலை நேரக் கல்லூரி இருந்து வருகின்றது. இராணி மேரிக் கல்லூரியில் இருக்கிறது. அங்கே புகுமுக வகுப்பில் 180 இடங்களும், பி.ஏ. பட்டப் படிப்பில் 100 இடங்களும் இருக்கின்றன. ஆனால் வந்து சேர்ந்திருப்பவர்கள் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறார்கள். புகுமுக வகுப்பிற்கு 180 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டாலும், 17 பேர்கள்தான் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். பட்டப் படிப்புக்கு 100 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டாலும், 43 பேர்கள்தான் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அதைத் தவிர வட சென்னை பெண்கள் கல்லூரியில் புகுமுக வகுப்பிற்கு 200 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதில் 24 பேர்களும், பட்டப் படிப்பிற்கு 120 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதில் 10 பேரும் சேர்ந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இந்த மாலை நேரக் கல்லூரிகளுக்கு வருகின்ற மாணவர்கள் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறார்கள் என்று சில இடங்களிலிருந்து அரசுக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறதா? அதை அரசு ஆராயுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் அவர்களுக்கு அட்டெண்டன்ஸ் உண்டா என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, பகல் நேரக் கல்லூரிகளில் என்ன விதி முறைகள் இருக்கின்றனவோ, அதே விதிமுறைகள்தான் மாலை நேரக் கல்லூரிகளிலும் கையாளப்படுகின்றன. சொல்லிக் கொடுக்கிற கால அளவு நீட்டிக்கப்படுகிறது. மாலை நேரக் கல்லூரிகளைப் பொறுத்த வரையில், ஆண்கள் கல்லூரிகளில் எல்லா இடங்களும் நிரம்புகின்றன. போகப் போக பெண்கள் கல்லூரிகளில் உள்ள இடங்களும் நிரம்பக் கூடும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : தலைவரவர்களே. மாலை நேரக் கல்லூரிகளில் பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்கள், காலை நேரக் கல்லூரிகளிலும் பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்களாக இருக்கிறார்கள். மாலை நேரக் கல்லூரிக்குத் தனியாக ஆசிரியர்களை நியமித்தால், வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைக் குறைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். சில கல்லூரிகளில் பகல் நேரத்தில் பணி புரிபவர்களே மாலை நேரத்திலும் பணி புரியும் நிலை இருக்கிறது. எனவே படித்து வேலையில்லாத முதுநிலைப் பட்டதாரிகளுக்கு மாலை நேரக் கல்லூரிகளில் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க அரசு தக்க உத்தரவு பிறப்பிக்குமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இப்போதிருக்கும் ஏற்பாட்டில் எவ்விதக் குறைபாடும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மாலை நேரக் கல்லூரிகளுக்கு தனியாக நியமித்தால், அதிகச் செலவாகுமென்று தெரிகிறது. பகல் நேரக் கல்லூரியில் பணி புரிபவர்களே, தனி ஊதியம் பெற்று, மாலை நேரக் கல்லூரிகளையும் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏராளமான மாணவர்கள் மாலை நேரக் கல்லூரிகளில் சேரும்போது, அது பற்றித் தனியாக யோசிக்கலாம்.

Sanskrit Colleges

* 37. Q.—THIRU L. BALARAMAN : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) the number of Sanskrit Colleges in our State and the places where they are located;

(b) among them, the number of colleges run by the Government and the number of colleges under private management;

(c) the number of students studying there; and

(d) among them, the number of students belonging to foreign countries and the neighbouring States?

சம்ஸ்கிருதக் கல்லூரி

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நம் மாநிலத்தில் சம்ஸ்கிருதக் கல்லூரிகள் எத்தனை, எங்கெங்கு உள்ளன?

(இ) அவைகளுள் அரசு எத்தனை நடத்துகிறது? தனியார் எத்தனை நடத்துகின்றனர்?

(உ) எவ்வளவு மாணவர் பயில்கின்றனர்?

(எ) அவர்களுள் அன்னிய நாட்டு—அண்டைய மாநில மாணவர் எத்தனை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) சென்னை, மைலாப்பூரில் "சென்னை சம்ஸ்கிருத கல்லூரி" என்ற பெயரில் ஒரு கல்லூரி மட்டும் இம்மாநிலத்தில் உள்ளது.

(இ) சென்னை சமஸ்கிருதக் கல்லூரி தனியார் துறையைச் சார்ந்தது. அரசு துறையில் எக் கல்லூரியும் இல்லை.

(உ) சென்னை சம்ஸ்கிருதக் கல்லூரியில் 20 மாணவர்கள் "சிரோன்மணி" வகுப்பில் பயில்கின்றனர்.

[1974 சனவரி 23

(எ) அன்னிய நாட்டு மாணவர்கள் எவரும் பயிலவில்லை. மைசூர் மாநிலத்தில் இருந்து மூன்று மாணவர்களும், கேரள மாநிலத்திலிருந்து ஒரு மாணவரும், ஆந்திர மாநிலத்திலிருந்து ஒரு மாணவரும் இக்கல்லூரியில் பயில்கின்றனர்.

Conversion of Pulavar Diploma into a Degree.

* 38 *Q.*—THAVATHIRU KUNDRAKKUDI ADIGALAR: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(*a*) whether any representation was received by the Government requesting conversion of the Pulavar Diploma into a Degree; and

(*b*) if so, the action taken thereon by the Government?

புலவர் பட்டயத்தைப் பட்டமாக்குதல்

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) புலவர் பட்டயத்தைப் பட்டமாக்கும்படி அரசிற்கு கோரிக்கை ஏதேனும் வந்ததா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) பல்கலைக் கழகங்கள் தான் இது குறித்து முடிவெடுக்க வேண்டும். இது குறித்து அரசும் பல்கலைக் கழகங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு வருகிறது.

(பிற்பகல் 4-30)

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, புலவர் பட்டயத்தை ஒரு பட்டமாக அங்கீகரிப்பதற்கு ஆங்கிலத்தையும் ஒரு பாடமாக சேர்த்துப் படிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டு வருவது உண்மையா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, பி.ஏ. வகுப்புக்குரிய ஆங்கிலத்தில் அவர்கள் அறிவு பெறவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். புகுமுக வகுப்பு, பி.ஏ. வகுப்பு ஆங்கிலத்தில் அவர்கள் அறிவு பெற்றுவிடுவார்களேயானால், அவர்களுக்கு பி.ஏ. பட்டம் வழங்கலாம் என்று மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் முடிவு எடுத்திருக்கின்றது. அதேபோல சென்னைப் பல்கலைக் கழகமும் முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டிருக்கின்றது.

1974 சனவரி 23]

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, பி.ஏ. பட்டம் அல்லது புலவர் பட்டம் தருவது தமிழ் இலக்கியப் படிப்புக்காக. ஆங்கிலத்தில் இலக்கியப் படிப்புக்காக அல்ல. தமிழில் இலக்கியப் படிப்புக்கு பட்டம் தருகிறபோது, ஏற்கெனவே எஸ்.எஸ்.எல்.சி. யில் அடிப்படை ஆங்கிலத்தைப் பயின்று இருப்பவர்களுக்கு மேலும் ஆங்கிலத்தைக் கட்டாய பாடமாக வைத்து அதைப் படித்தால் தான் தமிழுக்குப் பட்டம் தர முடியும் என்பது, எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்ற அரசினுடைய கொள்கைக்கு ஒத்தது தானா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, வேண்டுமானால் தனிப் பட்டம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். இப்போது அந்தப் பட்டம் கொடுப்பது எதற்கு என்று கேட்டால், 10-வது வரையில், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரையில் படித்திருக்கின்றார்கள். பிறகு 4 ஆண்டு காலம் புலவர் வகுப்பு படித்துவிட்டிருக்கின்றார்கள். பி.டி. ஆசிரியருக்குச் சமமாக முதல் நிலை தமிழாசிரியர் வருகிறபோது, பி.ஏ. படித்துவிட்டு வர வேண்டும் என்கின்ற ஒரு நிலைமை வற்புறுத்தப்படுகிறது. ஆகவே இந்தத் தகுதியைப் பெறுவதற்காகத் தான் இந்தப் பட்டப் பிரச்சினையெல்லாம் வருகின்றது. அது வருகின்றபோதுதான் அவர்களை மறுபடியும் பி.ஏ. வரையில் படிக்கச் சொல்லும் அளவுக்கு நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவர்களும் மற்றவர்களைப் போல 14 ஆண்டுகள் பணியில் தொடர்ந்து இருந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் ஆங்கில மொழியை மட்டும் அந்த அளவுக்குத் தனியாக தாங்களே படித்து, தனிப் பரிட்சை எழுதி பாஸ் செய்துவிடுவார்களேயானால், அவர்களை பி.ஏ. பட்டம் பெற்றவர்களுக்குச் சரி சமமாக வைத்துக் கொண்டு, தலைமையாசிரியர் அல்லது மேற்பதவியில் அமர்த்தலாம் என்று பல்கலைக் கழகம் சொல்லுகிறது. அந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையிலேதான் இது வற்புறுத்தப்படுகிறது. புலவர் என்பதையே பட்டமாக ஆக்கலாம் என்று சொன்னால், அதைக்கூட ஆக்கிவிடலாம்; ஆனால் தலைமையாசிரியர் பதவிக்கு வருகிறபோது, பழைய தன்மையிலே கூறப்பட்டிருக்கின்ற விதிமுறைகளைத் தான் பின்பற்ற முடியும்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, பிற மாநிலங்களில் தாய் மொழியில் பட்டம் பெறுவதற்கு இப்படிப்பட்ட நிபந்தனைகள் இல்லை. தமிழ்நாட்டில் மட்டும் தமிழே உயிர் மூச்சாக உள்ள அரசில், இந்தத் தடைகள் இருப்பது நியாயமானதாகத் தோன்றவில்லை. மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பதுபோல, தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கின்ற தகுதிக்கு, தமிழ் நாடு அரசும் தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு பட்டம் வழங்க வேண்டும் என்பது

[1974 சனவரி 23

அவர்களுடைய நீண்ட நாளைய கோரிக்கை. அரசு அதைப்பற்றி பல்கலைக் கழகத்திடம்,—அது விதிகள் தடையாக இருந்தாலும்—அதனுடைய கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ளும்படி வற்புறுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பிற மாநிலங்களில் மொழியாசிரியர்களின் நிலைமைகள் எப்படி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று திட்டவட்டமாக, தெளிவாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில், கூடுமானவரை தமிழாசிரியர்களுக்கு, எந்தெந்த வகையில் சலுகைகள் தர முடியுமோ அவற்றையெல்லாம் தந்துகொண்டு வருகிறோம். மற்ற மாநிலங்களைப் பின்பற்றி பல்கலைக் கழகம் முடிவெடுக்க வேண்டும் என்று தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் அப்படி இருக்குமானால், அதைக்கூட எடுத்துக் காட்டி, பல்கலைக் கழகங்களை அதன்படி முடிவெடுக்க, அதற்கு இணங்கும்படியாகக் கூடச் செய்யலாம் என்ற நிலைமைகள் உண்டு. அதைப்பற்றி பல்கலைக் கழகங்களுக்கு எழுதியிருக்கின்றோம்.

THIRU A. R. DAMODARAN : Mr. Chairman, Sir, at present, persons who have to obtain the Bachelor's Degree in English, French, Science, Physics, Chemistry and Mathematics have also to read a language in their Degree course. May I know, Sir, whether by the reform that is suggested, the Government also feel that the language study may be totally omitted, while preparing for the Bachelor's Degree in Colleges?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மற்ற பாடங்களைப் பொறுத்தவரையில், இத்தகைய மாற்றங்கள் இல்லை. ஆனால் புலவர் பட்டம் படித்திருப்பவர்களுக்கு டிப்ளமோ என்ற அளவுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. பட்டமாக அதை மாற்ற வேண்டுமென்றால், இன்னின்ன தகுதிகளைப் பெற வேண்டுமென்று பல்கலைக் கழகங்கள் வற்புறுத்துகின்றன. அதைப்பற்றித் தான் பல்கலைக் கழகங்கள் ஆராய்ந்து முடிவெடுக்க வேண்டும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, புலவர் என்ற பட்டயத்தையே பட்டமாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அரசே இந்தமாதிரிப் பட்டம் கொடுக்க முடியாதா? பல்கலைக் கழகங்கள்தான் செய்ய வேண்டுமா என்று அறிய விரும்புகின்றேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக் கழகங்கள் தான் பட்டங்களை வழங்குவதற்கு உரிமை பெற்றிருக்கின்றன.

1974 சனவரி 23]

THIRU G. VASANTHA PAI : Mr. Chairman, Sir, was it not due to the requests from the Pulavars themselves that English was also made one of the languages to be studied for the Degree course? Was it not because a request was received from those who studied for the Pulavar examinations, as well as those who were well-acquainted with Tamil, that English also be studied in the Degree Course, because they thought that English was an essential ingredient to make their position in life more secure?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, புலவர்களைப் பொறுத்த வரையில், புலவர் பட்டத்தையே டிகிரியாக மாற்றித் தரவேண்டுமென்றுதான் கேட்கிறார்கள். அதற்கு பல்கலைக் கழகம் ஒத்து வரவில்லை. ஒத்து வருவதற்காக, குறைந்த அளவுக்கான நிபந்தனைகள், விதி முறைகள் இவைகளை நிர்ணயித்து வகைப்படுத்த வேண்டுமென்ற நிலையிலேதான் மதுரைப் பல்கலைக் கழகமும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகமும் ஆராய்ந்து சில பல முடிவுகளை எடுத்திருக்கிகிறார்கள்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் புலவர் பட்டம் பெற்றவர்கள் தலைமை ஆசிரியராக வருவது வேறு விஷயம். அவர்கள் தலைமை ஆசிரியராக வருகிறபோது, அதை ஆலோசிக்க வேண்டும். தனி மொழிக் கல்விக்கு, இலக்கியப் படிப்புக்கு பட்டம் தருகிற கருத்து இருக்கின்றதா இல்லையா என்பதிலே இந்த அரசாங்கத்தினுடைய தெளிவான, துணிவான கொள்கை என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை என்பதில்லை. பல்கலைக் கழகங்கள் பட்டங்கள் கொடுப்பதற்கு என்று சில பல விதிமுறைகள் வகுத்து வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த விதிமுறைகளில் உள்ள தன்மைகளின்படி இப்போது புலவர் பட்டம் வழங்குகின்றது. அதுபற்றி பல்கலைக் கழகங்கள்தான் முடிவு செய்ய வேண்டியவைகளாக இருக்கின்றன.

திரு. செ. முத்துசாமி : இது வரையில் பல்கலைக் கழகங்களிலே அப்படி ஒரு கொள்கை இல்லை என்பதைக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பட்டம் வழங்குவதில் ஏற்கெனவே இவர்களுக்குச் சிக்கல் இருக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். ஆசிரியர்கள் புரொமோஷன் பெற்றுச் செல்லும் போது அவர்களுக்குச் சங்கடம் ஏற்பட்டு விடுமே என்பதற்காகத்தான் ஆங்கிலத்தை அவர்கள் படிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுவும் பல பேர்

தமிழே தெரியாதவர்கள்கூட இந்த நாட்டிலே வந்து நல்ல பொறுப்பிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பின்னர் ஒரு ஐந்தாண்டு காலத்திலே படித்துக் கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கையில் இருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலே இன்று தமிழர்கள் ஆள்கின்றார்கள், அரசு தமிழ் மொழிக்கு முக்கியத்துவம் தந்திருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் தமிழ் மொழியிலே படித்தவர்களுக்கு பட்டம் வழங்கப்பட்டு, அந்தப் பட்டத் தகுதியிலேயே அவர் தமிழ் ஆசிரியராகச் செல்லும்போது, அவர்கள் இத்தனை ஆண்டுகளிலே, இன்னின்ன மொழியைப் படித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு விதியை வகுக்கலாம். இந்த முறையில் அரசு செயல்பட முன்வருமா? தமிழ் படிப்புக்கு பட்டம் அளிப்பதற்கு அரசினுடைய கொள்கை என்னவென்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன். அங்கத்தினர் திரு. கணபதி அவர்களே இதை எதிர்ப்பார்கள். அவர்களும் தமிழ் ஆசிரியர்களாகத்தான் இருக்கின்றார்கள். பி.ஏ., பி.டி. பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்களிடமிருந்தும் ஆட்சேபணைகள் வருகின்றன. இதற்கு ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்கு, பல்கலைக் கழகங்கள் மூலமாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்த அளவிலேதான் இரு சாரார்க்கும் சரிசமமாக இருக்க, எடுகேசனல் குவாலிபிகேஷன் என்பதிலே, கல்வித் தகுதிகளிலே இருக்கின்ற சில குறைபாடுகளை மாற்றியமைத்து, அவர்களை எளிதாகப் பட்டதாரிகளாக ஆக்கலாம். இதற்கு விதிமுறைகள் வகுக்க இணங்கும்படியாக பல்கலைக் கழகங்களைக் கேட்டிருக்கின்றோம். அவர்கள் வகுக்கும் விதிமுறைகளை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இப்போது நாம் இருக்கின்ற நடைமுறை விதிகளைத்தான் பின்பற்றவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்ற மேலவைத் துணைத் தலைவர் திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களே அந்த செனெட்டில் அங்கம் வகிக்கின்றார்கள். அவர்களே வற்புறுத்திக் கொண்டுவருவார்களானால்கூட, அதை ஏற்றுக்கொள்ள நாங்கள் ஆயத்தமாக இருக்கின்றோம்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: தலைவர் அவர்களே, அந்த செனெட்டிலே இருப்பவர்களுக்கு ஒரு ஊக்கம் அளிப்பதற்கு அரசினுடைய கொள்கை தெளிவாகத் தெரிய வேண்டும் என்றுதான் இதைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சிரோன்மணி படிப்பு, சமஸ்கிருத படிப்பை, எம்.ஏ. படிப்புத் தகுதிக்கு ஈடாகக் கருத வேண்டும் என்று பல்கலைக்கழகத்திற்கு அறிவித்திருப்பது போல, நம்முடைய

அரசு தமிழ்ப் புலவர் தகுதியைப் பட்டப்படிப்பாக அறிவிக்க முன் வருவதற்கு நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய கருத்தைத் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, தகுதியைப் பொறுத்தவரையில், முதல் நிலை தமிழாசிரியர்கள், பி.ஏ., பி.டி. படித்த ஆசிரியர்களுக்குச் சரி சமமான தகுதி படைத்தவர்களாகத்தான் இருக்கின்றார்கள். இன்றைக்கு தலைமையாசிரியராக வருவதற்கு என்று சில குவாலிபிகேசன்ஸ் வகுத்திருக்கின்றார்கள். அந்தத் தலைமையாசிரியர் பதவிக்குத் தகுதி பெற வேண்டுமென்றால், இன்னின்ன கல்வித் தகுதிகள் பெற வேண்டும் என்று பல்கலைக் கழகமும் வற்புறுத்துகின்றது. இதுதான் இதில் இருக்கின்ற சங்கடம்.

Rates of Pension.

* 39. *Q.*—THIRU V. ISVARMURTI (on behalf of THIRU Y. VENKATESWARA DIKSHIDAR): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(*a*) whether there is any disparity in the rates of pensions of the retired teachers before and after 2nd October 1970; and

(*b*) if so, whether the Government will issue orders to rectify the anomalies?

ஓய்வூதிய விகிதங்கள்

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி (திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 2—10—1970-க்கு முன்னும், பின்னும் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களின் ஓய்வூதிய விகிதங்களில் வித்தியாசம் ஏதும் இருந்து வருகிறதா?

(இ) ஆமெனில், அதை நீக்க அரசு உத்தரவிடுமா

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு 1—6—1970 க்கு முன்பு 30/120 என்ற விகிதத்திலும் அதற்குப் பிறகு ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு 30/80 என்ற விகிதத்திலும் ஓய்வூதியம் வழங்கப்படுகிறது.

(இ) இது கொள்கை ரீதியாக இருப்பதால் இந்த வேறுபாட்டை நீக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

THIRU G. VASANTHA PAI: Mr. Chairman, Sir, why is this facility not extended to College teachers?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, கல்லூரி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையிலும் இப்போதுதான் தனியார் கல்லூரிகளில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த விகிதம் என்று தெரியவில்லை. தனியாக அவர்கள் கேட்பார்களானால், அரசாங்கம் அது பற்றி யோசிக்கும்.

திரு. எல். பலராமன்: தலைவரவர்களே. இந்த வித்தியாசத்தைப் போக்குவதற்கு விரைவான நடவடிக்கை எடுப்பது பற்றி அரசாங்கக் குறிப்பில் இருக்கிறதாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 4-40)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இதற்கு முன்னால் இருந்த விதிமுறைகளின்படி அப்போது அப்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு நிலை. இப்போது, சம்பளக் கமிஷன் சிபார்சுப் படி, சம்பள விகிதங்கள், உயர்வுகள், மற்றவைகளைப் பொறுத்து வேறு ஒரு முறை கையாளப்படுகிறது. எல்லாவற்றையும் ஒரே முறையாகக் கையாள்வது என்பது பொருந்தி வராது. ஆகவே, அதற்குப் பிறகு ஓய்வு பெற்றவர்களுக்குத் தனி விகிதாசாரம் என்று கணக்கிட வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, ஆசிரியர்களுக்கு ஓய்வு பெறும் வயது 58 ஆக உள்ளது. தனியார் பள்ளிகளில் 60 வயது வரை வைத்துக் கொள்வதற்கு அனுமதி உள்ளது. அந்த அடிப்படையில் 2—10—1970 அன்று ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றிய அனைவருக்கும் இந்த 3/8 ஓய்வூதியம் வழங்க அரசு பரிசீலனை செய்யுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இதுபற்றி விவரக் குறிப்பு இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால், இதுபற்றி ஆராய்ந்து சொல்லப்படும்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, 2—10—1970க்கு முன்னால், ஒரு தேதிக்கு முன்னால் அதாவது 1—10—1970-ல் ரிடையரானவர்கள் அதிகச் சம்பளம் பெற்று ரிடையரானாலும், குறைந்த பென்ஷனும், 2—10—1970-ல் ரிடையரானவர்கள் அவர்களைவிடக் குறைந்த சம்பளம் பெற்றிருந்தாலும், அதிகப் பென்ஷனும் பெறுகிற நடைமுறை இருக்கிறது. 2—10—1970-க்கு முன்னால் ரிடையரானவர்கள் கொஞ்சம் பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இதே நிலைமையில் அரசு ஓய்வூதியத்தை வழங்குமா? ரிடையரானவர்களை இரண்டு விதமாகப் பிரிக்காமல் ஒரே லிஸ்டில் வைக்குமா? அவர்கள் ஒரேமாதிரித் தன்மையில்தான் இருக்கிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு முன்னால் ரிடையரானதால் அவர்களுக்குக் கம்மியாகவும், ஒரு நாளைக்குப் பின்னால் ரிடையரானவர்களுக்கு அதிகமாகவும் கிடைக்கிற நிலைமை நியாயமில்லாத ஒன்று. ஆகவே, தயவுசெய்து பென்ஷன் விகிதத்தை ரி-பிக்ஸ் செய்து, முன்னாலே ரிடையரானவர்களுக்கு, பின்னால் ரிடையரானவர்கள் தகுதியில் அளிக்க அரசு முன்வருமா? இதுபற்றி அறிவிக்குமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, 2—10—1970-க்குப் பிறகு புதிய சம்பள விகிதங்கள் வருகின்றன. ஆனால் ஓய்வூதியத்தைக் கணக்கிடுகிறபோது, ஆசிரியர்களைப் பொறுத்து, 1—6—1970 லிருந்து கணக்கிடப்படுகிறது. 2—10—1970 லிருந்து கணக்கிடவேண்டியிருந்தாலும், ஆசிரியர்களைப் பொறுத்து 1—6—1970-லிருந்து கணக்கிடப்படுகிறது. வேறு எந்தத் துறைக்கும் இந்தச் சலுகை தரப்படவில்லை. ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் தரப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கணக்கின்படி செய்யப்படுகிறது. அப்போதிருந்த சம்பள முறைகள், விதி முறைகள், கணக்கிட வேண்டிய தன்மைகள் வேறு. அதற்குப் பிறகு வந்த சம்பள முறைகள், விதி முறைகள், கணக்கிட வேண்டிய தன்மைகள் வேறு. ஆகவே, இரண்டு முறைகளையும் ஒன்றாக ஆக்குவதற்கில்லை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. அறிவழகன்: தலைவரவர்களே, தனியார் கல்லூரிகளில் வேலை பார்க்கிற ஆசிரியர்களுக்கு அரசு கடந்த டிசம்பர் திங்களில் ஓய்வூதியம் வழங்கியிருக்கிறது. ஆனால் தனியார் பாலிடெக்னிக்குகளில் வேலை பார்க்கிற ஆசிரியர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்குகிற திட்டம் அறிவிக்கப்படாததினால், அவர்கள் பெறவில்லை. அது வழங்கப்படுமா? 2—10—1970-க்குப் பின் என்று இருந்ததை 1—6—1970-க்கு முன் என்று அரசு மாற்றி ஆசிரியர்களுக்கு உதவி செய்திருக்கிறது. இதை விட இதற்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்ற எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் இதே 3/8 என்ற விகிதத்தில் வழங்குவதனால் அரசுக்கு அதிக நிதிச் செலவு ஆகாது என்று கருதுவதால், இதையும் பரிசீலிக்குமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, பல தடவை பரிசீலித்து, இந்த முறையை மாற்றுவதற்கில்லை என்று நிதித் துறையும், மற்றவர்களும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பாலிடெக்னிக்கைப் பொறுத்த வரையிலும், ஓய்வூதியம் தருகிற நிலைமை பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, தற்போது கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னால் முனிசிபாலிடியிலிருந்து ரிடையரான ஆசிரியர்களுக்கு பென்ஷன் முனிசிபாலிடி ரூல்ஸ்படி அமுல்படுத்துவதன் காரணமாக நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. 9 மாதமாக நிறுத்தப்பட்டு ரி-பிக்ஸ் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. இப்படி ஏராளமான ஆசிரியர்களுக்கு உடனடியாக ஓய்வூதியம் வழங்க அரசு விரைவாக உத்தரவிடுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, காலத் தாழ்விற்கு என்ன காரணம் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விரைவுபடுத்துவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

Gazetted Status to Headmasters of Government High Schools.

* 40 Q.—THIRU K. S. GANAPATHI (on behalf of THIRU M. RAJAH IYER): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether the Government propose to accord Gazetted status to all Headmasters of Government High Schools; and

(b) if so, the stage at which the matter stands?

அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்கட்கு அரசிதழ் பதிவுத்தரம்

திரு. கே. எஸ். கணபதி (திரு. எம். ராஜா அய்யர் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் தலைமை ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் அரசிதழ் பதிவுத்தரம் அளிக்க அரசு கருதியுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அச்செயற்குறிப்பு எந்த நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) & (இ) எல்லா அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்களையும் அரசிதழ் பதிவு பெற்றவர்களாக்குவது அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

Montessori Nursery Schools.

*41. Q.—THIRU K. ARIVAZHAGAN: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether there are proposals under consideration to start Montessori Nursery Schools by the Government;

(b) if so, whether any representation has been received in this regard; and

(c) the decision taken thereon?

மாண்டிசோரி நர்சரி பள்ளிகள்

திரு. க. அறிவழகன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மாண்டிசோரி நர்சரி பள்ளிகளைத் தொடங்கும் செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளனவா?

(இ) ஆமெனில், இது குறித்து முறையீடு ஏதும் வரப்பெற்றுள்ளதா?

(உ) இது குறித்து எடுக்கப்பட்ட முடிவு யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) & (இ) இல்லை.

(உ) கேள்விக்கிடமில்லை.

திரு. க. அறிவழகன்: தலைவரவர்களே, இந்த மாண்டிசோரி நர்சரி பள்ளிகளில் படிக்க வேண்டிய நிலையில் நம் நாட்டில் பல லட்சக்கணக்கான குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள். அப்போதுதான் அவர்களுடைய அறிவு வளரும், சீராக இருக்குமென்று சொல்லி நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்கள் கூட இதை வளர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதைப் பெருமளவில் ஆரம்பிப்பதற்கான திட்டத்தை இந்த 5-வது திட்ட காலத்திலாவது அரசு உருவாக்குமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, துவக்கப் பள்ளிகள், மற்ற பள்ளிகளை நடத்துவதற்கு பொறுப்பேற்றுக்கொள்வதில் பல சிரமங்கள் இருக்கின்றன. நாமே துவக்கப் பள்ளிகளை இன்னும் பல ஊர்களில் ஆரம்பிக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்த நிலையில் மாண்டிசோரி பள்ளிகளை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துவது இப்போதிருக்கிற சூழ்நிலையில்

ஆகாத ஒன்றாக இருக்கிறது. ஆனால் ஆங்காங்கு தனியார்கள் இந்த மாண்டிசோரி பள்ளிகளை ஏற்படுத்த, அந்தந்த இடத்திற்குத் தேவையானபடி அவைகளை நடத்துவதில் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் அரசு மற்றவைகளிலே கவனம் செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. அரசு இன்னும் பல இடங்களில் துவக்கப் பள்ளிகளை ஆரம்பிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே, மாண்டிசோரி பள்ளிகளை ஏற்படுத்துகின்ற பொறுப்பை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

திரு. அ. அய்யணன் அம்பலம்: தலைவரவர்களே, இந்த மாண்டிசோரி பள்ளிகளை தனியார்கள் நடத்துவதால், அந்தப் பள்ளிகளுக்கு அரசாங்க அங்கீகாரம் இல்லாததால், வேறு பள்ளிகளில் சேர்ப்பதில் சிரமம் இருக்கிறது. ஆகவே, தனியார் பள்ளிகளுக்கு அங்கிகாரம் கொடுக்க அரசுக் குறிப்பு உண்டா வென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, மாண்டிசோரி பள்ளி பெரும்பாலும் 5 வயதுக்கு உட்பட்ட குழந்தைகளுக்குத்தான். 5 வயதுக்கு மேல் சேர்க்கும்போது எந்தப் பள்ளியிலும் சேர்க்கலாம். அதற்கு முன்னால் சேர்ப்பதில்லை. எந்தக் கஷ்டமும் இருக்காது. ஆகவே இதற்கு அங்கீகாரமே தேவையில்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: தலைவரவர்களே, பெரிய நகரங்களில் நர்சரி பள்ளிகள் ஒரு பெரிய தொழிலாகவும், வியாபாரத் தொழில் மாதிரியும் நடப்பதனால், இதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் சில விதி முறைகளை ஏற்படுத்தி, இன்னின்ன கட்டணம் தான் விதிக்க வேண்டும், இன்னின்ன சுகாதார வசதிகள் இருக்க வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டு வருமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இது இயலுமாவென்று தெரியவில்லை. வேண்டுமானால் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சி செய்யலாம். சட்டத் துறை இணக்கம் தெரிவிக்குமானால், இதுபற்றி யோசிக்கலாம்.

Tamil Nadu Livestock Assistants' Association.

* 42. *Q.*—THIRU V. ISVARMURTI (on behalf of THIRU S. VELLAPANDIAN): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether the Tamil Nadu Livestock Assistants' Association has staged any demonstration before the Directorate of Animal Husbandry, Teynampet, Madras, about the 9th October, 1972; and

(*b*) if so, the reasons therefor?

தமிழ்நாடு கால்நடை வளர்ப்புத் துறை உதவியாளர்கள் சங்கம்

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி (திரு. எஸ். வெள்ளபாண்டியன் சார்பில்): மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாடு கால்நடை வளர்ப்புத் துறை உதவியாளர்கள் சங்கம் 1972 அக்டோபர் 9-ம் நாள் வாக்கில், சென்னை தேனாம்பேட்டையிலுள்ள கால்நடை வளர்ப்புத் துறை இயக்குநர் அலுவலகத்தின் முன்பு ஆர்ப்பாட்டம் ஏதும் நடத்தியதா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, (அ) ஆம்.

(இ) இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் செய்த பரிந்துரையின்படி கிடைத்த சம்பளம் போதாது என்ற காரணம் கூறப்பட்டது.

திரு. எல். பலராமன்: தலைவரவர்களே, இது நிவர்த்திக்கப்பட்டதா? அரசு இதற்கான முடிவு என்ன எடுத்தது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, சங்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தியபின் இரண்டாம் நிலை உதவியாளர்களுக்கு ரூபாய் 15 அலவன்ஸ் உயர்வு அளிக்கப்பட்டது. முதல் நிலை உதவியாளர்களுக்கு ரூ. 300–15–420–20–500 என்ற விகிதத்தில் சம்பளம் திருத்தியமைக்கப்பட்டது.

[1974 சனவரி 2

Co-operative Lift Irrigation Societies.

* 43. Q.—THIRU L. BALARAMAN: Will the Hon. the Minister for Food and Co-operation be pleased to state—

(a) the number of Co-operative Lift Irrigation Societies which have been registered in North Arcot District;

(b) of these, the number of societies to which the Government have sanctioned loans; and

(c) the number of agriculturists who have registered themselves in these societies?

கூட்டுறவு இறைவைப் பாசனச் சங்கங்கள்

திரு. எல். பலராமன்: மாண்புமிகு உணவு-கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், எத்தனை கூட்டுறவு இறைவைப் பாசனச் சங்கங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன?

(இ) இதில் எத்தனை சங்கங்களுக்கு அரசு கடன் வழங்கியுள்ளது?

(உ) அவைகளில் பதிவான விவசாயிகளின் எண்ணிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: (அ) வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், 30—6—1973 முடிய 149 கூட்டுறவு இறைவைப் பாசனச் சங்கங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

(இ) இறைவைப் பாசனச் சங்கங்களுக்கு அரசு கடன் வழங்குவதில்லை. அவற்றை நிலவள வங்கிகளிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஆயினும் கிடங்கு மற்றும் அலுவலகக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு 3 சங்கங்களுக்கு அரசு கடனும் மான்யமும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

(உ) அவைகளில் பதிவான விவசாயிகளின் எண்ணிக்கை 3,157.

திரு. எல். பலராமன்: தலைவரவர்களே, இதனால் எவ்வளவு ஏக்கர் விவசாயத்திற்கு பயனடையும்? எத்தனை சங்கங்கள் செயல்பட்டு, விவசாயச் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, இதனால் 6,235 ஏக்கர் பயன் பெறும். இதுவரை கடன் பெற்ற 4 சங்கங்களில் 267 உறுப்பினர்கள் பயனடைவர்.

1974 சனவரி 23]

Washermen Co-operative Societies.

* 44. Q.—THIRU C. R. KOLAPPA: Will the Hon. the Minister for Food and Co-operation be pleased to state whether the Government will take steps to amalgamate all the Washermen Co-operative Societies in various districts into one federation?

சலவைத் தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்

திரு. சி. ஆர். கோலப்பா: மாண்புமிகு உணவு-கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கிழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

பல மாவட்டங்களிலுள்ள சலவைத் தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை இணைத்து பெடரேஷனாக செயல்படுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: இல்லை.

திரு. சி. ஆர். கோலப்பா: தலைவரவர்களே, இப்போது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் இருக்கிறது. இதனால் எந்த விதமான பலனும் கிடைக்கவில்லை என்று சலவைத் தொழிலாளர்கள் கூறுகிறார்கள். இதற்கு அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, அப்படி ஒன்றும் என்னுடைய கவனத்திற்கு வரவில்லை. கேட்டிருக்கிற கேள்வி மாநில அளவிலே ஒரே சங்கமாக அமைக்க முடியுமா என்று இருக்கிறது. தேவையில்லை என்பதற்காகத்தான் தேவையில்லை என்று சொன்னேன். இப்போது கிட்டத்தட்ட 17 சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளிலே அனேகமாக எல்லாம் நட்டத்திலே இயங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றன. ஆகையினாலே நிர்வாகஸ்தர்கள் நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு என்னென்ன உதவிகளைக் கேட்கிறார்களோ அவைகளைச் செய்வதற்கு சர்க்கார் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 4-50)

திரு. சி. ஆர். கோலப்பா: தலைவரவர்களே, பிற மாவட்டங்களிலுள்ள கூட்டுறவுத் தலைவர்களும் மாவட்ட ரெஜிஸ்ட்ரார்களும், இதை ஒரு ஃபெடரேஷனாக மாற்றியமைத்தால், நல்ல முறையில் இது செயல்படும் என்று அரசுக்கு ஆலோசனை கூறியிருக்கின்றார்கள். அதைச் செயல்படுத்த அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, இருக்கும் இவைச் சங்கங்கள் எல்லாம் நட்டத்தில் ஓடுகின்றன என்று சொல்லுகிறேன். இதை மீண்டும் ஒரு மாநில அமைப்பாக மாற்றி, அதற்கு என ஒரு அதிகாரி,

பிறகு ஒரு தலைமை அதிகாரி என்று ஆயிரம் ஆயிரத்தைந்நூறு என்று செலவிடுவதைவிட அந்தப் பணத்தைக் கிளைச் சங்கங்களுக்கு உதவியாக அளித்தாலும் ஏதாவது பலன் ஏற்படும். ஆகவே மாநில அளவில் ஒரு பெரிய சங்கமாக மாற்றியமைப்பதற்கான குறிப்பு ஏதும் இல்லை.

திரு. காட்டூர் கோபால்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எல்லாக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் நட்டத்தில் நடப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி நட்டத்தில் அவை நடக்கின்றன என்றால், அதற்கான காரணங்கள் என்ன என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, ஒவ்வொரு சங்கமாக ஆய்வுசெய்து பார்த்தால்தான் காரணம் தெரியும். ஆகவே சங்கத்திற்குப் பொறுப்பாக உள்ள இயக்குநர்களும், தலைவர்களும் திறம்பட அவற்றை நடத்த முயல வேண்டும். வினோபா நகர் கூட்டுறவுச் சலவைசாலை ஒன்றுதான் லாபத்தில் நடைபெறுகின்றது.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, இந்தச் சங்கங்கள் சலவையாளர்களுக்கு என்னென்ன விதத்தில் உதவியாக இருக்கின்றன? அவர்களுக்கு வேண்டிய முக்கிய பொருள்களை சற்று விலை குறைவாக அவர்களுக்கு வாங்கித் தருகின்றார்களா? அப்படிச் செய்தால், அதனால் நட்டம் ஏற்பட வேண்டிய நியாயம் இல்லை. ஆகவே அந்தச் சங்கங்களிலே அவர்கள் என்ன செய்கின்றார்கள்? ஏன் நட்டம் வரவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, இந்தச் சங்கங்களிலே சலவையாளர்களுக்கு ரூபாய் 200 கடனாகத் தருகின்றார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய சலவைப் பெட்டி, மேஜை போன்றவற்றை வாங்குவதற்கு என்று தருகின்றார்கள். இதை அவர்கள் முப்பது மாதங்களில் திருப்பிக் கட்டிவிட வேண்டும். அடுத்து சங்க உறுப்பினர்களுக்கு வெளி மார்க்கெட்டில் கிலோ ரூபாய் 1.80-க்கு விற்கும் சலவைச் சோடா உப்பை ரூபாய் 1.20 கிலோ என்ற அளவில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் கொடுக்கின்றார்கள்.

திரு. மு. மாசிலாமணி: தலைவரவர்களே, சலவைத் தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை இணைப்பதன் மூலம் அரசுக்கும் சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும் பலன் கிடைக்கும் வகையில் ஆலோசனைகள் கிடைத்தால், அவைகளை அரசு பரிசீலனை செய்யுமா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: பரிசீலனை செய்யலாம்.

திரு. காட்டூர் கோபால்: தலைவரவர்களே, இந்தப் பணிகளை சலவைத் தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுத்துவதற்கான முறையீடுகள் ஏதேனும் வந்திருக்கின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, கேள்வி கேட்டிருப்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் முறையீடுகள் அரசுக்கு வரவில்லை.

திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்: தலைவரவர்களே, இப்போது இச் சங்கங்களிலே உள்ள நிலையை மாற்றி சலவைத் தொழிலை மின்சாரத்தின் உபயோகத்தாலேயே செய்வதற்கான நடவடிக்கையை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, அப்படிச் செய்தால், தொழிலாளர்களுடைய கதி என்னவாகும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது.

Idols Theft.

@ *13. Q.—Thiru V. Isvarmurti (on behalf of Thiru S. Vellapandian): Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(*a*) whether idols of the Arulmigu Abirameswarar Temple at Tiruvamathur near Villupuram were stolen about the 14th February 1973; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

சிலைகள் திருட்டு

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி (திரு. எஸ். வெள்ளபாண்டியன் சார்பில்): மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) விழுப்புரத்திற்கு அண்மையில், திருவாமாத்தூரிலுள்ள அருள்மிகு அபிராமேஸ்வரர் கோயிலின் சுவாமி சிலைகள் 1973 பிப்ரவரி 14-ஆம் நாள் அளவில் திருடு போய்விட்டனவா?

(இ) ஆமெனில், அது குறித்து எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

@ 19—1—1974-ம் தேதி வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப் போடப்பட்டது

[1974 சனவரி 23

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: (அ) இரண்டு சிலைகள் 12—2—1973 அன்று இரவு திருடப்பட்டுள்ளன.

(இ) காவல் துறையினரிடம் இதுபற்றி 13—2—1973-ல் முறையிடப்பட்டு கிரைம் எண். 46/73-ல் 380, 457 இ.பி.கோ. பிரிவுகளில் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது. தடயங்களோ விவரங்களோ கிடைக்கப் பெறாததால் இவ்வழக்கு கண்டு பிடிக்க முடியாததெனக் கருதி 17—5—1973ல் முடிக்கப் பெற்றது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இப்படித் திருடப்பட்ட சிலைகள் எந்தக்காலத்திய சிலைகள், அவை எவ்வளவு விலை பெறும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, இந்தச் சிலைகள் எப்போது செய்யப்பட்டவை என்ற விவரம் இல்லை. அவற்றின் மதிப்பு சுமார் ரூபாய் 5,000 ஆகும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, இப்படி இந்தச் சிலைகளைத் திருடியவர்கள் அவற்றை வறுமை காரணமாகத் திருடினார்களா அல்லது வேறு வியாபார நோக்கத்தோடு அல்லது கொள்ளை அடிக்கும் நோக்கத்தோடு திருடினார்களா ? வறுமையின் காரணமாக அவற்றைத் திருடியிருந்தால், அரசு அதை ஆராயுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, அது திருடியவர்களுடைய எண்ணத்தைப் பொருத்ததாகும்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தலைவரவர்களே, கோவில்களில் பூஜைக்குரிய சிலைகளைத் திருடி விற்பதை பாரதியே கண்டித்திருக்கிறார். வறுமை காரணமாகத் திருடலாம் என்று திரு. முத்துசாமி அவர்கள் சொல்லுகின்றார்களே, வறுமை காரணமாகப் பள்ளிக்கூடத்திலுள்ள மேசை நாற்காலிகளைத் திருடலாம் என்பது திரு. முத்துசாமி அவர்களுக்கு உடன்பாடா ?

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, சிலை திருடுகின்றவர்கள் வறுமையால் சில நேரங்களிலே இப்படிச் செய்து விடுகின்றார்கள் என்பது உண்மையா என்றுதான் கேட்டேன். அதற்காக பள்ளியிலும் திருடுவது போன்ற ஒரு கேள்வி வர வேண்டும் என்று தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் விரும்புகின்றார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1974 சனவரி 23]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உங்கள் கேள்வி சாப்பாட்டுக்கு இல்லாது திருடுகின்றார்களா அல்லது சும்மா திருடுகின்றார்களா என்பதுதான். திருடுவது உண்மையா இல்லையா என்பது வேறு. ஆனால் திருடுவதை நீங்கள் ஒப்புக் கொண்டு எதற்காகத் திருடுகின்றார்கள் என்று கேட்கின்றீர்கள்.

THIRU G. VASANTHA PAI : Mr. Chairman, Sir, is there any international gang behind these thefts, Sir, because we understand that most of the idols go abroad?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, சிலைகள் திருட்டுப் போன சில வழக்குகளில் காவல் துறையினர் ஆய்வு செய்ததில் இங்கே இப்படித் திருடப்படும் சிலைகளைக் கடத்திச் செல்லுவதற்கு ஒரு கூட்டமே இருக்குமோ என்று சந்தேகப்படுகின்றார்கள். இது சம்பந்தமாக மத்திய அரசுடனும் வெளி நாட்டின் அரசுகளுடனும் தொடர்பு கொண்டு தக்க நடவடிக்கைகளை தற்போது எடுத்து வருகின்றார்கள்.

திரு. சா. கணேசன் : தலைவரவர்களே, கோவில்களிலுள்ள புராதனச் சிலைகளைத் திருடுபவர்களெல்லாம் பிற நாடுகளிலோ அல்லது கலை ஆர்வம் உள்ளவர்களிடத்லோ அவற்றை அதிகப்படியான, பெரும் கொள்ளை விலையைப் பெறலாம் என்ற பேராசையினால்தான் திருடுகின்றார்கள் என்றும் அந்தக் காலத்திலே 500 ரூபாய் அல்லது ஒரு ஆயிரம் ரூபாய்க்குச் செய்யப்பட்ட சிலைகளின் மதிப்பு தற்போது, 'ஆன்டிக்விடி வேல்யு' என்ற முறையில் லட்ச ரூபாய், பத்து லட்ச ரூபாய் என்று இருக்கும் காரணத்தினால்தான் திருடுகின்றார்களேயன்றி திருடுவது கேவலம் வறுமையால் அல்ல என்பதை அரசு உணருமா ? உணர்ந்து அதற்குத்தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க முயலுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவது முற்றிலும் உண்மை. வந்கௌவே நமது தமிழகத்தில் திருடப்பட்ட ஒரு நடராஜர் சிலை அமெரிக்காவில் பல லட்சம் ரூபாய்க்கு ஒருவரால் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றது. அச்சிலை இங்கே செய்யப்பட்ட நேரத்திலே அதனுடைய கிரயம் மிகக் குறைவாகத்தான் இருந்திருக்கும். ஆனால் அது மேலைநாடுகளிலே எடுத்துச்செல்லப்பட்டு அங்கே விற்கப்பட்டால், பல லட்ச ரூபாய் பெறலாம் என்றுதான் திருடப்படுகிறது. இங்கே திருடுகின்றவர்கள் அதைத் திருடி ஒரு பத்தாயிரம் ரூபாய் பெறுவதோடு நின்றுவிடுகின்றார்கள். அது பம்பாயில் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்குப் போகிறது. பின்னர் அங்கிருந்து பிற நாட்டிற்கு கடத்திச் செல்லப்படும்போது, அதன் மதிப்பு லட்சக்கணக்கில்

மாறுகின்றது. பின்னர் வெளி நாட்டிலே அது ஐம்பது லட்சம், அறுபது லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. இருந்தாலும் இவற்றைத் திரும்பப் பெறவும், இங்கே திருடுகிறதைத் தடுப்பதற்கும் ஏற்ற நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்து வருகின்றது. மத்திய அரசுடனும் வெளிநாட்டு அரசோடும் தொடர்பு கொண்டு அங்கே விற்கப்பட்ட நம் சிலைகளை மீட்கும் முயற்சியிலும் தமிழக அரசு ஈடுபட்டு வருகின்றது.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, இங்கே திருடி அமெரிக்காவிற்குக் கடத்திச்செல்லப்பட்டு அங்கே விற்கப்பட்டுள்ள நமது சிலையை நமது ஐ.ஜி. அவர்கள் 'இண்டர்போல்' என்று சொல்லப்படும் ஸ்தாபனத்தின் உதவியோடு கண்டுபிடித்து கூடிய சீக்கிரம் அது நம்முடைய கைக்கே மீண்டும் வரக்கூடிய நிலை இருக்கின்றது. அதற்காக அகில உலகப் போலீஸோடு கலந்து வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டிருக்கின்றார்கள் என்று பத்திரிகையில் அறிக்கை விட்டார்கள். அது எந்த நிலைமையில் இருக்கின்றது என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, நான் இதுபற்றி இந்தியப் பிரதமருக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கின்றேன். உடனடியாக இது விஷயத்தில் நடவடிக்கை எடுப்பதாக மத்திய அரசிடமிருந்து தகவல் வந்திருக் கின்றது. இது சம்பந்தமாக அமெரிக்க அரசோடு இந்திய அரசு தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றது என்று நான் நம்புகிறேன். மீண்டும் தொடர்பு கொண்டு விரைவில் அதைப் பெறுவதற்கான வழிவகைகளை மத்திய அரசு செய்யும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: தலைவரவர்களே, இந்தப் பழங்காலச் சிலைகளை, சிற்பத் திறன் படைத்த இச்சிலைகளை அவை வைக்கப்பட்டுள்ள கோவில்களிலிருந்து எடுத்துவிட்டு அவற்றுக்குப் பதிலாகப் புதிதாக வேறு சிலைகள் அவற்றைப் போலவே செய்யப்பட்டு அங்கே வைக்கப்படுகின்றன என்று தெரிகின்றது. இதைத் தவிர்ப்பதற்காக இப்படிப்பட்ட சிலைகளைச் செய்யும் சிற்பிகளின் பட்டியல் தயாரித்து அவர்கள் சிலைகள் தயாரிப்பதற்கு உரிமம் வழங்கி முறைப்படுத்தப்பட்டால், இப்படிப்பட்ட தவறுகளைத் தடுக்க முடியும் என்பதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இப்படிப்பட்ட தவறுகளைச் சிற்பிகள் மட்டும் செய்வதாகச் சொல்ல முடியாது. கோவில்களி லுள்ள குருக்கள்மார்களும் பூசாரிகளும்கூட அதற்கு ஒத்துழைப்பு கொடுக்

கின்றார்கள் என்றே தெரிகின்றது. அதற்காக இந்தக் குருக்கள்மார்களும் பூசாரிகளும், கோவில்களில் தூப தீப நைவேத்தியங்களைச் செய்யும்போது, ஒளி நிறைந்த விளக்குகளை ஏற்றி அச்சிலைகளை ஃபோட்டோ எடுப்பதற்கான வழி முறைகளைக்கூடச் செய்து கொடுக்கின்றார்கள் என்றும் ஃபோட்டோ எடுத்தபிறகு அவைபோன்ற சிலைகளைச் செய்தபிறகு அவை மாற்றப்படுகின்றன என்றும் இப்படிப்பட்ட குற்றங்களைப்பற்றி ஆராயும்போது தகவல்கள் வரு கின்றன. ஆகவே சிற்பிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதால் மட்டும் போதாது, அர்ச்ச கர்களையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டியிருக்கின்றது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவரவர்களே, இப்படி வெளிநாட்டில் ஒரு சிலை ரூபாய் 50 லட்சம், ரூபாய் 60 லட்சம் என்று விற்பதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது ரூபாய் 50 லட்சத்துக்குப் போகும் சிலையை இங்கே தயாரிப்பதற்கு உத்தேசமாக எவ்வளவு 'காஸ்ட் ப்ரைஸ்' ஆகும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தயவுசெய்து இப்படிப்பட்ட லாப-நஷ்டக் கணக்கையெல்லாம் இதில் பார்க்க வேண்டாம், அது ஆபத்தானது. அதை ஊக்குவிப்பதுபோலாகிவிடும்.

New Scales of pay to the Temple Staff working in Srirangam Temple.

@ * 14. *Q.*—THAVATHIRU KUNDRAKKUDI ADIGALAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased state—

(*a*) whether the Government are aware of the fact that the new scales of pay have not been implemented in the case of the temple staff working in Srirangam Temple; and

(*b*) if so, the action taken thereon by the Government?

@ * 19–1–1974-ம் தேதி வினாப் பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப்போடப்பட்டது.

[1974 சனவரி 23

திருவரங்கம் கோயில் பணி செய்யும் ஆலய ஊழியர்களுக்குப் புதிய ஊதிய உயர்வு

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருவரங்கம் திருக்கோயிலில் பணி செய்யும் ஆலய ஊழியர்களுக்குப் புதிய ஊதிய உயர்வு நடைமுறைப்படுத்தப் பெறவில்லை என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா ?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : (அ) & (இ) திருவரங்கம் திருக்கோயில் ஊழியர்களுக்குப் புதிய சம்பள விகிதம் 1—3—1973 முதல் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு, ஆகஸ்ட் 1973ல் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

(பிற்பகல் 5-00)

திரு. காட்டூர் கோபால் : தலைவரவர்களே, இந்தப் புதிய ஊதிய உயர்வினால் தமிழ் நாடு முழுவதும் எவ்வளவு ஊழியர்கள் பலன் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதனால் எவ்வளவு செலவாகியிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, இந்தப் புதிய ஊதிய உயர்வின் மூலம் சுமார் 50 ஆயிரம் ஊழியர்கள் பயன் பெற்றிருக்கிறார்கள். கூடுதலாகச் செலவு சுமார் 60 லட்சம் ரூபாய்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : கேள்வி நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : தலைவரவர்களே, திருவரங்கம் திருக்கோவிலில் அரங்கர் சிற்றங்காடி என்று மினி சூபர் மார்க்கெட் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அங்கே பணியாற்றுகிற ஊழியர்களுக்கு இந்தப் புதிய சம்பள விகிதம் பொருந்துமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, அவர்கள் கோவில் ஊழியர்களா அல்லது கூட்டுறவுத் துறை ஊழியர்களா என்பதுபற்றித் தகவல் எனக்குத் தெரியவில்லை. கோவில் ஊழியர்களாக இருந்தால், இந்தச் சம்பள விகிதம் அவர்களுக்கும் பொருந்தும்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : வினா 15-ஐ நான் போட விரும்பவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

1974 சனவரி 23]

ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

THIRU C. V. RAJAGOPAL : Mr. Chairman, Sir, I may be permitted to finish my speech which I left unfinished yesterday.

MR. CHAIRMAN : Yesterday itself, the hon. Member took twenty-five minutes. However, the hon. Member is now given ten minutes to finish his speech.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நேற்றைய தினம் நான் பேசிய பேச்சை ஒட்டி சில கருத்துக்களைச் சொல்லுவதற்கு, தொடர்ந்து பேசுவதற்கு வாய்ப்புத் தந்ததற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நேற்றைய தினம் மத்திய சர்க்காருடைய மிக்ஸெட் எகனமி பற்றிப் பேசியிருக்கிறேன். அந்தத் தத்துவத்தைப்பற்றிப் பேசும்போது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசியதைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் பேசிய பேச்சு மிக ஆணித்தரமான பேச்சு. தமிழ்நாடு வாழவில்லை; மத்திய சர்க்கார் வாழ்கிறது என்று காரண, காரிய விளக்கங்கள் வைத்துச் சொன்னார். உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய பொருட்களை, நூற்றுக்கு நூறு சதவிகிதம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டியவற்றை, 50 சதவிகிதம், 55 சதவிகிதம் என்ற அளவுக்கு உற்பத்தி செய்கிறார்கள். செய்ய வேண்டிய உற்பத்தியை பரிபூரணமாகச் செய்யாத காரணத்தால், நாடு ஏழ்மையில் வாடுகிறது. செய்ய வேண்டிய பொருட்கள் அனைத்தும் சரியாகச் செய்யப்பட வேண்டும், உற்பத்தி அதிகமாகச் செய்யப்பட வேண்டும் என்றார். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் ஒரு பொருளாதாரத் தத்துவம் இருந்தது. வறுமையை நாட்டில் அதிகமாகக் காட்டவிடாமல், அவன் அழகான ஒரு பொருளாதாரத் தத்துவத்தை வைத்திருந்தான். அவன் தங்கத்தை வைத்துவிட்டு, தங்கத்துக்கு சமமான மதிப்புக்கு (equal amount) நோட்டுகளை அச்சடித்தான். ஆக அவர்கள் அப்படி அச்சடித்த காலத்தில் ஐந்து ரூபாய் நோட்டு என்றால், அந்த ஐந்து ரூபாய் நோட்டுக்கு வெளி உலகம் எங்கும் மதிப்பு இருந்தது. ஆனால் இப்போது நாசிக்கில் அடிக்கப்படுகிற நோட்டுகளுக்கு வெளியில் மதிப்பில்லை; அவை பறந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் நேற்றே கூறியிருக்கிறேன். நமக்கு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வரக்கூடிய பங்கு சரியாக இல்லாத காரணத்தால் தான், நாம் பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியவில்லை.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, we are not able to hear the hon. Member. There is too much disturbance in the House.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் :(அவையினர் அமைதியாக இருக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்படுகின்றனர்.

THIRU C. V. RAJAGOPAL: Sir, I have already covered almost all the essential points. So, I think there may not be any glamour in my speech hereafter. I am going to drag ....

தமிழ்நாடும் மற்ற மாநிலங்களும் தங்கள் மாநிலங்களை முன்னேற்றமடையச் செய்ய முடியவில்லை என்றால், இந்தப் பொருளாதார அடிப்படை இருக்கிற காரணத்தால்தான், இந்தக் குறைபாடுகள் இருக்கின்ற காரணத்தால்தான். நான் மத்திய சர்க்காரை மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வேன், மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தரவேண்டும் என்று. அந்த அதிகாரத்தைத்தான் தமிழ்நாடு அரசாளுலும், 5½ கோடி மக்களாலும் வற்புறுத்துகிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : 1 கோடி மக்கள் அதிகம் ஆக்கிவிட்டீர்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : 4½ கோடி மக்கள், மத்திய சர்க்காரிடம் குவிந்திருக்கிற அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட வேண்டும், எல்லா மாநிலங்களுக்கும் செல்லவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். இதையொட்டித் தான் எனக்கு முன்னால் நேற்றுப் பேசிய உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் கூறினார். அடிக்கடி பிரதமர் அவர்கள் இந்தியாவிலுள்ள முதலமைச்சர்களை எல்லாம் ஒன்றாகக் கூட்டி வைத்துக்கொண்டு 'கரீபி ஹடாவோ', ஏழ்மையை ஒழிப்போம் என்று சொல்லி வருகிறார்கள். 'கரீபி ஹடாவோ' என்ற வார்த்தை அளவில் சொல்லிவிட்டால் போதாது. நாட்டில் உண்மையாக, பிராக்டிகலாகச் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அதிகாரம் கேட்கிறோம். அப்படி நாம் கேட்கிறபோது, வட இந்தியாவில் இருக்கிற கனதனவான்கள், பிரதமர் அவர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள்? ஐயோ! அரசியல் சட்டம் புனிதமானது என்கிறார்கள். நான் இல்லையென்று கூறவில்லை. புனிதமானதுதான். அப்படிப்பட்டதை இதுவரையில் நீங்கள் தொடாமல் இருந்தீர்களா? உடைக்காமல் இருந்தீர்களா? தூள் தூளாக 23 தடவை உடைத்துவிட்டு, இன்னும் புனிதமாகக் காப்பாற்றவேண்டிய ஒன்று என்று கூறினால், அதில் அர்த்தமுமில்லை, விவஸ்தையுமில்லை என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். (சிரிப்பு). அதைத்தான் நான் துணைத் தலைவர் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாட்டில் ஏழைகள் குடிசையில் குந்தி அழுகிறார்கள். அவதிப்படுகின்ற அந்த மக்களுக்கு நிச்சயமாக வாழ்வு அளிக்கப்பட வேண்டுமானால், மாநிலங்களுக்குப் போதிய வருமானம் வேண்டும். ஆனால் நாம் நமது வரிகளை எல்லாம் எங்கோ கொண்டு குவித்திருக்கிறோமே.

வரியாகக் கொண்டுபோய்க் கொட்டிவிட்டு, இன்கம்டாக்ஸ், சென்டிரல் எக்சைஸ் என்று கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வரக்கூடிய வரிகளைக் கொண்டுபோய்க் கொட்டிவிட்டு, இங்கே நாம் போடுகிற திட்டம் 100 கோடி ரூபாய், 50 கோடி ரூபாய், 20 கோடி ரூபாய் என்ற அளவுக்கு மட்டும் போடவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கின்ற காரணத்தால், இங்கே நாம் அவதிப்படுகிறோம். கேட்கிறார்களே, இந்த அவையில் நான் பார்க்கிறேன். ஆசிரியர்களுக்கு எங்கே ஊதியம்? தொழிலாளர்களுக்கு எங்கே ஊதியம், பே கமிஷன் என்ன ஆயிற்று, அது என்னவாயிற்று, தூத்துக்குடித் திட்டம் என்னவாயிற்று, சிறுவாணித் திட்டம் என்னவாயிற்று, நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கத் திட்டம் என்னவாயிற்று, எண்ணூர் திட்டம் என்னவாயிற்று என்று இப்படியெல்லாம் கேட்கிறார்கள். யார் வேண்டுமானாலும், எது வேண்டுமானாலும் ஆசை வைத்துக்கொண்டு கேட்கலாம். காஞ்சிபுரத்தில் கடைகளாக இருக்கின்றன. அங்கே சாயத் தொழிற்சாலை கொடுங்கள் என்று நான் கேட்டுவிடலாம். ஆனால் அதற்கு வேண்டுமே பணம். சட்டியில் இருந்தால் தானே அகப்பையில் வரும். சட்டியில் இல்லாமல் துழாவித் துழாவி நமது அமைச்சர்கள் பார்க்கிறார்கள். பார்த்துப் பயனில்லை. வேண்டுமானால் கொஞ்சம் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள், இரண்டு ஆண்டுகள் அல்ல, மூன்று ஆண்டுகள் அல்ல, நான்கு ஆண்டுகள் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சமாதானம் சொல்லலாம். ஆனால் இந்த ஐந்தாண்டுகளில் பெற்றிருக்கிற குழந்தைகள் வாடுமே தவிர, நிம்மதியாக இருக்குமா? இதற்காகத்தான் மத்தியில் குவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பெரியார் அவர்களைப் பற்றி நேற்றே சொன்னேன். அவர் யாருக்கும் எதிரி இல்லை. மனு மாந்தாதா, பராசரர் போன்றவர்களின் ஏற்பாட்டை உடைத்து புதிய ஏற்பாட்டைச் செய்தார். திருவள்ளுவருக்குக்கூட பெரியார் எதிரி என்று யாரோ ஓரிருவர் சொல்கிறார்கள். உள்ளபடியே திருவள்ளுவரின் சில அறநெறிகள் சரியாக இல்லை என்று எதிர்த்தார் பெரியார். நானே கேட்டிருக்கிறேன்.

"வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்."

எந்தத் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்? ஏழை மக்களை ஏன் ஏமாற்றுகிறீர்கள்? வானுறையும் தெய்வம் இருக்கிறதா என்று கேட்டார் பெரியார். வள்ளுவர் அறநெறி என்று கூறினாலும், வள்ளுவரே நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்து

காட்டினாலும், குற்றம் குற்றம்தான் என்று தைரியமாகச் சொன்னார் பெரியார். (பரமசிவனைப் பார்த்து நக்கீரர் சொன்னதா? சரி.) பெரியார் மறைந்துவிடவில்லை. அவர் எப்போதும் இருக்கிறார். அவருடைய கருத்துக்களை இந்த அமைச்சரவை ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொகுத்து, அவற்றைச் சட்டமாக்கி பணி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்புத் தந்ததற்கு நன்றிகூறி முடிக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5-10)

*** தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்:** மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாநிலத்தின் ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின் மீது நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தில் அடியிற்கண்ட கருத்துக்களைத் தங்கள் மூலம் இந்த அவையின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக நம்முடைய நாட்டில் வறுமையும் ஏழ்மையும் ஒருபுறமிருக்க, பொதுவாழ்வினுடைய தரமும் குறைந்து வருகிறது. அரசியலில் ஜனநாயக மரபுகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்ற நியதியினை ஆளுங்கட்சிகளானாலும் எதிர்க்கட்சிகளானாலும் நிறைவாகக் கடைப்பிடித்து ஒழுகிச் சமுதாயத்தில் சிறந்த அமைதி நிலவினால்தான் பொருள் உற்பத்தியைப் பெருக்கி, நாட்டைச் செழுமைப்படுத்த முடியும் என்ற கருத்தை நான் இங்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் யாருடைய பிரதிநிதியாக இருந்தாலும், தான் ஆளுகின்ற, தான் பொறுபேற்றிருக்கின்ற மாநிலத்தினுடைய உண்மையான நிலை, நம்முடைய அரசின் தேவைகளை மாநில அரசினுடைய நிதிப் பற்றாக் குறைகளை மாநில அரசினுடைய பிரதிநிதியாக இருந்து உண்மையாக எடுத்துக் கூறியிருக்கின்ற மரபு மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது, பாராட்டத்தக்கது. இந்த மரபு பல்லாண்டு காலம் நிலவ வேண்டும் என்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய பெரியார் அவர்களுடைய இரங்கல் தீர்மானத்தில் நான் கலந்துகொண்டு பேசியிருக்கிறேன். இருந்தாலும் கூறியதைக் கூறுகின்ற குற்றம் வராமல், நினைவுக்காகச் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பை ஏற்று நம்முடைய அரசுக்கு நினைவூட்டிக்கொள்கிறேன். பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக நம்முடைய தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் சிறந்த தமிழ் நெறிகளும் மரபுகளும் வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன. அருமை நண்பர் உறுப்பினர் திரு. இராஜகோபால் அவர்கள்

"வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்"

என்ற குறளை மிக லாவகமாகப் பயன்படுத்தி, நம்மையெல்லாம் நகைச் சுவைக்கு ஆளாக்கினார். ஆனால் திருவள்ளுவர், இந்த உலகத்தில் நீதி முறையாக வாழ்ந்தால், நீ தெய்வமாகக் கருதப்படுவாய் என்று மனிதனைத் தான் பார்த்துச் சொன்னார். திருவள்ளுவர் மனிதனை தெய்வத்தை நோக்கி இழுத்துச் செல்ல விரும்பவில்லை. பொதுவாக நம்முடைய சமய ஞானிகள் கடவுளை நோக்கி மனிதனை அழைத்துச் செல்வதற்குப் பதிலாக, நடமாடுகின்ற கோவில்களாகிய மனிதர்களை நோக்கிக் கடவுளை அழைத்துக் கொண்டு வந்த சாதனைகளைத்தான் செய்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சிறந்த மரபுகள் நெடிது நிலைத்து இருக்க நம்முடைய சமய நிறுவனங்கள், நம்முடைய சமய அடிப்படைக் கொள்கைகள், ஜாதி முறைகளினின்று விலகியதாகச் சீரமைத்து, நம்முடைய சமயநிறுவனங்களை ஒருங்கிணைத்து அமைத்திட ஏனோ தானோ என்ற தன்னிச்சைப் போக்கில் இயங்கும் நிலையைத் தவிர்த்து தமிழ் சமுதாயத்தைச் சார்ந்த சமய நம்பிக்கை உடையவர்களின் கருத்தை அறிந்து கொள்வதற்குரிய வகைகளில் செயற்பட நம்முடைய அரசு காலம் தாழ்த்தாது ஓர் ஆய்வு ஆணைக் குழுவை (Commission) அமைத்திட வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய உணவுப் பற்றாக்குறை நிறைவு பெற்றிருப்பது மட்டுமல்ல. உபரி மாநிலமாயிருக்கிறது என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஆனாலும் கூட இன்னும் நம்முடைய வளங்களைப் பெருக்குவதினாலும், வேளாண்மைத் தொழிலை மேலும் சீராகச் செய்வதினாலும் நம்முடைய உணவுத் தேவைகளில் தன்னிறைவு அடைவது மட்டுமின்றிப் பிற மாநிலங்களுக்கும் வழங்க முடியும். அந்த சக்தி, அந்த வாய்ப்பு நமக்கு இருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டில் நல்ல மழை பெய்வதற்கான வாய்ப்புகளை உண்டாக்க வேண்டும். பருவ மழை சில சமயங்களில் பொய்த்து விடுகிறது. அதனால் நம்முடைய மாநிலத்தில் சில மாவட்டங்கள் வறட்சித் தன்மை அடைந்துள்ளன. அந்த வறட்சித் தன்மைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டுமானால், நல்ல மழை தொடர்ந்து பெய்வதற்கான முயற்சிகளை அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பழந்தமிழ் மரபுப்படி, நல்ல காடுகள் வளர்க்கப்படுமானால், அந்தக் காடுகள் இருக்கின்ற பகுதிகளில் நல்ல மழை பெய்யும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முயற்சியில் நம்முடைய அரசு பாம்புமலைக் காட்டு வளர்ச்சித் திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. திருச்சி மாவட்டம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம், குறிப்பாகத் திருப்பத்தூர் தாலுக்கா இந்தப் பாம்புமலைக் காட்டினால் நல்ல மழையைப் பெறும். அந்த முயற்சியை அரசு மேற்கொண்டதற்கு மகிழ்ச்சி தெரிவித்து பாம்பு மலை மேம்பாட்டுப் பணியை, காடு வளர்ப்பு பணியை விரைவு வளர்ச்சியுடன் சீராகச் செய்து முடிக்கும்படி

கேட்டுக்கொள்கின்றோம். பல கண்மாய்கள் மராமத்து செய்ய வேண்டியவையும் ஆழப்படுத்த வேண்டியவையாகவும் இருக்கின்றன என்று கூறிக் கொள்கிறேன். வரத்துக் கால்வாய்களை ஆண்டுதோறும் மராமத்து செய்யக் கூடிய பொறுப்பை அரசு நெறி முறைப்படுத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மதுரை மாவட்டத்தில் ஓடுகின்ற பாலாற்றிலிருந்து மேலூருக்குக் குடி தண்ணீர் கொண்டு செல்லும் முயற்சி மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. அண்மையில் நான் அந்தப் பக்கம் சென்றபோது, அந்த ஆற்றின் கரையில் வாழும் மக்கள் போதிய தண்ணீர் வளம் இல்லாத நிலையில் தண்ணீரைக் குழாய் மூலம் உறிஞ்சி விடுவதால் தங்கள் பகுதி இயற்கை வளம், பாதிக்கப்பட்டு தென்னை போன்ற சோலை வளங்கள் பாதிக்கப்படுமோ என்ற கவலையைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். அதை அரசு கவனத்தில் கொண்டு, தண்ணீர் ஊற்று நிலைத்திருக்கின்ற சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக பாரி வாழ்ந்த பறம்புமலைப் பகுதியில் பருவ மழை பொய்த்து, நிலங்கள் எல்லாம் விளையாமல் பயிர்கள் சாவியாகிவிட்டன. அந்தப் பகுதிக்குப் பாலாற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவருகின்ற ராஜன் வாய்க்கால் என்ற கால்வாய் பல்லாண்டுகளாக மேடிட்டு பயன் படாமலிருக்கிறது. அதை அரசு கவனத்தில் கொண்டு, அதை ஆழப்படுத்தி, பயன் படுத்தக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்க்கு நிலத்தின் மீதுள்ள பசியை, நம் முடைய அரசு நிலப் பட்டாக்கள் வழங்கி ஊக்குவித்திருக்கிறது. அது ஒரு மகத்தான சாதனை, பாராட்டத்தக்கது. அதே நேரத்தில் அந்த நிலப் பசியின் காரணமாகச் சிலவிடங்களில் ஒரு சிலர் கண்மாய்கள், ஏரிகளில் உள்ள நீர்ப் பிடி நிலங்களில் அச்சுக்கட்டி உழு நிலங்களாகச் செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வதால் மானாவாரி கிராமங்களுக்கெல்லாம் அதிக நீர் தேக்கி வைக்க முடியாமல் பாதகம் ஏற்படலாம் என்பதை அரசு கவனத்தில் கொண்டு உரிய பாது காப்பைச் செய்யவேண்டும்.

வேளாண்மையைப் பொறுத்தவரையில் இன்றையதினம் உள்ள முக்கிய மான சிக்கல் உரப் பற்றாக்குறையே; நாட்டில் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ இரசாயன உரங்கள்தான் அதிக விளைச்சலைக் கொடுக்கின்றன என்ற நம்பிக்கை வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. ரசாயன உரங்களின் உண்மைச் சக்தி என்னவென்றால், குறைந்த ஊட்ட சக்தியைப்பெற்று இருக்கின்ற, பூசாரம் இருக்கின்ற நிலங்களில் பயிருக்குகந்த சத்தினை துரிதமாக எடுத்துத்தரும் ஊக்கியாக இருந்து

தொழிற்படுகிறது என்பதே. அவை நிலத்துக்கு நிரந்தரமான உர வளத்தினைக் கொடுக்கா. நிலங்களின் பூசாரம் நிரந்தரமாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டு மானால், ரசாயன உரங்களை நம்பாமல் இயற்கை குப்பை உரங்களையும், காட்டுத் தழை உரங்களையும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்கின்ற பயிற்சியை நம்முடைய மக்களுக்கு வழங்க வேண்டும்.

அடுத்து, திருப்பத்தூர், காரைக்குடி, சிவகங்கை தாலுக்காக்களில் முந்திரி அபிவிருத்தி பலநூறு ஏக்கர்கள் நடைபெற்றுள்ளன. அந்த தாலுக்காக் களுக்கு வெளியே புதுக்கோட்டை தாலுக்காவிலும்கூட முந்திரிக் கொட்டை உடைக்கின்ற தொழிற்சாலை இல்லாமல், முந்திரி எண்ணெய் எடுக்கின்ற தொழிற்சாலை இல்லாமல், அப்படி, அப்படியே கொட்டைகள் குறைந்த விலைக்கு மொத்தக் குத்தகையாகக் கோளத்திற்குப் போய்விடுகின்றன. அது நம் நாட்டுச் செல்வத்தைப் பாதிக்கிறது. ஆகவே அந்த வட்டாரங்களில் எங்கேயாவது ஓர் இடத்தில் முந்திரிக் கொட்டையை உடைக்கும் தொழிற் சாலையை அமைப்பதற்கு அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்வதுடன், அந்தத் தொழிற்சாலையை காரைக் குடி, குன்றக்குடி வட்டாரத்தில் அமைக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள் கின்றோம்.

அண்மையில் கோவை மாவட்டத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் கடைசியாக பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வு இல்லத்தைத் தொடங்கிவைத்து, ஓர் இனிய செய்தியைத் தந்தார்கள். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருவள்ளுவன்

"இரந்தும் உயிர் வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றியான்"

என்று அறிவித்தார்கள். இந்த அரசு வள்ளுவனுக்குத் திருவுருவம் வைத்தது மட்டுமல்ல, திருக்கோவில் அமைத்தது. இவைகளுக்காக பாராட்டுதல்கள் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் பிச்சைக்காரர்கள் பிச்சை எடுப்பதைத் தடை செய்கின்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வரப்போவதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருப்பதே இனிய செய்தி. அஃது ஒரு நல்ல முயற்சி, தமிழ்நாடு பழமையான நாடு, சிறப்பான வரலாற்றைக் கொண்ட நாடு. திருக்குறள் பல பல உரையாசிரியர்களைக் கண்ட பிறகு வள்ளுவத்திற்குச் செயலுருவம் கொடுத்த தமிழக அரசை, நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை நெஞ்சார்ந்த நன்றி உணர்வோடு பாராட்டுகின்றேன். நான் புதுக்கோட்டை பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு இல்லத் திற்குச் செல்லும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. அங்கு மிக வசதியாக பிச்சைக்காரர் கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனாலும்கூட அங்கிருந்து அடிக்கடி தாவிச்

செல்கிறார்கள் என்ற புகார் வருகிறது. அதற்குக் காரணம் மனிதன் பழக்கத்திற்கு அடிமைப்பட்டவன். இது வாழ்க்கையின் உண்மை. வேம்பிலிருக்கின்ற ஒரு புழுவை எடுத்து விட்டாலும் கூட அது வேம்பையே நாடித் திரும்பச் செல்லும். அதனுடைய பழக்கம் போய்விடாது. எனவே அவர்களிடம் தாயிற் சிறந்த கருணை காட்டி அந்த விடுதியின் அலுவலர்களும், பணியாளர்களும் அவர்களை மனம் மாறச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கின்றோம். பிச்சைக்காரர் ஒழிப்புப்பணி தமிழக அரசினுடைய மிகப் பெரிய சாதனைகளில் ஒன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, அதற்காக நம்முடைய அரசு பாராட்டுதலுக்குரியது என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எல்லோரும் செல்கின்ற வழியில் செல்லாமல், ஒரு புதிய வகையில் சிந்திக்க வேண்டும் என்று இதைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்லோரும் ஊதிய உயர்வைப்பற்றி அடிக்கடி சொன்னார்கள். நடுவண் அரசும் மாநில அரசும் கேட்கிறபொழுதெல்லாம் ஊதிய உயர்வை பரிவோடும் கனிவோடும் ஏற்று வழங்கி வருகின்றன. ஆனால் ஊதிய உயர்வு வழங்கியவுடனேயே விலைவாசி உயர்ந்து விடுகிறது. ஊதிய உயர்வும் விலையேற்றமும் விஷச் சக்கரம் போல் சுற்றிக்கொண்டு வருகிறது. இந்த நிலைமை எங்குகொண்டுபோய் விடும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவே முடியவில்லை. ஊதிய உயர்வு கொடுப்பதற்கு நடுவண் அரசும், மாநில அரசும் ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்து விட வேண்டும். அதற்குப் பதில் நியாயமான விலையில் மக்களுக்குப் பொருள்கள் கிடைக்கின்ற முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த முயற்சியை எட்டு பேர் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கும் மூவர் குடும்பத்திற்கும் வழங்கும் ஊதிய உயர்வு அதே தொகைதான், ஒரே தொகைதான். நியாயமான விலையில் பொருள்கள் கொடுக்கப்பட்டால், எட்டு பேர் கொண்ட குடும்பத்திற்கு உண்மையான பயனை அளிப்பதாக இருக்கும். இனி நடுவண் அரசு ஊதிய உயர்வு அளிக்க முற்பட்டால் மாநில அரசைக் கலந்துதான் செய்ய வேண்டும், அதுதான் நல்ல முறையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் பத்திரிகையில் எல்.ஐ.சி. ஊழியர்களின் கோரிக்கைகளைப் பற்றிப் பார்த்தேன். அங்கே ஒரு கடை நிலை ஊழியர் வாங்குகின்ற ஊதியத்தையும் மாநில அரசு ஊழியர் பெறுகின்ற ஊதியத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், பெரிய வேற்றுமை இருக்கிறது. மனிதன் என்னதான் வள்ளுவனைப் படித்தாலும், நீதி நூல்களைப் படித்தாலும், அழுக்காற்றிலிருந்து மனிதன் விடுபடுவது அவ்வளவு சுலபமல்ல. ஆதலால், தங்களுக்குப் பக்கத்திலேயே வாழ்கின்ற ஒருவன் அதிக ஊதியம் பெறுவதை நிச்சயமாக சகித்துக்கொள்ள மனம் இருக்காது. இதை நடுவண் அரசு தெளிவாகத் தெரிந்துகொண்டு, அலுவலர்களுக்கு ஊதியம் வழங்கும் வகையில் இந்திய ஒருமைப்பாட்டை நிச்சயமாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். மாநில அரசுகளின் கீழ் வேலை செய்வதாலே அவர்களுக்குக் குறைந்த ஊதியம், நடுவண் அரசின் கீழ் வேலை பார்ப்பதால் அவர்களுக்கு உயர்ந்த ஊதியம் என்று சொன்னால், எப்படி இந்திய ஒருமைப்பாட்டினை நாம் காப்பாற்ற முடியும்? இதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த வகையில், நடுவண் அரசுக்கு, நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிற ஆலோசனைகள் மிகுந்த காலத்தால் சிறந்த ஆலோசனைகள். அந்த ஆலோசனைகள் மட்டும் போதா. இந்த விஷச் சக்கரம்போல் சுற்றிவரும்

(பிற்பகல் 5-20)

ஊதிய உயர்வையும், விலை உயர்வையும் கட்டுப்படுத்தி. நியாயமான விலையில் வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைப் பொருள்களை மக்களுக்கு வழங்கும் பொறுப்பினை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் விலையேற்றத் தொடர்பான சிக்கல்களை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வரலாம். இல்லையென்றால், ஒருவரை ஒருவர் காட்டி ஊதிய உயர்வுப் போட்டி நடத்திக்கொண்டிருப்பார்கள். இது என்றைக்கும் ஒரு முடிவு இல்லாமல் போகும்.

அடுத்து, சில இலாகாவினர் போராடுவதில் வல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள். சப்தம் போடுவதில் வல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சீக்கிரமாகச் சில சலுகைகள் பெறுகிறார்கள். சிலர் போராட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களின் கோரிக்கைகளிலே நியாயமான தன்மை இல்லையென்று ஆகிவிடக்கூடாது. கிராமங்களில் அபிவிருத்தித் திட்டங்களென்றால் பசுமைப் புரட்சி என்றால், அதற்கு ஊர்நல உதவியாளர்கள்தாம் அச்சாணிபோல் நின்று உதவி புரிகிறார்கள். வேளாண்மைத் துறை அதிகாரிகள் அதற்கு மேலே நின்றாலும்கூட, ஊர்நல உதவியாளர்கள்தான் அந்த முயற்சியினுடைய அடித்தளத்தில் நின்று உதவி செய்கிறார்கள். அவர்களே சிறு சேமிப்பு இயக்கத்தை நடத்துகிறார்கள்; அவர்களே குடும்ப நலத் திட்டத்தை நடத்துகிறார்கள். இப்படி எல்லாத் துறைகளிலேயும், கீழே அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் சந்திக்கின்ற இடம் ஊர்நல உதவியாளர்களிடம்தான் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. பல்வேறு அரசு ஊழியர்கள் பெறுகின்ற ஊதிய விகிதங்களைவிட, தங்களுடைய ஊதிய விகிதம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறதென்று அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக அரசுக்கு விண்ணப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஊர்நல உதவியாளர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்துத் தேறி, அதற்குப் பிறகு இரண்டு ஆண்டுகள் பயிற்சி பெற்று வேலைக்கு வருகிறார்கள். அவர்கள் பெறும் ஊதியம் 210 ரூபாய். அண்மையில்கூட கால்நடை உதவியாளர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்து, மறியல் செய்து ஊதிய உயர்வு வேண்டுமென்று கோரினார்கள். நம்முடைய சட்ட சபையில் எழுப்பிய வினாவிற்குக் கிடைத்த விடையின் மூலம், அவர்கள் 15 ரூபாய் ஊதிய உயர்வு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிய

வந்தது. அவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி.க்குப் பிறகு ஓராண்டுதான் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஊர்நல உதவியாளர்கள் இரண்டு ஆண்டுகள் பயிற்சி பெற்றவர்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.சி.க்குப் பிறகு இரண்டு ஆண்டுகள் பயிற்சி பெற்றவர்கள் பெறும் ஊதியத்தைவிட, ஓர் ஆண்டு பயிற்சி பெற்றவர்கள் அதிக ஊதியம் பெறுகிறார்கள். சுகாதார ஆய்வாளர் 225 ரூபாய் பெறுகிறார்; மருந்து கலக்குபவர் 225 ரூபாய் பெறுகிறார்; தொழு நோய் அலுவலர் 250 ரூபாய் பெறுகிறார். ஆனால் ஊர்நல உதவியாளர் மட்டும் 210 ரூபாய் தான் பெறுகிறார். நம்முடைய தமிழக அரசின் முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய நடுநிலை நெஞ்சத்திற்கு இந்தத் தகவல்கள் சென்றிருக்குமானால், நிச்சயமாக அந்தக் குறை நீடித்திருக்காது என்ற நம்பிக்கையோடு, நம்முடைய முதல்வரவர்கள் இதைப் பரிவோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே, கால் நடை அலுவலர், சுகாதார ஆய்வாளர் போன்றவர்கள் ஊர் நல உதவியாளர்களைப் போல ஒரே எல்லையில்தான் பணி செய்கிறார்கள். ஆனால் ஊர்நல உதவியாளர்கள் பெறுகின்ற பயணப் படி மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஊர் நல உதவியாளர்கள் பெறுகின்ற பயணப்படி 15 ரூபாய் என்று சொன்னால், மகப்பேறு உதவியாளர் பெறும் பயணப் படியும், சுகாதார ஆய்வாளர் பெறுகிற பயணப் படியும் ரூபாய் 50, ரூபாய் 20 ஆக இருக்கிறது. ஆனால் ஊர் நல உதவியாளர்கள் பெறுவது பதினைந்து ரூபாயாக இருக்கிறது. அவர்கள் வேலையின் எல்லை ஒரே பகுதிதான்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, பயணப்படி என்பது அந்தந்த ஒன்றியத்தில் பணியாற்றுகிற வட்டார அளவை வைத்துத் தரப்படுகிறது. ஒன்றியம் முழுவதும் பணியாற்றும் சில பணியாளர்களுக்கு அந்தப் பயணப்படி கொஞ்சம் அதிகம். ஒன்றியத்தில் ஆறு பேர் அல்லது எட்டு பேர் இருந்து, அது பகுதி பகுதியாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்குமானால், பயணப்படி குறைந்த அளவுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: தலைவரவர்களே, நான் அந்த விகிதத்தைத்தான் சொன்னேன். பத்து கிராமங்களுக்கு இந்த ஆய்வாளர் வேலை செய்கிறார். அதே பத்து கிராமங்களுக்குத்தான் ஊர் நல உதவியாளரும் வேலை பார்க்கிறார். ஒரே பரப்பில் வேலை பார்ப்பவர்களிடத்தில் வேறுபாடு இருக்கிறதென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. வேலை எல்லை அதிகமாக இருக்கிறபோது கூடுதல், என்பது தவிர்க்க முடியாதது. அது இயற்கை. அதற்கு யாரும் ஆட்சேபனை சொல்ல முடியாது. நம்முடைய மக்கள் நல் வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்களுக்கு இது பற்றிய புள்ளி விவரங்களைத் தரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, மிக முக்கிய செய்தியாக நான் ஒன்றை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழக அரசு, தமிழ்த் துறையில் அதிகமான ஆக்கமும், ஊக்கமும் காட்ட வேண்டும்; தமிழ் வளர்ந்து செழுமை பெற வேண்டுமென்ற நிறைந்த கொள்கையுடையது இந்த அரசு. ஆனால் தமிழ் வளர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில், அதனுடைய விரைவு போதாது. காலம் செல்லும் வேகத்தையும் தமிழ் வளர்ச்சியையும் மட்டும் பார்த்தால், தமிழ் முழுமையாக வளர இன்னும் அதிகமான காலம் பிடிக்கும் என்பதுபோலத் தோன்றுகிறது. நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களும், கல்வி அமைச்சரவர்களும் அதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ் பாட நூலை வெளியிட்டபோதுகூட, நம்முடைய முதல்வரவர்கள் ஓர் உரை நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். கல்லூரிகளிலே இந்தப் புத்தகங்கள் அதிகமாக வாங்கப் பெறவில்லையென்று குறிப்பிட்டார்கள். அது போல, தமிழ்ப் புலவர் பட்டத்தை ‘டிகிரி’ ஆக்க வேண்டும்; பட்டமாக ஆக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து பேசப்பட்டு வந்தாலும், மிகச் செல்வாக்கு படைத்த தலைவர்களாலே அது வற்புறுத்தப்பட்டாலும்கூட நடைபெறவில்லை. ஆதலால் நிச்சயமாக ஏதோ தடை இருந்து கொண்டிருக்கிறதென்று நான் நினைக்கிறேன். பல்கலைக் கழகங்கள் தங்களுடைய மரபுகளை மாற்றுவதிலே வைதீக மனப்பான்மை காட்டுவது போல் இருக்கிறது. வேறு எங்கெங்கோ இருக்கும் வைதீக மனப்பான்மையைச் சாட வேண்டுமென்று விரும்பும் நம்முடைய அரசு, கல்வித் துறை மரபுகளிலே பிடிவாதமான வைதீக மரபுகளைப் பின்பற்றுகிற பல்கலைக் கழகங்களுக்குத் தெளிவூட்டி, தமிழ் வளர வேண்டும், தகுதி பெறவேண்டும் என்ற கொள்கை, இந்த அரசினுடைய கொள்கை என்று கூற வேண்டும். இந்தி மொழி ஆசிரியர்களுக்கு, இந்தி மாநிலங்கள் வழங்கும் தகுதியை, தமிழக அரசு தமிழ் நாட்டில் தமிழாசிரியர்களுக்கு வழங்குவதில் என்ன தயக்கம் இருக்கிறதென்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அடுத்து, மிகக் குறிப்பாகப் பாராட்டுவதற்கு உரிய செய்தி. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினுடைய ஆதரவு பெற்றதாகக் கூறிப் பல போலித் தமிழ் நிறுவனங்கள் தரம் குறைந்த தமிழாசிரியர்களை உற்பத்தி செய்கின்ற நிலைமைகள் தோன்றின. அவற்றைத் தமிழக அரசு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதென்று மறுத்திருப்பதை மனம் நிறைந்த உவகையோடு பாராட்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, அடிகளார் அவர்கள் பல்கலைக் கழகத்தில் வழங்கப்படும் புலவர் பட்டயங்கள் பட்டங்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை வைத்து நான் ஒரு முறை பல்கலைக் கழகத்தில் கேட்டபோது, எந்தப் பட்டம் வழங்குவதாக இருந்தாலும், இரண்டு மொழித் தேர்ச்சி இருக்க வேண்டுமென்ற

கருத்து நீண்ட காலமாக இருக்கிறதென்று கூறினார்கள். பட்டயங்கள் என்பது, சங்கீதமாக இருந்தாலும், கலையாக இருந்தாலும், மொழித் துறையாக இருந்தாலும், ஒரு மொழியிலே வல்லுநராக இருந்தால், அதற்கே பட்டயம் வழங்கலாம் என்ற முறையை பல்கலைக் கழகம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. பட்டத்திற்குச் சமமாக பட்டயங்களை மாற்றுவதற்கு இன்னொரு மொழி வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற அடிப்படைப் பிரச்சினைக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. தமிழுக்காக மட்டும் அதை மறுத்துவிட்டால், பிற மொழிகளுக்கும் அந்த வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. அப்படிக் கொடுக்கிறபோது, இரண்டு மொழி தெரிய வேண்டுமென்ற அவசியம் குறைகிறது. இரண்டாவது மொழி அறிவதாக இருந்தால், அது ஆங்கிலம் மட்டுமாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்து அடிப்படையில், பல்கலைக் கழகத்தினுடைய எண்ணத்தை அடியோடு மறுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு, ஆங்கிலம் பயில வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதும், தமிழ் நாட்டிற்கு ஆங்கிலம் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதும் வேறு விவாதம். ஆங்கிலத்தை இந்த நாட்டில் இணை ஆட்சி மொழியாக, ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதால், அதைப் பயில வேண்டுமென்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது, இருக்கக் கூடாது. ஆனால் தமிழாசிரியர்களை, இந்த மாநிலத்தில் மொழி பயிற்றுவிக்கும் பணியை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவர்களை, தமிழ் மொழி ஆசிரியப் பட்டம் பெற்றவர்களை, அதற்குரிய தகுதியுடையவர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்பதுதான் கோரிக்கை. பிற மாநிலங்களிலே இருக்கின்ற மொழி ஆசிரியர்களுக்கு எப்படி பட்டங்கள் வழங்குகிறார்கள் என்பதை அரசு கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, தமிழகத்திலும் தேவையான சில மரபுகளை உருவாக்க வேண்டும். எப்பொழுதும் மரபுகள் என்பவை மாறிப் புதியனவாகத் தோன்றுதல் என்பது தவிர்க்க முடியாத இயற்கை என்பதை நம்முடைய மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள். சென்ற கால மரபுகள் ஒரு புறம் வளர்ந்துகொண்டிருக்கும்போது, புதிய மரபுகளை நாம் உருவாக்குவதில் எந்தத் தவறும் இருக்க முடியாது. அந்த அடிப்படையில்தான் நான் இந்தக் கோரிக்கைகளை வைக்கிறேன். இதை மீண்டும் ஆராய்வதிலே அரசுக்கு ஏதாவது அறச் சங்கடம் இருக்குமானால், ஆராய்வதில் எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் தமிழாசிரியர்கள் இரண்டாம் தரக் குடிமக்கள் போல உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே நடத்தப்படுகிறார்கள். அந்த முறை வேண்டாமென்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

அடுத்து, மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்களுக்கு ஒன்றை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். இரண்டாம் தரக் கலைக் கல்லூரித் தரத்திற்குக்கூட தமிழ்க் கல்லூரிகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. கலைக் கல்லூரிகளில் ஒரு துணைப் பேராசிரியர் 16 மணி நேரம் ஒரு வாரத்திற்கு வேலை பார்த்தால் போதும் என்ற நியதி இருக்கிறது. ஆனால் 4 பேராசியர்களுக்கு மேலே நியமிக்கப்படுவதில்லை என்ற நியதியின்படி ஒரு வாரத்திற்கு 24 மணி நேரம் தமிழ்க் கல்லூரிகளில் உள்ள ஆசிரியர்கள் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. தமிழ்க் கல்லூரிகளில் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள், இசை ஆசிரியர்கள் நியமிக்க வாய்ப்பு இல்லை. தமிழாசிரியர்களுக்கு உடல் நலம் வேண்டாமா? அவர்களுக்கு உடற்பயிற்சி போன்றவைகள் அவசியமில்லை என்று யார் கருத முடியும்? இப்படிப் பல்வேறு சங்கடங்கள் இருப்பதால், தமிழ்க் கல்லூரிகளை இரண்டாம் தரக் கலைக் கல்லூரிகளுக்கு ஈடாக ஏற்றுக்கொள்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5-30)

அதே நேரத்தில் செய்ய முடிந்த நேரங்களில் எல்லாம் செய்ய முடிந்த வகைகளிலெல்லாம் அரசு அதிகமான ஊக்கத்தை தமிழாசிரியர்களுக்கு அளித்திருக்கின்றது என்பதையும் நான் இந்த சமயத்தில் நினைவோடு பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்களுக்கும், முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்களுக்கும் இடையே இருந்த வேறுபாடுகளை அரசு அறவே அகற்றி அறிவித்திருப்பது தமிழாசிரியர் உலகத்திற்கு ஒரு பெரிய அமிழ்தம் போன்ற செய்தி என்பதையும் நான் நெஞ்சார நினைவு கூர்ந்து பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அதே போழ்தில் முதல் நிலைத் தமிழாசிரியத் தகுதி பெற்றவர்கள், இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்களின் ஊதிய அளவிலேயே ஊதியம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அரசுக்கு அதிலே பெரிய இழப்பு இல்லை என்று சொன்னால், தகுதிக்குரிய ஊதியத்தை அளிக்கின்ற வகையில் அரசு ஆணை பிறப்பிக்க இயலுமா என்பதை அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்பது என்னுடைய விருப்பம், வேண்டுகோள்.

அடுத்துச் சென்ற ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில், இந்த அவையில் பேசும் பொழுது நம்முடைய மாண்புமிகு அற நிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இறை பணியாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டு அறிவிப்பு செய்திருந்தார்கள். அதற்காக இந்தத் தமிழக அரசுக்கும், மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் மிக்க நன்றிக் கடப்பாட்டினைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, அந்தக் கோரிக்கைகள் கனிந்து, அவர்களுடைய கைக்குப் பலன் கிடைக்கும்படியாக அரசு விரைவான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அதே போலத்தான், ஆலய இந்து அறநிலைய ஆட்சித் துறை அலுவலக அலுவலர்கள் மகாநாடு திருப்பரங்குன்றத்தில் 1971-ல் நடந்தபோது, நம்முடைய மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் முன் பல கோரிக்கைகளை வைத்தார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் பெருந்தன்மையோடு சில கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டு ஒப்புதல் அளித்தார்கள். ஒப்புதல் அளித்த மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் பரிவுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். அந்தக் கோரிக்கைகள் கனியக் கூடிய சூழ்நிலையை விரைவாக்கித்தர வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பழனி பண்பாட்டுக் கல்லூரி, பூம்புகார்ப் பேரவைக் கல்லூரி, இவைகளிலிருந்து பட்டதாரி மாணவர்கள் ஆண்டுதோறும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தியப் பண்பாட்டுத் துறையிலும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் துறையிலும் பயிற்சி பெற்று வருகின்றவர்கள். இவர்களுக்கு அரசின் மற்ற துறைகளிலே வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பது கடினமாக இருக்கிறது. எனவே இந்த பட்டதாரிகளுக்கு இந்து அற நிலைய ஆட்சித் துறையில் வேலை வாய்ப்பை வழங்க வழிமுறை, விதி முறைகளை அரசு செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் அமைத்திடவும் சிறந்த கவிஞருக்கு பொற்கிழி வழங்கிடவும் முன்வந்த இந்த அரசுக்கு என்னுடைய நன்றி. தைத்திங்களை சுற்றுலா வளர்ச்சி வாரியம் மையப்படுத்திக் கொண்டுவிட்டது. தைத்திங்கள் தமிழர் திருநாள். தைத்திங்களில் நாடு முழுவதும் நல்ல தமிழ் விழாக்களை எடுத்து நாம் எழுப்பியுள்ள தமிழுணர்வைத் தொடர்ந்து காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இந்த அளவில் ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி உணர்வினைப் புலப்படுத்திக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

* THIRU A. P. JANARDHANAM: Hon. Deputy Chairman, on December 24, 1973, I got the greatest shock in my life. At 8 a.m. I heard that Periyar had expired in the C.M.C. Hospital at Vellore. Periyar had been the champion of a fallen race. In my 14th year when I first met him, I was very much impressed and for the past 40 years, he has been the greatest influence in my life. Periyar has restored self-respect, Periyar has restored self-confidence, Periyar has given good direction and Periyar has given a new hope to a great race. His humane qualities have been praised by people holding divergent views. Hereafter it will be our endeavour to perpetuate his teachings and to spread them to every nook and corner of the word. He won even Brahmins like

Thiru Venkateswara Dikshidar by his humane qualities of head and heart. With all my sincerity and with all respect, I thank all those who have given ample tributes to Periyar. Anna was the best disciple of Periyar. Periyar's words were very strong. Periyar did not mince anything. He called a spade a spade and a bandit a bandit. But Anna turned all these things into chocolates. He paved the way to Fort St. George and brought us here and has left a huge patrimony to us. Dr. Kalaignar effectively filled the breach left by Anna. When we were all wondering how we could at best carry on without Anna, Dr. Kalaignar came forward and we have seen that he has taken us from victory to victory. He has now blossomed into an All-India figure. He is the champion of the States' people's rights. The other day my hon. Friend Thiru A. R. Damodaran spoke and his speech was a bracing tonic to us. We are fortified in our resolve and we are strengthened that our direction is correct.

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை)

I am sure the Hon. the Chief Minister, at the next meeting of the Chief Ministers, will more vehemently press the rights of the States.

Some months ago, Thirumathi Indira Gandhi, speaking at Kanyakumari, said that there should be bridges of understanding. We all welcome bridges of understanding. But in the way Delhi behaves, we do not think there are bridges of understanding. The physical distance between Delhi and Madras might have narrowed down, but the psychological distance continues as ever. Daily instances are pouring in. We come across instances where Delhi shows intellectual myopia, acute lack of understanding of Southern psychology. The latest one we have seen in this morning's papers. They have demanded Rs. 14 lakhs fine from the Kerala Government. The very fine Chief Minister, Thiru Achutha Menon has taken exception to this. The next thing is this refusal to honour our Poet Bharathi Dasan by issue of a commemorative stamp. Poet Bharathi Dasan is our Voltaire. Poet Bharathi Dasan is our Rousseau, Poet Bharathi Dasan is our Shelley, Poet Bharathi Dasan is our Keats, and he had all the fire of Mayakorsky. If our Navalar and Professor Anbazhagan recite the verses of Bharathi Dasan, they can hold you spell-bound for hours together. Is this the understanding of the Southern psychology ?

[Thiru A. P. Janardhanam] [1974 சனவரி 23

The next instance is about yarn. There is glut of yarn in Tamil Nadu. Yesterday the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Industries Minister pointed out that yarn difficulties in Tamil Nadu were mostly the doings of the Centre.

Our State is far better than many other States. I had been to Kerala last week. There they uniformly praised our State. Our State is singularly free from many of the difficulties. But we would not be content with our State alone. Our fate is linked up with India. When hunger drives politicians to make their dynamite, when there are food riots, when there is regular march and seizure of stocks from godowns and all that, we shudder at the prospects. What is it due to ? It is due to the bungling of the Central Government as my hon. Friend Thiru A. R. Damodaran very nicely put it the other day. The Planning has run amuck. Not only that. The Central Government do not treat an emergency as an emergency. They wait, they dither, and they vacillate. When they get information, they do not act with lightning speed. True statesmanship lies in recognising a problem before it assumes dangerous proportions. For the last 26 years, we have been seeing the sad spectacle of the Central Government bungling in one thing after another, leading to unnecessary shootings, unnecessary lathi charges, unnecessary incarcerations and rotting in jails and so many sufferings for the people. For the last 26 years have we been worthy of freedom? It is the question asked, not by me. We were dubbed that we had opposed the freedom struggle. But we have instances of very great people who have sacrificed their all for this freedom, who have returned the Tamara Patras saying that they did not join the freedom struggle for the purpose of getting this honour.

The problems are staggering and they are of Himalayan dimensions in India. What are the problems ? First of all, hunger. Next is the cat and mouse policies. How do politicians behave in India? They swear at each other and the proceedings of Parliament and the other State Legislatures are not edifying. There has been a steady deterioration in the standard of parliamentary life. Not only that. Entrenched mediocrity does not allow talent to come anywhere near it. That is the fate in every sphere. Not only that. There is a parallel black market economy operating in this country which makes null and void all good intentions. There are torrents of good intentions but there is only tea-spoonful of real genuine effort. I am very sorry to note that our country is going down. In spite of Periyar's service and in spite of Anna's writings, Dr. Kalaignar's service and the preachings of Mahatma Gandhi and numerous others, still there is social obscurantism and caste has its second lease of life due to adult franchise. Politicians deny caste, but in fact, they hobnob with caste in almost all the States. Reckless breeding is the enemy of all Five-Year Plans. Empty bellies and full cradles—that is the tragedy of India. Unless we stop this reckless breeding, no amount of aid, no amount of loan and no amount of efforts will take us to a good haven. The next thing is the lack of moral fibre. We see it in all spheres. There may be one Vinobha Bhave crying in the wilderness. There may be one Jaya Prakash Narain. I am sorry to state that the aspirins are just to cure the appendicitis of our body politic.

1974 சனவரி 23] [Thiru A. P. Janardhanam]

We have been reading in papers—especially I go through American 'Times'—about the Watergate Scandal. Let there be scandal, let Agnew resign, let Nixon wobble. But, still, one thing comes out. They have self-examination. They have self-criticism. In America public opinion is moulded in such a way and a person, however high he may be, and even Mr. Nixon has to bow to public opinion. I hope in India also before long, public opinion will assert itself and all the evil doers in every sphere will be hounded out, and good elements will assert and come up. I am a student of Roman History. In Roman History, the other day, I came across the fall of the Roman Empire. What was the cause for the fall of the Roman Empire? The capricious madness of a Caligula, the sadistic licence of Nero, the brutal stupidity of Commodus, the unlimited rapacity and cruelty of Caracalla and the voracious savagery of Maximian—these are the causes for the downfall of the Roman Empire. I do not want our Indian politicians to turn into pocket-editions of Nero. That is all I can say at this moment. I only wish that our politicians behave better. Ninety per cent of our troubles are traceable to our Indian politicians. As a politician I have my own quota of this. Unless we reform, unless we improve our moral fibre, we will face a tragedy of Himalayan dimensions, leading us to a blood bath severer than what we witnessed in 1947. Our Tamil

Nadu is an oasis in the midst of all gloomy things. I congratulate the Governor on putting our claims and we are all glad that here everybody is sober and we are better than the rest of the States. Here the Opposition is well behaved. The ruling party men are young, virile and dynamic. Tamil Nadu is not endemic to catch violence and we have good points. But one thing I want to say about strike. Strike is a very good weapon. Strike is a legitimate weapon. But we should have it as a last recourse. If you strike, see to it that the people do not suffer. If you strike, see to it that the fundamentals of life are not impaired. In Japan, when they strike, they strike in the sub-way at 3 a.m. when people do not come. Here people are held to ransom. Many take the method of gangsterism. Such things will not pay in the long run. Let this country be saved from anti-social elements, black-marketeers. hoarders and unscrupulous politicians. Thank you.

பிற்பகல் 5-40)

* திரு. வி. வெங்கா : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு சட்ட மன்றக் கூட்டு அவையில் 17—1—74-ம் தேதியன்று தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் முன்மொழிந்த நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை நானும் வழி மொழிந்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். எந்தப் பிரதிபலனையும் எதிர்பாராமல் தந்தை பெரியார் அவர்கள் தமிழ் நாட்டிற் காகவும், தமிழ் மக்களுக்காகவும், தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்காகவும் ஆற்றிய பணி கள் மிக ஏராளம். அவர்கள் ஆற்றிய பணியின் காரணமாகத் தான் தமிழர் களாகிய நாமெல்லாம் இன்றையதினம் நெஞ்சு நிமிர்ந்து சமுதாயத்திலே நடமாடுவதற்கு வழி பிறந்திருக்கிறது என்பதை நாம் அனைவருமே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். அப்பேர்ப்பட்ட தீரமிக்க தந்தையை இழந்திருக்கக் கூடிய நமக்கும், நம்முடைய சகோதரர்களுக்கும் ஆறுதல் சொல்லக் கூடிய விதத்திலே ஆளுநர் அவர்கள் ஆறுதல் மொழியைக் கூறியிருப்பது நமக்கெல்லாம் ஆறுதலாக, இருக்கின்றது. அதே நேரத்தில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் எந்தக் கருத்துக்களை, தமிழ்ச் சமுதாயம் வாழ வேண்டுமென்று தன் வாழ்நாள் முழுவதும் இறுதி நேரம் வரையிலே, எடுத்துக் கூறி வந்தார்களோ, அந்தக் கருத்துக்கள் இந்த நாட்டிலே மேலும் வலிவுடைய வேண்டுமென்பதற்காக நாமும் நம்முடைய சகோதரர்களும் மேலும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்கு ஊக்கம் அளிக்கக் கூடிய கருத்துக் களாக இருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்திருக்கிறோம். அதே நேரத்தில், தமிழ் நாடானது, விவசாயப் பொருளாதாரத்தை நம்பியிருக்கிறது என்பதை நாம்

ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். நம்முடைய விவசாயமோ வானத்தை எதிர்பார்த்து நடைபெறவேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறது. ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாகக் கடந்த பல ஆண்டுகளாகப் பருவ மழை பொய்த்துவிடக் கூடிய சூழ்நிலையை நாம் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்படிப் பருவ மழை பொய்த்து, விவசாயம் பாழ்பட்டு விடுமானால், நம்முடைய விவசாயப் பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படும் என்பதை உணர்ந்து தான் இந்த விவசாயப் பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்காக, விவசாயத்தை மேலும் பெருக்குவதற்காக, பூமிக்கடியில் இருக்கக்கூடிய நீரை வெளியே கொண்டு வரவேண்டியது அரசினுடைய கடமையாக இருக்கிறது. அப்படிப் பூமியின் அடியில் இருக்கக்கூடிய நீரை வெளியே கொண்டு வருவதற்கு மின்சாரமும் மிகத் தேவையாக இருக்கிறது. ஆக, இந்த இரு துறைகளுக்கும் தமிழக அரசு இவைகளைத் திட்டமிட்டுச் செய்திருக்கிறது என்று பார்க்கிற நேரத்தில், மேலும் செய்வதற்கு வழி வகுத்திருக்கிறது என்பதை ஆளுநர் உரையின் மூலம் உணர முடிகிறது. வரவிருக்கிற ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே விவசாயப் பாசனத் துறைக்கும், மின் உற்பத்தித் துறைக்கும், குடிநீர் துறைக்கும் ஏறக்குறைய 1,200 கோடி ரூபாய்க்கு திட்டமிட்டிருந்தபோதிலும், 548 கோடி ரூபாய் இந்த மூன்று துறைகளுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏறக்குறைய 45 சதவீதம் இந்தப் பாசனத்திற்காக, மின்சார உற்பத்திக்காக ஒதுக்கித் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிகிற நேரத்தில், கடந்த 25 ஆண்டு களாக நடைபெற்ற எந்த அரசும் இந்த அளவிற்கு விவசாயத்திற்கும், பாசனத் திற்கும், மின்சாரத் துறைக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஒதுக்கீடு செய்ய வில்லை என்பதை உணர்கிற நேரத்தில், உள்ளபடியே இன்று நடைபெறக்கூடிய அரசை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். அது மட்டு மல்லாமல், வறட்சியான பகுதிகளுக்காக ஏறக்குறைய 14 திட்டங்களை 15 கோடி ரூபாய் செலவிலும், அதே நேரத்தில் பல பகுதிகளுக்கு 19 புதிய திட்டங் களை 15 கோடி ரூபாய் செலவிலும், செப்பனிடுவதற்கு செழுமைப்படுத்துவதற்கு எண்ணியிருக்கிறார்கள் என்று ஆளுநர் உரையின் மூலம் உணர்கிற நேரத்தில் உள்ளபடியே நாமெல்லாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். அதோடு மட்டுமல்லாமல், 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக ஒரு திட்டத்தை தமிழக அரசானது பரிசீலித்து வந்தது என்பதை நினைவு கூர்ந்து பார்க்க முடிகிறது. அதாவது அன்டை மாநிலமாகிய ஆந்திர மாநிலத்திலிருந்து கிருஷ்ணா, கோதாவரி நதிகளை காவேரியோடு இணைக்க வேண்டுமென்ற திட்டமிருந்த போதிலும், அதை முதல் கட்டமாக சென்னை நகர் வரையில் கொண்டுவந்து, சென்னை நகர்க் குடி நீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும். அதோடு மட்டு மல்லாமல் சென்னையை ஒட்டியிருக்கக் கூடிய செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தி னுடைய பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கும் அது வழிகோலும் என்று கருதப்பட்டு, அதற்கான ஆய்வு வேலையையும் மேற்கொண்டிருந்தார்கள்.

(பிற்பகல் 5-50)

அது எந்த நிலைமையில் இருக்கின்றது என்பதை நம்மால் எண்ணிப்பார்க்க முடியவில்லை. அன்று டாக்டர் கே. எல். ராவ் அவர்கள் மத்திய நீர்ப் பாசன அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில்கூட, இந்தத் திட்டமானது மிகமிக சாலச் சிறந்தது என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அண்டை மாநிலமான ஆந்திரப் பிரதேசத்திலுள்ள கிருஷ்ணா, கோதாவரி போன்ற ஆறுகளின் நிலை வேறு, காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை வேறு என்றுதான் இந்த நேரத்தில் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். காரணம் காவிரி ஆற்றின் நீர் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப் பட்டு, இன்றைக்கு அது உற்பத்தியாகி, பெரும்பாலும் ஓடிவரும் கர்நாடக மாநிலத்திற்கே அதன் நீர் போதாத நிலை இருப்பதால், அதன் நீரின் ஒரு பகுதியை தமிழ் நாட்டிற்குக் கொடுக்கலாமா கூடாதா என்ற ஒரு பிரச்சினை எழுகின்றது. ஆனால் கிருஷ்ணா, கோதாவரி நதிகளின் நிலையைப் பொறுத்த மட்டில், இன்று அந்த ஆறுகளின் நீர் முழுவதையும் பயன்படுத்த முடியாத நிலையில், அவற்றின் பெரும்பகுதி கடலில் போய்க் கலக்கின்றது. அவற்றின் நீரை நாம் முறையாகத் திருப்பி நமது மாநிலத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டால், சென்னை நகரின் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கும் மற்றும் சென்னையைச் சுற்றியுள்ள செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கும் பெருமளவிற்கு உபயோகப்படுத்துவது மட்டுமின்றி, இன்னும் காலப் போக்கில், இவற்றைக் காவிரி ஆற்றோடு இணைக்க முற்பட்டால், அது தமிழ் நாட்டைப் பெருமளவிற்கு வாழவைக்கும் பெருந்திட்டமாக அமையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இப்போது ஒரு புதிய முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கின்றார்கள்—அதாவது கங்கையைக் கொண்டு வந்து, காவிரியோடு இணைக்க முடியுமா என்று நாட்டிலே பலரும் எண்ணிப் பார்க்கின்றார்கள். இது நீண்ட காலமாகச் சொல்லப்பட்டுவரும் தொலைதூரப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும், இப்போதைக்கு உடனடியாக கிருஷ்ணா, கோதாவரி இந்த ஆறுகளை பாலாற்றோடு முதல் கட்டமாக இணைத்தால், நான் ஏற்கெனவே சுட்டிக்காண்பித்தபடி, சென்னை நகர மக்களின் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து, சென்னை நகரைச் சுற்றியிருக்கும் செங்கற்பட்டு மாவட்டப் பகுதிகளுக்கும் குடிநீர் மற்றும் பாசன வசதியை அளிக்க முடியும் என்று எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அடுத்து, ஒரு முக்கியமான பிரச்சினைபற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதாவது இப்போது வர இருக்கும் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் சிறு நீர்ப்பாசன ஏரிகளைப் பராமரிப்பதற்கு என ரூ. 15 கோடி ஒதுக்கீடு செய்ய உத்தேசித்திருப்பதாக மேதகு கவர்னர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இப்போது சிறு நீர்ப் பாசனங்களைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இப்பொறுப்பினை ஏற்று நடத்துவதைப்பற்றி தவறான கருத்து ஒன்று ஏற்பட்டிருப்பதாக சிலர் பேசிக்கொள்ளுகின்றார்கள். அது

ந்த அரசின் கவனத்திற்கு வந்ததோ இல்லையோ தெரியவில்லை. இது சம்பந்த ாக ஒரு மாற்றத்தைப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லுகின்றார்கள். ப்போது சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பராமரித்து ருகின்றன. ஆனால் அதற்காக அவர்களுக்குப் போதுமான நிதி சதிகள் அளிக்கப்படவில்லை. இதன் காரணமாக அவைகளை முறையாக நரத்தில் பராமரிக்க முடியாத நிலை சில சமயங்களிலே ஏற்பட்டுவிடுகின்றது. ான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, இப்போது அச்சிறுப்பாக்கம் ஊராட்சி ன்றியத்திற்கு இத்தகைய சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பராமரிப்பதற்காக ண்டொன்றுக்கு ரூபாய் 30 ஆயிரம்தான் தருகின்றார்கள். ஆனால் அந்த ராட்சி ஒன்றியத்திடம் ஏறத்தாழ 145 சிறு நீர்ப்பாசன ஏரிகள் ஒப்படைக் ப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த 145 ஏரிகளை, சிறு நீர்ப்பாசனக் குளங்களை, ப்படி ரூபாய் 30 ஆயிரம் தொகையில் பராமரிக்க முடியும் என்பதையும் அரசு ண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிப்பட்ட ளவில்தான் இந்த ஆண்டு, ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 15 காடி ஒதுக்க வேண்டும் என்று உத்தேசித்திருக்கின்றார்கள். இந்த முயற்சியை ான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். ஆனால் இந்தப் பதினைந்து காடி ரூபாயை மீண்டும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம் செலவிடுகிறதா ல்லது பொதுப் பணித் துறையிடம் ஒப்படைத்துச் செலவிடுகிறதா என்று ரிசீலித்துக் கொண்டிருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படி ஒரு ரிசிலனை இருந்தால், நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, அந்தத் தொகை ண்டும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டு, அவர்கள் சிறு நீர்ப் ாசனத் திட்டங்களைச் செப்பனிடும் பணியை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று மது தமிழக அரசினைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காரணம் ஊராட்சி ன்றியத்திலே மக்கள் பிரதிநிதிகளும் இருக்கின்றார்கள். அரசின் பிரதிநிதி ளும் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் இருவரும் இணைந்து செயல்பட்டால், ணிகள் திறம்பட அமையும். இதில் இன்னும் ஒன்றைப் பார்க்க வேண்டும். ங்காவது ஒரு சிறு கிராமத்திலுள்ள ஏரி உடைப்பெடுத்துக்கொண்டு விட்டது ன்றால் அக்கிராமத்தைச் சார்ந்தவர்கள், பஞ்சாயத்துத் தலைவர், இவர்கள் ம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் கமிஷனரிடமோ அல்லது தலைவரிட மா அல்லது எஞ்சினியரிடமோ உடனே தொடர்பு கொண்டு அதை 24 மணி நரத்திற்குள் செப்பனிட முடியும். அதற்கான வாய்ப்பும் வசதியும் இந்த றையில் இருக்கின்றன. ஆனால் இது அரசுத் துறைக்கு மாற்றப்பட்டால், ம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி வந்து பார்த்து, அவர்கள் எஸ்டிமேட்டுகள் தயா த்து, பணியை முடிப்பது என்றால், அது காலம் நடந்ததாகிவிடும். ஆகவே, ான் இது இங்கேயே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடமே இருக்க வேண்டும் என்று ருதுகிறேன். அரசு இம்முறையை நீட்டிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் காள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, விவசாயம் செழிக்க வேண்டும் என்கிறோம். அதற்காக விவசாயிகளும் பாடுபட்டு வருகின்றார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு முக்கியமாகத் தேவைப்படும் உரவகைகள் சுலபமாகக் கிடைப்பதில்லை. இந்த உர வினியோகம் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, நமக்குத் தேவையான அளவிற்கு அவை கிடைப்பதில்லை என்று கவர்னர் அவர்களும் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். நமக்கு ஆண்டொன்றுக்கு மூன்று லட்சம் டன் உரம் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் நமக்குக் கிடைப்பது இரண்டு லட்சம் டன்தான். ஆகவே பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. இதைத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தினை ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இன்றைக்குள்ள பற்றாக்குறை தமிழகத்துக்கு மட்டும் ஏற்பட்டுவிட்ட பற்றாக்குறை இல்லை. இது உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலும் ஏற்பட்டுள்ள பற்றாக்குறை யாகும். இன்றைக்கு நமது தமிழக அரசானது இதுபற்றி மத்திய அரசினைக் கேட்டதற்கு அவர்கள் என்ன முயற்சியினை எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்று பார்த்தால், அவர்கள் வெளிநாடுகளிலிருந்து சிலவற்றை வரவழைத்து விநியோகம் செய்ய இருக்கின்றோம் என்கின்றார்கள். உண்மையிலேயே இது காலம் கடந்த முயற்சி என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கின்றது. காரணம் இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நமது இந்தியப் பேரரசின் வெளி நாட்டுக் கொள்கையானது எந்த அளவிற்குத் திறமையாக இருக்கின்றது என்று எண்ணிப் பார்க்கும்போது, மிக வருத்தம் அடைய வேண்டியவர்களாகத்தான் இருக்கிறோம். ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு ஒரு செய்தி. நமது இந்திய உப கண்டத்தில் கோதுமைப் பற்றாக்குறையை ஈடு செய்ய சோவியத் ரஷ்யா உதவ முன்வந்திருக்கின்றது என்று. சோவியத் நாட்டவர்கள் மிக புத்திசாலிகள். அவர்கள் நாட்டிலே மூன்று மாதத்திற்குத் தான் விளைபொருள்கள் உற்பத்தியாகும். மிச்சமுள்ள ஒன்பது மாதங்களும் பனியால் மூடப்பட்டுக் கிடக்கும். அவர்களுக்கு விளையும் விளைபொருள்கள் அவர்களுக்கே போதுமானதாக இல்லை. ஆனால் திட்டமிடுவதில் அவர்கள் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக இருக்கும் காரணத்தினால், அவர்கள் பிற நாடுகளிலே கிடைக்கும் உபரித் தானியங்களை—அவர்களுக்குத் தேவையிருக்கிறதோ இல்லையோ—வாங்கிக் குவித்து வைத்துக்கொண்டார்கள். இந்தியா உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய நிலையிலிருந்தும், பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இப் பற்றாக்குறையை ஈடுசெய்ய இருபது லட்சம் டன் கோதுமையை ரஷ்யா நமக்குக் கொடுக்க முன்வந்திருக்கின்றது. இப்படிக் கொடுத்து அவர்கள் நல்ல பெயரைத் தட்டிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். கிராமத்தில் சொல்லுவார்கள், கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைப்பது என்று. அது போன்று எந்த நாட்டிலோ விளைந்த கோதுமையை அவர்கள் நமக்குக் கொடுத்து உதவுகின்றார்கள். அது போன்ற திறமை நமக்கு

இல்லாததால்தான், இங்கே நமது பொருளாதாரம் சிதைந்து கொண்டு வருகின்றது, மங்கிக்கொண்டு வருகின்றது. அதுபோல உரத்திலும் இப்போது நமக்குப் பற்றாக்குறை. இந்த நேரத்திலே வெறும் ரசாயன உரங்களையே நம்பியிராமல் பழங்காலத்திலே உபயோகித்தார்களே, பசுந்தாள் உரம் என்று, அப்படி தழைகளை உபயோகிக்கும் முறையை மீண்டும் பரவலாகக் கொண்டு வருவதற்கான முறைகளை ஊக்குவிக்க அரசு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களின் பணிகளைப் பார்த்தால், இப்போதுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டிய சூழ்நிலை அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதைப் புள்ளி விவரங்கள் மூலமாக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். உதாரணமாக திருநெல்வேலி மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அதில் 826 ஊராட்சிகள் இருக்கின்றன. அவற்றை 31 ஊராட்சி ஒன்றியங்களாகப் பிரித்திருக்கின்றார்கள். சேலம் மாவட்டத்தில் 723 ஊராட்சிகள் இருக்கின்றன. அவற்றை 35 ஒன்றியங்களாகப் பிரித்திருக்கின்றார்கள். அது போன்று மதுரையிலுள்ள 857 ஊராட்சிகளை 34 ஒன்றியங்களாகவும் கோவையிலுள்ள 749 ஊராட்சிகளை 41 ஒன்றியங்களாகவும் பிரித்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள 1,207 ஊராட்சிகளை 27 ஒன்றியங்களாகப் பிரித்திருக்கின்றார்கள். இப்படி 27 ஒன்றியங்களாக அமைத்திருப்பது மட்டுமில்லை. தமிழகத்திலேயே உத்திரமேரூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில்தான் 70-க்கும் மேற்பட்ட ஊராட்சிகளை உள்ளடக்கியிருக்கின்றார்கள். சில மாவட்டங்களிலே ஒரு ஒன்றியத்தில் எட்டு ஊராட்சிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் உத்திரமேரூரில் 70-க்கு மேற்பட்ட ஊராட்சிகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வகையில் பெரும் எண்ணிக்கையில் அது அமைந்திருப்பதால், நிர்வாகச் சங்கடங்கள் பல ஏற்படுகின்றன. எனவே நமது அரசு, மாவட்டங்களையே இரண்டாகப் பிரிக்க முன்வரும் நேரத்திலே ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பிரித்து முறைப்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி ஊராட்சி ஒன்றியங்களை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்றால், அதில் மத்திய அரசினை அணுக வேண்டும். அவர்களுடைய நிதிநிலைகளைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடும். இப்படி ஊராட்சி ஒன்றியங்களைக்கூடப் பிரித்திட முடியாத அளவிற்குத்தான் தமிழக மாநில அரசுக்கு அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே நமது மதிப்புமிக்க கலைஞர் அவர்கள் கோரும் மாநில சுயாட்சி எவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்கின்றது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அப்படி மாநில சுயாட்சி கேட்கின்ற நேரத்திலே, இங்கேயிருப்பவர்கள் "மாநில சுயாட்சி கேட்கக்கூடிய இவர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு

சுயாட்சி கொடுக்கிறார்களா? இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்களையும் பிடுங்கிக் கொள்கிறார்கள்" என்ற கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். அது எவ்வளவு மாறு பட்ட கருத்து என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்

(பிற்பகல் 6-00)

பட்டிருக்கிறேன். சராசரியாக, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 1966-67-லே எந்த அளவுக்குச் செலவு செய்தார்கள், இப்போது 1973-74-லே எந்த அளவுக்குச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு நமது நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக் குழு ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1966-67-லே 47.48 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தவர்கள், 1967-68-லே 52.70 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்திருக் கிறார்கள். 1968-69-லே செலவு செய்தது 52.62 லட்ச ரூபாய். 1969-70-லே ரூ. 59.15 லட்சம். 1970-71-லே 65.26 லட்சம் ரூபாய். கடைசியாக 1973-74-லே 94.69 லட்சம் ரூபாய். அதாவது 1966-67-லே ரூ. 47.48 லட்சமாக இருந்தது, 1973-74-லே 94.69 லட்ச ரூபாய் என்ற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று எண்ணிப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே, 1966-67-லே ஒதுக்கப்பட்ட அளவைக் காட்டிலும் 1973-74-லே ஏறக்குறைய இரட்டிப்பாக உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று அறிகின்ற நேரத்திலே, ஊராட்சியினுடைய பணியை ஊக்குவிக்கின்ற தமிழக அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன்.

இன்றொன்று, நீண்ட நெடுநாளைய ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கோரிக்கை யைப்பற்றி தனது முடிவை நமது தமிழக அரசானது பொங்கல் திருநாளன்று வெளியிடும் என்று எதிர்பார்த்திருந்தோம். அது என்ன காரணத்தாலோ அந்தத் தமிழர் திருநாளில் வெளியிடப்படாமல் நின்றுவிட்டிருக்கிறது. இருப் பினும் அது குறித்து, ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் பிரதிநிதியாக இருக்கிற நான் என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்போது வருவாய்த் துறையின் கீழ் இந்த ஊராட்சிகளை ஒப்படைத்திருக் கிறார்கள். அந்த வருவாய்த் துறையின் கீழ் இயங்கக்கூடிய இந்த வளர்ச்சித் துறையை தனித் துறையாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்பது இந்தத் துறையின் நீண்ட நெடுநாளைய கோரிக்கையாகும். மாவட்டத்திற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் என்று ஒரு தலைவர் இருக்கிறார். அவருக்குக் கீழே டி.ஆர்.ஓ. (டிஸ்டிரிக்ட் ரெவின்யூ ஆபீசர்) என்ற அதிகாரி இருக்கிறார். அதே மாதிரியாக டி.டி.ஓ. (டிஸ்டிரிக்ட் டெவலெப்மெண்டு ஆபீசர்) என்று ஒருவரை அமைத்து, அவருக்குக் கீழாக, எப்படி இங்கே மாவட்ட அளவில் ஆர்.டி.ஓ. (ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர்) என்று இருக்கிறார்களோ அதே மாதிரியாக, ரீஜனல் டெவ லெப்மெண்ட் பஞ்சாயத் ஆபீசர்கள் என்ற அளவில், அந்தத் தகுதிக்கு ஒத்த அதிகாரிகளாக நியமித்து, இரண்டு தனிப் பெரும் பிரிவுகள், இரண்டு தனிப்

பெரும் இலாக்காக்கள், ஒரே இலாக்காவாக இருப்பதை இரண்டு இலாக்காக் களாகப் பிரித்து, மாவட்ட அளவில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் எப்படி பிற துறைகளுக்கெல்லாம் தலைவராக இருக்கிறாரோ—கல்வித் துறைக்கும் மாவட்ட அளவில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தான் அதிகாரி; அதே மாதிரி ரெவின்யூ துறைக்கும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தான் அதிகாரி—அதே மாதிரியாக வளர்ச்சிப் பணித் துறைக்கும், டெவலெப்மெண்ட் செக்ஷனுக்கும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே அதிகாரியாக இருக்கட்டும் என்று ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அதே நேரத்தில் டி.ஆர்.ஓ. கேடரில் டிஸ்டிரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசர் (டி.டி.ஓ.) என்ற ஒருவரை நியமித்து அவருக்குக் கீழாக அந்தப் பணிகள் நடைபெற வேண்டும் என்று இந்த இலாக்காவும், அதில் பணியாற்றுகிற ஊழி யர்களும் நீண்ட நெடுநாட்களாகக் கோரி வருகிறார்கள். ஆனால் நிர்வாக சீர் திருத்தக் குழு தன்னுடைய பரிந்துரையில் என்ன தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்றால், நாங்கள் சொல்கிற குறைபாடுகள் அனைத்தையும் ஒப்புக்கொள் கிறார்கள். ஒரு ஆர்.டி.ஓ. ஆனவர் இரண்டு தாலுக்காக்களுக்குத் தலைவராக இருக்கிறார். எனவே இரண்டு தாலுக்காக்களில் அவரால் பணியாற்ற முடிய வில்லை. அதை மாற்றி ஒரு தாலுக்காவுக்கு ஒரு ஆர்.டி.ஓ. என்று போடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு மாறாக நாங்கள் சொல்லக்கூடிய கருத்தெல் லாம் இரண்டு தாலுக்காக்களுக்கு ஒரு ஆர்.டி.ஓ. இருக்கட்டும். அந்த ஆர்.டி.ஓ. வின் கீழ், தாலூக்காவுக்கு ஒரு தாசில்தாராக ஆர்.டி.ஓ.வைப் போட்டு, தாசில் தாரும், பி.டி.ஓ.வும் தனியாக இருப்பது நிர்வாக சௌகரியத்துக்கு ஒத்து வராத காரணத்தால், இரண்டு தாலூக்காக்களுக்கு ஒரு ஆர்.டி.ஓ.வே இருந்து, ஆர்.டி.ஓ. வின் கீழ், ரெவின்யூவை நிர்வகிக்க தனி அதிகாரியும், இந்த வளர்ச்சிப் பணிகளை நிர்வகிக்க ஆர்.டி.ஓ. வுக்கு சமமானவராக ஒரு தனி அதிகாரியையும் போடுங்கள் என்றுதான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். தாலுக் காவுக்கு ஒரு ஆர்.டி.ஓ. ஆக்ட் பண்ணுகிற நேரத்திலே, இரண்டு தாலூக்காக் களுக்கு இரண்டு ஆர்.டி.ஓ.க்கள் ஆகிறார்கள். அதைத் தான் நாங்கள் மாற்றி, இரண்டு தாலூக்காக்களுக்கு ஒரு ஆர்.டி.ஓ., ரெவின்யூ செக்ஷனுக்கு ஒரு ஆர்.டி.ஓ., பஞ்சாயத்து செக்ஷனுக்கு ஒரு டெவலப்மெண்ட் ஆபீசர் என்ற அளவில் ஆர்.டி.ஓ.வுக்குச் சமமான அதிகாரியை நியமிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். அப்படி நியமிக்கின்ற நேரத்திலே பொருளாதாரத்திலே நமக்கு அதிகப்படியாக எந்த விதமான தட்டுப்பாடும் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. அதிகச் செலவினங்கள் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. ஒரே செலவினம் தான். ஏறக் குறைய சரிபாதி நாங்கள் சொல்வதை நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவானது ஒத்துக்கொள்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய ஒரே பிரச்சினை, தங்களுக்கு இருக்கிற அதிகாரங்கள் பறிபோய் விடக்கூடாது என்பது. அதற் காகத்தான், அவர்கள் தனி இலாக்காவாக ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயங்கிக்

[திரு. வி. வெங்கா] [1974 சனவரி 23

கொண்டிருக்கிறார்கள். தனி இலாக்காவாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு தமிழக அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தல்களைக் குறித்து ஒரு கருத்தை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த நேரத்திலே ஊராட்சித் தலைவரையும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரையும் பொதுமக்களே பார்த்துத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி வந்தது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் ஒத்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதை ஒத்துத்தான் கடந்த 1970-வது ஆண்டிலே நடைபெற்ற ஊராட்சித் தேர்தலில் மட்டும் பரிசோதனையாக ஊராட்சித் தலைவரை மெம்பர்கள் தேர்ந்தெடுப்பதைக் காட்டிலும் நேரடியாக பொதுமக்களே தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்ற முறையை வைத்திருந்தோம். அதில் வெற்றி கண்டோம். ஆனால் அதற்குப் பிறகு நாம் பெற்றிருக்கிற அனுபவத்தைப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு ஊராட்சித் தலைவர் தவறு செய்வாரேயானால், அவரை எப்படி கீழே இறக்குவது என்ற பிரச்சினை ஏற்பட்டுள்ளது. அதற்கு முன்பு மறைமுகமாக உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பார்களேயானால், உறுப்பினர்களே நேரடியாக ஊராட்சி மன்றத்திலே நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து கீழே இறக்க முடியும். ஆனால் இப்போது பொதுமக்கள் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்ற காரணத்தால், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தான் நீக்க வேண்டும். ஒன்று அவர் சொந்த முயற்சியில் நீக்கலாம். அல்லது உறுப்பினர்கள் அவரிடத்தில் சென்று நேரடியாக மகஜரைக் கொடுத்து, அந்த மகஜரில் கண்டிருக்கிற குற்றச்சாட்டுகள் உண்மையா என்று விசாரிக்கப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு அவர் தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும். உதாரணத்திற்கு நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே ஒரு ஊராட்சியில் தவறு ஏற்பட்டு, அந்த ஊராட்சி உறுப்பினர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் புகார் மனுக் கொடுத்து ஏறக்குறைய ஓராண்டு ஆகியும், இதுவரை அதன்மீது தீர்ப்பு வழங்கப்படவில்லை. இனிமேல் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டால், எஞ்சியிருப்பது 1½ ஆண்டு பதவிக்காலம். அவர் நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று ஸ்டே ஆர்டர், தடை உத்தரவு வாங்கினாரேயானால், நிச்சயமாக முழுமையாக அவருடைய பதவிக் காலமாகிய ஐந்து ஆண்டுகள் அவர் பதவியில் இருந்துவிட்டுப் போவாரே தவிர, அவர் செய்த தவறுக்காக இடையிலே அவரை கீழே இறக்க முடியாது. அந்த அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு நான் சொல்கிறேன், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் தேர்தல் இன்றையதினம் எப்படி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறதோ, மறைமுகமாக ஊராட்சித் தலைவர்கள் ஓட்டளிப்பதன் மூலமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறதோ, அந்த அடிப்படையிலே ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களால் மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற முறை அமைய வேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1974 சனவரி 23] [திரு. வி. வெங்கா]

கடைசியாக இன்றையதினம் மேலவை நிகழ்ச்சியில் குறிப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டியது : பட்டயங்களைப் பட்டங்களாக மாற்றுவது என்ற ஒரு பிரச்சினை இங்கே எழுப்பப்பட்டது. அது குறித்து என்னுடைய கருத்தை இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பட்டயங்களைப் பட்டங்களாக மாற்றுவது என்பது வேறு, பட்டயங்களைப் பட்டங்களுக்குச் சமமாக மாற்றுவது என்ற கருத்து வேறு. வட இந்தியாவில்கூட, பிற மொழிகளைப் பயின்றவர்களுக்கு, மொழியை மட்டும் பயின்றவர்களுக்கு பி.ஏ., எம்.ஏ., என்று பட்டம் கொடுப்பது கிடையாது. ஆனால் அவர்களுக்கு மொழிப் பட்டயம் கொடுக்கிறார்கள். அந்தப் பட்டயம் எம்.ஏ.க்குச் சமமானது என்று சொல்கிறார்கள். நமது தமிழக அரசுகூட, வித்வான் என்ற பட்டயம் வழங்குகிறது. வித்வான் என்ற பட்டயமானது, பி.டி.க்குச் சமமானது என்று அறிவித்திருக்கின்ற காரணத்தால், வெளி மாநிலங்களுக்கும், தமிழ் மாநிலத்திற்கும் வேறுபாடில்லை. நம்முடைய மாநிலமும் தமிழ் மொழியை ஊக்குவித்திருக்கிறது. நமது அரசும் தமிழ் மொழியை ஊக்குவித்திருக்கிறது என்ற கருத்தை எடுத்துச் சொல்லி, வாய்ப்பளித்ததற்கு உங்களுக்கு நன்றிகூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை பிற்பகல் 4.00 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

3. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

62. Notification issued with G.O. Ms. No. 1917, Agriculture, dated the 27th August 1973 relating to regulation of trade in chillies in Coimbatore district. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

63. Notification issued with G.O. Ms. No. 1245, Rural Development and Local Administration, dated the 15th August 1973 in regard to amendments to the Tamil Nadu Panchayats (Conduct of Election of President of Town Panchayats) Rules, 1970. [Laid on the table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

64. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1744, Agriculture, dated the 28th September 1973 in regard to amendments to notification issued under section 5 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959, relating to change of place of five regulated markets in Coimbatore. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

65. Notification issued with G.O. Ms. No. 2066, Agriculture, dated the 28th September 1973 relating to declaration of notified market area for Vedaranyam market in respect of paddy and tobacco in Thanjavur district. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

66. Notification issued with G.O. Ms. No. 2475, Rural Development and Local Administration, dated 17th November 1973 in regard to inclusion of certain areas within the jurisdiction of the Madurai City Municipal Corporation. [Laid on the table of the House under section 432 (2) of the Madurai City Municipal Corporation Act, 1971 (Tamil Nadu Act 15 of 1971).]

67. Notification issued with G.O. Ms. No. 390, Excise and Prohibition, dated the 29th November 1973 in regard to an amendment to the Madras Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959. [Laid on the table of the House under section 34 (5) of the Tamil Nadu Excise Act, 1971 (Tamil Nadu Act 34 of 1971).]

68. First Annual Report, 1972 of the Cholan Roadways Corporation Limited, Kumbakonam. [Laid on the table of the House under section 619-A of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

69. Second Annual Report, 1973 of the Cholan Roadways :poration Limited, Kumbakonam. [Laid on the table of the ›use under section 619-A of the Companies Act, 1956 (Central t I of 1956).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

Nil.

Index to Tamil Nadu Legislative Council Debates

FORTY-SEVENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

18TH, 19TH AND 21ST TO 23RD JANUARY 1974.

VOLUME CXIV (Nos. 1 to 5).

A

PAGES

ABDUL WAHAB, THIRU K. S.—

Condolence Resolution *re* death of Ramasami, Periyar Thiru E. V. 11-12

ADITANAR, THE HON. THIRU Si. Pa.—

Governor's Address, discussion on 75

ADITYAN, THIRU S. T.—

Governor's Address, discussion on 78-85

ADMINISTRATIVE REFORMS COMMISSION—

Reports on "Panchayat Development Administration" and "District Revenue and General Administration", laid on the table ... 94

AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS ACT, 1959—

Amendments to notification issued under section 5(4) of—relating to change of place of five regulated markets in Coimbatore, notification laid on the table 335

Declaration of notified market area for Vedaranyam market in respect of paddy and tobacco in Thanjavur district, notification laid on the table 336

A.—*cont.*

	PAGES
AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS ACT, 1959—*cont.*	
Establishment of regulated market at Sivagiri in Coimbatore district for purchase and sale of cotton, groundnut, tobacco, turmeric, maize and sugar-cane jaggery, notification laid on the table ...	93
Establishment of regulated markets at twelve places in Ramanathapuram district for paddy, notification laid on the table	174
Inclusion of paddy in Ethamoly, Kallikkavilai, Vadasery, Monday Market and Thoduvatty markets in Kanyakumari district, notification laid on the table	174
Nomination of Members to newly elected Market Committee of Coimbatore district, notification laid on the table	90
Nomination of Members to Ramanathapuram Market Committee by Government, notification laid on the table	88
Nomination of Members to Thanjavur Market Committee, notification laid on the table	173
Regulation of trade in chillies in Coimbatore district, notification laid on the table	335
Regulation of trade in paddy in Coimbatore district, notification laid on the table ...	255
AIDED HIGH SCHOOLS—	
See Schools.	
ANBAZHAGAN, THE HON. THIRU K.—	
Governor's Address, discussion on	224, 312, 319–329
ARIVAZHAGAN, THIRU K.—	
Governor's Address, discussion on	233–244, 246

A.—*cont.*

	PAGES
ARULMIGU ABIRAMESWARAR TEMPLE, TIRUVAMATHUR—	
See Temples.	
ARUMUGASWAMI, THIRU M.—	
Governor's Address, discussion on	247

B

BABY FOOD—	
Question *re* taking over of distribution of— by State Government	180–185
BALARAMAN, THIRU L.—	
Governor's Address, discussion on	45, 63–78
BUSINESS ADVISORY COMMITTEE—	
See Committees.	

C

CEMENT DISTRIBUTION (LICENSING AND REGULATION) ORDER, 1973—	
Amendments to—, notification laid on the table	93
CENTRAL SALES TAX (TAMIL NADU) RULES, 1957—	
Amendments to—, notification laid on the table	255
CHAIRMAN, MR.—	
Announcement *re*—	
Business Advisory Committee's decision ...	43–44
Panel of Vice-Chairmen	44
Time-limit for receipt of amendments to Motion of Thanks for Governor's Address	44

C—*cont.*

PAGES

CHAIRMAN, MR.—*cont.*

Condolence Resolution *re* death of Ramasami, Periyar Thiru E. V. 2, 29, 31–32

Governor's Address, discussion on 55, 58, 67, 71, 72, 74, 78, 131, 145, 155, 189, 197, 200, 204, 229, 232, 246, 309

Obituary reference *re* death of Naidu, Thiru G. D. 1–2

Point of order *re* posting of questions for Question-hour 188–189

CHERAN TRANSPORT CORPORATION LIMITED—

First Annual Report, 1972, laid on the table ... 89

CHIT FUNDS ACT, 1961—

Question *re* enforcement of 42–43

CHLORAL HYDRATE RULES, 1959—

Amendments to—, notification laid on the table ... 253

CIVIL SUPPLIES DEPARTMENT—

Question *re* Civil Supplies transactions, percentage of loss allowed for transit loss and total loss incurred during 1968–69 and 1969–70 ... 119–123

COLLEGES—

Question *re*—

B.A., B.Sc., Graduates working in—, ouster from service during 1971–72 274–278

Evening Colleges in Madras City, restriction of admission due to paucity of seats in ... 285–287

Law College, introduction of Tamil medium section in 126–131

Sanskrit Colleges, number and location of ... 287–288

C—*cont.*

PAGES

COMMITTEES—

Business Advisory Committee, decision of— ... 43–44

Public Accounts Committee, Statement on recommendation of—on Appropriation Accounts of State of Tamil Nadu for 1968–69 and Audit Report 1970 in respect of supply of raw materials to Thiruvalargal Tan India Wattle Extracts Company Limited at concessional rates, laid on the table 176

COMPANIES ACT, 1956—

First Annual Report, 1972 of Cholan Roadways Corporation Limited, Kumbakonam, laid on the table 336

Second Annual Report, 1973 of Cholan Roadways Corporation Limited, Kumbakonam, laid on the table 337

CONDOLENCE RESOLUTION *re*—

Death of Ramasami, Periyar Thiru E. V. 2–32

CO-OPERATIVE LIFT IRRIGATION SOCIETIES—

See Co-operative Societies.

CO-OPERATIVE SOCIETIES—

Question *re*—

Amalgamation of Washermen—into one Federation. 301–303

Co-operative Lift Irrigation Societies registered in North Arcot district, number of 300

D

DAMODARAN, THIRU A. R.—

Condolence Resolution *re* death of Ramasami, Periyar Thiru E. V. 12–14

Governor's Address, discussion on 152–165

PAGES

DAM(S)—

Question *re* new dams in Pullur area, Vaniyambadi taluk, North Arcot district, construction of ... 35-36

DENATURED SPIRIT, METHYL ALCOHOL AND VARNISH (FRENCH POLISH) RULES, 1959—

Amendment to—, notification laid on the table ... 836

DEPUTY CHAIRMAN—

Governor's Address, discussion on ... 816

DISTRICT MUNICIPALITIES ACT, 1920—

Amendment to rule about inspection and test check by higher technical authority of municipal works, notification laid on the table 254

Amendments to rules relating to payment of advances to officers and servants of Municipal Councils published with late Local Self-Government Department Notification No. 298, dated 17th January 1932 at pages 179 to 180 of Part I-A of *Tamil Nadu Government Gazette*, dated 23rd February 1932, notification laid on the table ... 88

Inclusion of entire Oragadam Panchayat within limits of Ambattur Township area, notification laid on the table 88-89

E

ENTERTAINMENTS TAX—

Exemption of cinematograph film show by All-India Catholic University Federation, Santhome Unit, Madras, on 21st October 1973 at Auditorium of Saint Bede's High School, Madras from entertainments tax, show tax and additional surcharge, notification laid on the table ... 90

PAGES

ENTERTAINMENTS TAX—*cont.*

Exemption of cinematograph film show by Mangayarkarasi Mahalir Manram on 25th November 1973 at Jayanthi Theatre, Thiruvanmiyur, Madras from entertainments tax, show tax and additional surcharge, notification laid on the table ... 90

Exemption of cinematograph film show by Naval Office, Madras in connection with Navy Week at 10 p.m. on 1st December 1973 at Devi Paradise Theatre, Madras from entertainments tax, show tax and additional surcharge, notification laid on the table 91

Exemption of film show proposed to be held by Tamil Nadu Rajasthani Society, Madras at Devi Paradise Theatre, Madras from—, notification laid on the table 174

Question *re* collection of—from Madras Race Club, Guindy, Madras for last five years 40-41

ESSENTIAL ARTICLES CONTROL AND REQUISITIONING (TEMPORARY POWERS) AMENDMENT ORDINANCE, 1974—

Laid on the table 94

EVENING COLLEGE—

See Colleges.

EXAMINATIONS—

Question *re* Public Service Commission Examination, coaching for Scheduled Caste candidates to appear for 114-116

EXCISE ACT, 1971—

Closure of liquor shops in entire State on 12th and 13th September 1973, notification laid on the table 88

G

PAGES

GANESAN, THIRU SAW.—

Condolence Resolution *re* death of Ramasami, Periyar Thiru E. V. 7–8

GOVERNMENT HIGH SCHOOLS—

See Schools.

GOVERNMENT HOSPITAL AT PANCHAPATTI—

See Hospitals (and Dispensaries).

GOVERNOR'S ADDRESS—

Announcement *re* time-limit for receipt of amendments to Motion of Thanks 44

Discussion on 44–85, 131–173, 189–252, 309–335

Laid on the table 94

H

HANDLOOM INDUSTRY—

Report of Expert Committee on—, laid on the table 176

HARIJAN WELFARE SCHOOLS—

See Schools.

HEADMASTERS—

See Teachers.

HEALTH CENTRES—

Question *re* 'UNICEF' aid to hospitals and Primary 177–178

[HE]ALTH DEPARTMENT—

Question *re* Committee to advise—regarding purchase of Radio-diagnostic and Radio-therapy equipments 178–180

H—*cont.*

PAGES

HOSPITALS (AND DISPENSARIES)—

Question *re*—

Government General Hospital, Madras, occurrence of column 'European Diet' in diet sheet ... 33–34

Government Hospital, Madurai, opening of Paediatrics Wing 34

Government Hospital, Panchapatti, Tiruchirappalli district, provision of water-supply in ... 112–113

Thanjavur Medical College Hospital, opening of Casualty Department in 111–112

'UNICEF' aid to—and Primary Health Centres 177–178

I

IDOLS—

Question *re* theft of—in Arulmigu Abirameswarar Temple at Tiruvamathur near Villupuram about 14th February 1973 303–307

INDIAN STAMP ACT, 1899—

Reduction of stamp duty on sale deed executed by Thiru A. Sivaprakasa Mudaliar, Thirumathi S. Vitta Bai, Thiru S. Palani, Thiru S. Kandavelu, Thiru S. Kumaravelu and Thirumathi Tamilarasi in favour of Messrs. Rajasthani Jain Samaj, Madras in respect of property in door Number 92, Sir Theagaraya Road, Madras-17, notification laid on the table 175

Reduction of stamp duty on sale deed to be executed by Kuttiammal alias Rangammal, Ramakrishnan, Damodaran, Rajagopal, Chinnammal and Venkatesan in favour of Secretary, Bharat Educational Society, Coimbatore, notification laid on the table 94

PAGES

INDIAN STAMP ACT, 1899—*cont.*

Remission of stamp duty on mortgage deeds to be executed in favour of Reserve Bank of India, and Madras Port Trust, by its employees who obtain loans not exceeding Rs. 50,000 for construction of houses, purchase of ready-built houses and enlarging accommodation of houses; notification laid on the table 93–94

Remission of stamp duty on settlement deed to be executed by Thirumathi M. Rukmani Ammal, wife of late Manivanna Konar of Woriyur, Tiruchirappalli taluk in favour of Managing Committee of Yadava College, Madurai, notification laid on the table 93

INSTITUTE OF MANAGEMENT—

Question *re* starting of 260–270

JANARDHANAM, THIRU A. P.—

Governor's Address, discussion on 322-326

JAYARAMA REDDIAR, THIRU S.—

Condolence Resolution *re* death of Ramasami, Periyar Thiru E. V. 8–10

Governor's Address, discussion on 140–145

K

KANYAKUMARI SREEPADAM LANDS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) RULES, 1973—

Making of—, notification laid on the table ... 86

KARUNANIDHI, THE HON. DR. M.—

Condolence Resolution *re* death of Ramasami, Periyar Thiru E. V. 2–5

Governor's Address, discussion on 202, 203, 204

PAGES

KATTOOR GOPAL, THIRU—

Governor's Address, discussion on 75, 209–219

KUNDRAKKUDI ADIGALAR, THAVATHIRU—

Condolence Resolution *re* death of Ramasami, Periyar Thiru E. V. 22–27

Governor's Address, discussion on 248, 312–322

L

LAND(S)—

Qhestion *re* assignment of—in Thalakkavoor village, Ramanathapuram district, application for ... 40

LAW COLLEGE—

See Colleges.

M

MADHAVAN, THE HON. THIRU S.—

Governor's Address, discussion on 72, 73, 74, 75

MADRAS RACE CLUB, GUINDY—

Question *re* collection of entertainments tax from—for last five years 40–41

MADURAI CITY MUNICIPAL CORPORATION ACT, 1971—

Inclusion of certain areas within Madurai City Municipal Corporation's jurisdiction, notification laid on the table 336

MATCH FACTORIES—

Question *re* closure of—at Gudiyatham ... 36–38

PAGES

MONTESSORI NURSERY SCHOOLS—
See Schools.

MOTOR VEHICLES TAX—
Exemption of one tractor and trailer transferred from CARE, Tamil Nadu to Muthiah Polytechnic, Chidambaram from—, notification laid on the table 253
Reduction in rate of—in respect of vehicles TMC 4738 and MSM 7806, notification laid on the table 253

MUNICIPALITIES—
Tiruvarur Municipality, inclusion of certain areas within jurisdiction of—, notification laid on the table 253

MUTHUSWAMY, THIRU S.—
Condolence Resolution *re* death of Ramasami, Periyar Thiru E. V. 18–22
Governor's Address, discussion on 131, 219–233, 240, 245, 247
Point of order *re* posting of questions for question hour 188

N

NAIDU, THIRU G. D.—
Obituary reference *re* death of 1–2

NARAYANASWAMY, THIRU S.—
Governor's Address, discussion on 56–62

NARAYANASWAMY TEMPLE, MEKKODU VILLAGE—
See Temples.

O

PAGES

OBITUARY REFERENCE *RE*—
Death of Nadu, Thiru G. D. 1–2

P

PALLAVAN TRANSPORT CORPORATION—
Question *re* introduction of Collection Bonus Scheme in Madras City 185–188

PANCHAYATS ACT, 1958—
Alteration of name of Katpadi Extension Town Panchayat as Gandhinagar Town Panchayat, notification laid on the table 90
Extension of provisions of District Municipalities Act, 1920 relating to Building Regulations to certain panchayats in North Arcot district, notification laid on the table 254
Extension of provisions of District Municipalities Act, 1920 relating to Building Regulations to Velampalayam Town Panchayat in Coimbatore district, notification laid on the table ... 86
Making of rules regarding co-option of woman member to panchayat, notification laid on the table 89

PANCHAYATS (CONDUCT OF ELECTION OF PRESIDENT OF TOWN PANCHAYATS) RULES, 1970—
Amendments to—, notification laid on the table 336

PANDIAN ROADWAYS CORPORAION LIMITED—
Second Annual Report of—, laid on the table ... 88

PANEL OF VICE-CHAIRMEN—
Announcement *re*

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—
Administrative Reforms Commission, Reports on "Panchayat Development Administration" and "District Revenue and General Administration" 94

P—*cont.*

PAGES

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—*cont.*

Agricultural Produce Markets Act, 1959—

Amendments to notification issued under section 5 (4) of—relating to change of place of five regulated markets in coimbatore (G.O. Ms. No. 1744, Agriculture, dated 28th September 1973) 336

Declaration of notified market area for Vedaranyam market in respect of paddy and tobacco in Thanjavur district (G.O. Ms. No. 2066, Agriculture, dated 28th September 1973). 336

Establishment of regulated market at Sivagiri in Coimbatore district for purchase and sale of cotton, groundnut, tobacco, turmeric, maize and sugarcane jaggery (G.O. Ms. No. 1775, Agriculture, dated 2nd August 1973) 93

Establishment of regulated markets at twelve places in Ramanathapuram district for paddy (G.O. Ms. No. 2055, Agriculture, dated 26th September 1973) 174

Inclusion of paddy in Ethamoly, Kallikkavilai, Vadasery, Monday Market and Thoduvatty markets in Kanyakumari district (G.O. Ms. No. 1764, Agriculture, dated 31st July 1973) 174

Nomination of members to newly elected Market Committee of Coimbatore district (G.O. Ms. No. 1986, Agriculture, dated 7th September 1973). 90

Nomination of members to Ramanathapuram Market Committee by Government (G.O. Ms. No. 823, Agriculture, dated 30th March 1973) 88

Nomination of members to Thanjavur Market Committee (G.O. Ms. No. 1921, Agriculture, dated 27th August 1973) 173

P—*cont.*

PAGES

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—*cont.*

Agricultural Produce Markets Act, 1959—*cont.*

Regulation of trade in chillies in Coimbatore district (G.O. Ms. No. 1917, Agriculture, dated 27th August 1973) 335

Regulation of trade in paddy in Coimbatore district (G.O. Ms. No. 1870, Agriculture, dated 20th August 1973) 255

Cement Distribution (Licensing and Regulation) Order, 1973 amendments to—(G.O. Ms. No. 1955, Industries, dated 30th October 1973) ... 93

Central Sales Tax (Tamil Nadu, Rules, 1957, amendments to—(G.O. P. No. 1499, Revenue, dated 30th March 1973) 255

Cheran Transport Corporation Limited, First Annual Report, 1972 of 89

Chloral Hydrate Rules, 1959, amendments to—(G.O. Ms. No. 341, Excise and Prohibition, dated 24th September 1973) 253

Committees—

Public Accounts Committee, Statement on recommendation of—on Appropriation Accounts of State of Tamil Nadu for 1968-69 and Audit Report 1970 in respect of supply of raw materials to Thiruvalargal Tan India Wattle Extracts Company Limited at concessional rates 176

Companies Act, 1956—

First Annual Report, 1972 of Cholan Roadways Corporation Limited, Kumbakonam 336

Second Annual Report, 1973 of Cholan Roadways Corporation Limited, Kumbakonam ... 337

Courtallam Township, inclusion of Public Works Department Circuit House within jurisdiction of—(G.O. Ms. No. 1898, Rural Development and Local Administration, dated 12th September 1973) 254

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—*cont.*

Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959, amendment to—(G.O. Ms. No. 390, Excise and Prohibition, dated 29th November 1973) 336

District Municipalities Act, 1920—

Amendment to rule about Inspection and test check by higher technical authority of municipal works (G.O. Ms. No. 1326, Rural Development and Local Administration, dated 6th June 1973) 254

Amendments to rules relating to payment of advances to officers and servants of Municipal Councils published with late Local Self—Government Department Notification No. 298, dated 17th February 1932 at pages 179 and 180 of Part I-A of *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 23rd February 1932—(G.O. Ms. No. 1924, Rural Development and Local Administration, dated 15th September 1973) ... 86

Inclusion of entire Oragadam Panchayat within limits of Ambattur Township Area (G.O Ms. No. 1600, Rural Development and Local Administration, dated 9th August 1973) ... 88–89

Entertainments tax—

Exemption of cinematograph film show by All-India Catholic University Federation, Santhome Unit, Madras, on 21st October 1973 at Auditorium of Saint Bede's High School, Madras, from entertainments tax, show tax and additional surcharge (G.O. Rt. No 1954, Revenue, dated 27th October 1973) 90

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—*cont.*

Entertainments Tax—*cont.*

Exemption of cinematograph film show by Mangayarkarasi Mahalir Manram on 25th November 1973 at Jayanthi Theatre, Thiruvanmiyur, Madras, from entertainments tax, show tax and additional surcharge (G.O. Rt. No. 2043, Revenue, dated 13th November 1973) 90

Exemption of cinematograph film show by Naval Office, Madras in connection with Navy Week on 1st December 1973 at Devi Paradise Theatre, Madras, from entertainments tax, show tax and additional surcharge (G.O. Rt. No. 2100, Revenue, dated 21st November 1973) ... 91

Exemption of film show proposed to be held by Tamil Nadu Rajasthani Society, Madras at Devi Paradise Theatre, Madras, from—(G.O. Rt. No. 1829, Revenue, dated 8th October 1973) ... 174

Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Ordinance, 1974 ... 24

Excise Act, 1971, closure of liquor shops in entire State on 12th and 13th September 1973 (G.O. Ms No. 332, Excise and Prohibition, dated 11th September 1973) 88

Governor's Address 94

Handloom Industry, Report of Expert Committee on— 176

Indian Stamp Act, 1899—

Reduction of stamp duty on sale deed executed by Thiru A. Sivaprakasam Mudaliar, Thirumathi S. Vitta Bai, Thiru S. Palani, Thiru S. Kandavelu, Thiru S. Kumaravelu and Thirumathi

PAGES

P—*cont.*

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—*cont.*

Indian Stamp Act, 1899—*cont.* PAGES

Tamilarasi in favour of Messrs. Rajasthani Jain Samaj, Madras in respect of property in door number 92, Sir Theagaraya Road, Madras-17 (G.O. Ms. No. 6194, Revenue, dated 29th September 1973) 175

Reduction of stamp duty on sale deed to be executed by Kuttiammal alias Rangammal, Ramakrishnan, Damodaran, Rajagopal, Chinnammal and Venkatesan in favour of Secretary, Bharat Educational Society, Coimbatore (G.O.Ms.No.5827, Revenue, dated 17th September 1973) 94

Remission of stamp duty on mortgage deeds to be executed in favour of Reserve Bank of India, and Madras Port Trust, by its employees who obtain loans not exceeding Rs.50,000 for construction of houses, purchase of ready built houses and enlarging accommodation of houses (G.O. Ms. No. 6242, Revenue, dated 8th October 1973) 93-94

Remission of stamp duty on settlement deed to be executed by Thirumathi M. Rukmani Ammal, wife of late Manivanna Konar of Woriyur, Tiruchirappalli taluk, in favour of Managing Committee of Yadava College, Madurai (G.O. Ms. No. 4879, Revenue, dated 13th August 1973) 93

Kanyakumari Sreepadam Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1973, making of—(G.O. Ms. No. 4350, Revenue, dated 24th July 1973) 86

Madurai City Municipal Corporation Act, 1971, inclusion of certain areas within Madurai City Municipal Corporation's jurisdiction (G.O. Ms. No. 2475, Rural Development and Local Administration, dated 17th November 1973) 336

P—*cont.*

PAGES

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—*cont.*

Indian Stamp Act, 1899—*cont.*

Mettur Township, inclusion of Survey Block Nos. 55 and 56 of Mettur Town within jurisdiction of—(G.O. Ms. No. 2191, Rural Development and Local Administration, dated 4th October 1973) 253

Motor Vehicle Tax—

Exemption of one tractor and trailer transferred from CARE, Tamil Nadu to Muthiah Polytechnic, Chidambaram from—(G.O. Ms. No. 593, Home, dated 3rd March 1973) 253

Reduction in rate of in respect of vehicles TMC 4738 and MSM 7806 (G.O. Ms. No. 2763, Home, dated 23rd October 1973) 253

Panchayats Act, 1958—

Alteration of name of Katpadi Extension Town Panchayat as Gandhinagar Town Panchayat (Roc. No. 14599/73-F1, dated 26th June 1973) 90

Co-option of woman member to panchayat, making of rules regarding—(G.O. Ms. No. 1406, Rural Development and Local Administration, dated 17th July 1973) 89

Extension of provisions of District Municipalities Act, 1920, relating to Building Regulations to certain panchayats in North Arcot district (Roc. No. 211828/72-E4, dated 26th April 1973) 254

Extension of provisions of District Municipalities Act, 1920, relating to Building Regulations to Velampalayam Town Panchayat in Coimbatore district (Notification issued with Roc. No. 155274/72-E4, dated 15th August 1973) ... 86

PAGES

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—*cont.*

Panchayats (Conduct of Election of President of Town Panchayats) Rules, 1970, amendments to—(G.O. Ms. No. 1245, Rural Development and Local Administration, dated 15th August 1973) 336

Pandian Roadways Corporation, Limited, Second Annual Report of 88

Revenue Department Notification II-1 No. 5939 of 1969, dated 17th December 1969, amendment to —(G.O. Ms. No. 5534, Revenue, dated 7th September 1973) 88

Sales Tax—

Amendment to Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1966 of 1959, dated 1st April 1959, published at pages 488–490 of Part I of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated 1st April 1959 (G.O. Ps. No. 4641, Revenue, dated 2nd August 1973) 87–88

Exemption of sales of B.C.G. Vaccine to Governments of State and Union Territory (G.O. Ms. No. 1233, Revenue, dated 20th March 1973) 87

Exemption of sales of gingelly oil, coconut oil, sunflower oil and wheat from—(G.O. Ms. No. 5689, Revenue, dated 13th September 1973) ... 87

Exemption of sales of pictures of Ramakrishna Paramahamsa and Bronze Statue of Swami Vivekananda in Rock Memorial, Kanyakumari, by Vivekananda Rock Memorial Committee from—(G.O. Ms. No. 741, Revenue, dated 22nd February 1973) 87

Exemption of sales of pulses and grams and groundnut oil from—(G.O. Ps. No. 5325, Revenue, dated 29th August 1973) 87

PAGES

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—*cont.*

Sales Tax—*cont.*

Exemption of sales of UNICEF Greeting Cards and Calendars from—(G.O. Ps. No. 4776, Revenue, dated 29th August 1973) 87

Reduction of rate of—on sale of raw films to National Film Archives of India, Poona (G.O. Ms. No. 4898, Revenue, dated 14th August 1973) 92

Tmail Nadu Industrial Investment Corporation, Limited, Madras, Government's review on working of—for year ended 31st March 1973 together with copies of 24th Annual Report and Statement of Accounts 92

Tamil Nadu Textile Corporation, Government's Review on working of—for year ended 31st December 1972 together with copies of Annual Report and Statement of Accounts 88

Thiruvarur Municipality, inclusion of certain areas within jurisdiction of—(G.O. Ms. No. 1736, Rural Development and Local Administration, dated 23rd August 1973) 253

Town and Country Planning Act, 1971—

Declaration of Allinagaram as Local Planning Area (G.O. Ms. No. 1999, Rural Development and Local Administration, dated 20th September 1973) 92

Declaration of Attur as Local Planning Area (G.O. Ms. No. 2035, Rural Development and Local Administration, dated 20th September 1973) 175

Declaration of Bodinaiyakanur as Local Planning Area (G.O. Ms. No. 2016, Rural Development and Local Administration, dated 20th September 1973) 92-93

Declaration of Colachel as Local Planning Area (G.O. Ms. No. 2032, Rural Development and Local Administration, dated 20th September 1973) 175

PAGES

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—*cont.*

Town and Country Planning Act, 1971—*cont.* PAGES.

Declaration of Coonoor as Local Planning Area (G.O. Ms. No. 2036, Rural Development and Local Administration, dated 20th September 1973) 175

Declaration of Cumbum as Local Planning Area (G.O. Ms. No. 2029, Rural Development and Local Administration, dated 20th September 1973) 174

Declaration of Dharapuram as Local Planning Area (G.O. Ms. No. 2030 Rural Development and Local Administration, dated 20th September 1973) 92

Declaration of Krishnagiri as Local Planning Area (G.O. Ms. No. 2000, Rural Development and Local Administration, dated 20th September 1973) 91

Declaration of Mettur as Local Planning Area (G.O. Ms. No. 2031, Rural Development and Local Administration, dated 20th September 1973) 174

Declaration of Pollachi as Local Planning Area (G.O. Ms. No. 2011, Rural Development and Local Administration, dated 20th September 1973) 92

Declaration of Rajapalayam as Local Planning Area (G.O. Ms. No. 2012, Rural Development and Local Administration, dated 20th September 1973) 89

Declaration of Ramanathapuram as Local Planning Area (G.O. Ms. No. 2008, Rural Development and Local Administration, dated 20th September 1973) 91

... ...

PAGES

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—*cont.*

Town and Country Planning Act, 1971—*cont.*

Declaration of Ranipet as Local Planning Area (G.O. Ms. No. 2034, Rural Development and Local Administration, dated 20th September 1973) 175

Declaration of Rasipuram as Local Planning Area (G.O. Ms. No. 2009, Rural Development and Local Administration, dated 20th September 1973) 91

Declaration of Srivilliputhur as Local Planning Area (G.O. Ms. No. 2015, Rural Development and Local Administration, dated 20th September 1973) 90

Declaration of Tenkasi as Local Planning Area (G.O. Ms. No. 2018, Rural Development and Local Administration, dated 20th September 1973) 93

Declaration of Tindivanam as Local Planning Area (G.O. Ms. No. 2013, Rural Development and Local Administration, dated 20th September 1973) 89

Declaration of Tiruchengode as Local Planning Area (G.O. Ms. No. 2010, Rural Development and Local Administration, dated 20th September 1973) 92

Declaration of Tirupattur as Local Planning Area (G.O. Ms. No. 2014, Rural Development and Local Administration, dated 20th September 1973) 89

Declaration of Walajapet as Local Planning Area (G.O. Ms. No. 2033, Rural Development and Local Administration, dated 20th September 1973) 254

P—*cont.*

PAGES

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—*cont.*

Urban Land Tax Rules, 1966, amendments to—(G.O. Ms. No. 299, Revenue, dated 6th February 1973 and No. 4515, dated 27th July 1973) ... 86, 89

Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1967, amendment to—(G.O. Ms. No. 745, Labour and Employment, dated 21st November 1973) ... 254

PASTEUR INSTITUTE, COONOOR—

Question *re* submission of petition by employees of—to Labour Officer 41–42

PENSION—

Question *re*—

Disparity in rates of—of teachers retiring before and after 2nd October 1970 293–296

Petition *re*—due to Arul Thiru Sivagnana Thambiran of Srila Sri Gnanaprakasa Desika Swamigal Madam, Kanchipuram 123–125

POINT OF ORDER *re*—

Posting of questions for Question-hour 188–189

PONNUVELU, THIRU T. K.—

Governor's Address, discussion on 71

PRIMARY HEALTH CENTRES—

See Health Centres.

PUBLIC SERVICE COMMISSION EXAMINATION—

See Examinations.

PULAVAR DIPLOMA—

Question *re* conversion of—into Degree ... ... 288–29[illegible]

Q

PAGES

QUESTIONS AND ANSWERS—

Arivazhagan, Thiru K.—

Question *re*—

Institute of Management, starting of ... 269–273

Montessori Nursery Schools, starting of ... 297–298

Balaraman, Thiru L.—

Question *re*—

Co-operative Lift Irrigation Societies registered in North Arcot district, number of ... 300

Harijan Welfare Schools in North Arcot district, non-payment of salary to teachers working in—for July and August 1973 116–118

Hospitals and Primary Health Centres, 'UNICEF' aid to 177–178

New dam in Pullur area, Vaniyambadi taluk, North Arcot district, construction of ... 35–36

Sanskrit Colleges, number and location of ... 287–288

Ganesan, Thiru Saw.—

Question *re* Sculpture Training Centre, Mamallapuram, revision of service conditions of staff of. 109–111

Isvarmurti, Thiru V.—

Question *re* Evening Colleges in Madras City, restriction of admission due to paucity of seats in 285–287

Kolappa, Thiru C. R.—

Question *re* amalgamation of Washermen Co-operative Societies into one Federation 301–303

Kundrakkudi Adigalar, Thavathiru—

Question *re*—

Government General Hospital, Madras, occurrence of column 'European Diet' in diet sheet 33–34

Q—*cont*.

QUESTIONS AND ANSWERS—*cont*.

Kundrakkudi Adigalar, Thavathiru—*c*

Question *re*—cont.

Land assignment in Thalakkavoor village, Ramanathapuram district, application for ... 40

Law College, introduction of Tamil medium section in 126–131

Narayanaswamy Temple at Mekkodu village, Kanyakumari district, demolition by Highways Department 118

Pension due to Arul Thiru Sivagnana Thambiran of Srila Sri Gnanaprakasa Desika Swamigal Madam, Kanchipuram, petition *re* 123–125

Pulavar Diploma, conversion into Degree ... 288–293

Srirangam Temple, non-implementation of new scales of pay for staff 307–308

Thiruvalluvar Gurukulam Patasa'ai, Madras, representation from—for financial assistance. 113–114

Muthuswamy, Thiru S.—

Question *re* teachers, resolution of Tamil Nadu Elementary School Teachers' Federation for trade union rights to 281–285

Rajah Iysr, Thiru M.—

Question *re*—

B.T. Headmasters in Middle and Elementary Schools, appointment during 1972–73 ... 105–109

Gazetted status to all Headmasters of Government High Schools, according of 296

Link road from Rameswaram-Dhanushkodi Road to Kothandaramaswami Temple, construction of 35

Non-teaching staff in aided schools, attendance at schools during holidays and summer vacation and leave privileges 278–280

Q—*cont*.

PAGES.

QUESTIONS AND ANSWERS—*cont*.

Rajah Iyer, Thiru M.—*cont*.

Question *re*—cont.

Public Service Commission Examination, coaching for Scheduled Caste candidates to appear for 114–116

Ramanathapuram Panchayat Union Elementary Schools, number of secondary grade posts and Selection Grade posts in 113–119

Sambasivam, Thiru R.—

Question *re* Pallavan Transport Corporation, introduction of Collection Bonus Scheme in Madras City 185–188

Santosham, Thiru D.—

Question *re* Chit Funds Act, 1961, enforcement of 42–43

Sengottuvelappa Gounder, Thiru S. C.—

Question *re*.—cont.

Question *re* B.A., B.Sc., Graduates working in colleges, ouster from service during 1971–72 274–278

Swaminathan, Thiru G.—

Question *re*—

Baby food, taking over of distribution by State Government 180–185

Bonus to teachers in non-Government Educational institutions, non-payment of 272–274

Civil Supplies transactions, percentage allowed for transit loss and loss incurred during 1968–69 and 1969–70 119–123

Government Hospital at Panchapatti, Tiruchirappalli district, provision of water supply in 112–113

Q—*cont.*

PAGES.

QUESTIONS AND ANSWERS—*cont.*

Swaminathan, Thiru G.—*cont.*

Question *re*—*cont.*

Radio-Diagnostic and Radio-therapy equipments, Committee to advise Health Department regarding purchase of 178–180

Stupa in memory of Rajaji's participation in Salt Satyagraha in 1930 at Vedaranyam, re-building of 270–272

Thanjavur Medical College Hospital, opening of casualty department in 111–112

Thangapandian, Thiru V.—

Question *re* Tuticorin Petro-Chemical Complex, employment of persons at 38–40

Thennarasu, Thiru S. S.—

Question *re* Government Hospital, Madurai, opening of Paediatrics Wing in 34

Vellapandian, Thiru S.—

Question *re*—

Demonstration staged by Tamil Nadu Live-stock Assistants' Association before Directorate of Animal Husbandry, Teynampet, Madras about 9th October 1972 299

Entertainments tax collected from Madras Race Club, Guindy, Madras for last five years, details of 40–41

Idols of Arulmigu Abirameswarar Temple at Tiruvamathur near Villupuram, theft of—about 14th February 1973 303–307

Match Factories at Gudiyatham, closure of 36–38

Pasteur Institute, Coonoor, submission of petition by employees to Labour Officer 41–42

Venkateswara Dikshidar, Thiru Y.—

Question *re* pension of teachers relating before and and after 2nd October 1970, disparity in rates of ... 293–296

R

PAGES.

RADIO-DIAGNOSTIC AND RADIO-THERAPHY EQUIPMENTS—

Question *re* Committee to advise Health Department regarding purchase of 178–180

RAJAGOPAL, THIRU C. V.—

Governor's Address, discussion on 204, 244–252, 309 312

RAJARAM, THIRU K.—

Condolence Resolution *re* death of Ramaswami, Periyar Thiru E. V. 5–6

Governor's Address, discussion on 73, 79, 85, 210

RAMASAMI, PERIYAR THIRU E. V.—

Condolence Resolution *re* death of 2–32

RAMASAMI PADAYATCHI, THIRU S. S.—

Condolence Resolution *re* death of Ramasami, Periyar Thiru E. V. 14–16

REVENUE DEPARTMENT NOTIFICATION II—1 No. 5982 OF 1969, DATED 17TH DECEMBER 1969—

Amendment to—, notification laid on the table 58

ROAD(S)—

Question *re* Link road from Rameswaram-Dhanushkodi Road to Kothandaramaswami Temple, construction of 35

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE CHAIR—

Questions and Answers—

Supplementaries must always be short ... 280

RUSSEL RAJ, THIRU—

Governor's Address, discussion on 145–152

PAGES.

S

SAKTHI MOHAN, Thiru R.—
Condolence Resolution *re* death of Ramasami, Periyar Thiru E. V. 16–18

SALES TAX—
Amendment to Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1966 of 1959, dated 1st April 1959 published at pages 488–490 of Part I of *Tamil Nadu Government Gazette*, dated 1st April 1959. notification laid on the table 87–88
Exemption of sales of B.C.G. Vaccine to Governments of State and Union Territory from—, notification laid on the table 87
Exemption of sales of gingelly oil, coconut oil, sunflower oil and wheat from—, notification laid on the table 87
Exemption of sales of pictures of Ramakrishna Paramahamsa and Bronze Statue of Swami Vivekananda in Rock Memorial, Kanyakumari by Vivekananda Rock Memorial Committee from—, notification laid on the table 87
Exemption of sales of pulses and grams and groundnut oil from—, notification laid on the table 87
Exemption of sales of UNICEF Greeting Cards and Calendars from—, notification laid on the table 87
Reduction of rate of—on sale of raw films to National Film Archieves of India, Poona, notification laid on the table 91

SANKARALINGAM, THIRU M.—
Governor's Address, discussion on 44, 45–56

SANSKRIT COLLEGES-
See Colleges

SCHOOLS—
Question *re*—
B.T. Headmasters in Middle and Elementary Schools, appointment during 1972–73 105–109

PAGES.

S—*cont.*

SCHOOLS—*cont.*
Question *re*—*cont.*
Gazetted status to all Headmasters of Government High Schools, according of 296
Harijan Welfare Schools in North Arcot district, non-payment of salary to teachers working in —for July and August 1973 116-118
Montessori Nursery—, starting of 297-298
Non-teaching staff in aided high—, attendance at schools during holidays and summer vacation and leave privileges 278-280
Ramanathapuram Panchayat Union Elementary Schools, number of secondary grade posts and Selection Grade posts in 118–119
Thiruvalluvar Gurukulam Patasalai, Madras, representation from—for financial assistance ... 113-114

SCULPTURE TRAINING CENTRE, MAMALLAPURAM—
Question *re* revision of service conditions of staff of 109-111

SENGOTTUVELAPPA GOUNDER, Thiru S.C.—
Governor's Address, discussion on 165–173

SHANMUGAM, The Hon. Thiru P.U.—
Governor's Address, discussion on 71, 73, 250, 251

SIVAGNANA THAMBIRAN, Arul Thiru—
Question *re* pension due to—of Srila Sri Gnanaprakasa Desika Swamigal Madam, Kanchipuram, petition *re* 123–125

SIVAGNANAM, Thiru M.P.—
Condolence Resolution *re* death of Ramasami, Periyar Thiru E. V. 27–31

PAGES.

S—*cont.*

STUPA—

Question *re* Stupa in memory of Rajaji's participation in Salt Satyagraha in 1930 at Vedaranyam, rebuilding of 270–272

SWAMINATHAN, Thiru G.—

Governor's Address, discussion on 217, 246, 248 250,251

T

TAMIL NADU INDUSTRIAL INVESTMENT CORPORATION LIMITED, MADRAS—

Government's review on working of—for year ended 31st March 1973 together with copies of 24th Annual Report and Statement of Accounts 92

TAMIL NADU LIVESTOCK ASSISTANTS' ASSOCIATION—

Question *re* demonstration staged by—before Directorate of Annual Husbandry, Tevnampet, Madras about 9th October 1972 299

TAMIL NADU TEXTILE CORPORATION—

Government's review on working of—for year ended 31st December 1972 together with copies of Annual Report and Statement of Accounts, laid on the table 88

TEACHERS—

Question *re*—

B.T. Headmasters in Middle and Elementary Schools, appointment during 1972-73 ... 105-109

Gazetted status to all Headmasters of Government High Schools, according of 296

Non-payment of bonus to—in Non-Government Educational institutions 272-274

Trade Union rights to—, resolution of Tamil Nadu Elementary School Teachers' Federation *re* 281–285

T—*cont.*

PAGES.

TEMPLES—

Question *re*—

Idols in Arulmigu Abirameswarar temple at Tiruvamathur near Villupuram, theft of—about 14th February 1973 303-307

Narayanaswamy Temple at Mekkodu village, Kanyakumari district, demolition by Highways Department 118

Srirangam temple, non-implementation of new scales of pay for staff 307-308

THANGAPANDIAN, THIRU V.—

Governor's Address, discussion on 132-140

THANJAVUR MEDICAL COLLEGE HOSPITAL—

See Hospitals (and Dispensaries).

THIRUVALLUVAR GURUKULAM PATASALAI, MADRAS—

Question *re* representation from—for financial assistance 113-114

TOWN AND COUNTRY PLANNING ACT, 1971—

Declaration of Allinagaram as Local Planning Area under—, notification laid on the table ... 92

Declaration of Attur as Local Planning Area under—, notification laid on the table 175

Declaration of Bodinayakanur as Local Planning Area under—, notification laid on the table ... 92–93

Declaration of Colachel as Local Planning Area under—, notification laid on the table 175

Declaration of Coonoor as Local Planning Area under—, notification laid on the table 174

	Pages.
TOWN AND COUNTRY PLANNING ACT, 1971—*cont.*	
Declaration of Cumbum as Local Planning Area under—, notification laid on the table	174
Declaration of Dharapuram as Local Planning Area under—, notification laid on the table	92
Declaration of Krishnagiri as Local Planning Area under—, notification laid on the table ...	91
Declaration of Mettur as Local Planning Area under —, notification laid on the table	174
Declaration of Pollachi as Local Planning Area under—, notification laid on the table	92
Declaration of Rajapalayam as Local Planning Area under—, notification laid on the table	89
Declaration of Ramanathapuram as Local Planning Area under—, notification laid on the table ...	91
Declaration of Ranipet as Local Planning Area, notification laid on the table	175
Declaration of Resipuram as Local Planning Area under—, notification laid on the table ...	91
Declaration of Srivilliputhur as Local Planning Area under—, notification laid on the table ...	90
Declaration of Tenkasi as Local Planning Area under—, notification laid on the table	93
Declaration of Tindivanam as Local Planning Area under—, notification laid on the table ...	89
Declaration of Tiruchengode as Local Planning Area under—, notification laid on the table —	92
Declaration of Tirupattur as Local Planning Area under—, notification laid on the table ...	89
Declaration of Walajapet as Local Planning Area, under—, notification laid on the table	254

	PAGES
TOWNSHIPS—	
Courtallam Township, inclusion of Public Works Department Circuit House within jurisdiction of—, notification laid on the table ...	254
Mettur Township, inclusion of Survey Block Nos. 55 and 56 of Mettur Town within jurisdiction of—, notification laid on the table	253
TRANSPORT—	
Question *re* Pallavan Transport Corporation, introduction of collection bonus scheme in Madras City	185–188
TUTICORIN PETRO-CHEMICAL COMPLEX—	
Question *re* employment of persons at ...	38–40

U

URBAN LAND TAX RULES, 1966—	
Amendment to—, notification laid on the table ...	86–89

V

VASANTHA PAI, THIRU G.—	
Governor's Address, discussion on	131–132, 189–196, 309
VENGA, THIRU V.—	
Governor's Address, discussion on	326–335
VENKATESWARA DIKSHIDAR, THIRU Y.—	
Governor's Address, discussion on	197–209

W

Pages.

WASHERMEN CO-OPERATIVE SOCIETIES—

See Co-operative Societies

WEIGHTS AND MEASURES (ENFORCEMENT) RULES, 1967—

Amendment to—, notification laid on the table ... 254

V 2:11,32 N74

N74.114

63108

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF TAMIL NADU GOVERNMENT PUBLICATIONS

Messrs. Account Test Institute, Egmore, Madras-8.
The City Book Co., Mylapore, Madras-4.
Messrs Higginbothams (Private) Limited, Madras-2.
Messrs. New Century Book House (Private) Limited, Madras-2.
Messrs. P. Varadachari & Co., Madras-1.
Messrs. C. Subbiah Chetty & Sons. Madras-5.
Sri S. S. Srinivasaraghavan, Royapettah, Madras-14.
The Educational Agencies, Book-sellers, Madras-1.
The Universal Book House, Moore Market, Madras-3.
Messrs. C. Sitaraman & Co., Madras-14.
Messrs. Mohan Pathipagam and Book Depot, Madras-5.

சென்னை-600 008

IN MUFASSAL OF TAMIL NADU.

Sri E. M. Gopalakrishna Kone, Madurai, Madurai district.
Sri A. Venkatasubban, Vellore, North Arcot district.
Messrs. Bharatha Matha Book Depot. Thanjavur, Thanjavur district.
Messrs. P. V. Nathan & Co., Kumbakonam, Thanjavur district.
Messrs. Appar Book Stall, Thanjavur.
Messrs. P. N. Swaminathasivam & Co., Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
Messrs. S. Krishnaswami, & Co., Tiruchirappalli district.
Messrs. Palaniappa Brothers, Tiruchirappalli district.
Sri S. R. Subramania Pillai, Tirunelveli, Tirunelveli district.
Messrs. Nellai Puthaga Nilayam, Book-sellers, 10, Thana Muna Buildings. Tirunelveli Junction.
Sri B. Aruldoss, Villupuram Town, South Arcot district.
Sri V. B. Ganesan, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. Vasantham Stores, Book-sellers, Cross Cut Road, Coimbatore.
Messrs. Mercury Book Company, 223, Raja Street, Coimbatore.
Sri S. M. Jagannathan, Book-sellers and Publishers, Nagercoil, Kanyakumari.
Messrs. A. K. Chandriah Chettiar and Sons, Salem-1.
Messrs. Meenakshi Pathippagam, Pudukkottai.
Messrs. K. V. Narayana Iyer and Sons, Dindigul, Madurai district.
Messrs. Balaji Book House, Vellore, North Arcot district.
Messrs. Jayakumari Stores, Nagercoil, Kanyakumari district.
Messrs. Baby Stores Book-sellers, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. Dinamani Stores, Coimbatore-18.
Messrs. Bharathi Puthaga Nilayam, Publishers and Book-sellers, 1-B, Town Hall Road, Madurai-1.

IN OTHER STATES.

Messrs. Jain Book Agencies, New Delhi-1.
Messrs. International Book House, Trivandrum.
Messrs. Firma K. L. Mukhopadhyay, Calcutta-12.
Messrs. Book Links Corporation. Narayanaguda, Hyderabad-29.
Messrs. The Book Syndicate. Hyderabad-1.
Messrs. Labour Law Publications, Hyderabad.

PRINTED AND PUBLISHED BY THE DIRECTOR OF STATIONERY AND PRINTING, MADRAS ON THE AUTHORITY OF THE CHAIRMAN OF THE LEGISLATIVE COUNCIL